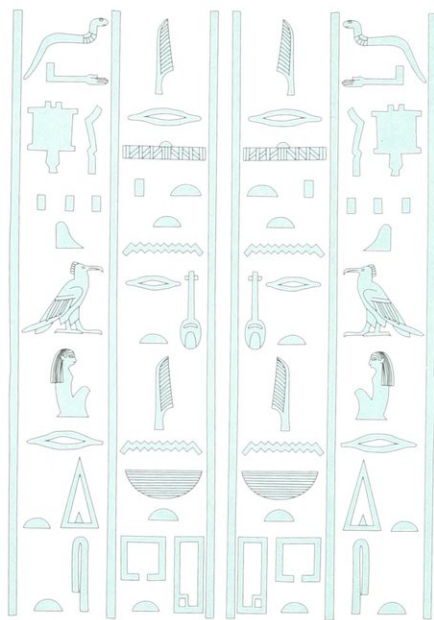


NYU IFA LIBRARY



3 1162 04538765 2

PT



CATALOGUE GÉNÉRAL
DES
ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES
DU MUSÉE DU CAIRE

PAPYRUS GRECS
D'ÉPOQUE BYZANTINE



Photographie Dumas.

Phototypie Berthand, Paris.

JEAN MASPERO
(20 Décembre 1885 – 17 Février 1915)

SERVICE DES ANTIQUITÉS DE L'ÉGYPTÉ

CATALOGUE GÉNÉRAL
DES
ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES
DU MUSÉE DU CAIRE

N^{os} 67279-67359

PAPYRUS GRECS
D'ÉPOQUE BYZANTINE

PAR M. JEAN MASPERO

TOME TROISIÈME



LE CAIRE
IMPRIMERIE DE L'INSTITUT FRANÇAIS
D'ARCHÉOLOGIE ORIENTALE

1916

INTRODUCTION.

Au commencement d'août 1914, lorsque la guerre éclata, tous les papyrus grecs qui devaient former le troisième et dernier volume de cet ouvrage étaient copiés complètement. Une partie d'entre eux, ceux qui étaient destinés à entrer dans un premier fascicule, avaient été déjà composés en placards, et le texte imprimé en avait été collationné une dernière fois sur l'original, selon l'habitude constante de Jean Maspero, mais la matière des deux feuilles du début avait été seule mise en pages et le bon à tirer en avait été donné. Naturellement le travail fut suspendu aussitôt, et les choses demeurèrent en l'état jusqu'au mois de décembre suivant où Jean Maspero, profitant des huit jours de congé qu'il avait obtenus pour achever de se guérir d'une blessure au sein de sa famille, revit hâtivement trois ou quatre placards et ajouta quelques notes au manuscrit de ce qu'il comptait publier dans le second fascicule. Dès qu'il fut tombé dans la bataille, je me mis en état d'acquitter pour lui, qui ne le pouvait plus, la dette qu'il avait contractée à cet égard auprès du Gouvernement égyptien, et, pour racheter le temps perdu depuis l'ouverture des hostilités, je décidai de terminer ce troisième volume en une fois, sans division de fascicules. Il manquait au manuscrit la notice du papyrus n° 67329 : mon collègue, M. Édouard Cuq, eut l'obligeance de me la fournir. Le n° 67359 désignait primitivement un papyrus arabe, découvert à Kom-Ichgaou avec les byzantins; comme la transcription et la traduction en étaient à peine ébauchées, je lui substituai un papyrus grec d'époque arabe et de même provenance qui avait reçu le numéro provisoire 67360, mais dont le texte était prêt pour l'imprimeur. Les *Indices* faisaient défaut, car Jean Maspero ne les rédigeait qu'en dernier lieu, lorsque le reste de l'ouvrage était en bonnes feuilles : j'en compilai trois, les n°s I, II, IX, et M. Bernard Haussoullier, qui avait été le maître aimé de mon fils, rédigea le reste, c'est-à-dire la partie la plus considérable. Il eut aussi la patience de revoir les tierces après moi, et de corriger les fautes qui m'avaient échappé : je ne saurais trop le remercier du dévouement qu'il apporta ainsi à perfectionner l'œuvre de son ancien élève.

Je ne pense pas que le nombre des planches qui accompagnent ce volume eût dépassé de beaucoup le chiffre de huit qu'il compte et que je trouvai prêtes

chez le lithographe Catala : peut-être aurais-je dû y ajouter, à défaut d'un fac-similé du papyrus arabe, une page-spécimen du papyrus grec n° 67359 qui a remplacé celui-ci. Les photographies d'après lesquelles l'ensemble avait été exécuté sont la dernière œuvre de notre collaborateur François Daumas, qui, relégué dans des bureaux d'administration pendant les premières semaines d'août, refusa de s'y enfermer à l'abri du danger quand tant d'autres s'exposaient, et fut tué dès septembre 1914, trois jours après son arrivée sur le front de Lorraine. Il avait été le compagnon affectueux de Jeân Maspero dans ses expériences de l'Égypte : il l'égala en vaillance, le précéda dans la mort, et leurs noms doivent être réunis ici dans un même hommage. La préface de ce troisième volume est au manuscrit original une simple esquisse tellement sommaire que mieux vaut en indiquer ici la substance en peu de mots : après avoir rappelé que, depuis 1908, la collection de Kom-Ichgaou s'était enrichie grandement par des fouilles, par des saisies chez l'indigène, par des achats à plusieurs personnes, il comptait indiquer la provenance exacte de chaque élément. Il avait donc noté que les n° 67279, 67293, 67294, 67295, 67303, 67304, 67305, 67308, 67311, 67315, 67316, avaient été cédés au Service par M. Beaugé, ingénieur en chef des chemins de fer égyptiens à Assiout, et que les n° 67284, 67285, 67286, 67297, 67301, 67307, avaient été vendus par deux indigènes qui n'avaient pas pu, ou n'avaient pas voulu, dire comment ils en étaient devenus possesseurs. En outre, plusieurs caisses provenant des fouilles anciennes de M. Lefebvre, et ne contenant, d'après leur inscription, que des papyrus coptes, lui avaient rendu, après examen, une certaine quantité de pièces écrites en grec. Il n'avait pas inséré ces nouveaux venus dans les deux premiers volumes, dont le plan était déjà établi, car il estimait qu'ils étaient en nombre suffisant pour composer un volume séparé. Pourquoi faut-il que je remplace cette préface, où il comptait résumer l'œuvre de sept années, par un récit trop bref de ce que furent sa vie et ses travaux?

*
* *

Jacques-Jean-Gaston Maspero était né à Paris le 20 décembre 1885. Ce fut un enfant délicat, et que sa mère ne conduisit pas sans difficulté à travers les accidents du premier âge et de l'adolescence, mais un enfant bien doué, tendre et attachant, qui sut bien racheter les peines par les joies qu'il lui prodigua. Une demi-douzaine de photographies prises à divers moments dans le cours des années sont là qui nous rappelleraient, si nous avions pu l'oublier, le développement progressif de son corps et de son intelligence. La plus ancienne nous le

montre âgé de trois ans, à côté de son aîné Henri, âgé de cinq. Un ami de la maison, M. Faucher-Gudin, a voulu faire leur portrait au milieu des meubles familiers, et ils ont posé devant l'objectif chacun selon son caractère propre. Henri, toujours maître de lui-même, est demeuré impassible en face de cet appareil dont l'aspect inconnu l'inquiétait pourtant, mais Jean, plus nerveux, a été secoué par le bruit de dé clic, et il a jeté de côté un regard mi de curiosité et mi d'émotion qui prête à sa figure une expression de surprise comique. C'était dès lors un enfant imaginaire et babillard, blésant légèrement à l'ordinaire, et s'embarrassant dans sa langue sitôt qu'il se mettait en colère, ce qui lui arrivait souvent, inventant vingt sortes de jeux dans une seule après-midi, et se plaisant à improviser des dialogues dramatiques entre les animaux en caoutchouc dont sa marraine lui avait donné un troupeau : il y avait là, entre autres, un éléphant batailleur orné d'une housse rouge levée en relief sur la peau et qui jouissait d'un très mauvais caractère. Sans cesser de s'amuser dans son coin, l'enfant observait ce qui se passait autour de lui et rien de ce qu'on disait n'échappait à son attention. Il s'imprégnait ainsi sans effort de bien des connaissances premières, et ce fut dans la famille un étonnement général, lorsque, sa mère s'étant avisée un jour de lui montrer les lettres, elle s'aperçut qu'il savait déjà presque lire. Tandis qu'elle faisait la leçon au frère aîné, le cadet écoutait et il avait appris seul l'alphabet puis le syllabaire. Parfois seulement il intervertissait les caractères et il déchiffrait *et* où il y avait *te*; on n'eut qu'à redresser deux ou trois mauvaises habitudes pour le transformer en bon écolier, capable de suivre des classes avec profit, et ce fut l'affaire de quelques semaines. Aussi le voit-on dans la photographie suivante, assis au premier rang d'un groupe d'élèves du lycée Montaigne qui ont obtenu la Saint-Charlemagne. Il est si petit encore que ses pieds ne touchent pas à terre; ses lacets de bottines pendent négligemment de droite et de gauche, mais il ne songe pas à les renouer, car il suit attentivement les moindres gestes de l'artiste, non qu'il se méfie cette fois, il désire voir comment on va opérer sur ses camarades et sur lui. Tout l'intéresse en ce monde, la grammaire comme l'histoire, les livres de Jules Verne qu'il dévore entre deux devoirs comme les fables de Florian ou de La Fontaine qu'il débite avec feu, d'une voix bien nuancée pour son âge, la musique et une promenade au Val-Fleury : au Luxembourg, tandis que les mères causent adossées à la statue de Laure de Noves, aucun de ses camarades n'apporte plus d'ardeur que lui à bien mener une partie de barres ou de chat perché. Parmi les livres avec ou sans gravures dans lesquels il se plonge volontiers, nul ne l'enthousiasme autant que ceux qui traitent de l'épopée napoléonienne. Le jeudi,

quand la classe chôme, il prie sa mère de le conduire aux Invalides, et là, sous le dôme, les bras agrippés à la balustrade de granit, le menton sur les bras, muet d'émotion, il s'oublie des demi-heures entières à regarder le tombeau de l'empereur. Attend-il que les statues de maréchaux s'animent, que les Victoires s'envolent en battant de l'aile, que le couvercle du sarcophage se soulève et qu'il ne sait quoi en sorte? Devinera-t-on jamais les idées ou les rêves qui surgissent, sous le poids d'une grande émotion, dans le cerveau d'un enfant de huit ans? Les années passent, si lentement et si vite à la fois : il est en quatrième, il est en troisième, il est en seconde, il a des prix à Louis-le-Grand et au concours-général encore florissant malgré les réformateurs. Costume marin, jambes nues, pantalon court, vareuse blanche, grand col rabattu, c'est ainsi qu'il était habillé un jour de distribution à la Sorbonne, et chaque fois qu'il allait chercher une couronne sur l'estrade, le public vibrant de ces fêtes, le voyant si petit de taille et si jeune encore au milieu des autres lauréats de deux ou trois ans plus âgés, éclatait en applaudissements, le président, Wallon, comme les professeurs et les parents. Bientôt le baccalauréat ès lettres le prit, puis, après le baccalauréat, l'examen de licence subi à dix-sept ans, puis la préparation de l'agrégation d'histoire, et l'épreuve pour le diplôme d'études supérieures surmontée triomphalement à dix-huit. Le sujet choisi était l'administration byzantine de l'Égypte, et, malgré l'inexpérience juvénile du candidat, c'est déjà une œuvre d'érudition originale qu'on aurait pu vraiment publier à profit pour la science : le résumé très bref s'en trouve à sa place chronologique dans la liste des positions de thèses de la Faculté des Lettres de Paris.

La vocation vers l'Égypte s'était éveillée déjà en lui, mais au début, elle ne se manifesta point de manière exclusive. Tout enfant, il avait témoigné d'un goût fort vif pour la botanique; puis la passion des médailles s'était développée, et, vers la quatorzième année, il n'avait pas connu de joie plus grande que d'aller fureter chez les antiquaires du quartier Latin, à la recherche des bronzes rares des Césars gaulois ou des potins d'Alexandrie. Il poussa bientôt jusqu'aux empereurs d'Orient, et l'étrangeté fastueuse de leur costume lui suggéra l'envie de connaître leurs tragiques histoires plus en détail qu'on ne les enseignait au collège. Avant de s'abandonner sans réserve à l'égyptologie son père s'était demandé pendant assez longtemps s'il n'irait pas plutôt à l'archéologie byzantine, et la période des seconds Macédoniens avait surtout captivé son attention : il lui était resté de ce penchant vite réprimé et des études qu'il avait entraînées une petite collection de chroniqueurs grecs ou arabes et d'ouvrages modernes relatifs aux mêmes matières, dans laquelle l'enfant se plongeait avec délices. Le

bel ouvrage de Gustave Schlumberger sur Nicéphore Phocas ayant paru, entre temps, les hésitations qu'il avait encore s'évanouirent complètement. Pourtant, il ne dit rien aux siens, ne voulant leur révéler ses projets d'avenir qu'après en avoir fini avec son éducation scolaire. Il ne la termina pas dans la maison maternelle, où elle avait commencé au milieu de tant de tendresse : au mois d'octobre 1899 son père, ayant été obligé de retourner en Égypte pour y reprendre le poste de Directeur général des Antiquités, le laissa à la garde d'un vieil ami, Adolphe Pichon, qui accepta généreusement de le surveiller et de le guider. Ce fut, loin de la famille, un temps de labeur assidu dans toutes les directions, musique, numismatique, littératures de la Grèce et de Rome, littératures étrangères, poésie moderne, Nietzsche et Heine dans l'original allemand, les romans de Fogazzaro ou d'Annunzio dans leur italien même, Oscar Wyld ou Kipling dans leur anglais; il ne leur accorda pas moins d'attention qu'aux annalistes byzantins. Une pointe dans les Pays-Bas en 1901 afin de s'initier aux beautés de l'art flamand et hollandais, deux ou trois semaines de séjour à Rome, pour y apprendre ce qu'était la grande fresque aux *Stanze* de Raphaël ou à la chapelle Sixtine. En 1903-1904, avant les préliminaires de l'agrégation, il vint hiverner deux mois en Égypte. Ce séjour au foyer paternel, le premier qu'il lui eût été permis de faire avec un sentiment d'abandon et d'intimité complète, révéla aux siens un esprit et un cœur profondément modifiés. Sa gaieté native n'éclatait plus que par intervalles assez rares, et le plus souvent il apparaissait à ceux qui l'entouraient distrait, absorbé en lui-même, languissant : le piano ne chantait plus sous ses doigts que des rêveries mélancoliques, les vers qu'il écrivait n'étaient que de déceptions et de dégoûts, et il n'avait de remède à ses pensées que le travail acharné. Les trois dernières années lui avaient apporté une de ces épreuves dont les caractères les plus fermes ne sortent que meurtris, une affection malheureuse pour une jeune fille, charmante du reste mais insoucieuse de comprendre ce qu'il cachait de sensibilité profonde sous une apparence de timidité silencieuse. Le service militaire, en lui fatiguant le corps par des exercices excessifs et l'esprit par des obligations et des études nouvelles, réussit bien juste à éclaircir un peu les idées sombres qui menaçaient de l'envahir à jamais. En octobre 1904, âgé de dix-huit ans et demi à peine, il avait demandé à s'engager comme volontaire, au bénéfice de l'article 23 d'une loi qui expirait à ce moment même. Il était petit, grêle, étroit de poitrine, myope, et, bien qu'il jouît depuis l'enfance d'une santé inaltérable, il n'offrait pas l'aspect vigoureux. Le premier examen à Paris le déclara bon pour le service, grâce à la bienveillance intelligente d'un médecin chef, mais il n'était pas rassuré sur

l'issue du second examen qu'il devrait subir en se présentant au régiment, et s'il était refusé, ce serait la nécessité de demeurer trois années sous les drapeaux aux termes de la loi nouvelle qui allait entrer en vigueur. Il se rendit donc à Dreux assez troublé, et, par une matinée sombre de novembre, il attendit avec des battements de cœur que son tour vînt de se ranger sous la toise. Le major était invité ce jour-là à une partie de chasse, et si rapidement qu'il procédât aux opérations, l'heure fuyait sans qu'il arrivât au terme de sa corvée. Il commençait à mesurer Jean Maspero, le dernier de tous, quand une ordonnance entra dans la salle et lui souffla quelques paroles à l'oreille; sans plus tarder, il ramassa ses papiers et sortit en maugréant. Jean, resté dans la salle en tenue de conscription, ne savait que penser lorsque le sergent de garde lui demanda avec une énergie vraiment militaire pourquoi il ne se rajustait pas. « J'attends, répondit-il, que le major revienne déclarer si je suis admis ou non. — Ne voyez-vous pas que vous êtes pris? » repartit le sergent. On est venu l'avertir tout à l'heure que s'il voulait ne pas manquer le train de chasse il avait juste le temps de courir à la gare, et il vous a reconnu aussitôt bon pour le service. Rompez! »

Onze mois de séjour au peloton des volontaires d'un an à La Flèche, à la caserne du 101^e régiment à Dreux, ou aux manœuvres dans le camp d'Avord, achevèrent de transformer l'enfant en homme, puis la préparation au concours de l'agrégation d'histoire le ramena sur les bancs de la Sorbonne et de l'École des Hautes Études. Le grec byzantin l'attirait de plus en plus, et il se remit à le travailler de nouveau sous la direction de M. Bernard Haussoullier : ce fut l'origine de la liaison qui se noua entre l'élève et le maître, et jamais élève n'eut pour son maître plus de respect et plus d'affection. La première tentative vers l'agrégation ne fut pas heureuse : il échoua au mois d'août 1906, faute de quelques points. La seconde en 1907 lui réussit mieux, malgré quelques menus incidents au cours des épreuves. C'est ainsi qu'au moment où il commençait sa leçon, un des membres du jury interrompit brusquement son exorde pour lui crier : « Surtout pas de phrases à la Michelet! ». N'est pas un Michelet qui veut et il ne se flattait pas d'en être un, mais pareille apostrophe n'était-elle pas bien faite pour déconcerter un candidat? Il garda pourtant son sang-froid, et il parla si nettement qu'il enleva les suffrages, même celui de l'examineur hostile à la manière de Michelet, et qu'il fut reçu en bon rang, malgré sa jeunesse : il n'avait pas vingt-deux ans. A ce moment une question grave se dressait devant lui : entrerait-il dans l'enseignement secondaire, ainsi que son titre nouveau lui en conférait le droit, ou solliciterait-il un congé afin

de préparer le doctorat ès lettres et de gagner plus tard une chaire dans l'enseignement supérieur? L'obligeance de M. Chassinat le tira de l'embarras de choisir lui-même en lui proposant un des postes vacants à l'Institut français d'Archéologie orientale établi au Caire. C'était lui offrir l'occasion d'explorer à fond une des provinces les plus importantes du premier empire byzantin, et, en même temps, d'apprendre par la pratique journalière la langue des rivaux de Constantinople en civilisation et en art militaire, les Arabes. La connaissance insuffisante de l'arabe a été jusqu'à ce jour le point faible de la plupart des savants qui se sont intéressés à la Rome orientale. Ils n'aperçoivent d'ordinaire celle-ci que par les récits nécessairement partiels de ses propres chroniqueurs; étant presque toujours incapables de consulter par eux-mêmes la tradition arabe, persane ou turque selon les époques, ils ne voient le plus souvent qu'une seule face des événements et ils en ignorent la version ennemie. Jean Maspero n'entendait descendre dans la lice que bien armé, et, pendant les années qui suivirent, il partagea son temps presque également entre le déchiffrement des manuscrits grecs et la lecture des historiens musulmans; il y joignit à ces moments perdus l'étude de l'art et de la langue coptes, ainsi que celle des dialectes actuels du Saïd et du russe. Au début, il avait conçu l'idée de s'attacher au règne d'Héraclius et de ses fils. Il voulait tirer le sujet de sa grande thèse des destinées dramatiques de ceux-ci, et il songeait à prendre chez Jean de Nikiou celui de la petite, mais bientôt la richesse du Musée du Caire en papyrus byzantins lui suggéra d'autres desseins. Selon un usage que j'avais introduit dans l'Administration du Service des Antiquités de l'Égypte, il demanda et obtint d'être attaché pendant deux ou trois mois chaque année au Musée, afin d'y collaborer à la rédaction du grand *Catalogue*. MM. Quibell et Lefebvre, exécutant des sondages à Kom-Ichgaou, y avaient recueilli une masse de documents parmi lesquels Lefebvre découvrit ses fragments de Ménandre, et la collection, sans cesse accrue par les soins de la Direction, avait fini par atteindre des dimensions considérables. Ce n'est pas ici qu'il est nécessaire de raconter comment Jean Maspero déroulant, classant, décrivant, commentant ces papyrus, édifia ainsi le corps le plus complet qu'on ait jusqu'à présent de pièces appartenant à cette époque. Le premier volume parut en deux fascicules de 1910 à 1911, le second en trois de 1911 à 1913, et cette entreprise, qui aurait suffi seule à occuper tous les loisirs d'un laborieux, lui laissa encore le temps d'écrire une vingtaine d'articles pour différents recueils, *Annales du Service des Antiquités*, *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale du Caire*, *Revue de l'histoire des Religions*, *Revue critique*, *Byzantinische Zeitschrift*, *Journal des Savants*,

Revue de Philologie, Revue des Études grecques. Quelques incidents vinrent couper agréablement cette existence de labeur scientifique, une excursion en Nubie en 1908, le deuxième Congrès d'Archéologie classique en 1909, une fugue à l'Oasis de Khargueh en 1910, et, en 1911, une croisière avec les touristes du Dr Ollivier. Jean Maspero avait ce don si précieux et si rare de pouvoir mener vingt affaires de front, et de se consacrer entier à chacune d'elles, comme s'il n'avait à se mettre en peine que de celle-là. Les hivers et les printemps fuyaient vite au milieu de tant d'occupations. L'été revenu, il saisissait le prétexte du retour à Paris pour visiter le plus de pays qu'il pouvait, une année Constantinople et Athènes, une autre le Midi de la France. Quatre fois, de 1906 à 1912, il ne rentra que pour être appelé à remplir des périodes d'instruction militaire. Il aurait pu aisément, comme l'a fait plus d'un, styler son concierge à répondre au gendarme qui apportait la convocation à domicile qu'il était en résidence à l'étranger, mais il refusa toujours de se dérober à l'appel du pays : il était de ceux qui, ne parlant jamais de la nécessité de faire leur devoir quand celui-ci ne se présente pas, n'hésitent jamais à l'accomplir scrupuleusement quand il se présente. Il passait ensuite à la campagne le peu de temps qui lui restait libre, dans un petit pavillon que les siens possédaient à Milon-la-Chapelle, sur le ru qui descend de Port-Royal. Il écrivait, il lisait, ou il errait dans les bois voisins pendant des journées entières, et le soir, après avoir joué du piano une ou deux heures durant, il se retirait pour fumer et pour travailler encore dans un cabinet qui ouvrait de plain-pied sur la cour : lorsque la nuit était belle, il sortait volontiers au jardin, et alors on l'entendait qui s'y promenait sous les peupliers ou sous les sapins, seul avec ses pensers.

Cinq années s'écoulèrent ainsi dans la paix la plus laborieuse. Il s'était lié à l'Institut français avec Reymond le dessinateur, avec Daumas qui succéda à Reymond, avec Massé et Wiet les arabisants; lorsque Wiet se fut marié, il trouva auprès du jeune couple une amitié fidèle, et il commença avec le mari, sous le titre de *Matériaux pour servir à la géographie de l'Égypte*, un ouvrage qui était en réalité un index géographique de Makrizi, et dont la première livraison, la seule parue, porte le millésime de 1914. Au Caire même, il s'était formé un cercle d'amis, le Dr Baÿ, le musicien passionné et l'amateur de peintures, le Dr Fouquet, le collectionneur de faïences et de porcelaines arabes, le frère Rolland de la Doctrine chrétienne, Aly bey Bahgat l'un des conservateurs du Musée d'antiquités arabes, Artin pacha Yacoub le sous-secrétaire d'État à l'Instruction publique et les siens; il s'était laissé complaisamment inscrire dans les jurys d'examen, pour les brevets de l'enseignement français des garçons et des

filles ainsi que pour le baccalauréat du Gouvernement égyptien. C'était une vie douce et aisée, mais il fallait songer à retourner en France : on parlait déjà pour lui d'une chaire d'archéologie byzantine, dont M. Haussoullier provoquait la création à l'École des Hautes Études, et il comptait terminer dans une sixième année son *Catalogue des papyrus byzantins*, quand des incidents survinrent qui rendirent impossible l'exécution de ce projet. M. Chassinat avait donné sa démission dans les premiers jours de 1912, et M. Lacau, lui ayant succédé, avait résolu d'imprimer une activité plus grande à la pratique des fouilles : il envoya Jean Maspero explorer le site de Baouît, près Déirout, dans la Haute-Égypte. Baouît avait déjà été l'objet d'investigations fructueuses par Clédat, Palanque et Chassinat qui y avaient déblayé une série d'édicules coptes décorés de peintures et de sculptures d'un art assez barbare, mais intéressant. Dans la seconde quinzaine de janvier 1913, Jean Maspero installa ses chantiers sur les *koms* en compagnie de M. et de M^{me} Daumas, puis il entama ce genre de travail, auquel rien ne l'avait préparé dans ses études antérieures. Les tranchées creusées précédemment n'avaient point permis de déterminer avec un degré d'exactitude suffisant la nature et le plan de la bâtisse, et, menées un peu rapidement, leurs auteurs s'étaient déclarés impuissants à sauver les nombreuses décorations à la détrempe qu'ils avaient rappelées au jour. Jean Maspero, procédant sans guide avec une prudence et une méthode remarquables, vida dans le *kom* du nord toute une série de salles peintes et de chapelles, où les graffites tracés sur les murs à la pointe lui enseignèrent à reconnaître un couvent d'Apa Apollô célèbre aux premiers siècles du Christianisme triomphant et de la conquête musulmane. Le *kom* du sud, exploité sans pitié par les chercheurs de *sébakh*, était fort pauvre par endroits et contenait les ruines d'un couvent de femmes, que les inscriptions paraissent désigner sous le vocable d'Ama Rachel. En moins de trois mois et demi, du milieu de janvier au milieu d'avril, François Daumas et Jean Maspero réunirent un butin considérable. Daumas photographia les tableaux à mesure qu'ils sortaient de terre et reproduisit en couleurs, à l'aquarelle, les sujets les plus importants, en vue d'une publication qu'il croyait prochaine. Jean Maspero copia les inscriptions monumentales, les graffites, et, poussant des sondages aux alentours des buttes maîtresses, recueillit à la centaine des lambeaux d'étoffes brodées, des lampes, des bouchons d'amphores portant inscriptions, des débris de papyrus, des ostraca grecs et coptes, des provisions desséchées de poissons et de fruits, des restes de vêtements monacaux et de mobilier conventuel, le pêle-mêle d'objets sans valeur pour l'amateur qui fournissent au savant le moyen de reconstituer la physionomie de ce qu'était, au

viii^e siècle après J.-C., un grand monastère égyptien. De retour au Caire dans la seconde quinzaine d'avril, Jean Maspero songeait à amorcer la publication de ces découvertes, tandis que le souvenir en était frais devant ses yeux et lui suggérait intacts les renseignements qui pouvaient manquer à son journal, si consciencieusement qu'il l'eût tenu; mais, apprenant qu'il devrait attendre l'apparition des volumes que préparaient, pour exposer les résultats de leurs fouilles, MM. Clédât et Chassinat, il abandonna son dessein. Je n'ai pas eu entre les mains ses notes ainsi que les relevés de Daumas et je suppose qu'ils sont encore à l'Institut du Caire. Il ne subsisterait aujourd'hui d'autre document relatif à leur mission que cinq ou six lignes de M. Lacau dans un rapport à l'Institut de France⁽¹⁾, si Jean Maspero n'avait pris la peine d'en adresser le récit sommaire à l'Académie des Inscriptions. Les clichés insérés dans cet article et dans le *Guide du Visiteur au Musée du Caire* prouvent l'importance de la découverte pour l'histoire de l'art provincial byzantin⁽²⁾ : les visiteurs du Louvre seront à même de l'apprécier par leurs propres yeux, lorsqu'y seront exposées les grandes peintures qui composèrent la part de la France dans le produit des fouilles de Jean Maspero.

Lorsque celui-ci quitta l'Égypte au mois de juillet 1913, il n'avait pas terminé la rédaction de son troisième volume; néanmoins diverses raisons d'intérêt privé le décidèrent à ne pas demander l'autorisation de séjourner une année de plus à l'Institut français d'archéologie. Ce dernier hiver de son existence qu'il passa tranquillement à Paris fut des mieux remplis. Il avait publié, en 1912, la thèse qu'il avait élaborée longuement pour obtenir le diplôme de l'École des Hautes Études, sur *l'Organisation militaire de l'Égypte byzantine*, et ce livre, augmentant l'idée favorable qu'avaient donnée de lui ses premiers travaux, un de ses anciens professeurs à Louis-le-Grand, M. Glotz, s'était empressé de l'attacher au secrétariat de la rédaction de la *Revue des Études grecques*. En même temps, la bienveillance de M. Georges Bénédict, le conservateur des Musées nationaux, le chargeait de rédiger le Catalogue des antiquités byzantines appartenant au Louvre, et il acceptait cette mission avec d'autant plus de plaisir qu'il y voyait l'occasion de combattre quelques-unes des théories émises par Strzygowski sur l'art byzantin et de les remplacer par des idées différentes. L'hiver s'écoula vite au milieu de ces occupations si conformes à ses goûts et à son tempérament; l'obligation d'en finir avec les papyrus byzantins du Caire put seule l'en arracher. Il avait reçu à Paris

(1) PIERRE LACAU, *Note sur les travaux de l'Institut français d'archéologie du Caire*, dans les *Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1913, p. 522.

(2) JEAN MASPERO, *Rapport sur les fouilles entreprises à Baouît*, dans les *Comptes rendus*, 1913, p. 289-301; GASTON MASPERO, *Guide du Visiteur*, 4^e édition, 1915, p. 247-249, 258-260.

la première épreuve des textes dont il comptait former la première livraison du troisième volume, mais il souhaitait, selon son habitude, les collationner sur les pièces originales avant d'en donner le bon à mettre en pages et le bon à tirer; restait enfin à copier les derniers documents provenant de Kom-Ichgaou, et à en constituer la matière d'un dernier fascicule afin d'achever sa part du Catalogue. A la date du 8 novembre 1913, le Comité d'Égyptologie lui avait accordé une indemnité montant à trois mois de solde, soit en gros 2400 francs, pour couvrir les frais du voyage d'Égypte : il obtint aisément les congés nécessaires au Louvre, et arrivant au Caire le 1^{er} mai, il s'attela à la besogne dès le lendemain. La vérification des portions déjà livrées à l'imprimeur et le déchiffrement des textes nouveaux occupèrent les heures officielles d'ouverture au Musée, et la rédaction du commentaire, entrecoupée de longues visites au bazar ou de causeries sur la musique et sur la peinture byzantine avec le docteur Bay, remplit paisiblement le reste du temps : ce furent les derniers jours de paix sereine avant la tourmente. Les trois mois accomplis, non seulement la collection de Kom-Ichgaou était épuisée, mais il s'était engagé à publier en appendice les quelques fragments de papyrus arabes qui avaient été recueillis avec elle pendant les fouilles : il quitta donc le Caire, emportant avec lui son troisième volume en manuscrit, sauf les *Index*, qu'il se réservait d'établir au fur et à mesure de l'impression, et il s'embarqua à Alexandrie sur l'*Ernest-Simons*, le samedi 1^{er} août, à une heure de l'après-midi, en pleine paix. Il n'était pas en mer depuis trois jours, lorsqu'un radiotélégramme tombant sur le paquebot, apprit à l'équipage que la guerre était imminente, et que, pour éviter les navires allemands qui croisaient au voisinage du détroit de Messine, il devait piquer droit sur Malte, au lieu de suivre la route habituelle. La traversée fut anxieuse, et il s'en fallut de quelques heures que le bateau des Messageries ne se heurtât au *Gaben* et au *Breslau*, dans leur raid audacieux sur Bône et sur Philippeville : la sécurité ne revint qu'environ vingt milles avant l'entrée à Malte, par la rencontre de deux croiseurs anglais, dont l'un convoya le paquebot jusque par le travers extérieur de la Sardaigne. Les dernières heures du trajet se traînèrent sans incident mais au milieu de l'anxiété la plus vive. Déclaration de guerre du 3 août, invasion criminelle de la Belgique par les Allemands, entrée en lice de l'Angleterre, incertitude du rôle que l'Italie allait jouer, depuis le départ d'Alexandrie, le capitaine était tenu au courant des événements par la télégraphie sans fil, et souvent même il avait reçu par cette voie des communications qui ne lui étaient pas destinées. C'est ainsi qu'il fut surpris un jour par un déluge de mots appartenant à une langue qu'il ignorait, et que l'opérateur

transcrivit fidèlement sans les comprendre. Jean Maspero y reconnut aussitôt de l'allemand et perdit plusieurs heures à en donner la traduction. C'était un discours prononcé à Kiel le 3 août par l'empereur Guillaume, et l'incohérence saccadée l'en frappa autant que l'enflure soutenue,

verbosa et grandis epistula venit

A Capreis;

il serait peut-être curieux de retrouver la mise en clair de ce message, car, d'après ce que mon fils me dit peu de jours plus tard, il présentait d'assez fortes différences avec le texte imprimé dans les journaux français.

Lorsque, débarquant à Marseille le jeudi 6 août, à l'aube, avec un retard de deux jours, Jean Maspero et sa mère voulurent regagner Paris, ils rencontrèrent de grandes difficultés. On était en pleine mobilisation et presque tous les trains étaient attribués aux réservistes qui regagnaient leur corps : grâce à la complaisance d'un employé de la gare, ils finirent par s'assurer deux places dans l'un d'eux qui partait vers neuf heures du matin, et qui n'avait chance de parvenir à Paris que le dimanche 9 à la même heure ou à peu près; mais il était inutile de songer à prendre avec soi le gros bagage ramené d'Égypte et qui renfermait, entre autres choses, toutes les copies de papyrus arabes et byzantins. A la hâte, on ouvrit les malles en pleine rue, non loin de la gare; Jean Maspero fit un paquet des papiers et de quelques objets indispensables, puis confia le reste à l'Agence Duchemin, qui se chargea de l'expédier à destination, dès que cela serait possible, et qui réussit en effet à le faire une vingtaine de jours plus tard. L'on partit enfin dans un wagon de troisième classe, rempli à suffoquer par les chaleurs torrides de cet août anxieux, n'ayant rien mangé depuis cinq heures du matin, si bien que M^{me} Maspero se serait trouvée mal d'inanition si quelques réservistes compatissants ne lui avaient donné un peu de pain et de charcuterie. On stoppait à chaque instant pour céder la voie à des convois de matériel, puis on demeura près de trois heures en gare de Tarascon, et je ne sais ce qu'il en serait advenu de M^{me} Maspero si un ingénieur de la Compagnie ne lui avait indiqué au dernier moment un train plus rapide. Grâce à lui, le voyage si péniblement commencé s'acheva dans des conditions meilleures : à 10 heures du matin, le samedi, on était en gare de Lyon, mais les deux journées qui suivirent ne furent qu'une course incessante. Jean Maspero, en quittant le 101^e régiment, après sa dernière période d'instruction, avait été transféré au 231^e en dépôt à Melun, et il devait se présenter dans cette ville le dixième jour de la mobilisation. Il réussit pourtant à se procurer les quelques objets d'approvisionnement et d'équipement nécessaires pour adoucir au début les duretés de la vie militaire, et le 10 au soir il avait

rallié son poste. Il n'y demeura pas longtemps. Le 31^e de ligne, dont le 231^e formait la réserve, avait été fortement éprouvé près de Longuyon, et, dès le 18 août, on demanda des volontaires pour en combler les vides. Jean Maspero fut des premiers à s'offrir, avec quelques camarades du 101^e que le progrès des années avait repoussés comme lui dans le 231^e, Sautter, le fils d'un des pasteurs de Paris, Bon, Ferrand, David Boudet. Il allait être accepté, quand un lieutenant de sa compagnie le prévint que son père venait de tomber gravement malade et que, s'il le désirait, le commandant du dépôt était disposé à lui rendre momentanément sa parole et à lui accorder une permission de deux jours pour retourner à Paris auprès de sa mère : il avait une heure de temps afin de réfléchir et de prendre une décision. Il n'en attendit pas la fin : au bout de dix minutes il répondit qu'entre ses affections ou ses peines privées et l'intérêt du pays l'hésitation n'était pas possible, qu'il maintenait son offre et qu'il désirait partir pour le front de bataille. Le mardi 25 août, à midi, le détachement du 231^e destiné à compléter le 31^e quittait Melun, fleurs aux capotes, fleurs aux képis, fleurs aux canons de fusil, parmi les acclamations de la foule.

Si l'on désire savoir ce qu'il devint pendant le mois qui suivit, je ne puis mieux faire que reproduire ici le journal de route qu'il tint hâtivement. Ce n'est pas l'œuvre d'un homme bien placé pour dominer la situation et pour saisir l'ensemble des événements : c'est celle d'un simple soldat perdu dans la masse, qui, après avoir fait des manœuvres factices en temps de paix, se trouve jeté dans une guerre dont il n'aperçoit que le détail intime et, disait-il, « c'est « sans doute là ce qui m'étonne le plus ainsi qu'à Waterloo Fabrice del Dongo, « dans la *Chartreuse de Parme* ». Il exécuta la retraite de Champagne sans savoir où elle le menait, participa à la bataille de la Marne sur l'extrême droite du général Sarrail, poursuivit vivement les Allemands en retraite, et n'apprit qu'après coup la victoire qu'il avait contribué à remporter. Il constata le désordre qui préside toujours aux menus mouvements d'une armée qui doit se constituer tout en combattant sous la pression d'un ennemi longuement préparé, mais ce qu'il ne raconte pas dans ces notes et ce qu'affirment tous ceux de ses camarades qui lui ont survécu, c'est la vigueur et la sérénité qu'il opposa à toutes les épreuves, l'ascendant qu'il prit en deux ou trois jours sur l'escouade qu'il commandait à titre de caporal, la bravoure toujours gaie qu'il déploya dans les moindres circonstances; les témoignages sont unanimes sur tous ces points.

26 août, mercredi. — Arrivée à Dombasle en Argonne (une carte postale, vue de la gare). — Combat à Étain. Le bruit court que le corps allemand de Strasbourg [est] anéanti par notre artillerie. — Ce matin, quelques coups de canon dans la direction de Verdun. — Un

lieutenant de chasseurs du 26^e, dans la gare de Dombasle, blessé d'une balle à la tête. De sa compagnie à 260 hommes il en est resté 27. On a fait donner à la baïonnette un bataillon contre deux régiments cachés dans un bois. Cet ordre a abouti à la presque destruction du bataillon. Et Drouet⁽¹⁾, en était-il ? — Des voitures passent chargées d'émigrants fuyants : Étain brûlée. — Cantonnement à Avocourt, après marche doublée par des contre-ordres. Arrivée en nuit, à 8 heures ; cantonnement mal préparé. L'impression est malheureuse.

27 août, jeudi. — Cantonnement à Apremont, après la pluie. Rencontre du 31^e.

28 août, vendredi. — Départ, position de combat vers Montfaucon. Canon. Rien vu. Retour pour cantonner à Charpentry, où l'on arrive à 8 heures et demie, encore dans la nuit. Distributions non prêtes, désordre. Cantonnement dans l'église, un [homme] sur l'autel.

29 août, samedi. — Réveil à 3 heures et l'on ne part pas. Le bruit court que 4000 Allemands ont passé la Meuse à quelques kilomètres : l'artillerie les aurait laissé passer et aurait ensuite coupé le pont de quatre coups de canon. — Hier 28, formation des escouades. J'ai la neuvième, [dans] la neuvième compagnie du 31^e. Il restait en tout cinq hommes de l'active sur la totalité de l'escouade. Le 31^e a été décimé dans une charge de 1200 mètres à Longuyon. Le général B..... destitué pour son incapacité. — Marche écrasante sous le soleil et dans les interminables côtes de l'Argonne. On marche entre des files de soldats tombés de coups de sang.

30 août, dimanche. — Seconde marche identique sur Montfaucon et retour aux positions quittées la veille. — On nous dit que nous formons la réserve des avant-postes, mais c'est inexact, et le soir nous sommes attaqués par un peu d'artillerie et les mitrailleuses. Je reçois une balle qui ne pénètre pas et va frapper Mary, le premier de mon escouade, en ricochet, à la cuisse. — Bivouac, ou plutôt couchage en plein champ, nuit gelée. Depuis deux jours on ne mange rien.

31 août, lundi. — Dès 4 heures, attaque de la division allemande qui a passé la Meuse⁽²⁾. — De 4 heures à 11 heures, obus et mitrailleuses autour de Fossé. — Mort du lieutenant Renauld, à quelques mètres en avant de moi. Plus d'officiers à la compagnie.

1^{er} septembre, mardi. — Deuxième nuit de bivouac, juste en face des batteries allemandes. Canonnade jusqu'au milieu de la nuit. A 2 heures du matin, départ sans bruit, mais la batterie allemande a été réduite au silence ; les Allemands sont en retraite. — Départ. Cantonnement à Baulny.

2 septembre, mercredi. — Réveil à 4 heures, après enfin une nuit de repos. — Positions prises dans le bois de Baulny. Les shrapnells continuent à tomber sans grand dommage. — Jolie journée dans le bois. On oublie presque. Pourtant, parfois, on regarde les heures pour savoir quand la journée sera finie. Bataille. L'ennemi réellement repoussé. — Nuit passée à geler dans le fossé-tranchée du bois de Baulny.

3 septembre, jeudi. — Combat le matin dans le même bois. On tire : sur qui ? Brusquement, nouvelle retraite : pourquoi ? La troisième et [la] quatrième section doivent se retirer « dans la direction du Soleil ». Erreur dans le bois, balayé par les obus. Nous retournons à

⁽¹⁾ C'était le nom d'un de ses anciens camarades de régiment qu'il avait connu au cours de ses vingt-huit jours, deux ans auparavant.

⁽²⁾ Par inadvertance Jean Maspero avait écrit le Rhin.

Apremont évacué. Un peloton de uhlans à 200 mètres. Retour à Baulny. Là, nouvelles du régiment : après, quelques heures de marche égarée en pays occupé. Marche épuisante jusqu'à Clermont-en-Argonne. J'arrive, grâce à Bon, sur un camion d'artillerie. — Cantonnement à Clermont.

4 septembre, vendredi. — Départ à 3 heures et demie. Marche courte jusqu'à Waly, où cantonnement.

5 septembre, samedi. — Départ à 3 heures et demie. Marche fatigante jusqu'à Louppy-le-Château, où cantonnement l'après-midi. Quelques heures de repos. — Départ le soir commencé. Mais on reste.

6 septembre, dimanche. — Départ à 3 heures. On traverse Triaucourt vide, Laheycourt vide. Combat après Villers-sous-le-Vent. Tout le matin nous avançons, fuite des Allemands. J'en abats deux. La jumelle et le bidon de l'officier allemand⁽¹⁾. Brusquement ordre anonyme de se replier. Puis vague retour. Enfin on se replie sur le village. La pièce de vin abandonnée dans une cave. — Chatelain blessé⁽²⁾.

7 septembre, lundi. — Bivouac dans un bois. Le matin, pendant quatre heures, l'artillerie nous bombarde de percutants à quelques mètres. — Le soir, même chose moins violente. Une troupe allemande traversant un champ de betteraves à 800 mètres est canardée. Au soir nouvel ordre de se replier, puis ordre de revenir. Trop tard. — Le soir, je fais partie de la garde du colonel. J'ignore où est ma compagnie.

8 septembre, mardi. — Dans la nuit du 7 au 8, je cherche de l'eau en pays non reconnu. Prairie sous la lune entre deux bois. Ruissseau plus une sorte de source creusée par l'éclatement d'un obus. — A 5 heures, le combat d'artillerie reprend. On parle du 15^e corps qui doit venir nous soutenir. Mais où est-il ? Les Allemands nous ont tournés en fer à cheval et la position devient critique. J'écris ceci à 6 heures et demie, les obus éclatent sur la route et on ne sait rien. — Longue attente. Notre sentinelle frappée à quelques mètres d'un shrapnell ; Sautter et moi la pansons. Sautter découvre deux brancardiers, les autres sont cachés sous un pont et refusent de sortir. Le blessé a été touché à la hanche et traversé, il est perdu. Son sac et ses cartouchières me refont mon équipement égaré ou brisé. — Le soir, retour à la tranchée abandonnée le 7, et qui avait été réoccupée par le 31^e et le 131^e dès la veille. Tir fauchant d'une batterie en face de nous à 900 mètres. Les obus éclatent juste sur nos têtes au ras de la tranchée. Trois morts seulement et six blessés, mais l'effet est assez effrayant.

9 septembre, mercredi. — Nuit et journée passées dans la tranchée encore. C'est la quatrième journée de la bataille. Le 15^e corps est bien arrivé. L'avance allemande semble arrêtée. — Suite d'obus allemands. Vers 11 heures, l'artillerie française tire sur nous une dizaine d'obus percutants. Panique entre les deux artilleries. Un gros caporal, caché sous un buisson, baise une vierge de Lourdes tirée de sa poche. Entre lui et moi éclate un obus. Fumée grise et assourdissante. Notre voisin commun, atteint à la tête, nous supplie de ne pas l'abandonner.

⁽¹⁾ Il s'agit d'un officier allemand appartenant à un régiment de la garde prussienne. Il avait été tué d'une balle au front, mais il tenait encore sa jumelle à la main et son bidon était encore plein d'eau-de-vie : Jean Maspero s'en servit pour se désaltérer.

⁽²⁾ C'est le fils du membre de l'Institut, lieutenant de réserve au 31^e. Il commandait la compagnie ce jour-là.

— Le reste du jour relativement calme. — Nuit toujours dans la tranchée, mais il pleut; on se réveille dans un lac. — Devant nous, un cheval (?) mort nous empeste. Cette tranchée funèbre me rappelle brusquement les vers de Baudelaire :

Nous aurons des lits pleins d'odeurs légères,
Des divans profonds comme des tombeaux!

10 septembre, jeudi. — Peu de chose le matin de ce cinquième jour. Pluie.

11 septembre, vendredi. — Id. canonnade, sixième jour. Pluie.

12 septembre, samedi. — Septième jour. Construction d'une cabane dans le fossé. L'ennemi se retire. Nous l'avons contenu au centre. A droite, le 6^e corps a avancé hier de quinze kilomètres; à gauche, le 5^e a aussi avancé. Le plan est d'encercler les 70,000 allemands qui sont devant nous. — Le soir, on sort à quelques kilomètres. Bivouac dans un bois, sous une rafale de pluie et de vent. Sautter, moi et un sergent, assis sous un petit abri creusé en terre et couvert de feuilles, avec la bâche verte rapportée avant-hier par Sautter. Je compte les heures sous l'eau.

13 septembre, dimanche. — Poursuite des Allemands. On repasse sur le champ de bataille de Villers-au-Vent, là où est tombé Chatelain. Nous reconnaissons les corps verdissants des morts qu'on a laissés sur place. Puis, tout le long de la route, cadavres d'hommes et surtout de chevaux. Énormes quantités de fusils, casques, deux parcs d'artillerie avec beaucoup d'obus non utilisés, abandonnés par les Allemands. Impression de déroute. — Cantonnement à Belval.

14 septembre, lundi. — Pointe en Marne, puis retour en Meuse à travers les villages systématiquement brûlés par l'ennemi. Dans la plupart il ne reste pas une maison. D'autres seulement pillés; armoires défoncées, tout jeté sur le plancher. Partout on apprend que les Allemands sont partis moins de vingt-quatre heures auparavant. Cantonnement à Froidos.

15 septembre, mardi. — Contremarches inutiles vers Clermont. Puis retour dans un bois près de Montfaucon. Cantonnement dans une ferme, où on arrive la nuit en silence, sous le canon, avec trois villages en feu à l'horizon. Les Allemands se sont enfin arrêtés. La nuit, je dois, avec ma neuvième escouade, chercher les distributions de la neuvième compagnie. Les voitures se sont arrêtées sur la route, à deux kilomètres qu'il faut faire dans le noir, à travers champs labourés et récoltes non fauchées, sous une pluie battante.

16 septembre, mercredi. — Dès le matin, attaque de Montfaucon. De nouveau, position à la lisière d'un bois, où nous passons la journée. Bon, Sautter, Ferrand et moi, nous nous construisons notre tranchée. Les Allemands sont en face, dans un autre bois sur la crête opposée du vallon; on les voit à 6 ou 800 mètres. Ils mitraillent à notre droite. Ici nous n'avons que quelques shrapnells (j'en ramasse un morceau) qui visent en réalité l'artillerie placée derrière nous. — Bivouac par une nuit sans pluie, enfin, sur place.

17 septembre, jeudi. — Pluie. Mêmes incidents. Pluie de shrapnells qui provoque une nouvelle panique. Ordre d'évacuer les tranchées, retraite sous bois. Arrivés à la route, ordre de revenir aux tranchées. — Le soir, construction d'un abri avec bâche et la tente allemande de Sautter. À peine installés, vers 8 heures, ordre de départ. On part dans la nuit, en file indienne, sans lune, sous le bois, chacun accroché à celui qui précède. Rafale extraordinaire de vent et de pluie. Les sentiers en pente sont des glissières. Sur la route, pluie et grêle.

Le vent est si violent qu'il arrête presque la marche. On va cantonner à Avaucourt, à six kilomètres. — Arrivée vers 11 heures. Distributions qui durent jusqu'à une heure et demie. Et départ à 2 heures du matin pour retourner à l'attaque de Montfaucon. Les routes sont de véritables fleuves où l'on enfonce parfois jusqu'au genou.

18 septembre, vendredi. — Revenus, nous servons à garder l'artillerie en arrière. Quelques obus seulement. Arrivée de Duclou et du reste du dépôt de Melun, qui avait été transféré à Alby. Par eux nous apprenons combien l'invasion allemande a été proche de Paris. Le soir, à la nuit, nouvelle marche sous bois, où l'on s'égare. Halte au bord d'une route, à bout de souffle, et nouvelle nuit sous la pluie; tout le monde malade.

19 septembre, samedi. — Au petit jour, reprise de la traversée du bois. Parti en patrouille en avant, je rencontre le 55^e, à l'accent marseillais. Là, halte et feu gigantesque où nous nous séchons à peu près. Puis départ et arrivée pour une nouvelle lisière de bois, où nous creusons des tranchées, à trois kilomètres de Montfaucon. Sautter, un instant disparu, revient, mais Bon s'est fait évacuer. Nuit sous la tente-abri, sans pluie. Mais les chaussures ne sont pas sèches, et, les pieds gelés, je ne peux encore dormir. Le lieutenant Blanc déclare que nous sommes ici pour huit jours.

20 septembre, dimanche. — Pluie de nouveau. On attend des outils de parc pour nous retrancher contre l'artillerie. Joli paysage dans les bois. Enfin, commencement des tranchées creusées à 1 m. 50 cent. de profondeur, très étroites, avec une banquette. Je vais chercher, là où était hier le 55^e, d'énormes rondins de bois pour la toiture. On les place en quadrillage, puis des fascines, enfin 0 m. 50 cent. de terre environ. Le tout sera suffisant contre l'artillerie même. À côté, le lieutenant et les sergents se sont bâti une maison en moellons. Pour la première fois nous aurons un abri contre la pluie. Mais, à peine achevé, vers 6 heures et demie, on vient nous prévenir qu'il faut partir, la huitième compagnie devant nous remplacer et s'en aller elle-même à 3 heures du matin. Nous, nous irons dehors attendre 2 heures du matin, puis départ pour un cantonnement. — Par les chemins-fondrières, nous revenons à l'emplacement occupé le 18 septembre. Il pleut à verse. De nouveau, distributions au même emplacement que le 15. Quand nous revenons, les quelques abris construits là par je ne sais qui sont occupés, et il faut attendre 2 heures du matin sous la pluie, assis sur son sac. Châlumeau et sa lampe électrique.

21 septembre, lundi. — À 2 heures et demie, départ; on traverse le bois. Au petit jour, arrivée à Cheppy, où nous devons, a dit le major, nous reposer deux ou trois jours. Or le village est canonné par les Allemands depuis quatre jours, disent les habitants. Il est vrai qu'il est dans un bas-fond qui représente un angle mort pour leurs batteries mal placées. Ils arrivent à faire sauter trois ou quatre maisons. Cuisine dans une cour de ferme, sous une rage continue et inutile de percutants et de shrapnells. — Le soir, on vient chercher la troisième section pour soutenir une batterie à un kilomètre de là. Arrivée à la nuit. Je pars en petit poste au fond d'un vallon, à l'angle d'un boqueteau qui se remplit d'un brouillard où l'on gèle. Retour au matin.

22 septembre, mardi. — Fièvre; visite; un jour exemption de service. Je pourrai enfin rester tranquille, mais à midi on emmène tout le monde hors du village et l'on ne reviendra peut-être pas. Pourtant retour au soir et première nuit de sommeil dans la paille. À minuit juste, une fusillade sonne le réveil. C'est une attaque de nuit allemande.

Ici s'arrête ce journal écrit au crayon, sauf les deux dernières pages qui sont à l'encre. Une grande tache d'eau mêlée d'un peu de sang recouvre le haut des feuillets; l'écriture est ferme, moulée soigneusement, et dans sa sécheresse précise, parfois ironique, ce document reflète exactement l'état d'esprit de tous ces gens qui, prédisposés par nature à jouir de la paix, se trouvaient jetés sans préparation dans une guerre préméditée de longue date par l'ennemi et puisaient dans leur intrépidité réfléchie la force de le refouler puis de le contenir. Sur ce même carnet où Jean Maspero notait son itinéraire, on rencontre des croquis de soldats saisis dans des postures diverses, les listes des hommes composant l'escouade, les adresses parisiennes de quelques amis particuliers, une pièce de vers raturée et corrigée en plus d'un endroit, la *Préface* d'un recueil qu'il espérait pouvoir publier prochainement de ses premières poésies :

Quelques pages, ... une heure à lire ou deux; l'espace
Entre deux chiffres noirs sur le blanc du cadran;
Le temps qu'il faut peut-être au nuage qui passe
Pour traverser le ciel et se perdre au couchant.
Peu de chose : un peu d'encre, une page jaunie;
Celui qui la lirait aurait connu ma vie.
Elle est là tout entière et rien n'en est caché,
Elle a passé dans l'ombre, en songe, en apparences,
En attente, en désirs inertes, en silences...
Je n'ai pas regardé le monde où j'ai marché.
Pour en attendre un autre une vie est trop brève.
Mon but fut le néant, mon action un rêve,
Et rien ne m'a déçu, car je n'ai rien cherché.

J'ai sous les yeux la correspondance qu'il avait adressée à sa mère : toutes les lettres sont numérotées, étiquetées, avec la date de réception, et c'est aujourd'hui la meilleure part de ce qui reste de lui pour cette époque. Elles ne contiennent en général que quelques mots tracés au crayon hâtivement : « Je suis arrivé à Melun », « Je me porte bien », « Je pars pour Troyes », « Je pars pour Toul », non « c'est pour le camp de Mailly », enfin la lettre du 27 août nous laisse entendre qu'il est parti, sans le dire expressément, et désormais il ne serait plus pour les siens qu'un nom dans la 3^e compagnie, 4^e section, 231^e régiment d'infanterie, flottant vaguement quelque part dans le nord, si une carte postale illustrée ne nous apprenait qu'à la date du 1^{er} septembre il était dans la Meuse, rue de la Gare, mais le nom du village, que nous sûmes plus tard être Avocourt, est effacé. Il s'inquiète des épreuves de son Catalogue byzantin qu'il n'a pas eu le temps de corriger avant de partir, et le 4 septembre, il espère que

l'Imprimerie du Caire attendra la fin de la guerre, sinon M. Haussoullier voudra bien se charger de la revision. Tous ces billets arrivent en retard, par paquets, ceux du 14 septembre le 18, puis le silence se fait pendant dix jours, et le 28 une carte écrite à Dijon, le 25, à la gare, raconte en six lignes qu'il a dû être « renvoyé momentanément, ayant été légèrement atteint le 23 » mais que sa blessure est sans importance. Enfin, le 29 une longue lettre, arrivant d'Aix-les-Bains, rassura complètement les siens.

« La blessure que j'ai reçue, y écrivait-il, est, comme me l'a dit le premier major qui l'a vue, miraculeuse. Une balle de shrapnell m'a traversé la cuisse droite en plein et en oblique, sans rencontrer ni l'os ni l'artère. Il n'y a qu'à attendre que cela se referme. On dit que ces balles rondes en plomb n'ont pas de force de pénétration : la mienne a trouvé encore le moyen d'égratigner le genou gauche après avoir traversé la cuisse droite.

« Je l'ai reçue le 23, à Cheppy, près de Montfaucon en Argonne. Nous avons été attaqués dans la nuit du 22 au 23, la première, depuis quinze jours, où nous avions un toit. Les petits postes se sont laissés surprendre, et la fusillade dans les rues nous a réveillés. Je n'ai jamais vu quelque chose de plus épouvantable. Personne ne savait où étaient les Allemands, et on n'a jamais deviné s'ils étaient réellement entrés dans les rues, ou s'ils tiraient du dehors. . . . Les coups tirés dans les rues l'étaient au hasard. Un instant je suis arrivé à l'extrémité de la grand-rue, cherchant ma compagnie; j'ai deviné à cinq ou six mètres un groupe confus, où on criait Halte! et Marche! J'ai cru reconnaître une voix, quand j'ai vu, juste sur un coin de ciel, la pointe d'un casque. Il était temps de s'arrêter. D'ailleurs eux-mêmes [ces Allemands] paraissaient désarmés et craignaient un piège, car ils n'avançaient ni ne tiraient plus. Si nous avions tenu dans le village, il en serait revenu bien peu de ces assaillants peu audacieux. Mais il n'y a plus d'officier. Tout le monde était parti au hasard. J'ai fini par rencontrer vers une heure l'unique lieutenant de ma compagnie, Blanc, qui tâchait d'arrêter quelques hommes. Il était malade et je l'ai presque porté pendant trois heures errées dans la nuit. Nous sommes revenus au village complètement désert, les Allemands n'osant toujours pas s'y installer; mais la position était perdue. Au petit jour, quelques bribes du bataillon se sont postées à 500 mètres du village, sur une crête. . . . Nous étions avant la crête, pour voir l'ennemi, mais nous ne pouvions pas tirer sur lui, puisque nous étions couchés dans l'herbe, la tête vers le fond du vallon. . . . Heureusement leur tir d'infanterie est nul et leur artillerie vise mal, ce qui fait que nous avons pu les arrêter là de cinq heures du matin à midi. Vers 11 heures et demie a passé sur nous un aéroplane prussien qui a jeté quelques fusées blanches au-dessus de notre ligne, pour signaler notre position à l'artillerie. Un quart d'heure après c'était la fin.

« Beaucoup se sont sauvés et sont morts de s'être sauvés. Nous sommes restés à quatre ou cinq, pendant que le lieutenant avait totalement disparu⁽¹⁾. C'est vers midi que j'ai reçu ma balle. Tout le monde passait sans s'inquiéter de ceux qui demeuraient. Je ne sais comment j'ai

⁽¹⁾ Il n'a point reparu depuis ni en France, ni en Allemagne : on suppose qu'il a dû mourir dans quelque coin et que son corps n'a pas été retrouvé.

pu arriver à une ferme, deux kilomètres plus loin, en rampant dans les sillons pendant que les obus continuaient à balayer le vallon où il ne restait pourtant que des blessés. A la ferme, j'ai trouvé un aide-major très occupé qui m'a dit : « Je ne m'attarde pas une seconde de plus ici, tâchez de vous défiler par les bois ». Des hussards que j'ai aperçus m'ont heureusement montré le chemin, et c'est après neuf kilomètres que j'ai rencontré deux soldats qui m'ont emporté jusqu'à un poste de brancardiers. Maintenant tout est tranquille. L'avance allemande s'est bornée à deux kilomètres. Quant à ma blessure, je puis dire qu'elle m'a sauvé. Encore quelques jours de cette vie et je restais dans un fossé. Depuis quinze jours pluie sans arrêt, nuits employées à geler dans l'eau, dans les bois, au fond des tranchées devenues des lacs. Je ne pouvais plus remuer les épaules fourbues de rhumatismes, et le 22 on m'avait proposé pour être évacué. »

Il ne racontait pas que la perte de sang et la fatigue de cette longue route, seul à travers les bois, l'avaient tellement épuisé que peu avant de rencontrer les deux camarades charitables il était tombé au bord de la route sans connaissance; revenu à lui après un laps de temps qui lui parut assez long, il n'avait pu se remettre en route qu'à force de volonté. A l'ambulance même, immobile et presque insensible, il avait vaguement entendu le major qui pratiquait sur lui le débridement de la plaie dire à son aide : « Encore un homme perdu ! pourtant la blessure n'est pas mortelle. Si le service était mieux fait en avant, on l'aurait pansé il y a longtemps et il en aurait été quitte pour huit ou dix jours de lit. » Les soins qu'il reçut à l'ambulance de l'Hôtel Mirabeau et surtout le repos le remirent sur pied rapidement. « Je suis, écrivait-il à sa mère⁽¹⁾, dans une petite chambre où deux lits seulement sont déposés. Tu ne peux savoir combien la vue de ces choses propres, d'une armoire à glace et d'un papier à fleurs rouges, est reposante. Cela n'a rien de la caserne ni de l'hôpital, et c'est une véritable chance pour moi que d'avoir été envoyé ici. . . . Une dame qui vient souvent m'a prêté ses livres et m'offre de faire des commissions. Je l'avoue que je n'ai pas résisté à la tentation de faire venir un sac de bonbons en chocolat : c'est ce que j'ai pu trouver de plus éloigné de la vie militaire. La seule chose bizarre, c'est que je me sens plus fatigué qu'auparavant. Mes deux pieds, à force d'avoir moisi dans l'eau, sont pris par les rhumatismes, et cela m'est plus désagréable que la blessure, qui continue à aller le mieux du monde. » L'aménité de son caractère, la douceur de son langage, l'expression de reconnaissance avec laquelle il accueillait la moindre attention, lui attirèrent immédiatement de nombreuses amitiés dans ce milieu où il était inconnu la veille. Non seulement le personnel de l'hôpital, le Dr Monard tout le premier, s'empressa autour de lui,

⁽¹⁾ Lettre du 28 septembre 1914.

mais des habitants de la ville se mirent à sa disposition, et il reçut de nombreuses visites lointaines, entre autres celle de son beau-frère Armand Duckert, pasteur à Genève, et celle d'un Maspero, probablement un parent éloigné, qui avait de la famille à Lugano. Un des principaux entrepreneurs d'Aix, M. Grosse, lui prêta la collection du journal *le Temps* pour les derniers jours et c'est ainsi qu'il apprit la destruction de plusieurs grandes villes d'art belges, le bombardement systématique des cathédrales de Soissons et de Reims, les commencements des batailles de l'Aisne et de l'Yser. Il avait déjà pu apprécier *de visu* dans l'Argonne la façon barbare dont l'armée envahissante entendait la conduite de la guerre, mais il l'avait expliquée par l'enseignement reçu de leurs théoriciens militaires, tant qu'il s'était agi uniquement de villages sans prétentions et réparables aisément : l'application de ces soi-disant lois aux œuvres les plus célèbres de la Belgique et de la France changea en une passion d'horreur ardente le sentiment d'étonnement et de dégoût qu'il avait ressenti pour elles. Les Allemands ne comprendront jamais jusqu'à quel point ils ont nui à leur cause et contribué à leur défaite finale par les actes de sauvagerie inutile qu'ils ont commis partout contre les personnes et contre les églises. Il avait jusqu'alors considéré comme trop noirs les récits que les hommes d'un certain âge lui faisaient des atrocités commises en 1870 par les Bavaïois, par les Prussiens ou par les Badois, et il en avait attribué l'exagération supposée à des rancunes nationales bien compréhensibles chez des vaincus. L'événement l'obligea à confesser qu'il n'y avait rien de trop dans leurs paroles, et que les fils ou les petits-fils des soldats de Moltke avaient trouvé le moyen de dépasser cent fois leurs pères. A partir de ce moment, il n'eut plus dans son esprit que deux préoccupations maitresses, celle de se rétablir promptement et, après avoir revu sa famille, de reprendre sa place au feu.

La convalescence marcha vite, et bientôt il fut en état de se traîner avec deux cannes, mais lorsqu'il sollicita un congé de convalescence pour Paris, il apprit qu'il ne l'obtiendrait qu'après avoir regagné au plus tôt le dépôt de son régiment, transféré momentanément à Albi. Ceux qui connaissent l'aspect de la ville et le caractère des habitants imagineront le sentiment de dépression qui le saisit, lorsqu'au sortir du milieu chaud d'Aix-les-Bains il tomba au milieu de cette population, qui, réservant toutes ses sympathies pour un régiment de recrutement local, le 15^e, considérait le 31^e comme un étranger et tolérait froidement sa présence. Sa blessure, mal guérie encore, lui permit d'éviter l'hôpital ou la caserne et il obtint de loger chez l'habitant, d'abord rue Dominique de Florence, au-dessus d'un petit café où il prenait ses repas, puis

40 rue des Carmélites où il s'ennuya prodigieusement. Les ressources intellectuelles de l'endroit étaient des plus bornées. « Jusqu'ici, écrivait-il le 20 octobre, « j'ai trouvé de quoi lire, n'importe quoi, mais enfin quelque chose. Je vais sortir « demain pour voir s'il n'y aurait pas une bibliothèque prêtant ses livres, mais « cela me paraît peu vraisemblable » ; il constata avec regret qu'il n'y en avait pas en effet. Et, avec cela l'affaire du congé de convalescence ne faisait aucun progrès. Malgré les circulaires ministérielles, les autorités militaires répugnaient à lui en accorder aucun : « Je ne connais, proclamait l'une d'elles, que deux « endroits possibles pour un soldat, l'hôpital ou la caserne ». Il n'y avait pas dans ce propos de quoi relever le moral d'un homme qui souffrait encore d'une blessure. Heureusement sa mère, désespérant de le voir à Paris, s'était décidée à l'aller rejoindre en province, et sa visite raffermi les courages non seulement de Jean Maspero, mais de son ami Sautter qui avait reparu au dépôt. Pendant huit jours et plus, du 3 au 10 novembre, mère et fils se quittèrent le moins possible ; ils se procurèrent l'illusion d'être encore dans une de ces excursions qu'ils avaient l'habitude de faire en revenant d'Égypte, visitant les monuments d'Albi et poussant leurs reconnaissances assez loin aux alentours. Quand elle fut partie, Jean, plein d'une ferveur nouvelle, recommença son éducation militaire. Les rudes fatigues que son grade de caporal lui avait imposées en août et septembre lui avaient fait regretter de ne pas accepter le poste de sergent qu'on lui offrait au début de la campagne : il demanda donc à être du peloton des élèves-officiers qu'on formait alors, et il en fut du 12 novembre au 9 décembre. Puisque la guerre menaçait de se prolonger au delà de ce qu'on attendait, il voulut se mettre en état de servir le pays plus utilement qu'il n'avait fait jusqu'alors. Des amis bien intentionnés lui remontrèrent que c'était là une ambition funeste : les Allemands repéraient les gradés avec soin, et tout officier d'infanterie était presque certainement condamné. Il n'écouta aucun conseil timoré, et il passa brillamment l'examen. Il écrivait donc le 9 décembre : « J'ai maintenant le « brevet (de chef de section), mais la nomination ne se fait qu'en campagne. Du « moins serai-je nommé très probablement sergent dans quelques jours. Tu sais « comme j'y tenais ; le commandant qui faisait passer l'examen est celui qui avait « mon bataillon dans l'Argonne, il me connaissait donc. »

La nomination se fit attendre plus de six semaines. Dans l'intervalle il obtint enfin ce congé de convalescence après lequel il avait tant soupiré, et du 13 au 19 décembre les siens le revirent une dernière fois à Paris, plein de vigueur et d'espoir dans le succès final, animé d'une gaieté un peu mélancolique, avide de savoir ce qui s'était passé depuis le commencement de la guerre dans le monde

de la science et de la littérature. Il corrigea quelques épreuves demeurées en souffrance du troisième volume de ses *Papyrus byzantins*, annota au crayon les derniers feuillets de son manuscrit qui n'avaient pas été envoyés encore à l'impression; entre la musique et les causeries intimes le reste du temps s'écoula presque sans qu'on le sentît, et quand le samedi, au soir, l'heure du départ sonna, il partit laissant à tous l'impression de la jeunesse sûre d'elle-même. Le 11 janvier 1915 il reçut enfin son grade de sergent, mais avec changement de compagnie, placé désormais dans la 29^e, puis dans la 7^e, tandis que ses amis Bon et Sautter étaient incorporés ailleurs. Enfin le 5 février au matin il quitta le dépôt, et je ne puis désormais mieux faire que de donner ici les extraits des lettres qu'il écrivit à sa famille jusqu'au dernier jour.

6 février 1915. — Me voici arrivé à La Roche, où nous avons un long temps d'arrêt. Le but est Chaumont où nous serons demain; de là nul ne sait toujours si nous revenons en Argonne ou si cette fois c'est pour l'Alsace. Il fait un temps superbe, et je crois que les vrais froids sont finis.

7 février 1915. — J'arrive ce soir à Clermont-en-Argonne; nous revenons donc exactement où nous étions au début. Il pleut mais le temps n'est pas froid et tout s'annonce mieux que la première fois.

Aubreville, 12 février 1915. — Voici la seconde campagne sérieusement commencée, mais il y a une différence énorme à la faire comme sergent; d'autant plus, qu'étant chef de section, j'ai en somme le rôle et quelques avantages du lieutenant. J'ai retrouvé la gare d'Aubreville où j'ai été embarqué le 23 septembre; c'est un symbole un peu ironique, que de reprendre la guerre exactement au village où je l'ai laissée il y a quatre mois. Mais la nouvelle manière de se battre me paraît jusqu'ici très supérieure à celle que j'ai connue. A présent qu'il ne s'agit plus d'avancer à la baïonnette, on prend la peine de s'installer. Les villages ont rallié quelques habitants, on revoit quelques boutiques, il y a même un mess qui jusqu'ici a pu fonctionner et nous faire très agréablement déjeuner. Je ne connais à la septième compagnie qu'un sergent, mais il y a plusieurs camarades avec qui lier conversation, et je revois Bon et l'architecte Castelin presque quand je veux. Le travail n'a pas été dur cette semaine. Toujours des pérégrinations dans cette sinistre forêt de l'Argonne, qui est maintenant dévastée. La moitié des arbres sont fauchés par les obus et se terminent en paquet de filasse effilochée, les buissons sont incendiés, ce qui subsiste est coupé pour faire des abatis ou des cabanes. Il reste une espèce de duvet galeux sur les collines, et des marécages dans tous les creux. Hier j'ai commencé à faire tracer une route par ma section; d'autres en font autant, jusqu'à ce que les tronçons se rejoignent et permettent d'aller du quartier général aux premières tranchées. C'est une route en abatis de rondins, jetée sur les marais, avec un magnifique pont qui a reçu l'approbation motivée d'une section du génie, en visite chez moi. Pas d'incidents, sauf une aventure bizarre à Vauquois, le 10. Nous travaillons à faire sauter la forteresse allemande établie là : le 10 le tout devait être achevé. Les Allemands, prévenus, ont fait une contre-mine hâtive qui a bien arrêté notre ouvrage, mais qui a détruit une de

leurs tranchées à eux, sans doute avec force dégâts, car on a entendu des cris de leur côté. Il semble qu'on prépare une trouée Vauquois-Boureuilles, en négligeant Montfaucon. De grands renforts se joignent aux Garibaldiens : des coloniaux, bientôt des Anglais.

15 février 1915. — Voici plusieurs jours de passés qui n'ont rien eu d'agréable; travaux de nuit exclusivement, sous la pluie, dans les marais; je ne sais pas comment j'ai fait pour conduire et ramener ma section, mais enfin c'est fait. Le dernier de ces voyages a été exécuté hier, car nous quittons demain la région d'Aubreville pour aller sur Vauquois.

Ce dernier billet, tracé sur carte-lettre, arriva le 20 février à Paris, puis le silence se fit pendant quatre ou cinq jours, mais le bruit d'une catastrophe se répandit on ne sait comment dans l'entourage de la famille et, à des regards compatissants, à des gestes presque respectueux, à mille petits indices, celle-ci devina sans qu'on lui eût rien dit le malheur qui tombait sur elle; bientôt après les lettres arrivèrent qui ne laissèrent plus subsister aucun doute, s'il y en avait eu encore, lettre de Jean Sautter datée du 20, longue lettre du 23 par un sergent Cohen qui était à côté de lui quand il fut frappé, puis un paquet contenant ce qu'on avait ramassé sur le corps, lettres de la mère, carnets de notes, menus objets d'utilité journalière, porte-monnaie, le tout serré dans un mouchoir, pauvres reliques d'une courte vie employée tout entière au service de la science et du pays. Ainsi qu'il l'annonçait dans la dernière lettre qui nous soit parvenue de lui, sa compagnie avait été dirigée sur Vauquois. Le 31^e régiment avait été désigné pour essayer d'enlever le mercredi 17 la forteresse que les Allemands avaient construite dans ce village. Les officiers des compagnies et les sergents avaient été rassemblés le mardi, et mis au courant du coup de main préparé; trois compagnies du deuxième bataillon, dont la septième, et une du troisième, furent choisies pour mener l'attaque, les autres demeurant à l'arrière, en réserve. Les compagnies d'assaut avaient une tâche très dure, car avant d'atteindre la ligne ennemie elles devraient escalader une pente assez abrupte sous le feu, et il était évident que les pertes seraient lourdes. Au sortir de cette réunion, en rejoignant le cantonnement, Jean Maspero, ayant rencontré Sautter qu'il n'avait pas vu depuis plusieurs jours, les deux amis se promenèrent, par une belle fin d'après-midi, dans la rue du village pleine de soldats. Ils causèrent un peu de tout et enfin de cette mort que Jean sentait venir certaine; mais c'était avec une vaillance et une sérénité d'esprit complètes qu'il l'attendait. Après le dîner, ils se revirent encore au mess des sous-officiers de la septième compagnie, et ils burent du champagne gaiement à la bonne chance les uns des autres, puis ils se dirent adieu dans une dernière poignée de main. Le départ pour le front même eut lieu à minuit, et une marche de dix kilomètres

à travers la forêt mena la troupe près des positions de combat assignées, la septième compagnie au pied même de Vauquois⁽¹⁾. Il y eut là une halte de quelques heures consacrée au repos avant l'action, mais Jean Maspero, ne pouvant dormir, écrivit quelques lettres d'adieu à des amis, puis il traça au crayon sur le dos d'une feuille de papier qui contenait déjà des renseignements d'ordre militaire, trois strophes inspirées bien certainement par sa conversation de l'après-midi :

Je suis seul sans doute à fuir le sommeil
Dans ce fossé morne où plus d'un est mort,
Où la nuit qui tombe en son rêve endort
Ceux qui ne mourront qu'au prochain soleil.
L'un malgré les pleurs, l'autre pour la joie,
Tous aiment leur vie et gardent l'espoir :
Ils dorment pourtant tandis que le soir
Prépare le sort que Dieu leur envoie.
Et moi qui longtemps ai voulu mourir,
Qui n'espérais plus mon bonheur du monde,
J'ai senti moi seul cette horreur profonde
Qui crispe nos corps quand ils vont finir.

Le matin du 17 février le vit à son poste d'attente dans la tranchée, en tête de sa section. Bien qu'il n'eût rejoint que depuis deux semaines à peine, il avait su conquérir en ce peu de temps la confiance ou l'affection de tous ses hommes, et sa vaillance leur avait souvent rendu aux heures pénibles l'énergie et la volonté nécessaires. Ce fut d'abord une canonnade violente coupée d'instant en instant par l'éclatement des mines, puis la *Marseillaise* trois fois répétée donna le signal de l'assaut. En ce moment, et avant même de sortir de la tranchée, Jean Maspero voyant que les hommes, sentant sur eux la mitraille, paraissaient hésiter légèrement, se retourna vers le sergent René Cohen, qui était à ses côtés, et lui dit : « C'est la plus belle mort qui vient à nous ». Comme il finissait de parler, il fut atteint d'une balle en plein visage et s'écroula foudroyé : la section, lancée en avant, passa près du corps, mais, dans le flux et le reflux du combat, personne ne s'occupa de ce qu'il devenait. Le lendemain seulement, vers midi, ses camarades le relevèrent. Le sergent Cohen recueillit pieusement tous les objets qu'il avait dans les poches et les envoya à la famille, puis on le déposa à la hâte avec trois sous-officiers,

⁽¹⁾ Lettre de Jean Sautter du 20 février.

dont le sergent Hanne, dans une fosse creusée presque au bas de la côte de Vauquois, près de la ferme de la Cigalerie, au milieu de tant de camarades tombés dans cette furieuse affaire⁽¹⁾. Une croix portant son nom et ceux des trois autres marqua le site, mais le feu de l'artillerie prussienne, incessant dans cet endroit, eut vite fait de la détruire, et rien ne marque plus aujourd'hui l'endroit précis où il repose. Il est là perdu dans la foule des braves qui ont donné leur sang au pays.

Le sentiment de tristesse causé par cette fin tragique d'une vie qui avait tant promis au début, et qui commençait déjà à tenir plus que ses promesses, fut profond à Paris et en Angleterre où son père et lui ne comptaient que des amis. Par une ironie singulière du sort, les trois strophes qu'il avait écrites dans la tranchée quelques heures à peine avant sa mort firent plus pour répandre son nom dans le public que n'avaient pu faire sept années de labeur dans le monde savant. Communiquées au *Figaro*, elles furent reproduites immédiatement par d'autres journaux de Paris, de la province et de l'étranger, puis insérées dans un recueil de vers destiné à être vendu au profit des blessés de la guerre. Toutefois, l'émotion ne fut nulle part aussi grande que dans cette Égypte où les huit années les meilleures de sa courte existence s'étaient écoulées. Un véritable souffle de consternation passa sur les colonies européennes du Caire et sur les milieux indigènes qui l'avaient connu. On pleura en lui cette douceur qui lui avait valu l'amitié de tous, son obligeance, sa bonté discrète, cette science si sûre qu'il mettait autant de soin à dissimuler que d'autres à étaler bruyamment le peu qu'ils savaient, et les Frères de la Doctrine chrétienne, reconnaissants de la bonne grâce avec laquelle il avait consenti à entrer dans le jury d'examen au collège du Khoronfich, célébrèrent le 23 mars, dans leur chapelle, un service funèbre où tout ce qu'il avait eu d'amis au Caire assista, ministre et consul de France en tête. Le Père Emmanuel Ozanne y prononça une allocution émue où les qualités du savant et de l'homme privé étaient rappelées, et jamais éloge ne parut mieux mérité. Mais il était réservé à l'un de ceux qui, l'ayant eu pour camarade lorsqu'ils étaient petits, ne l'avaient point perdu de vue par la suite, André Germain, de révéler aux lettrés qu'il n'y avait pas seulement en Jean Maspero un savant épris de sa science. « Pour parler de lui, n'ai-je pas « un droit que confèrent des impressions d'enfance gardées au coin le plus « frais de la mémoire ? Alors, je jouais souvent avec lui, je connus à l'aurore

⁽¹⁾ Lettres du sergent Cohen en date du 24 février et de Jean Sautter en date du 20 et du 23. Le sergent Cohen, blessé le 2 mars, au cours de la seconde affaire de Vauquois, mourut une semaine plus tard des suites de sa blessure.

« de sa courte journée ce sourire large et bon qui fut le premier reflet de son
« âme et un don fraternel à ses compagnons. Bien des années après, je le re-
« trouvai. La vie avait passé. Elle n'avait rien touché en lui, elle avait épa-
« noui sa candeur jusqu'à la noblesse et sa franchise jusqu'à la gravité. Mais,
« au contact de tant de laideurs insoupçonnées, sa joie qui lui venait d'un
« reflet intérieur et des pures espérances posées parmi les siens, sa joie s'était
« ternie. Il s'attristait de la platitude et de la sécheresse qu'il avait rencontrées
« parmi ses contemporains, il exhalait la plainte d'un être que son époque étonne
« et meurtrit. Et les questions éternelles pesaient cruellement à cette nature trop
« loyale et trop avertie pour les résoudre sommairement, mais trop élevée pour
« se débarrasser des immortelles ambitions. N'est-ce pas décrire la nuance de sa
« mélancolie que de le dire religieux dans ce sens profond et tourmenté qui
« consiste à interroger patiemment la destinée et, malgré les doutes, à préparer
« son âme ? Âme secrète et repliée, mais qui n'habitait pas tout entière la cellule
« de science qu'un illustre atavisme lui avait offerte et qui, à côté des travaux
« visibles, s'était réservé un idéal jardin. La plupart ne voyaient en lui qu'un
« jeune historien penché sur les manuscrits des temps byzantins ; à quelques-uns
« il ouvrit ses poèmes comme une porte délicate au delà de laquelle erraient ses
« songes. Un soir au Caire il me les lut. Ils étaient étrangement pareils à la dou-
« ceur d'une aïeule en son printemps, à un visage calme et pur sous les ban-
« deaux, à un cœur que contient sa pudeur et qui pourtant laisse deviner sa
« tendresse. Ressentis avec profondeur, écrits avec transparence, ils me paru-
« rent mériter à leur auteur le beau nom devant lequel hésitent les lèvres
« émues⁽¹⁾. » Il était de ceux qui, plutôt que de laisser entendre aux indifférents
ce qui chante dans leur âme, préférèrent risquer de mourir avec toute leur musique
en eux.

Un dernier devoir reste à remplir aux siens comme à ceux qui l'ont aimé, c'est de réunir en corps ce qui a été publié déjà de son œuvre dispersée, d'achever d'après sa rédaction ce qu'il avait commencé à mettre au jour et que la balle du 17 février a interrompu brusquement, enfin de choisir parmi ses innombrables manuscrits en tout genre, philologie, histoire, vers, romans, ce qui peut être livré au public. M. Haussoullier et moi nous avons terminé l'impression de ce tome troisième des *Papyrus byzantins*, et d'autres volumes suivront bientôt celui-là. Tâche triste pour un vieillard qui s'attendait plutôt à ce que son fils lui rendît ce dernier devoir. Notre deuil s'adoucit pourtant et se rassérène si

⁽¹⁾ *Le Double bouquet, Prose et vers*, 4^e année, n° 4, avril 1915, p. 189-190.

nous pensons que la mort de Jean Maspero a pu être utile au pays, qui, après avoir souri à sa naissance et à ses premiers succès, lui a demandé de tout sacrifier pour lui.

*
* *

Cette courte notice ne serait pas complète si je n'y joignais l'indication, aussi exacte que j'ai pu l'établir, des livres indépendants publiés par Jean Maspero ou des articles qu'il inséra dans des *Revue*s de France ou de l'étranger.

A. — LIVRES INDÉPENDANTS.

Papyrus grecs d'époque byzantine, in-4°, Caire, 3 vol., 1910-1915, dans le *Catalogue général du Musée égyptien du Caire*.

Organisation militaire de l'Égypte byzantine (forme le 201^e fascicule de la *Bibliothèque de l'École des Hautes Études, Sciences historiques et philologiques*), in-8°, Paris, 1912.

Matériaux pour servir à la géographie de l'Égypte (en collaboration avec GASTON WIET, forme le tome XXXVI de la collection des *Mémoires publiés par les membres de l'Institut français d'Archéologie orientale du Caire*), 1^{re} série, 1^{er} fascicule, in-4°, 1914.

B. — ARTICLES DE REVUES.

(Tous ceux de ces articles qui ne sont pas de simples comptes rendus de livres, ont eu un tirage à part variant de 25 à 100 exemplaires.)

Bracelets-amulettes d'époque byzantine (extrait des *Annales du Service des Antiquités*, t. IX, p. 246-258), in-8°, Caire, 1908.

Inscriptions romaines à Abou-Dourouah (Nubie) (*ibid.*, t. IX, p. 267-270), in-8°, Caire, 1908.

Notes épigraphiques (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. VI, p. 43-47), in-4°, Caire, 1908.

Études sur les papyrus d'Aphrodité, § I (*ibid.*, t. VI, p. 75-120), § II-V (*ibid.*, t. VII, p. 97-152), in-4°, Caire, 1908-1910.

Théodore de Philæ (extrait de la *Revue de l'Histoire des Religions*, t. LIX, p. 299-317), in-8°, Paris, 1909.

Deux vases de bronze arabes du XI^e siècle (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. VII, p. 173-175), in-4°, Caire, 1910.

Le roi Mercure à Tâfah (extrait des *Annales du Service des Antiquités*, t. X, p. 17-20), in-8°, Caire, 1910.

Sur quelques objets coptes du Musée du Caire (*ibid.*, t. X, p. 173-176), in-8°, Caire, 1910.

Un diplôme arabe-chrétien du XIII^e siècle (*ibid.*, t. XI, p. 177-185), in-8°, Caire, 1910.

Un papyrus littéraire d'Ἀφροδίτης κώμη (extrait de la *Byzantinische Zeitschrift*, t. XIX, p. 1-6), in-8°, Munich, 1910.

Compte rendu de l'ouvrage de QUIBELL, Excavations at Saqqara, 1907-1908 (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXX, p. 277-280), in-8°, Paris, 1910.

Compte rendu de F. AUSSARESSES, L'armée byzantine à la fin du VI^e siècle, d'après le Strategicon de l'empereur Maurice (dans le *Journal des Savants*, Nouvelle Série, t. VIII, p. 141-142), in-4°, Paris, 1910.

Les Papyrus Beaugé (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. X, p. 131-157), in-4°, Caire, 1911.

Un dernier poète grec d'Égypte (extrait de la *Revue des Études grecques*, t. XXIV, p. 426-481), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de l'ouvrage de MARTIN, Les épistratèges (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXII, p. 341-342), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de MATTHIAS GELZER, Studien zur byzantinischen Verwaltung Ägyptens (dans le *Journal des Savants*, Nouvelle Série, t. IX, p. 180-184), in-4°, Paris, 1911.

Le titre d'Apellôn dans Jean de Nikiou (extrait de la *Revue de Philologie*, t. XXXVII, p. 15-17), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu des Papiri della Società italiana (dans la *Revue de Philologie*, t. XXXVII, p. 215-217), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de FR. PREISIGKE, Papyri Strassburgenses (dans la *Revue de Philologie*, t. XXXVII, p. 217-218), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de l'ouvrage de FR. PREISIGKE, Griechische Urkunden des Ägyptischen Museums zu Kairo (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXII, p. 168-169), in-8°, Paris, 1912.

Compte rendu de l'ouvrage de P. JOUGUET, La vie municipale dans l'Égypte romaine (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXII, p. 342-345), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de BELL, the Aphroditô papyri (dans la *Revue des Études grecques*, t. XXV, p. 215-223), in-8°, Paris, 1912.

Φοιδεραῖτοι et στρατιῶται dans l'armée byzantine (extrait de la *Byzantinische Zeitschrift*, t. XXI, p. 97-109), in-8°, Munich, 1912.

Compte rendu de l'ouvrage de QUIBELL, Excavations at Saqqara, 1908-1909 et 1909-1910 (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXIV, p. 208-210), in-8°, Paris, 1912.

Comptes rendus de LESQUIER, Les Institutions militaires de l'Égypte sous les Lagides, et Papyrus grecs publiés sous la direction de PIERRE JOUGUET, t. II, fasc. II-IV, et des Ägyptische Urkunden aus den Königlichen Museen zu Berlin, Griechische Urkunden, t. IV, fasc. XI-XII (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXIV, p. 385-388), in-8°, Paris, 1912.

Rapport sur les fouilles entreprises à Baouît (dans les *Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1913, p. 287-301), in-8°, Paris, 1913.

Horapollon et la fin du paganisme égyptien (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. XI, p. 163-195), in-4°, Caïre, 1914.

Compte rendu de HEISENBERG-WENGER, Byzantinische Papyri in der K. Hof- und Staatsbibliothek zu München (dans la *Byzantinische Zeitschrift*, t. XXIII, p. 225-230), in-8°, Munich, 1914.

Græco-Arabica, § I (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. XI, p. 155-161), § II (*ibid.*, t. XII, p. 43-51), in-4°, Caïre, 1914-1915.

Sur quelques inscriptions grecques provenant du grand temple de Denderah (extrait du *Recueil de travaux*, t. XXXVII, p. 93-96), in-4°, Paris, 1915.

A propos d'un bas-relief copte du Musée du Caïre (*ibid.*, p. 97-107), in-4°, Paris, 1915.

Comptes rendus de CANTARELLI, La Serie dei prefetti di Egitto, III, dalla morte di Teodosio I° alla conquista araba; de MARESTAING, Les écritures égyptiennes et l'Antiquité classique; de USENER, Kleine Schriften, t. III (dans la *Revue des Études grecques*, t. XXVIII, p. 62-65, 75, 101-102), in-8°, Paris, 1915.

Compte rendu de KALBFLEISCH, Papyri Jandaneæ, fasc. I et II (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXX, p. 50-52), in-8°, Paris, 1915.

Les quatre derniers numéros de cette liste ont paru après la mort de l'auteur, et j'ai entre les mains d'autres articles et même d'autres livres, prêts ou peu s'en faut pour l'impression, qui seront remis aux typographes dès que l'apparition du présent volume m'aura permis de m'occuper d'eux.

Paris, le 2 novembre 1915.

G. MASPERO.

CATALOGUE GÉNÉRAL

ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES

DU MUSÉE DU CAIRE

PAPYRUS GRECS D'ÉPOQUE BYZANTINE.

[67140]. Recensement des propriétés foncières du comte Ammônios. — Long. 0 m. 290 mill., larg. 0 m. 281 mill. — Aphroditô.

J'ai publié au tome II du présent ouvrage un commencement de copie très hâtif de ce papyrus, fait en 1909. Le document perdu ayant été retrouvé, j'en donne ici le texte complet et corrigé, très différent de ce qu'il semblait être d'après les notes que j'avais seules alors entre les mains.

Les terres, ici comme au n° 67057 (col. III), sont divisées en catégories d'après les cultures : champs labourés, jardins, vignobles, marais, forêts (de palmiers). Le libellé type de cette notice me paraît devoir se traduire de la manière suivante :

(1. 3) (Aroures connues) sous le nom de Psaios fils de Phér, acquises (?) des héritiers de Papnoute le médecin, affermées à Apollôs, cultivateur (ou colon) : terre arable, 1/4 d'aroure.

Pour le sens de la formule ἐνὶ(μυτος) Ψαίου etc..., cf. les ἀρούρας καλουμένας Σαραπάμωνος du n° 67113, l. 9.

Cursive ordinaire.

[·F Γ]νω[σ ι α]ρο[υ ρων τō] μεγαλοπρ[εξ̄ς κομ̄ε]τος Αμωνι[δ̄ō]
 2 προς κα[δ ι κ/] Ἰωαννῶ ἐλλογι/ σχολ[ς κ ι γ] ηησιτορος
 3 ονω[ς Ψαῑδ̄ō] Φηρ απ[ο ε]κβολς κλς Πα[πνω]τρε(?)
 ιατρ[ο υ τ̄] Απολλων γεωρ/ σπ̄ς ⊢ d'
 4 ορω[ς K]υρα[ς Π]ρωμ[α ι]ωτος τ̄ Ωρο[ς ν] Παχας γε[ω ρ]/ σπ̄ς ⊢ η παραδ/ ⊢ ζγ

Ligne 2. La ligne d'abréviation de $\kappa\omega\delta\iota\kappa$ a laissé une trace avant le $\tilde{\iota}$. Il faut donc restituer $\kappa\omega\delta\iota\kappa(\iota\sigma\upsilon)$ plutôt que $\kappa\omega\delta\iota\kappa(\alpha)$. — $\text{Εὐλογί}(μ\omega\tau\alpha\tau\sigma\upsilon)$. — Sur Jean, scholastique et censor, cf. n° 67097, r., l. 41, 67117, l. 14, et 67118, l. 30-31.

Figure 3. Ονο(ματος); — απο εκβολ(ης) κλ(ηρονομων); — υπ(ο); — γεωρ(γων). — Απολλων pour Απολλωντα : cf. plus bas, l. 9, Προμων, et n° 67282, l. 3 : Ερμων. — Σπο(ριμης γης) (αρουρας) (τεταρτον).

Ligne 4. Παπας : cf. le nom Παπαυ à l'Index du tome II. — Παπαδ(ειστου).

Catal. du Musée, n° 67279.

67140]	5	$\overline{\sigma\nu\varsigma}$ Βησαριωνος $\overline{\alpha\rho[\omega]τοκωμητο[υ \overline{\upsilon} \overline{\upsilon}]}$ Ἰαχυβιν		
		Μαξιμὸ γεωρ/	$\sigma\pi\varsigma \vdash \beta$	
		$\overline{\sigma\nu\varsigma}$ Ερμανυτος Ψενθαησιὸ $\overline{\alpha\pi\sigma[\epsilon]ρλ\varsigma}$ Βησ-		
		σο[υρου]τος Π[ρομ]αωτς γεωρ/	$\sigma\pi\varsigma \vdash \alpha \zeta$	
		$\overline{\sigma\nu\varsigma}$ Βικτορος Μαχαριὸ $\overline{\upsilon}$ Ισακον Βι[κ]τορος μο-		
		να[ζ]/ ς γεωρ/	$\sigma\pi\varsigma \vdash \varsigma \iota'$	παραδ/ $\vdash \zeta$
		[α]π ^ο μετὰλ τς ἀδεσπς Μονεχθην $\overline{\upsilon}$ ΑνουϞ[ι]ν		
		Μουσαιὸ γεωρ/	$\sigma\pi\varsigma \vdash \iota\gamma$	
		$\overline{\upsilon}$ Πρωμαων Ἰσακ[ι]ου]	$\sigma\pi\varsigma \vdash \epsilon$	αμπελ/ $\vdash \alpha$
10		τοπς Κεμηφεως $\overline{\upsilon}$ Ἰωαννη[ν] Μουσαιὸ γεωρ/	$\sigma\pi\varsigma \vdash \eta$	παραδ/ $\vdash \zeta$
		$\overline{\sigma\nu\varsigma}$ [ς] Κυρας Πρωμαωτος $\overline{\upsilon}$ Ἰω[ανν]ην Μοϋσαιὸ		
		γεωρ/	$\sigma\pi\varsigma \vdash \zeta \gamma$	παραδ/ $\vdash \zeta \gamma$
		$\overline{\sigma\nu\varsigma}$ Α[σ]υκανὸ Χ[αί]ρημωνος τοπς Πιχαμυλ'	$\sigma\pi\varsigma \vdash \gamma$	θρ/ $\vdash \alpha$
		$\overline{\sigma\nu\varsigma}$ Ἰω[αν]ν ^ο . [.] κατὰκ ^ο /εἰρημ[ς] ἀδελφ/		
		των ς γεωργς απ $\vdash \theta$ δ/ θ ζ μ ζ	$\sigma\pi\varsigma \vdash \delta \zeta$	παραδ/ $\vdash \delta \zeta$
14		" σπς \vdash νη $\zeta \gamma$ θρ/ $\vdash \alpha$ α[μπ]ελ/ $\vdash \alpha$ παραδ/ $\vdash \varsigma$ ζ d'		
15		νσ. . . κ δ. ι[. . .] χρυσικ/ $\nu \iota \gamma \kappa / \epsilon$		

Au bas de la page, après un large intervalle vide :

τοπ[ς]	χιθ (?) [Απ]ρλλωνος $\overline{\upsilon}$ [.]	$\sigma\pi\varsigma \vdash \iota \gamma \iota'$	δεηδρ/ $\vdash \epsilon$
[.]	αχ [.] χρυ[σ]ικ/	$\nu \beta \kappa / \iota \theta$	

Plus bas, après un nouveau vide, quelques lettres restant de deux lignes, d'une autre main.

Ligne 8. Αδεσπ(οτου) : un champ laissé sans propriétaire (à *ἀπορον της κωμης*), et attribué d'office à Ammônios (?). Le second mot m'est resté indéchiffrable; il ne serait pas impossible de lire *μεταλ(αγης) τ(ου)*, ou *μεταπτ(ωσεως)*. — Sur la *κωμη* de *Μονεχθην*, *Μοναχθην*, ou *Θμονεχθην*, cf. n° 67243, r. (B), l. 14.

Ligne 12. Cf. le lieu dit *Πα Μελ* dans P. Lond. IV (index 4 (b), s. v. *Πα2 Μηλ2*). — *Θρ(υτιδος γης)*.

Ligne 13. Lecture à peu près certaine : mais le texte semble inintelligible.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 40883.

[67169^{bis}]. Vente de terrain. — Début du papyrus publié au tome II du présent ouvrage sous le n° 67169. 1^{er} fragment : long. 0 m. 250 mill., larg. 0 m. 286 mill.; — 2^e fragment : long. 0 m. 165 mill.; — 3^e fragment : long. 0 m. 165 mill.; — 4^e fragment : long. 0 m. 085 mill., larg. 0 m. 190 mill. — Antinoé.

Date : 11 février 569.

Écriture de Dioscore.

Quatre fragments, en mauvais état; le dernier se raccorde exactement au n° 67169.

[67169⁴¹¹]

χμγ //

- † Β[ασιλε]ι[ας και υπατει]ας του [Θειοτατῶ ημ]ων δεσποτῶ Φλα[υίου]
 Ἰουστινου τ[ου αιωνιο]υ αυγο[υστῶ αυτοκρα]τορος ετους τετ[αρτου],
 μεχειρ επταχ[αδεκατη] δευτ[ερας ινδ^ο] // Εν Α[ντινοῦ] πολει τη λαμ[πρ^ο]
 † Φλαυῖω Βικτορ[ι τῷ λ]αμπρο[τατῷ και] λ[ο]γωιωτατῷ, υἱῷ τῷ
 5 λαμπροτατῷ και σ[οφωτατῷ σ]^οχ[ι] Φ[ι]λ[ισ]αμμ[ωνος] του υἱῷ του της
 μεγαλοπρεπους μνημης Θωμ[α] (χ[ομ]ετος, χερ[υ]χουντι επι ταυτης)
 (της καλλιπολεως Αντινοεων, παρ εμου) Αυρηλιο(υ)ς
 Μελ[ι]ο[ς υιος] Ιω[αν]νου, εκ] μητ[ρος] Αε[ρητι]ας, παρουσης αυτης
 κ[αι] συνα[ν]τ[ου]σης και σ[υ]νπειθ[ομ]ε[νης] τῷ παρουντι ωνιακῷ
 10 γραμμ[ατ]ειῷ, α[μ]α τε [εγ]γυωμειης (κ[ι] [αν]δεχομειης) την (πασαν)
 γνωμην (και πι[σ]τιν) και προαι[ρ]εσιν (και ασφαλεια) και βεβαιω[σιν]
 του (προαφηγηεντος) [υ]ου αυτη[ς] Μελ[ι]ῷ επι πασι τοις εξης δηλοῦ[ς]
 ομολογημασι (τε και συ[ν]θ[ημ]ασι) [εν τη] π[α]ρουσ[ι]α εγ[γρ]αφ[ω] π[ρα]σει,
 οικειῶ αυτης και α[υτῷ] κινδυνῷ [και] πο[ρ]ω [και τ]ιμμηματι της εξ [α]μφ[οιν]
 15 παντοις αυτων υποστα[σεω]ς γ[εν]ικω[ς] και ιδιω[ς], ενεχ[υ]ρῶ [λογω]
 και ὑποθηκης δικαίῳ, καθαπερ εκ δι[κ]ης, και ομο[λο]γ[ω]σης [τ]οι
 προεξημ[ε]ς Μελιον τον νυν εφ[ε]στῶτα και μ[ε]χιστην α[φ]ι[κ]οντα

Ligne 3. Δευτερας : une singulière négligence a introduit plus bas la faute τριτης (tome II, p. 137, l. 29).

Ligne 5. Lire σχο(λαστικου) : cf. n° 67002, II, l. 2, et P. Mon. 6, l. 84. Sur l'avocat Phoibammôn, cf. n° 67299, l. 6, et P. Strasb. 40, l. 7, où il faut restituer και περιβλεπτου μνημης Θωμ[α] κ[ο]μετς, γ[εν]ουχ[ο]υντι etc.

Lignes 6 et seq. Ici comme ailleurs, je rappelle que les mots imprimés entre parenthèses sont ceux qui ont été barrés par le scribe. La formule παρ εμου a été remplacée par l'emploi du nominatif. Plus bas, le notaire a cherché à alléger la phrase par la suppression de quelques répétitions inutiles. — Sur le comte Thomas, cf. n° 67320, l. 1.

Ligne 14. Εξ αμφοιν : la comparaison avec le n° 67311, l. 14, rend cette lecture à peu près certaine.

Ligne 16. Ομο[λο]γ[ω]σης est douteux. C'est de ce mot que dépendrait παρασκευασαι à la ligne 19. Toute cette phrase est mal construite, et c'est à tort que le nom de Melios y est introduit : Leontia veut dire que, de concert avec son fils aîné, elle a décidé le cadet à souscrire au contrat : c'est elle qui le représente, car il est apparemment trop jeune pour assister à la vente.

Ligne 17. Αφικοντα : le Thesaurus d'Henri Estienne cite plusieurs exemples de cet aoriste actif. On pourrait compléter en αφηκοντα, mais la lacune semble trop courte.

[67169³⁴]

ηλικιαν, και Γεωργιον τον αυτον ομογνησιον αδελφον, (εφ) [ο(ν)υ] ποιειτ[αι]
 τους λογους αποντ^{ος}α ως παροντ^{ος}α, παρασκευασα[ι] αυτον στ^{ος}ε[ρ]ξαι
 20 και εμμεναι τη παρουσα ε[γ]χ[ρ]αφω διαπρασει διηνεχ[ως] απαρα[βατως],
 τω προσημανθεντι αυτη[ς] κ[ι]νδυν[ω], αφ[. . .] τ^{ος} με[ι]ζο[νος] . . .

2^e fragment.

[.] υτων σ. π[. . .] as εν παν[τι]
 [. Ομολογουμεν ημεις] οι προγεργ[α]μμενοι Μ[ε]λι[ος]
 25 [υιος Ιωαννου και Λεοντια Ξυγατηρ Βικ[τ]ο[ρος], εκ [μ]ητρο[ς] ,
 [. αμφοτεροι ορμωμενοι απο κω]μης Μα[γδ]ωλων Μιρη τ^{ος} Ερ[μ^{ος}]
 [πολιτ^{ος} νομου, ποιουμενοι δε τους λο]γ^{ος} υπερ τε εαυτων και υπ[ε]ρ
 [του προειρημενου αποντος Γεωρ]χι^{ος}, αυτων υιου, αδελφ[ο] Μελι^{ος},
 [δια ταυτην την εγγραφον ομολογιαν της α]σφαλειας ητοι πρασεως,
 30 [ηνπερ εθεμεθα σκοπω δικαιο κ^ι καλη πιστ]ει και αμετανοητω και
 αμεταβλη[τ]ω βουλησε]ι καθαρα τε προθεσει και συνειδησει ορθη
 τη διανοια, ανευ παντος δολου και φοβ^{ος}[ο]υ κ[α]ι βιας και αναγκης και απατη[ς]
 και πασης συναρπαγης τε και περιγραφης κ[α]ι α νομους, αμα τε επομινυμε[νοι]
 τον Ξειον και σεβασμιον ορκον και την νικην και διαμοινην τ^{ος} γαλη[ν^{ος}]
 35 ημων δεσποτου Φλαυιου Ιουστινου του αιωνιου αυγουστ^{ος} αυτοκρα[τορος],
 πεπρακεναι σοι τω πρ[ο]ειρημ^{ος} λαμπροτατω Βικτορι και καταγεγραφ[ε]ναι
 και παρακεχωρηκεναι κ[α]ι [εκκ]εχωρηκεν[α]ι κ[α]ι παραδεδωκεναι σοι,
 απ^{ος} του νυν επι τον [α]ει εξης απαντα κα[ι] πρ[ο]ελαυ[οντα] χρονον
 δια παντος εις [το] φ[α]ντελε[ς], φλη[ρ]εσ[τ]α[τω] παντι δεσποτειας]

Ligne 18. Ου ποιειται etc... : au nom duquel elle prend la parole. L'expression ποι-
 εισθαι τους λογους est bien connue : cf. P. Mon. 7, l. 11-12; Evagrius (*Hist. eccl.*,
 II, 4) : παρα Ευσεβιου . . . ποιουμενοι τους λογους υπερ τε εαυτου . . . και υπερ
 Φλαβιανου του γενομενου επισκοπου etc... — Ου a dû être corrigé sur ον, de même
 qu'à la ligne suivante, on a fait αποντος de αποντα. La préposition εφ (ον) ayant été
 barrée, le notaire lui a substitué un simple génitif : on attendrait υπερ ον. D'ailleurs
 il est possible que υπερ ait été écrit entre les lignes, quoique l'on n'en distingue
 actuellement aucune trace.

Ligne 19. Παρασκευασαι : on discerne peut-être un vestige de Γ. Sur ce sens de
 παρασκευαζειν, cf. n° 67089, v., l. 26-27, et P. Mon. 7, l. 79. Αυτον se rapporte
 à Georges, le fils absent.

Ligne 22. La lacune entre les deux fragments ne doit guère dépasser une ligne.

Ligne 28. Lire αυτης υιου, ou effacer le mot Μελιου.

Ligne 30. [Σκοπω] δικαιο και καλη πιστει : cf. n° 67098, l. 8.

Ligne 33. Περιγραφης : ligature du φ et de Γη, caractéristique de l'écriture de Dioscore
 (cf. n° 67002, I, l. 4, 67279, l. 21 etc.).

Ligne 39. Cf. P. Mon. 12, l. 11.

- 40 δικάι[ω] χ[αί] καλή ^π[ε]στει κ[αί] παση εξουσία και κατοχή και κυριοκτητι], [67169^{bi}]
 [την υπαρχουσιν ημιν εκ γονικης ημων διαδοχης αρουραν μιν]
 [ανυδρον ουσαν, καθαρως σποριμης γης, διακειμενην επι της αυτης]
 [κωμης Μαγδωλων Μιρη του Ερμοπολιτου νομου, εν τρισι τοποθεσιας]

3^e fragment.

- 45 [εν τη] τριτη τοποθεσια αμμ[ατ]α ^πεντε α[..... κ]τ[ημ]ατα
 [.....] εισιν, της ολοκληρου και ^πραθεισης ^πμιν αρουρης απ' εξηκοντα
^{συγκει[μ]εινης τω δημοσιω σπο[ριμω]}
 [τεσσ]αρων αμματαων (στηθός επιστ[αν]τος)· οι δε γειτονες των αυτων ^πεντε
 [αμ]ματαων κατα τας αργογειν[ιας] δηλ[ου]ηται ^πτως· επι μεν νοτō δημο-
 σια ο[δος]
 [αγ]ουσα επι το εποικειον ^παρανω τη[ς α]χιας εκκλησι[α]ς τ[ης] εκεισε το[υ]
 Πρ[ο]
 50 [δρ]ομου και βαπτ[ισ]του αγιō Ιωαννη, λιθος το [συν]τελικ[ο] δ[ε] των Ξεοφοβ[ο]ων
 ανθρωπων
 τō καλουμ[ε]ν (Φαρ. . λου. τ. ι) Πους, επι δε απηλιωτου των ησ[.....]
 [.....]
 η οιοι αν ωσι χειτρες παντ[η] παντοθεν των ^προδ[η]λωθεντων τριων τοπο-
 θεσιων της ^πραθεισης ^πμιν ^παρ ημων ολοκληρō [αρουρας.....]
 γιγνομενō ^πωπωτ[ε] εις τας χειτη[ι]ας αυτης ει αλλ[....., καθ οιον]
 55 γαρ δηποτε χρονον βεβ[αι]ωσωμεν ταυτην, τιμης [δε της προς αλληλους]
 συμπεφωνη[μ]ε[ν]η[ς] και σ[υν]αρ[ε]σας η[ς] τε λ[ε]ι[α]ς [κ]αι α[ξιας, χρυσō
 νομισματων]
 οχτω, εκαστου ^παρα κ[ε]ρα[τι]α εξ, τω δημοσιω ζυγω της Αντισσου πολεως· γι[γ]
 [ν η π/] μη, απερ [ταυτα της τιμης χρυσινα ανειληφαμεν ημεις οι]
 [α]π[ο]δ[ο]μεν[οι] Μελιος και Λεοντια, ποιουμενοι τους λογους υπερ Γεωργιō],

Ligne 42. Cf. l. 70.

Lignes 43 et seq. La lacune doit sans doute se remplir de cette façon : l'aroure s'étend sur trois localités, chaque localité (τοποθεσια) comprenant tant d'ammata; le total de l'aroure vendue fait 64 αμματα. Le terrain vendu n'était pas d'un seul tenant, puisque nous trouvons plus bas une liste des voisins de la troisième τοποθεσια.

Ligne 47. Sur l'aroure à 64 ammata, cf. n° 67151, l. 106. — Στηθος : une petite dune de sable (?).

Ligne 49. Παρανω : cf. le παρακατω du n° 67087, l. 13.

Ligne 50. Το συντελικον (?) : le couvent (?).

Ligne 51. Τō (pour το) ajouté en marge; de même γαρ à la ligne 55.

Ligne 56. Α[ξιας] : cf. P. S. I., 66, l. 10; P. Mon. 11, l. 40. C'est ainsi qu'il faut corriger κα[θα]ρ[ου] aux n° 67097, r., l. 13, et 67098, l. 18.

- [67169^{bi}] 60 παρὰ τοῦ παρισταμένου Βικτορος δια χειρος σὸ εἰς χειρας ἡμῶν, παροντων]
 [των μ]εσιτων[(?)]
 [.] οὔτε[.]

4^e fragment.

- [.] υπὸργα[φ]
 65 [. . . . απο τοῦ ν]υν ἐπὶ τοῦ διη[ν]ε[κας]
 [παρὰκεχωρημ]ενη σοι παρ ἡμῶν ε[. . .]
 [.] σε τον] παρ[ι]αμενον Βικτορα κ[ρατειν και κυριευειν]
 [.] ν διαδ[. . .] ν αιωνι[ω]ς και κυριως αει υπερ σ[υντελειας και]
 [. . .] . ε της προνομ[α]τ[θ]εισης και παρ[ε]ι[σ]ης [σοι παρ ἡμῶν]
 70 μιας αρο[υ]ρης [α]νυδρου καθαρας σποριμης γης με[τα] παντος του δικαιου]
 και της καθολ[ου] αυτης αγρογεινιαις, κατὰ ἄρχαια αυτης ορια, της]
 διακειμ[ε]ν εν τρισι τοποθεσ[ι]αις, ως παρ[ο]λε]λεχ[τ]α[ι], ἐπὶ π[ε]διαδος κωμης]
 Μαγδωλων Μιρη, τελο[υ]ς μοιον αει ποτε εἰς [τ]ο δημοσιον λογιστηριον

Ici commence le dernier fragment, publié au tome II sous le n° 67169.

Ligne 68. On ne peut lire διαδουναί ni διαδωσειν; et d'ailleurs le sens de ces mots conviendrait mal ici.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40466, b.

F

SUPPLÉMENT À LA PUBLICATION DE LA TROUVAILLE
DE KÔM-ICHGÂOU.

67279. Requête au duc de Thébaidé (Callinique). Apollôs, du village de Poukhis dans le nome Antaiopolite, fermier des héritiers du comte Phoibammon, se plaint d'avoir été contraint par les topotérètes d'Antaïou, à payer des impôts qui régulièrement ne devaient pas être à sa charge. — Long. 0 m. 310 mill., larg. 0 m. 430 mill. — Antinoé.

Date : vers 570.

Écriture de Dioscore : analogue à celle du n° 67002 et des autres requêtes. — Il manque tout le bord gauche : mais le fragment détaché n'est autre que la bande de papyrus publiée au tome I sous le n° 67010.

1. Φλ[αῖω Τριαδι]ω Μαριανω Μιχαηλιω
2. λωτος ἐλ[ε]ϊνῷ ἀπ' Ὁρχεως † Δεσις και ἰκ[ε]σια π/ εμῷ Ἀπολ-
3. τῆς ἡ^μ του Ἀγτ[αι]οπολιτῷ νομου.
Ευεργετημα | μεγιστον προκειτ[α] | πασι τοις ἀδικουμεν[αι]ς η̅ τη[ς] ὑ̅μετερας
ευκλειας εκδικια. Εγω
5. τουνυν, του[το] | αυτο ακριβως επι[σ]ταμενος, προσίμι το[ις] ευκλεεσι και
ανεπαφοις ὑ̅μω[ν] ἰχνησι,
βουλομενος τ[ων] δικαιων τυχειν, εν α̅φατοις περιπεπ[τ]αικως ζημιωμασι, μη-
δενος προχειμενῷ,
παρα της σεμ[ν]οπρεπεστατης κυρας Θεοφιλης, της γαμετης τῷ της περι-
· ελεπτῷ μνημ[ν]ῳ Φοιβαμμωνος
Διοσκορου Ιουλ[ιδ]. Το γαρ κατ' εμε πραγμα εν τουτοις εχω. Διδασκω την
ὑ̅μετεραν ενδοξ[η] Φι[λ]ανθρωπιαν,

Ligne 1. Les autres noms n'ont pas été écrits. Voir l'article cité à la *Bibliographie*.

Ligne 2. Après Ἀπολλωτος, un espace vide, destiné sans doute au nom du père, qui n'a pas été inséré.

Lignes 4 et seq. Cf. n° 67008, l. 7-8.

Ligne 6. Cf. Nov. 80, 2 : τυχοιτας των δικαιων; de même dans Nov. 86, 1, etc...; voir aussi la requête (δεσις) d'Eusèbe de Dorylée à l'empereur Marcien (Evagrius, *Hist. eccl.*, II, 4 : των δικαιων α̅ξιουντες τυχειν). Tout ce morceau d'Eusèbe est d'ailleurs d'un style curieusement analogue à celui de nos requêtes égyptiennes.

Ligne 8. Γαρ : écrit en correction du mot δε, effacé à dessein. — Κατ' : apostrophe dans le ms. — Evagrius, *ibid.* : τα δε του πραγματος εν τουτοις.

[67279]

- ην ο Θς και οι Θ[ει]οτατοι δεσποται τω[ν] σκηπτρων προεκρι[α]ν κατα-
στησαντες αρχειν ταυ[τ]ην την αθλιαν
- 10 Θηβαιων χωραν, [και] | α[ν]αστειλαι τα πικρα [τ]ων εννοικόντων αυτ[η]ν
αδικηματα, ευ ειδotes αυτης το μισοπονηρον
εν απασι και πολ[υ]μ[ε]λες αυτης δικαι[ο]πραγεςτερον, ως μισθωτης ετυχα-
νον του ειρημ[ε] της προρηθειςσης
ανδρος Θεοφιλ[ης], | Φημι δη τῷ μακαρ[ι]ῷ κομετος Φοιβαμμω[ν]ος, και των
εκφοριων των ὑπ εμε τῷτῷ την
αποδοσιν εκ πλ[η]ρ[ο]ους ποιουμαι καθ[ε] [ετος] μετα πασης ευγνωμοσ[υ]νης.
Και της τοπότηρη[σ]ιας ἐπιλαξόμενος
της Ανταιοπολιτω[ν] π[ω]ρωνη, Διος, ο λαμπ[ρ]ο[ς] κ[α]ρχαγελλαρ[ο], ο και υἱος Θεο-
δοσιῷ Βικτορος Ἰουλιῷ, επεξηλθεν μοι ὑπερ Θεοφιλη και
- 15 Διοσκορῷ του λα[μ]π[ρ]ο[ς] | αυτης υἱῷ, απητησε[ν] μ[ε] ἐπι της ἀρ[χ]ῆς Ἀθανασιῷ το[υ]
ὑφ[ε]στ[ε]ς, ἢ μ[ε] ευστ[ε]ς. Και τῷτῷ του τροπῷ, ὃ αυταν
παλιν, τοποτηρη[η]της γεναιμενος Ελλα[δ]ιος ο λαμπ[ρ]ο[ς] σκρ[ο] απητησεν με
ετερα ὑπερ αυτων ἢ η ἡ. Και ο[υ] μόνον οτι παρίδεν
με εις ταυτα ο α[υ]τος | Διοσκορος και Θεο[φ]ιλη η αυτῷ μητηρ, μηδεν εκ
τουτων [δ]εδωκοτες μοι, αλλα [κ]αι ε[π] αυτοις τῷτοις
αφειλ[α]ντο μοι δεκα [εξ] | κυκλατας ἵππους [εμ]ας, και βοῖκα ζωα εννεα, και
.. τῷ β[ι]αίως π[ε]σσαν π[α]σκευσαντες μ... τα π[ε]... μ[ε]ις τοις τῶτων γραμ[μα]σι
ὑποζυγια δυῶ, και τρεις αχυροθ[η]κ[α]ς εμας και ταις κ.
μεμεσωμενας αρταβ[αι]ς (?) σιτινῷ τε και ξηρῷ χ[ρ]ορτῷ, και εικοσι σιτῷ, και
ο[ι]νῷ αγγια εκατον δεκα εξ, και ερα[ι]ας λ[ι]τ[ρ]ας εξηκοντα,

Ligne 9. Σκηπτρων : ceci confirme la lecture adoptée au n° 67005, l. 5. Expression fré-
quente à cette époque. Cf. Evagrius, I, 13 (et passim) : Λεοντος τα σκηπτρα διεποιτος.

Ligne 11. Πολ[υ]μ[ε]λες : avec le sens de « qui prend beaucoup de peine ». Quoique cet
adjectif ne se rencontre pas dans ce sens, il a très bien pu l'avoir, et cette restitution
me semble préférable à πολ[υ]μ[ε]λες ou πολ[υ]μ[ε]λες, qu'on pourrait encore proposer.

Ligne 12. Suppléer un mot comme αρουρων après τουτου : cf. par exemple n° 67327,
l. 32 : των υπο σε μου αρουρων, et passim : των υπο σε αρουρων.

Ligne 15. Αρ[χ]ῆς = αρχης ; — υπερφυστατου, νομισματα μ' ευσταθμα. — Restituer peut-
être απητησε[ν] τ[ε].

Ligne 16. Ο λαμπροτατος σκρινιαριος. — Παριδεν : (sic) pour παρειδεν.

Ligne 18. Κυκλατας : cyclatas, « ferrées ». Cf. le mot κυκλοποδες, employé par Théo-
phane (Léon Isaurien, an 1) pour désigner des souliers ferrés. — Αχυροθ[η]κ[α]ς :
lecture douteuse, à cause du verbe αφειλαντο. — La note additionnelle ajoutée en
petits caractères se prolonge après le mot εμας et se termine par quelques lettres
illisibles à la fin de la ligne 19.

Ligne 19. Lire sans doute μεμεσ(τ)ωμενας. — Εικοσι : αρταβ[αι]ς ou αρταβ[ας] (?). —
Ερα[ι]ας pour ερεας, forme constante dans les papyrus d'Aphroditè (cf. n° 67057).

- 20 και τη[ς] εμης αμαξ[η]ς οπισσωτρον σιδ[ηρου]ν ἐν ἐνος ταυτης τροχῷ [η]τοι [67279]
 περιβλημα, και τριων ενια[υ]τω[ν] τον καρπον
 ητοι [τ]ον οιωνο[ν] τ[ω]ν ὑπ εμε χωριων. [Οθ]εν εξορκιζω ὑμας κατα τη[ς] αθα-
 νατου κ[ο]ρυφης και τ[ω]ν ὤ[φ]ε[ο]ς[ε]στατων
 βασιλειων και οικο[υ]μ[ενικων] ημων δεσπ[ο]τ[ω]ν του διαδηματος, και της
 ὑπερ παντα σωτηριας υμων, ει παρα[στ]αιη προσταξαι
 ικανως εκδ[ικη]θηναι μ[ε] και αναλη[μθ]ηναι τα ειρημ[ε] μὲ πρ[α]γμα και
 ζημιωματα παρα [τῶ]ν ειρημενων
 [Θ]ε[ο]φιλ[η]ς τε [και] | Διοσκοροῦ· αδικως κ[αι] επι αιτια αυτων κ[αι] προ-
 φασει α[π]ητη[θην] ὑπερ αυτων παρα των ειρ[η]μ[ε] [Ελ]λαδιῷ και Διῷ
 25 [των μετ αλληλους τοπο]τηρησαντων το[τ]ε, και εκ[θ]ρω[ς] γε των χορησαμενων
 κατ εμῷ. Κ[αι] αντι ταυτης της ευεργεσιας το τριτ[ο]ν βλ[η]σε[ως] (?) προσ
 πο[ρ]ισω μεν τοις υμων π[α]ιδαραιοις ει[ς] λογο[ν] δωρ[ε]ας ὑ[π]ερ εξανυσεως,
 το δε δ[ι]μοιρον ὡς οπως καγω ευρω, εις ανατρο[φ]ην της εμης γεραιοτη[το]ς
 [και των νηπιων εμων τ]εκν[ων] των ελεεινοτατων δο[υ]λων ὑμων οπ[ω]ς
 ε[ν] δ[ε]λ[ε]χ[η] πρεσ[β]ε[ι]αν και ευχην δια παντος ανυ[ψ]ω πο[ρ]ο[ν] τον Θν,
 ὃ διαμο[ν]ης
 και σωτηριας της ὑμων[ν] φιλ[α]νθρωπιας, δεσποτα [·f].

Ligne 20. Οπισσωτρον : η αψις του τροχου (Hesychios).

Ligne 21. Κορυφης : Φη écrit en monogramme. — Cf. EVAGRIUS, *loc. cit.* : τη αθανατω υμων κορυφη. — A la fin, la restitution est peut-être un peu courte.

Ligne 22. Δεσποτα του διαδηματος : c'est le titre pharaonique de *nebti* (cf. A. ERMAN, *Aegypt. Glossar*, p. 61) ou « maître des couronnes ». Cf. les mots *kyrios basileion* sur la pierre de Rosette. Il est curieux de retrouver le titre *despotēs diadēmatos* dans la traduction donnée par Hermapion (AMM. MARCELL., XVII, 4) de l'inscription d'un obélisque.

Ligne 25. Les traces confuses qui subsistent avant la lacune font songer au mot *exthros* : la restitution γε των est beaucoup plus hypothétique. — Βλ[η]σε[ως] ? Le verbe *βαλλειν* est souvent pris dans le sens de « payer » : cf. n° 67049, l. 12.

Ligne 26. En publiant le fragment 67010, j'ai lu το les premières lettres de cette ligne ; les traces sont douteuses. Προσπορισω n'est peut-être pas le mot dont s'est servi le scribe ; mais le sens était celui-là. — Διμοιρον ; la première lettre a été plusieurs fois corrigée, et le δ se lit difficilement ; du ν final il ne reste que le second trait vertical. Toutefois le sens exige, semble-t-il, la lecture que je propose (le scribe avait peut-être écrit d'abord λοιπον).

Ligne 27. Cf. EVAGRIUS, *loc. cit.* : και τουτου τυχοντες αδιαλειπτους ευχας αναπεμφομεν υπερ του αιωνιου υμων κρατους, Θειοτατοι βασιλεις.

Ligne 28. Comme dans d'autres requêtes de même type, la dernière ligne, faute de place, ne commence qu'au milieu environ de la largeur du papyrus. Les lignes de la fin, plus serrées, sont d'une écriture un peu plus fine que celles du début.

[67279]

Suscription au verso (tirée tout entière du n° 67010) :

† Δεησις και ικε[σια] π^α/ [Α]π[ο]λλ[ω]τος ελεειν[ου]
 απο Πρω[χ]εως]
 [κώ^μ του Ανταιοπ[ι] νομου].

Au verso, quelques vers de Dioscore :

† Θ[η]δη[α] πασα χ[ο]ρευ[σ]ον, ειρηνην δεχου.
 ου γαρ Ξεωρησις κακ[ου]ργικ[η]ν ετι,
 παντη δεος πεφυκεν ασπ[ι]λου δ[ι]κης
 [το]υ πανταριστου και διεσμ[ι]λιγμενου (sic)
 5 ησου Σολωνος λειπον ε. εθια σαφη
 Δ[ευρο] χ[αρις] και [χ]αρμ[α] και ανθροζον
 του ευμενεις νικηφορους στρατηλατας
 αιεν αγαλλε.
 .ης οι νομοι τρεμουσι πιστα φυλαττειν
 10 η και Ξεμετρα του Νειλου
 [. 2 vers]
 [Ε]χραψας και παλαι λ[ι]χας [. . . .]
 κ[ι] σ[ο]υ χαραξη τους χ[ρο]νους διπλω[μα] τι.

VERSO. — Lignes 1-4. Cf. n° 67131, v., l. 1-4, et 67315, l. 53-55.

Ligne 2. Lire Ξεωρησις. — Κακουργικην : pris substantivement. — En face de ce vers, dans la marge droite, on lit : αγωγας εξεχ. . ρης σοι.

Ligne 6. Presque entièrement effacée. Mais cf. n° 67317, l. 10.

Ligne 10. Ξεμετρα : pour Ξεμελλα(?).

Lignes 12-13. Cf. n° 67131, v., l. 17-18, et 67315, l. 38-39.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 43623; J. MASPERO, *Les papyrus Beaugé*, dans le *Bulletin de l'Inst. franç. d'archéol. orient. du Caire*, X, p. 132 et seq.; reproduit dans PREISIGKE, *Berichtungsliste der griech. Papyrusurkunden aus Aegypten*, p. 101-103.

67280. Ordre (πρόσταγμα) du *praeses* de Thébaidé aux gens d'Aphroditô, relatif à l'annonce. Ce document est semblable au n° 67030, mais il porte une date différente. Malheureusement, le nom du *praeses* (κόμης καὶ ἄρχων) a disparu ainsi que toute la première ligne. — Long. 0 m. 244 mill., larg. 0 m. 679 mill. — Antinoé.

Grosse écriture droite, très soignée (même type qu'au n° 67030).

- (A)
 T[ου] και[ρ]ου ενσταντος εν ω χρη την της απαραιτητῶ σιτοπομπιας φρον-
 τιδα γε[ν]εσθαι της ευτυχ[ους]

δε[υ]τερ[ας] επινεμησεως, πασης ραθυμιας μεμψιν εκκλεινοντες εκπεμψαι
 ταυτην ε[ι]ς την Αλεξανδρειων
 μεγαλο[πολ]ιν μετα παντος φοβδ σπουδασατε, μικροισ σκαφεσιν εμβαλλο-
 μενοι τρ επ[ι]ζη[του]με[νον] με[τρον]
 ευθυ κ[αι] πα[ρα]χρημα, κατα την υποτετα[γ]μενην γνωσιν της ταξεω[ς].
 ταυτ[η]ς χ[α]ρ[α] ενεχεν της αιτια[ς]
 5 εκ τ[α]ξεως απεσταλται † Legi †

Legi

Τοις απο καμψ Αφροδιτης τῷ Ανταιοπολιτου.

- (B) [† Χρη εκ της υμων κωμης, κατα μιμησιν της παρελθουσης]
 [πρωτης επινεμησεως το υποτεταχμενον μετρον λογω εμβολης δευτερης]
 [επινεμησεως ειστενεγκειν και εμβαλεσθαι πλοιοις, και τον]
 5 πρ[ο]δρ[ον] και τον επιμελητην και τους ναυτας μετα και των]
 πλοιων πεφορτωμενων των γεννηματων εκπεμψαι εις
 την ταξιν προς τ[η]ν συνηθη πραξιν των υπομνηματων,
 ωστε μετα ταυτην εκπεμφθηναι το αυτο μετρον εις την
 μεγαλοπολιν Αλεξανδρειαν (sic)
 Σιτῶ ρ

- (A) *Ligne 2.* Au début, traces d'un mot ou deux ajoutés entre les lignes; de même, au-dessus de *καιρου*, on distingue l'extrémité inférieure de quelques lettres ajoutées avant la ligne 1.

Ligne 3. En dehors des textes papyrologiques (n° 67030, A, l. 3; B, l. 10; 67286, l. 14; 67295, I, l. 13), l'expression de *μεγαλοπολις* ou *μεγαλη πολις Αλεξανδρειας* est fréquente dans les textes littéraires: *Ed. XIII Justin.*, I, 2 et *pass.*; *Evagrius*, *Hist. eccl.*, II, 4 (éd. Bidez, p. 43) et *pass.*; *Vie de S^t Spyridon* (fragment publié par *Usener*, *Kleine Schriften*, III, p. 81); *Chron. Paschale*, anno 533.

Ligne 4. Lire *κινδυνω* της ταξεως, comme au n° 67030, A, l. 5.

Ligne 6. *Legi* est certain (et non *κελς*), malgré que la première lettre ressemble fort à un *κ* grec; cf. n° 67320, A, l. 7.

- B) *Ligne 6.* Lire de même *συνηθη [πραξιν]* au n° 67030, B, l. 8.

Ligne 7. Le n° 67030, B, l. 9, porte *μετα ταυτα εκπε[μ]φθηναι*: corriger ainsi ma restitution *εκπε[μ]ψαι*.

Ligne 9. signifie sans doute *αρταει* (cf. n° 67030). Je ne vois pas d'autre interprétation à proposer, bien que l'origine de ce sigle soit malaisée à expliquer.

[67280] 10 αϕ/ τεως του δ/ μικρ/ σκαϕ/ σιτῶ $\frac{\beta}{\times}$ β ς τας εικ/κ/ α ς β
λοιπαι εις την μεγαλ/ εμβολην σιτῶ $\frac{\beta}{\times}$ δρ||

Suscription au verso :

[·P· Τοις απο κω]μς ΑϞροδι[τ]η[ς τῷ Αηταισπολιτου].

Ligne 10. ΑϞ (ων) τεως του δια μικρων σκαϞων : il semble que ce soit là une manière de parler prétentieuse pour λογος δια μικρων σκαϞων (cf. n° 67030, B, l. 13). — (Και) τας εικ/κ/ : τας εικοστας (cf. n° 67286, l. 7); les deux \times sont barrés du même trait. On ajoute ici les εικοσται de la première et de la seconde indiction (α ς ε?); au n° 67030 il n'était pas question de ces vingtièmes.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 40452.

67281. Ordre (ῥόσταγμα) de Dioscore, *praeses* de Thébaïde à Apollôs fils d'Isaac, lui enjoignant d'accepter les fonctions de *riparios* d'Aphroditô.
— Long. 0 m. 307 mill., larg. 0 m. 693 mill. — Antinoé (pl. I et II).

Grosse cursive droite, très soignée (même type qu'aux n° 67030 et 67280). — Légèrement endommagé sur le bord gauche; le bord supérieur est creusé régulièrement d'échancrures qui interrompent les lignes 1-2.

Sur le *riparios*, cf. n° 67091, note 2. Cette charge (*munus*) était une liturgie (P. Oxy. 904, l. 9) que l'on cherchait sans doute à éviter, comme on peut l'inférer du texte de ce ῥόσταγμα (l. 6). On voit que le *riparios* était désigné par le conseil (κοινόν) administratif du village, et que la décision était ratifiée par le *praeses* de la province.

- 1 [Φλς] Ιωαννη[ς Μηνας (?) Ι]ρυστινιαν[ος Δημοσ]θειας Στρ[ατων ΙΙ]λιας Θε[ω-
νας Διο]σκορος ο μεχ[αλ/ αρ]χ^ς της Θηβαι[ων επα]ρχειας,
- 2 Α[πολλωτι] Ισ[α]κιου
- 3 [·P· Οι] το κοινον πληρουνη[ς ΑϞ]ρ[ο]διτης [τ]ης κωμ[ης], δια Χαρισιου και
Βοτ'τῷ συνδικων, αναφορα χρησαμενοι προς το δικαστηριο[ν], εξητησαν
σε रिπαρευειν της ειρημειας

Ligne 1. Θε[όδωρος] serait, semble-t-il, trop long pour la lacune.

Ligne 2. Α[πολλωτι] : restitution d'après les n° 67143, r., l. 26, 67147, v., l. 3, 67296, l. 2, et surtout 67328, *passim*, qui nous font connaître un *riparios* Apollôs. Un Απολλως Ισακιου, qui est sans doute le même, apparaît comme témoin dans les papyrus n° 67094, l. 22 (an 553), et 67115, l. 22. Un Απολλως Ισακιου est encore cité comme βοηθος au n° 67300, l. 3 (an 526). — La lacune, après Ισακιου, contenait peut-être απο ΑϞρ/; mais la forme presque rectiligne de l'υ final d'Ισακιου indique plutôt qu'il n'y avait dans la lacune que le trait qui prolonge souvent cette lettre à la fin des lignes.

Ligne 3. Le κοινον d'Aphroditô : le conseil composé des magistrats du village (ainsi, à l'époque romaine, un κοινον των αρχωντων apparaît quelquefois dans le même

- 4 [κω]μης, και διαλαλιας προσ[πεσ]ουσης σ[υ]ναδουσης ταις αυτων αιτησεων, [67281]
ητησεν η ταξις και δικαστικον γενεσθαι προς σε περι τουτο προ[ο]σταγμα·
τουτο τοιουν δεχομενος,
- 5 [αντ]εχῶ της ειρημενης φρο[ν]τιδος, εχ[ω]ν ὑπουργουσαν και την εξ εθους
δημοσιαν βοηθειαν, συμπαση σπουδη, αμεμπ[τ]ον εαυτ[ο]ν τω δικαστηριω
πανταχοθεν
- 6 αποδεικνυν. Τουτο γαρ προ[ατ]των σ αυτον κινδυνων ελευθερωσεις πολλων.
† Ερρωσο †

†
† Ερρωσο

rôle : P. Oxy., I, 54); ce serait alors le *κοινων των πρωτοκωμητων* dont il est question dans P. Oxy., I, 133. Mais peut-être aussi ce *κοινων* est-il identique à la *κοινων της των πρωτοκωμητων και συντελεστων και κτητορων κωμης Αφροδιτης*, du n° 67001 (I. 3). — D'autres *κοινα* sont connus par des textes contemporains : celui des *αγοφυλακες* au n° 67001, et celui des sous-officiers d'Éléphantine dans P. Mon. 2, I. 1. — Les *συνδικοι* semblent être ici les commissaires exécutifs du conseil dont ils font partie. Ces deux personnages, Kharisios et Bottos, associés comme ici, paraissent (en qualité de *prôtocômètes*) dans d'autres papyrus du Caire (n° 67199, v.; cf. n° 67052, I. 8). — *Αναφορα χρησαμενοι* : la nomination à une liturgie n'appartenait pas au *κοινων*, qui avait seulement le droit de présentation, et transmettait sa proposition à l'*officium* du *praeses* : c'est à ce dernier qu'appartenait en définitive la décision.

Ligne 4. Au-dessus de *κωμης*, traces, entre les lignes, de lettres peut-être latines. La lecture . . .] *lius* est des plus douteuses. — *Διαλαλια* = *interlocutoire*. C'est la décision qui « homologue » l'acte des *συνδικοι* (cf. Ed. Guq, *Un nouveau document sur l'Apokéryxis*, dans les *Mém. de l'Acad. des Inscr. et Belles-Lettres*, t. 39, p. 204). Ce mot est souvent employé, dans son strict sens juridique, par le *scholastique* Evagrius (*Hist. eccl.*, II, 18 [éd. Bidez p. 80 et 88] etc.). Il semble qu'il ait fini, dans l'usage courant, par désigner toute espèce de décision régulière d'un magistrat : cf. J. Malalas, XV, p. 389 [Bonn] : *προσδον δεδωκοτες παρα τω αρχοντι Σελευκειας της Ισαυριας απο διαλαλιας απεκεφαλισθησαν*.

Ligne 5. Cf. n° 67295, II, I. 20 : *του την φροντιδα της κωμης αναδεδεγμενου* (?). Le mot *φροντις* désigne ordinairement les liturgies; ainsi encore dans la Nouvelle 15 de Justinien (§ 1) : *την ειρημενην φροντιδα λειτουργουντων*. — P. Oxy. 904 (v^e siècle) : *παρεχων μοι και προς βοηθειαν οικετας τε και συμμαχους και [α]λλους τους οφειλοντας την παραφυλακην της πολεως ποιεισθαι*. — *Εαυτον* : pour *σεαυτον*.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40453.

67282. Duplicatum d'un avertissement (*κομμονιτώριον*) donné par les bureaux du *praeses* de Thébaidé inférieure à un fonctionnaire anonyme (le

[67282]

τοποτηρητής d'Antaiopolis?), au sujet d'un accusé qui devait être arrêté, et que la négligence voulue des gens du village a laissé en liberté.
— Long. 0 m. 255 mill., larg. 0 m. 334 mill. — Antinoé (?) (pl. III).

Cursive penchée régulière.

† Ιστον κομ[μο]νιτωριου [της τ]αξεως[ς]

Τινων απο του Ανταιοπολιτου εν τ[οι]ς αγραφοις διαξαντων το δικαστηριον
τους

απο Αφροδιτης της κωμης Ερμανων Λαβαρ[ι]ου επι κακουργιας συλλαβεσθαι,
και μεχρι

νυν τουτον τω δικαστηριω μη παραπεμψαι, εδεησεν τοδε σοι γενεσθαι το
της ταξεως

5 γ[ρ]αμμα· οπερ δεχομενος, και την ειρημενην [κ]ωμην καταλαμβανων,
εχων δε

υπουργουσαν σοι πασαν εν τ[ο]ις τοποις πολιτικην βοηθειαν, τον υπο κατο-
χην τοιαυτην

[γ]ενημενον παρα το δικαστηριον αγαγε μετα και ελεγχων προσαχθησο-
μενον

[τη] αυτων εξουσια προς νομιμον εξετασιν. Αλλς ορα μη ραθυμησης εις αυτην,
κινδυνευση[ς] την σωτηριαν· † Φλς Μηνας σιγγουλαρς σεσημειωμαι ο και

10 αποσταλεις † ; εκδεδωκα το ἵστον †

Ligne 1. Κομμονιτωριον : c'est ainsi qu'il faut restituer au n° 67058, III, l. 12. Cf. P. Oxy. 1106, 1, où on doit lire κομμο[νι]τωριον; EVAGRIUS, *Hist. eccl.*, II, 18 (éd. Bidez, p. 71).

Ligne 2. Αγραφοις : cf. Gloss. Basil. λιβελλοι αγραφοι κατηγοριαι. Le deuxième édit de Justinien commence de même par les mots : εκ των ανενεχθεντων ημιν αγραφως παρα της σης ενδοξοτητος γνωμεν. — Το : corrigé sur τω.

Ligne 3. Sur cet Hermauôs, cf. n° 67143, v., l. 24, où il est accusé du vol de deux têtes de bétail. — Sur la forme Ερμανων, cf. n° 67140 (tome III, p. 1), l. 3.

Ligne 5. Cf. n° 67281, l. 5 : εκ[ω]ν υπουργουσαν και την εξ εθους δημοσιαν βοηθειαν.

Ligne 6. Πολιτικη βοηθεια : c'est la police, placée sous les ordres du *praeses* et de ses agents, par opposition à la στρατιωτικη βοηθεια ou force armée, prélevée sur la garnison (et à laquelle font allusion les n° 67002, II, l. 23, et 67021, v., l. 8).

Ligne 8. Η αυτων εξουσια désigne sans doute ici le *praeses*; cf. n° 67061, verso. — Αλλ(α); le signe ; marque ici l'élision.

Ligne 9. (Μη) κινδυνευσης.

Ligne 10. Αποσταλεις : c'est tout à fait le rôle assigné par Jean le Lydien aux *singulares* : ανδρες εντρεχεις, επι τας επαρχιας δημοσιων ενεκα χρεων αποστελλομενοι

Suscription au verso :

[67282]

Ἰσον κομμο[ν] Μηνᾶς σ[τ]γγ[γ] ἐνέκεν Ερμανυτος [Α]α[ω]ρι[ω].

(de Mag., III, 7). Outre ce rôle de messagers, les *singulares* étaient souvent chargés de percevoir certains impôts (cf. n° 67105, l. 7, et 67284, l. 5-6 : καὶ ἀπαιτητής).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40454.

67283. Rapport (διδασκαλία) adressé à l'impératrice Théodora par les habitants d'Aphroditô, contre les agissements du pagarque d'Antaiopolis. — Long. 0 m. 305 mill., larg. 1 m. 900 mill. — Aphroditô (?).

Date : peu avant 548.

Le texte du rapport est apparemment de la main de Dioscore fils d'Apollôs. — Le papyrus est divisé en trois pages séparées par des marges vides. La première page est incomplète : il manque le bord gauche sur une assez large étendue, qu'on ne peut déterminer exactement. Les restitutions proposées ici ne peuvent donc prétendre qu'à compléter le sens de la manière qui m'a paru la plus vraisemblable. — L'encre est effacée par places, par suite de moisissures qui avaient entièrement couvert le papyrus avant son entrée au Musée.

Le nom de la partie plaignante manque au début, mais les signatures permettent de restituer *παρὰ τῶν ἀπὸ κώμης Ἀφροδίτης* avec certitude. Elles émanent :

- 1° De 11 prêtres des différentes églises du village, et 3 autres ecclésiastiques, un lecteur, un diacre et un moine;
- 2° De 22 κτήτορες (possessores), propriétaires fonciers;
- 3° De 2 ταξιλλίονες ou νομικοί, notaires;
- 4° Des chefs de plusieurs corporations industrielles : χαλκοτύποι, γναφεῖς, τέκτονες, καννακοπλόκοι, πακτωνοποιοί, οἰνοπράται;
- 5° D'un débitant de vins;
- 6° D'un protocômète;
- 7° D'un receveur des impôts et d'un autre fonctionnaire des finances, le βοηθὸς τῶν δημοσίων;

sans compter plusieurs personnes qui ne déclinent pas leur qualité. En un mot, c'est toute la κώμη, clergé, fonctionnaires, marchands, ouvriers et propriétaires ruraux, qui a signé le document.

Ils l'ont destiné à une femme, désignée seulement par les mots ἡμῶν δέσποινα. Dans le texte de leur rapport, ils se disent, de même, soumis à l'autorité des δεσποινικοί, c'est-à-dire des représentants et employés de la δέσποινα. Pour savoir qui est cette

[67283]

maîtresse, le rapprochement de notre papyrus et d'un passage du n° 67002 est suffisamment instructif :

N° 67002, II, l. 14 : ὑπὸ τὸν ὑπερφύεστατον πατρίκιον (le duc) ἐσμεν, καὶ ἀνθρώποι αὐτοῦ [τυ]γχάνομεν καὶ τοῦ Σεῖου οἴκου.

N° 67283, I, l. 3 : [ἀνθρώπους τυγχάνοντας (?) τῆς] τε δουικιανῆς ἐξο[υ]σίας καὶ τῶν δεσποιν[ι]κῶν[υ].

Il est clair que les deux passages expriment la même idée, et nous devons conclure à l'identité des δεσποινικοί avec le Σεῖος οἶκος. Ce sont les fonctionnaires de la *domus divina* de l'impératrice, laquelle, par conséquent, est ici désignée par le terme de *δέσποινα*.

La confirmation de cette conclusion se trouve dans deux papyrus publiés précédemment :

N° 67024, r., l. 5-8 : ἐπειδὴ δὲ παρὰ τῶν κατὰ καιρὸν ἀρχόντων οὐ τὰς τυχοῦσας ἀδικίας ὑπέμεινον, τῷ Σεῖμῳ ἡμῶν οἴκῳ σφᾶς αὐτοὺς ἐπιδοῦναι καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ γενέσθαι.

Ainsi le bourg d'Aphroditô, pour se protéger contre les injustices des fonctionnaires publics, a recherché un *patrocinium*, et a choisi le plus puissant de tous : celui de la maison impériale. Il fait dès lors partie du domaine privé de l'impératrice. Ici Justinien emploie le possessif ἡμῶν, mais c'est que la *basilissa* Théodora était morte, et en fait son domaine était administré par son époux survivant. Qu'en réalité c'était bien à Théodora que s'était confié le village, c'est ce que prouve une phrase, quoique mutilée, du n° 67019 (l. 11-12) : . . . δεσποινικὸν . . . τῆς εὐκλέους καὶ Σεί[ας] λήξεως μνήμ[ης] Θεοδώρας πρὸ Φαν[εροῦ] χ[ρ]ή[του]. Le même papyrus, un peu plus bas, explique que « la plus grande partie » des terrains cultivables d'Aphroditô dépend de la *domus divina*. Le reste, c'est sans doute l'ensemble des propriétés appartenant aux grands *possessores* autopractes, comme le comte Ammônios (n° 67138-67139). Seuls, en effet, les petites gens, tous ceux qui pouvaient être exposés aux exactions du pagarque, avaient dû rechercher le patronage impérial : mais c'était l'immense majorité.

L'autopragie d'Aphroditô nous apparaît ainsi sous un nouveau jour. Jusqu'à l'époque de Justinien elle a été absolue : c'est bien par elle-même que la bourgade percevait et versait les impôts, sans intervention du pagarque (n° 67024, r., l. 4). Depuis l'annexion à la *domus divina*, les choses ont changé. Les fonctionnaires publics continuent à être écartés de son administration, mais les fonctionnaires privés du Σεῖος οἴκος, les δεσποινικοί, ont désormais un rôle dans la perception. Toutefois il est très vraisemblable que ces δεσποινικοί étaient des habitants du village, et peut-être les choisissait-on sur avis des autorités locales : en pratique, la situation dut rester sensiblement la même que jadis.

Les δεσποινικοί paraissent avoir été placés sous les ordres d'un intendant en chef, le διοικητὴς τῆς κώμης (n° 67088, l. 10). De même, à Oxyrhynchos, nous voyons un διοικῶν τὰ πράγματα τῆς Σειοτάτης οἰκίας (P. Oxy., 1134, l. 3; et l. 16 τὴν ἐμὴν διοίκησιν). Nous rencontrerons ailleurs des fonctions analogues : celle du

διοικητῆς τῆς Ἀνταίουπολιτῶν, intendant du couvent de la *Metanoia* d'Alexandrie, [67283] chargé des intérêts de la communauté dans le nome Antaïopolite (n° 67286).

L'impératrice ici nommée pourrait être Théodora, morte en 548, ou Sophie, couronnée en 565. Dans le premier cas, notre papyrus ferait partie de la série des pièces relatives aux exactions du pagarque Julien (n° 67019 [548-551]; 67024 [vers 551]; 67032 [551]). Dans le second, la plainte serait dirigée contre Ménas (cf. n° 67002 [567] et 67021 [vers 567]). Je crois que la première hypothèse peut seule être envisagée. Plusieurs des signataires nous sont en effet connus par des papyrus datés; or, voici les dates qu'on obtient en recherchant ces personnages dans nos autres documents :

Βίκτωρ, prêtre (p. II, l. 1 ou 9) : cf. n° 67126	date : 541
Καλλίνικος Βίκτορος (II, l. 11)	67032 551
Ἰερμίας νομικός (II, l. 15 et 19)	67133 avant 542
	(mort de Dioscore)
Πιλῆτος νομικός (II, l. 19)	67094, 95, 116, 128, 129 547-553
Σενούλης Ἀπόλλωντος l. 11, 22 et 118	67032 551
Ἰσάκ Ἰωάννου (II, l. 25)	67102 526
Ἐνώχ Ἡρακλείου (III, l. 2)	67092 553
Μαθίας Ἰωσηφίου (III, l. 4)	67127 544
Ἀμῆς Ἀεραμίου (III, l. 6)	67127 544
Θεότεκνος Ψαίου (ἀποπραιπόσιτος) (III, l. 9)	67127, 128 544-547
Κύρος Βίκτορος (III, l. 11)	67032 551
Ἀεραᾶμ Βίκτορος (III, l. 12)	67001 (?) 514 (?)
	67128 547
Καλλίνικος Ἐρμανύτος (III, l. 20)	67110 565
Ἰωάννης Κορνηλίου (III, l. 24)	67111 585

Ce tableau, où seuls les deux derniers noms nous reportent à l'époque de l'impératrice Sophie (encore le second est-il douteux, puisque ce Jean est dit *ἐλαιουργός* au n° 67111, et *κτήτωρ* ici), ne saurait évidemment être une preuve absolue : mais c'est un argument très fort, et, en l'absence de tout autre, nous sommes forcés de nous y tenir.

Le *terminus ante quem* est donc l'année 548. Comme la solution de cette première affaire intervint en 551 (n° 67032), on ne peut guère non plus remonter beaucoup plus haut que les dernières années de la vie de Théodora : 547 ou 548.

La première ligne de la *διασκαλία* contient une nouvelle difficulté. Il semble évident en effet que les mots Βίκτορι διακόνω et la série de datifs qui les suivent devraient être les noms des destinataires. Je suppose que ce sont seulement les intermédiaires, chargés de porter la pétition à Antinoé, au duc de Thébaïde (*ἡ ὑμετέρα εὐκλεία* : I, l. 15) : ce seraient, par exemple, des *δεσποινικοί*, que l'on instruit des faits afin qu'ils les portent, indirectement ou même peut-être directement, à la connaissance de la *basilissa*.

[67283]

La première page est écrite dans cette cursive très soignée qui est celle des requêtes de Dioscore; de même la signature de la page III, l. 7-8.

PAGE I.

[Π/ των απο κωμης ΑΦροδιτης — — — Βικ]τορι διακονω κ[αι το]ις Θανα-
σιωτατ[οις] μω και Βικτορι ημετερο[ις] α[.]

[Διδασκομεν την ευσεβεστατην ημων δεσποιναν ως Ιουλιανος ο λαμπρ/ βου-
λεται παρα το] εθλος ημας ελκ[εσ]θαι εις παρχαρχιαν τη[ς Ανταιῶ] πολιταν,
ης κεκρατηκεν [απο παρο]

[οιμιων της — — — επιμενησεως, καιπερ ανθρωπους τυγχανοντας της] τε
δουκιανης εξο[υ]σιας ^κ των δεσποιν[ι] κω[ν] κς πα[ρο]νοειν ουκ' οιδ[α]μεν
ποθ[εν]

[επεξηλθεν ημιν ο τοιουτος, των δημοσιων φορων προφασει και γαρ] επι-
σ[τ]αται η επιχω[ριο]ς αρμοδια ταξ[ις] ω[ς] ο υδρεποτε εν ὕ[σ]τερησμων γε-
γον[α]μεν

5 [της τουτων παροχης· ουτος δε επιδραμων τα ημετερα κτηματα, ουκ' ωκηνησεν
εκπο]ρθηται ταυτα [π]λ[ε]ον των ὑπο βαρ[ε]α[ς]ρων λελυμαινομενων (sic)
το[πω]ν εἰς αφορμ[η]ς]

[του δημοσιου. Και οι αυτω επομενοι παντα τα παρχαματα περι την ημων
κω]μην ως ειρηται [ε]ξ[ε]πορθησαν κακως και ανεκφραστως· ετι δε και
[τ]ον ταυτη λα[.]ρον

[— — —, ωστε μη εξειναι ημιν απορουσιν τας συνηθεις τε] εισφερειν
του [δημο]σιου συντελε[ι]ς και ζην με[τρ]ιως μετα των ζωνων κα[ι]

[εργαλειων και χρηστηριων παντων, αλλ εις την ημων αποτροφην ουδεν
ημ]ιν ὑπελειπαν εν [αγρω (?)] και εν τη κωμη ο[ι] δ[ι]δηπο[τ]ε σε[κ]ε[υ]δ[ε]ς της
ευζω[ι]ας ημων.

[Ουδεν ο Θεος παντα τα παρ αυτων κατα των νομων πεπραγμενα, και] τας
γεναμενα[ς] μ[ι]αιφονιας του συμ[ε]αντος [τ]ριου[του] λοι[μ]ου και ολολυ-
μα[τ]α εχοντος,

PAGE I. — Ligne 3. Δεσποινικος : cf. n° 67019, l. 11; 67088, l. 10; 67144, l. 2(?).

Le mot δεσποτικοι (fonctionnaires de la *domus divina* de l'empereur) se lit dans JEAN D'ÉPHESE, *Hist. eccl.*, I, 32 (*disfūtīgā*), où le traducteur, Schönfelder, l'explique à tort par « membres de la famille impériale ».

Ligne 4. Cf. Nov., 112, 2 : κινδυνω της αρμοδιας ταξ[ις] = *periculo competentis officii*.

Sur επιχωριος, cf. *Ed. Just.* XIII, p. 43, et *passim*, et le papyrus n° 67024, r., l. 5 : il s'agit ici de l'*officium* du gouverneur civil ou *praeses* de Basse-Thébaïde.

Ligne 6. A la rigueur, on pourrait lire μ[.]ρον ou μ[.]ρον.

Ligne 8. Ημων : η corrigé sur υ.

Ligne 9. Ολολυ(γ)ματα ne donnerait guère un sens satisfaisant; peut-être est-ce là un mot forgé, de ολος et d'un dérivé de la racine λυμ(αινειν).

- 10 [και παντα τα αφατα ζημιωματα τε και αδικηματα τα περιε]λθοντα ημας [67283]
 [ο]τε, ατινα χαρτης ου δεδυνηται χωρειν ει μη αρ[ρ]ηκτω διηγεισθαι
 [βωνη — — — — —]ν λαφαιραγωγο[ν δ]ε...
 ιστως. Οθεν παρα το απορειν ημας παντη πανταχοθεν
 [περι της σωτηριας ημων, και μια και μονη υπολειπεται ελπις, σχ]ολην αγειν
 [προς το]υτο το περισπουδα[στον] ημι[ν] π[ρ]αγμα, προσειναι τη ευσεβ[ε]α
 [ημων δεσποινη — — — επισκοπου της Ανταιοπ]ολιτων του Ξε[σεβ], οπ[ω]ς
 εφορωσεται την ταπεινω[σιν] ημων και αποτρεψη αφ ημων
 [των ταλαιπωρων τον ειρηνεον πα]ραρχην, και ημεις ευρωμεν ευκολ[ως]
 βιωαι [και ησυχως ε]ργαζεσθαι περι τα ευσε[βη] τελεσματα και την
 εξαισιον
 15 [ημων εμβολην, ωστε τουτου τυχοντας του ευεργετηματος ημας ποτ]ε υγι-
 ουσθ[αι δια χειρο]ς της ευσεβεσ[τατ]ης ημων δεσπο[ινης] και της υμετερας
 ε[υ]κλ[ει]ας,
 [δι ης και κολασθησονται εκεινοι οι κακουργοι, οι οικηματα φ]ανερα και τα
 κ[τη]ματα(?) τω[ν] υμ[ε]τερων υπαρχον[τ]ων αν[ο]ρχαις και ανασκαφαις
 πο[ι]σαντες
 [αχρηστα].

PAGE II.

- Βικτω[ρ ελεειν] πρεσβ[υτης] αγιας καθολικ[ης] εκκλησιας κωμης Αφροδιτης
 παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της
 [η]μων δεσποινης.
 · Προμαως Ιωαννου πρεσβυτερος ελεεινος του αγιου απα Προμαωτος μαρ-
 τυρος κωμης Αφροδιτης παρακ[α]λων επιδεδωκα υμ[ι]ν ταυτην την διδ-
 ακ[α]ν προς ειδησιν τη[ς] η[μων] δεσπο[ινης].

Ligne 11. Lire λαφουραγων; le groupe αι se prononçait ε, et l'ε, dans les écrits coptes, permute souvent avec l'υ. — Παρα représente probablement le verbe *παρεσσι*.

Ligne 13. Je propose *επισκοπου* parce que nous possédons une requête de certains moines à l'évêque d'Antaïou (?) contre le pagarque (n° 67021). Les nombreuses signatures de prêtres, à la page II, seraient aussi en faveur de cette conjecture. — *Εφορωσεται* : de *εφορω*; pour *εποψηται*. — *Ταπεινωσιν* : très douteux, les traces d'écriture étant presque illisibles.

Ligne 15. *Δια χειρος* : mais la lacune paraît contenir huit lettres plutôt que dix. — *Ευκλειας* : très douteux. Il y aurait plutôt place pour deux lettres entre l'ε et le x.

Ligne 16. *Των υμετερων υπαρχοντων* : «les gens qui sont soumis à votre autorité» (celle des *δεσποινικοι*). Toute cette fin est d'ailleurs trop mutilée pour pouvoir se restituer avec certitude.

PAGE II. — Ligne 1. Ces *καθολικαι εκκλησιαι* sont les églises paroissiales, opposées aux églises de couvents (cf. Du CANGE, s. v. *καθολικος*).

[67283]

- † Πετρος πρ[εσ]β[ς] ελεεινος της α[γ]ιας καθολικης εκκλησιας Αποστολων
 κωμης Αθροδιτης παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν
 προς ειδησιν της ημων δεσποινης.
- † Ανουφ[ι]ς πρεσβ[ς] ελεεινος της [α]γιας καθολικης εκ[λ]ησιας(sic) απα
 Μρ[υ]σαιου κωμης Αθρο[δι]της [π]αρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την
 διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινη[s].
- 5 ·† Ψαῖς πρεσβ[ς]^{ελεεινος} της αγιας καθολικης νοτινης εκκλησιας κωμης Αθροδιτης
 παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της
 ημων δεσποινης.
- † Καλλινικο[s] πρεσβ[ς] ελεεινος της αγιας εκκλησιας(sic) αμα Μαρίας κωμης
 Αθροδιτης(sic) παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς
 ειδησιν της ημων δεσποινης.
- † Βικτωρ πρησβ[ς](sic) [ε]λεεινος του α[γ]ιου απα Μηνα μαρτυρος κωμης
 Αθροδιτης παρακαλων επιδεδωκα υμ[ι]ν ταυτην την διδασκαλιαν προς
 ειδησιν της ημων δεσποινης.
- † Ευλογιος πρεσβ[ς] ελε[ε]ινος του αγιου απα Βικτορος μ[α]ρτυρος(sic) κωμης
 Αθροδιτης πα[ρ]ακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς
 ειδησιν της ημων δεσποινης.
- † Βικτωρ πρεσβ[ς] ελεεινος τη[s] αγιας καθολικης καινης εκκλησι[α]ς κωμης
 Αθροδι[τ]ης παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς
 ειδησιν της ημων δεσποινης.
- 10 ·† Αβραμιος πρ[ε]σβ[ς] ε[λ]εεινος της αγιας καθολικης εκ[κ]λησι[α]ς απα Ρω-
 μανου κωμης Αθροδιτης παρακαλ[ω]ν επιδεδωκα υμιν ταυτην την δι[δα]-
 σκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης. Φηγς αναχνωσ[τ]ς της αυτης
 αγιας εκκλησιας, αξιωθεις, εγραψα υπερ αυτου γραμματα μη ειδοτος.
- † Καλλινικος Βικ[τ]ορος κτητωρ τη[s] αυτης κωμης Αθροδιτης παρακαλων
 επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης ·†
- † Απολλως κτητ[ω]ρ της κωμης Αθροδιτης παρακ[α]λων επιδεδωκα υμιν
 ταυτην την διδασκα[λι]αν προς ειδησιν της ημων δεσποινης ·†
- † Λουκανος κτητ[ω]ρ [τ]ης αυτης κωμης [Αθ]ροδι[τ]ης παρακαλ[ω]ν ε[π]ι-
 δεδωκα υμιν ταυτην την δι[δα]σκαλιαν προς ειδησιν της ημων δε[σ]ποινης ·†
- † Φοιβαμμων κτητ[ω]ρ της [αυ]της κωμης Αθ[ρ]οδιτης παρακαλων επιδεδωκα
 υμιν ταυτην τη[ν] διδασκαλιαν(sic) προς ειδη[σ]ιν της ημων δεσποινης ·†
- 15 ·† Ιερημιας Βικ[τ]ορος [τ]αβελλων κωμ[η]ς Αθ[ρ]οδιτης .και. Κωνσταντινος
 Ερμηνευτης κε[φ]αλαιωτης των χαλκοτυπων της αυτης κωμης, και Δωραν-
 τινος Ιωσηφίου ονομα

Ligne 10. Cf. l'εκκλησια Ρωμανου des n^{os} 67138, l^e l. 4, et 67206 en marge.

Ligne 15. Και : entre deux points dans le ms. — Κεφαλιωτης : sur les chefs des cor-
 porations ouvrières et marchandes, voir le récent travail de Th. Reit, *Beiträge zur*

- της α[υ]της κωμης Αφροδιτης, και [Ι]ωσ[η]φ[ι]ς Απολλωτος γναφευς κωμης [67283]
 Αφροδιτης κεφαλαιωτης, και Φοιβαμμων Παπνουθιου κεφαλαιωτης των
 τεκτονων κωμης Αφροδι[τη]ς,
 και Ωρουωγχις Μαθειου κεφαλαιωτης των κανακοπλοκων [κ]ω[μ]ης Αφροδι-
 της, και Ιερημιας Φιξίου κεφαλαιωτης των πακτονοποιων κωμης Αφροδιτης,
 παρακαλ[ο]υντες επιδεδωκαμεν υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν
 της [η]μων δεσποινης · Εγραψα υπερ αυτων γραμματα μη ειδοτων, πα-
 ροντων και
 ειποντων μοι, γραφοντι δε και υπερ ε[μ]αυτου Ιερημιας υ[ο]μικος · Πιλατος
 ταβελλιων [κω]μ[η]ς Αφροδ[ι]ς, Προμα[ρ]ως Απολλωτος και Μα[χα]ρ[μ]ε[ος] Ιω-
 ση[φ]ι[δ]ος κεφ[α]λ[α]ι[ω]της τ[η]ων . . . των, και Ιωσηφ[ι]ς ^{μεν} Ιω[α]ν[ν]ου [κ]τητωρ
 20 απο της 5 κωμης Αφροδιτης, παρακουητε[ς] επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδα-
 σκαλιαν προς ειδησιν της ημ[ω]ν δεσποινης. Εγραψα υπερ αυτων γραμ-
 ματα μη ειδοτων, παροντων και ειποντων μοι,
 γραφοντι δε και υπερ εμαυτου Πιλατος νομικος + · Σεργηθης Απολλωτος
 πρωτοκ[λ] [πα]ρακαλων επιδεδωκα ταυτην την διδασ[κ]αλιαν προς ειδησιν
 της ημων δεσποινης [·] Απολλωτος Ηε.ωτ[η] κτητωρ της κωμης πα[ρα]κα[λ]ων
 επιδεδωκα [υμ]ι[ν]
 ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσ[πο]ινης · · Απολλω[ς]
 Ιωσηφ[ι]δ[ος] χρυσουπ[ρο]δεκτης των δημοσιων της κωμης Αφροδιτης, παρακα-
 λων επιδεδωκα την διδασ[κ]αλιαν προ[ς] ειδησιν τη[ς] ημων δεσποιν[ης] ·
 · Γεωργιος Ψεμπυθ[ος] διακ[τ] και κτ[η]τωρ κωμης Αφροδιτης παρακαλων επι[δ]-
 δεδωκα τ[αυ]την διδασκαλ[ι]αν (sic) π[ρ]ος ειδησιν της ημων δεσποινης
 · · Ισακ Μουσαι[δ] κτ[η]τωρ και Φοιβαμμων Ψευθασι[δ] κτητωρ παρακα-
 λουντες
 επιδεδωκα[μ]εν ταυτην την διδασκαλ[ι]αν προς ειδησιν της ημων δεσποινης
 · · Τριφ[ι]λ[ος] Κωστατιν[ος], αξιωθεις, εγραψα υπερ δε [ε]μαντο και
 υπερ αυτων γραμ[μ]ατα μη ειδοτων · · Ερμανως βοηθος των δημοσιων
 κωμης Αφροδιτης παρακαλων
 25 επιδεδωκα τ[αυ]την την διδασκαλιαν π[ρ]ος ειδησιν της ημ[ω]ν δεσποινης
 · Λυρ[ος] Ι[α]κωβ[ος] Φοιβαμμωνος συνελεσ[τ]η παρακαλων επιδεδωκα υμιν το
 διδασκαλικον προς ειδησιν της ημων δεσποινης · Ισακ Ιωαν[ν]ο κτητωρ

Kenntniß des Gewerbes im hellenistischen Aegypten, p. 192-195; cf. encore P. Oxyr., 1253 (t. X), note 16.

Ligne 17. Κανακοπλοκων : cf. n° 67288, IV, l. 5 (note).

Ligne 20. Lire παρακα(α)λουντες.

Ligne 21. Πι[λ]ατος est impossible. — Le mot Αφροδιτης a été oublié.

Ligne 24. Τριαδελφος : lecture confirmée par P. Lond., IV, n° 1419 (passim : voir l'Index), où ce nom est celui d'un τοπος. — Υπερ δε : pour τε.

[67283] παρακαλων επιδεδωκα το διδασκαλικον προς ειδησιν της ημων δεσποινης ·†

PAGE III.

·† Αβρααμ Ανου[Φι]ου κτητωρ παρακαλων επι[δ]εδωκα ταυτην την διδασκα-
λιαν ως[ο]ς ειδησιν της ημων δεσπο[ινης].

Ενωχ Ηρακλειου αξιωθεις εγραψα ὑπερ α[υτου] γραμματα μη ειδOTOS. Φ[ο]ι-
βαμνων Φιβιῶ κτητωρ παρακαλω[ν]

επειδεδωκα τᾶ[υτην] την διδασκαλια[ν] προς ειδησιν της ημων τησπεινης.

·† Μαθιας Ιω[σ]ηφου κτητωρ κωμης Αφροδιτης παρακαλων επιδωκα (sic)
ταυτην την δι[δασκα]

5 λιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης ·†

·† Αμαῖς Αβραμιῶ κτητωρ κωμης Αφροδιτης παρακαλων επειδεδωκα ταυτην
την διδασκαλιαν ως[ο]ς ειδησι[ν]

της ημων δεσποινης ·† Φλ[ς] Διοσκορος Μεγαλου κτητωρ απο Αφροδιτης παρα-
καλων επιδεδωκα ταυτην την

διδασκαλιαν προς ειδησιν της [η]μων δεσπο[ινης] ·†

·† Φ[λ]ς Θεοτεκνος Ψαιῶ κτητωρ κωμης Αφροδιτης, [απ]οδιατοχου πραιπο-
σιτων, παρακαλων επιδεδωκα τᾶ[υτην] την διδασκαλιαν ως[ο]ς (sic) ειδησι[ν]

10 της ημων δεσποινης.

·† Κυρος Βι[κτο]ρος κτητωρ απο Αφροδιτης π[α]καλων επιδεδωκα ταυτ[η]ν τη[ν]

διδασκαλιαν ως[ο]ς ει[δ]η[σιν]

[τη]ς [ημων δεσ]ποινης ·† Αβ[ρ]αμ Βικτορ[ος] κτητωρ της ει[ρ]ημεινης κωμης
παρακαλων επιδεδωκα [ταυτ]η[ν] τη[ν] [δι]δ[ασκ]

[ω]ς ει[δ]η[σιν] της ημων δε[σ]πο[ινης].

·† Ιε[ρ]οκλ[η] Βικτορος κεφαλαιωτης τ[ω]ν οινοπρα[τ]ων κωμης Αφ[ρ]οδιτης
παρακαλων επιδεδωκα ταυ[την] την διδασκα[λιαν] προς ει[δ]η[σιν]

15 της η[μ]ων δε[σ]πο[ινης]. Ενωχ Ε[ρ]μανω[τος] (?) κτητωρ κωμ[ς] Αφροδι[της]
[παρα]καλων επιδεδωκα

υμιν ταυτην την διδασκαλιαν ως[ο]ς ειδη[σιν] της ημων δε[σ]πο[ινης] ·† ·†[ς]
Φλ[ς] Κ[.]

κτητ[ω]ρ [παρα]καλων επιδεδωκα υ[μιν] τ[αυ]τη[ν] τη[ν] διδασκα[λιαν] προς
ειδη[σιν] της ημων δεσποινης].

Ligne 26. Commence sous le mot συντελεστς de la précédente.

PAGE III. — Ligne 7. Le texte porte certainement Μεγαλου (nom propre), κτητωρ.

Mais l'écriture est celle de Dioscore fils d'Apollōs : c'est pourquoi je préférerais voir
là une incorrection pour μεγαλοκτητωρ.

Ligne 9. Lire αποδιαδοχου(?) = απο διαδοχων; lecture très incertaine.

Ligne 11. Π(α)ρακαλων : l'écrivain a conservé par inadvertance l'abréviation de la pré-
position παρα.

Φλ[ς B]ησσυρους παρακαλων επιδε[δ]ωκα την διδασκαλιαν προς ειδησιν [67283]
 τη[ς ημων δεσποινης].
 Χρυστης κτητωρ παρακαλων δε[δ]ωκα (sic) υμιν την διδ[ασκ]αλ[ι]αν προς
 ει[δησιν]
 20 της ημων δεσποινης · Καλλ[ι]νικος Ερμανωτος κτητωρ παρακαλ[ων επι]
 δεδωκα υμιν την διδασκ[α]λιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης ·.
 Παλως πρεσβυτερ[ς] και οικον[ομ]ος του αγι[ου] [απα] Ερμανωτος παρακαλων
 επι[δεδ]ωκα υμιν τ[ο] διδασκαλι
 κ[ο]ν προς ειδησιν της ημων δεσποινης ·· Ιωαννης μονα[ς] αξιωθεις εγρ[αψα]
 υπερ αυτου γραμματα μη [ειδοτος].
 ·· Ι[ω]αννης Κορνηλιθ κτητ[ω]ρ παρακαλ[ων] υμιν επιδεδωκα το διδασκα-
 λικον προς ει[δησιν]
 25 της [ημων δεσποιν]ης ··

Ligne 19. Χρυστης (douteux) : pour Χρηστης ou Χρηστος.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40455.

67284. Quittance d'impôt délivrée aux habitants d'Aphroditō, pour le payement
 de 2 nomismata affectés au traitement du commentariensis. Cf. n° 67040.
 — Long. 0 m. 124 mill., larg. 0 m. 310 mill. — Aphroditō (?).

Cursive penchée et anguleuse.

·· Δεδωκασι οι απο κωμης Αφροτιδης (sic) του Ανταιοπολιτῶ, δια Ιωαννῶ
 υποδεκτου της αυτης κωμης,
 εις λογον του αιδεσιμῶ κομμενταρησιῶ, την κατα το εθος διδομενην συνη-
 θειαν κανονος δευτ[ε]ρ[ας]
 δευτερας ἡδ[η], τουτεστιν χρυσου νομισματα δυο παρα κερατια τεσσαρα,
 χρυσοχοικῶ της αυτης κωμης,
 γι[α] χρ[ι]ς ἡ β[ε] π[α] κερ[ς] δ[ι] χρυσης. Και εις υμων ασφαλειαν και του δημοσιῶ πε-
 ποιημεθα ταυτην την αποχην
 5 εφ υπογραφης ημων ως προκ[α]. Φλ[ς] Φοιβαμμων Ασκλας σιγγ[ι] και απαιτητης
 τουτῶ του λοχῶ,

Ligne 2. Sur le κομμενταρησιος, voir n° 67090, note 1. — Συνηθεια : cf. n° 67057,
 II, l. 10 et seq., et 67287, I, l. 10. — Δευτερας : on pourrait supposer que le mot
 καταβολης a été oublié. Mais la quittance analogue publiée au n° 67040 prouve
 que le payement se faisait une fois seulement par an. Le mot δευτερας a donc été
 répété par erreur (cf. aussi la suscription).

Ligne 3. Sous-entendu σταθμῶ (χρυσ.).

Ligne 5. Sur les singulares, cf. n° 67282, n. 10.

[67284]

στοιχει μοι η αποχη ως προκς. Φλ/ς Φοιβαμμων Βικτωρος σιγγουλαρ/ και
 απαιτητης τ[ουτου το]υ λοχ^ο,
 στοιχει μοι η αποχη ως προκ/ ·†·†·

Suscription au verso :

·† Αποχη το^ο κομενταρισ/ κα^ν δευτερως ιηδ/ χρ/[·ι·β·π/ κερ/] δ χρ/

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 40718 c.

67285. Quittance d'impôts, délivrée par Jean, hypodecte d'Aphroditô, à la maison de Dioscore Psimanôbet. — Long. 0 m. 076 mill., larg. 0 m. 164 mill. — Aphroditô.

Cursive droite. — Le texte est écrit au verso d'un compte plus ancien, dans lequel on a découpé un morceau rectangulaire à peu près régulier.

·† Δεδωκεν η Διοσχ[ορου Ψ]ιμανωβετ Διοσκορο^ο
 τ/ υιο, εις λογον λοιπαδ/ το^ο ενδ^οξς απο (ι)επαρχς
 Ιδλιαν^ο και Ενωχ, κερ/ ις, ομοι/ λ^οιπς, αλλ.
 κερ/ ις, ομοι/ κ/ δγ' = Τ^οξι γ της τ/ Ιωαννης

5 υποδ/ σε/

Au verso, quelques lignes à la fin d'un ενταχιων :

.....
 υ κομητικων Αφροδ/ γι/ σι/ μ ξς τξγ και πρ/ .[.....]

Ligne 1. Η (υπερ) Διοσκορου : cf. n° 67286, l. 1 et 12 : το υπερ κωμης Αφροδιτης. Il faut peut-être voir ici une faute d'iotacisme pour οι υπερ Διοσκορου, ceux qui payent les impôts au nom de Dioscore, c'est-à-dire, probablement, ses héritiers réunis en consortium. Le singulier δεδωκεν contredit cette hypothèse, à vrai dire : mais on ne voit guère quel mot serait sous-entendu après η.

Ligne 2. Le signe τ est douteux. — Lire λοιπαδων (Nov. Just., 147 et 148). Sur Julien απο επαρχων, cf. n° 67060. Il faut sans doute comprendre « les impôts qui auraient dû être perçus déjà par Julien et par Énoch » (peut-être εξπελλευτής du n° 67105, l. 5 ?).

Ligne 3. Ομοι(ως) (υπερ) λοιπ(αδων) (και) αλλα(?). La dernière lettre, qui est informe, doit probablement être un α. Αλλ(ων, sous-entendu φορων) est moins probable.

Ligne 4. Της (αυτης) (ινδικτιωνος) : le reçu est sans doute détaché d'un registre qui en contenait d'autres, de date antérieure. La date n'a pas été répétée ici; le fait est pourtant singulier.

Ligne 5. Σε(σημειωμαι).

VERSO. — Ligne 1. Lire κωμητικων; — μο(διοι). — Τξγ : un chiffre(?); soit 363. Le ξ semble être une correction sur ο; — lire probablement προσθηκη.

σοι εις τον αὐτῆς Φορ[τ]· και εχε τουτο το εν[τ]αγ[ι] [ως] πο[ρ]οκ[] Βικτωρ [67285]
 ποροκ σ[τ]ι[χι] μοι ως ποροκ[]

Ligne 2. Lire Φορ(ον).

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40718 e.

67286. Deux quittances pour une redevance en nature, due par le village d'Aphroditô au couvent de la *Pénitence* (Μετάνοια). — Long. 0 m. 552 mill., larg. 0 m. 306 mill. — Aphroditô (pl. IV).

Date : le premier reçu a été écrit en Thot de l'indiction 6, le second au mois de Mesori de l'an suivant; ces dates correspondent probablement aux mois de septembre 527 et d'août 528. L'Apollôn mentionné l. 13 paraît être, en effet, le prôtocômète Apollôn, qui mourut sans doute en 542 (*Rev. des Études grecques*, 1911, p. 461). Dans ce cas, le supérieur du couvent, nommé à la ligne 4, pourrait être le futur patriarche Théodose d'Alexandrie. On sait en effet que deux patriarches au moins ont été fournis à Alexandrie par ce « monastère des Tabennésiotes » : Jean I (482) et Paul I (537-539).

Grosse cursive droite.

Ce couvent est l'un des plus célèbres de la région d'Alexandrie. Il est appelé ici (l. 14) *μοναστήριον Μετανίας τῆς μεγαλειότητος* (sic) *Ἀλεξ[ανδ]ρίας*, ce qui ne doit pas signifier « situé à Alexandrie », mais plus vaguement « voisin, dépendant d'Alexandrie » (cf. l'expression de Socrate, I, 27 : *Μαρεώτης χώρα Ἀλεξανδρείας ἐστί*). En effet, nous connaissons un monastère de ce nom à Canope, tout près de la capitale : il est cité par saint Jérôme (*Reg. S. Pachomii*, praef. = *Patrol. lat.*, t. 23, col. 65 : in monasterio Metanœæ, quod de Canopo in Pœnitentiam . . . mutatum est). Le prêtre Athanase, accusateur du patriarche Dioscore, en parle dans le libelle qu'il lut au concile de Chalcédoine, en l'an 451 : οὕτως οὖν καταλαβόμενον ἐμοῦ τοῦ Ἀθανασίου τὴν Μετάνοιαν, προάστειον δὲ τοῦτο τῆς μεγίστης Ἀλεξανδρείας, ὅποτε Κάνωπος καλούμενον ἔπερ προάστειον ἀνῆλθεν καὶ ἐκ παλαιᾶς συνηθείας ἐτύγχανε πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν καταφύγων· ὅλον γὰρ δοκεῖ ὑπὸ τὴν Φυλακὴν τοῦ εὐαγοῦς μοναστηρίου τῶν Ταξεννησιωτῶν (*Concil. Chalced.*, actio III = *Mansi, Concilia*, VI, p. 1025). Ici, Canope est un « faubourg » (*προάστειον*) d'Alexandrie; de même, dans les *Apophthegmata patrum* (*Patrol. gr.*, t. 65, col. 108), il est question d'un moine qui vécut trois ans *eis τὸν Κάνωπον Ἀλεξανδρείας*, ce qui explique l'expression employée par notre papyrus. Ce monastère est *tabennésiot*, c'est-à-dire qu'il suit la règle de saint Pachôme. Victor Tonnennensis (anno 556), qui y fut interné, parle de ce couvent « des Tabennésiotes », situé « à Canope, à douze milles d'Alexandrie ⁽¹⁾ ». En fait, il devait être sur la route d'Alexandrie, plus rapproché de cette dernière que la ville de Canope proprement dite. Il figure dans la *Chronique* de Jean de Nikious (trad. Zotenberg, p. 515, 574). Trois papyrus de Londres, attribués au vi^e siècle (P. Lond. 1152 = t. III, p. 248; et les deux suivants), contiennent le nom de la *Μετάνοια*, sans indication

(1) De même AMMIEN MARCELLIN, XXII, 14 : « Canopus inde duodecimo disjungitur lapide ».

Catal. du Musée, n° 67279.

[67286]

de lieu. Mais il s'agit toujours de celle de Canope, sans aucun doute : là aussi, il est question de redevances en nature embarquées *eis* πλοῖον τῆς Μετανείας. L'*Histoire des Patriarches* contient la dernière allusion à cet édifice, avant la conquête arabe. Vers 620 (*Patrol. orient.*, I, p. 487) Benjamin, futur pape d'Alexandrie, serait entré au « monastère de Canope » (قبريوس, corrigé en قنوبوس par M. Evetts, avec beaucoup de vraisemblance). Plus tard (*ibid.*, p. 498), aussitôt après la victoire des Arabes, il résida quelque temps, lors de son retour à Alexandrie, au « monastère de Maṭarā » (مطار), qu'Evetts corrige à tort en *Metras*. Ce mot مطار est probablement une faute de copiste pour مطنوا = Μετάνοια.

Cette maison recevait, sur l'ordre de quelque pieux *basileus*, une part de l'annone publique (δημοσίου σίτου, disent expressément les textes de Londres). On lit dans la vie de S' Théodore Sicéote (*Bolland.*, 22 avril) que l'empereur Maurice accorda à un monastère une rente annuelle en blé (évidemment le δημόσιος σίτος) pour être distribuée aux pauvres. Justinien parle, dans sa Nouvelle 7 (cf. § 8 notamment), de ces *annonae civiles* accordées à des églises ou à des couvents; il sait que le cas se présente en Égypte : διότι τοιαύτας (sc. πολιτικὰς) εἶναι σιτήσεις οὐ μόνον ἐπὶ τῆς βασιλίδος ταύτης πύλεως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας καὶ ἐπὶ τῆς Θεοπολιτῶν (Antioche) εἶναι μεμαθήκαμεν. Tel fut probablement le cas du couvent alexandrin de la Μετάνοια. Aphroditè fournit une partie de cette rente; elle est taxée à 5759 artabes par an, réparties entre les principaux propriétaires (nous avons déjà vu, au n° 67138, que la part du comte Ammônios s'élevait à 160 artabes). A cet effet, le couvent envoyait dans les provinces des διακομηταί, comme ceux d'Antaiopolis, qui signent ici ces deux recus (nous n'avons pas les originaux, mais seulement les copies). Les protocômètes sont responsables du versement, qui a lieu par leurs mains ou par celles de leurs représentants autorisés.

† Εμετρησεν κς ενεβαλεν το κωμς Αφροδιτης δ/ των πρωτοκομητω[ν
της αυτης κωμης],
δ/ Βικ[τορο]ς [αρω]εσβυτε[ρου και Σενουθιου.] τε αυτων κτησεως
κα] διαφορ[η] κτητορο
της αυτης κωμς, εις πλο[υ] μοναστηρι[ο] Μετανειας, δ/ του Θεοσεβεστατου αββ[η]
Θεοδωσι[ο] προηστωτων δ/ των Θεοσεβεστων (sic) αββ[η] Αναστασι[ο] κς αββ[η]
Ισχυρι

Ligne 2. Sur Βικτωρ *πρεσβυτερος*, cf. n° 67134, l. 2. — Σενουθιου(?) : restitué d'après la ligne 13. — Lire à la fin διαφορων κτητορων(ν). La barre horizontale sur l'o final représente ici un ν, comme dans quelques poèmes de Dioscore (par ex. n° 67055, v., l. 15) et parfois aussi dans le style ordinaire (n° 67295, II, l. 9 etc.).

Ligne 3. *Eis ploion* : sur le navire appartenant au couvent. — Lire Μετανείας. — Après αββ, un espace blanc termine la ligne.

Ligne 4. Lire *προεστωτος*. Peut-être cependant l'espace vide qui termine la ligne 3 était-il réservé à un autre nom propre : le couvent aurait eu deux supérieurs(?).

- 5 ωνος μοναζζ[] [κ] δ[ι]ακ[] Αντ[α]ι[ο] πολ[ι]τ[ω]ν, ✠ ε[μ]β[] της αυτη[ς] καμ[] [67286]
 καη[]νος εκτης
 ινδ[ι]κ[], σιτ[ου] αρταβας [π]εντακεσχιλε[ια]ς επτακοσις πεντηκοντα εννεα
 σ[υ] ν[α]λ[] κ[] εκ[]ατεστης κ[] εικοστης · γ[ι] σιτ[] ο , εψ[]νθ μου. Κ[] εις ην [υμ]ων
 ασφ[]αλειαν
 κ[] του τεμοσι[ο] πεπορι[μ]ε τα[υ]την αποτιξιν ως προκ[]. Αναστασι[ο] κ[] αβ[]β[]
 [Ισ]χυριων[ος]
 διακ[], δ[] ε[μ]ο[] Τι[μ]οθεου γ[]ρ[α]ματ[] τη[ς] αυτη[ς] [κ]ωμ[η]ς, πεπορι[μ]ε[] την
 αποτεκ[]ιν
 10 [τ]ω[]ν του σιτου αρταβων περ[ι]τα[]κεσχιλιας επτακοσις πεντηκοντα εννεα
 ως προκ[]. Ε[γ]ραφ[] [Θ]ωθ[]. ινδ[ι]κ[] κ[] ς.

Une ligne en blanc.

- † Εμετρησεν και εμεβαλε το υπερ καμ[] Αφροδ[] δ[] της Θυμασιωτατης των
 πρωτοκομητων
 της [αυ]της καμ[], δ[] Απολλωτος κ[]αι Β[]ικτορος και Σιγουθ[] (sic), ✠ τε
 αυτον κτησεως και διαφορ[ο]
 κτητορον της αυτης καμ[], εις π[]λοι[] του μοναστηρι[ο] Μετανιας της μεγαλε-
 πολεως
 15 Αλεξ[]ανδ[]ριας, δ[] των Θεοφιλεστατ[ω]ν αβ[]β[] Αναστασι[ο] και Δ. . . . ασι[ο]
 μοναζ[] και διακονιτων
 της Ανταιοπολιτων, ✠ εμβολη[ς] της αυτης καμ[], κανονας εδομ[η]ς ινδ[ι]κ-
 τι[ω]ν[ος],
 σιτ[ο] καθαρ[ο] αρταβας πεντακεσχιλιας επτακοσις πεντηκοντα εννεα
 [σ]υ ν[α]λ[] κ[] εκ[]ατεστης κ[] εικοστης · γ[ι] σιτ[] καν[] ο , εψ[]νθ μου. Και εις
 υμων ασφ[]αλειαν
 και του τεμο[]σιου πεπορι[μ]ε τ[]αυ[]την αποδιξιν [ω]ς προκ[]. Αναστασιος και
 Δ. . . . ασιος διακ[],

Ligne 5. Μοναζ(οντων) και διακ(ονητων). — (Υπερ) εμ(ε)ολης.

Ligne 7. Lire σ[υ]ν ν[α]λ(οις) και εκατοστ[αι]ς και εικοστ[αι]ς : cf. n° 67169, l. 18.

— Μον[] = μονα. — Eis (σ)ην, corrigé en eis υμων, mais le mot (σ)ην n'a pas été barré.

Ligne 8. Lire και του δημοσιου πεποιημαι (c'est Timothée qui parle) ταυτην (την) απο-
 δειξιν. — Lire Αναστασιος et Ισχυριων.

Ligne 9. Γραμ(μ)ατ(εως) : cf. l. 20.

Ligne 12. Lire Θυμασιωστος, à moins qu'on ne restitue le mot κοινοστος qui aurait
 été passé.

Ligne 14. Sic pour μεγαλοπολεως.

Ligne 16. Lire κανονος.

[67286] 20 δ/εμὸ Τιμοθεον γραματς της αυτης κωμης, πεποιμε την αποτηξιν των σ[τ]̄
 αρταξων
 και το[υ] ι[α]υ[λ]̄[ο]
 πεντακεσχίλιας επτακοσιας πενητηκοντα εννεα ως προκ/. Εγγραφε/ μεσορ/ 5
 ινδικ/ ζ

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40718 a.

67287. Tableau des impôts et des dépenses de la κώμη d'Aphroditò, durant la première indiction. La première colonne enregistre les sommes versées pour les *κανορικά* et l'annone militaire plus bas, diverses dépenses, notamment les traitements (*συνήθισται*) des fonctionnaires; les colonnes suivantes contiennent l'énumération de détails de dépenses diverses.
 — Long. 0 m. 317 mill., larg. du 1^{er} fragment 0 m. 335 mill.; larg. du 2^e fragment 0 m. 236 mill. — Aphroditò.

Petite cursive droite. Deux fragments, ne se rejoignant pas.

Colonne I.

Λ² δημο[σιων κωμης Α]φροδ/ πρωτης ινδ/ τα δ. . . υπροδς
 [κ] ανων[ων] ακτωαρ[ιω] Αντα/ α προστς κ οι/ κρ/ . . . εν χρ/ ρο
 θωθ // κ ι ξδ κ/ κβ ζ
 α κατ[α]ξ[ο]λς των κανονικ/, αθυρ // 5 ι ι[ζ]. . δ/ Ηλιωδωρ̄
 5 ρ[μ]ι/(?) της ατς καταξολς, χριακ α ι κ κ/ ι
 β κατ[α]ξ[ο]λς, τυξι ιζ ι ρκ [δ/ τ̄] αψτ/(?)
 [τω ακτουαρ/], φαρμ̄θι // β ι ρ [δ/ τ̄] α[υ]τ/
 τω ακ[τουα]ρ/ ριμ̄ι γ προσταγμας απο ι ι ι μ
 θ ι τξξ κ/ η ζ

2 lignes en blanc.

10 Αναλς κ[αι] συνηθς της 5 α ινδ/ ου — ι γ
 τω . . . π. λ. . . .

COLONNE I. — *Ligne 1.* Peut-être τα δ[οθ]ς τω υποδ(εκτη) : mais les traces ne conviennent pas très bien à cette conjecture.

Ligne 2. Avant ανων(ων), vague trace qui représente sans doute le signe κ = υπερ.

— Α' (= πρωτου) προστ(αγματος). — Οι/ κρ/ = οινωκρεου(?); cf. n° 67050 et 67051.

Ligne 4. Le chiffre ιζ est très douteux; il est restitué pour compléter le total énoncé 1. 9; mais les autres ne sont eux-mêmes pas tous certains.

Ligne 8. Γ' προσταγματος, απο νο(μισματων) ν. Les n° 67320 et 67321 nous représentent des exemplaires de ces προσταγματα.

Ligne 10. Αναλ(αματα) και συνηθ(ειαι).

Φιλ.	ἦ α π / ε λ d'	[67287]
. μ μ α β ὀ σ ε	ἦ α π / δ λ	
[K] ρ μ ε [ν τ α ρ] η σ ι ὀ ι πυργων	ἦ γ π / ι γ λ	
15 [τ] ω κυριω [Ω ρ ι] γ ε [ν] ὀ δ / Τ ὀ α ν σ ε ι	ἦ ι "	
[Ι ω] σ η φ ι σ μ ε λ ι σ ο υ ρ γ ο σ	ἦ α π / δ λ	
[Σ υ ν] η θ ε ι α τ [ὀ] μ ε γ α λ ι κομιτες	ἦ β π / γ	
[Τ ο ι] σ πολυκ /	ἦ α κ / λ	
[λ ν α υ λ] ὀ α πο ρ ὀ δ / τ ὀ γ ρ α μ μ ι κ / μ η χ'	ἦ β κ / χ'	
20 [. . . .] λ Μ ο υ σ α ι ὀ Ψ ι μ α ν ὠ ῥ ε τ	ἦ α π / δ	
[Ε κ δ ι] κ ὀ Α ν τ α ι ὀ λ συνηθειων	ἦ β π / α	
[ε ι σ] Τ α ν ν α ι θ ε ω σ	ἦ ι δ π / ν σ	
[τ ι μ ι] ε ρ α ι κ σ ε ι σ [Α ν] τ ι / δ / [Β ι] κ τ [ο ρ] ρ σ ὠ ρ ι μ ι	ἦ α π / δ	

Colonne II.

Κ α τ α ξ ι Α δ ρ ι α ν ω	ἦ α π / δ
τ ω α ν τ ω ο μ ο ι /	ἦ α π / [.]
Κ α τ ι τ ω ν π ρ ω τ ο κ / ε ι σ Α ν τ ι ν ὀ ὀ	ἦ α [π / .]
τ ρ ι ξ / τ η σ ε ι ρ [η ν] η σ	ἦ α [π / .]
5 Α π ο λ λ ω σ β ο η θ ι	ἦ δ [π / .]
Β ι κ τ ω ρ Σ ε [ν] ὀ θ ὀ	ἦ α π / [.]
Φ ρ ὀ ρ η σ τ η σ τ α ξ ε ω σ	ἦ β π / [.]
τ ρ ι ξ / Α ν τ α ι ο υ	ἦ β [π / .]

Ligne 14. Πυργων : pour πυργοφυλαξ (= ακος)? L'association des noms du *commentariensis* et du πυργοφυλαξ est attestée par les n° 67054, I, l. 3-4, et 67058, III, l. 2.

Ligne 17. C'est le κομης και αρχων ou *praeses* de l'éparchie : cf. n° 67030, l. 1.

Ligne 18. Restituer τοις πολυκ(ωπιταις), d'après P. Lond. Inv. 1734 (inédit) : cf. FR. PREISIGKE, *Berichtigungsliste*, p. 108, n. 12. De même aux n° 67136, l. 16, et 67058, VII, 11 (*Add. et Corr.*), restituer ainsi, au lieu de πολυκ(ωπικων).

Ligne 19. Lire τὸ γραμμ(ατεως) : cf. n° 67286, l. 9 et 20; la même rubrique se lit au n° 67058, III, l. 7.

Ligne 22. Sous-entendu κομην. — Sur Τανναιθις, cf. n° 67301, l. 10, et 67303, l. 5, et les références que j'ai citées dans *Revue des Études grecques*, t. XXV, p. 219; quant à l'identité avec la Τανναιθις de P. Lond., 483 (= t. II, p. 324), elle est contestée par M. BELL (*Byzant. Zeitschr.*, XXII, p. 397, n. 2).

COLONNE II. — Ligne 1. Lire κατὰ(ολη) : mais le sens est probablement : «versement fait à Hadrien». Sur cet Αδριανος (στρατιωτης), cf. n° 67052, l. 4, et 67058, VI, l. 8.

Ligne 3. Πρωτοκ(ωμητων).

Ligne 4. Personnage appelé d'ordinaire τριβουνος των ειρηνικων : cf. n° 67054, l. 1. 6, et 67058, III, l. 22.

Ligne 7. Lire Φρουροις : cf. n° 67058, III, l. 23; pour la ligne suivante, cf. *ibid.*, l. 10.

[67287]	Κατ, Χαρισιῶ / Ιοῦστως	ἦ α π / [.]
10	Αδρι[ανω] . χ . ρις καταβολ,ς	ἦ α π / [.]
	καταβ,ς ε[ις] Αντι / εν τη επιδ,ς τῷ αρχοντ,ς	ἦ ς
	κα[τ,ς] μ . . . [Βι]κτωρ,ς εν κερματι /	ἦ [ις π / .]
	Κ[αλλιμικ]ῶ χρυσον,ς	ἦ α π / [.]
	Ψ[οῖω νο]υ[μ]εραβ,ς	ἦ α π / [.]
15	„ ἦ οζ π / σ τα [τω,ς ἦ ζθ π / η]	

Colonne III.

Il n'en reste que les chiffres.

Colonne IV.

	Ἰωσηφ,ς ἀπλικ / < ω α ο	[κ /] α
	Ανθ,φ,ιῶ ποιμ,ς	κ / α
	ἀπαιτ,ς τῷ τριβ, / Ανταιῶ	κ / α
	Λεοντιῶ στρ,ς / Ανθ,φ,ις εντολ,ς	κ / ε β
5	< ω α εις Αντινοῶ δ / τῷ κυριῶ Ωριγ,νη[ου,ς]	κ / ε β
	Λεοντιῶ σιγγ,ς και Ξενος < ω α κδ	κ / γ'
	ομοι / δ / Χαρισιῶ < τυρια και ω α	[κ /] λ ιο
	τιμ,ς ταραχια δ / τῷ κυριῶ Οριγ,νη	[κ /] α β
	Παπ[η,ς δη]μοσιων	κ / α β

Ligne 11. *Επιδημια* : tournée d'inspection du *praeses*. Peut-être ces inspections avaient-elles lieu tous les ans (cf. n° 67289, l. 8) : un même crédit de 6 *κερατια* est affecté à cette visite au n° 67058, VII, l. 26 (t. I, *Add. et Corr.*). — Cette dépense constitue ce que la législation de Justinien appelle les *επιδημητικά*, indemnité de voyage, et qu'elle interdit inutilement (Nov. 134, 1).

Ligne 12. Le total de 77 *nomismata* (l. 15) exige la restitution du chiffre ιε.

Ligne 13. Lire *χρυσων(ου)*.

Ligne 14. Restitution, d'après le n° 67058, II, l. 5; III, l. 14, 20.

Ligne 15. Τα π(οιουντα) : cf. n° 67056, IV, l. 5 (t. I, *Add. et Corr.*).

COLONNE IV. — Ligne 1. Lire *ἀπλικιταριος*, *huissier* (Jon. Lydus, *De mag.*, III, 8; III, 16), gardien de prison : c'est un subordonné du *commentariensis* de l'*officium* ducal.

Ligne 2. Ποιμ(ενος).

Ligne 3. Απαιτητη(?) : celui qui perçoit le traitement du tribun, pour le lui remettre (cf. n° 67284, où un *ἀπαιτητης* perçoit le traitement du *commentariensis*).

Ligne 4. Λεοντιου στρ(ατιωτου) και Ανουφ,ς εντολ(ικαριος) (*mandator*).

Ligne 7. Le chiffre est $\frac{1}{2} + \frac{1}{12}$.

Ligne 8. Τιμ(η) ταραχ(ιων).

Ligne 9. Lire *δημοσιε(υ)ων*. Sur le nom de Παπ,η,ς, cf. n° 67212, l. 1.

10	Φ[ι]λοτε[ος απ]ο(?) Τοετω ωων	[κ/] Ϻ	[67287]
	Καττομι στρ/ ς ρορω Πανισκω	[κ/] Ϛ	
	[.] ιος σιγγ/ Ϻ οι/ και ωα	[κ/] β γ'	
	[Εν]αχ . . . ι/ ομοι/ δ/ Ιω[α]ν[ω] μοναζ/	κ/ ζ	
	[Π]εχψ[σι]ν(?) [τ]ω ακ[τω]αριω ς Βουρκαρις		
	μον[αζ/]	κ/ ιδ	
15	. ψπ. . [βοη]θω τ[ω] ν Λεθονιω	κ/ γ Ϛ d	
 τω κ[υ]ριω Οριγενη Ϻ Φοιβαμμ[ωνος]	κ/ . γ'	
	Ψιμανωβετ Κυρω τ. . τεκ/ ν . π/ . . χρ/	κ/ ιθ d'	
	[Ϻ] οινω Πεχψ[σιω]ν ακτο[υα]ριω	κ/ β d'	
	τιμς [Μ]οσχου	κ/ ς	
20	B . . ως Ϻ Ιερημιω λ[α]τωμω	κ/ ε	
	τ[ω α]κτωαριω [Ϻ] β ημερ/	κ/ α Ϻ	
	ο[μοι] Ϻ οι/ αγγς β ς ωα ιβ	κ/ α Ϛ γ'	
	Ε[λι]σαξ[ετ] ελαιωπορλ/	κ/ α ς	
	Ϻ ωων εις Αντι/ περι τω χρυσ[ς τω ακτω]α-		
	ριω δ/ Βοττωρς	κ/ ιδ	
25	δ/ Β[οτ]τωρς εισοδος εν κερματι	κ/ α Ϻ	
	Ϻ ναυλω τω πλοιω	κ/ ς	
	τω ακ[τ]ωαρς Ϻ οι/ αγγς β	κ/ α Ϻ // ν Ϻλε κ/ θ d'	
	Αδρι[α]νω Ϻ της καταβολ/	κ/ ι η αϺ/ Ϻ λημς ν Ϻλε κ/ ς	
	εις συ[μ]πληρουσς (sic) των δεσπς ιδ	κ/ κε λωι/ ν γ κ/ γ d'	

Ligne 10. Τοετω : même mot au n° 67212, l. 3, où il faut lire Τοετω το (=τω) Κομυτι etc., comme me le signale M. Bell; cf. U. WILCKEN, *Chrest. der Pap., Nachtr. und Ber.*, note relative au n° 127. Que le nom soit celui d'un village, c'est ce qui est certain; mais les deux papyrus du Caire prouvent bien, comme le supposait déjà M. Wilcken, que le bourg n'était pas situé dans l'Oasis ainsi qu'on avait pu le croire naguère. Il devait se trouver dans le voisinage du nome Antaiopolite. Ainsi, dans P. Lond. IV, 1460, l. 43 on lit : απο κωμ(ης) Τοετω. C'est peut-être la ville actuelle de Tahta (طحتا) très proche de Kôm-Ichgâou.

Ligne 12. La queue du signe Ϛ (1/2) dépasse la lacune.

Ligne 14. Πευσιω : très douteux, comme à la ligne 18.

Ligne 17. ν/ . π/ . . χρ/ : les chiffres n'ont peut-être jamais été écrits.

Ligne 21. Υπερ β' ημερ(ων).

Ligne 23. Ελισαξετ est très douteux : on pourrait lire Σ[ου]ταρα. — Ελαιωपालις.

Ligne 24. Pour des œufs achetés comme vivres de route lors du voyage à Antinoé fait en cette ville au sujet des fonds destinés à l'*actuarius* (?).

Ligne 25. Εισοδος εν κ. : versement en petite monnaie (de bronze).

Ligne 29. Των δεσπ(οτικων) ιδ' (ιδικτιωνος) : cf. n° 67054, II, l. 5.

[67287] 30 εἰς συμ[π]ληρῆς τῆς ριπαρίας κ/ κ κ/ γγ

Ligne 30. Cf. P. Oxy. VIII, 1147, l. 9 : Παμουθιω μεῖζ(ονι) Τραπετι υπερ μεζονίας. Il faut comprendre ici « pour compléter l'indemnité allouée à la fonction de ριπαριος ».

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 45194.

67288. Liste de contribuables ressortissant à la κώμη d'Aphroditô. — Long. o m. 334 mill., larg. o m. 512 mill. — Aphroditô.

Cursive droite.

Colonne I.

Il n'en reste que les chiffres.

Colonne II.

	• Παλως μαγειρῶ και ἀδελφ/	ῖ α
	• Πεκυσις Τουανσις	ῖ α
	• Ἰακωβῆ Ἰσακιῶ	ῖ α
	Ἰωσηφῆς Τουανσις	ῖ α
5	• Λακων μαγειρ[ῶ] και υ[ῖ]ος	ῖ α
	• Μηνᾶ Ηρακλειῶ	ῖ α
	Ανῶφῆς ἀδελφ/	ῖ α
	Ηρακλειος Ωροβιθῶ	ῖ α
	(Απολλως Νικητῶ)	ῖ ζ
10	• Μουσης Ατρεπς	ῖ ζ
	Ψαῖς Ποινις Καμητος	ῖ α
	• Φοιβαμμων ἀδε[λφ/] ᾱτῶ	ῖ α
	• Ψαῖς Σολομων	ῖ ζ
	Παυλος Ωρῶ βαφ/	ῖ ζ
15	Λαμουσε	ῖ γ'
	Παβικ λιη[ο]ϋφ[ο]ς	ῖ γ'

COLONNE II. — Ligne 1. Lire μαγειρος και ἀδελφ(ος αυτου).

Ligne 7. Αδελφ(ος αυτου).

Lignes 9 et 13. ῖ α corrigé en ῖ ζ. Le nom du contribuable a été rayé à la ligne 9.

Ligne 14. Lire βαφεις.

Ligne 16. Παβικ : ce nom confirme la restitution douteuse de P. Lond. IV, 1446, 18.

	Παθ Παπ̄α και Κορον	ἰ γ'	[67288]
	Μακ[α]ριος και αδελ[φ] ᾱτς	ἰ ε'	
	Ωρεως διακ[ο]	ἰ ζ	
20	ξ Φανης καθαρ[ορ]γς	ἰ γ'	
	Αρων καθαρ[ορ]γς	ἰ γ'	
	ραπται	ἰ α γ'	
	Ιωσηφης μελι[σσορ]γος	ἰ ζ	
	Φοιξαμων μ[ελ]ισσυργς	ἰ ζ	
25	Παους μελισσυργος	ἰ γ'	
	Πααμ Πατκετ̄ολε	ἰ γ'	
	Σμιν	ἰ γ'	
	Βικτωρ Παπ̄ο Σανε	ἰ γ'	
	Αν̄οφης Ιωσηφ̄ο	ἰ γ'	
30	Ερμαως Χιχοιτος	ἰ γ'	
	ξ Φοιξαμων (sic) καθαροργς	ἰ ζ	
	ξ Μεγαλη καθαρουργς	ἰ ζ	
	υιος Σαλακοτ̄τε	ἰ γ'	
	υιοι Πκολοξ[ος] λινοϋφ]	ἰ γ'	
35	Κυρικος (sic) μο[λυ]ναρχς	ἰ γ'	
	Παλως Ερμαδωτος	ἰ γ'	
	ξ Φοιξαμων (sic) Θαλλους λινοϋφ]	ἰ γ'	
	Βησω	ἰ γ'	
	Απολλως Ε[ρμ]υ[ω]τς]	ἰ ε'	
40	πακτωνοποιος	ἰ [.]	

Ανὸς παχυνοποι/ ἰ α

Catal. du Musée, n° 67279.

[67288]

	Ἰωσηφίς Φρηριῶ	ἱ γ'
	Φοιξαμῶν (sic) ἀδελφ/	ἱ γ'
	• Φιβ γναφ/	ἱ γ'
5	Ἰακωβ Ἰωσηφιδ	ἱ α
	• Φανης μαγειρῶ	ἱ λ
	• Ονοφρις μαγειρῶ	ἱ α
	• Ερμαως Ταπαω	ἱ α
	• Απολλως Πασιλη	ἱ γ'
10	Κυρικος Πεσᾱ	ἱ λ
	Απολλως ἀδελφ/ ᾱτῶ	ἱ γ'
	• Ἰσακ Πουαμτρα	ἱ λ
	• Φιβ ορξιωπολς και Παχυμιῶ	ἱ λ
	• Βικτωρ τριβουνῶ	ἱ λ
15	• Απολλως μολυναρχς	ἱ γ'
	• Ερμαως Ταβης καθαρουργς	ἱ λ
	χελκωτυπς (sic)	ἱ β
	(Μουσης Ψᾱσᾱ	ἱ γ'
	Ἰερημιας πρεσβυτερος	ἱ γ'
20	• Ατρης Π[α]ταρεως και Απολλ/	ἱ γ'
	(Αακων καθαρουργος	ἱ γ')
	Αακω[ν] καθαροργος	
	• Απολλω[ς] Πεξωτος	ἱ γ'

COLONNE III. — Ligne 5. ἱ α corrigé sur ἱ ε.

Ligne 9. Πασιλη ou Πασιλη : mais cf. le nom de Bgileh dans la Vie arabe de Schnoudi.

Ligne 10. Lire Πεσαυ (de même, l. 11 : αυτου) : cf. le Πεσαους du n° 67058, IV, l. 7.

Ligne 13. Lire ορξι(ο)πωλου : vendeur d'ορξια. Peut-être faut-il corriger en ορ(ο)ξιω-
πωλου : marchand de vesces (sorte de lentilles) : cf. C. WESSELY, Pal. Stud., VIII,
723, l. 1; H. I. BELL, Classical Quarterly, IV (1910), p. 55; P. Lond. IV (voir
Index); P. Oxy., t. X, n° 1323. Pourtant le mot est toujours écrit, dans les papy-
rus, sans ο intercalé entre le ρ et β : cf. plus bas : col. IV, l. 4; col. V, l. 11 et 27,
et n° 67252, l. 5.

Ligne 21. Raturée après coup.

Ligne 22. Rajoutée après coup.

	· Κυρικος Ερμαῶωτ[ο]ς χρυσό	ⲓ ⲅ'	[67288]
25	..ξ/ Αθανα[σι]ος καθαρουργς	ⲓ ⲅ'	
	· Ποινις κεραιμοπλαστς	ⲓ ⲅ'	
	· αλλοφυλοι	ⲓ β ζυχς	
	· Ανῶφισ ορβιωπολῶ	ⲓ ζ	
	· Φοιβαμμων Παταλῶχισ	ⲓ ζ	
30	.. σκετει	ⲓ ς	
	.. Βικτωρ καθαρουργος	ⲓ ⲅ'	
	· Ψαῖς Τσενενῶθης	ⲓ ⲅ'	
	· Κυρικος χαπ	ⲓ ⲅ'	
	· Ισακ αδελφ/ ατῶ	ⲓ ⲅ'	
35	[·Δ]ιανε και αδελφ/	ⲓ α	
	[Φοι]ξα[μυ]ων Σαβινῶ και υῖος	ⲓ ⲅ'	
	[· · ·] ζ[εν]ῶθης καθαργς ^(sic)	ⲓ ⲅ'	
	[Απολλω]ς Κηχ[ι]ς	ⲓ (λ) ⲅ'	
	[· · · · ·] Παθαμο[υ]ι	ⲓ ζ	
40	[· · · · ·] ηαχ	ⲓ ζ	

Colonne IV.

	.. υῖος Ταθρες	ⲓ ζ
	· Φη̄ χρυσοχοος	ⲓ (γ') ζ
	· Ιωαννης Φωτ̄	ⲓ ζ
	· Ανῶφισ ορβιωπολῶ	ⲓ ⲅ'
5	— Καυνακωποι/	ⲓ β

Ligne 24. Lire χρυσοχοος.

Ligne 27. Αλλοφυλοι : gens étrangers à la κομη, mais domiciliés sur son territoire (?).

Ligne 30. Lire σκετεις (?). Cf. P. Lond. IV, n° 1419, l. 1221 : δ(ι)α τ(ων) σκετεων;

P. Mon. 8, l. 19 : των σκετεων.

Ligne 38. Restitution d'après le n° 67058, VII (Add. et Corr.), l. 21.

COLONNE IV. — Ligne 2. Lire Φην : cf. le Φηνς du n° 67056, IV, l. 7.

Ligne 5. Καυνακ(ο)ποιοι : ceux qui font les καυνακαι, sorte d'étoffe. Cf. n° 67094,

l. 19 (Add. et Corr.); καυνακοπλοκοι au n° 67283, II, l. 17; καυνακοπραται dans

P. Lond. IV, 1419, l. 1224. Le mot καυνακς se trouve assez fréquemment dans les papyrus coptes, sous les formes ΚΛΥΗΑΚΕC, ΓΟΥΗΑΓΕC etc. (cette dernière

[67288]

	• Απολλως Ψᾱ σᾱ	ἰ γ'
	• Φοιβαμων (sic) Ψαῖο ραπτῶ	ἰ γ'
	• (π) Μαρτης υἱος Καχις	ἰ λ
	• Πετρος Κρουρ	ἰ γ'
10	• Ψενθαησις υἱος Παιαμ	ἰ γ'
	Σαβινῶ Πκελης τεκ/	ἰ γ'
	• Ἰωαννης Παθᾱ τ̄	ἰ (γ') λ
	• Αγνατω[ν] Χιμαρος	ἰ (γ') λ
	Ἰωαννης Ανδρεῶ	ἰ λ
	Ωρῶ	
15	• (Κελβων) και οι αδελφ/	ἰ α
	• Αβρααμ Πβηκιῶ	ἰ (α) λ
	• Δανειδ παραιπο[σι]τῶ	ἰ λ
	Απολλως Πεκυσιῶ πρ[στο]κ/	ἰ γ'
	• Μουσαι[ος] Πααμθῶ	ἰ (α) λ
20	γναφεις	ἰ β'
	Ονοφρις κορευς (sic)	ἰ γ'
	Μηνα υἱος Πμες	ἰ γ'
	• Ψαῖς Πβαρω̄ τ̄	ἰ γ'
	• Ψαῖς πρεσβυτερ/	ἰ γ'
25	• Ανῶφρις Φαβεμῶ τκ. .	ἰ γ'
	ζ/ Ψαῖς Θηρακλειας και υἱος	ἰ θ
	ζ/ Πετρος Δανειδ	ἰ γ'
	Πελαλε	ἰ γ'
	• Ερμενιας	ἰ γ'
30	• Ωρος	ἰ γ'

explique la faute *κουνακ*. du n° 67094) : cf. CRUM, *Copt. Mss. of the Rylands Library*,

p. 119, 120, 124.

Ligne 11. Τεκ(των).

Ligne 17. Le *praepositus* paraît être un officier subalterne : cf. n° 67296, n. 3.

Ligne 18. Προστοκ/ : très douteux.

Ligne 21. Lire *κουρευς*.

	ζ/ Ψενθαησις Κυρσορο	ν̄ γ'	[67288]
	ζ/ Βικτωρ αδελφ/	ν̄ γ'	
	ζ/ Κυρικος Αξαρῶ	ν̄ γ'	
	· Σαραπινων διακ/	[ν̄] γ'	
35	· Μα[θ]ειας Νοινας	[· ·]	
	· Ποινυς Ἰωα[νν]ῶ	[ν̄] γ'	
	· Απολλως Π[]	
	Φαμαις Σεργ[ιῶ ?]	

Colonne V.

	Φις Ερμαῶωτος και αδελφ/	ν̄ α	
	ζ Μηνα Σενῶθῶ	ν̄ γ'	
	Πᾶλος χρυσοχοος	ν̄ ζ	
	· Φιπῶ χρυσοχ[οος]	ν̄ γ'	
5	· Θουμασια γαμ, Ιωαννῶ καλλιγραφ/ (sic)	ν̄ γ'	
	· Καλλιδικος Βησσιτῶ και λοιπς	ν̄ γ'	
	· Απολλως Ἰακυβῶ	ν̄ γ'	
	· Πκελης ραπτης	ν̄ γ'	
	· Τριπης		
	· Απολλως (?) Πλετος	ν̄ γ'	
10	· Μουσης Παξιλου	ν̄ γ'	
	· Παβικλη ορβιωπολῶ	ν̄ γ'	
	· Πᾶλος χαλκευς	ν̄ γ'	
	· Κλ' Αητα	ν̄ γ'	
	· Απολλως χαλκευς	ν̄ γ'	
15	· Εργαστηρ/ Ευλογιῶ και Μακαρ/	ν̄ γ'	

COLONNE V. — Ligne 5. Καλλιγραφου : cf. Théophylacte Simoc., VIII, 13, 8 : τινων
 ες καλλος γραφοντων, ον εν συνθεσει φωνης καλλιγραφον ονομαζει τα πληθη (à Alex-
 andrie); — Anastase le Sinaïte, *Hodêgos* (*Patr. grecque*, t. 89, col. 184); —
Apophth. Patr. (*ibid.*, t. 65, col. 293), où paraît un moine calligraphe.

Ligne 6. Και λοιπ(αι) : ajouté d'une autre main.

Ligne 13. La lecture de ces mots est à peu près certaine. Lire, je crois, κλ(ηρονομοι)
 Αητα.

Ligne 15. Εργαστηρ(ιστοι ?) : les ouvriers d'Euloge et de Macaire.

[67288]

	Βικ/ Φανης και Βικτωρ Ψης	ἱ γ'
	υἱός Πατερμῶθῶ λινουφ/	ἱ γ'
	ζ/ Παπνῶθης Τσαλιῶ	ἱ γ'
	ζ/ Προμαως γναφ/	ἱ α
20	. Αξρααμ γναφ/	ἱ α
	ζ/ Βικτωρ Ηρακλειῶ γναφ/	ἱ α
	. Φοιξαμμων Προμαωτος	ἱ ζ
	ζ/ Πεσᾱ γναφευς	ἱ (γ') ζ
	. Αιλου γναφ/	ἱ ζ
25	Απολλως Φρηριῶ	ἱ γ'
	Ερῶωγχις γαμξρ/ ᾱτῶ	ἱ γ'
	υἱός Κᾱ ορξιωπολς	ἱ γ'
	. Ηρακλειος ἀδελφ/ Παταρ	ἱ γ'
	. Φιξ ραπτη	ἱ γ'
30	. Μαρια Τσελεετ	ἱ α
	. Φοιξαμμς Ψαῖῶ Ψενθς	ἱ γ'
	. (Κυριακος) χρυσοχς	ἱ γ'
	. Απολλως διακ/ εκκλς Πινῶτιωνος	ἱ γ'
	. Απολλως Πκολοξος διακ/	ἱ γ'
35	Πατκυλε τεκτς	ἱ ζ

Colonne VI (au verso).

† Ἰωσηφισ πρεσβς ἀπα Ερῶωγ[χ]ιῶ	απα Μωυσαιῶ ἱ γ' ζ Ἰωαννῶ
Ερῶωγχις και Πησιῶ	ἱ Μακρ/ δ/ Β. . .
Βικτωρ νομικ/	ἱ
μὸν Γενεαλιῶ	ἱ

Ligne 16. Βικ(τωρ).

Ligne 30. Cf. le nom propre *Tseleg* dans H. I. BELL, *Syene Papyri in the British Museum* (Klio, XIII, p. 166). Mais Τσελεετ ou Τσελετ répond au copte τωγελετ ou τωγελετ, qui signifie «la fiancée», et il faut probablement lire ainsi dans le papyrus de Syène.

COLONNE VI. — Sauf à la ligne 9, les chiffres n'ont pas été inscrits.

Ligne 1. Les mots Μακρ(ου?) δ(α) Β. . . forment en réalité la fin de la ligne 1.

Ligne 4. Γενεαλιου fournit un nouvel exemple de nom latin (*Genialis*) adopté par les Coptes. Ce même lieu apparaît dans P. Lond. IV (v. Index, Γενιαριου).

5	ευκτς απα Ερμαῶτος	ῥ	[67288]
	Ἰωσηφίς Τῶανσις	ῥ	
	Πακως Πεσῶ γναφ/	ῥ	
	Τεκροσε		
	Προμαως Ηραχλειῶ	ῥ α	

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45194.

67289. Compte privé. Redevances dues et dépenses effectuées par Jean, colon du lieu dit Kô . . . , dans le nome Lycopolite. — Le verso est beaucoup plus intéressant, puisqu'il contient probablement le nom d'un duc de Thébaidé jusqu'ici inconnu. — Long. 0 m. 292 mill., larg. 0 m. 317 mill. — Provenance inconnue.

Cursive très soignée, presque sans ligatures, probablement de la main de Dioscore. La mauvaise conservation du papyrus en rend l'intelligence difficile. On voit cependant que le compte se divise en deux parties :

A. Dépenses effectuées par le colon au nom du propriétaire :

D'après le reçu de Serenos le courrier, écrit par Phoibammôn fils d'Anouphis, pour
artabes de blé : 130 1/3, etc.

B (l. 13 et seq.). Après diverses opérations qui devaient être indiquées dans les lignes 10-13, il reste 72 artabes et une fraction indécise entre les mains de Jean. Ces artabes, par suite d'une *adaeratio* au taux de 10 artabes pour 18 *κεράτια*, sont estimées à la valeur de 130 *κερ.* 1/3 (?). De ce total il faut retrancher : 83 *κεράτια* 1/4 dépensés comme il a été dit plus haut (l. 10).

7 *κερ.* 1/4 représentant les 4 artabes de blé données selon la coutume aux églises d'Apa Anoup et Apa Onnophrios.

21 *κερ.* 1/2 = 12 artabes données à Apollôs.

Le colon Jean reste donc débiteur, envers le propriétaire, de 18 *κερ.* 1/3 (le calcul n'est pas tout à fait exact).

χμγ

1. ῥ Λ^γ Ιω[αννου γ]εωργῶ τοπς Κω[. . .]^{μ[εγ]αλο[} ρ. σς . [. . .] ρρ/ του Αυκῶ νομου

2. ~~κ~~ ιε ιβ ουτ

3. εῖ εν[ταγ/ Σερ]ηνῶ συμμαχου, χειρ[ι Φ]ρ[ι] Εαμμ[ω]νος Ανῶφιῶ ῥ παροσ

Ligne 1. Lire λογ(ος), τοπ(ου), Αυκοπ(ολιτου).

Ligne 2. Υπερ ιε' ινδ(ικτιανος) ουτ(ως).

Ligne 3. Συμμαχος : courrier.

- [67289] 4 γραφ/του γραμματς ορς του λεγ^ο Φοιβαμς σι/ — ρλγ'
 5 εξ εν[τ]αγι/ του πωρεστω Αξβα Κολο[υθ]ο (sic) Ψ πλεον[α]σ]μου εκφ/ ιδ ιδ^δ
 6 χρ/ κ/ η[ζ] d'
 7 εξ εν[ταγι/ Σε]ρηνο χειρι τō ζ Φοιβαμωνος Ανουφιō *℥* . . .
 8 χρ/ η̣ α π/ κ/ ζ ζ/ ρ βολ^η Εκ τō ζ ενταγι/ Ψ αρχοντικ/
 9 της ζ ι[δ] ιδ^δ · κ/ ις, θ^η (?) ε ιδ^δ ιε
 10 || τα κερ/ πγ d' σι/ — ρλγ' απ̣[.]^ο σς . ο Ψ . η σι/ — γ
 εξ
 11 χοιρ/ β, τυρ/ ρ, λεψανς αγγι/ σ, [ς ο] ξ[ο] υς ατε . . λοι/ σι/
 — ος . . .
 12 } . . . κ/ ξγ π/ } αφ/ ξγ απο των δ^η π/ τō γεω^γ Πμ . . λ[ο] ι/ [κ/] ιθ ζ d'
 Βικτωρ Σερην^ο } αφ/ ξγ απο των δ^η π/ τō γεω^γ Πμ . . λ[ο] ι/ [κ/] ιθ ζ d'
 α . . . εκ τō ζ [ενταγι/?]
 13 Απαργυριζονται δε κατ[α] σι/ — ι του η̣ π/ κ/ σ · γι/ α[πο] — ος [d'] κδ . κ .
 14 γι/ κ/ ρλ ιγ' α β/ κ/ πγ d' του τε πλ[εο]ν[α]σ]μ[ου] σ τō εντ[α]γι/ τō η̣ α π/ κ/ [ζ
 κς των κ/ ις]

Ligne 4. Προσγραφ(ης) του γραμματ(ιου) ορ(ους) του λεγομ(ενου). Le sens est incertain.

Ligne 5. Lire εκφ(οριων).

Ligne 8. Lire Χρ(ιστε βοηθ(ει). — Υπ(ερ) αρχοντικ(ων) : ? Peut-être υπερ αρχοντικης (επιδημιας) : cf. n° 67287, II, l. 11. Le mot επιδς a même pu être écrit, quoique l'on ne reconnaisse actuellement aucune trace; mais à la ligne 7 aussi on ne distingue rien derrière *℥*, et pourtant il est certain qu'il y a eu au moins un mot après ce signe.

Ligne 10. On pourrait lire à la rigueur απ̣ [σπ̣]℥, c'est-à-dire απο σπο(ριμης γης) (αρουραν). Mais alors le chiffre n'aurait pas été inscrit, ou serait complètement effacé.

Ligne 11. Αεψαν(ης) : cf. P. Lond. 1643 (inédit), cité d'après Bell par F. PREISIGKE, *Berichtigungsliste der Griech. Papyrusurkunden*, p. 108, note 6 : λαψανης κολοβα εξ. L'orthographe par un ε se retrouve cependant au n° 67300, l. 15. — Le mot λαψανη est ainsi expliqué par Hesychios : των αγριων λαχανων εσθιομενη. De même dans la Vie latine de saint Pachôme (*Patr. lat.*, t. 73, col. 234) : « lapsanas enim est agrestia olera »; — Cassien (*Instit.*, IV, 11) écrit : « herba sale condita, quam lapsanium vocant ». Cf. l'arabe لسان (labsân) : « moutarde ».

Ligne 13. Απαργυριζονται (αι αρταξι). L'équivalent d'une artabe de blé en argent est ici 1, 8 κερατιον, c'est-à-dire beaucoup moins qu'aux n° 67138-67139.

Ligne 14. Les 130 κερ. 1/13 représentent, au taux indiqué, 72 artabes 1/4 1/24 : telle serait la restitution nécessaire à la ligne 13 : ce que semblent confirmer les traces très vagues de la ligne 13. Dans ce papyrus, comme dans d'autres comptes analogues (cf. l'introduction du n° 67138), on remarquerait en ce cas une négligence extrême dans le comput des fractions. Il est cependant possible que le signe ιγ' signifie 1/3 et non 1/13. Dans ce cas le calcul qui suit serait juste.

15 λοι/ κ/ μζ τῷ · αϕ/ ✗ σι/ ◯ δ [ει/ωθοτων παρα[σ]χ[ε]θηναι τῷ. τρ. . . [67289]
 των αχ/ι/ εκκλ/ Απα Α[ν]δριανῶ / Απα Οννοφριδῶ, κ/ ζ d', λρ[ι/] κ/ μ
 α χ[ρ]εωσται ο γεωρ' Ι[ω]αννης ✗ εκϕ/ || ιε/ ιη^δ / υ τῷ κ. . . ϕ. . .
 Απολλῶ του α^π πωροστ[ω]των, τῷ σι/ ◯ ι[ε] πωρος του ζ απαργυρι[σ]μων
 κατα σι/ ◯ ι τῷ [ν γ]ι/ κ/ κα ζ λρ[ι/] κ/ ιη[ι] γ', α χρεωσται ο γεωρ', των.
 20 / εποιει π. τ. . . / ον. πωροστ. . . εως αθυρ. . . ερ. . . ✗ . ε ✗
 κδ

VERSO.

+ Δεσ[π]ις μ τω] σφοδ[ρ] και φιλοχρ[η] μ^ωθ^ω πωροστ[ω] Ευτυχικων [σ]χολ[ω],
 [Φλς]Κροσμας νηταρ[ω] Δωροθεου [στρ]χηλ[ω] ξ^ο
 Τον σ[ω] βουλομαι

Le texte est resté inachevé. Perpendiculairement à ces trois lignes, et au milieu de la feuille, court une suscription en quatre lignes à demi effacées.

Ligne 16. Au lieu de $\mu = 40$, il reste en réalité 39 5/6 (d'ailleurs le chiffre μ est très douteux). Si vraiment, ici, $\iota\gamma' = 1/3$, le calcul redevient juste à la ligne 19.

VERSO. — Ligne 1. Δεσποτη μου τω σοφωτ(ατω) και φιλοχρ(ιστω) μεγαθ[υ]μω πωροστα(τη) Ε., σχολ(ατικω).

Ligne 2. Ce stratélate Dorothée est sans doute un duc de Thébaïde. Cf. le Dorothée célébré par le poète Dioscore (n° 67120, v., B l. 28, C l. 31-38, et F l. 39; 67178, B l. 4). Le poème publié au n° 67184, r. (B), est peut-être adressé à ce personnage, car, en supposant que deux vers ont été perdus au début, on peut retrouver l'acrostiche Δωρ[ω]θ[ε]ω σελεντιαριω (pour σιλεντιαριω). Au vers 3, on peut en effet lire θ au lieu de α, et la restitution du vers 15 n'était qu'une hypothèse. Dorothée aurait donc reçu la dignité palatine de *silentiarius*, de même que le duc Kyros est qualifié de *ρεφερενδαριος* dans la requête des gens d'Aphrodité (n° 67002, II, l. 1). Un autre exemple de la réunion de ces deux titres est connu par Malalas [p. 434, Bonn] : του δουκος Παλαιστινης Διομηδου σιλεντιαριου (sous Justinien). — Je ne sais ce que signifie l'abréviation ξ^ο.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 45196.

67290. Lettre administrative. Un employé du bureau du *praeses*(?) fait savoir au prôtocômète Apollôs que l'on est mécontent de lui en haut lieu, parce qu'il n'a pas empêché un certain Eudoxios de commettre quelques exactions. Les restitutions de cette pièce incomplète sont présentées sous toutes réserves. — Long. 0 m. 243 mill., larg. 0 m. 266 mill. — Antinoé(?).

Date : sans doute avant 542⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Date approximative de la mort d'Apollôs (cf. *Revue des Études grecques*, 1911, p. 461).

Catal. du Musée, n° 67279.

[67290]

Cursive penchée. — Six à huit lettres environ manquent sur la droite (sauf aux lignes 1-4, plus endommagées que les suivantes), en supposant au papyrus la largeur normale de 30 ou 31 centimètres.

π/

† Εδ[ι]δαχθῆ η αυτων εξουσια παρα Απα Μρυσ[α]ι[ου]
 ως Ευδοξιος ο λαμπροτατος επεμψεν επηρε[α]ζων τοις πρ[α]γμασιν των απο
 Πετῶ και επι τουτω ηγανακτησεν κατα της [σ]η[ς] Ξαυμ[ς], ως ισχυουσης
 πλεον εκεινου εν τοις τοποις, και ανασχομενης τα παραγματ[α] βλαβηναι
 5 τα φροντιζομενα παρα της αυτων εξουσιας. Και οίδα ακριβ[ε]ς οτι ου
 δυναται Ευδοξιος ο λαμπρ[ος] παρελθειν δια των παραγματω[ν] ουδ[ε] αμω[ς] (?), ει
 μη βουλομενης της σης Ξαυμ[ς]. Σπουδασα τ[ε] τ[ε] οινυν ηνα [μη ὑμιν]
 γραψω μηκετι συγχωρησαι τινι παρελθειν δι αυτων και επη[ρ]εαζειν αυτοις.
 αλλα και οσα ελαβεν απο των ειρημενων πρ[α]γματ[ων] [σπουδασατε
 10 αναδοθηναι αυτοις δια ανθρωπων κατεχομενων παρα σο[φ]ου ουδεν γαρ]
 ανεχομαι τω κυριω Ευδοξιω περι τουτου, αλλα παντως τα γε[γραμμενα]
 ποιησον, ηνα μη ευρεθης την εκεινω αγανακτησιν ὑπομεν[ων] . . .]
 πλεον γαρ τουτου ουδεν σοι γραφω †

Suscription au verso :

[† Επιδ[ε] τω Ξαυμ[ς] Απολλω]τι (dessin) πρωτοκων[σ]τι χμγ

Ligne 1. Η αυτων εξουσια doit ici désigner le *praeses* : cf. n° 67061, v., où il faut sans doute lire η αυτω]ν εξουσια, et 67282, l. 8. Dans B. G. U. 670, l. 3, της αυτου ενδ[οξ]ης εξουσιας, où il faut corriger αυτου en αυτων, désigne le duc.

Ligne 10. Κατεχομενων : « les gens, les gens qui l'appartiennent » (?).

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40456.

67291. Lettre administrative, adressée à Taurinos, σιγγουλάριος de l'*officium* présidial, par un employé supérieur du même *officium*. Le village d'Aphroditô devra bénéficier d'un dégrèvement d'impôts, qu'il a réclamé. La fin est obscure, par suite des lacunes du texte. Les restitutions proposées représentent du moins, à peu près, le nombre de lettres qui doit manquer. — Long. 0 m. 211 mill., larg. 0 m. 252 mill. — Antinoé.

Cursive bien tracée, presque droite. — Le bord gauche est irrégulièrement déchiqueté.

- π/
- [Δεισις αρτι προσωνηχθ]η ενταυθα παρα των απο Αφροδιτης της κωμης, ως απαιτου[μ]ε[ν]ων
- [υπερ χρυσῶ τιρωνων νομισμ]τριακον]τα εξ, και εις λογον των αποστα-
λεντων νομισματα δωδεκα.
- [Αλλ ιδου τοιουν, επ]ειδη π[ο]λλὰ ελξεῖνα εγραψαν ενταυθα ως απο[ρουνη]ες
και μη δυναμενοι
- 5 [ηδη καταβαλλειν μηδε τ]α εαυτων δημοσια, καταξιωση η ση αδελφοτης αρκεσ-
[θηναι εις λογον μεν χρυσου τιρωνων νομισ]μασι τριακοντα, και εις λογον
τῷ αποσταλεντος
- [μουου τιρωνος (?) νομισ]μα[σιν ε]ξ· [σπου]δ[η] γαρ εστιν εκαστον παρχμα
προς το δυνατον αποθεσθαι
- [μετρον. Αναβαλου (?)] δε καταβολην παντως εως νεομηνιας η δευτ[ερα]ς τῷ
μηνος
- [. Τοτε δη κατα]ξιωσατε ποιησαι ευρεθηναι κατα ταυτην την πολιν,
και γραψαι μοι
- 10 [.]ν επ οικειωτων των Ερμου-
πολιτων. Ουτω δε
- [. αποτ]ιθεμενος το παρχμα. Καταξιωσον μη οχλησαι
α[υτο]ι[ς] καταλθειν
- [κατα ταυτην την πολιν τουτ]ου τῷ παρχματος ενεκεν, μητε εασαι αυτους
εφ ετερω οχληθηναι

Ligne 1. Π(αρχ) sans autre indication, comme au numéro précédent : cf. P. Giessen 57, introduction.

Ligne 3. Οι αποσταλεντες : plus bas (l. 6), il s'agit d'un seul αποσταλεις. La restitution proposée est tout hypothétique; si elle est exacte, il est question de deux sortes d'impôts : la taxe de remplacement pour une partie des recrues exigées du village, et l'argent nécessaire à l'équipement des soldats qui ont été réellement fournis. Dans P. Lond. III, p. 228 (n° 985), un soldat reçoit, de sa localité d'origine, un salaire de 30 nomismata; ailleurs (Cod. Theod., VII, 13, 7, 2) cette somme s'élève à 36 (cf. M. GELZER, *Stud. zur byz. Verwaltung Aegyptens*, p. 49). Ces chiffres, qui se retrouvent dans notre papyrus, m'ont conduit à supposer qu'il s'agissait ici d'un tiro.

Ligne 5. Αδελφοτης est tellement entré dans l'usage épistolographique des Byzantins, qu'on le trouve même dans la lettre de Chosroès à Justinien, conservée dans Ménandre Prot. (Bonn, p. 353) : χαριν απονεμομεν τη αδελφοτητι του Καισαρος.

Ligne 8. La lacune est la même que celle de la ligne 1 : il faudrait donc, en réalité, environ 18 lettres.

Ligne 10. Lire peut-être εποικειωτων = habitants d'un εποικιον. La garnison d'Hermopolis vient en partie d'Aphroditè.

[67291] [ελθειν εντανθα εις την αρχο]ν[ι]ν[ι]ν] ταξ[ιν], ως εικος εως ο δεξεται γραμματα εμα †

Suscription au verso :

[†] τω ευδοκιμωτ[η] κυριω Ταυρινω [(dessin)] σιγγ[η] χμχ †

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40457 a.

67292. Fragment d'une lettre administrative, adressée à Apollôs protocômète d'Aphroditô; il manque vraisemblablement peu de texte de chaque côté.
— Long. 0 m. 118 mill., larg. 0 m. 245 mill. — Antaiopolis (?).

Cursive penchée.

[ηδ]η δι ε[τ]ερων γρα[μ]ατων γεγραφα τη ση αδελφοτητι, αιτων αυτην
χραψαι μ[ο]ι[ι]...
...στ[ρα]τιωτων ενεκεν της χλωροφαγιας· κα[ι] σ[υ]νισταξα... ε[ι]σ[π]μψαι
τον οφειλ[ο]μενον...
...ε[ι]ν[ι]ν περι της αναλογιας υμων· και εως νυν ουτε επεμψεν ουτε εχ[ρ]α-
ψεν μοι το[ι]...
...α[ι]. Καταξίωση ουν καν νυν πεμψαι ον θελει ινα μη ρ[α]θ[υ]μι[αν] ελ-
θωσιν σ[τ]ει[ν]...
5 ...στρατι[ω]ται, και τα περυσια γεινηται. Ουδε γαρ ενδεχεται. Και οιδεν ο
δεσποτης Θε[ος] ως...
...αηδ[ι]ζομαι παρ αυτων πανν τουτου ενεκεν, επειδη παντες οι ε[σ]...
...[...]
...ε[ι]σιν χαμε ανω μενοντες η την παρρουσιαν [α]ν[τ]ης η το.π... με
νος...
...δια τον] δεσποτην Θεον, η πεμψατε μοι τελειαν αποκρισιν, η αποτα-
ξατε †

Suscription au verso :

...]. Απολλωτι πρωτοκωμ[η] π[ρ] Ιωανν[η]ν[ο]

Ligne 2. Χλωροφαγια : ce mot prouve que les soldats en question sont des cavaliers.

Mais on ne peut savoir s'ils font partie de la garnison d'Antaiou ou de celle d'Hermopolis : car Aphroditô était en rapport avec ces deux détachements (cf. J. MASPERO, *Organ. milit. de l'Égypte byzantine*, p. 144-145).

Ligne 4. La forme de l'ι indique qu'il terminait un groupe αι.

Ligne 7. Lire χαμαι; — παρρουσιαν.

VERSO. — Ce Jean est peut-être le pagarque d'Antaiopolis qui a signé plusieurs des quittances du n° 67325.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40457 b.

67293. Fragment d'une lettre, adressée probablement aux prêtocômètes d'Aphroditô. — Long. 0 m. 073 mill., larg. 0 m. 122 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée.

ἰδίας επαγγελίας πεμψαι
 τῷ Θεῷ φίλον (συνεταξασθαι)
 συνετ[αξασθε δε
 υπε]ρ τοῦ ἐμοῦ καταπλου
 υ ποιεῖτε μοι ¶

Suscription au verso :

¶ Ἐπιδ[] συν Θεῷ τοῖς ᾤκ[] εὐδ[] οικιμ[] . . .

Ligne 1. Lire *επαγγελίας*. — Πεμψαι : correction sur *πεμψη*.

Suscription. *Τοῖς τα πάντα*.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43630.

67294. Duplicatum du numéro 67089. — Long. 0 m. 760 mill. (en supposant la lacune comblée), larg. 0 m. 304 mill. — Aphroditô.

Cursive soignée, légèrement penchée. — Deux groupes de fragments, entre lesquels deux lignes ont entièrement disparu.

¶ Τοῖς πασιν εὐδηλον καθεστήκεν ὡς τὴν ἀνωθε[] καὶ ἐκ φυνσεως προσχ[]-
 ρωθεισὴν

τοῖς ἀνθρώποις ἐλευθερίαν οὐδὲ χρόνος πολὺς οὐδὲ πλῆνῃ παρακολούθησας
 μειῶσαι

δύνηται. Ἰακῶβ γὰρ, ἐκ τῆς Ἀνταιοπολιτῶν ὁρμωμένος, καὶ διαξας μετὰ τοῦ
 ἐν ἀγίοις μου

πατρός καιρὸν οὐχ (sic) ὀλίγον, πλείστην ἀ[]τ[] ἑραπειαν ἀπενειμειν. Συν-
 δηγαγεν δὲ αὐτῷ καὶ Σοφία,

5 συμβίος ἐκείνου εὐνοϊκωτάτα, παραμεινονσα μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός τοῦ
 προονομασμένου

Ἰαχ[] τῷ δὲ^{ἐν ἀγίοις} σπ[]τ[] μὲ τῷ] ἐ[]ν λαμπρὰ τῇ μν[]ημῇ πα[]τρι. Καὶ οὐδεμίαν
 ἐμ[]φαν[]σαν []π[]π[]ο[]τε

Ligne 1. Προσκυρωθεισὴν : peut-être corrigé en *προσκυρωθεισαν*.

Ligne 2. Ms. : *χρονος*, corrigé en *χρ[]νος*.

Ligne 5. Lire *εὐνοϊκωτάτη*, ou le mot est-il pris adverbialement?

Ligne 6. Toutes les additions insérées entre les lignes sont d'une autre main. —
 Εμφανειαν plutôt que *εμφανισιν*; la place manque peut-être pour le *π[]ποτε* du
 n° 67089 (en ce cas, lire *ποτε* seulement?).

[67294]

([ουδε μιν] συναλλαγμα) ουδε μιν συναλλα[γμ]α
 ηυρον παρα τε του εμου πατρος ουδε παρ ετερου, ως δουλοι καθεστηκασιν
 α[π]ο τινος [ο]ιου δηποτ[ε]
 νομιμου τιτλου. Εξ εκειν[ου] τ[οι]νυν των προσημασμενων Ιακωβ και Σοφιας,
 παιδε[s]
 καθεστηκασιν Λια και Ραχηλ και Ρεβεκ[α]. Εκ Λιας (τοινυν) τικτεται πα[ι]ς
 Μ[α]ρ[κ]ος και
 .. Μαρκος και [Σοφια, αλλα]
 10 Λια[s] τελει του βιου εχρησατο, ως το Ψειον εβουληθη, μετα του αυτης υιου
 Μαρκου. Και Σοφια δε ^{Λιας τικτει Ιωαννην}
 η περιουσα, Ψυγατηρ δε ταυτης της απελθ[ου]σης (γεγεινηται εξ ης τικτεται
 Ιωαννη[ς]ν) ^{ex τινος ελευθερι[ου]]σαις προ[...]}
 και Ισακ και Ιακωβ και ^{αλλ(α)οι, ταυτην μετα των αυτοις (sic) παιδιαν}
^{ελκοντες}
^{φοβερωτατω}
 εις δουλειαν οφονται απαντωντες τω βηματι του Κριττονος. Και ταυτα μεν
 περι τουτου.
 [Επει τοι]ν[υ]ν εκεινην των προδηλωθεν]τω[ν] Ιακωβ και Σ[ο]φιας, ως ανω-
 τερω]
 15 δεδηλωται, γεγεινηται Ραχηλ και Ρεβεκκα και Λια, και Ραχηλ μεν μονηρη
 βιον ειλατο.
^{την περιουσαν τα νυν}
 Λι[α] δ[ε] [τ]ικτ[ει] Σο[φ]ιαν, και Ρεβεκκ[α] Ε[υ]λ[ο]γιαν και Μα[ρ]θ[α]ν.
 [Αλλα] Ε[υ]λ[ο]γιαν τον [α]σκητικον
^{Μαρθα η Ευλογιας αδελφη, Ψυγατηρ Ρεβεκκας}
^{μονηρη βιον ειλατο και αυτη} ^{της μη[τ]ε[ρ]ος}
 (εκκληρωσατο βιον), περιλειπεται δε ^{εν τω εμω οικω δια(χ)ουσα.} Και
^{ινα μη χρονω}
 τινι υπο τινος των ως ε[ι]κος διαδεχομενων τα] εμα, ^{δικοις} μακρωγηρη τον εμον
 λ[ο]γιαν[ω]ν[α]τ[ο]ν

Ligne 7. L'interpolation, ajoutée d'abord après ηυρον, a été barrée et rétablie après le mot ετερου.

Ligne 10². Restitution d'après le n° 67089, v., l. 9.

Ligne 11. Le scribe a essayé deux formules avant de trouver la définitive (la seconde de ces formules : εξ ης τικτεται etc., est celle qu'on lit au n° 67089); mais il a oublié, à la ligne 12, de corriger άλλοι en άλλους. Avant ce dernier mot est resté un espace vide, comme si on avait d'abord réservé la place d'autres noms propres.

Ligne 17. C'est donc Marthe qui vit actuellement dans la maison du maître, et non Eulogia sa sœur, comme le laissait croire la première version (celle du n° 67089), avant la rectification ajoutée entre les lignes. Eulogia, comme il est naturel, vit dans son couvent.

κληρονομον, επι πλειστον δε χρονον (τουτου) ^{τον εμον λογιω^τ υιον και κληρ Βικτορα} φυλαξη το ^{Θειον} των οικειων [67294]
 απολυνοντα, ινα τοι^νυ^ν
 20 μη παρενοχληση (sic) Μαρθα οια δουλη τυγχανουση, το^νυ^ν του χαριν επι την
 παρουςα^ν εληλ^υθη
 εγγραφ^{ον} ομολογιαν, δι ης εγνωω μεν αυτην και ακριβως επιστα-
 μαι μη εινα·
 παντελως δουλην μητε εκ δουλης γεγεινησθαι, καθ ον προαφηγησαμην τροπον·
 ει δε και ως εικος πε^ρι^ερα^νθε^νι^ν [τις των μ]ετα [τ]α^ντα ε^νοχλησαι αυτη, εκ
 ταυτης της]
 [εγγραφου ομολογιας, ητινι και συναινειν παρεσκευασα τον λογιω^τ συν
 Θεω δε]
 25 [εμον κληρονομον, δι ης προτρεπομαι αυτην εντευθεν ηδη τα των ελευθερων]
^{τες και τα τοις ελευθεροις αρμ^οτι^ςον^τι}
 διαπρα^ξασ^θαι (και τα δεοντα ποιειν). Ακηκοα γα^ρ αυτης κατα τον πα-
 ροντα καιρον
 φθεγγουσης και ερωτ^{ου}με^νη^ν [ς]ω^περι τι^νος κεφαλαιου ανη^κον^τος αυτη
 ως «[ου] καθεστηκ^α]
 ελευθερα». Και τουτου χαριν το κριμα του [Θ]εου φοβηθεις και εισηγησας την
 φι^λανθρωπια^ν]
 [του] Σωτηρος απε^ρστα^να^ξα, και επι [την] παρ^ουσαν^ηλ^θον

Ligne 19. Κληρ(ονομον) sans signe d'abréviation.

Ligne 20. Παρενοχληση (ο κληρονομος) : la phrase a brusquement changé de construc-
 tion. — Μαρθα : 2^e main.

Ligne 21. Espace laissé vide.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43625.

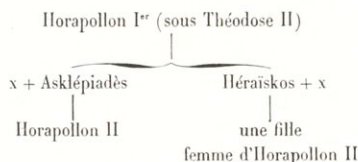
67295. Recueil de quatre pièces diverses. Comme je l'ai indiqué plus longue-
 ment ailleurs (voir *Bibliographie*), ce recueil est l'œuvre d'un copiste
 qui écrivait sans doute dans la seconde moitié du vi^e siècle. Ainsi s'ex-
 pliquent les fautes commises par le scribe, fautes particulièrement
 nombreuses dans le document n° 2. — Long. 0 m. 293 mill., larg.
 1 m. 695 mill. — Antinoé (?).

Lettres capitales penchées en avant, mêlées de formes cursives. Le n° 4 est d'une autre
 écriture, franchement cursive, mais pourrait cependant être de la même main.
 Quatre colonnes formant pages, séparées par une marge vide. Nombreuses lacunes ;
 en outre, la couleur foncée du papyrus rend parfois la lecture incertaine.

[67295]

1° Mémoire contradictoire (*ἀντιρρητικοὶ λαῖελλοὶ*) remis par Horapollon fils d'Asklépiadès, professeur de philosophie à Alexandrie, au *riparios* du village de Phenebythis dans le nome Panopolite. Le plaignant expose que sa femme s'est enfuie en l'abandonnant, et a emporté tous les objets mobiliers qui se trouvaient dans leur maison de campagne, à Phenebythis : il lui intente un procès *propter res amotas*, et prétend exercer le droit de *retentio* sur les biens dotaux de la coupable.

L'original de ce mémoire a été écrit sous le règne d'Anastase (p. II, l. 17), sans doute vers 491-493. Le personnage dont il s'agit est le professeur Horapollon que mentionnent Suidas (s. v., 2^e article), Damaskios (dans la *Vie d'Isidore*) et Zacharie le Scholastique (*Vie de Sévère d'Antioche* : *Patrol. orient.*, t. II, p. 15) : c'était un philosophe païen, fils d'Asklépiadès et neveu d'Héraiskos, autres philosophes connus par les mêmes sources. Il fut peut-être l'auteur du traité des *Hieroglyphiques* que nous possédons encore. Sur la fin de sa vie, il se convertit au christianisme. Sa généalogie, complétée par les fragments de Damaskios, peut déjà se représenter ainsi :



2° Lettre de Jean fils de Psatès à Apa Kephallôn, évêque. Les lacunes sont peu étendues, mais l'état du papyrus rend le déchiffrement malaisé et incertain, tandis que les négligences du copiste, qui se sont accumulées sur cette pièce, contribuent à obscurcir le sens. Le style prétentieux de cette lettre est cause sans doute que l'auteur du recueil, amateur de littérature, nous l'a conservée. Jean paraît être un fonctionnaire public, accusé de certaines violences criminelles contre ses administrés. Il témoigne à l'évêque de son repentir, et s'excuse en faisant remarquer qu'il n'est qu'un sous-ordre, et que le véritable coupable est son chef, un certain Victor. Celui-ci serait-il le *Βίκτωρ ἀγρονομήτης* dont fait mention un papyrus de Berlin, relatif à la *κώμη* d'Aphroditè (*Berl. Klassikertexte*, V, p. 124-125, vers 31 et seq. du poème)? Nous ne connaissons à vrai dire ni la provenance ni la date du document original dont cette pièce-ci est la copie : l'existence d'un évêque Kephallôn est attestée à Antaiopolis, mais dans la première moitié du vi^e siècle (n° 67326, l. 4). L'identification n'est donc pas très probable, car l'*« augustal Victor »*, contemporain du duc Jean, a vécu sous Justin II (cf. *Bull. de l'Inst. franç.*, t. X, p. 147). Nous voyons ici un nouveau cas de juridiction ecclésiastique. Victor paraît se défendre devant l'évêque, comme s'il avait été accusé devant lui. Cf. le prêtre Serèu (lire ainsi au lieu de Serèn), *δαίτητής*, dans P. Mon. n° 14; et aussi P. Lips. n° 43.

3° Lettre d'un notaire érudit à quelqu'un de ses confrères. Les noms ont été supprimés. C'est une réponse à une autre lettre, remarquable, paraît-il, par ses qualités littéraires. A part une citation d'Homère, ce morceau ne contient absolument que

des formules de politesse. Il est cependant curieux, comme échantillon du style [67295] épistolaire en faveur parmi les lettrés provinciaux du VI^e siècle.

- 4^o Lettre (?) adressée à un *κόμης καὶ ἐξπελλευτής*. Cette dernière page est en majeure partie effacée, et de ce qui reste déchiffrable il est impossible de tirer un sens suivi. Je n'ai pas cru utile de la publier.

PAGE I.

- [† Αντιρρητικοὶ λιβελλοὶ παρ ἐμῶ Ωραπο]λλῶ[ρος Ασκληπιαδου, το]υ λαμ-
προτατου κ[] ελλογ[]^α Φιλοσο[φου], κεκτη[] εν Φερεβουθε
[.....]ρη[.....] κ[]αι οι-
δε το κ[ε]ϑαλ[αι]ρη των [εν επιθυμ]ια των αλλοτρ[ε]ω[ν] τυγχανοντων
απρονοητον εθεσπισαν
[γαρ πολλα κατ αυτους οι νομοι των θειοτατων] ημ[ων] βασιλεων, κ[] τα
υ[πε]ρβουη εδικ[] τη[ς] εχουσης (?) το σκηπτρον αρχης. Ειδ[]τε[ς] γαρ,
προμυθεστατοι οντες, ως οι επιθυμ[]ται των
[αλλοτριων.....]ιτην[.....]η
σπουδην ρο[.....]οι κειουσθαι τα αλλοτρια κατ[] μηχανην
τινα και δυστροπιαν
5 [.....]κ[]αι επιχ[ειρουσιν] συναρ-
παξιν τα ιατ[]μα των αδεκ[]ατων καθ[α]ροτατων αρχοντων, και απο-
τολμωσιν παρα

Ligne 1. Αντιρρητικοὶ λιβελλοὶ : l'expression s'est déjà rencontrée dans les actes du concile d'Éphèse; cf. Du CANGE, s. v. Mais, en dehors de la littérature ecclésiastique, c'est la première fois que nous avons le texte d'un de ces mémoires. Sur les λιβελλοὶ ordinaires remis aux *riparioi* ou aux *nyctostratégēs*, cf. t. I, n^o 67091-67093; P. Lips. 37, l. 25, etc... — Ελλογιματάτου; — κεκτημένου. Dans la lacune on pourrait aussi restituer : Τῷ δεινὶ τῷ αἰδεσιμῷ रिपारिῳ κόμης Φερεβουθεως, παρ ἐμοῦ etc... Mais ce complément paraît être trop long.

Ligne 2. Οἷδε au lieu de οἱ δε que j'avais écrit d'abord : correction que me propose M. Bell, et qui doit sans doute être adoptée. Le sujet de la phrase serait un titre quelconque du *riparios* (η ση θαυμασιότης ou un autre mot de ce genre). — Εν επιθυμια (?); cf. l'expression d'Olympiodore (dans Photius = *Patrol. gr.*, CIII, col. 273) : εν επιθυμια γενεσθαι τοὺς Φυλαρχους . . . της εντυχίας αυτού.

Ligne 3. Το σκηπτρον : cf. n^o 67005, r., l. 5, et 67279, l. 9. — Lire προμυθεστατοι.

Ligne 5. Τα ιατ[]μα των αδεκαστων : j'avais lu ιατ[]ηρια lors de la première publication, mais la lettre qui précède la lacune serait plutôt un σ qu'un τ. Le mot *ιατιμος* s'emploie parfois activement, dans le sens de *ιατηριος*. L'article neutre τα étant certain, on ne peut couper]ας των après la lacune, et ainsi l'adjectif *αδεκαστων* s'impose. Pour *ιατιμα*, cf. plus bas (I, l. 11) le sens de *ιασαντο*. Une nouvelle de Manuel Comnène a de même été dénommée *Ιατηρ* : cf. Du CANGE, *Gloss.*, s. v. Le sens littéral serait « les décisions qui guérissent les maux ».

[67295]

[σχεσθαι εν τοις δικαστηριοις ψευδη εκμαρτ]υρια [υπερ αυτων], αιτου'τες ως
 ση. [...] οικειουσθαι αυ[τοις τα] μη οντα υπ αυτου[ς] μητε υπο
 νομ[η]ν αυτ[ω]ν
 [πωποτε γεγεννημενα [...] γεγ]ονασι η [...] ον κατα
 κακοτροπια[ν και.] δε[...] και επι[θυμι]αν των αλλ[ο]τριων [απο]-
 τολμωσιν και τα[...]]
 [...] δια σα[...] π]ροσετα-
 ξαν τον τη αλ[ηθε]ια η[υριον] η δεσποτ[η]ν α[ντιρρητικο]ς χρησασθαι
 λιβελλοις και μην[υσα]ι
 [τοις δικαστηριοις δια χειρων των ριπαριων η]τε [τ]ων εκ[δ]ικων και δημο-
 σι[ε]υοντων και [των] π[ρ]ακτορων [των] δημοσιων και των εξ[υ]π[ηρ]ετου-
 μενων
 10 [ταις παγαρχiais και παντων των ταξεωτων], ωςτε μ[η]τ[ε]μ[ιαν] συναρπα-
 γην χειρεσθαι [μητε] κεινοτομian κατα των επιεικως βιουνητων παρα των
 [ασεβουντων. Επισταμαι γε οσα δια τουτους ανωρθωθη] δυστρο[πως] ε]χομενα,
 και οσα οι κρατουντες [νομ]οι προκαταλαβ[ο]ντες ιασαντο δια τους φιλο-
 πραγμουντας
 [κακωθεντα· αλλ οθεν ηκε τα κατ εμε πεπραγμ]εν[α] κα[τα] ε[ρ]αχ, η
 παρα τινος, εγκαλυπτομαι λ[ε]γ[ειν]. Εμοι μεν γαρ, ει μη επιψορον το
 τινα εαυτον επαινειν,

Ligne 6. Ici et plus bas, les restitutions proposées n'ont d'autre prétention que de compléter approximativement le sens quand il se laisse deviner; l'étendue de la lacune est inconnue. Elle va en augmentant à partir de la ligne 21. Si nous représentons par x le nombre de lettres manquant à cette ligne 21, nous mesurerons ainsi l'accroissement de la lacune : l. 22 : $x + 2$; l. 23 : $x + 9$; l. 24 : $x + 13$; l. 25 : $x + 15$; l. 26 : $x + 17$; l. 27 et seq. : $x + 19$. — Ως : esprit rude dans le ms.; de même dans la suite, assez fréquemment, οι, όπως etc...

Ligne 8. Αληθεια : αλ très douteux.

Ligne 9. Cf. n° 67097, v., (D), l. 79-80 : εξορκίζω τους δημοσιους πρακτορα[s] . . . η δημοσιους ειρηναρχας, αμα τε παλ[ι]ν τον λογιω[τ]η, η λαμπ[ρ]ο εκδικον etc... Le mot δημοσιευοντες est ici l'équivalent de δημοσιοι, employés de police des villages (cf. HOHLWEIN, *La police des villages égyptiens à l'époque romaine*, dans le *Musée Belge*, IX, p. 187-194, et U. WILCKEN, dans *Arch. für Pap.*, V, p. 441); cf. ici même, n° 67212, l. 1, et 67287, IV, l. 9 : Παπης δημοσ[ι]ευων. Le titre se retrouve dans le X^e édit de Justinien (§ 1). — Pour la restitution ριπαριων, cf. *Bull. de l'Inst. franç.*, loc. cit., p. 193.

Ligne 10. Cf. n° 67057, II, l. 25 : υπουργ(οι) της διοικ(ησεως) της παγαρχ(ιας). — Lire μηδεμian. — Κεινοτομian : probablement pour καινοτομian, dans le sens d'« injustice, illégalité ». Ce sens apparaît peut-être dans un passage d'Evangrius (*Hist. eccl.*, I, 7) : πανουργia δε και τινη αθεσμων καινοτομια Κυριλλου τεχναζοντος.

Ligne 11. Φιλοπραγμουντας : πτ en ligature.

- [δοξα ου μετρια προ πολλου υπαρχει μετα τ]ους κ[ατ]α τ[ην] Αλ[εξανδρου] [67295]
 μεγαλην πολιν οικουντα[s. Αγω]ν γαρ σχολην περι τας εκε[ισε] ακαδη-
 μ[ι]α[s, αι] πα[ο]τε εφυλατ'τον
 [την] ευζωϊαν, και σπουδαιως επασκησας την εν]ουσαν μο[ι] δ]υναμιν τον
 λογον, την φιλοσοφον επε[υθυ]νον τοις βουλομενοις πα[ιδ]ειαν· τουτο εκ
 πατερων κ[ι] προγονων
 15 [εμφυτον] εχων, ως διδασκαλω χρηταμενος τω — τοι[s] τρισμακαριωτατω
 μου πατρι Ασκληπιαδη, [τ]ω [πο]νησαντι τον παντα αυτου βιον τοις
 Μουσειοις, νεους κατα την
 [παλαιαν] διδαξαντι παιδειαν — — —[σαν]ασοντ. . . στη, κατα την αυτη[ν]
 πολιν τον ισον τρ[οπ]ον εσπουδασον φυλατ'τειν, αλλα η επικεια κ[ι] η περι
 τους λογους
 [ευφυν]ια παρα των κακων ουδαμως τιμωνται· μ]αρτυρει τουτω η κατ'εμ[ο]ν
 νυν [σ]υσκευη, κ[ι] η κατα τω[ν] ε]μων πραγματων και ανθρωπων πα[α]ρ-
 λογος προσελευσις.
 [Εγεννηθη]μεν γαρ εγω και., η γαμετη μ[ο] συμψιο[s και] ανεψια εκ
 [των] δυο αδελφων κατα πα[τερ]α εγω τε κ[α]ι αυτη, κοινως των ημων
 [πα]τερων βιωσαντων
 [και] μηδεποτε απ'αλληλων απο]σχ[οι]νησθητων μη[τε] τ]η διαθεσει μητε τη
 οικ[η]σει μητε τη [ε]υζωϊα μητε τη φιλοσοφω Μουσα, ωστε αμφιβαλλειν
 20 [πολλους] τινων ειμην γονεων, οποτε]ρον [εγω] του α[ν]υ[τ]ης πατρο[s], η αυτη
 του εμου. Ύπερβ[α]σα τ]ην θυσιν τοις εργοις, και την επιεικίαν των ημων
 πατερων
 [ασχημονουσα, μοι]χω τινη προσωμιλησε και — — —[πασι] μ[η]δε(?) λογι-
 σαι, πολιοιου επεβη και της πατριδος ὕπεροριος γεγονεν. Σιωπω γαρ, οτι
 το του ανδρος ονομα
 [ουκ] εγνων ποποτε, ατε ξινου οντος — — —[α]σχ[οι] . . . π[ο]ρρω της ημων πα-
 τριδος χρηματιζον[τος]. Ουκ' αρκουμενη τω εαθ[ε]ντι αυτη παρα του αυτης
 πατρος μερει,

Ligne 14. Λογον : lire των λογων. — Επευθυνον : pour επηυθυνον. Je ne vois cependant pas d'autre mot à proposer.

Ligne 15. Cf. n° 67006, r., l. 3 : μητε [α]πο γονεων και προγον[ων] μου τουτο το εμφυτον εχο[υ]σα. — Je crois devoir définitivement abandonner la lecture εν] τοι[s] αχιοις, qui est trop difficile. Τρισμακαριωτατω convient beaucoup mieux aux traces, quoique je ne sache, en ce cas, que faire de ce qui précède.

Ligne 16. Εσπουδασον : cette forme hybride est pour εσπουδαζον, plutôt que pour εσπουδατα : cf. l. 13 εφυλαττον. Mais le sens est celui de l'aoriste. — Επι(ει)κεια.

Ligne 20. Η : un point sur Γη.

Ligne 21. Cf. n° 67005, r., l. 17 : ασχημονησαι την [ε]μην ευγενειαν.

Ligne 22. .[α]σχ[οι] . . . : ou]δαλ[. . . — Ουκ' : apostrophe dans le manuscrit.

[67295]

- [συναρπαζειν] εβουληθη και το λοιπον. Επιχ]ειρει γαρ ρ[μου] (?) εν δικη και το αιηκον μοι εκ πατρος και ετερων νομιμων και δικαιων τιτλων εις αυτην [ανελκειν, ταυτην μοι μοιην καταλιπουσα την ελπιδα, τυχειν] της ημων ευαρχειας κς φυλατ[ου]σης εκαστω το δικαιον· αλλ' ευελπις παντως τυγχανω, ως
- 25 [παντων των αδικηματων ποιηην δωσει, οσα εις εμε] ^{επ}πλημμεληκεν. Τουτων γαρ των παραγματων, ων την νομην εξεζητησει αναχα[γε]ιν υπ αυ[τη]ν, [ουδεν πωποτε εξ οιδηποτε τιτλου υπο νομην αυτης γε]χε[ν]ηται, αλλ' υπηρχεν του ηρωος μ πατρος Ασκληπιαδου εκ τε πατρως και μητρως διαδ[ο]χης,
- [απο κληρονομιαων και αγοραστικων (?) ιδιοκτητω]ν τε και ετερων διαφορων συμβολαιων και νομιμων και δικαιων τιτλω[ν]· ου τον κληρον ως [μνος αυτου υιος τυγχανων παρελαβον. Οθεν θα]υμαζω το ποιικilion, μαλλ[ο]ν δε το πανορυχον κς το θηριωδες εκεινης της φουσεως, όπως [εκ του εμου οικου παντα τα κινητα μετεθηκεν, απο πολυ]τιμου εως ελαχιστου, εις ου[s] εβουληθη τοπους, εμου κατα την Αλεξανδρεων την διαδιδασκαλιαν
- 30 [ποιουμενου των νεων, και — — —]ενης τυγχαν[ον]τος δια την [τ]ων γονεων υπολημψιν. Τοις κινητοις μη αρκεσθεισα της εις πολλην ολκην χρυσινου συντεινουσιν·

PAGE II.

- εβουληθη και των ακινητων ε[γ]κρατης γ[ε]νεσθαι εκ τινος φιλοπραγμοσυνης, ωστε και αυτην
- ελεγει τα παρ αυτης αδικως και αλογω[s] πεπραγμενα τε και εξαιτηθεντα, ων [ο]υ πωποτε,
- καθα πολλakis εν τοις προγραφεισι μ[ε]μνηνκα, εν νομη [γ]εγενηται· αλλα τα [α]υτα πατρωα
- μου οντα εφ εμαυ[τ]ον εχων, ως και το παραγμα αυτο μαρτυρει. Μαρτυρουσιν δε και αι παρ αυτης
- 5 γενομεναι ανορυχαι και ανασκαβα[ι] εν τω' εμω οικω και δια δικελλων και ετερων εργαλιων

Ligne 24. Ημων : pour υμων. — L'expression qui suit est empruntée à la langue juridique : cf. Nov. 86, 1 : εκαστω το δικαιον φυλαττειν.

Ligne 27. Ου : esprit dans le ms. : ce pronom se rapporte à Asklepiadès.

Ligne 30. Lire τοις εις πολλην.

Ligne 31. Elle commence juste au-dessous du mot γονεων de la ligne précédente.

PAGE II. — Ligne 4. Εφ εμαυτον : pour επ εμαυτον (lire sans doute υπ εμαυτον). —

Εχων : pour εχω (?). Cette seconde page a été fortement altérée par le copiste.

Ligne 5. Τω' avec iota adscrit : cf. n° 67077, passim. — Lire εργαλειων (et non εργαλιδων comme je l'avais proposé dans la première édition).

τοιουτοτροπων, εις αναζητησιν των [ε]αθεντων παρα του εμου πατρος εις [67295]
 αναγκαιας κς απαραιτητο[υ]ς
 χρειας. Τούτων τοινην όλων τον ελεγχ[ο]ν παρα ποδα κς εν καιρω τω δεοντι
 τω καθ[α]ροτατω υμων
 αποκαλυφθησεται δικαστηριω, και π[ο]ινην παντως επι [τ]ουτοις κατα νομοys
 παρεξει. Ταs γαρ
 παρακατασχεσεις, αs καλουνσιν οι νομ[οι] ρετεντιωνας, εξ ηθων κακων και
 με[τ]αθεσεως σκευω,
 10 προς ταις αλλαις π[ρ]οs τιμωριαν των τοι[ο]υτοτροπων γυναικων επεινοησεν,
 αs [π]αντως καγω,
 δια τους εις εμε γ[ε]νημεινους παρα [τ]ηs τοιαυτης συνδίου τροπουs, εφ' υμιν
 τ[ο]ιs γειναιοιs
 δικασταις προς τη [α]ποκαταστασει τω[ν] εμων σκευων εν τω δεοντι καιρω
 και [α]πο των αυτης ζητησω.
 Τούτων τοινην φυλατ'ομεναι μοι κατα σης νομιμου δικαιολογιαs, εξαιτω
 τη[ν] σ[η]ν ειτρεχειαν
 μη συγχωρησαι μητεμιν κενотоμ[ι]αν γενεσθ[α]ι κατα της υμ εμε νομης
 η π[ρ]αγ[μ]ατων η ανθρωπω
 15 παρ οιουδηποτε ανθρωπου, εκ συναρπαγ[η]s τινοs η εχθρων επιβουληs, αλλα
 και ορκιζ[ω] υμ[α]s κατα του παν
 τοκρατοροs Ου και της θειας και [ο]υρανιαs ν[ι]κηs του τα παντα νικωντοs
 δε[σ]ποτοu τη[s] οικο[υ]μενηs Φλαυίου
 Αναστασιου του αιωνιου αυγου[σ]του αυτοκ[ρα]τοροs, τουτουs μν τους αντι-
 ρητικουs λιβε[λ]λουs [σ]υναψαι αν[α]φορα
 ιδια κς μηνυσαι τω καθαροτατω δικαστηρ[ι]ω, προς το μη γενεσθαι κενотоμιαν
 τινα κατ' εμ[ε] η ανθρωπων εμων

Ligne 7. Τον ελεγχον : le scribe a oublié cette première construction, et donné à cet accusatif le rôle de sujet. — Όλων pour παντων : cf. n° 67001, l. 18; P. Iandanae 23, 6 et 7, etc...

Ligne 9. Sur les retentiones, cf. Cod. Just., V, 21; — Ulpian, Regul., VI, 9 et 12, etc. — Lire σκευω(ν); cette abréviation est assez fréquente dans les papyrus d'Aphroditè : cf. n° 67175, r., l. 6; 67183, r., l. 10 etc... Μεταθεσιs σκευων est la traduction du latin juridique *res amote*.

Ligne 10. Προς ταις αλλαις : entre autres, sous-entendu τιμωριαs, ou encore pour προς τοιs αλλοιs, ce qui donnerait un meilleur sens. — Le sujet de επεινοησεν peut être δικαστηριον, à moins que les mots ο νομος n'aient été omis par le copiste, ce qui serait plus vraisemblable.

Ligne 13. Lire κατα (της) σης. Cet emploi de κατα est d'ailleurs peu net.

Ligne 16. Ουρανιηs, corrigé en ουρανιαs.

Ligne 18. Lire κατ' εμου; plus probable que le κατα μ de la première édition.

- [67295] η νομης ὑπ εμε τυγχανουσῃς, εκ συναρπ[α]γῃς των εμων εχθρων. Τούτο γαρ
βουλετα[ι] τα φοβερότατα ηδικτα,
20 δια σου του την φροντιδα της κωμης ανατ[ε]ταγμενου τα τοιαυτα μνηνυθη[ι]να
τοῖς δικ[α]στηριοῖς, προς το μ[η] βλαβῆναι
τους επιεικεις κῖ ἕ[ξ]ιο[ι]πραγμονουντας. Ου γα[ρ] δικαιοῖν την ὑπ εμε νομην
αλογως εις ετ[ε]ρους μετατεθῆναι. Ορκω
τοῖν ὑμας κατα του ^{αυτου}θειου ορκ[ου] υποσημ[α]νασθαι εις το ἴσον τουτων μου
των αντιρ[ρ]ητικων λιβελλων, οτι και
αυτους εδεξασθε· και επι το δικα[σ]τηριον μ[ε]τα μνηνυσεως καθα τοῖς νομοῖς
δοκει τουτοις πεμπετε.
Φλῖ Ωραπολλων Ασκληπιαδου φι[λ]οσοφος ο π[ρ]ογεγραμμενῃς επιδεδωκα
τουτους ῥ[η] το[ι]ς λιβελλοῖς τους αντιρρητικους
25 λιβελλους, αξῖων μηδεμιαν κῆτομιαν υπομειναι τα υπ εμε πραγματα κῖ
ανθρω[π]οῖς ε[μ]οῖς, κῖ υπογραψα[ς] επιδεδωκα.

PAGE III.

- Ατρεδους ψυχῃς ιασις, ευσεβουντων π[α]ρ[α]ινεσις,
ου[κ]ο[υ]ν ειηῖ παθανατος και αγη[ρ]ως ημ[α]τ[α] παντ[α]“
κατ' Ομηρον. Τον μιν παλαι βιοῖν φανεις επι κεφ[α]λαι[ς] (?),
νυν δε μετακαλως δικαιος, ψυχ[ω]φ[ω]λου της υμετ[ε]ρα[ς]
5 τυχων εισαγωγῃς, επ' αγαλαις [ου]ν την κελευσιν εχω,

Ligne 20. Lire sans doute αναδεγμενου.

Ligne 21. Ορκω : pour ορκίζω (cf. l. 15).

Ligne 22. Αντιρρητικούς était peut-être, ici encore, écrit avec un seul ρ (comme à la ligne 17). — Οτι : pour οτε.

Ligne 23. Τουτοις : pour τουτους.

Ligne 25. Λιβελλους : répété par inadvertance.

PAGE III. — Ligne 2. Ου[κ]ο[υ]ν n'est pas certain.

Ligne 3. Lire κατ' Ομηρον. Ces mots se retrouvent plusieurs fois dans les poèmes homériques; cf. notamment *Odyssée*, V, 136 : *Θησειν αθανατον και αγηρων ηματα παντα*. Les manuscrits se partagent entre les formes *αγηρων* et *αγηρων*; notre texte fournirait un argument de plus en faveur de la dernière. — *Επι κεφ...* : ? Le sens général est évidemment que l'auteur de la lettre a mené autrefois une vie vicieuse, avant de se convertir. Je restitue *επι κεφαλαις*, parce que l'auteur semble faire une opposition entre ce passage et celui qui suit (l. 5) : *επ' αγαλαις*. C'est d'ailleurs une simple hypothèse, car je crains qu'il ne faille renoncer à trouver un sens à cette partie de la phrase.

Ligne 4. *Μετακαλως* : par repentir. Peut-être ce mot provient-il simplement d'une erreur du copiste.

- μ[η]δεν της αιτηθεισης συγγνωμης λογισαμενος, επε[ι]δη
 μηδ[ε] την αρχην μεμνημαι πα[ρ]ατραπεις ε[ι]ς(?) τον
 Ξαυμασιον Βικτορα, ει μη όσον εις μεμψιν υπομειδιωσ
 α εγω την κατα των πεινητων αδικιαν. Ου γαρ ει[μ]ε συμ
^{επιβλαφη[s]}
 10 βουλος [α]πηνης εις παρ[ε]ν αισχραν ης εργατης προς
^{εχ[ε]....ηθη}
 παν[τ]ας καθ'εστηκα· ηνιαθ[η]ν δε, πατερ αγιωτατ[ε],
 συμφορας πολλοθς Ξε[ω]μενος, και τους παρ αυτου βεβ[η]ασ[ε]μενους
 ου μ[ε]χρι δ ακ[ο]νων υποχλωντας τον οικτον, αλλ' υπο[ρ]ωντ[ε]ας(?)
 τραχιωτερον, του βιου την στερησιν, εφ' ω βι[ο]ν αιστ[ο]ν πα[ν]τως(?)
 15 εδοκον ει και πεινχραις ελπισιν ηυξανοντο, καμ[ε] μεν
 παρα[ι]νουντες, [η]μενοι δε κακεινω, όπως εγω μεν ε[υ]ρεθω]
 προς φιλους σωφρονεστερος, αυτος δε των προσταττομενων[ν]
 αλτην παραγματι · Τω δεσπο̄ μ̄ τ̄ π̄ν̄ Ξεοσε̄ και αγιωτάτ[ε], [π]ατρι
^{κς επισκοπω αππα Κεφαλωνι · Ιωαννης υιος Ψατ̄}
 20 Ν[ο]τα[ρ]ο/ εμπαιδευτος ^{εταρρη.} Η δε επιγραφη ην ουτως·

Ligne 6. «Ne comptant pas obtenir le pardon que j'ai demandé.»

Ligne 7. «Je ne me souviens nullement d'avoir été en rapports(?) avec Victor, sinon pour lui reprocher.»

Ligne 8. Lire υπανειδισ[α] «je lui ai discrètement reproché». — Όσον : comme plus loin, ης, αλλ' etc. : signes orthographiques dans le manuscrit.

Ligne 9. Ειμι est très douteux; le premier ι n'est peut-être que le jambage initial d'un ν ou d'un π; avant le second ι, il reste une trace obscure qui ne peut que difficilement s'interpréter par un μ. On pourrait lire ει. ν.

Ligne 10. «Car ce n'est pas moi qui ai conseillé les vilénies dont j'ai été (en fait) l'artisan.» Jean dit n'avoir été que l'instrument de Victor, son supérieur.

Ligne 13. Υπορωντας : υτ en monogramme. On pourrait lire υπα. . . λωντας, mais cette restitution serait très douteuse, le verbe υπαντλειν (= επαντλειν se répandre en discours) n'étant connu que par un exemple (cf. *Thesaurus* d'H. Estienne, s. v. υπαντλημα).

Ligne 14. Αιστων : la lacune un peu courte peut-être pour trois lettres.

Ligne 18. Je n'ai pu réussir à déchiffrer le premier mot, fort mal écrit en petite cursive contournée. — Τω δεσποτη μου τα παντα Ξεοσεεστατω και αγιωτατω πατρι.

Ligne 19. Peut-être Κεφαλωνι[ω], car un espace vide suit le nom. Mais un évêque Κεφαλόν paraît au n° 67326, l. 4. — Προς επισκοπον. De même, l. 20, προς ετ(ε)ρον (plutôt que εταιρον).

Ligne 20. Εμπαιδευτος : cf. *P. Oxy.*, VIII, n° 1165, l. 1 (vi^e siècle) : την υμετεραν. . . παιδευσιν en parlant à un σχολαστικος. — L'expression η δε επιγραφη ην ουτως prouve que le ms. est la copie d'un acte authentique. Cf. Ménandre Prot. (*Bonn.*, p. 353), citant l'adresse d'une lettre de Chosroès à Justinien : η μεν ουν προγραφη ουτω πη εδηλου. Cf. encore *Cod. Just.*, I, 1, 8, § 6 : Item subscriptio talis fuit.

[67295]

α[πο]δός συν Θω τω δεσπ⁰τ⁰ μ⁰ παντ[ω]ν ενεκα ευκλεεσ[τατ]ς κα[ι]
 πα[σ]ς, αιδους αξιω προσκυνητω, ομοψυχω αδελφ⁰/ αιδεσ, μ⁰, νοταρ/
 πα/ τουδε νοταρ/

- † Τα προσκυνομενα γραμματα της σης ενδιαθετου φιλιας
 25 κομισταμενο[ς], ησθην ου σμικρως ε[πι] τη ενπεριεχομενη αυτης
 δεινωτητη ρη[τ]ορικη, προς ην ουδε [α]πολογιας ευπορειν δεδυνημαι
 δια την εμην περι τους νομους αμαθειαν, κατα το ειρημενον τω⁰
 παλαιω⁰, ως· «ει δεκα μεν γλωσσαι δεκα δε στοματ⁰ ειεν». Επισ[τ]αμενος δε
 κς πεπεισμενος ακριβως ως ου μεχοι γραμμάτων κς λο[γ]ων η προς
 30 αλληλους φιλια, αλλ' υμας ειδεναι τα εμα ενθυμημ[ατ]α, ει κς μη α[ρ]τι
 εκφραται ταυτα οιος τε ειμι, περι του[τ]ου αφροντιστος δι[α]κειμι. Παρα
 καλεισθω τοιων κς νυν προσκυνησθ[ω] προς εμου η ση φιλια και γραφειν [μ]οι
 συχνης τ[α] περι αυτης, πο ομμάτων α[ν]ελοντι εν εμαυτ[ω] τ[η]ν περι αυ[της]
 μνειαν αναγραφπτον, κς ευχομενω αιτιας α[ν]της ακοη[ς] εφ[ε] καστης με-
 35 ταλαβε[ιν]
- προς παντας [γ]νωμενης. Ερρωσθα[ι]σε, δεσποτα·†

Ligne 22. Πασ(ης) αιδους : cf. P. Oxy., VIII, n° 1165 v. : π(άτης) προσκ(υνήσεως)
 ἀξί(ω). — Αδελφ(ω) αιδεσ(ιμω) μο(υ) και νοταρ(ιω).

Ligne 26. Απολογία : dans le sens de «réponse».

Lignes 27-28. Νομους : les lois de la rhétorique. — Τω⁰ παλαιω⁰ : l'iota adscrit se ren-
 contre aussi au n° 67077, *passim*. — *Iliade*, II, 489 : οὐδ' εἰ μοι δεκα μεν γλωσσαι,
 δεκα δε στοματ' εἰεν (cf. VIRGILE, *Géorg.*, II, 43, et *Énéide*, VI, 625 : «non, mihi
 si linguae centum sint, oraue centum»).

Ligne 30. Ενθυμηματα : le fond de mon cœur.

Ligne 31. Lire αφροντιστως.

Ligne 34. Εφ εκαστης (c. s. ημερας) : chaque jour (?). Le η est presque entièrement
 effacé, et l'on pourrait songer à εφ εκαστοις : sur tous les sujets.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43624 ; texte et traduction des pages I et II dans J. MASPERO,
Horapollon et la fin du paganisme égyptien (*Bulletin de l'Institut français d'arch. orient.*, t. XI,
 p. 163-195).

67296. Acte de cautionnement (cf. n°s 67094 et 67252), remis au *riparios*
 Apollôs par le diacre Anouphis et un officier de la garnison d'Antaio-
 polis, en faveur de deux ouvriers. — Long. o m. 306 mill., larg. o m.
 378 mill. — Aphroditô (pl. V).

Date : 23 juillet 535.

Ici, comme dans P. Strasb. 46-51, mention est faite du droit d'asile des églises et
 autres lieux consacrés. M. Preisigke a réuni les textes papyrologiques relatifs à ce
 droit depuis l'antiquité païenne. Les *Θεῖοι χαρακτήρες*, comme il l'a démontré, sont

les images de piété, les icônes (de même dans le papyrus du Caire n° 67089, r., [67296] (D), l. 1, où il faut corriger ma note). Je ne crois pourtant pas qu'il s'agisse, comme il le pense, de tableaux exposés dans les rues : c'est plutôt une manière détournée d'exprimer les églises, comme nous disons « au pied des autels ».

Le *riparios* Apollôn est connu en 538 par le n° 67252, en 521 par une suite d'autres *εγγύαι* qui seront publiées ultérieurement, et en 523 d'après P. Lond. V, 1687, que M. Bell m'a signalé. Mais peut-être a-t-il été nommé plusieurs fois à ces fonctions. Cursive grossière, légèrement penchée.

χμγ

- [·Υπατείας Φλ]αυιὸ Βελισαριῶ τῷ ενδοξοτατῷ, επειφ " κθ " τεσσαρασκαίδε-
κατης ενδιχ/
[Φλαυιω Απ]ολλωτι, αιδεσιμω ριπαριω κωμης Αφροδιτης τῷ Ανταιοπολιτῷ
νομου, π[Ανθζιὸ Ψενθαισ[ιὸ]
[πρεσβ[ι] της εκκλησιας τῷ αγιῷ απα Μῶσαιῷ πρεσβυτερῷ, κ[ι] Φλαυιὸ Ανθζ[ι]ῷ
Αβρααμιῷ αποπραπιστ[ο]υ καστρῷ Π[...]
[του αυτ]ου νομου, αμφοτερων απο της αυτης κωμης Αφροδιτης, χαιρειν.
Ομολογοῦμεν εἰς ἀλλεληγγυης και [...]
5 [......] εἰς ὑπερ ἀλληλων ἀναδεχομενοι, ομνυοντες τον τε παντοκρατορα
Θεον και την Θειαν και ουρανην τυχ[ην]
[τῷ τα παντ]α νικωντος του δεσποτῷ ημων Φλαυιῷ Ιουστιανῷ (sic) τῷ αιωνιῷ
αυγουστῷ αυτοκρατορος, εγγυασθαι κ[ι] ἀνα[δε]δεχθαι]
[μονης και ε]μφανειας Αὐρηλι[ο]υς Ερμανων Μῶσιτος και Μῶσιν αυτο(ν)υ
γνησιον υἱον, μελίσουρχους,

Ligne 2. Sur le *riparios*, cf. n° 67091, note 1.

Ligne 3. Απο πραιποσ(ιτων) : cf. n° 67127 et 67128. Conformément à l'habitude copte, le titre était écrit *αποπραπιστος*; cf. Crum, *Copt. Mss. in the Rylands Library*, p. 146, n. 3, où sont cités plusieurs exemples tirés de documents coptes, notamment un autre *χιπορηιποσιτος*. Le titre complet était, on le voit, *πραπιστος καστρου*; il doit désigner un officier subalterne commandant à la garnison d'un *καστρον*. Le *καστρον* est un poste fortifié sur la frontière ou en quelques points de la lisière du désert (cf. *Castra Memmonia*); un petit détachement, prélevé sur la garnison de la *πόλις* (ici, d'Antaiopolis), y était caserné. Cf. J. MASPERO, *Organisation militaire de l'Égypte byzantine*, p. 19 et seq. Un exemple de *πραπιστος καστρου* (au iv^e siècle il est vrai), à Babylone, est fourni par P. Oxy., X, 1261, 8. — La lacune finale contient, selon les lignes, un nombre de lettres très variables : les trois points, ici et plus loin, sont donc simplement conventionnels.

Ligne 4. Sic pour *ἀλλεληγγυης* : de même l. 9 et 13.

Ligne 5. Τε : corrigé sur δε.

Ligne 6. Νικωντος. — L'article του, qui suit, est à supprimer.

Catal. du Musée, n° 67279.

[67296]

- [ἐπι τῷ αὐτῷ] ὡς παραμεῖναι ἐν τῇ αὐτῇ καμῇ, ἀπο σημερον εἰς τὸ ἐξῆς δια
 πάντος χρόνῳ, καὶ ὁποταν ζητούμενον [εἰη]
 [προς ἡμᾶς] περὶ τούτους, ἐτοιμῶς ἐχῶμεν οἱ προγεγραμμένοι ἐγγυηται ἐξ
 ἀλλεληγγυῆς παρενεγκειν κς παρα[δωσομεν]
 10 [ἐκτος ἀγ]ίων [π]εριβολῶν καὶ [Θ]είων χαραχ[τ]ηρῶν καὶ τῆς [α]ρχίας κυρια-
 κῆς, ἀνευ οἱ[δ]ὴ ἡποτε ετεροῦ σχήματος,
 [ἀλλ ἐπι τῷ α]ὐτῷ σχηματὶ μενούσιν ἀδιαλείπτως ἀνευ οἱας ἡποτε προστα-
 σίας, μητε μοναχ[ι]κῶ μητε στρατι[ωτικου],
 [ἀλλὰ πα]ρα[δ]ώσωμεν τ[ο]υτο[υς], ὡς προειπαμεν, ὁποταν ζητηθῇ προς
 ἡμᾶς παρὰ τῆς ὑμῶν ἀρ[ιστ]ῆς [αἰδεις].
 [Κς ἐτοιμῶς] ἐχῶμεν παρασχεῖν ὑπερ ἀπολειψέως ἐξ ἀλλεληγγυῆς χρυσῷ
 οὐγκίας δύο, κς ἐννηνοχάμεν τῷ Θ[είῳ] ὁρκῷ
 [κς τῷ περὶ τὸτο] ἐπι[ρ]τήμενῳ, κς υποκειμε[ν]ῶν ὑμῖν εἰς τῶτων πάντων
 ἡμῶν τῶν παρχματῶν ταύτης τῆς αἰτίας ἐνεκεν, μεθ[ε] [υπογραφ]/
 15 [τῷ ὑπερ Ἀνω]υφιδῷ πρεσβυτεροῦ καὶ τῷ ὑπερ τῷ ετεροῦ Ἀνωφιδῷ ἀποπραιπρος
 [υ]πογραφ/. Καὶ ἐπερ[ω]τήθεντες ὡμολογησάμεν ·†·†·†
 [†· Φλς Ἀνωφ]ῆς Ψενθαησιδῷ πρεσβ[υ]ς ὁ προκ[α] ἐγγυώμαι τοὺς προκ[α] Ερμ[α]νῶν
 καὶ Μουσην ὕιον αὐτο[υ]

Ligne 8. Ζητούμενον εἰη : quand on s'informera d'eux auprès de nous. Cf. Damaskios, cité par Suidas (s. v. Ωραπολλων, 2^e article) : ζητούμενος ην; P. Mon. 6, l. 38 : εἰησαν ἀκηκοότες. Exemples fréquents notamment dans Agathias (v. l'index de l'éd. Niebuhr [Bonn], p. 419).

Ligne 9. Au lieu de παραδῶσειν qu'on attendrait plutôt, je restitue παρα[δωσομεν] d'après le n° 67328, *passim*.

Ligne 10. Σχημα : ils n'auront pas échangé de condition, ils seront toujours fabricants de miel. Ils n'ont pas le droit de quitter la corporation, parce que celle-ci paye l'impôt globalement pour tous ses membres, et qu'une diminution dans le nombre de ces membres équivaldrait, pour chacun d'eux, à une augmentation d'impôt.

Ligne 11. Προστασία : patrocinium (cf. n° 67024, r., l. 8), patronage sous la protection duquel se réfugierait l'artisan évadé de sa corporation. — Les deux adjectifs qui suivent dépendent de σχηματος : le fugitif ne pourra pas échapper aux poursuites sous prétexte qu'il est entré dans l'armée ou dans un monastère.

Ligne 12. Peut-être ζητηθει[ν] pour ζητηθειε[ν]; mais ζητηθειη peut aussi se comprendre. — Αἰδεις(μοτητος).

Ligne 13. Deux onces = 12 nomismata, soit 6 par personne cautionnée : c'est le taux ordinaire (cf. n° 67094, l. 15-16, et une série d'actes analogues qui seront publiés au n° 67328). Le scribe a pris ἐννηνοχάμεν pour une forme du verbe ενεχεῖν : car il s'agit là sans aucun doute de la formule connue : ἐνοχοι εἰμεν τῷ Θεῷ ὁρκῷ etc... (cf. n° 67032, l. 100-101, et *Add. et Corr.*).

Ligne 14. Le mot κινδυνῶ a été oublié, ou κ/ est-il pour κινδυνῶ? — Lire εἰς τούτο.

Ligne 15. Υπογραφ(ουτος).

[και ωμοσ]α των (sic) Ξειον ορκον ως προκ// † Φλς Ανῶφιῶ (sic) Αβρααμιῶ [67296]
 αποπ[ρ]αιποσιτῶ ο προκ/ εγγνωμαι του[ς] προκ/
 [Ερμαυω]ν κς Μῶσην υἱων αὐτῶ μελλισθργῶς, κς ομοσα των Ξιον ορκ[ο]ν ως
 προκ/. Φλς Θεοτεκνος Ψαμῶ ἀπο[πραιποσς],
 [αξιω]θεις, εγραψα υπερ αὐτων γραμματα μη ειδωτων. Αὐρηλιος Βικτωρ Ξε-
 ναμουνηῶ μαρτυρω τη εγγ[υη] ακρυ[σας]
 20 [παρα τω]ν Ξεμενων † † Βικτωρ Πεσμου πρεσβ μαρτυρω τυ εκυα ακουσας
 παρα των Ξεμενων †
 † Εγραφη δι εμῶ Αβρααμιῶ Απ[ο]λλ[ο] ουλ/

Ligne 18. Ce Theoteknos paraît déjà aux n^{os} 67212, l. 3, et 67283, III, l. 9.

Ligne 20. Τυ εκυα = τη εγγυη.

Ligne 21. Ουλ/ ou συλ/ : ? Cf. n^o 67307, l. 17.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n^o 40458 a.

67297. Cautionnement, daté du même jour que le précédent.—Long. 0 m. 161 mill., larg. 0 m. 354 mill.—Aphroditῶ.

Date : 23 juillet 535.

Cursive droite. Probablement d'une autre main que le précédent.

† χ μ γ †

[† Υπ]ατεις Φλανιῶ Βιλισαριῶ (sic) του ενδοξοτατῶ επειϑ " κθ " τεσσε-
 ρασκαιδεκ[α]τ[ης] ινδ^ο/]
 [Φ]λασ[υ]ϊω Απολλωτι, αιδεσιμω ριπαριω κωμης Αφροδιτης τ[ῶ] Ανταιοπο-
 λ[ι]του [ν]ομο[υ],
 π[ρ] [Ι]ωσηφιῶ πρεσβυτεροῦ τῶ αγιῶ ευκτηριῶ α[π]α Χιμαχαλιῶ, κεκτημενῶ
 επ[ι] κωμης [Α]φροδι[της]
 [τῶ] αὐτῶ νομῶ, βραδεως υπογραφοντος, υἱου του της ευλαβῶς μνημης Ἰακυ-
 βιῶ, γενομενῶ πρεσβυτ[ερ]ῶ, χαιρ/]
 5 [Ομολο]γ[ω, ομνυμ]ε[ι]νος τον τ[ε] π[αν]τοκρατο[ρα] Θεον και τ[η]ν Ξειαν κ[αι]
 ου]ρανιον τυχην του τα παντα
 [νικωντο]ς δεσποτῶ της ο[ι]κουμενης Φλα[υ]ιῶ Ἰουστινιανῶ τῶ αιωνιῶ αυγου-
 στο[υ] α[υ]τοκρατορος,
 ε[γγυασθαι] και αναδεχθαι μονης και εμφανειας Αὐρηλιον Κολλῶθον Κυρια-
 κῶ χρυσοχοῶ,

Ligne 3. Faute pour α[π]α Μιχαηλιου?

Ligne 7. Lire χρυσοχοον.

[67297]

και πασης καταστασης ποιησαμεν τη αυτη κωμη

επι τ[ω αυ]το[ν] μειναι εν τη [η]μων κωμη, και μηδαμως α[ν]τον απολει-
 [π]εσθαι, αλλα ει ζητουμενον
 αυ[τον] παρενεγκειν κς παραδωσω αυτη εκτος αγιων περιβολων και θειων
 χαρακτηρων ευρηθηναι εφ
 10 [και αγιας] κυριακης κς οιοη δηποτε προρστιας εν δημοσιω [το]πω εκτος
 στρατιωτικῷ η κληρικῷ
 [η μονα]χικῷ ε[.....] εκ[... σ]χηματι, ει δε α[πο]λυμφοθει κς
 ζητουμενον

.....
 Ligne 8. Καταστασ(εως) : les mots rajoutés au-dessus de la ligne n'ont grammatica-
 lement aucun sens. — Ποιησαμεν serait possible à la rigueur, quoique l'ω soit diffi-
 cile à trouver.

Ligne 9. Αυτη = τη κωμη? Le mot se rapporte plutôt au titre παρα της σης αιδеси-
 μοστητος, qui a été oublié.

Ligne 10. Προστασιας : correction sur παραματ (sic). Il semble que dans οιοη le second
 ο ait été retouché pour donner un α, mais c'est tout; lire οιας.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40458 b.

67298. Contrat d'ἐμφύτευσις, entre un certain Sénouthès, *clarissime*, et l'église
 de Tentyra (Dendérah). — Long. 0 m. 912 mill., larg. 0 m. 286 mill.
 — Tentyra (?). Pourtant, il est plus probable que le contrat provient
 d'Antinoé comme le suivant : Senouthès serait un habitant de cette
 dernière ville, et l'église de Tentyra pouvait avoir des propriétés dans
 des nomes éloignés.

Cursive arrondie, aux lettres très espacées.

Ce papyrus et le suivant ont été trouvés ensemble, le début du second roulé avec la
 fin du premier. Ainsi, ils étaient déjà incomplets quand on les a réunis de la sorte.
 Comme ils n'ont entre eux d'autre rapport que la communauté du sujet, il est
 probable que Dioscore les avait conservés à titre de modèles d'ἐμφυτευτικῆ ἐμολογία.
 Le λαμπρότατος καὶ σοφώτατος σχολαστικός Phoibammôn, du n° 67299, est un
 contemporain de Justin II (n° 67169, note 5 = tome III, p. 3) : nos deux papyrus
 appartiennent sans doute à ce règne ou à celui de Tibère. Jusqu'ici l'on connais-
 sait une ἐμφυτευτικῆ ἐμολογία de l'an 616 (P. Lond. 483 = t. II, p. 323 et seq.;
 cf. *Archiv für Pap.*, I, p. 437), provenant probablement (?) du nome Apollonopolite
minor (cf. à ce sujet : *Revue des Études grecques*, 1912, p. 219), sans compter les
 documents analogues, en latin, très postérieurs, qu'a publiés Marini (*Papiri diplo-
 matici*, par exemple aux n°s CXXXIII-CXXXVI), et des fragments dont la liste a été
 relevée dans *P. Giessen*, 106, I. 3 (note). A ces fragments, ajoutons le papyrus du
 Caire n° 67257, décrit au tome II de ce Catalogue, p. 192 (VI^e siècle). Parmi les

documents coptes actuellement publiés, plusieurs sont relatifs à des emphytéoses : [67298] W. E. CRUM, *Copt. Mss. in the Brit. Museum*, n° 1013-1015, 1061, la plupart des autres sont trop fragmentaires pour fournir des indications utiles; quelques lignes conservées d'un contrat de l'an 721, dans CRUM, *Catal. of the Copt. Mss. in the Rylands Library*, n° 175 (cf. aussi n° 176 et 174, où le propriétaire est encore un couvent, celui de Saint Zacharie, près d'Antinoé semble-t-il). — *Corpus Papyr. Raineri*, II, KRALL, *Kopt. Texte* : n° 86 (l. 15 : ΠΙΑΚΤΟΝ ΠΠΑΦΗΤΕΓΜΑ = πάκτον ἐμφυτευτικόν) et 76 (l. 7).

.....
 [ἐπωμοσαντο ἀλλήλοις, Ἀβρααμὸς]
 [μεν κατὰ τοῦ περιβεβλημένου αὐ]
 τῷ σχ[ηματος, ὡτινι καὶ ἀμφι]εσθεντος,
 Σενουθης δε ὁ λαμπρ[ο]τάτος, τὴν ἀγίαν
 5 καὶ ὁμοουσιον Τριαδα καὶ τὴν νικην
 καὶ διαμονην τοῦ καλλινίκου ἡμῶν
 δεσποτο[υ] Φλγ Ἰουστμινανῶ τοῦ
 αἰωνίου α[υ]χ[ου]στου αὐτοκρατορος
 τοῦ παρὰ βαίνοντο[ς] τ[αὐτὴν τὴν
 10 ἐμφυτευτικὴν σ[μολ]ογ[ίαν], ἡ οἶον
 δη[ποτε] μέρος ἐξ αὐτῆς,
 [κατ]αβαλεῖν ὁμολογ[ούντ]ος τῷ
 ἐμμενοντι, λόγω ποίησης, χρυσοῦ
 νομισματὰ ἑκατόν. Εἰ δε ζητήσις τις
 15 ἐπενεχ[θ]εῖν [Σενουθῇ τῷ] λαμπρο[τάτ]ω
 καὶ κληρονομοῖς αὐτο[ῦ] π[ερὶ] ἐκνικησεως
 τοῦ ἐμφυτευθεντος [αὐτ]ῷ κτηματος,
 ὁμολογεῖ το δίκαιο[ν] τῆς ἀγιωτάτης
 ἐκκλ[ησ]ί[ας] τῆς Ἱερουσαλὴμ πόλεως,
 20 διὰ Ἀβρααμ[ίου] τ[οῦ] νυν ὁικονομῶντος

Ligne 3. Pour la restitution et le sens du mot [ἀμφι]εσθεντος, cf. n° 67299, l. 50 (note) : ce serait une faute pour ἀμφιεσθεῖς. Il s'agit évidemment de l'habit ecclésiastique, par lequel jure le prêtre Abraham, tandis que Sénouthès prête seulement le serment ordinaire. Le serment par τοῦ περιβεβλημένου μοι σχηματος se lit dans le testament d'Abraham, évêque d'Hermonthis, l. 63 (P. Lond. I, p. 77; vi^e siècle). Un papyrus du 16 juillet 647 (P. Lond. Inv. n° 2017) porte aussi la formule κατὰ τοῦ περιβεβλημένου αὐτῷ κεραιτικοῦ σχηματος (cité par H. I. BELL, dans *Byzant. Zeitschr.*, XXII, p. 393).

Ligne 16. Ἐκνικησις : evictio. La garantie contre les prétentions d'un tiers est stipulée dans tous les contrats de vente ou de location jusqu'ici publiés : mais l'emploi du terme technique est une nouveauté.

- [67298] αυτην, και των οτε δηποτε την διοικησιν
 αυτης ητοι επισκοπην και οικονομιαν παρα
 ληψομενων, [αποστρεψαι] παντ[α α]νθρ[ω]π[ον]
 επελευστομενων [αυτω] η τω κτηματι
 25 τουτου χαριν, ωστε μ[ενει]ν κατα το δικαιον
 της εμφυτευσ[εω]ς υπ[ο] Σ[ε]νου[θ]ην τον
 λαμπροτατ[ον] κα[ι] κλ[η]ρ[ονο]μο[υ]ς αυ[το]ν
 επι τω μνημ[ο]νευθεντι ετησιω
 πακτω. Και εφ' απασιν τοις προγεγραμμενοις
 30 επερωτηθεντες υπ' αλληλων και αλληλους
 επερωτησαντ[ες], ημεις, το δικα[ι]ον της Τεντυριτων
 αγιωτατης εκκλησιας [δι]α του πολλακις
 μνημονευθεντος Αβρα[αμ]ιου ευλαβεστατου
 οικ[ο]νο[μο]υ κα[ι] πρεσβυτερου, και Σ[ε]νου[θ]η[ς]
 35 ο λαμπροτατος, [τα]υθ ου[τ]ως εχειν
 ποιειν δωσειν φυλαττειν
 ωμολ· Ϝ Το δικαιον της αγιωτατη (sic) εκκλησιας της Τηντεριω[ν]
 πολιος, δι' εμου Αβρααμιου π[ρε]σβυτερου και οικονόμου αυτης, εκδεδωκα-
 μενι (sic)
 Συνουθιω το λαμπροτατω επι εμφ[υτευτικω] δικαιω τ[ο] προειρημενον κτημα
 μετα παντος
 40 αυτου του δικαιου, επι τω προτεταχμενω ετη[σιω] εμ[φυτευματι] ητοι πακτω,
 κατα την
 εμπεριεχουμενην (sic) τη παροση (sic) εμφυτευσι δη[ναμιν]· και επηρωτηθη-
 μεν το προκειμενον
 προστιμον, και στοιχει μοι παντα ως προκ[η], και ανα[γινους] εγω Αβρααμιος
 πρεσβ[υ] και οικονομος
 της αυτης αγιας εκκλησιας, και υ[πογ]ραψας υπερ [τε] εμα[υτου] και υπερ
 του δικαιου της
 οικονομουμενης παρ' εμου προειρημενης αγιας εκκλησι[ας], απελησα Ϝ· Ϝ
 Αρχελαος
 45 [.] , πρεσβετυρος (sic) τη[ς] αγ[ιας] εκ[κλησι]ας της αυτης Τεν-
 τυριτων πολεως, συν[αινω] τω προ[γεγραμ]με[νω] ευλαβεσ[τα]τ[ω]
 απα Αβρααμω πρεσβε[τερω] και οικ[ο]νομω της αυτης αγιας

Ligne 29. Πακτον εμφυτευτικον : cf. P. Giessen, 106, l. 3 et note.

Ligne 37. La signature d'Abraham est écrite en onciale épaisse très soignée et très régulière, quoique le style en soit extraordinairement incorrect.

Ligne 41. Suppléer sans doute επ(ε)ρωτηθ(ειτες ωμολογησα)μεν.

Ligne 44. Signature en demi-cursive droite, proche de l'onciale, mais moins régulière.

- εκκλησιας εις ταυτην την εμψυτευσιν και στοιχει μοι παντα
 ως προκ/, και αναγνους και υπογραψας χειρι εμη απελ(ε)υσα ·†
 50 ·† Αιθρεας Αιλουτος διακ/ της αγιας εκκλησιας της αυτης Τεντυριτων
 πολεως συναινω τω προγεργ/ ευλαβεσταιω απα Αβρααμιω πρεσβυτερω
 και οικονομω της αυτη[ς εκκλησιας εις ταυτ]ην την εμψυτευσιν, και στοιχει μοι
 παντα ως προκ/, και υπο[γραψας χειρι εμη απε]λυσα ·† ·† Πλους Παριου διακ/
 της αγιας εκκλησιας της αυτης Τεντυρι[των π]ολεως συναινω τω προγε-
 γραμμενω
 55 ευλαβεσταιω απα Αβραμιου (sic) πρεσβυτερω και [οικο]νομω της αυτης αγιας
 εκκλησιας (sic)
 εις ταυτην την εμψυτε[υσιν κ]αι στοιχει [μοι π]αντα ως προκ/, και [υπο]-
 γρ[α]ψ[α]ς
 χειρει εμη απελυσα ·† Παλυμ[ω]ν Αρητος [διακ/ της] αγιας εκκ[λ]ησιας της
 αυτης
 Τε[ντυ]ριτον πολε[ως σ]υναινω [τω προγεργα]μμενω ευλαβ[ε]σταιω απα
 Αβρααμιω πρεσβ[υ]
 και οικονομω της αυτης αγιας εκκ[λ]ησιας εις ταυτην την εμψυτευσιν και στοιχει μοι
 60 παντα ως προκ/ και υπογραψας χειρι εμη απελυσα ·†
 ·† Μηνας Θεοτιμο διακ/ της αγιας εκκλησιας της αυτης Τεντυριτων
 πολεως, συναινω τω προγεργ[αμ]μενω ευλαβεσταιω απα Αβρααμιου (sic)
 πρεσβυτερου και οικονομου της αυτης αγι[α]ς [εκκ]λησιας [εις τα]υτη[ν]
 την εμψυτευσιν, και σ[τ]οιχει μοι παντα ως προκ/, και αναγνους και
 65 υπογραψας χειρι εμη απελυσα ·† ·† [Απολ]λωνιος Αβρααμιου, αρχιδιακ/
 της αγιας εκκλησιας της αυτης Τεντυρ[ιτων] πολεως, συναινω τω π[ρ]ο
 γεγραμμενω ευλαβεστ[ατω] απα Αβ[ραα]μειω πρεσβ[υ] και [οικονομω]
 τ[ης] αγιας εκκλησιας εις τ[α]υτην τη[ν] εμψυτευσιν, κα[ι] αναγνους
 [και υπογραψας χειρι εμη απελυσα] ·† Ιωα[ννης]

Le verso est couvert entièrement de signes tachygraphiques, qui s'interrompent plusieurs fois pour laisser place à quelques mots sans suite :

1. 4 : και ο π[ρ]ο δακου τη (. le reste effacé).
1. 13 : μεν εγνω η της α
1. 25 : (début effacé volontairement) ·† τιθη . . . la fin en signes tachygraphiques.
1. 26 : ·† Εμαθον παρ (autre main aussitôt après :) δυσωπησα δε τον κυριον Κολλ (la ligne est inachevée).
1. 40 : απο της εμης καμης
1. 41 : της εμης καμης.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40460 (a).

67299. *Contrat d'ἐμφύτευσις*. Le monastère de Saint Phoibammôn (cf. l. 51) cède à l'avocat Phoibammôn, en bail emphytéotique, un champ cultivé (ψιλὸν χώρημα, par opposition au terrain bâti), avec ses dépendances, une étable et deux κέλλια, sans doute des granges. La rente annuelle s'élève à 19 κεράτια. — Long. 0 m. 904 mill. (sans tenir compte de la lacune qui suit la ligne 62), larg. 0 m. 295 mill. — Antinoé(?).

Petite cursive arrondie, assez voisine de la *minuscule* d'époque arabe.

L'avocat Phoibammôn étant connu comme un habitant d'Antinoé (cf. la note sur la l. 6), il est probable que le contrat a été rédigé dans cette ville, et que le couvent de Saint Phoibammôn se trouvait dans les environs. La ligne 41, où on lit κατὰ τὴν συναλλαγὴν τῆς πόλεως, sans indication du nom de la ville, indique d'ailleurs que les deux parties contractantes dépendent de la même cité. Un τόπος τοῦ ἀθλοφόρου μαρτύρος ἁββᾶ Φοιβάμωνος est connu à Thèbes, ΣΗΠΤΟΟΥ ΜΑΧΙΜΕ (*Kopt. Rechtsurkunden*, par W. E. Crum et G. Steindorff, n° 77, l. 6 et 11*; cf. aussi *Revue Égyptol.*, 1912, p. 25). Un autre, qui paraît être voisin d'Hermopolis, est cité dans CRUM, *Catal. of the Copt. Mss. in the Rylands Library*, n° 215 et 216 : c'est peut-être de lui qu'il s'agit ici.

.....

και ἐμπεφυτευκεν[αι ομο]ν τα οντα [νν]ν εν τω αυτω [χωρηματι]
κελλια δυο μετα της Φαινομενης αυτων οψ[εως και της]

Ligne 1. Il faut restituer auparavant quelque chose comme : ομολογει ο μνημονευθεις αγιος οικος, δια Μηνα . . . (etc. . . : voir l. 48) παρακεχωρηκεναι και ἐμπεφυτευκεναι Φοιβάμμωνι τω λαμπροτατω και σοφωτατω σχολαστικω τον υπαρχοντα αυτω ψιλον τοπον ολοκληρον διακειμενον επι . . . , και ἐμπεφυτευκεν[αι ομο]ν, etc. . .

(*) A propos de ce papyrus, un des derniers documents de l'occupation byzantine en Égypte, on me permettra de proposer ici quelques corrections. Les éditeurs, dans l'index lui assignent la date de 664/665. En réalité, il faut remonter jusqu'en décembre 634 ou 635, et restituer le début, écrit en grec, à peu près comme il suit :

. . . βασιλείας]
[τοῦ γαληνοτάτου ἡμῶν δεσπότης Φλῆ, Ἡρακλείου τοῦ μεγίστου]
[εὐεργέτου ἔτους εἰκονο[τοῦ πέμπτου, καὶ ὑπατείας τοῦ αὐτοῦ]
[εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότης] ἔτους εἰκονοστοῦ τετάρτου[ν],
καὶ Φλῆ Ἡρακλείου Νέου Κωνσταντίνου τοῦ Σεοστε[Φοῦς]
[αὐτοῦ υἱοῦ ἔτους εἰκονοστοῦ τρίτου, χοιὰν [.] ἡνδὶκ// η (lire peut-être θ) ἐν τῷ [ἀγίῳ]
[τῷ] πω etc. . . (Thèbes).

Héraclius Constantin est né en 613 (= an 1, cf. *Chron. Paschale*, anno 613), et l'an 1 d'Héraclius commence le 4 octobre 610; sur le comput des années de règne d'Héraclius II Constantin, cf. *Chron. Paschale*, anno 628. — Ce formulaire est très différent de tous ceux que l'on connaît jusqu'ici; il devra être ajouté à la liste des papyrus datés du règne d'Héraclius, dressée par H. I. BELL, dans *Byzant. Zeitschr.*, XXII, 1914, p. 395 et seq.

καθολου περιοχης, συν εισοδοις και εξοδοις κ[αι] θυραις και [67299]
 θυρισιν, κατ εμφ[υτ]ευσε[ως ομ]οιως δικαιον και επι
 5 κατοχη και παση [ε]ξ[ουσια και πληρ]εστατω εμφυτευτικω δικαιω
 αναβαιρετως, προς τω δυη[α]σθα[ι], ως προγεγραπται, Φοβαμμωνα (sic)
 τον λαμπροτατον κ[αι σο]φωτα[τον σχ]ολαστικον και κληρονομους
 αυτου και διαδοχ[ους και δια]κ[ατοχους, ε]χει[ν ω]ς ειρηται απαν το
 προσειρημενον ψιλον χωρημα μετα παντος αυτου του δικαιου
 10 και της καθολου περιοχης και των περιτειχισματων μετα του
 ενοντος αυτω λακκου τε [και υδρευ]ματος και κυκλευτηριου κα[ι]
 βοοστατιῶ και πασ[ης] και της] καθολου περιοχης,
 εξειναι δε τω αυτω λαμπροτατω [και σο]φωτατω σχολαστικω Φοβαμμωνι (sic)
 διεκδικειν παν δικαιον ειτε σω[ματ]ικον ειτε σωματον, προσηκον
 15 τω προσειρημενω ψιλω [χω]ρηματι, ε[ι συ]νεξη τι εν τω μεταξυ χρονω
 αποσπασθηναι ειτε [μερ]ος του [προ]ειρημενου ψιλου χωρηματος
 ειτε δικαιο(υ)ν, τουτο εκδικησαι, και εχειν ὑπο την ιδιαν κατοχην
 και κτησιν, και εις ην βουλεται ρψιν και εις ον βουλεται τροπον
 μετασχηματιζειν αυτ[ον τον ειρ]η[μενον] τροπον και τα εν αυτω
 20 κελλια, και ανοικθ[ομε]ν[ε]ν αυτα , κ[αι] απλως, οπως αν αυτω
 δοξη, ειτε εις βελτιονα ειτε εις χει[ρο]να ενεγκειν οψιν, οια της
 του αυτου τοπου τυχη[ς κιν]δυνευομ[ειν]ς αυτω, εξειναι δε αυτω
 και εκποιειν το επ αυτ[ω τη]ς εμφ[υτευσ]εως δικαιον, και αντι
 καταλλαττειν και εις ον βουλεται αλλον παραπεμπειν ακωλυτως
 25 και ανεμποδιστως. Ανθ'ομολογει δε και Φοιβαμμων

Ligne 4. Θυρισιν : les fenêtres. — Ομοιως : un peu court peut-être (la lacune pourrait contenir jusqu'à six lettres); la trace très faible qui précède le second ο convient bien à un μ, et exclut en tout cas la possibilité de παντοιως.

Ligne 6. Cf. le λαμπροτατος και σοφωτατος σχολαστικος Φοιβαμμων du n° 67169 bis, l. 5 (tome III, p. 3). — Προς τω : l'article semble avoir été corrigé en το.

Ligne 12. Βοοστασιον : cf. Th. Reil, Beiträge zur Kenntniss des Gewerbes im hellenist. Aegypten, p. 84.

Ligne 14. Διεκδικειν : « revendiquer ». — Σωματικον etc. . . : « mentionné ou non dans le contrat ».

Ligne 20. Καλως (?) : restitution hypothétique, mais en tout cas le premier adverbe devait former presque sûrement une antithèse à απλως.

Ligne 21. Eis χειρονα : clause contraire aux tendances générales de la législation justinienne, qui impose une amende au détenteur s'il endommage la propriété cédée à bail (Nov. 7, 3, 2; nov. 120, 8).

Ligne 22. « Car c'est à lui que le sort éventuel de la propriété fait courir des risques », c'est-à-dire qu'il peut faire ces expériences à ses risques et périls.

Ligne 23. Ce droit de cession à un tiers n'est pas mentionné dans le papyrus de Londres. Catal. du Musée, n° 67279.

[67299]

- ο λαμπροτατος και σοφω[τατος σχολασ]τικος εκων και πεπεισμενος,
χωρις παντος δολου και φ[ο]ξ[ου και] β[ιας] και απατης και αναγκης
και περιγραφης πασης και συναρπαγης, κ[υρι]α βουλησει και αμετατρεπτω
λογισμω και αμετανοη[τω γ]νωμη [ορθ]η διανοια, εξειληφειναι και
30 εμπεφ[υτ]ε[υ]εσ[θα]ι (sic) φ[α]ρα του δι[κ]αιου [του μ]νημονευθεντος
αγιου οικου, δια των προδηλουμενων Θεοφιλεστων και ευλαβεστων
προσωπων, τον προδηλουμενον ψ[ι]λον τοπον ολοκληρον οιας εστι
Θεσεως, μετα παντος αυτου του [δικαιου] και της καθολου περιοχης,
και μετα του οντος εν αυτ[ω] λα[κ]κο[υ] τε και υδρευματος και
35 κυκλευτηριδ και βοοστασιου και των [οντ]ων εν αυτω νυν δυο
κελλιων και παντος αυτω[ν] το[υ] δικαί[ου] και της καθολου περιοχης. Και
[ομ]ολογει αυτο[ς] τ[ε] και κληρον[ομοι] αυτου [και] διαδοχοι και διακατοχοι
διδοναι καθ εκαστον ενιαυτον τω δ[ι]καιω του αυτου αγιου οικου, δια των
αυτου κατα καιρον προεστωτων ευλαβεστων ανδρων, υπερ ετησιου απο
40 τακτου ητοι εμφυτευματος του αυτ[ου] ψιλ[ου] [χω]ρηματος, νομισμα εν παρα
κερατια
πειντε κατα την συναλλαγην της πολεω[ς]. Ομολ[ογ]ουσιν δε οι αφ εκατερου
μερους μη εξειναι
μνητερω μερει αναπαλαισαι προς την προ[ο]γεργ[αμμενην] εμφυτευσιν η
υπειναντιον
αυτης χωρειν, αλλ εν παντι χρονω και πα[σι] τροποισ ατρωτον τε και ασα-
λευτον
[πα]ραφυλαξαι [αυτην]. Και οτι ταυτην την ομολογια[ν] κ[ατα] νο[μ]ους πα-
ση[ς]
45 [εμ]φυτευσεως φυλασ[σοντες] εκα[στ]ω αυτης μερει ισχυρ[αν] κ[αι] ασαλευ-
των,
και επι της προ[ο]χειμενης εμφυτευσε[ως] μενοντε[ς] ου παρ[αβ]ητον[τ]αι
την των αυτω[ν] α[μ]οιβαιων ομολ[ογη]ματων δυ[ναμι]ν, οι αφ εκατερω
μερους, Μην[α]ς μεν ο ευλαβεστατος γενικ[ο]ς οικονομος και Νομειος ιδικος

Ligne 33. Θεσεως : cf. n° 67302, l. 8.

Ligne 42. Μνητερω : le θ a peut-être été corrigé en δ. — Αναπαλαισαι : revenir, par une contestation, sur les stipulations ci-dessus.

Ligne 45. Lire ασαλευτον, si la tentative de restitution est exacte. Il faudrait suppléer, à la ligne 44, quelque chose comme : « en se conformant aux règles suivies dans tous les contrats d'emphytéose ».

Ligne 48. Νομειος : ajouté postérieurement, d'une autre écriture. — Le couvent a un « économiste particulier » et un « économiste général » (cf. les deux *mensae*, γενικη et ιδικη, de la préfecture du prétoire); le premier gère sans doute les intérêts du couvent dans le canton spécial où est situé le terrain cédé à bail; le second serait

- οικονομος του πολλακισ ειρημενου αγιο[υ] ευκτηριου οικου, διεβεβαιωσαντο [67299]
 50 εγωπιον του δεσποτο[υ] Χ[ριστ]ου και το[υ] π[α]τρικειμενου αυτοις σχηματος
 Φοιβαμμων[ος] μαρτυρος, και ε[π]ωμοσα[ν] την τε αγιαν κα[ι] ομοουσιον
 Τριαδ[α], και την νικην του της οικουμεν[ης] δεσποτου Φλ[η] Ιουστινιανου
 του αιωνιου αν[γ]ουστ[ου] αυτοκρατορος, προς [τ]ω, ει βουληθει οποτερον παρα
 55 βηναι μερος προ[σ]ο[μ]ολογηθεντα, μηδ[ε]ν μεινωσθαι εκ του
 επιχειρηματος, δωσειν [δε τ]ω εμμεν[οντ]ι μερει υπερ μοιου του της
 παραδασεως εχειρηματος, εκ συμφ[ων]ου και επερωτησεως, λογω
 προστιμου και φορηης, εργω και δυ[να]μι απαιτουμενα, χρυσου νομισματια
 τριακοντα εξ ευσταθμ[ος], προς τω και μετ[α τ]ην του προστιμου εκτισιν
 60 και ασαλευτον την δυνα[μι]ν της παρ[ουσ]ης εμψυτευτικης ομολογιας
 επι πασι τοις εμπεριεχομενοις α[ν]τη κεφαλαιοις πανταχου
 προσφερομενην, και προς τω τον παρ[αβαι]νοντα ενεχεσθαι τω της επιορκιας
 [κινδυνω και εκκληματι (?).
 [.]ς της αγιας εκκλησιας παραβα[. μηδεποτε]
 65 [αυτον] ζη[μιω]μασι τουτου χαρ[ιν] π[ροσ]τριβησ[εσθαι].
 [. . .]ω πιστει αυτου. Και επι τουτοις επερωτ[ησαντες] αλληλους οι αφ[εκα-
 τερο] [μερου]ς και επερωτηθεντες παρ αλληλω[ν] ταυθ ουτως εχειν δωσειν]
 [ποιειν] θ[υλατ]τειν εις περας αγειν [ωμολογησαμεν].
 [.]. Μηνας μεν ο ε[υλαβεστατος] γενικος οικονομος]

Au verso, signes tachygraphiques, analogues à ceux qui couvrent le verso du n° 67298.

un intendant général pour tous les biens du monastère, partout où il possède des propriétés.

Ligne 50. Σχηματος. Les deux moines jurent « par l'habit (monacal) du (monastère du) martyr Phoibammôn, habit qu'ils portent sur leur corps ». On remarquera que le nom de l'autre partie, Phoibammôn l'avocat, a été oublié par le notaire. La phrase doit se compléter ainsi : les moines jurent par le Christ et leur habit ecclésiastique, la partie laïque par la sainte Trinité et la victoire de l'empereur.

Ligne 54. Suppléer (τα) après μερος.

Ligne 60. Αρραχη και ασαλευτον. Il est curieux de constater que, de la langue juridique, cette expression passa dans le style des chancelleries. On la retrouve dans la lettre de l'empereur Basiliskos à Timothée Élure (ΕΥΑΓΓ., *Hist. eccl.*, III, 4, p. 101, éd. Bidez) : Ξεμελιον τε αρραχη και ασαλευτον τειχος της ημετερας βασιλειας.

Ligne 63. Cf. P. Münch. 1, l. 49. La lacune ne doit pas dépasser une ligne, car aucun fragment n'a été retrouvé.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40460 (b).

67300. Location de terrain. — Sibylle et Héraïs, agissant au nom de Sourous (?), ont concédé à Victor fils de Paphnuce, pour une durée de trois ans, une propriété située dans le κληρος Ουέσωτος. Il s'engage à acquitter les impôts, en argent et en nature (χρυσισιά, annone et ναῦλα), et à payer aux propriétaires une redevance annuelle de 28 artabes de blé, 50 fromages, quatre mesures de légumes en saumure (λεψάνη), et un tiers de sou d'or. — Long. 0 m. 298 mill., larg. 0 m. 283 mill. — Aphroditô.

Date : 12 juin 526.

Cursive ordinaire, fine et presque droite.

χμγ

† Υ[πατ]εῖς Φλγ Ολυμξριῶ τῷ ενδοξοτατου παυνι // ιη // εκτης ινδικ/
 Ταις ε[υ]χρησεταταις Σιέυλλα και Πραειδι, ὑπερ ὀνῶ Σουρουτο[ς], Ξυγατ[ρ]αις
 του της
 μαχαρ[ι]ας μ[ι]νημης Μουσαιῶ, δια τῷ Ξαυμασιωτατῷ Απολλωτος Ισακιῶ, βοηθῶ
 κωμη[ς] Α[φ]ρο[δο]ιτης τ[ο]υ Ανταιοπολιτου νομου, π[α]ν Αυρηλιῶ Βικτορος
 Παπνῶθῶ,
 5 μ[ι]νη Τσεν[ε]ικτω[ρ], ορμωμενῶ απο της 5 κωμης Αξροδιτης τῷ αυτου νομου,
 χαιρ //
 Ομολογω ε[κ]ουσιω[ς] και αυθαιρετως μεμισθωσθαι παρα της υμων Ξ[α]υμα-
 [σ]ιωτητος (sic)
 προς τριε[τ]η χρονον, λογιζ[ο]μεν απο καρπων σ[υ]ν Θεω μελλουσης εβ[δ]ο[μ]ιης
 ινδικ/ και αυτης,
 το [υ]παρχο[ν] υμ[ι]ν κτημα κληρῶ καλῶμενῶ Ουεσωτος, συν λ[α]κκ[ω] και
 δεξαμ[ε]ν[η] κ[α]ι
 φυτοι[ς] κ[α]ι [φ]ο[ι]ν[ι]ξ[ι] και δ[ικ]α[ι]ων[ι] παντων ε[ν]τος κ[ι] εκτος κατ[α] τα
 ορια, εφ[ω] με
 10 τρουτο γεω[ρ]γησαι, και την πασαν ερ[γ]ασειαν ποιησασθαι επιξασθαι ιδιοις
 μῶ ζωοις
 και γεωργ[ο]ις. Και υπερ τουτων τον φορον ετοιμως εχω καθ[η] εν[ι] αυτ[ο]ν
 π[α]ρασχειν

Ligne 1. Lire Ολυξριου. — En réalité, il faudrait πεμπτης ινδικ(τιωνος).

Ligne 2. Lire ονο(ματος); — Ξυγατρασι.

Ligne 5. Τσενεικτωρ : paraît pourtant trop long pour les deux lacunes.

Ligne 8. Le nom de lieu Ουεσωτος reparaît dans P. Lond. IV (index 4 (b)). Πιαπετο est l'orthographe grecque de ΠΙΑΣ ΠΕΤΟ = le champ de Peto; cf. P. Lond. V, 1695, 7.

Ligne 9. Lire δικαιοις; cette confusion de cas est fréquente dans ce genre de formules.

Ligne 11. Τουτων : paraît avoir été corrigé en τουτον.

τα ἐνελκ[ο]μένα δημοσιῶ χροσικου κς της σιτοπομπιας ἐμβόλης και ναυλῶ [67300]
 [εἰ] τελειῶ [και] ἀδροχικω και δ[ι]δῶναι υμιν εκτος την ἐμβόλην και [χ]ρου-
 σικου ει[ς] συμπληρωσιν
 τ[α] αυτα [εκφ]ορια σιτου αρταβας εικοσι οκτω με[τ]ρω φ[ο]ρικω του μεγα-
 λοπρεπς
 15 κ[ο]μ[ε]τρο[ς] Λμ[υ]μωνιῶ. Παρε[ξ]ω δε και τυρους πε[ν]τηκοντα και λεψ[αν]ης
 κολ[ο]β[α] τεσσερα
 [ῥ] τῷ υπ εμε[ς] βοσκηματ[ος], κς χ[ρ]ουτου τριμ[η]σιο[ν] ἐν ακω[λυτ]ως δ[ε] εχω
 λαβε[ι]ν υἱωρ και ηεξαμ[ην]ης
 [απο τῷ εκεισε] λακκ[ο]υ εις τ[ας] ξ[εν]ας και συνη[μ]ενας [α]ρῶρ[ας] τ[ω]
 αυτ[ω] τοπω ανευ μισ[θ]ῶ.
 [Π]μισθωσις κ[ο]ρ[ια] και βε[βαια], και επερω[ω] ωμ[ολ/], ρ. Εχω δε το[ς] φοι-
 νικους, κ[α]ι μη λαμβανετε
 [μηδενα. ρ.] Λυρηλεις Παπνουθιο[ν] (sic) ο προκ[α] μεμισθωμαι ως προ[κ]/
 20 [· Φλαυῖος Α]πολλω[ς] Διο[σκορ]ο[ν], αξιω[θεις], εγραψα υ[π]ερ αυτου γραμ-
 [μ]ατα
 [μη ειδOTOS] ρ.
 Δι εμῶ [Π]ετρο[ν] νομικ[ο] εγραφ[ο] Θεου Ξελοντος ου—

Ligne 12. Ενελκομενα parait sûr, mais la langue du contrat est si incorrecte qu'on
 • peut supposer une faute, pour ενεγκομενα.

Ligne 13. Εν τελειω. . . (σιτω s. c.). — Lire της ἐμβόλης; de même, l. 14, lire των
 αυτων εκφοριων.

Ligne 15. Λεψανη : cf. n° 67289, l. 11.

Ligne 16. Υπερ του υπ εμε βοσκηματος : la propriété contenait sans doute un terrain de
 pâturage; les bestiaux nourris sur ce pâturage fourniront de quoi faire les fromages.

Ligne 17. Ξενας : une très vague trace restant de la première lettre permet de supposer
 un ξ : ces aroures seraient situées hors du κτημα proprement dit.

Ligne 22. Θεου Ξελοντος ου(τως) : formule dont on ne connaissait pas encore d'exemple.

BUL. : Journal d'entrée du Musée, n° 40461.

67301. Location de terrain. — Long. 0 m. 295 mill., larg. 0 m. 144 mill. —
 Aphroditè (pl. VI).

Date : 31 juillet 531.

Cursive arrondie.

ρ. χμγ—

ρ. α π/ κ/ α αρ/ δ
 ρ. Υπατειας Φλαυῖων Ορεστου και

Ligne 1. On a ajouté en note, d'une petite écriture, la clause relative aux redevances
 annuelles (cf. l. 28-29).

[67301]

Λαμπαδίου των ενδοξοτάτων
 μεσορη " εβδομη και εικας της εννατης δ/
 5 ·† Απολλωτι τω ευδοκιμωτατω πρωτοκ/
 κωμης Αφροδιτης του Ανταιοπολιτου νομου,
 υἱω του της μακαριας μνημης Διοσκοροῦ,
 ·† Αuryηλιος Απολλως υἱος Αβρααμιου, μητρος
 Θηρακλειας, οικων εν τη νοτινη πεδιαδι της
 10 κωμης Τανυαιθεως του Απολωνοπολιτου
 μικρου νομου ·† Ομολογῶ εκων και πεπεισμενος
 μεμισθωσθαι παρα της σης ευδοκιμησης
 προς εξαετη χρονον, λογιζομενοι απο καρπων
 της ευτυχως εσομενης συν Θεω δεκατης ινδ/
 15 και αυτης και του εξης χρονῶ, τας ὑπαρχουσας
 αυτη αρουρας, οσα (sic) εισι, διακειμενας επι
 κληρο λεγομενο Φηνεως εν τη πεδιαδι
 τη[ς ζ] κωμης Αφροδ[ος], καλουμενας Ψαλεκ,
 ανυδρου γης, εις γεωργιαν και εις καταθεσιν
 20 ων εαν βουλομαι γενηματων, επ αποτακτω
 φ[ορ]ω, εφ ω με ταυτας γεωργησαι και
 σ[π]ερμαβολησαι και την πασαν γεωργικην
 εργασιαν ποιησασθαι ιδιοις μου ζωοις
 και αν[αλ]ω[μα]σι, και παρασχειν τη ὑμετερα
 25 ευδοκιμι, ὑπερ αποτακτου φοροῦ τουτων
 εν τελειω και αβροχικω, ο μη ειη, καθ εκαστον
 ενιαυτον απο καρπων της ζ δεκατης ινδ/ και
 αυτης, επι των αυτῶ εἷ ετιων, χρυσου νομισματιον
 εἷν παρα κερατιον εἷν, και αρακου καθαροῦ και φορικῶ
 30 αρταβας τεσσερας, και ὑπερ της συμπληρωσεως
 των εκφοριων των παρελθοντων χρονων
 εως της εννατης ινδ/, αρακου αρταβας δεκα και
 χρυσου κερατια δυο χρ[υ]σοχι, γι/ ομου χρ/ ὦ ᾱ π/ κερ/ ᾱ, και κερ/ β

Ligne 5. Ευδοκιμωτατω : le premier ω est une correction sur un ο.

Ligne 10. Απολωνοπολιτου : sic. — Sur ce nome, qui apparaît pour la première fois dans la papyrologie du vi^e siècle, cf. *Revue des Études grecques*, t. XXV, 1892, p. 219. Autre mention du même au n° 67303, l. 5.

Ligne 11. Le chrisme a été transformé après coup en χ(αι)ρ(ειν). Les lettres αι doivent peut-être se lire dans un prolongement irrégulier du signe †.

Ligne 22. Lire σπερμαβολησαι.

Ligne 28. Lire ετων.

και αρακ/ο ιδ̄ αναμφ/. Η μισθς κυρια και βεξς, και επερ/ω^{μολ}/ [67301]
 35 † Αὐρηλιος Απολλος (sic) Αξρααμιδ̄ π
 ροκ/ συμ]φωνα μοι(ν) ως προκ/.
 [† Αὐρηλι]ος Ενωχ Ιερημιας, αξιθ̄
 [θεις, εγρ]αψα υπερ αυτοι με ειδ̄^{τος}
 † Εγραφη δ/ Ουικτορος νομικ/

Suscription à demi effacée au verso :

[.] Απολλωτος κτητ[. . .

Ligne 36. Lire συμ]φωνα μοι(ν) ως προκ(είται).

Ligne 37. Lire Ιερημια.

Ligne 38. Αυτο(ν) (γραμματα) μ(η) ειδοτος.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40718^a.

67302. Location d'une partie de maison par Aurelia Ama Rachel (?) à Isaac son frère. — Long. 0 m. 285 mill., larg. 0 m. 335 mill. — Antinoë.

Date : 30 décembre 555.

Cursive droite et arrondie. — Les quatre dernières lignes ont disparu aux deux tiers.

Le reste du papyrus, très usé à la surface, est assez endommagé pour rendre la lecture souvent incertaine.

[† Βασιλ]ειας το[υ Ξειστατ̄ ημων δεσποτου] Φλαβιου Ιο[υστιν]ιαν[ο] του
 αιωνιδ̄ αυ[γουστ̄ο] αυ[το]κρατορος ετους
 [εικο]στου εννατ[του, μετα την υπατειαν] Φλα[νιδ̄ Βα]σιλειου το[υ εν]δ[ο]ξο-
 τ[ατ̄ο] ετους [τεσσαρε]σκαιδεκατ̄ο, τυξι τεταρτης τεταρτη[ς]
 [ινδι]κτιον[ος. Εν Αντι^ο/ π]ο[λ]ι τη λ]αμπρ[ο]
 † Αὐρηλια Αμα [Ραχ]ηλ [Ψ]υ[ατηρ Κολ]λουθο[υ], μ[ητρο]ς Κυρ[α]ς, ορμω-
 [μενη απο] τη[ς Αν]τι, Αὐρηλιω
 5 Ἰσακιω τω γνησιωτάτῳ μ[ο] ομογνη]σιῶ" αδ[ελ]φ[ω]" εξ αμφοτερων γ[ο]-
 νεων, κς αυτω απο] της αυτης Αντινωσεων.
 Ομολογω εκουσιως κ[αι] αυθ[αιρετως] μεμι[σ]θωσθαι παρα της [σ]ης [Ψαυ-
 μας], πορ[ς] [οσ]ον εαν βουλη χρονον,
 λ[ο]γιζομενον απο η[ε]ρομη]ν[ιας του πα]αρελθοντος [μ]ηνος χοιακ τη[ς παρου-
 σης τετ[α]ρ[τ]ης ινδ[ο], απο του

Ligne 2. Τεταρτης : peut-être ce génitif a-t-il entraîné par le suivant.

Ligne 5. Γνησιωτατω : douteux. Des deux premières lettres il ne reste que des traces très légères; πλησιωτατω pourrait être proposé, mais serait étrange. Les mots ομογνησιω αδελφω ont été corrigés fautivement par l'addition d'un ν final au-dessus de la ligne.

[67302]

- δ[ι]αφεροντος σοι μερ[ο]υς ο[λοκληρ]ο οικια[ς] δι[σ]τεγου, οιας εστιν Ξε[σεως]
 συν δωμ[α]τι και αυλη και
 χ[ρ]ηστηρι[ο]ις πασι κ[αι] δικαιοις, της δια[κ]εξιμενης κατα ταυτην τη[ν] Αντ[ι]/
 πολ[ι]ν εν τω γ[γ] γραμμ[ι]
 10 [εν τη] ανω μερισει της πολε[ως], ηγεωμενης ει[ς] α[π]ηλιωτην, αρ[ι]στ[η]ριον
 κ[ε]ιμ[ε]ν[ι] εν [τ]η ανω στεγη,
 [νευ]ον εις βο[ρ]ρα, με[τ]α του ε[γ]γυθ[ου] και . . . ωνος ηε[υ]οντος εις απη[λιω]-
 την, ετι μη[ν] και τοπον εν α
 υπο καθο το . . . ηε[υ]οντα εις λι[βα] μετα [της] χρησεως των δ[ικ]α[ι]ων
 τη[ς] εισοδ[ου] και εξοδ[ου]
 και αν[ο]δ[ου] και καθ[ο]δ[ου] [συ]ν απ[αν]τι τω δ[ικ]αιω, εφ[ω]τε με του[τους] εχ[ει]ν
 [π]ρος ημετεραν
 χρησιν και οικισιν, κ[αι] δι[δ]ο[ν]αι σοι λογω ε[ν]οικειων τουτων [καθ] εκαστον
 εμαυτον χρυσο
 15 κερατια δωδεκα, γη[ρ] χ[ρ]η[ρ] κ/ [ι]β ", ο[π]ε[ρ] ενιοικει[ο]ν αποδωσω σο[ι] καθ
 ετος ανυπερβετως. Και
 μεθ[ον] βουλει χ[ρ]η[ρ]η[ρ]ον παραδ[ω]σω σοι το[υ]τους το[υ]ς τοπους σ[υ]ν [ταις]
 εφεστωσαις θυραις
 κ[αι] κ[λει]σ[ι]ν, μετ[α] απ[αν]τος το δικαιο. Ημισθωσις κυρ[ια] και βεβαια. Κ[αι]
 εις παντα επε[ρ] ωμολ[η] Αυριλια
 [Αμα Ραχηλ, θυγατηρ Κολλουθου, μεμισθωμαι το σοι μέρος της οικιας,
 και] δωσω το ενιοικιον κατ[ε]τος ως προκ[η]
 [·P· υιος, αξιωθεις, εγραψα υπερ αυτης] χρ[α]μ-
 ματα μη ειδυις † †
 20 [·P· υιος απο πολεως, μαρτυρ[ω] τη
 μισθωση
 [ακουσας παρα της Ξεμενης ·P·].

Au verso, texte en caractères tachygraphiques.

Ligne 8. Δωματι : restitution certaine; cf. P. Flor. 13, l. 6.

Ligne 9. Le « quartier désigné par la lettre γ ». Cf. E. Künz, *Antinoopolis*, p. 26 et seq.

Ligne 10. Αριστηριον : une salle à manger.

Ligne 11. Peut-être κιδανος pour κοιτανος. — Τοπον : cf. P. Oxy., VIII, 1129, l. 10 :
 δυο τοπους ητοι συμποσια.

Ligne 12. Le milieu est presque entièrement effacé; restitutions douteuses. Les mots
 υπο καθο (= ?) paraissent certains.

Ligne 14. Cf. Pap. Strassb., 4, l. 15, où il faut lire περ[ος] χ[ρη]σιν [εμ]ην και [οι]κησιν.

Ligne 18. Κατ ετος, sans θ, est une orthographe assez rare dans les papyrus.

Ligne 19. Signes tachygraphiques entre les deux croix.

67303. Location d'un chariot pour le transport d'une récolte. Le propriétaire du chariot est Dioscore, fils d'Apollôs, et le papyrus prouve, mieux encore que le n° 67094, que celui-ci résidait encore à Aphroditô postérieurement à l'an 552 (cf., sur cette chronologie, *Bull. de l'Institut. franç. d'Archéol. orient.*, X, p. 144). — Long. 0 m. 291 mill., larg. 0 m. 344 mill. — Aphroditô.

Date : 27 avril 553.

Cursive.

† Βασιλείας του Ξε[ο]τατου ημων [δεσ]ποτου Φλ[ς] Ιουστινιανού τοῦ αἰωνιού αυ-
γουστου αυτοκρατορος
ετους εικοστου εκ[τ]ού, μετα την ὕπ[ατ]ειν Φλ[ς] Βασιλείου του ενδοξοτατου
ετους δωδ[ε]κατου,

παχων δευτερα ληγουσις πρωτης ἰνδικτιονος †

† Αὐρηλίου Μηνᾶ Ψαῖου εκ μητρος Ρεβεκκ[α]ς, γεωργος μισθωτης, απο της
πεδι[α]δος κωμης

5 Τανυαιθεωσ το[υ] Α[πολλωνο]πολιτου μ[ε]τρου νομου, τα νυν διαγων ενταυθα
επι κωμης Αφροδιτης του

Ανταιοπολιτου νομου, μετ εγγυητου του και εγγυομ[ε]ν[ο]ν αυτον προς πασαν
εκτισιν και αποδοσι[ν]

του εξης δηλουμεν[ο]ν μισθο[ν] της ελκιστης αμαξης και της ταυτης αποκατα-
στασεως αδλαδω[ς]

εμου Αὐρηλιού Παλῶτος Ερμανῶτος εκ μητρος Θεκλᾶς, τεκτονος απο της
αυτης κωμης

Αφροδιτης, Φλ[ς] Διοσκο[ρ]ω, υἱ[ο]ν του της μακαριας μηνιμης Απολλῶτος
Διοσκορου,

10 τω Θανμασιωτατω συντελεστη [απ]ο της αυτης κωμης Αφροδιτης, χαίρ.
Ομολογω εκων

και πεπεισμενος μεμισθω[σθα]ι παρ ὕμω[ν], προς οσας ημερας της εργα-
σιας της μνηης

Ligne 3. Le 2 pachôn est rangé ici dans l'indiction qui finit; partout ailleurs, dans les papyrus de Kôm-Ichgâou, ce mois était dit *αρχομένης ἰνδικτιῶνος*. Cette instabilité explique pourquoi on prenait soin de spécifier si le mois était, cette année, le premier ou le dernier de l'indiction.

Ligne 5. Sur Τανυαιθης, cf. n° 67301, l. 10.

Ligne 7. Ελκιστη αμαξα : un chariot de transport, pour voiturier les produits de la moisson (l. 12). On pourrait penser à une sorte de herse (cf. les *κτενας ελκητηρας* (var. *ελκυστηρας*) de l'*Anthol. Pal.*, VI, 297, l. 5); mais la description faite plus bas écarte cette hypothèse. — Le mot *ελκιστος* (de *ελκειν*) est pour *ελκυστος*.

[67303]

συλλογῆς τῶν ἐμῶν γεννημάτων [τῶ]ν ὑπ' ἐμὲ τριῶν κτημάτων ἐπὶ τῆς πα-
 ρουσίας μου ἡς δευτέρας ἡ^δ,
 τὴν ὑπαρχούσαν [υ]μὶν ἐλκ[ι]στη[ν] ἀμ[α]ξαν σεσιδηρομένην καὶ ἐξηρτισμένην,
 τούτεστι τοὺς δῦο
 τροχούς συν περιβλήμασι σιδηροῖ[s] καὶ χοινικ[ι]σι καὶ ἴτυσι καὶ πυρινθῶ
 συν κρικίοις καὶ ρυμῶ
 15 καὶ ζυγῶ συν ἀλυσσῇ καὶ ἀξόνι [κ]αὶ ξυλινόβαστακιῶ ἡτοὶ $\overline{\pi\kappa\omega\mu}$, εἴ ω με
 ταυτὴν ἔχειν ὑπ' ἐμὲ
 εἰς ἐργασίαν τῶν ἐμῶν γεννηματ[ω]ν τῶν ὡς εἰρηταὶ μόνων κτημάτων ἀκρι-
 συλλογῆς τῆς νυν παρούσης
 ἐν ἀγρῶ, καὶ δίδονται ὑμῖν λόγῳ μισθὸς τῆς ταύτης ἐργασίας σίτου καθάρου
 ἀρτάβας δέκα, ἐμῶ
 ἐξαμετρῶ ἐκάστης ἀρτάβας (sic), καὶ τ[η]ν τούτων μεταφορὰν ποιήσω εἰς
 τῆς ὑμῶν οἰκίας κινδυνῶ
 ἐμῶ καὶ πόρῳ πάσης εἰουσίας μοι ὑπ[α]ρξέως γενικῶς καὶ ἰδικῶς. Καὶ ἐτοι-
 μως ἐχομεν τῇ[ν] εἰρημένην
 20 ἀμᾶξαν ἀποκαταστήσαι ὑμῖν ἐξηρτισμένην ἀβλαβῶς ἀπὸ παντός εἶδους ὡς
^{καὶ} παρειληθᾶμεν νυν.
 Ἡ μισθωτικὴ ὁμολογία κυρία ἐστ[αί] καὶ βεβαία, καὶ εἴ ἀπαντὰ ἐπερωτηθῇ
 ὡμολογῇ. Ἀνρηλῖος Μηνᾶς
 Ψαῖου, μετ' ἐγγυητῶν αὐτοῦ ἡμῶν Ἀνρη[λι]ῶν Παλῶτος Ἐρμανῶτος, καὶ
 Δαυειδὲ ἐκ πατρός Ἐρμανῶτος, τεκτονῶν, ὁ προκ/, μεμισθῶμαι

Ligne 13. Σεσιδηρομένην.

Ligne 14. Περιβλήμα (cf. n° 67279, l. 20) : cerclage de fer qui entoure la jante (ιτύς); — Χοινίς : écrou; — Πυρινθῶ (sic) : cf. HESYCHIUS, s. v. *πυρινθα* το ἐπὶ τῆς ἀμάξης πλεγμα, το πλινθιον.

Ligne 15. Αξόνι : il semble qu'il y ait eu une lettre, presque effacée (un υ ?) entre l'α et le ξ; en tout cas il faut lire ἀξόνι. — Ξυλινόβαστακιον : la partie de la voiture, faite de planches de bois, qui supporte le chargement. Le mot ΚΩΜ, traduction de ξυλινόβαστακιον, est inconnu aux lexiques coptes. Cf. l'expression το υποπεσσιον ἡτοὶ ΤΧΡΗΡΕ dans plusieurs papyrus de Syène (vi^e siècle) : H. I. BELL, dans *Klio*, XIII, 1913, p. 171-172; — P. Mon. (éd. Heisenberg et L. Wenger), n° 11, l. 27 et 12, l. 22.

Ligne 16. Παρουσ(ης).

Ligne 18. « Chaque artabe étant mesurée à mon ἐξαμετρῶν. » J'ignore ce qu'était la mesure ainsi désignée; peut-être est-ce une artabe de six μετρα.

Ligne 19. Πάσης : les deux premières lettres semblent corrigées sur τῇ. — Ἐχομεν : le locataire et le garant.

Ligne 22. Remarquer la présence de deux ἐγγυηται, tandis que plus haut (l. 6), Παλὸς est seul cité. Ἐγγυητῶν est d'ailleurs une correction sur ἐγγυητου.

και στοιχι μοι παντα ως προκ| † Αυρηλιος Ψελλως Ἰσ[α]χιῶ, ἀξιῶθεις, [67303]
 εγραψα υπερ αυτων γραμματα μη ειδωτων . . † Καλλινικος Βικτορος
 μαρτυρω τη μισθωσι, ακῶσαν παρα των Ψεμειων παροντων και ειποντων
 μοι † Αυρηλιος Πετρος Ερμανωτος
 25 μαρτυρω τη μισθωσι, ακουσας παρα των Ψεμειων παροντων και ειπεν-
 των (sic) μοι †.
 † Δι εμου Πιλατο^υ νομιμ| εγραφε| ις

Pas de suscription au verso.

Ligne 23. Après *ειδωτων*, quelques signes tachygraphiques : le premier est assez analogue à celui que j'avais lu *υι|* au n° 67154, r., l. 44 et 46, et qui se retrouve dans P. Mon. 7, l. 89 (cf. *Byz. Zeitschr.*, XXIII, p. 229).

Ligne 24. Il est impossible de lire *ακουσας*. — *Ειποντων* : corrigé sur *ειπωντων*.

Ligne 26. Après *εγραφε(ν)*, quelques signes tachygraphiques : on remarque l'abréviation *ου* (= *ουτως*) au-dessus des deux premiers, ce qui fait songer à la formule *Θεου Ξελοντος ουτως* du n° 67300, l. 22.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43622.

67304. Fragment de contrat : engagement d'un intendant. — Long. 0 m. 052 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Aphroditô.

Grosse cursive droite, à lettres espacées.

.....
 ανευ παντ[ος δολου και] φοβο^υ και βιας κα[ι α]π[α]τ[η]ς και
 αναγκης και οιας δηποτε συναρπαχης τε και πε[ρ]ι[γ]ρα[φ]η[ς]
 πασης ετοιμως εχειν υπεισελθειν εις την διοικησιν
 των ὑμετε[ρων] παραγ[μα]των των διακειμενων εν πε[ρ]ι
 5 [συνοις(?)]

Lignes 4-5. *Περισυνοις* : restitution proposée d'après le n° 67128, l. 15.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43632.

67305. Contrat d'apprentissage et de prise en pension. — Long. 0 m. 310 mill., larg. 0 m. 360 mill. — Antinoë.

Date : 9 mai 568.

Cursive penchée, compliquée et maladroite.

[† Βασιλ]ειας και [υ]πατειας του Ξειοτα[ου] ημων δεσποτ[ου] Φλ[η] Ιουστινω
 του αιωνι[ῶ] α[υγ]ουστῶ αυτοκρατορος ετους τρι[του], παχω[ν]

[67305]

[τεσσαρ]εσκαίδεκατη, αρχης δευτερας ινδ//. Εν Αντιμ[ο]ου πολ[ει] τη λ[α]μ-
 προ[τ]ατη [·ϣ].
 [·ϣ] Αυρη]λιος Σενο[υ]θης υἱος Μακαριῶ, ε[χ]μ]ητρος [Μ]αριας, ορμωμενος μ[εν]
 απ[ο] της Ανταιοπολιτων, διαγων [δε]
 τα νυν ενταυθα και παραμενιων επι ταυτης της Αντινρεω[ν] πολεως [τ]ω
 λαμπρῷ κυριω Ἰωαννη τῷ χαρτουλαρ/των
 5 αιτιων της δῶκινης τάξεως πραιτωριων, Αυρηλιω Ἰωαννη υἱῳ Θεοδωρῷ ἐκ
 μητρος Θαισιας της δευτερα συμ[β]ιῶ
 μὲν γαμετης του προγεγρ[ω] Σενουθῶ, ορμωμενω και αυτω απο ταυτης τ[ης]
 Αντινοεων πολεω[ς], χαιρειν. Ομολ[ο]γω
 εκουσιως και αυθαιρετως, δια ταυτης [μ]ὲ της εγγραφῶ ασφαλειας, ετο[ι]μω[ς]
 εχειν εν μια ευζωῳ̃ και κοινῇ
 βιωσει συνδιατασθαι σοι εἴ ὃν βουλει χρονον, απο της σημερον και π[ρ]ο-
 χε[γ]ρα[μ]μῆς ημερας, η̃τις εστιν [πα]χ[ων]
 τεσσαρεσκαίδεκατη του παροντος μηνος της ευτυχ[ως] εσ[ο]μενης σ[υ]ν
 Θε[ω] δ'ευτερας [ι]νδ/, και πασαν [επ]ιμε[λειαν]
 10 και φροντιδα θεσθαι τη ση ευτεκνεια εν τάξει γνη[σι]ων τεκνω[ν], και εν-
 δι[α]σ[κ]ειν σε, απαξαπλως ακαταφρ[ο]νητως
 φροντιζειν σὺ εν απασι κατα τον δυνατον τρο[π]ον τη[ς] ε[μ]ης μ[ε]τριότη[τος],
 εως φαμενωθ του μηνος της
 αυτης δευτερας ινδ// κα[θ] εκαστον ετος, και [μ]ηδ'εποτε ε[χ]βαλει[ν] σε της
 χο[ν]ης βιωσεως αχοντα, χωρις
 ραδισοργιας και αταξιας, μεντοι γε [σ]ου εργ[α]ζομ[ε]νο[υ] και εισφερωντο[ς]
 μοι ε[κα]στῷ μην[ι] των δεκα μηνω[ν]
 κερατια εἴ ζυγω εκ του μισ[θ]ου της σης εργ[α]σιας, [εἰς] χρεῖ[αν] της τῆς
 σης απ[ο]τ[ρο]φῆς (?) και των δὺο νομισματῶν ων

Ligne 2. La hampe du chrisme ϣ apparaît au-dessous de la lacune. — Sur παχων, αρχη ινδικτιωνος, cf. n^{os} 67023, l. 3; 67158, note 2; et *Bull. de l'Institut. franç. d'Archéol. orient.*, t. VI, p. 109.

Ligne 4. Λαμπρο(τατω) est certain, quoique très mal écrit. Sénouthès demeure donc «chez» le chartulaire Jean, comme je l'avais supposé dans ma première édition de ce papyrus (p. 150).

Ligne 5. Lire δευτερας (confusion avec le σ initial du mot suivant).

Ligne 7. Ευζωια et non ευμιζια comme je l'avais admis d'abord.

Ligne 10. Θεσθαι : les vagues traces qui m'avaient fait d'abord transcrire τηθεσθαι sont de simples faux traits. — Ευτεκνεια «le bon fils que vous êtes». Le sens ordinaire «qui a de bons enfants» ne convient pas ici. Cf. ευπαις, pour qui les deux sens sont connus. Dans la lettre pascnale publiée dans *Berliner Klassikertexte*, VI, p. 55 et seq., l'expression την υμετεραν . . . ευτεκνον (= ευτεκνιαν) est sans doute prise en ce sens (l. 326).

- 15 ἐχρεωστούν την δόσιν ὑπερ σὸ τω σὺ δανιστ[η], καὶ μὴ[δ] αὐμῶς δύνῃ[σ]ομ[ε]- [67305]
 νου δυσπ[α]ρ[α]χ[ι]α χρησασθ[αι] ἢ ἀσελγεία
 καὶ ἀσώτίας ἐργοῖς καὶ ὑπερβесе[ι] χρε[σ]ε[σ]θ[αι] καθ[ὶ] οὐα[ν]οῦν [δ]ηπ[ο]τε
 π[ρ]οβασιν περὶ τὴν ἀποδ[ο]σιν]
 τῶν αὐτῶν ἐξ κεραιῶν ἐκάστῳ μὴν[ο]ς, τ[ο]ν δὲ ν[α]σθ[αι] κα[ὶ] ἐμ[ε] π[λ]η[ρ]ω[σ]αι
 τὸ ὑπερ σὸ ἀναδεχθ[ε]ν
 δάνιον τῶν αὐτῶν δὲ νομισμ[ά]ς παρ[α] κεραιῶν ο[μ]ο[ν] δωδεκά [κατ]α τὰ
 [ἀρμ]οσ[α]ντὰ καὶ ἀρεσαν[τ]α μετὰ ξυ γμ[ω]ν]
 συμφωνία ἐπὶ τούτοις. Ἐνσταντος δὲ τοῦ πρῶτ[ο] μ[ην]ος τῇ[δε] τῇ[δε] ἀποδο-
 σεως τῶν ἐξ κ[ε]ραι[ω]ν
 20 κατὰ μ[ην]α ἐμ[η] ἀποδοῖς ἐ[ν] γν[ω]μο[ν]ί[α]ς εἰ . . . ἐπὶ τῷ σε ταυ[τα] τ[α] δ[υ]ο
 νομισματὰ ὑφ[ε]ν [αὐτὰ] π[ρ]οδ[ο]ν[α]ι
 μοι διχα πάσης ἀμφοβολίας [καὶ] κρισεω[ς] καὶ δικῆς κα[ὶ] οὐα[ν]οῦν [δ]ηπ[ο]τε
 ευρεσιλογίας. Εἰ τ[ε]
 καὶ βουληθῇ[ν] ἐκβαλεῖν σε π[α]ρὰ τὰ εἰρημ[ί]α συμφωνία, . . . ἐν . ε . τὰ λ-
 ματὰ τῆς ἀτάξιας, ἐτοιμῶς
 ἐχὼ παρασχεῖν σοὶ [χρ]υ[σ]οῦ νομισμ[ά]ς ἐ[ξ], καὶ φυλάξω [τὴν] ἀναδοχὴν τῷ ν[ο]μ[ο]ν-
 τ[ο]ς δ[αν]ίου τῶν δ[υ]ο νομισμ[α]τ[ῶ]ν.
 Καὶ εἰς ἀσφάλειαν [τ]ῶν [π]ροδιδ[ο]μο[ν]ογ[η]θεντ[ῶ]ν π[α]ρ ἐμ[ο] συ[μ]φ[ω]ν[ω]ν
 ἐν ταύτῃ τῇ ομολογίᾳ,
 25 ὑπεθέμην σοὶ [ἐν] ἐχυροῦ λόγῳ κα[ὶ] ὑποθη[κ]ῆς δ[ι]καιῶν, π[α]ν[τα] τὰ ν[ο]μ[ο]ν[α]ρ-
 χοῦντα μοι καὶ ὑπαρξόντα μ[ο]ι (?) π[α]ρὰ γμ[ω]ν.
 Δηλαδή, εἰ δ[ε] καὶ συ ἀν[α]χ[ω]ρος φανείης κα[ὶ] ἀν[ε]τ[ε]ρ ἐν [π]ασ[σ]ῃ τ[ο]ίς ἐρ-
 χ[ο]μ[ε]ν[ε]ς, α[ν]αχ[ω]ρ[ε]ν[τ] ἐξ[ε]λθ[ε]ν ἀπ[ὸ] ἐμ[ο] γυμ[ω]ν . . . γυμ[ω]ν,
 μετὰ καὶ τοῦ [σ]οῦ χρε[ω]ς τῶν αὐτῶν [δ]υο νομισμ[ά]ς. Καὶ ἐπὶ τοῦ[τοις]
 ἀπα[σ]ι ν[ο]μ[ο]ν[α]ρ[ε]ν ωμολόγ[η]

Ligne 16. Ασώτίας : douteux. La seconde lettre, assez endommagée, ne rappelle aucune forme ordinaire de lettre.

Ligne 17. Του (?) δυνασθ[αι] : « pour pouvoir ». Cf. n° 67151, l. 13.

Ligne 19. J'avais écrit τηδε της αυτης dans ma première édition; mais la distance entre les deux fragments du papyrus est moins grande que je ne l'avais cru d'abord.

Ligne 20. Ευγνωμονως ε . . . : ε corrigé sur κ. — Ανταποδοῦναι : le sens réclame un mot de genre, mais cette restitution est problématique.

Ligne 21. Lire εἰ δε.

Ligne 25. Σοι : corrigé sur σει (?).

Ligne 26. Ανετ[ε]ρ. — La lacune est trop courte pour γυμ[ω]ν.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 43627; texte et traduction dans J. MASPERO, *Les papyrus Beaugé* (Bull. de l'Inst. français d'Archéol. orient., t. X, p. 147-154).

67306. Quittance d'une dette de 5 *nomismata*, et annulation de la reconnaissance, que le créancier n'a pu retrouver pour la rendre à la débitrice.
— Long. 0 m. 301 mill., larg. 0 m. 320 mill. — Aphroditō.

Date : 10 octobre 515.

Cursive droite.

† Υπατειας Φλγ Ανθεμιου του ενδοξοτατου, Φαωφι " ἰγ " της εννατης ινδικ||
Αυρηλιος Βησαριων Μουσαιῷ Σαλαχα, μητρος Ταριστης, απο κωμης Αφροδιτης
τῷ Αντ[αι]ο πολιτῷ νομου, βραδεως υπογραφων, Αυρηλια Μαριαμ Ευλογιῷ τη
ευγενεστατ[η]
απογενομενῷ πρωτοκ[], απο της 5 κωμης, χαιρ|. Επειδη χρεωστεις Φανερας
υποθηκης
5 χρυσου νομισματια πεντε ζυγω εις ονομα της μακαριας μου μητρος
Ταριφ[τ]ης, νυν δε εσχηκως παρα σου τα ᾱ πεντε νομισματα, εξητησας δε
λαβ[ει]ν παρ εμου της υποθηκης, μη ευρον αποδουναι σοι δια το απωλωλε[ν]α
εν τοις εμοις χαρτοις· δια τουτο εις τατην την εγγραφον λυσει ητοι ακυρωσιαν
εληλυθα, δι ης ομολογω μηδενα λογον εχειν προς σε του λοιπου περι των
10 αυτων πρω^κ/ πεντε νομισματων μητε δι εμαυτῷ μητε δια των εμων
κληρο[ο]νομων, μητε σοι μητε τοις σοις κληρονομοις. Ει συνδαιη εναγειν σο[ι]
οιον [δηποτε αν]θρωπ[ο]ν περι της ᾱτης προφασεως της υποθηκης,
ετοι[μω]ς εχω^{ποιησαι} τῷ ανενοχλητον σοι, και το αζημιον φυλαξω σοι περι της
αυ[τ]ης υποθη[κ]ης, κινδυνω εμου και παντων των εμων παραγωτων
15 εις το[υ]το. Και ει σην ασφ[ερ]ηται τατην την λυσην ητοι ακυρωσιαν
κυρ[ι]ν ουσαν κ[α] βεβαια[ν] παντ[α] χω[ρ]οκομιζομενην και επερ[ω]μολογησα†

Ligne 2. Σαλαχα est le nom d'un *topos* dans P. Lond., IV. 1419, 997. Ce passage confirme l'hypothèse émise au n° 67001, que le nom propre qui suit les noms de personnes est souvent celui de la localité d'origine, tout en admettant qu'il peut lui-même provenir d'un nom de personne. Cf. aussi, aux n° 67138 et 67139, le nom Ενωχ Πανκαμ etc...

Ligne 4. Lire Μαριαμ τη ευγενεστατη (Φυγατρι) Ευλογιου (του) απογενομενου πρωτοκω-
μητου.

Ligne 6. Lire τα αυ(τα). Cet exemple confirmerait la conjecture de M. Wilcken, qui fait dériver le signe 5 d'un α surmonté d'un trait (*Grundzüge*, p. xli). Le trait représente l'u en tracé abrégé.

Ligne 7. Lire την υποθηκην.

Ligne 8. Lire χαρταις.

Ligne 12. Περι : correction sur υπερ.

Ligne 15. Lire ει(ς) σην ασφ(αλειαν).

Αὐρη[λῖος Βη]σσαρίων [Μουσ]αίου ο παρ[κ]|| ἐθεμεν την ακυρωσιαν [67306]
 ως πα[ροκ]. Αὐ[ρη]λῖος Ισακ[ι]ο[ς] Ιωσηφίου μαρτυρω την ακωρωσιαν σιαν
 παρα του Ψε[μεν]ου · Ιακωβ Βικτωρος διακ[κ]|| μαρτηρω την ακωρω
 20 ακουσας πα[αρ]α του Ψεμενου.

·† Εγραφε/ δι εμου Οὐϊκτορος Απολλ[λ]||

Sans suscription au verso.

Ligne 17. Lire παρ(ο)κ||; — εθεμεν.

Ligne 18. La faute ακωρωσιαν a été répétée par les deux témoins. Le mot ακουσας a été oublié; les lettres qui terminent la ligne sont la fin du dernier mot de la ligne suivante.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40459.

67307. Quittance d'une redevance en argent et nature, payée par Apollôs fils de Dioscore, locataire d'un terrain appartenant à l'Église d'Aphroditô.
— Long. 0 m. 309 mill., larg. 0 m. 170 mill. — Aphroditô.

Date : 4 janvier 524 ou 539. — On a vu (cf. n° 67286, *introd.*) qu'Apollôs est mort vers 542.

Cursive grossière, penchée en avant. — Quatre fragments; treize centimètres environ manquent sur le côté gauche, et l'essai de restitution proposé ici n'a que la valeur d'une hypothèse.

.....]τυβι θ " δευτερας [ινδ]ικ/
 [Η αγια εκκλησια κωμης Αφροδ], δ]ι εμου Ιωσηφ[ι]ου] πρεσβυτερω και οικο-
 [νο]μου
 [της αυτης αγιας εκκλησιας, Φλ] Απολ[λ]ω[τι] Διοσκορου χαιρ[ε]. Εδεξαμην κ[ι]
 [επληρωθην παρα σ[ο] των φορων τ]ω υπο σε της αγιας εκκλησιας οργανω,
 5 [διακειμενου]ριων εν τε σιτω και κριθαις, και ετερων συνη-
 θ[ει]ων
 [των χρεωστ[ο]μενων παρα σου, γεινη]ματος συν Θεω εσομενης τριτης ινδικ/,
 [.....]ων δημοσιων της παρουσης
 [δευτερας ινδικ/, κ[ι] υπερ των εκφ]οριων τ[ο] αυτ[ο] υπο σε
 γεωργιω
 [..... χρυσου] νομισματια δυο παρα κε-
 ρατια

Ligne 4. Οργανον dans le sens de « champ à cultiver »; l. 8, le mot γεωργιον désigne sans doute le même terrain. De même au n° 67087, l. 6.

Ligne 5. Peut-être la localité est-elle celle de Πι[ρι]ων : cf. n° 67134, l. 7 (et *Add.*).

Lignes 7-9. Lacune plus considérable que précédemment (douze lettres de plus environ).

- [67307] 10 [τεσσαρα, γι/χρ/ν β π/δ απερ κατα]ξεβληκας εις τ[ο] δημοσιον της δευτερας
της 5 τεταρτης
[ινδικ/]σθ[αι] σοι εις τον [αν]τον φορον. Και εις την
ασφαλειαν
[πεποινημαι ταυτην τ]ην αποχην της [σ]υν Θεω τριτης ινδικ/ κς τα
[ενταγια υπερ των προκ/ δυειν νομισματων μεθ υπογραφης εμης
[ως προκ/. Η αγια εκκλ]ησιμα (sic) δι εμης Ιωσηφου πρεσβ " και οικ||
15 [πεποινημαι ταυ]την τ]ην αποχην της τριτης και τα ειτα
[για υπερ των προκ/ δυειν] νομισματων ως προκ/ †
[† Εγραφη δι ε]μῶ Αβρααμῶ Απολλ/ συλ/

Sans suscription au verso.

Ligne 10. Τεσσαρα : la valeur habituelle du *nomisma* à Aphroditô (22 κερατια) exige cette restitution.

Ligne 11. Τεταρτης (ινδικτιωνος) : il s'agit d'un versement en avance d'une partie des redevances dues pour la 4^e indiction (?).

Lignes 12 et seq. L'écriture des dernières lignes est beaucoup plus grosse que celle du début.

Ligne 13. Δυειν : l'ε est à peu près certain, quoique endommagé. C'est sans doute une simple faute d'iotacisme plutôt qu'une affection d'archaïsme.

Ligne 17. Les dernières lettres peuvent se lire συλ/ ou ουλ/ : cf. n° 67296, l. 21.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 40718 d.

67308. Reconnaissance d'une dette (ἀσφάλεια) : Isaac fils de Sansneous a emprunté à Apollôs deux artabes de blé et deux d'orge, pour l'ensemencement de son champ. — Long. 0 m. 079 mill., larg. 0 m. 298 mill. — Aphroditô.

Date : 10 octobre 526 ou 541 (cf. la date du n° 67307).

Cursive.

† Απολλ[ω]τι Διοσχορῶ π/ Σανσνεουτος Ισακιῶ χαιρ/ς. Εχω κ[α] [ο]-
φιλω [σοι]
λ[ο]γω σπερμοβολιας κριθω[ν] αρταβας δυο κς σιτω αρ[τ]αβας δυο. γι/σι/ ο β κς
κριθ ο β, απερ σοι αποδωσω καιρω της συνκ/ συν Θ[ε]ω μελλ[λ]ς εκτης
ινδικ/, τω σω
ιφιω μετρω ανυπερθετως. Εγραφη φ[α]ωφι ιγ|| πεμπτης ινδικ/

Ligne 3. Συν(ομιδης) : lecture douteuse. — Μελλ(ουσης).

Ligne 4. Ιφις : cf. l'abréviation ιφ/ (= copte ΟΙΠΕ) des n° 67138 et 67139. La valeur exacte de cette mesure de capacité était, on l'a vu, d'un quart d'artabe à cette époque et dans cette région.

- 5 † Ἀγρηλῖος Σανσινης Ἰσακῖο [ο] ὡροκ/συμφορι μοι ὡς ὡροκ/. Απολλως Ἰσα- [67308]
 κῖο, ἀξιῶθεις, ἐγραψα ὑπερ αὐτου
 γραμματα μη εἰδοτος †.†.† . . .
 † Εγραφη δι εμῶ Αβρααμῖο Απολ/

Suscription au verso, en une ligne :

† Εγραφ/ Σανσινουτος Ισα[κῖο]υ . . .

Le reste complètement effacé. μ

Ligne 5. Ici la forme employée est Σανσινης, la plus voisine de l'orthographe copte.

Ligne 6. La fin en caractères tachygraphiques.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 43633.

67309. Prêt à intérêt, sur hypothèque. — Jean, fils d'Akakios, emprunte d'Aurélia Maria la somme de 15 *nomismata*. Six sont prêtés sans intérêt en argent, mais le débiteur abandonne à la créancière la jouissance totale d'une ἐξέδρα lui appartenant, jusqu'au remboursement; les neuf autres sous d'or rapporteront un intérêt de 300 talents par mois, chacun. — Long. 0 m. 558 mill., larg. 0 m. 292 mill. — Antinoé.

Date : mars 569.

Cursive arrondie (écriture de Dioscore).

† χμχ //

- [†] Βασιλειας και ὑπατειας του Θεοῦ τῶν ἡμῶν δεσποτῶ Φ[λ] Ιουστινου
 του αἰωνίου αὐγουστου αυτοκρα[τορος] εἶτος τεταρτῶ, φάμ[ενωθ]]
 δευτερας ἡνῶ//, ἐν Αντινουπ[ο]λ[ε]ϊ [τῇ λαμπροτ]ατη.
 Φλανῖος Ἰω[αν]ν[η]ς υἱ[ο]ς Ακ[ακ]ῖο, ἐκ μητρος Μαρθας της μακαριῶ,
 5 διασημωτ[η] βοηθος λογι[σ]τη[ρ]ιοῦ και ψηφιστης, ορμωμενος μεν
 απῶ της λαμ[πρ]ο[ς] Ανκων π[ο]λεω[ς], καταμ[εν]ων δε προ πολλου εντᾶθα
 ἐπὶ τῇ [τῇ] της καλλιπολεως Αντι[πο]λεως, Αγρηλια Μαρια Συγατρι
 Κυριακῶ [υ] [τ]ου ε[λ]λ[ο]γ[ι]μ[ω]τα[τ]ῶ σ[χ]ο, υἱῶ τῶ της ε[ν]δοξῶ μνημης [Θ]ε[ο]-
 δοσιῶ ἐλλῶστ[η]ρ/,

Ligne 4. Ακακίου n'est pas certain.

Ligne 5. Διασημ(ο)τατος : l'ω est une correction sur un ο. Le βοηθος λογιστηριου se trouve déjà cité au n° 67057, II, l. 10, etc...

Ligne 6. Ανκων : la longueur du mot convient bien à la lacune. Sur l'épithète de λαμπρα donnée à Lykopolis, cf. n° 67163, l. 8.

Ligne 8. Σχο(λαστικου); — ἐλλουστ(ηριου).

Catal. du Musée, n° 67279.

[67309]

- χηρευουσα, αρμωμεινη και αυτη απ^ο τησ τε της Αντι^ο/π^ο χ[αιρειν]. Ομολογω
 10 εγω ο παρογεγραμμενος Ἰωαννης, βοηθος λογιστηρι^ο ι ψηφισ[τ]ης παιδευτη-
 ρι^ο της
 Αντινο^ο, δια ταυτης μου της εγγραφου υποθηκιμακας ασφαλειας, εσχηκειναι
 και δεδανισθαι παρα σου δια χειρος σου εις χειρας μ^ο και αναγκαιας χρεας,
 χ[ρυ]του κεφα[λ]αι^ο δεσποτικων δοκιμ[ων] νομισματια δεκαπε[ν]τ^ε ομου
 [πα]ρα κερατια ογδοηκοντα τεσσαρα ζ[υ]γω δη[μο]σιω Αντινο^ο. γι/χρ/ι ι ie
 ϑ π/κερ/πδ//τω
 15 αυτω ζυγω και σταθμω δημοσιω Αντιν[ο^ο]. Και ταυτα ετοιμως εχω εγω τε
 κς παντοις
 μου κληρονομοι παρσχεν σοι τε και [παντι τ]ω κυριως υπερ σ^ο αει πραττοντι,
 εν δυσι διαδοσεσι, οποταν βουληθης, διχα πα[σ]ης αγνωμοσυνης και υπερ-
 θεσεως,
 ουτως : τα μεν νομισμα ε^ξ εκ τουτων, παρα κερατια πειντε εκαστου τω
 αυτω ζυγω, ατοκι υπαρχειν και υπερ πιστεως και ασφαλειας της τ^ο προκειμ^ε
 20 χρεους αποδοσεως, εντευθεν ηδη υποτιθημι σοι και υπεθεμην, εν ταξει
 ενεχυρου και λογω υποθηκης δικαιω, την υπαρχουσαν μοι και διαφερ^οσα[ν]
 ολοκ[ληρον] εξειθ[ραν] ηε[υ]δα[ν] επι απηλιω[την], συν της εκτο[ς] κ[ατ]α-
 γαι^ο γ[αμα]ρας
 ητοι κ[υπ]ης, την ουσαν απ^ο της εμης οικιας της δι[ακει]μ^ε επι της [ρουμε]ς
 [α]μφ^ο (?)

Ligne 9. Lire *χηρευουσα* : même forme fautive au n° 67009, r., l. 12; cf. *P. Mon.*, 11, v., 1, où il faut supprimer l'υ. — Sur cet emploi illogique de la locution *και αυτη*, cf. n° 67023, l. 8, et 67305, l. 6. — Τησδε.

Ligne 10. Ψηφιστης παιδευτηριου : l'économe de l'école publique d'Antinoé.

Ligne 12. Quelques mots passés par négligence : *εις χειρας μου* (*εις ιδιας μου*) *και αναγκαιας χρεας*. Cf. n° 67163, l. 15.

Ligne 14. Ce calcul est expliqué plus loin : sur les 15 *nomismata*, six sont estimés à la valeur de 19 *κεράτια* (perte de 5 *κερ.*) et neuf à celle de 18 (perte de 6 *κερ.*) ; total : $(5 \times 6) + (9 \times 6) = 84$. — Le signe ϑ s'était déjà rencontré plusieurs fois (cf. n° 67039, l. 5, 67053, l. 9, etc...); mais nous avons ici la preuve qu'il signifie bien *ομου* comme je l'avais supposé.

Ligne 18. Νομισμα(τα) : *sic*. Le second paragraphe, concernant les 9 *nomismata* restants, commence à la ligne 38.

Ligne 22. Εξειθ[ραν] ou à la rigueur εξειθ[ραν] : évidemment pour εξεδραν, qu'on lit à la ligne 26. Autres cas de location d'εξεδρα dans *P. Oxy.*, VII, 1037 (an 444); *P. Flor.*, 13 (vi^e-vii^e siècle). — Μετα της serait un peu long pour la lacune, et à la fin, γ[αμα]ρας pour *καμαρας* est probable (cf. par exemple *P. Flor.*, 13, l. 4).

Ligne 23. Κπη : expliqué par *τρωγλη* dans Hesychios, c'est ici une *cave*; cf. le copte κηπε, *voûte*. — Ουσαν : douteux.

- ταυτης τη[s] Αντινοειαν, παρακατω της ταυτης Ομονοιας, ηνεωγμενης [67309]
 25 επι τον οικον του της αριστης μημηης Γενναδιου του απ' σκριν[ι]αρ/ της δ[ο]κ/
 ταξ[ε]ω,
 επ' απηλιωτην, συν' αχρουντι τη αυτη εξεδρα μερ[ει] τ[ο] εκεισε θρεατος και
 αναλογ[ο]ντι],
 και τω αυτης ολ[ο]κληρηθ[η] δωματ[ι]ω και αυλη [και παντ]ι δικαιοι και πασι
 χρηστηριοι[s]
 κατα το αυτο αναλογουν ταυτη μερ[ος], και τη π[α]ρ[ο]δω και ανοδω κ[α]ι χαθοδω
 και εξ[ο]δ[ω]
 τα[υτ]η[s] τεθυρ[ω]μ[ε]νης και κεκλειδω[μ]ενης, εφ' ω ταυτην ειναι υπο σε και
 υπο
 30 το[υ]ς σους κληρονομους αι ποτε ανεν' ενοικειου, εις οικησιν τε και χρησην
 [υ]μων, αντι της παραμυθειας του π[α]ρ[ο]κ[ε]ιμενου χρεους των αυτων μοιων
 εξ' νομισματων μεχρι επιλυσεω[s] και απ[ο]δοσεω[tων]. Και ετοιμως
 εχω εγω τε και παντοιοι μου κληρονομοι θυλαξαι υπο σε την καθαραν
 νομην και δεσποτειαν απρατον ανυποθετον ανεπιδανιστον ετερω θανω
 35 ανυπαλλακτον, μη προυποκειμενην οιω δηποτε οφληματι
 δημοσιω [τε] και ιδιωτικω, [ην]π[ε]ρ [ν]ομην [σο]ι αχεραιαν (sic) εντευθεν [ηδη]
 παραδεωκα επι τω π[α]ρ[ο]κ[ε]ιμ[ε]νω μονω χρεει [των αυ]των εξ' [νομ]ι, —
 τα δε εινεα νομισματα, εκαστου παρα κερ/ εξ' ζ' Αν[τι]ν[ι], ετοιμως εχω
 καταξα[λ]ειν σ[τ]ρ[ι] ειτω μετ[α] της αυτων κατα μ[η]ν[α]
 40 επικερδ[ε]ας, τουτεστιν α[ρ]γυριου ταλαντων τριακοσιων εκαστ[ου]

Ligne 24. Ομονοια : peut-être une église de ce nom (cf. EVAGRIUS, *Hist. eccl.*, II, 13 : της επικλην Ομόνοιας εκκλησίας, à Constantinople), ou une statue de la Concorde élevée sur une place publique.

Ligne 25. Απο σκρινιαριαν της δουκιης ταξ[ε]ως : ex-scriniaire.

Ligne 27. Δωματιω : la terrasse. Cf. *P. Flor.*, 13, note 6.

Ligne 31. Αντι της . . . : la jouissance gratuite de l'exedra représentera l'intérêt des 6 nomismata. Sur παραμυθεια, cf. n° 67167, l. 9.

Ligne 34. Ανεπιδανιστον : ne servant pas de gage à un autre emprunt.

Ligne 39. Κατ' ετος est impossible; κατα μην[α] semble très probable.

Ligne 40. Si nous appliquons ici le système de calcul exposé dans l'introduction du n° 67163, nous obtenons les résultats suivants. Un nomisma vaut 12.000 talents; un nomisma moins 6 keratia en vaut 9000. Ces 9000 talents en rapportent 300 par mois : l'intérêt est donc de 3,333 o/o par mois, soit exactement 40 o/o par an. Ce total semble exorbitant, et peut-être faudrait-il adopter la valeur moindre du talent, qui a été signalée également au tome II, p. 123 : un talent = 1500 petits deniers (au lieu de 6000). Un nomisma vaudra alors 48.000 talents, un nomisma moins 6 κερ. en vaudra 36.000. L'intérêt de 300 par mois sera de 3600 par an pour 36.000, c'est-à-dire 10 o/o.

[67309]

- [νομ]ισμα[τος των εννεα], ψηφίζομεν^ο του χρον^ο των τοκων
 απο νομ[ηνιας Φαρμ^οθι] μηνος τ[ης] παρουςιης δευτερας ινδικ/ αχρι
 απ^οδοσεως τ^ο προκ/ χρ[εους τω]ν [αυ]τω[ν] ενν[εα] μονων νομισματι.
 Και ὑπερ πιστεως και ατφαλεια[s] τ^ο αυτ^ο [π]α[ρουν]τος [χρεο]υς, την προ-
 γενεστεραν
- 45 πρασιν [τη]ς προειρη^εμ[ς] [οι]κις μετ^α παντος αυτης τ^ο δικα^ο παρακατ
 ε[σχ]ηκας [μ^ο] εν ταξει ενεχυρου των αυτων εννεα νομισμ^α μονων,
 [εφ ω σε ταυ]την εχειν και κ[ατακυριευ]ειν παρα σεαυ[τ]η αχρι απο
 [δοσεως τ^ο προκειμενου χ]ρε[ους] κ[α]ι [.] ερ^ους
 ε. υρ^ου. s κ. βλα. ρ^ους μεν^ης παρ εμ^ο
- 50 νυν. Και [ε]ις σην ασφαλει[α]ν θεμ[η]ν σο[ι] τ[αυτ]η[ν] την υποθηκην
 κυ[ριαν] ουσ[αν] και βεβαιαν πανταχ^ο προφερομενην, μεθ υπο[γ]ρα[φ]
 του [υπερ εμου υπογρ]αφ^οντος και συνηθων μαρτυρων, υποκειμενων
 σοι ε[ις] το τα προγεγραμ^εμ[α] συμφω^να [παρ] εμ^ο φυλαχθηναι και περατι
 δοθην[αι] καθαπερ εκ δικ[η]ς, παν[των] των ο[ν]των μοι και εσομενων
- 55 πραχμ[ατων]. Κ^ι εφ απαντα ερωτηθ[εις] ωμολογησα :ϛ

Ligne 45. Προγενεστεραν πρασιν : le contrat de vente par lequel Jean s'est autrefois rendu acquéreur de la maison. Cf. la προκτητικη πρασις du n° 67151, l. 279.

Ligne 50. Νυν : ajouté après coup dans la marge.

Bibl. : Ce papyrus appartient au Musée d'Alexandrie (Inv. 301), où M. E. Breccia a bien voulu m'en laisser prendre copie. Je l'ai incorporé dans ce Catalogue parce qu'il fait certainement partie de la trouvaille de Kôm-Ichgaou. L'écriture est, en effet, celle de Dioscore, et, en outre, le vendeur du papyrus a indiqué ce lieu de provenance.

67310. Contrat de mariage (συζυγίας σύμφωνον ἦτοι γαμικὸν συμβόλαιον, l. 9). — Long. 0 m. 228 mill., larg. 0 m. 306 mill. — Sans doute Antinoé (l. 6).

Il résulte d'une communication de M. Bell que P. Lond., V, 1171, est la forme définitive du document dont notre n° 67310 n'est qu'un brouillon.

La forme du contrat est insolite : il a été rédigé après la consommation du mariage, comme s'il y avait là un souvenir de l'ancien « mariage d'essai » égyptien (cf. L. MITTEIS, *Grundzüge . . . der Papyrskunde*, II, p. 200 et seq.). La constitution de la *donatio ante nuptias* est présentée comme la reconnaissance d'une dette : un autre exemple de cette disposition est fourni par le papyrus de Londres Inv. n° 1799, publié avec *P. Mon.* n° 3 (éd. A. Heisenberg et L. Wenger). On y lit, aux lignes 10-13 : ὁμολογῶ ἐγὼ ὁ πρ[ο]γεγραμμένος Ἰακώβ διὰ ταύτης μ[ου] τῆς ἐγγρα[φ]ῆς ἀσφαλείας ἔχειν καὶ χρ[ε]ωστῆν σοι ὃ π[ε]ρ τοῦ συμπεφωνημένου γ[αμικοῦ] ἐδίου, χρυσοῦ etc... Cursive penchée, grossière; les traits primitifs ont été repassés postérieurement, aux l. 10-14. Les lacunes ont été comblées en partie, sur les indications de M. Bell.

RECTO.

[67310]

- † Πρωην κατα Φιλικην και ειρηνικην διαθεσιν ^{εμαυτον} συνηρμοσασμην τη ση κοσμοιοτητι
κατ εκδοσιν νομιμῶ γαμῶ, επι χρησταις ελπι(ζει) ει τω Θεω δοξειεν και τεκνων
σπορα,
και την σην σεμνην και ασφαλη παρθενια ευρων διηγορευσα. Οθεν εις ταυτην
ηκω την εγγραφον ασφαλειαν, καθ ην ομολογω οφειλειν και χρεωστειν υπερ
ητοι προ γαμῶ δωρων
5 των σων γαμικων εδνων των συμπεφω[ν] ημεν[ω]ν κ[αι] συναρξαντων
μεταξ[υ]
και σου, χρ[ι]ς δεσπ[ι] δοκ[ι]ς π[ρ] λς, ζι λ σταθμ[ι]ς Αντι[ς]. Και ταυτα ετοιμως εχω
παρασχειν τη ση
ευγενεια ορποτην βουλιθης, διχα πασης αγωνισουσνης και υπερθεσεως, και [δυνω]
και πορω και τιμηματι της εμης υποστασε[ω]ς γενικως και ιδικως. Και ομολο^ω
μηδεν ηττον προσεπι τουτοις διαθρεψαι (σῶν) γνησιως και ενδιδασκειν
10 καθ ομοιοτητα παντων των συμμετριων μου και τον [πρ]οσ[ον]τ[α] μοι
πορον κατα τον δυνατον τροπον
της εμης μετριότητος, και εμ (sic) μηδεν καταφρονησαι σου μητε εκβαλειν
σε εκ του εμῶ συνοικεσι[ου]
[πλ]ην εκτος λογου πορνιας και αιχρας πραξεως και σωματικης αταξιας
αποδειχ^ηισομενης δια τριω(η)
η [π]λ[εον] α[ξιοπιστων] ανδρων, παχανων οντων και πολιτικων, ελευθερων,
και μηδαμως αποστηναι με της σης
κ[ο]ιτης, [μη]δ[ε] ετερας [δραμει]ν [α]ταξιας η ασελγας, μεντοι και αυτης της
σης κοσμοιότητος υπακουσης μῶ
15 κ[α]ι φυλαττουσης μοι πασαν ευνοιαν και ειλικρινη στοργην εν πασι καλοις
και ωφελιμοις εργοις τε και λογοις,

RECTO. — *Ligne 9.* Sur la locution *προσεπι τουτοις*, cf. n° 67032, l. 73; 67243, v. (B), l. 18, et 67313, l. 64; de même *P. Mon.* 1, l. 44. — Σοι : barré, et σε écrit au-dessus.

Ligne 10. Καθ : correction sur κατ. — Συμετριων (sic) : les gens de même condition.

Ligne 12. Εκτος est presque certain, au début, quoique le τ ait été ajouté postérieurement. Les traces de deux ou trois lettres, avant ce mot, font songer à πλην, mais c'est une simple hypothèse. — Τριω : pour τριων. La lettre barrée est sûrement un η.

Ligne 13. Η : ajouté dans la marge. — Πλεον : très douteux. — Παχανοι : ce sont, ordinairement, ceux qui ne font partie d'aucune militia (cf. *Cod. Just.*, IV, 65, 35); mais ce sens est également celui du mot qui suit : πολιτικοι. Ici, il faut comprendre les habitants de la campagne (παγος) et ceux de la ville (πολις).

Ligne 15. Lire ειλικρινη.

[67310]

κα[ι] υ[πρ]ταττομενης μοι τροποις απασιν ατε δη ανηκει απασαις ευγενεστα-
ταις γυναιξιν ενδεικνυσθαι εις τους
εαυτων ευμοιρου και φιλε[τ]τους ανδρας δι[χα] υ[βρε]ως και αψικωριας
και οιας δηποτε καταβρον[η]σεως
αλλ' οικουραν διολου ειναι, και φιλανδρον περι εμε γενεσθαι σε, ακο-
λουθως τη παρ εμου δειχθησομενη σο[ι]
αγαθη και σωβρονει προαιρ[ε]σει.

VERSO.

- † Και ει συμβαιη [μ]ε ποτε κ[α]ιρω η χρονω καταβ[ρ]ονησαι σθ̄ κατα τον
π[ρ]οα[φ]η[γ]ηθεντα τροπον, η εκβαλειν [σ]ε
χωρις ευλογου αιτιας ω[ς] προγεγραπ[ται], ε[το]ι[μ]ως εχω πα[ρ]α[σ]χ[ειν]
την ση κ[ο]σμοιτητι, λογω ποιη[η]ς της αυτης καταβρον[η]
[νομι]σ[μ]α[τ]α[ι]ν. εργω απαιτουμενη και κατα[β]αλλομενη παρ εμο[υ] χωρις
α[ν]τιλογιας και [ε]θεσεως
[κρι]σεως [και] δικης και πασης αφορμης και μεμψεως
κ[α]ι παν[τ]ροις νομιμου παρχρ[α]φης αναμφιλογως, ενεχομενης και σου τω
αυτω ισω[με]ντοι προστιμω
5 ε[ι] κ[α]ι εμου κατ[α]βρονητη[ς] επι τοις προτεταγμενοις συμβωνοις εφ̄ ο[ι]ς
. τ[ο]ς προς [ο]μολογω[ν] εχ[ω] ο σο[φ]ς
γαμετης μη συγκαλεσσαι τινα ανακολουθον κατ̄ οικον επι σε(?) μητε συμπρο-
σι[α]ζειν εγγυς σθ̄
μετ̄ εταιρ[ων] η[ν] οικ[ει]ων(?) η μεθ̄ ετερον τινας . . . μ[η] βουλο[μ]ενης [τ]η[ν]
αυτ[ων]
κατ[α]σ[τ]ατιν
Και εις ασθ̄/εκατερ[ο]ν μερυν κ[α]ι τ[ου] φιλαλληλων συνοικ[ε]σ[ι] ου, εθε-
μην τουτο το της συζυγιας
συβωνον ητοι γα[μ]ε[κο]ν [συ]μβολαιον κυριον ον και βεβαιον πανταχ̄
επιθερομενον. Και επερ[α] (αμολ)
10 εκων και πεπεισμενος ωμολογη[σα], μ[η] φοβω μη δολω μη βια και απατη
μη[τ]ε αναγκη συνελαννομενος,
και υπογεγραμμενον εξεδομην σοι παρ[ε]σ[τ]α[λ]ει[α]ν, και προς παντα
και προς εκαστον αυτων των εμπεριεχομ[ε]ν

Ligne 17. Αψικωριας : pour αψικωριας. L'angle du papyrus est déchiré, et l'était déjà quand on écrivit ce contrat, puisque les trois dernières lignes suivent le contour de la lacune.

Ligne 18. Peut-être οικουραν, mais l'α est plus probable.

VERSO. — Ligne 6. On pourrait lire aussi ανακολουθον.

Ligne 11. Και, au début, ajouté en marge.

αὐτὰ κεφαλαιῶν καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ προστιμῶν ἀποδοσεῖ εἰ ὅγῳ τυχοί, ὑποθε- [67310]
 μένος σοὶ πάντα τὰ ὄντα μοι καὶ ἐ[σ]ομί
 πρᾶγματτα, ἐνεχυροῦ λόγῳ κ[α]ῖ υποθηκῇ[ς] δίκαια (ὡμολογησ).

Ligne 13. Ὁμολογησ(α) : barré avant d'avoir été achevé; de même l. 9.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40463.

67311. **Contrat de divorce.** Les noms des deux parties sont perdus; les clauses sont analogues à celles qu'on a lues aux n°s 67121, 67153-67155.
 — Long. 0 m. 270 mill., larg. 0 m. 243 mill. — Antinoé.

Date : 569-570 (?). Dioscore est arrivé à Antinoé en 566. Si donc, comme c'est probable, il faut restituer [τριτῇ]ς à la ligne 1, nous sommes en 569-570.

Cursive soignée (écriture de Dioscore).

-
 [τριτῇ]ς ἰνδικ[ε]|| εἰν Αντι[ο] πόλει τη λαμπ[ρ]ῳ]
 [·] Ταυτ[ῇ]ν τιθεν[τ]αι καὶ ποιοῦνται πρὸς ἀλλήλους ἐκόντες τὴν]
 [εγγρ]αφὴν δισσην [ομοτυπον ομολογίαν, δυναμὴν ἐχούσαν ρεπουδίου]
 [καὶ ἀπ[ο]ζ[υ]χῆς καὶ δι[α]λύσεως, — — — ἐκ μεν τῷ ἐνός]
 5 μ[ε]ρ[ο]ς Α[ν]υρηλια Α[ν] — — — Συγατηρ τοῦ της εὐλαξούς μνημῆς — — —],
 ἐκ μητρὸς Τ[ε]κ[ν]υσίας, μ[ε]τὰ συνεστῶτος ἐμοῦ — — — — —]
 παρωντῶς [καὶ] συνευδο[κ]ούντος αὐτῇ ἐν ταυτῇ τη διαλυτικῇ ομολογίᾳ]
 ὡς ἐξῆς ὁ[ν]τῶται, ἐκ ὁ[ς] ὁ πατεροῦ μεροῦς Αὐρηλίου — — — υἱός]
 [. . .] αἰμῶνος, ἐκ μητρ[ο]ς — — — — —, ἀμφοτεροὶ ὀρμώμενοι ἀπο τῆς]
 10 Ἀντινοέων πόλ[ε]ως, ἀλλή[λ]οις δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἐφεξῆς ἐπὶ λεξέως]
 οὕτως. Πρωτῇ συνηφ[θ]ῆμεν ἀλλήλ[ο]ις ἐπ[ὶ] γαμῷ ἡ[μ]ῶν καὶ κοινῷ
 βίῳ συνοικεσιῷ ἀρμονίαν τε καὶ κ[ο]ιν[ω]νίαν, ἐπ[ὶ] χρο[ν]οῖς ἐλπίσι καὶ
 γνησίῳ
 τεκνῶν ἀγαθῇ σπορά, οιομένοι [ε]κτελεσθαι μετ' ἀλλήλων εἰρηνικὸν
 σεμνὸν συνοικεσίον ἐφ' ὅλον τὸν της ἐξαμφοῖν ζωῆς χρόνον· ἐκ τε τῶν
 15 ἐναντιῶν οὐκ ἴσμεν ποθεν παρὰ π[ρ]οσδοκίαν πεπονθαμεν ἐκ σκαίου
 ποιητῶ δαιμόνος ἐπεμξρισταντ[ος] ἡμᾶς τῷ ἀπ' ἀλλήλων χωρισθῆναι

Ligne 1. [Τριτῇ]ς : [πρωτῇ]ς donnerait aussi une date acceptable, mais serait sans doute un peu trop long pour la lacune.

Ligne 6. Ἐκ : ajouté en marge. — Pour la restitution, cf. n° 67158, l. 78 : μετὰ συνεστῶσης καὶ συνευδοκουσῆς καὶ συμπε[θ]ομε(ν)ς αὐτῶ της αὐτοῦ γαμετῆς
 της κ[α]ὶ συναινουσῆς αὐτῶ ἐν ταυτῇ etc. . .

Ligne 9. [Φοιξ]αἰμῶνος est possible, mais non certain.

Ligne 12. Βιῷ : ajouté dans la marge.

[67311]

του αὐτοῦ κοινῷ συνοικεσιῷ, κατὰ τ[ὸ] εἰς τὴν παρῶσαν εγγραφὸν πρὸς
 ἀλλήλους ἀπ' αὐτῶν ἐληλ[υ]θᾶμεν, ὅ[ι] η]ς ομολο[γ]όντες μὴδὲν τοῦ λοιποῦ
 λογον
 εἶναι

πρὸς ἀλλήλους μὴτε εἶναι, ἀπ' οὗ τὸ νυν [ε]πι τοῖς παντελεῖ χρόνοι, διὰ τοῦ ἡμᾶς
 20 ἀπειντευθεν ἡδὴ διαλελυθῆναι καὶ [ἀπ]ηλλαγθῆναι πρὸς ἀλλήλους τοῦ καθαπαξ,
 περὶ τῶ γαμῷ συναφείας καὶ ἀναλωμ[ε]ν[ε]ς τουτοῦ καὶ προικός καὶ γαμικῶν [θαι]
 ἐδῶν καὶ σκευῶν συνεισηνεγμένων ἀλλήλοις παρ' ἀλλήλων, καὶ πεπληρωσ
 τουτων ἀπαντων. Καὶ ἐξέσται ἑκατέρω[ν] μερεῖ ἡμῶν ἑτέρω γαμῷ ομιλῆσαι
 ἀκωλύτως καὶ ἀνεγκλήτως ἐπανα[γ]ες. Καὶ εἰ βούληθῃ τις ἐξ ἡμῶν πῶ
 25 ποτε εἰναξαι τῷ ἑτέρω περὶ οἰοῦ δηπο[τε] παραγματος εγγραφῷ ἢ ἀγραφῷ,
 ἀκριτοῦ ἢ κεκριμμένου (sic), ἐν δικαστηρίῳ [οἰ]ῶ δηπ[ο]τε ἢ ἐκτος δικαστηρίου
 μικροῦ ἢ μεγάλου, ἐπιχωρίου ἢ ὑπερο[ρ]ίου, παρῆξει ὁ μὴ ἐμμενῶν τῷ ἐμ-
 μενῶν

μερεῖ χρυσῷ νομισμῇ, εἰς [ε]υστ[α]λμῆς, [μ]ετακ[ε] τ[ὸ] αὐτοῖς ἀκούσας ἐμμενῶν πᾶσι
 τοῖς ἐγγ[ε]γ[ρ]ῶ συμφώνοις τῇ π[α]ρ[α]ρ[ο]ῦσα ἀπ' αὐτῶν, ἡς [τ]ο γράμμα κυρίον
 εἶναι καὶ

30 βεβαίον πανταχῶ προφερομῆς, μεθ' ὑπο[γ]ραφ[ῆς] τ[ὸ] ὅ ἡμῶν ὑπογραφ[ῆς] καὶ
 μαρτυρ[ῆς],

παρ' ὧν ἐρωτηθεῖν[τ]ς ὠμολογησά[μ]εν.

⊕ : P:

Ligne 18. Lire ομολογούμεν.

Ligne 29. Εγγεγραμ(μενοῖς) : les trois dernières lettres forment une sorte de mono-
 gramme; — παρουνση.

Ligne 30. T[ὸ] : le trait placé sur l'ο dépasse la lacune. — Καὶ μαρτυρ(ων) : cf. n° 67166,
 l. 30.

Ligne 31. La fin de la ligne en signes tachygraphiques (?); on reconnaît pourtant quel-
 ques lettres latines, mais qui n'offrent aucun sens.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 43626.

**67312. Testament de Fl. Théodore, employé dans les bureaux du duc de Thé-
 baïde. — Long. 1 m. 627 mill., larg. 0 m. 305 mill. — Antinoé
 (pl. VII).**

Date : 31 mars 567.

Cf. n° 67151; c'est la même prolixité de style, souvent la même expression, et
 une longueur d'autant plus frappante que le document est incomplet. Le testateur,
 n'ayant pas d'enfants, partage sa fortune entre trois héritiers : au monastère de
 Saint Senouthios à Atripé (aujourd'hui le Couvent blanc près de Sohag), il laisse tous ses
 biens immobiliers sis dans les nomes Hermopolite, Antinoïte et Panopolite ou autres
 lieux, ainsi que dans les villes d'Antinoé et d'Hermopolis, à charge d'en employer le

revenu en œuvres pîes; au couvent d'Apa Mousaios (l'indication géographique est [67312] perdue dans une lacune) il lègue sa fortune mobilière, pour en faire un usage analogue; à sa grand'mère Hérais il donne une propriété, dont le nom n'est pas indiqué, l'espace réservé à cet effet sur le papyrus n'ayant jamais été rempli. Tous les esclaves du défunt recevront la liberté; la fin du testament énumérerait quelques legs de moindre importance, confiés aux exécuteurs testamentaires. Pour les détails, je renvoie aux notes du n° 67151, qui est rédigé sous une forme absolument analogue. Cursive ronde. Deux fragments, séparés par une courte lacune (l. 78). La fin manque.

- † Βασιλείας και υπατειας του Θειοτατο ημων δεσποτου
 Φλαυίου Ιουστινω του αιωνιο αυγουστου αυτοκρατορος
 ετους δευτερο, χαρμυθι πεμπτη « πεντεκαιδεκατης
 ινδικτιονος. Εν Αντινοπολει τη λαμπροτατη.
- 5 † Φλαυιος [Θ]ε[σ]δ[ω]ρ[ος] ε[ξ] [κ]ε[π]τ[ω]ρ της κατα Θηβαιδα δουκινης
 ταξεως, υιος του της ε[ν] [ρ]ο[ξ]ο (?) μνημ[η]ς Φοιβαμμων[ος] γεγονотος σχολα-
 στικω
 φορου Θηβαιδος, ορμωμενος απο της Αντινοεων, ταυτην
 ποιωμαι την εχ[γ]ραφον διαθηκην καθα υποτετακτ[α]ι . . υ
 συνεχομενος και δεδειως το μελλον, μη, πριν διαθωμαι
 10 και τα καθ εμαυτον διατυπωσω, και παρα προσδοκιαν τον
 βιον μεταλλαξω, δια τουτο, νοων και φρονων και επ ακριβειας
 πολλης φερων μω τον λογισμον και ερρωμενας εχων συν Θεω
 τας φρενας και πασας τας εσθησεις και τους λογισμους
 απαθεις διασωζων, ταυτην την διαθηκην τιθημι,
 15 επι παρουσια των κατα παρακλησιν εμην προσκληθεντων
 και επι το αυτο συνηγμενων ρογατων νομιμων επτα μαρτυρω,

Lignes 5-6. Noms propres effacés volontairement. *Théodore* est pourtant assez probable; à la rigueur, on peut distinguer quelques vestiges d'un ρ, ce qui écarterait la conjecture *Θεοδοσιος*. — *Εξεπτωρ*: douteux. Cf. *P. Hamb.*, 23 (569), l. 4. Les *exceptores* sont les greffiers attachés à la personne d'un magistrat, et chargés de la rédaction des *acta*.

Ligne 7. Sur le titre *σχολαστικος φορου Θηβαιδος*, cf. COLLINET, dans la *Revue de Philologie*, 1912, p. 132. La restitution « Phoibammôn » paraît peu possible pour le nom, quoique l'avocat Phoibammôn soit connu par plusieurs papyrus publiés plus haut.

Ligne 8. On attend quelque chose comme [θεω] *συνεχομενος*; mais à la fin de la ligne on ne distingue plus qu'un υ, presque certain.

Ligne 9. Lire *δεδειως*.

Ligne 13. Lire *αισθησεις*.

Ligne 16. L'espèce d'accent circonflexe qui surmonte le ρ est peut-être un λ proposé en correction. Ce terme de *rogati* est celui du droit civil: *rogatis testibus septem numero* (*Cod. Just.*, VI, 23, 21).

Catal. du Musée, n° 67279.

[67312]

πολιτων οντων ρωμαιων, εφηβων, και ὑπολημφεως αντι
 ποιούμενων, τῷ κς εξης ὑπογραφοντων ταυτη μὲ τη δ[ιαθ]ηκη
 και σφραγιζοντων αυτην εν μια συνοδῳ και ροπη και ωρα, μηδεμιας
 20 ετερας πραξεως μεσολαβουσης, κατα την των νομων δυναμιν,
 ηνπερ διαθηκην ὑπαγορευσα (sic) ελληνικοις ρημασι τε και
 γραμμασι γραφηναι επετρεψα, και βουλομαι αυτην εχειν την
 ἴδιαν δυναμιν και βεβαιωσιν εφ' οἷς περιεχει πασι κεφαλαιοις,
 επεχειν δε αυτην ουδεν ηττον και κωδικιλλου ταξιν και δυναμιν
 25 πασης τελευταιας βουλήσεως και φιδείκομισσαριας
 επιστολης, προκομιζομενην και δημοσιευομενην επι πασης
 αρχης και εξουσιας παντι χρονῳ και καιρῳ, κατα τα θειωδως
 ὑπο των νομων διηγορευμενα. Εἰ δε δοξῇ μοι μετα ταυτα
 κ[ω]δικιλλον η και κωδικιλλους Θεσθαι και ετερα εν αυτοις
 30 κεφαλαια διατυπωσαι, βουλ[ο]μ[α]ι [κα]ι [κελ]ενῳ τον παρ εμου
 γεννησομενον κωδικιλλον η τους παρ εμῶ γεννησομενους
 κωδικιλλους εχειν και εξειν την ἴδιαν δυναμιν και το
 εκ νομων κυρος ως κεκομψιρματευμενους εν ταύτῃ μὲ
 τη διαθηκῃ. Εἴη μὲν εμε εφ' ετερον χρονον ζην και τα
 35 συνιθη πραττειν, ον αν παρασταιη τῷ σωτηρι Θεῷ επειδι δε
 αναγκη τελευταν και των ανθρωπων ὑπαναχωρησαι
 παραγματων, κληρονομοῦς ε[ν]σ[τ]η[μ]ι και κλη[ρο]νομοῦς μου
 ειναι βουλομαι και κελενῳ τῷ δ[ικ]αιον του ευαγου[ς] μου[ς] αστηριῶ
 καλῶμενῳ Απα Σεν[ου]θ[ου], κ[ε]ι[μ]ε[ν]ῳ ε[ν] τῷ ορει Τρι[φι]ῶ του Πανοπολιτου
 40 νομῶ, δια Πετρ[ου] του Θεοφιλεστατ[ῶ] αρχιμανδριτῶ, ὁ μὲν
 αλλα και το δικ[αι]ον τῷ μου[ν]α[στ]η[ρι]ῶ κ[α]λουμ[ε]νῳ Α[π]α Μουσαιῶ,
 κειμενῶ εν τῷ ορει Α. λ. . . [τῷ Ερμουπο]λιτ[ῶ] (?) νομῶ, δια Φοιβαμμωνος
 του Θεοφιλεστατῶ αυτου ηγῶμενῶ, και Ηραϊν την
 ευγενεστατην μου προς μητρος μαμμην, παντων των

Ligne 19. Ροπη : dans le sens d'«un instant», assez fréquent à cette époque.

Ligne 21. Le premier α de ὑπαγορευσα est corrigé sur un ο.

Lignes 37-42. Toutes les indications précises ont été effacées volontairement, en délaçant l'encre.

Ligne 39. Ce monastère de saint Senouthès ou Schenoute est celui qui existe encore aujourd'hui près de Sohag, et qui est connu sous le nom de «Couvent blanc», *Deir el-Abiyadh*. *Όρος Τριφίου* désigne la «montagne d'Atripè» des textes coptes (cf. H. GAUTHIER, *Notes géogr. sur le nome Panopolite*, dans le *Bulletin de l'Institut. franç. d'archéol. orient.*, IV, p. 78-79).

Ligne 42. La restitution Ερμου comble exactement la lacune; en outre, ce nome semble indiqué par la ligne 56.

- 45 εν καιρω τελευτης καταλειθθισομενων παρ εμο πραγματος
και αγωγων και ενσχων και παντος δικαιο, απο πολυτελους μεχρι
ελαχιστου και ασσαριω ενος, επι τη εξης εφ εκαστω των
ειρημενων κληρονομων προελευσομενη παρ εμο διαστολη [τ]ε
και διατυπωσει. Οι δε λοιποι παντες οσοι προς γενος μοι
50 δ[ι]ενηνοχασιν η κατ' αχιστειαν διαφερειν οιονται, αποκληρονομοι
μὲ εστωσαν, ο[υ]κ εφ [υ]ξρι τινη, μη γεν[ο]ιτο, αλλα δια το ουτω μοι
δεδοχθαι, σωφρονει και ακριξει λογι[σ]μω χρησαμε[ν]ω. Βουλο[μαι] δ[ε]
τοιουν και κελευω Πετρον τον ευλαβεστατον αρχιμανδριτη[ν],
ητοι το δικαιον το αυτο εναγους μοναστηριω απα Σεουθου, εχειν
55 εις την ιδιαν ενστασιν παντα τα παρ εμο εν καιρω τελευτης
καταλειθθισομενα ακινητα πραγματα κατα τε τον Ερμου
πολιτην και Αντινοϊτην και Πανοπολιτην τους νομους,
η και κατ' ετερους ως εικος διαγειται τοπους, εχεν δε ουδεν
ηττον εις την ιδιαν ενστασι[ν] κ[αι] παντα τα κατα την Αντι/
60 η κατα την Ερμουπολιτην διακειμενα παντοια μὲ πραγματα
ακινητα, εφ ω την εξ αυτων παντοια συλλεγομενην
ετησιαν προσδοκω δε κα[ι] στεγανομια(ν) διαπανασθαι εις ευσεβεις
διαδοσεις. Βουλομαι [δε] κ[αι] κελευω τη[ν] αυτο[ν] ευλαβεσ[τα]τη[ν]
απα Πετρον, ητοι το δικαιον του αυτο εναγους μονασ[τη]ριω
65 των απα Σεουθου, την διακειμενην μὲ κα[ι] την Αντινοειαν
οικητικην πατρων μὲ οικιαν, μετα φ[αν]τος αυτης του δικαιο
και σταβλο[υ] και οικοπεδων συνημμενω[ν] τη αυτη οικια,
αμα τη εμη τελευτη διαπιπρασ[κε]ιν, κ[αι] την τουτων
αποτιμησιν διαδιδουαι εις [τ]ε αναρρησιν αιχμαλωτων

Ligne 49. Cf. le testament de Saint Grégoire de Nazianze (*Patr. gr.*, XXXVII, col. 389) :
οι δε λοιποι παντες εστωσαν μου αποκληρονομοι.

Ligne 50. Ονωται semble avoir été écrit ensuite sur οιονται.

Ligne 51. Υξρι. — Lire <ο> μη γενοιτο.

Ligne 55. Ενστασιν : dans sa part d'héritage. C'est ainsi qu'il faut comprendre au
n° 67151, l. 274.

Ligne 58. Κατ' : apostrophe dans le ms. — Διαγειται pour διακειται.

Ligne 60. Les propriétés sises dans les villes mêmes, et non plus à la campagne.

Ligne 62. Lire τε και στεγανομια (ν barré à la fin ?).

Ligne 65. Των απα Σεουθου : cf. peut-être l'expression εις τα απα Σεουθου du
n° 67002, III, l. 20.

Ligne 69. Lire αναρρησιν; cf. *Novelles*, 65 et 120, c. 9. Le passage est intéressant
pour l'histoire des incursions de nomades en Égypte (Blemmyes ou Saracènes) : les
razzias étaient encore chose à prévoir dans la Haute-Thébaïde, puisque le testateur
met en première ligne son intention de contribuer au rachat des captifs.

- [67312] 70 και εις ετερας ευσεβεις διαδοσεις. Ετι βουλομαι το[ν] αυτον
 ευλαβεστατον ανδρα, ητοι το δικαιον το[ν] αυτῷ μοναστηριῷ,
 παντα τα περιερχομενα εις α[υτον] εκ τη[ς] εμης με[ν]
 υποστασεως, ανηκοντα δε τω εις εμε [πε]ριελθ[οντ]ι
 κληρω ε[ξ] ε[ν]σεβεια[ς] τ[ης] μακαριωτατη[ς] μὲ γ[α]μ[ε]της,
 75 διαπιπρασκειν, και την τουτων αποτιμη[σιν] δια[ρ]ο[ν]ηαι
 ωσαντως ὑπερ αγιας προσφορας της αυτης μακαρ[ιας]
 μὲ γυναικος η και ει[ς] ε[τ]ερας ε[ν]σεβει[ς] διαδοσεις ὑπερ αφεσεως
 [των αυτης πλημμεληματων.] προ μνημ[η]ς
 [αυτης. Βουλομαι δε και κ]ελε[ν]ω Φοιβαμμω[ν]α
 80 τ[ον] ευλα[βε]στατον [π]ροσεστωτα τ[ω]ν Απα Μῶσαι η[το]ι τ[ο] δ[ικ]αιον
 τ[ου] αυτου μον[α]στηρι[ῷ], εχειν εις την οικειαν ενστατη
 πα[ν]τα τα εν καιρω τελευτης καταλε[ι]ψθησομενα
 παρ εμ[ὲ] κλη[ν]τα πα[ρ]α γ[α]μα[τα], [κ]αι ταυτα εχειν εξ αυτων διαδοσει
 προς [ου]ς (?) α[ν] δ[ο]κιμαση (?) εαυτῷ Θεοφιλεια· πεπο[ι]θη[ν]α γαρ
 85 [τον] αυτον Φερσ[ε]β[ε]στατον ανδρα ως υπ. . θ. . τ[α]ς δ[ο]σ[ε]ις
 αμειωτως ὑπερ αφεσεως των εμων πλημμεληματων (sic).
 Βουλομαι δε και αξίω την προνομασθεισαν ευγενεστατην μὲ
 προς μητρος μαμμην εχειν δικαιω κληρονομιας
 κτημα καλῶμενον ὕπο γεωργον
 90 διακειμενον εν
 μετα [πα]ντος αυτου του δικαιο[υ] και μετα πασης της αυτου
 περιοχης, και τουτω βουλομαι αυτην αρκεσθηναι, ουδεν ετερον
 δικαιω φαλκιδι ἐπιζητουσαν προς τ[ε] τ[ο] δικαιον των
 προρηθεντων ὅ[ν]ο[ν] μοναστηριων ητοι προς τους προ
 95 μνημονευθεντ[ας] Ηε[τ]ροι και Φοιβαμμω[ν]α τους ευλαβε[στατους]
 προσεστωτα[ς] των ε[κ]ρημ[ε]νων δ[υ]ο μ[ον]α[σ]τηριων,
 τους και εμους κληρονομους, δια το και τα καταλειψθεντα
 αυτοις εν ταυτη μὲ τη διαθη[κ]η [π]ροχωρειν εις ευσεβεις
 διαδοσεις. Βουλομαι δε και κελευω αμα τη εμη τελευτη
 100 ελευθερουσθαι παντας τους εξ οιου δηποτε κασου η προ
 φασεως δουλους μὲ και δουλιθ[ας] μετα τῷ πεκουλιῷ αυτων,

Ligne 77. Ici finit le premier fragment; le second ne se raccorde pas; mais rien n'oblige cependant à supposer des lignes perdues.

Lignes 89-90. Le nom et la situation de la propriété léguée ont été laissés en blanc.

Ligne 93. Sur le φαλκιδιον, cf. n° 67097, v. (D), 71, et E. Cuq, dans les *Mém. de l'Acad. des Inscr. et Belles-Lettres*, t. 39, p. 215 et seq.

Ligne 100. Κασου : casus.

Ligne 101. Μετα του πεκουλιου : clause ordinaire de l'affranchissement testamentaire.

Cf. dans le testament de Saint Grégoire de Nazianze : τους ουν οικετας ους ηλευθερωσα,

και δοθηναι εκαστω παρα Πετρο̄ και Φοιδαμμωνος των
 ευλαβεστατων εμων κληρονομων προσαπαζ̄ εξ̄ ἰσομοιριας ανα
 νομισματα εξ̄ ευσταθμα. Βουλομαι δε και κελευω Ταδελφην
 105 την τροφον μὲ και Λεοντιαν την αυτης Συγατερα εχειν
 ετησιως παρα Πετρο̄ και Φοιδαμμωνος των προγεγραμ̄ις
 εϋ[λ]αβεσ[τ]ατων ητοι δ[ι]α(?) των αγιων μοναστηριων εμων
 κληρονο[μ]ων [α]δ[ι]α[ν]η[μ]ητω[ς] [νο]μισματα δαδ[ε]κα ευσταθμα κατ̄ ετο[ς].
 Ρε. α. δε τη τρο[φ]ω της [τ]ρ[ι]ς[ι]ς μακα[ρ]ιω[τ]η[ς] μη[τ]ρ[ος] Λιας,
 110 προς [τ]ω ηδη δοθ[εν]τι α[ν]τη ληγατω κατ̄ διαθηκα[ς] αητης(?)
 της μακαριωτατη[ς], βουλομαι Π[ε]τρον και [Φοι]δαμωνα [του]ς
 [ε]υλαδ[ε]ς ετ[ι]α[ς] τους και εμ[ο]υς κληρονομους] δ[ι]δον[αι]. . η. ιση.

Vestiges de quatre lignes; le papyrus est brisé.

Le verso est occupé par un texte en caractères tachygraphiques.

. . . βουλομαι και νυν επ̄ ελευθεριας μενειν, και τα πεκουλια αυτοις παντα μενειν βε-
 βαιως.

Ligne 103. Ανα : ajouté postérieurement.

Lignes 104-105. Ταδελφην et Λεοντιαν, ajoutés postérieurement dans un espace ré-
 servé à cet effet : de même le nom propre écrit à la ligne 108.

Ligne 108. Αδιανεμητως : très douteux. — Κατ̄ ετος : ajouté postérieurement.

Ligne 109. Ρεξεκα est impossible.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 40464.

67313. Partage d'un héritage entre deux frères, Philémon et X. . . La première
 partie, seule conservée, comprend l'énoncé de la part de Philémon :
 1° le champ appelé Apalasia, sur le territoire du village d'Arabôn,
 avec ses dépendances et ses îles; 2° une maison située dans cette même
 κώμη; 3° deux esclaves, le frère et la sœur, et leur descendance fu-
 ture. — Long. 1 m. 286 mill., larg. 0 m. 305 mill. — Arabôn (nome
 Panopolite ?) (*) ou plus probablement Antinoë.

Cursive penchée. Nombreuses lacunes; la surface du papyrus est entièrement usée par
 places, la couche superficielle ayant disparu.

Traces de deux lignes, qui ne sont pas encore le début.

[.] επ̄ειδ[η] . . .

(*) Sur ce village, cf. n° 67095, l. 7-19. C'est peut-être le χωρίον Ἀράβων qui apparaît dans Crum,
Catal. of the Copt. Mss. in the Rylands Library, n° 338. Cependant, il est possible que le village
 cité ici soit distinct du premier, et situé dans le nome Antinoë.

[67313]

[και μετα το αυτους τον αυτων] βιον απολ[ει]του[ρο]γησαι],
 ..[.]καταλειψ[αι] αδι[α]νεμητως την] πασαν αυτων π[ε]ριουσιαν]
 εν [τε] τω α[γ]ρω της [η]μω[ν] κωμης] Αραβων και επ[ι] τη[ς] [Αντ]/[πολς],
 5 κ[α]ι μερο[ς] ο[ι] κ[η]ματ[ο]ς δ[ι]ακειμ[εν] ο[υ] επι της αυτη[ς] [Α]ντι/πολ[εω]ς,
 εκ [τε] κ[η]νητων η κ[α]ι [ακιν]ητων και αυτοκινητων παραγματων
 και π[ο].. διηρησα]μεθα εις εχυτους τα ωνητ[α] πα[ρα]γματα
 τω[ν] ειρημεν[ω]ν μα[κα]ριωτατων ημων γονεων απο
 π[ο]λυτιμ[ι]ου [μ]εχρι ευτελους και ασταριου ενος παρεξ
 10 τ[ω]ν εν τω αγρω παραγματων..... παρ[α] διχο[ρ]ων]
 .ρ[ο]..ωτ.ι. πορο[ω]πων την χειρι ημων τουτ.
 ..ωσ. αμφοτερ[ο]ν..... τουτων κοινως παρ ημω[ν]
 παρθη[ναι]ον τροπον δυνησομεθα
 [..... τ]ην τουτων τιμην η αυτα
 15 τα [παραγματα διαμερισθηναι ε]ξ η[μ]ισειας μοιρας
 δ[ι]ακ[α]ιω μερι[σ]μ[ω]. Και τα ν[υν] μετα ταυτα, αμφοβολιας
 [γ]ενηνη[μ]ενης μετὰ ν[υν] ημων αμφοτερων περι των ειρημ[ε]ς
 εν τω [α]γρω παραγματων των αυτων μακαριωτατων ημων
 γονεων [εν]εχεν του τελο[υ]ντος κτηματος εις το κωμητ[ικ]ον]
 20 της ημ[ω]ν κωμης] ικ. η [ο]ν την συντε[λ]ειαν
 ουκ η[ν]ε[σ]χ[ο]μεθα φερειν και ει[σ]πραξ[ει]ν τω δημοσιω]
 λογ[ω], κ[α]ι πολλ[α]κ[ι]ς τουτο εξουληθημεν τω απορον παραχωρησαι,
 στρεφε[ιν] τε(?) ου μ[η]ν αλλα [και] τ[η]ν υπολοιπον κτησιν πορφα[σει]

Ligne 2. Απολειτουρησαι : cf. n° 67023, l. 14 : l'expression signifie simplement, à mon avis, s'acquitter de la vie, mourir, sans aucune allusion aux liturgies comme l'admet M. Wilcken (*Grundzüge*, I, p. 355).

Ligne 4. Ici et l. 5, la présence certaine d'une barre d'abréviation / semble exiger la restitution Αντι/; en tout cas, Πανος est impossible.

Lignes 9 et seq. Παρεξ etc... : le sens du passage mutilé est certain, grâce aux lignes 17-18 : «excepté les propriétés rurales», qui sont restées propriété commune d'abord; puis on a essayé de les vendre et d'en partager le prix, ou du moins de les partager elles-mêmes.

Ligne 20. On lit plutôt ημ[ω]ν. La ligne entière est d'ailleurs douteuse sauf le dernier mot.

Ligne 22. Το απορον (της κωμης) : l'ensemble des terrains incultes et sans maîtres connus, sur le territoire du village (voir n° 67006, r., l. 3). Sur ces champs αποροι, et sur les propriétaires qui abandonnaient leurs terres parce qu'elles ne produisaient pas même de quoi payer l'impôt, cf. PROCOPE, *Anecd.*, 23.

Ligne 23. Pour pouvoir renoncer à une terre inculte et la mettre à la charge de la κωμη, les propriétaires sont donc obligés de renoncer aussi aux autres biens qu'ils possèdent dans le même territoire. En effet, les autres habitants seront désormais

- τ[ο]υ αὐτοῦ [κτημ]ατος, εως οτε κ[α]τα μεσιτιαν τινων φίλων, [67313]
 25 ἐν οἷς .κα. .ἐνο[ς] και ο λαμπροτα[τος] ημων θει[ο]ς κατ[α μ]ητερα
 ο κυριος Κολλ[υ]θος ο σκρινιαριος, υπεισηλθαμεν τη[ν] τῶταν
 δικηκισιν ανα παλιν κ[α]ι μερισμον τουτων δικαιον και ευ[α]ρεστον
 [φιλ]οις θεσθαι αλληλοις κατα τα δοξαντα μεταξυ ημων
 αμφοτε[ρω]ν [εν τ]αυτη τη εγγραφω νομιμω διαιρεσει,
 30 [δι ης ομολογει αμφοτερος ημων ηδη λε]λογχε[ναι το αν]ηκον
 αυτ[ω μ]ερως, ως εξης διατ[ετακται. Ομολογω τονυν εγω]
 ο πορ[ο]γεργ[α]μ[ε]ν[ος] Φι[λ]ημω[ν] , δι[α ταυ]της ημων τ[ης]
 δικαιας διαιρεσεως, εις κληρο[ν] μου λελογχεναι απαραδατ[ως]
 και αμεταννητως καθ οιον δηποτε τροπον η χρονον
 35 το κτημα το καλουμενον Απαλασσιας το διακειμενο[ν]
 επανω των νειλωνων υδατων Παπνομβεως, καταντιχρυ
 του μονασ[τ]ηριου της πανσεπτο μνημ[η]ς Αμα Ταπολλω[τος]
 της αυτης πεδιαδος κωμης Αραβων, [μετα παν]τος αυτου
 [του] δι[ε]χαρισ[υ και χρ]ηστηριων πα[ν]των και μονης και πυργ[ο]υ και
 λ[ακκου]
 40 [και] θυτων [δι]αφορω[ν], εγχαρπων τε και ακαρπων, και φι[ο]νικω[ν],
 και [της αυτου καθολου] περιουχης εις το και εκτος, κατα τα αρχαια
 ο[ρια]]υαριῶ, αρουρων εικοσι τεσσαρων πλεωελ[αττων]

responsables de l'impôt pour cette terre : l'abandon des autres biens représente une sorte d'indemnité pour la *κωμη*. Ce transfert de responsabilité fiscale s'appelait *επιεολη* (cf. PROCOPE, *loc. cit.*; M. GELZER, *Studien zur byzant. Verwaltung Aegyptens*, p. 75).
 Ligne 24. Κατα μεσιτιαν : « par l'intermédiaire de quelques amis, entre autres de Kollouthos ». Cf. *P. Mon.*, 7, l. 34.

Ligne 26. Κολλουθος : sans doute le même qui devint plus tard pagarque d'Antaiopolis (n° 67005, l. 19).

Ligne 30. Lire λελογχεναι. Plus bas (l. 53 et 64), le γ est rétabli.

Ligne 32. Le nom du père de Philémon est entièrement effacé.

Ligne 34. Peut-être, à la fin, faut-il ajouter [η καιρον] : mais c'est peu probable.

Ligne 36. Au-dessus du niveau normal des eaux, par opposition aux îles et aux rives submergées qui n'apparaissent que lorsque les eaux sont basses. — Παπνομβις (ο corrigé sur ω) est sans doute le nom du village sur le territoire duquel se trouvait le terrain en question.

Ligne 37. Ταπολλωτος : le τ du début est à peu près effacé, mais il est exigé par le titre féminin αμα. Cf. Τικολουθος (n° 67158, l. 8), Τεικτωρ (n° 67146, l. 4), etc. La fin du mot a disparu, mais il est cependant certain, d'après l'aspect du papyrus, qu'on ne doit pas lire Ταπολλω tout court. — Lire της (της) πανσεπτου.

Ligne 40. Ευκαρπων est moins probable.

Ligne 42. Μοναστηριῶ est impossible.

[67313]

- ηπειριῶ [γ]ης μετα μιας ἀμπελοφοριμῶ^(sic) γης, και της προῤῥ[οσ]ῆως
 της ἐκείσε ουσίης ἡησου και αὐτῆς μετ[α τω]ν ἐπιγίγνομεινῶν
 45 οχθῶν ἡτοι αἰγιαλῶν συν Θεῷ πρὸς πᾶσαν τυχήν και ευκαιρίαν
 τούτων κατὰ χάϊρον οφθησομενῶν²¹ τῶν νυν προσπα[ρ]ακειμῶ
 τῶ αὐτῶ κτηματι, και τ[ου]ς ἐπτα συν τούτῳ σικυῶν[α]ς
 καρποφοροῦμενους νυν, ὥστε ἐμε μετα τῶν μετ' ἐμε
 παραληψομενῶν τὴν πᾶσαν μὲν διαδοχήν και
 50 κληρονομ[ίαν, τ]ούτων ἀπαντῶν δικαίῳ σκοπῶ και
 μερισμῶ, κατ[α] τ[α] μεταξὺ δοξάντα συμφῶνα, κρατεῖν και
 κυριεῦειν και δεσποῦειν δια πάντος ἀπο τοῦ νυν εἰς τὸ πάντελός·
 λελογχῆναι ἐμε οὐδεν ἡττον ἀμὰ τούτοις και οἰκίαν ὁλοκληροῦν
 διακειμενῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κώμης Ἀράβων, ἐγγ[υ]ς τ[η]ν[ε]ς ἀγίας
 55 ἐκκλησίας τοῦ παναθλοῦ μαρτυρὸς Ἀπα Θεοδώρου, ἡνεωχ[μ]ῆς
 ἐπὶ ἀπηλιωτῆν, συν ἀνθετιχῆν τε αὐτῆς θυρα και τὴν τα[υ]τ[η]ς
 παρὰ θυρῶν, μετὰ [τῶ]ν αὐτῆς τοῦ δικαίου και τῆς
 συνημ[μ]ῆς ταυτῆς [τῆ] οἰκ[ί]α ἐπαυλῆος και π[α]σ[σ]ῆς τῆς τῶτ[ω]ν
 περιοχ[ῆς] καθολ[ο]υ καὶ δυσι φρεασι. ἀπαξάπλως μετὰ πάντος
 60 ἐκ τούτων ὑπ[ε]ρ[σ]τηνεγμ[έν]ου ἐκτόσμου και ἐκτόστου ἐν[ο]ικεῖον,
 ἐπὶ τῷ εἶναι μοι τῷ πρ[ο]σ[ε]γγραμμενῷ Φιλημ[ω]νι μετα τῶν μετ' ἐμε
 κληρονομῶν και διαδοχῶν και διακατοχῶν τούτων κρατεῖν
 διηνεκῶς ἀ[ν]ωνίως δεσποτικῶ δικαίῳ, ἀκώλυτως και ἀνεμπόδιστως
 ὑπ[α]ναγκῆς το συν[ο]λο[ν]. Καὶ προσεπι τούτοις λελογχῆναι
 65 ο[μ]οίως προσωπ[α] δυο αὐτοκασιγνήτα, προσηγορεῦ[μεν]α

Ligne 43. Ηπειριῶ γης : ajouté en marge. — Lire ἀμπελοφοριμου, en un seul mot.

Ligne 44. On voit par ce qui suit que la κώμη Ἀράβων était riveraine du Nil.

Ligne 45. Αἰγιαλός est le banc de sable ou de limon sableux découvert par les eaux du Nil lorsque le fleuve commence à baisser. Plusieurs exemples de ce mot, empruntés aux textes papyrologiques, sont rassemblés dans *P. Iandane*, 27, note 6.

Lignes 47-48. Lire τῶν . . . σικυῶνων καρποφοροῦμενῶν. Cependant l'accusatif peut se comprendre à la rigueur.

Ligne 55. Lire ἡνεωγμένην : mais le s final paraît à peu près sûr.

Ligne 58. Οἰκίαι : cette forme de datif archaïque est surprenante, quoique l'on en connaisse quelques exemples (n° 67077, *passim*; 67295, III, l. 27). Je ne vois pas d'autre restitution à proposer.

Ligne 60. Τούτων : ω corrigé sur ο. — Lire ἐκδοσίμου (?) et ἐκδοτου (?). — Ενοικεῖου : très douteux.

Ligne 64. Lire ἐπ[α]ναγκῆς ? — Προσεπι : cf. n° 67310, note 9.

Ligne 65. Restitution douteuse; mais la trace qui subsiste avant l'α (?) ne peut être celle d'un ι (δουλαρία), et suggère plutôt un π ou un τ; peut-être y avait-il σῶματα.

La place manque pour οὐδεν ἡττον.

τ[ον] μεν [α]ρ[σεν]α ονοματι Βησσατος, την δε Ξη[λειαν ονομα]τι Ματρωνα[s], [67313]
 μετα τη[s] τ[ου] τω[ν] [επι]χονης αει συνεπ[ο]μεν[ης] τωτοις, του ειλη[...]
 [.] αυ[το]ις(?) καθ ετος πεκουλιου και εμοι στελλομενου τω[...]

Ligne 67. Συνεπομενης : le premier ε est corrigé sur un υ.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40465.

67314. Partage d'une succession entre une veuve et ses cinq fils. — Long. 1 m. 095 mill. (sans tenir compte des lacunes), larg. 0 m. 310 mill. — Antinoé.

Date : début du règne de Justin II, puisque le contrat a été rédigé par Dioscore, qui résidait depuis 566 à Antinoé.

Écriture de Dioscore. — Trois fragments, ne se rejoignant pas.

Les cinq fils ont hérité de leur père, mais sont tenus à certaines obligations envers leur mère : *γηροβοσκεσθαι*, et *νοσοκομεσθαι* en cas de maladie (cf. n° 67097, v., D, l. 34 et seq.), payer les intérêts d'une créance qu'elle possède sur eux, enfin lui servir une rente que lui a léguée le défunt (*ληγᾶδον*), et qui est désignée par la curieuse expression de *ἐτήσιον πεκούλιον*.

1^{er} fragment.

[.] ἀποβιωσεν[s.]
 το ξηρικειον τ[ης] . . .]η[s] οικιας της δια[κειμενης επι ταυτης της]
 Αντινο[εων] πωλεως ἀνάλ[α]βειν και εμοι τη μητρι υμων απο]
 δο[υ]ναι εις την παρχμυθειαν του ε[μου] χρεους, ἀλλ[α] ταυτης]
 5 την αυθεντειαν [πασ]αν και δεσπορειαν υμας εξειν [αδιανημτως(?)]
 μετ εμῶ εις [.]κ. εξ [ης απα]ντα [. . .
 χρονον και το[ν] της] ε[μ]ης ζωης ω[. . .
 προς εμε μετ[α] του υμ[ω]ν π[α]τρος ωσ[τε] την συγκομιδην αυτης]
 ητοι παντοι[αν] ποροσ[ο]δον καθ [ε]τ[ος], μετ[ε]. . .
 10 των τῶτῳ δημωσιων διακειμεν[ου] επι της κωμης — — —]
 [του] Ερμῶπολιτῶ νομῶ, [πασαν] δε την περιτ[ε]νομενην ποροσ[ο]δον]
 τῷ αυτῷ[ν] και τῷ αλλου χωριῶ, ε[ξ] ου και κο[μ]ιζομεν καθ ετος οινου]
 καδους εκατον τετραξ[ε]σ[τι]χιῶς, και το[ν] π[α]ντα ληφθησομενον]
 εξ εκατερου τῷ[τ]ῷ λη[μ]μ[α]τ[ι] σμον διαιρεθην[αι] μεταξυ ημων]
 15 ἀλληλων, εις εμε μ[ε]ν την μιτερα υ[μ]ων περιελθειν μερος]

FRAGMENT I. — Ligne 4. Του εμου χρεους : ma créance, la somme dont je suis créancière.

Ligne 13. Τετραξεστιαious : douteux.

Catal. du Musée, n° 67279.

[67314]

- τριτον δωδ[εκατον], εις ὑμας δε τους ὑι[ους μου τους πεντε τον]
 αρ[ι]θμον [την ἰδιαν] μοιραν^εη[.] κατα τα δια]
 τυπ[ωθ]εντα [νυν παρ ημων αλληλων. . .
 εις το δυο ε[.] υπου]ργησαι τ[ω] προειρημενω μου]
 20 ετ[η]σιω πικουλιω κ[α]ι [τ]ω χ[ρ]σει μῶ, μη δυη[α]μενους [υμας]
 μητε δυνησομενους αμελεια τινι η υπερβεςε[ι] κ[α]τ εμου]
 χρησασθαι περι την τῶτων [α]π[ο]δοσιν, αλλα ενε[χο]μενους]
 διολου μετα τ[ων] υμων] αει κληρο[ν]ομων τη τῶτων κ[α]θαρωσ και]
 ευ[γ]νωμ[ον]ως αποδοσει διχα οιας [δη]ποτε αμφ[ι]λογιας και]
 25 κρισεως κ[α]ι δικης και οιας δηποτε ευρ[ε]σιλογιας κα[ι] περιγγραφης]
 νομῶ. Και ει συμβ[η] [ε]με εμπεισειν εις αρρωσ[τια]ν η εις [νοσον η εις]
 [εμφ]ανεστερον γηρας, [μη παροραν μῶ μ]η[τ]ε. αλλα]
 θα[λ]πειν (?) μ[ε] εκ της οιοη εικ[ο]ς γινομενη[ς] μ[ο]ι παραμυθειας και]
 πεκουλιῷ ακαταφορητης. Και ει δεοι ὑ[μας] εις εκτισιν αλλῷ τινος]
 30 χρεους εκπ[ο]ιη[σαι] τα ειρημενα χωρια, εμ[ο]ι μεντοι δωσεσθε]
 το ὑπολειφθη[σο]μενον τιμημα μετα την απο[πληρωσιν] του εμου]
 χρεους κεφαλαῖο τε και τοκων και συνη[θειων]. . .
 τουτο εις το ειρημ[υ] ληγαδον μῶ κ[α]ι ετησιον πεκουλιον μετα κ[α] της]
 ανηκοσης [μο]ι[ρας] . . ηγ. . . κα[. . .

2^a fragment.

- εκατ[. . .
 τῶτ[ῶ] ὑμ[ι]ν απ[. . .
 κα[τ] ε]κλογισιαν π[. . .]α ηγο[υ]ν επιδου[ναι] τουτο αλλω τινι]
 αιρετω ανδρι ευσεβει, οφ[ε]ιλοντι τότο εχειν κ[α]ι παραφυλαττειν]
 5 παρ εαυτω, χορηγουντι το^{μ[ο]ι} α[υ]το ετησιον και απτω[τον] ληγαδον]
 μῶ, ακολουθως τη συν τουτω γιν[ομ]εινη αυτῶ π[ρ]]
 κ. εξεσται δε ωσα[υτως] κ[α]ι την π[ρ]οειρη[μενην] οικιαν],
 . . τ. . . διακειμε[νην] ε[π]ι ρυμης [τ]ης αγιας εκκλ[η]σιας ταυτ[ης] της καιμης],
 καλουμ[ε]ν Πατ[ρ]. επεμ[. . .
 10 απονεμεθηναι στεγανω[μ]ον [Μ]αρια [τ]η ευγεν[ε]στατη μου]

Ligne 16. Pour la restitution, cf. l. 64.

Ligne 19. Υπουργησαι (douteux) : servir à compléter le πεκουλιον.

Ligne 33. Lire ληγατον.

FRAGMENT II. — Il se compose de deux morceaux trouvés séparément, et qui ne coïncident pas matériellement, les bords en étant rognés. Mais la similitude de l'écriture, du papyrus, et le sens obtenu montrent qu'il faut les rapprocher. La première partie de la ligne 8 (jusqu'à διακειμε inclusivement) appartient au fragment inférieur, le reste au fragment supérieur. — Il ne manque peut-être rien entre ce groupe et la ligne 34 du premier morceau : mais il est impossible de l'affirmer.

αδελφῇ ἀκρι τῆς τῷ χρεους ἀ[υτ]ῆς ἀποδοσε[ς] κεβαλαῖο τε κ[αὶ] τοκων[] [67314]
 καθὰ κεχρεωσται παρ ὕμων ἀναντιρρητως, ἐμὸ [μὴ] δυναμένης
 μὴτε δυνασομένης] πῶποτε ἀ[ντ]ιλεξαι ὕμ[ιν] ἢ ἀντιποιεῖσθαι
 εἰς τὰ προγεγραμμένα πάντα κ[αὶ] θ[ε]οῖν διηποτε [τροπον, μὴτε]
 15 ἐνάξει ὕμιν περὶ τούτων ἐν δικαστηρίῳ οἱ [ωδήποτε ἢ καὶ]
 ἐκτος δικ[αστηρίου, μικροῦ ἢ μ]ε[γ]άλ[ου] . . .

3^e fragment.

καίρω ἢ χρόν[ω]. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπαμοσαμεθα ἀλλήλοις]
 ἐπ[ὶ] πρ[ο]στιμῶν ἐπ[ὶ] τὸν παρὰ β[α]τῆν ἐκ[α]στον (?) μετὰ τὴν]
 ποιοῦν τῆς παρ[α]ξ[α]σεως τῷ ο[ρ]κῷ χρυσὸ ἡ[ο]μισματῶν]
 τεσσαρων εὐσταθ[μ]ων, μετὰ καὶ τ[ῆ]ς ἀκοντα κ[αὶ] ἀνωθ[ε]λ[η]
 5 ἐμμεῖναι τὸν ἀντιποιεῖσθαι ἢ [καὶ] παρὰ ξηναῖ ἐβλησο[ν]τα]
 τὰ ἐπ[ὶ] τούτοις ἀπασὶ δεδομέν[α] σ[υ]μφῶνα τε καὶ ἐγκειμέν[α]
 τῇ παρῶσ[α] (sic) ο[μ]ολογ[η]α. Ἀνθ[ο]μολογῶμεν καὶ ἡμεῖς οἱ προγ[ε]γραμμέν[οι]
 κατ' οὐνομα ομολογησίοι ἀδελφ[ο]ι καὶ υἱοῖ] σὺ π[ε]ντε τὸν ἀριθμὸν],
 ετοίμως εἶναι ἡμεῖς τε καὶ κληρονόμοι ἡμῶν πάντοτε]
 10 ομνύντες τὸν προρηθέντα φρικῶδες [σ]τατ[ῆ]ρ[ος] ἐ[κ] π[λ]η[κ]τικόν (?) ορκόν],
 ἀμεταμέλητῶ δικαίῳ [σ]κοπῶ καὶ τροπ[ῶ], πασαν εὐν[όαν] τε]
 καὶ εὐειρήνην ἀγαπῶν φίλ[ο]ς [ο]μ[η]τ[ῆ]ρ[ος] ἐνδεῖξ[α]σθαι πάντελως]
 εἰς σὲ τὴν προσξίλε[σ]τατῇ ἡμῶν μ[ε]τε[ρ]α Λστ[ε]ριαν, ἡπερ]
 εὐχομεθα ζῆν καὶ ὑγιαίνειν ἐπὶ μακιστὸν, π[α]ρ[ε]ξ[ε]ῖν τε σοὶ καθ[]
 15 ἐκαστὸν ἐτὸς ἀπὸ τῆς προσημα[ν]θ[ε]ντος προθε[σ]μίας του — —]
 μῆνος τῆς συν ὧν μετ' εἰσιον[σ]ις τεταρτῆς ἐπ[ὶ] μ[ε]μ[η]σ[ε]ως],
 ἀνελλεπῶς ἐφ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡ[μ]ων, το εὐρη[μ]ῆ]
 [λ]ῆ[γ]αδον καθ[α] π[ρ]ο[σ]ειρηται ἡτοι π[ε]κου[λ]ι[ο]ν ἡ[]]
 συνῶν εἰς χρυσοῦ [κερατῖα ἐξ]ηκὸν τὰ τῶ δημοσίου ζυγῶ]
 20 Ἀντινοῦ τε, κ[αὶ] ἐκαστοῦ τὴν ἰδίαν μοῖρα[ν] ἀπολογουμένων],

Ligne 13. Ἀντιποιεῖσθαι : cf. n° 67096, l. 45.

FRAGMENT III. — Ligne 1. Le troisième fragment ne se raccorde pas au précédent : il y avait une ligne d'intervalle au moins entre eux deux.

Ligne 10. Les traces du mot ἐκπληκτικόν (?) se trouvent sur un fragment détaché, qui porte aussi le mot πάντοτε de la ligne précédente; il est très probable, mais non certain, que ce fragment doit bien se placer ici. En ce cas, l'écriture devait être très serrée à la fin de la ligne, car la lacune ne contiendrait normalement que six ou sept lettres.

Ligne 12. Φιλομητορία est, à ma connaissance, un mot nouveau; mais le *Thesaurus* donne Φιλοπατορία.

Ligne 20. Il serait un peu long pour la lacune d'écrire κ[αὶ] ἀναδεχομένων] τὴν ἰδίαν μοῖρα[ν] ἐκαστοῦ].

[67314]

- τῷτεστι κερατια δαδεκα, τῶν φειντε κληρον[ομῶν τῶν σου]
 τεκνῶν ἀμα τε [ο]μολογῶντων, ἐκαστου ἡμῶν ἐνεχ[ο]μ[ε]ν[ο]υ τῇ
 δοσει τῷ ἰδίῳ μερους καθ' ἐτος, κινδυν[ω] κ[α]ι [π]ορῶ αὐτῷ και τιμ[η]
 τῆς παντοίας αὐτῷ ὑποστᾶσεως, γενικῶς και ἰδικῶς, ἐνεχ[υ]ρου
 25 λογῶ και ὑποθηκῆς διχ[αίω], ἐ[υ]χ[ῆ]μ[ο]νως κ[α]ι πληρωτικ[ῶς],
 ἀποδουναί σοι το αὐτο ληγαδον εκ πληρους και μη ἀθ[ε]τησαι
 καθ' οἷον δηποτε τροπον, μηδε μὴν ἐν μακ[ρ]ω γηραιῇ [σου]
 παροφθεσθαι, ἀλλὰ εἰκοτῶς γηροβροσκεισθ[α]ι παρη[γο]ρευεσθαι
 και νοσοκομεισθαι ἐπαι σ[υ]μ[ε]ν μαλᾶκία τ[ις] ἡ ἀρρωστία
 30 τῆς ἀκαταφρονητῶς. Καὶ εἰ ἀγνώμοσυνη περὶ τῶν οὐκ
 και περὶ φαντων τῶν καταλογαδῶν προδρομολογηθεντῶ
 παρὰ σὸ χρησάμεθα, παρεξωμεν και ἡμεῖς [ἀναμφιβό]λως διχα κρισεως
 και δικῆς το ἴσον προστιμοῖ μετὰ τῇ ποίησιν τῆς παρὰ[β]ᾶσεως
 [τ]ῷ [ο]ρκῷ. Καὶ οτι το λημμα τῶν χωριῶν εἰς ἡμ[ας] κα[τὰ] τῶν
 35 πρῶτεταγμενον μερισμον στέλλεται ἐκαστῶ [.]
 ἀπλῶς και πᾶσαν τάξιν και διαστολὴν ἐκαστ[ῇ]ν [.]
 κ[α]ι [συντ]αγματος εκ συμφωνιῶν ποιησω[μ]εν εἰς [. . .]
 και πληρωσωμεν σαφῶς ἐπὶ τῷ [α]ντ[ι]μῶ, προστ[ι]μῶ, και [πορῶ]
 και κινδυνῶ ἐκαστου ἡμῶν περιόσιας, πρᾶγμα τῶν συνκο[ιν]ωνίας
 40 τιθεμεθα σοι ἐν ὁμονομία ἀμεταθετοῖς πᾶσιν τρ[ο]ποῖς [ἐν τῇ]
 παρῶσα ἐνωμῶτω ὁμολογία, ἥς το γράμμα κυρ[ε]ν εἶναι κ[α]ὶ βεβαιον
 πᾶ[ν]ταχὸ προφροῦς, μεθ' ὑπογραφ[ῶ]ν τῶν ἐ[ξ] ἡμῶν [ὑ] τε αὐτῶν
 και τῶν [γραμμ]ῶν ἡ εἰδῶν ὑπογραψαντων, και στήνηθῶ
 μαρτυρῶν, παρῶν παροντες ἐπεβ[ω]τηθεντες οἱ ἀφ' ἐκατέρου
 45 μερὸς ὁμολογησάμεν ταυτ' οὕτως εἶναι δώσειν ποιεῖν
 φυλατ[ε]ν εὐμενεῖν εἰς περὶ[ς] αἰῶν, ὑποθεμ[ε]ν οἱ δὲ [ἀλλήλοισ]
 πρὸς πιστῇ και ἀσφαλείᾳ πᾶν[τ]α τ[α]τ[ε]ρ νυν[] οὐκ εἰς ἐσομενά
 ἡμ[ῶν] πρ[ο]αγματ[ῶ]ν γενικῶς κ[α]ὶ ἰδικῶς, ἐ[ν] ἐχυρῷ ^λ [κ]ῆ, ὑποθη[κ]ῆς
 [δι]χαίω καθάπερ εκ δικῆς·

Ligne 27. Μακρ(ο)γηραιη comme substantif : on a déjà vu une tentative de verbe formé sur ce thème (n° 67089, v., l. 19, et 67294, l. 18).

Ligne 30. Ολων.

Ligne 32. Παρὰ σὸ : ajouté en marge.

Ligne 34. Χωριῶν : le second ω est une correction sur un ο.

Ligne 41. La lacune finale est un peu courte pour cette restitution, qui est cependant nécessaire.

Ligne 43. Ὑπογραψαντων : correction sur ὑπογραφοντων.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 40466 a.

67315. Contrat (troisième exemplaire du document qui nous est déjà connu par les n^{os} 67158 et 67159). — Au verso, poème de Dioscore au duc de Thébaidé Callinique. — Long. 0 m. 513 mill., larg. 0 m. 307 mill. — Antinoé (pl. XXVIII du tome II).

Écriture de Dioscore, du type demi-cursif.

† Ὑμνον ἀναστῆσαιμι χοροστ[ολι]ῆς σεο δ[ο]ξῆς,
 [του] προϋκχυθέντος Καλλιμικ[ου στρα]τιαρχου.
 Θάλλε μοι, εἰσέτι Ψάλλεις, ἀμοιβ[α]τον ἐς χρόνον ἐλθοῖς,
 ο κλυτός ἐν μεροπέσσει καὶ ἐν χθονὶ παμβασίλειος.
 5 Ἐμπλῆος εἰς πλοῶν ἡλθον ἀ[μετρ]ῆτων ἀρετῶν.
 Οὐ πέλεν, οὐ πέλεν ἄλλος ὁμοῖός υἱμι γένεθλη.
 Τούνεκα σε προΐαλλεν ἀναξ στρατιαρχὸν ἀμυμῶν,
 πηματ' ἀποπτύειν ὅσα τέτληκε πότνια Θηῆ.
 Τούνεκα μιν καλεῶ σε παναλκιμον Ἡρακλῆα,
 10 ὅς ρα καμῶν πορὲ πᾶσιν ἐλευθερ[ε]ῖς παναρωγῆν.
 Τολμῆεις γένομην, πᾶνεπαξίον ὕμνοπολεῦειν
 τοσσατὴν ἀρετὴν ἀνίκαντος εἰμι [λ]ιγανειν.
 Μείτριος οὐκ' ἐνοήσα τὸσον κλέος, μ[η]τὶς [α]νᾶκ[των].
 Ἰλλαθὶ μοι τρομεοῖντι, τέον μέλος ὀβρα βόησω].
 15 Τετ'τιζ' τυτθ[ος] ἐ[ρη]ν, καὶ ὀρ[γαν]ὸν ἐστὶ μ[ε]λ[ι]σση.
 καὶ Θεὸν αὐτ[ον] αἰεὶ πᾶν[α]ρ[χ]ῆτον α. τῆν
 Ως πέλ[ε]ν] ἀγρ[ον] ρμ[οισ]ι.
 οὕτως ἀμμὶν ἱκανὲς, καλλ[ι]ν[ικ]ὸς στρατιαρχῆς,

Ligne 1. Le ξ est très douteux, et par suite le mot δοξῆς tout entier. L'adjectif χοροστολῆς l'est également; il est formé comme γαροστολῆς, employé ailleurs par Dioscore (n^o 67180, l. 7).

Ligne 3. Αμοιβᾶτον est restitué d'après le n^o 67055, v., l. 12 (Add. et Corr.).

Ligne 9. Lire μῆν. Cf. n^o 67055, v., l. 21.

Ligne 12. Ανίκαντος : mot forgé, pour ανικανος.

Ligne 13. Restitution douteuse et peu satisfaisante; mais je n'en vois guère d'autre à proposer; cf. n^o 67055, v., l. 1.

Ligne 14. Lire ἰλαθι. — Restitution d'après le n^o 67179, l. 25.

Ligne 16. Αὐτεν : très douteux.

Lignes 17-18. Le premier vers, plus mutilé encore, se retrouve dans le poème de Dioscore publié au tome V des *Berliner Klassikertexte* (p. 116 et seq.), l. 45, où il faut sans doute corriger d'après lui la lecture ασ]τρονομοισι. De même, je proposerais de restituer dans B. K., l. 46 : οὕτως ἀμμὶν ἱκανὲς [Ἰωαννης, ou καλλιμικὸς στρα]τιαρχος (au lieu de αν αρωγος, qui pourtant pourrait aussi se compléter en ασ]αναρωγος).

[67315]

- ου χρυτον ποθεων, αδικα[ν] κρισιν, αλλα Θεμιστας.
 20 Ζωγραφον αμφιβοητον επιγυρον εικονα πηξαι
 ατρεκως ποθεω πολυηρατον ειδος ὕφαινειν,
 χαρματι λαμπετοον τ' αμαρυγματα οια σεληνη.
 Ακλινεως επι[κ]ησας Αχιλλεα και Διομηδην,
 ρηιδως και Αρηα, καλλει Βελλεροφοντην.
 25 Εκ σεθεν ηγητειρας επεδραμε πειρατα γαιης
 Νειλος αρουροβατης· φιλοπρθενος εις σε χορευει
 αμφ[is] και Διονυσος, ευστεφανοις υμεναιοις,
 αφ[ν]ειον καλεον τε [το] σον κλεος ολβι[ο]δαιμον.
 Ουτως αιει ζωοις συ[ν] αδελφοις ε.τρ.
 30 Αρκαδι[ην] κα[ι] Θηβην διαμπερ[ε]ς ην[ι]οχε[υ]ων,
 παντα φιλων και πασι φιλα[ι]τατο[ς], οτι ρε[ζ]ε[σ]κ[ε]ς.
 Ειρηνη ταμνη Θ[ε]ο[ι]κε[λ]ος ηνθε[ε] παντη.
 Κλεπταδιην εδαμασσα[τ]ε πε[ι]ρασμοι[ς] σεο Θ[ε]σμων.
 Γηοπονοι γελωσιν επ ελπισιν εργα τελεσσαι
 35 ουκει γαρ φρονεουσιν ατασθαλα ληϊστηρων
 εν πεδιω διαλευσειν, επει δεος ελλαβε παντας
 σης αρετης, ποροφεριστε, και [ε]υνομης δια καλλος.
 . . λ [γρ]αφιδεσσι λιχας ποτε Θεσμοχαρξας,
 διπλοον αμφ[ι]βοητον οσον χρονον υμμι χ[α]ρ[α]σσει.
 40 Ω Θειον οντως κ[α]ι α[κ]ριβα[ς] χ[ρ]υσουν γενοϋς,
 γουναζο[μα]ι σε [πορσ]τατη[ν] τ[ων] πορστατων,
 γουν[α]ζομ[αι] σ[ε]. . . παν . . . βασιλεω[ν].

Ligne 19. «L'or, qui est le jugement des gens injustes» : qui corrompt les juges iniques. Cf. n° 67316, l. 39.

Ligne 22. Je lis ici encore (cf. n° 67055) τ' αμαρυγματα, quoique Dioscore ait l'habitude de marquer l'élision par une apostrophe, qui est absente ici.

Ligne 28. Peut-être καλοντε[ς] το σον : mais la lacune me semble trop courte.

Ligne 29. Les trois dernières lettres de αδελφοις sont très douteuses; mais je ne juge plus cette lecture impossible comme lors de la première édition.

Ligne 30. Vers faux. Και est douteux, mais toute autre restitution laisserait subsister l'incorrection.

Ligne 33. La lecture κλεμαδιην est impossible. C'est un mot forgé sur le type χρυπτα-διος (de χρυπτος).

Ligne 37. Αρετης : la syllabe ετ, oubliée, a été rajoutée au-dessus de la ligne.

Ligne 39. La lacune est un peu petite pour deux lettres, et le χ est douteux. Ces deux vers obscurs rappellent les vers 17-18 du n° 67131, v.

Ligne 40. Lire peut-être κἀκριβῶς. — Γενους : pour γενος.

- Εἰ τίς δυνῆσται ἀριθμεῖν ἀστέρας] [67315]
 ἢ [τοῖς] κ[υ]αθ[οῖς τῇ]ς Ψ[αλαττῆς ρευματα],
 45 [ῥαί] πο[υ] καγω πα[ν]τω[ς] δυνήσο[μαι] μ[ε]τρειν
 τὰς ἀ[εἰ]μ[ν]η[σ]τ[ι]ου[ς] ἀρε[τ]ας σ[ου], [δεσ]ποτ[α],
 [του] πα[ν]τ[α] ρι[σ]τ[ι]ου κ[αὶ] κλυτου σ[τ]ρατηλατου.

 παρ[ε]στιν ἡμ[ι]ν].
 50 Τ[ο] σον κλεος πανεντυχεστερον .ι[. . .]
 ευ.αγγ[ε]λῆς εκ Θεου το σημιον
 φανει, δικαιος συμφερουσιν παρ[ε]ξ[ω]ν.
 Θηδῃ πασα χορευσιν, ειρηνην δεχου. π[ρ]αυς σοφος τιμητικο[ς]
φρονημος εἰ
 ου γαρ Ψωρησις κακουργικ[η]ν ετι,
 55 πα[ν]τ[η] δεος πεφουκεν ασπιλου δικης
 του [ο]ξιμω[τα]του στρατηγου ευμενους.
 Εἰς π[ο]λ[υ]χρονομος, αθθον[ος] παρ[α]των,
 νικ[η]φορος, Ψρασυς, καταπατων εχθρους,
 νερξ [Σολ]ων, Ψεμιστια πιστα φυλαττων
 60 τω ευ[σε]ξει [ανα]κτι, παντων δεσποτη
ς γενηαιος στρατηγος.
 [Τ]ω [σω] ορεξον οικετη ολβου] χεῖρα(?).

Lignes 43-45. Restitués d'après le n° 67120, v., l. 10-12.

Ligne 46. La restitution de l'adjectif est très incertaine.

Ligne 51. La lettre qui suit la syllabe ευ est illisible, et d'ailleurs était sûrement fautive.

Ligne 53. Le vers ajouté en marge doit occuper la place 52 bis.

Ligne 54. Il faut lire sans doute κακουργην, mais le κ est certain.

Ligne 56. Οξιμω[τα]του : restitution hypothétique (cf. B. K., l. 31).

Ligne 59. La lacune semble juste assez grande pour trois lettres; Σολων est donc préférable à Φαεθων. Cf. n° 67279, v., l. 5, et 67317, l. 9.

Ligne 60. Les trois derniers vers ont apparû un peu plus nettement depuis que le papyrus, acquis par le Musée, a pu être tendu plus soigneusement. Toutefois les mots ευσεξει ανακτι sont assez douteux.

Ligne 62. Restituée d'après le n° 67120, v., l. 20 : mais c'est là naturellement une restauration douteuse. La trace qui reste au début serait plutôt un η qu'un ω.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 43627^b. Texte et traduction publiés dans J. MASPERO, *Un dernier poète grec d'Égypte* (Revue des Études grecques, 1911, p. 448-453).

67316. Deux poèmes de Dioscore, l'un sur la mort d'Achille, l'autre adressé au « comte Dominos, chancelier ». — Long. 0 m. 532 mill., larg. 0 m. 296 mill. — Antinoé (pl. VIII).

Lettres capitales, penchées en avant, et irrégulières.

Les deux poèmes sont écrits au verso du papyrus. Au recto, cinq lignes de grosse écriture reproduisant un protocole analogue à ceux qui ont été publiés plus haut, notamment au n° 67151. Mais ici les lettres ne sont ni complètement déformées, ni agglomérées les unes sur les autres, en sorte qu'elles sont restées à peu près lisibles. Ce papyrus serait donc extrêmement précieux pour le déchiffrement de l'écriture secrète dite « perpendiculaire », si malheureusement il n'était dans un déplorable état de conservation. Il se compose d'une grande quantité de fragments très petits, que j'ai pu réunir grâce au texte du verso. Le fragment resté isolé, sur la droite, doit forcément se placer là où on le verra sur la planche VIII : mais sa situation tout à fait précise ne peut se déterminer, car il ne se raccorde à aucun de ses voisins.

L'écriture semble avoir été tracée non avec une plume mais avec un bâtonnet trempé dans l'encre. On peut lire encore :

Φλς Ση[. . .] ενδοξς κορυς	Φλ(αουίου) Ση. . . . ενδοξς(οτάτου) κόμ(ετος)
απ[ο] υπ[α]τς κς [πατρ]ικς	ἀπό υπάτ(ων) κ(αί) πατρικ(ιου)
δι. ρισ. μ[.]
στρατηλάτς βιλλ[. .]	στρατηλάτου.
5 . . . πα βρυλ[. .]θ[. .]
(Ιωαννης)	μ. . .
monogramme	monogramme

Cette lecture partielle confirme les résultats que j'avais obtenus en étudiant le n° 67151 : en outre, dans ce dernier papyrus, la ligne 4 semble bien, elle aussi, commencer par les lettres στρ, initiales de *στρατηλάτης*.

Au-dessous de ce protocole, quelques vestiges illisibles d'une seule ligne en caractères ordinaires.

VERSO.

† Τινας αν ειπη λ^{γς} Αχιλλευσ αποθανων δια την [Π]ολυξ/

Αρτι ποθος θανατοιο Φιλον τεκος εξεθανθη,

Ligne 1. Lire *τινας αν ειπη λογους Αχ., αποθανων δια την Πολυξην*. Dioscore a adopté la légende d'après laquelle Achille, attiré dans un guet-apens, aurait été assassiné au moment où il célébrait ses noces avec Polyxène.

Ligne 2. « Voici qu'en cet instant le désir (l'amour) s'est révélé le fils chéri de la mort » (?). On attendrait plutôt le contraire : car l'auteur, je le suppose, a voulu dire que l'amour a été cause de la mort d'Achille.

- ἡμεῖρων φιλοσότητα καὶ μεῖρω[ν] κακὴν ε. εἰν. [67316]
 Ἀτρεκέως Αἰδῆς Τρώων ἀλοχοῖσι λοχ[ε]υεῖ
 5 πῇ ποθεῖν Αἰακίδην Πολυξείνης καλλεῖ θάπτειν.
 Καλλιχομῶν ο πορθὸς μετ[α]μορφετο Ἀρεὸς αἰχμῇ
 θη. ριτ[ε]τ...[.....].....κ.....νῆαλ..
 Τρώες καὶ θανῶ[ν]τ[ε]ς[.....].....π..θῇ
 †: Εἰς τὴν [κρί(?) Δ]ομνινὸν τὸν καγκελλαρίον τῶν ἐπαρχῶ
 10 [ἐγκωμια] μετὰ ἀκροστοιχίδος
 C Εἰ μελοπό[ιος α]ριστὸς ἐπ' εὐνομήσῃν αἰοῖδης
 Ī ἴστατο μητιῶν, γέρας ἡλικὸν ὕμνοπολευνῶ
 C σῆς ἀρετῆς, παναρίστε, παναυγέος ἠδὲ τ' ἀριστῆς,
 T τοῖον ἐπὸς κατελεξὸν ἑως παρεμῦθετο θυμὸς,
 15 O οτ[τ]ε τεττιζ πολυῦμνος ἐχει δεμας οπλ [~ ~ ~]
 H νυκταδὴν μελεδωνί Θερν κατ' ὀρεσφι λιγαμ[η]ει.
 K Κλυτὸς εὐκλείης βασιλεὺς Θεο[ς υμ]νον ἀκούει
 [P ρ.....]σ...ραφι.....πορα...ξὸν ἐνψαι

Ligne 3. Κακὸν (?) : l'α est une correction sur une ou même plutôt deux autres lettres.

Ligne 4. Jeu de mots entre ἀλοχοῖσι et λοχευεῖ, qui a ici le sens de «tendre des pièges» (Hesychios : λοχευόντες· ἐνεδρεύοντες). Le sens paraît être : Hadès, en se servant des femmes troyennes, dresse un piège où périsa Achille.

Ligne 5. Αἰακίδην : corrigé sur Αἰακίδαο. — Πῇ ποθεῖν : cf. n° 67182, l. 1.

Ligne 6. Μεταμορφετο (au passif) : forme irrégulière, due à des nécessités de prosodie.

Ligne 9. Κριτ(ην) ou κυρίον? La lettre κ est sûre à la première place, et l'ι très probable à la troisième, voir les débuts des vers 17 et 19; en outre il faut un mot de six lettres comme κριτην. Si l'on préférât κυρίον, dans ce cas, il faudrait lire [ρη]ίδιος à la ligne 19, ce qui est possible. Mais le ι est à peu près sur l'alignement des lettres initiales de chaque vers, en sorte que la place me paraît manquer pour l'addition [ρη].

Ligne 10. Sur Dominos, cf. n° 67185, (B), l. 13. Trois autres exemples d'acrostiche sont fournis par les poèmes publiés aux n° 67184 (recto, B) et 67185 (A et B), mais la mention μετὰ ἀκροστ(ο)ιχίδος ne s'y trouve pas (cf. *Add. et Corr.* du tome II, p. 198, et la note 2 du n° 67289, verso); le n° 67318, au contraire, fournit un quatrième exemple, avec cette mention.

Ligne 12. Ὑμνοπολευν(ν) : la barre qui représente le ν est cependant douteuse.

Ligne 15. Lire τεττιζ. L'addition du γ est un phénomène dont on rencontre d'assez nombreux exemples dans les papyrus coptes. Cf. $\mu\alpha\kappa\epsilon\cdot\tau\gamma\zeta = \mu\alpha\sigma\tau\iota\zeta$ (Crum, *Copt. Mss. of the Rylands Library*, p. 51). — Le sens général est peut-être le suivant : si un poète d'un plus vaste talent entreprend de chanter tes louanges, moi, pour me consoler, je songerai que l'humble cigale ose bien élever son hymne jusqu'à Dieu.

Ligne 16. Νυκταδην : sur ces adjectifs forgés en αδιος par Dioscore, cf. le κλεπταδιος du n° 67315, l. 33.

- [67316] [1] ἰδι.ς λι.ν πανυ[. μ]ητι[ς ε]παρχων
 20 [Γ' τ. ο]ις ε[πε]εσσι[τ]ε[ον κλεος ο]υποτ'α
 [H η.]των .ε. .ων καταμ. πα.
 [H ν.]ωσε ταχα καλ. σαλ. ιος [. . . .
 [Λ] Δ[ομνινον] αμφιξο[ητ]ον ομων[υ]μορ ομμ[ασι λευσης?]
 [O] Ορφεα Καλλιοπης ενικησας ετητυμι[ησιν(?)].
 25 [M] Μυθον επ εννεσησι [τ]ερον ποθεου[σιν επα]ρχοι.
 [H] Νεστωρ ου λαθην, αλλ[α] σ[υ κριτ]ης αμμ[ι]ν ετυ^{ης}
 [I] ισταμενο[ς] προβολ[ον πανικελος] επλεο τοισδε
 H νοσφιν αλιξροσυν[ης. . .
 O Ουτως αει ζω[οις α]λυπωτατος, εκτος αναρχης,
 30 H Νηπιαχοισι τεκ[νοισιν αμα] ζαθει στο νυμφη.
 χειραν εμοι α τ[ανυσσον, ε]πει ξενο[ς] ειμι μογησας,
 εκ στυγερων κα[ματω]ν, αλκων κρισ[ις] ενθα με ριπτει.

Ligne 21. Si considérable que soit la lacune, il semble bien que Dioscore promette ici l'immortalité à son héros, grâce aux vers qu'il lui dédie : prédiction qui s'est réalisée !

Ligne 23. Δομνινον : restitué à cause du mot ομνινυμος. Mais le sens est obscur.

Ligne 25. J'ai ajouté aux lignes 25-27 le petit fragment détaché qui porte la fin de trois lignes. Les vers précédents seraient trop longs si on le plaçait plus haut ; les vers 29 et seq. sont complets, et le fragment du bas porte les traces illisibles de la fin du vers 28. Il est donc rigoureusement impossible de situer ailleurs ce fragment. En outre, on obtient ainsi un sens admissible. Le vers 26 doit signifier que Dominos est un nouveau Nestor.

Ligne 26. Κριτης : mais la lacune contiendrait plutôt six lettres, si j'ai exactement remplacé le fragment final.

Ligne 27. Πανικελος remplirait juste la lacune ; il faudrait, en ce cas, considérer l'α comme long.

Ligne 31. Dioscore est un ξενος à Antinoé, puisqu'il est originaire d'Aphroditè.

Ligne 32. « Le jugement des (magistrats) injustes. » Ce passage éclaire le sens du n° 67315, l. 19.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 40467.

67317. Fragment d'un poème de Dioscore, en trimètres iambiques. — Long. o m. 288 mill., larg. o m. 130 mill. — Antinoé(?).

Le sujet est l'éloge, semble-t-il, d'un duc de Thébaïde (si la restitution du vers 11 est légitime). Ce fragment mutilé n'a été publié ici que parce qu'il permet de compléter un vers d'une autre pièce (n° 67279, v., l. 6), et pourra peut-être rendre d'autres services analogues.

Onciale penchée particulière à Dioscore, mêlée de rares formes cursives.

[67317]

Traces de trois vers au moins, au début.

- καθεστ[. . .
 τὸ φ[α]ντ' αρισ[τον] . . .
 [Θ]ηξῆς τὰ τειχ[η] . . .
 [τ]υχη[ς] ἀμαρά[του] . . .
 5 [ο]θῆν κίβωτου τ[. . .
 [.]ησ[.]η πᾶσα χορ[ευσον, εἰρηνην δέχου].
 [Ου] γὰρ θεωρησῇ[ς] κα[κουργικὴν ἐτι],
 Παντῇ δέος π[εφ]υ[κ]εν ἀσπίλου δικῆς]
 Νεο[υ] Σ[ο]λῶν[ο]ς λ[ε]ι[πον]τος(?) . . . σαφῇ]
 10 [Δ]ευρὸ χάρις κα[ι] χάρμ[α] . . .
 [τ]οῦς ἐμμενῆς ἀν[ε]κίτους στρατηλάτας]
 τὸν εὐτυχῆστέ[ρον] . . .
 ἀρχο[ν]τ[α] πᾶ[ν] τῶν [. . .
 τὸν ἀμφιδ[ε]ξιὸν β[ε]ραβευτήν(?) . . .
 15 καὶ μισοπονηρόν [. . .
 νικαῖς ἀμιμητοῖς τῆ[ς] . . .
 οὐ κατὰ παλαιτάτῃ[ς] . . .
 φ[ε]ροντ' ἀνατλάν[. . .
 [Χα]ίρων χορείης εἰς [μυριαμφορόν χρόνον(?)] ,
 20 ἀλ[υπ]ος, [αφ]θον[ο]ς φ[. . .
 Χειρὰν ἐμ[ο]ι α[] τανυσσον . . .
 χειρὰν ἐμ[ο]ι α[] τανυσσον ἐμην πεινήν διαλυσιν]
 οἰκτιτόν (sic) οφ[ε]λ[α] λι[γαίνω](?) . . .

Ligne 3. Cf. le Θηξῆ τειχιοεσσα du n° 67055, v., l. 24.

Ligne 4. Αμαράτου : ce mot est l'un de ceux qui ont concouru, avec ἀμνηστος et ἀπει-
 ρατος, à former le barbarisme ἀμοιρατος si souvent employé par Dioscore : cf.
 n° 67184, v., l. 2.

Ligne 5. Κίβωτου : l'ω est très douteux. Ce serait en tout cas une correction sur
 un η.

Ligne 6. Θηξῆ ne peut se lire. Cf. n° 67131, v., (A), l. 1.

Lignes 9-11. Cf. n° 67279, v., l. 1-5.

Ligne 19. Restituée d'après le n° 67097, v., (F), l. 29.

Ligne 22. Restituée d'après le n° 67097, v., (B), l. 21 : il faudrait alors supposer
 que Dioscore a achevé son morceau en hexamètres dactyliques : cf. l'inverse au
 n° 67315.

67318. Poème en hexamètres homériques, œuvre de Dioscore : épithalame d'un certain Isaac (cf. n° 67179). — Long. 0 m. 118 mill., larg. 0 m. 256 mill. — Antinoé(?).

Écriture ordinaire de Dioscore, un peu plus cursive que celle du n° 67317.

Επιθαλαμιον μετα ακροστοιχιδος του νυμφιῶ
 † Ἰστασο, Καλλισπη, και μελπεο, μητερ αιιδης,
 σεμνον αι στίλβοντα γαμον πολυσυφρονος ευνης,
 αγλαῖης συν ερωτι πεπληθота δ' ολβοσυνᾶων.
 5 Κυπριδος ουκ' ενοησεν αιικεα δ' εργα τελεσσαι,
 ἴστον αναστησαι φιλαμαρτου Τυνδαρεινης.
 Ωγυγης γενεης ἱερων γενος εγγυθι Νειλου
 λευσατε πως μεθεπουσιν ο νυμφιος ηδε κ/ νυμφη.
 Ακλινεως κατεμαρψαν, εοικότε Βελλεροφοντη,
 10 μνηνη αμφιεπουσιν αγαλλομενην υμεναιαις,
 [π]υροφορου χαριεντας επ ανθεσιν αυλακας αιης.
 Ρηιδιως Διουυστον ενι στεφεεσσι κ/ Νειλῳ
 ρυσαμενος πολυτεκνον αι θεος εγγυαλιζοι
 ουλομενης απανευθεν γαμον προφερεσστατον αλλῶ.
 15 Τουνεκ αι ζωοιτε και αφθιτον ες χρονον ελθοις,
 αφθονον εννομης παναιδιμον ηδος αιερας
 τροσατης αρετης, αμ' αριζηλη σεο νυμφη.
 [Ω]ριον, ου μετα δην, επι γουνασιν οψει νῦα,
 ηεκ[τα]ρος ηδυτερον, πεποθημενον εις εο καλλο[ς],

Ligne 1. L'acrostiche donne : Ισακιω λαμπροτατω νυμφιω; certaines lettres, par une singulière licence, sont représentées deux fois.

Ligne 5. Le sujet ne peut être que γαμος : cette union ne se terminera pas, comme celle d'Hélène, par une fuite sur un vaisseau (ιστον αναστησαι). Cette comparaison avec Hélène ornait déjà le poème n° 67179.

Ligne 6. Τυνδαρεινη : la fille de Tyndare, Hélène.

Ligne 8. Κ/ = και; autre abréviation au vers 12.

Ligne 10. Μνηνη : les deux dernières lettres sont le résultat d'une correction; — « un mois tout égayé des Amours qui les environnent ».

Ligne 11. Πυροφορου : qui porte le blé. — Αυλαξ est quelquefois considéré comme un mot masculin : voir les exemples cités dans le *Thesaurus* d'Henri Estienne.

Ligne 14. Ουλομενης pris substantivement : un mariage exempt de désastres. Le début de la phrase est obscur.

Ligne 16. Ηδος : corrigé sur .τον.

Ligne 18. Ωριον : douteux. — Ου μετα δην : et non après une longue attente.

- 20 υμετερων καματων πανεπαξιον ολβιστηρα,
 μητιν αεργαζοντα πανικελον υμμι τοκευσι.
 λ̄ Ισακ ομδριμοθυμος εφευραο νυμθην αριστην (sic).
 κ) Φευγεο, βασκανη, γαμου ιλαον εκ Θεου τονδε.
 Ως χρῦσος χ[ρ]ῦσων ετυχε κς αργυρος αργυρον ευρεν.
 25 ᾱ Ι[σα]χιου χ[ρ]ιεντος αμυμονος εκ γενετηρος.

[67318]

Ligne 22. Les signes placés en marge rétablissent l'ordre des vers, nécessaire pour achever l'acrostiche. L'α du vers 25 doit avoir une signification analogue. Il faut rétablir ainsi la succession : 23, 25, 22, 24.

Ligne 23. Le vers commence par une véritable formule d'exorcisme, semblable à celles qu'on lit sur les amulettes, *Φευγε μεμισωμενη, Φευγε ποδαγρα*, etc... (cf. G. SCHLUMBERGER, dans *Revue des Études grecques*, V, 1892, p. 73 et seq.).

Ligne 24. Cf. n° 67179, l. 7. — Il faut évidemment lire *χρυσον*, mais le mss. suggère plutôt un ω ou un α. Les traits sur l'υ indiquent (à tort ici) l'allongement de la voyelle.

Ligne 25. *Αμυμονος* : *μν* corrigé sur d'autres lettres effacées.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40470.

67319. Liste des pâturages (*βοσκήματα*) appartenant à Dioscore fils d'Apol-
 lōs(?) et dévastés par ses ennemis. Sur le sens du mot *βόσκημα*, cf.
 nos 67097, v., (A), l. 2; 67112, l. 11 et *susc.*, etc. Comme nous pos-
 sédons déjà une liste de même nature (n° 67143), écrite de la main de
 Dioscore, il est possible qu'il s'agisse ici encore de lui (quoique au verso
 son nom se lise avec celui de son grand-père Dioscore Psimanōbet). Les
 atteintes portées à sa propriété seraient alors la suite des mesures prises
 contre lui par le pagarque d'Antaiopolis en l'an 566 (n° 67002, I), et
 qui le forcèrent à fuir à Antinoé. Cette dévastation a consisté sans doute à
 faire paître des bestiaux étrangers (*βρωθέντα*) sur ces pâturages (cf.
 n° 67002, I, l. 14 : *τῶ τε βοηθῶ τῆς κώμης Φθλὰ καὶ τοῖς ταύτης*
ποιμέσι). — Long. 0 m. 194 mill., larg. 0 m. 304 mill. — Aphroditō (?).

Cursive arrondie.

[·Υπ]ο[μνηστικ/ [τ]ων βοσκηματων μὲ [τ]ων βρωθ[εν]τς παρα διαφορων
 αν[θρ]ῶ̄ ως εἰς ὑπο[τετ]αχ[τα]ι·

ο[υ]

Ερωχ

τοπς . με εἰς υποβολης Πατερμῶθιῶ ἀπο ἰδ ἡδ[ε] [εως] ιε και αυτης υπο των περι
 Ηρακλειον και Ἰωαννην

Ligne 1. *Βρωθεντ[ων]* : le β est corrigé sur une lettre indistincte.

- [67319] τοπς Πασιχοριῶ δ/ των αυτων πρωτ[ο]κωμς εξ ὑποβολη[ς] των αυτων κεφα-
λαιωτων
- 5 τοπς Πιαρσαχω ομοι/ δ/ των αυτων
τοπς Νιλαμωινος και των αρθρ' Τασιεουτο[ς] επι μεν της ιδ, δ/ Ἰωαννῶ Ταγουρε
γεωρ' εξ ὑποβῶ Λεραχαιῶ Βικτορος ποιμς τῶ και Σουλ
επι δε της ιε ινδ/ δ/ των [ει]ρημ[εν]ων πρωτ[ο]κωμ[μ]ς Ἰωαννῶ και Ηρακλειῶ
[τ]οπς Παλλος δ/ Πατερμῶθιῶ κεφαλαιῶ, εξ υποβολς Μουσ[α]ῖο Καλλινε[κ]ῶ
διακ/ και γεωρ[γ]ῶ απ' ιδς ιε
τοπς Ἰσακ[ι]ῶ Βησκοῦιτος εν Νεπκη, δ/ Φοιβαμμωινος και Μη[ν]α, εξ ὑποβο-
λης Ἰακχυξῖῶ γεωργς απ' ιδ ινδ/ επι δε της ιε γ Βικλῶ τῶ
10 και Φωτ Μεγμε εξ ὑποβολ/ τῶ αυτῶ
τοπς Αστει[ρι]ῶ (?) πρωτ. απ[ο] τῶ [α]υτς τοπῶ Νεπκη, δ/ Φοιβαμμ[ω]ινος
και Μηνα ~~α~~ απ' ινδ αυτς κς ια.
τοπ[ς] Κ[υ]ρι[α]χῶ [του διακειμεν]ῶ εν [τω α]υτς [Ν]ε[π]κη δ/ Φοιβ[α]μμ[ω]ινος
κ[α]ι Μηνα απ' ιδ εως α γ [α]υτς
[το]πς Ωριωνος Ευλογῖο
τοπς τῶ υἱου Τανθαλεκ
15 και το η[μ]ι[σ]υ τῶ χ[ε]ωρχῖῶ Απα Σεηνυθου
τοπς Εξαχτορο[ς], δ/ των απο πρωτοκωμς των περι Ηρακλειον και Ἰωαννην,
εξ ὑποβῶ Μηνας αδελθῶ μῶ
τοπς Πια. ωνεν δ/ τῶ [υ]ῖῶ Πλασαικ του λεγομ[ε]ν [Γ]εωρχῖῶ
τοπς Ταθεουανε [δ/] Ψαη ὑποδεκτς
τοπς Ηαμουθῶ επι α ινδ/ μεν δ/ Φοιβαμμωιν[ος] επι δε της ιδ γ ιε [δ/ τω]ν αγρο-
φυλακων
20 τοπς Καρχαρθῶ δ/ Βικτορος Ταχυμιας ποιμς απο ιδ ινδ/ εως της παρουσις α ινδ/
και αυτης
τοπς Απα Ονοφριῶ δ/ τῶ υἱῶ Μαρθα απο Φθλα, [επ]ι μεν ιε ινδ/ μονη[ς]
τοπς Παπκουκ δ/ των υἱων Πασω απ' ιγ ινδ/ εως α ινδ/ και αυτης
του εμῶ οργανῶ δ/ Παπσαριου Μαχαριῶ και Πῶσιμ επι ιδ ινδ/ μονης

Ligne 4. Πασιχοριου : cf. n° 67112, *suscr.* — των αυτων : Herakleios et Jean. Un protocômète Herakleios est en effet cité au n° 67055, r., II, l. 16.

Ligne 6. Τασιεουτος : l'a paraît être une correction sur un ο.

Ligne 7. Elle commence notablement plus loin vers la droite que les autres lignes.

Ligne 9. Νεπκη : cf. le κληρος Νεμπκητος du n° 67107, l. 10, et le Νεμπς de P. Lond., IV, Index 4 (b).

Ligne 10. Ajoutée postérieurement, et commençant au milieu de la page.

Ligne 16. Απο est certain, et non αυτς.

Ligne 20. Au-dessus de cette ligne a été ajoutée une autre ligne, complètement effacée.

των αρῶρων Πιριω[ν]ος ἐξ ἀπηλ[λ]ος χωμ[ε]ς δ[ι] του υἱου Μαρθα επι ιε ινδ[ι] μουν[ι]ς [67319]
 25 [το]π[ι] Ευηθιδ και Ωρ[ι]ωνος(?). . .

Le papyrus est brisé.

Au verso, longue suscription, presque entièrement effacée. On lit encore le premier mot : † γνωσ[ι]ς
 † . . . , et les derniers : Διοσ[κο]ρῶ Ψιμ[α]ν[ω]ξ[ε]τ δι/ Διο[σκο]ρῶ(?).

Ligne 24. Εξ ἀπηλιωτου χωματος : le λ₃ de ἀπηλ[λ]ος est d'ailleurs extrêmement douteux.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40468 a.

67320. Ordre du *praeses* de Thébaidé inférieure, Thomas, relatif à l'annone de la garnison d'Antaiopolis, pour la cinquième indiction. — Long. 0 m. 290 mill., larg. 0 m. 674 mill. — Antinoé.

Date : décembre 541 (?). J'ai indiqué dans mon *Organis. milit. de l'Égypte byz.*, p. 144, que la ville d'Antaiopolis eut un seul ἀριθμός pour garnison jusqu'aux environs de l'an 540. La cinquième indiction, ici, serait donc l'an 541/542 au plus tard, puisqu'il est encore question d'un unique ἀριθμός. La date de 526/527 est peu vraisemblable. L'indiction employée ici est celle de Constantinople (cf. n° 67321, l. 9), commençant le 1^{er} septembre. La deuxième τετραμηνος débute donc en janvier, et l'ordonnancement de cette dépense a dû se faire à la fin de l'année précédente.

Même écriture que les n° 67030, 67280 et 67281.

[Φλ[λ]ος Μηνας Ιουστινιανος Δημοσθενης] Ιωανν[η]ς Θωμ[α]ς ο[ς] λαμπ[ρ]ὸ τριε[ῖς]
 νοταρῶ[ν] πραιτω[ρ]ιαν[ων] τῷ Σε[β]αστ[ῶ]ν καὶ [α]ρχ[ῆ]ς της Θ[ε]ο[φ]αν[η]ς επαρχ[ῆ]ς

[Φλ[λ]ος υἱος , ο καθωσιωμενος ακτο[ν]υαριος των γ[ε]ν[ε]ναιο-
 τωτων στρα[τ]ιω[τ]ων των απο τῷ αριθμῷ Ανταιῶ, δι' οικειας αναφορα[ς]
 ε[κ] διδαξεν [τ]ο δικαστηριον χρονηται

[παρασχεθηναι τα τοις στρατιωταις αφορισμ[ε]να σιτηρ[ε]σια ὑπερ της δε[υ]-
 τ[ε]ρ[α]ς ε[κ] αμηνῶ της παρουσης πεμπτης επιη[ε]μισσεως. Εἰτα η ταξ[ι]ς ἐξη-
 τησεν π[ρ]ος ὑμ[ας]

Ligne 1. Ο λαμπ[ρ]οτατος τριε[ῖς] νοταρ[ι]ων πραιτωριαν[ων] το[υ] Σε[β]αστ[ῶ]ν παλ[α]-
 τιου, καὶ αρχ[ῆ]ς της Θεο[φ]αν[η]ς επαρχ[ῆ]ς. Aucune trace d'écriture après ce dernier mot. — D'après ce titre ce *praeses* était *comte*; une communication de M. Bell me permet de restituer le nom au complet d'après *P. Lond.*, 1679. Le Θωμ[α]ς κομης du n° 67169^{bis}, l. 6 (tome III, p. 3) est-il le même personnage? Une fois de plus le dernier nom serait donc l'usuel, en cas de « polyonymie ». La date proposée plus haut se trouverait jusqu'à un certain point confirmée, puisque le n° 67169, daté de l'an 569, mentionne le fils et le petit-fils du comte Thomas.

Ligne 2. Si la restitution de la ligne 6 est justifiée, la lacune des lignes 2-5 devait contenir un peu plus de quarante lettres (44 à 45). Les restitutions proposées ici

[67320] [ταυτα απαιτησαι τε και διαδουναι αυτοις] αχρι κομι[δ]ης τῷ ευτυχιστατ[ῷ]
 προδηληγατῷ της αυτης πεμπτης ἰνδικτιον[ο]ς. Θελησατε τοιυν, δεχομενοι
 τοδε τῷ

5 [δικαστικον προσταγμα, διαδιδο]ναι τα αυτα [σι]τηρησια [επ]ι τον παρ[ο]ει-
 ρημενον ανδρα, κατα την ὑποτεταγμενην γινωσιν [κι]νδυνω της αυτης
 ταξεως, ειδότες ως

[ει κατα τι ραθυμια τις παρακολουθησῃ, ουκ εκτος εσεσθε δικαστικ]η[ς]
 κληη[σεως] δια γαρ] τ[ο]υτο εκ ταξεως α[π]εσταλ[τα]ι † [L]eg† †

Legi
 +
 R

(B) † Χρη εκ της ὑμετερας κωμης το ὑποτεταγμενον μετρον
 σιτου αρταβων διακοσιων τριων, οινοκρεων
 ακτακισχειλιων επτακοσιων πεντηκοντα, ὑπερ της
 δευτερας τετραμηνῷ της παρ[ο]υσης πεμπτης επινεμησις,

5 απαιτηθηναι και παρασχεθηναι τοις γενναιοτατοις
 στρατιωταις αριθμῷ Ανταιῷ ἀπροκριτως, αχρι κομιδης
 τοῦ ευτυχιστατῷ προδηληγατῷ της αυτης πεμπτης
 ἰνδ[ῆ]. Δηλαδη της καταβολ[ῆ] γιγνομ[ῆ]ς τα[ς] φορμαρ[ῆ]
 κομιζ[ε]||

10 Σιτῷ εν χρ[ῶ] κατα ἡ μ του ἡ α — σγ ||

ne visant qu'à rétablir le sens, je n'ai pas tenu compte de cette indication, qui d'ail-
 leurs n'est pas certaine. — Sur l'*actuarius* ou *optio*, cf. J. MASPERO, *op. cit.*, p. 105.

Ligne 4. Το προδηληγατον : c'est la *delegatio* — ou plutôt la *prædelegatio* — du préfet
 du prétoire, indiquant, entre autres impôts, le montant de l'annone militaire : cf.
 M. GELZER, *Byzant. Verwaltung Aegyptens*, p. 39-41. — Τῷ, à la fin de la ligne : pour το.

Ligne 6. Restitution d'après le numéro suivant, l. 11. — Après τουτο, espace blanc,
 équivalant à onze lettres environ.

Ligne 7. Au-dessous du second *Legi*, le même signe (un R barré) qu'on voit aux
 n^{os} 67030 et 67280; mais ici il a presque entièrement disparu dans une lacune.

— Ici, la lecture *Legi* est assurée (cf. n^o 67321, (A), l. 12).

(B) Ligne 4. Τετραμηνου : sic. Dans le texte A, l. 3, on lit εξαμηνου, qui est certainement
 une erreur.

Ligne 8. Της καταβολ(ης) γιγνομε(νης) τας φορμαρ(ιας) κομιζ(εσθ)ε : ces φορμαρια ou
 quittances sont celles dont les n^{os} 67050, 67051 et 67137 nous ont conservé des
 spécimens.

Ligne 10. Εν χρ(υσω), κατα μο(διους) μ' του νο(μισματος) α' : l'*adaeratio* se fait à 40
 modii pour un nomisma.

οιν[οκρ]εου
 εξ[ε]ν χ[ρ]κ[α]τα ς σ του η α ς ,ηψ[η] // [67320]

Ligne 11. Le signe ς, représente évidemment une mesure de capacité; mais le nom n'en est jamais donné en clair dans nos textes (cf. n° 67050 etc.); ils font suivre immédiatement d'un chiffre le mot οινωκρεου. Peut-être faut-il lire αγς = αγγεια, ou λ[ιτραι].

Ligne 12. Εξ (αν).

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40471.

67321. Ordre du *praeses* de Thébaïde inférieure Jacques, relatif à l'annonce des *Numides Justinien*s de la garnison d'Hermopolis. — Long. 0 m. 306 mill., larg. 0 m. 820 mill. — Antinoé.

Date : 548 ou 563. — La réorganisation militaire de la Thébaïde, dont il est question l. 3, doit, en effet, avoir suivi la réforme administrative de 539 (Édit XIII). La date de 548 (ind. XII) est la plus probable, parce que cette allusion aux réformes paraît indiquer qu'elles étaient encore récentes quand le papyrus fut écrit.

Cursive très soignée (analogue à celle du n° 67320). — Un papyrus de contenu analogue fait partie des collections du British Museum; M. H. I. Bell a eu l'obligeance de compléter ma copie d'après le manuscrit de Londres, et j'ai marqué ici d'un astérisque les restitutions obtenues par lui au moyen de cette collation.

(A) [·Φ·]λαῖος] Θεοδωρος Μηνας Ἰουλιανο[ς] Ἰακκωβος ο μεγαλοπ[ρ]ο[κ]ομ[η] και αρχ[η] της Θηβ[ε] παρχ[η] το 5''

[Πασας, Θεου ηγο]υμεινους, τας [υφ]ηλιω πολεις ἰθυνων βασιλευς ο κρατ[ισ]τος οπλο[ι]ς και στρατιωτικοις καταλογ[ο]ις εις παρ[α]ταξιν παρ[ε]σκευασμ[ε]νοις τη των τακτικων [ε]μπειρια,

*[μετα της τ]ων νομων *τα[ξε]ως τιχειζει χαρακτηριζει τουτο το νυν *[φ]οιτησαν ευτυχημα τω Θηβαιων εθνει. Θεσπισαι χαρ ευτυχως κατηξιωσεν δια Ξειου παραγματικου τυπου

(A) Ligne 1. Le titre de κομης και αρχων της Θηβαιων επαρχιας se retrouve aux n°s 67030, 67281, et le même *praeses*, Flavius Théodoros Ménas Ioulianos Jacobos, nous est déjà connu par le n° 67030. A la fin de la ligne, le chiffre 5 n'est pas absolument sûr, mais il est très probable. Si l'an 6 correspond à la douzième indiction, le papyrus 67030, qui est de la dixième, sera daté de l'an 4 : et en effet, l. 1, on peut y lire το 4. Il semble donc que ces dates signifient seulement « la quatrième, la sixième année de son gouvernement ». La magistrature était peut-être annuelle, mais immédiatement renouvelable.

Ligne 2. La restitution du début est entièrement hypothétique.

Ligne 3. Lire τιχειζει. — Το νυν φοιτησαν : le tour de la Thébaïde est récemment
 Catal. du Musée, n° 67279. 15

- [67321] * [ἐνιδρυσθαι τῇ] Ερμουπολ[ίτῳ]ν πόλει ἀριθμὸν τῶν εὐκαθροσιωτῶν Νομιδῶν
 Ἰουστινιανῶν, ἀνδρῶν πεντακοσίων οὐκ ἄνω, πρὸς παραξυλλακὴν τῆς Θη-
 βαιῶν ἐπαρχείας καὶ
- 5 [πρὸς ἐκδι]ώξιν πάσης β[α]ρβαρικής [ἐπ]ιδρόμης, καὶ σιτισεῖς αὐ[τ]οῖς χορη-
 γεῖσθαι προσεταξεν. Τὴν γὰρ τοιαυτὴν ἀχάθην καὶ προνοητικὴν διοικήσιν
 περατὶ π[α]ραδιδόναι
- * [προστετακτά]· ὁ ἐνδρόστατ[ος] κομῆς Πλουτίνος, ἀνὴρ τῇ εὐσεβείᾳ τα[υτῇ]*
 πολίτεια χρησίμος γεγὼνως, καὶ ἐν τοῖς κοινῶς παραγμασὶν εὐδοκίμος θάνατος,
 ὡς καὶ μεμαρτυρη[τά]·
- * [παρα τῆς κρα]τουσῆς τυχη[ς] καὶ τῆς ὑψηλοτάτης καθέδρας, ὅστ[ις] ἐ[κ]
 προνομιῶν τῆς αὐτοῦ ἀξίως εἰδείξεν τὸ * [ζυ]σεῖ πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐνδο-
 ξοτητὴν παρὰ τὸ λυ[σι]τῆλουν
- [.] κρηῶν. Θ[ε]λησάτε τοῖνυν, τοῦτο τὸ δικ[ασ]τικὸν προ[σταγ]μα
 δεχ[ο]με[ν]οί, χορηγησάμενοι τοῖς προδηλωθεῖσιν εὐκ[αθ]ροσιωτοῖς Νομίδαις
 Ἰουστινιανῶς, διὰ Βηρυλλᾶ
- * [τοῦ καθωσιω]μενῷ αὐτῷ· ὁ πτινός, εἰς ἀνδρας πεντακοσίους [οὐκ] ἄνω τε-
 λ[ο]ύσιν, ὑπὲρ μηνὸς σεπτεμβρίου καὶ οὐκτωμβρι[ο]ν καὶ νοεμβρίου καὶ
 δεκεμβρι[ο]ν τῆς παρούσης
- 10 [δωδεκατῆς] ἐπινεμ[ησέ]ως, ἀκολ[ού]ως τῇ ὑποτ[ετ]αχ[μένη] γη[ωσ]εῖ, εἰδοτῆς
 ὡς εἰ κατὰ τι ραθυμία τις παρακλόουθ[ησ]ῃ, οὐκ ἔκτος ἐσεσθῆ δικαστικῆς
 κινήσεως·
- * [διὰ γὰρ τούτ]ο [ἐκ τὰ] ξξω[ς] [α]πεσ[τ]αλτα[ί]· P. Legi

arrivé. Ce passage est bien caractéristique de la politique militaire du VI^e siècle : toutes les villes de l'empire, situées à l'intérieur ou aux frontières, devraient avoir leur garnison.

Ligne 4. Sur les Numides Justinien d'Hermopolis et leurs rapports avec Aphroditè, cf. encore mon *Organisation militaire*, p. 144-145. — Εὐκαθροσιωτος : mot déjà connu dans le sens de « consacré » (exemples cités dans le *Thesaurus* d'H. Estienne; ici, c'est une simple variante du terme habituel καθωσιωμένος).

Ligne 6. Ploutinos a été chargé d'installer à Hermopolis le corps des Numides. Il dut le faire en qualité de tribun de cet αριθμός. Le tribun avait souvent la dignité de comte (marquée par l'épithète λαμπροτάτος). Cf. le κεμιστοτριξουρος de P. Oxyr. I, 128, l. 15. — Πολιτ(ε)ία est ici « la pagarchie d'Hermopolis ou d'Antinoopolis », où notre homme écrit. Sur πολιτεία = nome ou canton, cf. P. Flor. 75, l. 9; P. Lips. 62, l. 6.

Ligne 7. Η ὑψηλοτάτη καθέδρα : c'est la préfecture du prétoire, de même que η κρα-
 τουσα τυχη désigne l'empereur.

Ligne 8. Lire Νομίδαις.

Ligne 9. L'annonne est réquisitionnée de quatre en quatre mois (τετραμηνον) : cf.
 n° 67058, II, l. 2-4, et 67321 B, l. 4.

Ligne 11. Ici encore, un espace vide après τούτο.

[L]egi

[67321]

+

R

[Το]ῖς ἀπο κα[μης Ἀφροδιτ]ῆς τὸ [Ἀν]ταί[οπο]λίτου ·†

- (B) ·† Χρη ἐκ τῆς ὑμετέρας κώμης το ὑποτεταγῆς μετρον απαιτηθῆναι καὶ
 παρασχεθῆναι τοῖς γενναιοτέτοι Νουმიδοῖς Ἰουστινιανοῖς, δια Βηρυλλὰ
 του καθοσιωῆς αὐτῶν οπτι, ὕπερ μῆνος σεπτεμβριῶ καὶ οκτωμβριῶ καὶ
 νοεμβριῶ καὶ δεκεμβριῶ τῆς παρου[σης] δωδεκατῆς ἐπιμεμῆσεως
 5 ἀπροκριτῶς, ἀκρι κομιδῆς του ευτυχ[εστατ]ου προδιληγατου τῆς αὐτῆς
 δωδεκατῆς ἡ. Δηλαδὴ τῆς καταβολ[η]ς γιγνοῦς τας φορμαρ/ κομιζ/

Σιτῶ

m̄ σμγ γ' [οι]νοκρ/ς ,β ρ ις
 ου—————

τω οπτι/

σιτῶ m̄ σκ οινοκρ/ς ,β χ ν α

10 τω αὐτῇ δὴπς σιτῶ m̄ ζ οινο[κρ/ς] π η

τω δημοσιῶ

σιτῶ m̄ ῖς γ' οινοκρ/ς ρ ο ζ

Ligne 12. On lit d'abord [.]εῖς; mais la comparaison avec le n° 67320 me fait admettre *legi*. De même au n° 67030, l. 6, il faut sans doute lire *legi* une seconde fois au lieu de κεῖς. La première lettre a tout à fait la forme d'un κ, mais j'ai rencontré cette forme de *l* latin dans d'autres papyrus de Kôm-Ichgâou.

- (B) Ligne 7. Σιτου μο(δίου) σμγ γ' (243 1/3), οινοκρεου (αγγεια?) ,β ρ ις (2916). — On a vu plus haut (t. II, p. 26) que l'artabe valait à cette époque trois *modii*. Les fournitures en blé (et en vin) sont donc ici presque exactement le tiers de ce qu'elles sont dans le papyrus précédent. Les contributions militaires d'Aphroditô étaient donc attribuées pour un quart à la garnison d'Hermopolis et pour trois quarts à celle d'Antaïou.

Ligne 10. Τω αὐτῷ ὑπερ δὴπ(ουτατου); le *deputatus* est l'armurier du bataillon : cf. Nov. 85, 1 : οὐδὲ τοὺς ἐν τοῖς ἀριθμοῖς συγκαταλεγόμενους οπλοποιοὺς, οὗς καὶ δεπου-
 τατοὺς καλοῦσι, τοὺς παρὰ τοῦ δημοσίου κομιζόμενους σιτησεις, συγχωροῦμεν ἐργα-
 ζεσθαι ἢ τιμὴν πιπρασκεῖν ὀπλᾶ.

Bibl. : Papyrus appartenant au Musée d'Alexandrie et dont M. Breccia, conservateur, a bien voulu m'autoriser à prendre copie (Inv. P. 325; don de M. Adolphe Cattaoui). Inséré ici pour compléter la publication du trésor d'Aphroditô.

67322. Lettre de Jean (pagarque d'Antaiopolis?) à un prêtocômète d'Aphroditô. — Long. 0 m. 181 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Antaiopolis(?).

Cursive penchée.

[67322]

π/

- Ϝ Μα την κεφαλὴν του Χριστοῦ, εἰ μὴ παραδόσης τοὺς γεωργοὺς πρὸς [την]
 γνῶσιν Μακαρίω τῷ ποιμένι, ὅδεις παρεχει τὰυτα εἰ μὴ ἡ σ[η] ἀδ[ε]λφ[ο]ς[της].
 Θεὸς γὰρ οἶδεν, πᾶν οὐλίγηρσεν ὁ λαμπροτατος κυριὸς Μηνίας [περι]
 του ποιμενινοῦ ελθοτος καὶ εἰποτος αὐτῷ, καὶ τὴν [α]λ[α]νακ[τη]σι[ν] σχε[υ]αζει
 5 ἡνπερ ὡς ὁ Θεὸς οἶδεν οὐκ ἔστι πιστευσαι. Πεισῶ γὰρ εἰμαυτον ὅτ[ι . . .]
 οὐκ ἀνέχεται παραγμα λυπουντα [υ]μας ἡ ζημιουντα ποιησαι [. . .]
 χαρ[ι]σαι (?) οὐν καὶ ε . . . αὐτῷ κ[α]ι . . . μι . . . μασι καὶ παραδος τοὺς γεωργο[υ]ς
 πρὸς τὴν γνῶσιν τὴν πεμφθεισαν σοι παρ εἰμὸ ἵνα ἀπαλλ[α]χθῃς
 τῆς Θλιψεως ταυτης. Τον δὲ κοινον ἀδελφον Ἀπολλων δια [τον]
 10 Θεον παραυτα πεμφατε μοι μετὰ των προσωπων ·Ϝ

Suscription au verso (en deux lignes) :

[·Ϝ Ε]πιδ/ τ[ω] ἀδ[ε]λφ[ο]ς [ς] (place du sceau ?) Διοσχορῶ [Α]π[ο]λλων[τ]
 πρωτ[ο]κ[ο] + Ιωαν[ν]ης]

Ligne 1. Lire παραδ(ω)σης; de même, l. 3 : (ω)λιγώρησεν.

Ligne 2. Cf. n° 67328, p. I, l. 12 : παραστασις των επιζητουμενων προσωπων, faite par un ποιμην. — Peut-être faut-il donner à παρεχειν le sens français « payer » : personne d'autre que toi ne sera puni de cette négligence (?).

Ligne 3. Ce Ménas est sans doute le pagarque du n° 67002, p. I, l. 6.

Ligne 4. Ελθο(ν)τος, ειπο(ν)τος. — Αγαπητησιν est très douteux; σκευαζει également. Le pagarque Ménas pardonnerait un premier retard, mais il ne faut plus de délai.

Ligne 5. Lire περι.

Ligne 6. Lire λυπουν et ζημιουν.

Ligne 7. Lire Απολλων.

Suscription. Cf. n° 67082, susc., v. Un Jean, pagarque, apparaît au n° 67325, III^a, l. 11.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40472.

67323. Lettre adressée à Apollôs, prôtocômète d'Aphroditô, par le *numerarius* Psaios, employé dans les bureaux du *praeses* (?). — Long. o m. 337 mill. . larg. o m. 228 mill. — Antinoé (?).

Cursive droite, assez élégante. — Le bord droit manque : onze lettres en moyenne par ligne doivent avoir disparu, si le papyrus avait la largeur normale de 30 à 31 cent.

π/

[·Ϝ Ο] δεσποτης μου ο ενδοξοτατος κομης Αμμωνιο[ς οὐκ ημελησε]
 δια Θεον της συστ[α]σεως της ὑμων κωμης. Ελαλησε[. . .]

Ligne 1. Le comte Ammônios apparaît déjà aux n°s 67062, 67138 et 67139. Son titre et le rôle qu'il joue ici semblent prouver qu'il était κομης καὶ αρχων, c'est-à-dire *praeses* de Thébaïde inférieure (cf. n° 67321, note 1).

ζητησαι την καταστασιν της αυτης κωμης, και πρ[ο]σεταξε τουτο] [67323]
 γραφηναι πασι τοις απο της κωμης και τοις εξπελλε[υταις δια τε]
 5 την σην Ξαυμασιοτητα και Σεινουθιν Απολλωτος και [τους αλλους]
 πρωτοκωμητας της αυτης κωμης, και βουλομεν[ος, υμας μεντοι]
 και τους αλλους, λεγω δη Βου[τον και τον υιον αυτου και το[υς περι αυτον(?)],
 αποστηναι και σχολασαι εαυτοις, φρο[ν]τιζοντας τω [ιδιω παραγματι].
 Και τα τοιαυτα γραμματα απεστειλα δια του γραμματηφ[ορου] . . .
 10 τη ση αδελφοτητι. Ταυτα ουν λαβουσα, παρασκευαση το[. . .
 συναξει τους απο της κωμης και επιδουναι αυτοις κα[ι . . .
 εξπελλευτων δουναι αυτω τα γραμματα τα προς αυτους κ[. . .
 εις την πολιν και φερει αυτοις ανω καθιςτωντας· υμ[εις δε μετα(?)]
 των εξπελλευτων καθ' εαυτους ποιησατε την χρει[αν την περι(?)]
 15 την καταστασιν, αλλα μη αποστρεψης τ[α π]αραγμ[ατα] . . .
 παρα του ειρημενου μου δεσποτου του κομιτος και Ξ[. . .
 αλλα παντως ακολουθησον τη προσταξει. Τον δε Διοσκορον]
 Ψιμανωβειτ παραυτα εκπεμψατε εντα[θα]]
 υ του ενδ[ο]ξοτατου κομ[ιτο]ς [φ]

Suscription au verso :

[φ Επιδ/] τω [α]δελφω (dessin ? très effacé) Απολλωτι πρωτ[ο]κ[ω]μ[ι] π/
 Ψαϊου η[ο]υμερ[ο]

Ligne 3. Καταστασις indique-t-il ici la condition du village en matière d'impôt, c'est-à-dire le nombre des contribuables et leur solvabilité? Cf. peut-être P. Lond. IV, 1597, note 3. — Προσεταξε : restitué d'après la ligne 17. Allusion à un ordre envoyé par le *praeses* aux απο κωμης au sujet des impôts : ordre du même type que ceux qui ont été publiés plus haut (n° 67030, 67280, 67320 et 67321).

Ligne 4. Οι απο της κωμης désigne donc non seulement les dignitaires mais l'ensemble des habitants.

Ligne 6. Le sens me paraît être : « même s'ils veulent . . . s'en désintéresser et ne s'occuper que de leurs propres affaires ».

Ligne 7. Bottos est en effet l'un des protocômètes, lui aussi (cf. n° 67052, l. 8).

Ligne 11. Επιδουναι αυτοις (τα γραμματα).

Ligne 13. Φερει : dans le sens de « il conduira ».

Ligne 17. Est-ce Dioscore (fils de ?) Psimanôbet? Cf. les indices des tomes I et II.

Suscription. Un Ψαιος νουμεραριος est connu par le n° 67058, II, l. 5, et III, l. 14, 20.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40473.

67324. Fin du testament d'Aurélios Pankab, fils de Panouphis. — Long. 0 m.

277 mill., larg. 0 m. 313 mill. — Probablement Aphroditô.

Cursive penchée.

[67324]

-
 τῶν ἐμῶν πραγμάτων [. . .
 δεδοχθαι. Βουλομαι δε και τῶτο, ως ει συμβαιη τη ραθυμ[ια τας κληρ^ο/μου]
 Ψυγατερας ουσας μη καταβα[λ]ει[ν] ἐν[γ]νω[μον]ως, η τους κληρονομοῦς αυτων,
 την προορισθεισαν παρ εμῷ προσφ[ο]ραν τῷ αγιω μοναστηριῳ σιτου τε και
 οιν[ῶ]
 5 τ[. .]χ[. .]τῷ τρυγηθεντος, κελευω τον ευλαβεστατον πρεσβυτερον τῷ αὐτῷ
 μοναστηριῷ και τους εν αυτω μοναζοντας απαιτησαι τᾶτας εκοντας και ακοντας
 δια παντος, πως τῷ ακαταγινωστῳ προβηται τα της αγιας προσφορας εις αε[ι]
 τους αποθανοντας προσδοκειν. Αυτη δε η διαθηκη απεστω πας θθονος και
 [δο]λος ποιηηρος, ηνπερ βουλομαι απανταχῶ κρατειν και κυριευειν, ηνπερ
 10 δι[α]θηκηνην υπεγορευσα (sic) και παρεσκευ[α]σα ἄτην γραφηται κς υπογρα-
 φ[η]ται δι[ε]α τ[ων]
 ἐξης υπογραφοντων μαρτυρων επτα τον αριθμον, ουσπερ μαρτυρας προσ
 εκαλεσαμην, κς παραινεντων αυτοις την δυναμιν της διαθηκης και πεπεικα[α]
 κατα τους η[ο]ρους υπογραψαι. Οι δε λοιποι παντες αποκληροι εσονται, δια το
 ουτως μοι ορθως και δικαίως δεδοχθαι. Η διαθηκη κυρια εσται και
 15 βεβαια δισηγη γραφ[η]ς ομοτυπος εφ υπογραφης εμης και επερωτῆ^η επι τουτοι[s]
 πασι ωμολογησα .† .† .† Αὐρηλιος Πα[ν]χ^αβ Πανῶ^θζιῶ ο προκ[ε] εθεμην
 ταυτην
 την διαθηκην πεπισμεινος ε[πι] πασαι τοις εγγεγραμμενοις ως
 και υπεγραψα ιδια μ[ο]^υ χειρι .† Ψευθαησις Ολλοτος πρεσβ[η] μαρτυρω τη
 διαθηκη
 ακουσας παρα του Ψεμεινου .† Αὐρηλιος Βικτωρ Συρῶ μαρτυρω τη διαθηκη
 ακουσας παρα τῷ Ψεμεινῷ
 20 [.† Αὐρ]ηλ[ιο]ς Αἰραμιο[ς] μ[α]ρ[τυρ]ω τη δι[α]θη[κ]η ακῶσας παρα τῷ
 Ψεμειν[ῷ] .† Αὐρηλιος Κ

Ligne 4. Les deux testaments publiés sous les n^{os} 67150 et 67312, surtout le second, réservent des legs importants aux couvents. La seule clause conservée de celui-ci est encore une fondation en faveur d'un monastère. Dans la requête 67003, il est question d'une aouré léguée au couvent de Pharaous par une veuve. Il semble que tout testament quelque peu important contenait alors une disposition de cette nature, ce qui explique le nombre et la prospérité des monastères en Égypte.

Ligne 6. Ταυτας : pour ταυτα.

Ligne 7. Il manque évidemment quelques mots à la fin de la ligne.

Ligne 8. Lire απο ταυτης της διαθηκης.

Ligne 12. Après πεπεικα il y a place pour αυτους, mais dans la marge seulement; le mot, dont il ne reste pas trace, avait sans doute été passé.

Ligne 16. M. Bell me signale dans P. Lond. IV, 1419, 995, un Πανσπ.

Au verso, inventaire d'objets mobiliers (ΓΗΘΕΙΣ ΠΙΣΚΕΥΗ), en langue copte. Je signalerai [67324] seulement deux rubriques intéressant la philologie grecque : « un petit vase à parfums », ΜΟΥΡΘΟΝΗ (μυροθήκη) ΚΟΥΪ ΟΥΓΙΕΙ, et un autre vase ou coffret : ΟΗΘΗ (θήκη) ΟΥΓΙΕΙ.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40474.

67325. Livre de comptes. Cahier composé de huit feuillets reliés ensemble par une ficelle. — Longueur moyenne de chaque feuillet 0 m. 300 mill., larg. 0 m. 150 mill. (sauf les feuillets 5 et 6 qui sont coupés et sont réduits à leurs marges). — Aphroditô.

Date : après 585 (voir fol. IV^a).

L'écriture des comptes paraît être celle de Dioscore; les quittances d'impôts sont de plusieurs autres mains.

Ce papyrus est (avec le n° 67111) le plus récent de ceux qui portent date dans la collection de Kôm-Ichgâou. Il nous introduit dans une époque peu connue de l'histoire d'Aphroditô. Presque tous les personnages qui y sont cités (sauf Dioscore fils d'Apollôs, le « poète » et Sérénos le pagarque) sont pour nous des nouveaux venus; fait qui contribue déjà à rendre difficile l'interprétation. En outre, les huit feuillets dont se compose le cahier contiennent des documents de nature très variée :

- 1° Des comptes relatifs à l'administration d'un domaine agricole;
- 2° Des quittances d'impôts (ἐμβολή, δημόσια, ταῦλα) payés par un certain Kornelios, fils de Philantinoos;
- 3° Des quittances analogues, délivrées à Dioscore;
- 4° Un acte de location de terrain. Le terrain appartient à une veuve, fille de Ἰωάννης Κορηλίου (cf. n° 67283, III, l. 24).

Ces documents appartiennent enfin à des dates assez espacées les unes des autres, et ils se suivent dans un certain désordre chronologique. Le contrat de location est de l'an 585, et ailleurs il est question d'Apollôs fils de Dioscore mort vers 542 (fol. VIII^b; sur cette date, cf. n° 67286, *introd.*). Je ne peux donc déterminer pour le moment à qui appartient ce cahier, ni ce qu'il signifie exactement.

Je me bornerai à signaler ici un détail important. L'un des ἐντάγια (fol. III^b, l. 7) se termine par cette formule insolite : Ὁ ἐνδοξότατος Ἰωάννης πάγάρχος δι' ἐμοῦ Δαμιανοῦ νοταρίου ἐξέδωκε τὸ ἐντάγιον τοῦ διμοίρου μέρους ὡς προκεῖται⁽¹⁾. Plus bas, un autre pagarque, Sérénos, donne quittance pour le reste : κατὰ τὸ γ' μέρος. Toujours sur la même page, les mêmes pagarques ont encore fait une autre fois apposer leur

⁽¹⁾ Je ne pense pas qu'il y ait lieu de faire un rapprochement avec l'obscur διμοιρόμερος τῶν χορησιῶν δημοσίων de P. Lond. IV, 1380 : car l'expression correcte paraît être plutôt celle qu'on lira plus loin : πάγάρχος τοῦ διμοίρου μέρους Ἀνταίου. Elle semble marquer le début de la réorganisation qui transforma Aphroditô en une pagarchie séparée : l'administration byzantine montre là sa tendance à créer des circonscriptions de plus en plus petites.

[67325]

signature, mais avec une variante intéressante : Jean s'intitule maintenant (l. 11) *πάγαρχος τοῦ διμοίρου μέρους Ἀνταίου*, et Sérénos *πάγαρχος τοῦ τρίτου μέρους*. La même formule paraît encore au folio VIII^r, l. 22. L'existence de deux pagarques à Antaiopolis était déjà connue (cf. tome I, n° 67068, l. 10; et surtout les deux papyrus de Londres cités par H. I. Bell dans le *Journ. of Hell. Stud.*, XXVIII, p. 105, et l'*Archiv für Pap.*, VI, p. 111); mais les titres « pagarque d'un tiers » et « pagarque des deux tiers d'Antaiou » sont nouveaux. L'explication la plus naturelle est d'appliquer ces expressions à une division territoriale de la pagarchie. C'est ainsi que le nome Héracléopolite était partagé en *σκέλη* : *παγάρχ(η) τοῦ βορρ(ινοῦ) σκέλους ταύτης τῆς πολ(ι)τ(είας)* (B. G. U. 304, 3; VII^e siècle), et aussi le nome Hermopolite (P. Lond. IV, 1461, 14 : *νοτινοῦ σκέλου(ς) Ἑρμοπολί(εως)* : vers l'an 709). Les contribuables cités dans notre papyrus avaient peut-être des propriétés dispersées dans tout le nome Antaiopolite, ce qui explique l'intervention simultanée des deux pagarques.

Fol. I. RECTO.

† Λό σι[τ] δ]ε⁹ π/ Απα Τατ[αν⁹ . . .]₄
 γε[νη]¹⁰ η η⁹ μ⁹ σ/ διαφ/ τοπ₅
 ουτ
 σ/ τ⁹ ευλ[α]ς α[πα] Παπα τ⁹ Σ[α]λ₅ εκφ/ της ζ [μ]⁹
 5 σι/ — κε Χ⁹ η
 α⁹ τ⁹ Νεμ[α]ητος ε⁹ υ⁹ π⁹ οξ⁹ Φοι⁹ τ⁹ γ ε[ωρ]₁
 απα [Π]ω⁹ σι/ — ρμ⁹
 α⁹ τοπ₅ Παλη⁹ εκφ/ σι/ — ιθ συ η⁹ ελ[υ]₁ (?)
 [απ]⁹ τοπ₅ Σατι⁹ ε⁹ [τ] ο ρρ/ σι/ — η
 10 γη[υ]κ/ iφ/ Χ⁹ σι/ — ια ζ Χ⁹ ι[. .]
 σπερμα⁹ σι/ — κγ

Fol. I. Recto. — Ligne 1. Λογ(ος) σιτ(ου) δεχθ(εντος) παρα.

Ligne 2. (Υπερ) γενημ(ατων) η' ινδ(ικτιονος) πα(ρα) διαφ(ορων) τοπ(ων), ουτ(ως).

Ligne 4. Τ⁹ = τοπου. — Σαλ : très douteux; la petite barre horizontale révèle l'existence d'un ο, mais cet ο était peut-être à la fin et non au milieu du mot. — (Υπερ) εκφ(οριων) της (αυτης) ινδ(ικτιονος).

Ligne 5. Sur Χ⁹ = κριθης αρταξι, cf. n° 67138, commentaire.

Ligne 6. C'est le même τοπος appelé ailleurs Νεμπκητος ou Νεπηκος : cf. n° 67319, l. 9.

Ligne 9. Eis το ορ(ος).

Ligne 10. Γνη/ pour γνηκ(ου). Lecture douteuse; mais cf. fol. II^r, l. 3. Cette plante (le *cnicus* de Pline : *Hist. nat.*, XXI, 53) est le *carthame* actuel. Pline signale précisément son abondance en Égypte. — Le chiffre qui devrait suivre Χ⁹ a été oublié.

Ligne 11. Lire σπερμ(ο)ξο(λίας) : cette forme par un α, qui s'est déjà rencontrée dans nos documents, est constante dans le présent papyrus.

- $\alpha\pi^0 \tau\bar{\theta} \Pi\alpha\pi\kappa\omicron\upsilon\kappa$ $\sigma\iota/\bar{\omega} \circ\varsigma \chi[\bar{\omega} \dots]$ [67325]
 $[\alpha]\pi^0 \tau[\bar{\theta}] \alpha\mu\alpha \text{ Ειρηνης } \delta/\tau\bar{\theta} \upsilon\iota\bar{\theta} \text{ Ταπα}[\nu(?)]$
 $\sigma\iota/\bar{\omega} \iota\gamma \bar{\omega}/\bar{\iota}\bar{\varphi}/\alpha \lambda\omicron\iota/\sigma\iota/\bar{\omega} \bar{\iota}\bar{\varsigma} \chi' \gamma \chi[\bar{\omega} \dots]$
 15 $\zeta/\bar{\omega}[\lambda]\chi\sigma\tau\eta\varsigma \gamma\eta\varsigma \varepsilon\bar{\varphi} \eta\mu\iota\sigma\gamma \sigma\iota/\bar{\omega} \dots]$
 $\tau\omicron\pi\gamma \Psi\iota\upsilon\iota\bar{\theta}$ $[\sigma]/\bar{\omega} \kappa\delta$
 $\tau\bar{\theta} [I]\sigma\alpha\kappa\iota\bar{\theta} \text{ της } \bar{\omega}\lambda\alpha[\sigma\tau\eta\varsigma \gamma\eta\varsigma \dots] \dots [\dots]$
 $\Lambda\upsilon\bar{\theta}\bar{\varphi}\iota\bar{\theta} \Lambda\pi\omicron\lambda\lambda\bar{\omega} \kappa\alpha\mu\eta\lambda[\iota\tau\gamma]$ $\sigma\iota/\bar{\omega} \bar{\iota}\bar{\varsigma}$
 $\tau\omicron[\pi\gamma] \text{ Τ}[\sigma\alpha] \dots [\alpha\rho \delta/\Pi\alpha\upsilon\lambda\bar{\theta} \bar{\omega}\omicron\iota\mu\gamma [\alpha]\pi^0 \sigma\iota/\bar{\omega} \bar{\iota}\bar{\varepsilon}]$
 20 $\bar{\nu} \bar{\rho} \gamma \sigma\iota/\bar{\omega} \varepsilon \zeta/$
 $\tau\omicron\pi\gamma \Phi\alpha\beta\alpha\upsilon\alpha \varepsilon\pi\iota\lambda\epsilon\gamma\omicron\mu\epsilon\upsilon\bar{\nu} \tau\omega\eta \chi\omicron\iota\omega[\nu]$
 $\kappa\gamma \tau\omicron\pi\gamma \Phi\alpha\mu\bar{\chi}\alpha\bar{\iota} \sigma\iota/\bar{\omega} \delta \gamma \sigma\iota/\bar{\omega} \bar{\iota}\bar{\varsigma} \text{ " } \sigma\iota/\bar{\omega} \bar{\iota}\bar{\varsigma}$
 $\lambda\alpha\chi\bar{\omega} \bar{\iota}\bar{\varphi}/\eta$
 $\tau\bar{\theta}^{\gamma} \text{Κασιδα } \bar{\upsilon} \text{Μαθιαν } \Psi\bar{\omicron}\kappa\iota[\bar{\omega} \bar{\omega}]^{\mu} \varepsilon\bar{\varsigma} \upsilon\pi\omicron\rho[\bar{\varepsilon}\bar{\omicron}^{\gamma}]$
 25 $\text{της } \gamma\alpha\mu\gamma \tau\bar{\theta} \upsilon\iota\bar{\theta} \alpha\upsilon\tau\bar{\theta}$ $\sigma\iota/\bar{\omega} \theta \chi^{\bar{\omega}} \gamma$
 $\alpha\pi^0 \bar{\nu} \tau\bar{\theta} \bar{\omicron}[\alpha]\sigma\iota\tau\omega\eta \bar{\upsilon} \Pi\alpha\eta[\sigma]\iota\eta\eta \bar{\iota}\varepsilon\rho\eta\mu\iota\bar{\theta}$
 $\varepsilon\bar{\varphi} \zeta \sigma\iota/\bar{\omega} \gamma \chi^{\bar{\omega}} \eta [\lambda\alpha\chi\bar{\omega}] \zeta \bar{\iota}\bar{\varphi}/\beta$
 $\Lambda \sigma\pi\epsilon\rho/$
 $\alpha\pi^0 \bar{\omega}\lambda\alpha\sigma\tau\eta\varsigma \gamma\eta\varsigma \eta\tau\omicron\iota \chi \dots \psi\iota \dots$
 30 $\tau\omicron\pi\gamma \Psi\iota\upsilon\iota\bar{\theta} \upsilon\pi\omicron \bar{\iota}\alpha\kappa\omega\bar{\varsigma} \sigma[\iota/\bar{\omega}] \zeta \chi^{\bar{\omega}}[\dots]$

Fol. I. VERSO.

- $[-\bar{\rho} \Lambda\bar{\omicron}^{\gamma}] \lambda[\alpha\chi\gamma \alpha\iota] \rho\epsilon\theta\gamma \bar{\omega}/\tau\bar{\theta} \alpha\upsilon\tau\bar{\theta} [\Lambda\pi]\alpha \text{ Τατιαν}\bar{\theta}$
 $\alpha\pi^0 \delta[\iota\alpha]\bar{\varphi}\rho/ \tau\bar{\theta} \gamma\epsilon\eta[\eta\mu\gamma] \text{ της } \bar{\varsigma} \eta \bar{\iota}\bar{\nu}$
 οὐτ
 $\alpha\pi^0 \tau\bar{\theta} \Sigma[\alpha\tau]\bar{\iota}\bar{\varepsilon}\omicron\upsilon\varsigma$ $\lambda[\alpha\chi\bar{\omega}] \zeta$
 5 $\alpha\pi^0 \bar{\nu} \tau[\bar{\theta}] \bar{\omicron}\alpha\sigma\iota\tau\omega\eta$ $\lambda[\alpha\chi\bar{\omega}] \zeta \bar{\iota}\bar{\varphi}/\beta$
 $\alpha\pi^0 \tau\omicron\pi[\gamma \text{ N}]\bar{\varepsilon}\sigma\bar{\varepsilon}\bar{\upsilon} \Phi\alpha\beta\alpha\upsilon\alpha$ $\lambda[\alpha\chi\gamma \bar{\iota}]\bar{\varphi}/\eta$

Fol. I. Recto. — *Ligne 14.* $\Lambda\omicron\iota(\pi\omicron\upsilon) \sigma\iota(\tau\omicron\upsilon)$ ($\alpha\rho\tau\alpha\bar{\varepsilon}\alpha\iota$) $\bar{\iota}\bar{\varepsilon}$ ($\tau\rho\iota\tau\omicron\upsilon$). On pourrait aussi lire $\bar{\iota}\bar{\varepsilon} \varepsilon' = 12 \frac{1}{5}$. Ce compte est faux, puisque l'ΟΙΝΓ ($\bar{\iota}\bar{\varphi}$) vaut $1/4$ d'artabe

(cf. n° 67138) ou peut-être même, dans ce papyrus, un $1/5^e$ (cf. fol. I^b, l. 7, note).

Ligne 15. J'ignore la signification du $\zeta/$ initial; peut-être doit-on lire $\zeta\eta\tau\epsilon\iota$.

Ligne 20. $\bar{\nu}$ signifie sans doute $\zeta\upsilon\gamma\omega$, et se rapporte à $\bar{\nu} \bar{\rho}$; sur $\bar{\rho} = 2/3$, cf. tome I, index IX.

Ligne 23. $\Lambda\alpha\chi\bar{\omega}$ devrait signifier $\lambda\alpha\chi(\alpha\omega\omega)$ ($\alpha\rho\tau\alpha\bar{\varepsilon}\alpha\iota$); mais il semble ici, comme plus bas, que le scribe ait employé cette abréviation, par inadvertance, pour $\lambda\alpha\chi\gamma = \lambda\alpha\chi\alpha\omega\omega$.

Ligne 26. $\bar{\nu} = \alpha\rho\upsilon\rho\omega\eta$.

Ligne 27. $\bar{\varepsilon}\bar{\varphi}$ ($\eta\mu\iota\sigma\tau\epsilon\iota\alpha$).

Ligne 28. $\Lambda\omicron(\gamma\omicron\varsigma) \sigma\pi\epsilon\rho(\mu\alpha\bar{\varepsilon}\omicron\lambda\iota\alpha\varsigma)$.

Catal. du Musée, n° 67279.

[67325]

$\lambda\alpha\chi\overline{\omega}$ ις
 $\Lambda^{\gamma} [\chi] \rho \tau \bar{\omega} \xi \eta \rho \bar{\omega}$
 10 $\tau \sigma \pi, N[\varepsilon \mu] \chi \eta \tau \sigma$ $\kappa[\alpha \mu \eta]^{\lambda} \iota \varepsilon$
 $\tau \sigma \pi, \Sigma[\alpha \tau \iota] \xi \rho \upsilon \varsigma$ $\kappa[\alpha \mu \eta]^{\lambda} \iota$
 $\tau \sigma \pi, N[\varepsilon] \sigma \varepsilon \psi$ $\kappa[\alpha \mu \eta]^{\lambda} \varepsilon$
 $\parallel \kappa \alpha \mu \lambda$
 $[\Lambda \sigma \gamma] \omicron \iota \nu \bar{\omega} \mu[\bar{\omega}] \sigma \theta[\bar{\omega}] \gamma \alpha \pi \lambda . . . \bar{\omega} \varsigma \tau \rho \upsilon \gamma \eta \varsigma$
 $\sigma \gamma \delta \omicron \eta [s] \tau \eta \varsigma \tau \iota [\eta^{\delta}, \delta/] \tau \bar{\omega} \tau \bar{\omega} \bar{\omega}$
 15 $\tau \alpha \tau \iota \alpha \nu \bar{\omega}$
 $[\tau \sigma] \pi, \Psi \iota \nu \bar{\omega} \sigma \upsilon \nu . . . [\gamma \varepsilon \omega]^{\gamma}$ $\alpha \gamma \chi \gamma \rho \iota \zeta$
 $[\tau \sigma] \pi, \Pi \kappa \lambda \eta \chi \sigma \upsilon \nu \tau \bar{\omega} \tau$ $[\alpha] \gamma \chi \gamma \lambda \varsigma$
 $[\tau \sigma] \pi, \Sigma \alpha \sigma \bar{\omega}$ $[\alpha \gamma] \gamma \sigma \nu$
 $\parallel \alpha \gamma \chi \gamma \upsilon \gamma \parallel$
 20 $\Lambda \sigma \chi \gamma \sigma \pi [\varepsilon \rho] \mu \alpha \beta \bar{\omega}^{\gamma} \sigma \upsilon \nu \tau [\bar{\omega} \tau \bar{\omega}] \Pi \iota \alpha \sigma \bar{\varepsilon}$
 $\varepsilon \iota \varsigma \sigma [\pi \varepsilon \rho \mu \alpha \beta \bar{\omega}^{\gamma}] \varepsilon \nu \eta \alpha \tau \eta \varsigma [\iota \eta^{\delta}, \delta/] \Phi \iota \varepsilon \iota \beta \gamma \varepsilon \omega \rho /$
 $\sigma \upsilon \tau$
 $\kappa \rho / \overline{\omega} \omega . . . \swarrow \sigma \iota / \overline{\omega} \iota \alpha$
 $\kappa \rho / \overline{\omega} [.] . \varepsilon \swarrow \sigma \iota / \overline{\omega} \delta$
 25 $\gamma \sigma \iota \tau \gamma [\alpha \rho \tau \alpha] \xi \gamma \iota \eta \pi / \iota \bar{\varphi} / \bar{\mu} \psi . . . \sigma \iota / \overline{\omega} \kappa \eta \pi /$
 $\bar{\omega} \sigma \iota \tau \gamma [\alpha] \rho [\tau] \alpha \xi \gamma \iota \mu \varepsilon \tau \rho / \varepsilon \mu [\omega]$
 $\tau \eta \lambda / \overline{\omega} \iota \bar{\varphi} / [.] \kappa \varepsilon \kappa \omicron \sigma \kappa \iota \nu \varepsilon \psi [\bar{\mu} \gamma \swarrow \sigma \iota / \overline{\omega} \alpha$
 $\chi \omicron \rho \tau \omicron \sigma \pi \varepsilon \rho \mu \bar{\omega}$
 $\div \Delta \varepsilon \delta \omega \kappa \varepsilon [\eta] \chi \omicron \rho \eta \eta \lambda \iota \omicron \varsigma \Phi \iota \lambda \alpha \nu \tau [\gamma] \delta / [\text{Bux}] \tau \omicron \rho / \swarrow \delta \eta \mu \omicron \sigma \iota /$

Fol. I. Verso. — Ligne 7. $\lambda\alpha\chi$ est écrit en surcharge sur le signe \parallel qui désigne ordinairement le total. Après $\iota\varsigma$, il y avait peut-être une fraction ($\frac{1}{2}$) : mais rien dans le ms. ne l'indique. La mention $\iota\bar{\varphi}/\eta$ (au lieu de $\overline{\omega} \beta$) semble indiquer que l'οιηγε ($\iota\bar{\varphi}\iota$) n'a pas ici la valeur $\frac{1}{4}$ d'artabe; si le chiffre $\iota\varsigma$ n'était suivi d'aucune fraction, on voit que l'οιηγε serait le $\frac{1}{5}$ de l'artabe.

Ligne 9. Καμηλοι(?): la charge de 15 chameaux. Le κ est certain, le $\lambda\gamma$ presque certain, mais les autres lettres très douteuses.

Ligne 11. Νεσευ: la lacune est un peu grande pour une seule lettre.

Ligne 16. Peut-être $\sigma \nu \nu [\tau \omega \gamma \varepsilon \omega \rho]^{\gamma}$: mais les traces ne confirment pas cette conjecture.

L'abréviation $\alpha \gamma \chi \gamma$ se lit peut-être $\alpha \gamma \chi \alpha \rho \varepsilon \upsilon \tau \alpha \iota$.

Ligne 25. Le chiffre $\sigma \iota / \overline{\omega} \kappa \eta \pi /$ (le dernier nombre n'a pas été écrit) est en regard des deux lignes 25 et 26 à la fois: c'est le total. — $\bar{\mu} = \mu \varepsilon \tau \rho \omega$ (cf. l. 1. 26): le chiffre qu'on attend après $\iota \bar{\varphi} /$ a été oublié.

Ligne 26. Ajoutée après coup.

Ligne 27. Τηλ(εως) (αρταλη): τηλεις est le *fenugrec*, légumineuse du genre *papilionacé*.

Ligne 28. Χορτοσπερμου: une artabe de graines de fourrage.

Ligne 29. Φιλαντ(ινοου).

30 ε ινδ/ [κερ/] επτα μ^α μ^β φαμ^α κ[. ιν]δ/ ε [67325]
 Φλ/ Ιω[αννης ο μ]εγ^α αλ/ δ/ εμ^ο Γενηα[δ/ στν]χι μοι .†

Fol. II. Recto.

† Λογ^α σπ[ε]ρμαβ^δ τ^ο τ^ο N[εμπκητος(?) δ/ τ]̄ Φιει[ε]
 φαωφ^ι ιθ ουτ^η α^β
 λαχ^α ι[φ/] α κεκοσκ/ γιν^κ μ^α α
 ο δ/ Λξ[ρ]αμ^ιο υ^ιο λαχ^α μ^α α
 5 γ δ/ Σου. ο Φιειβ^α γεωρ/ σι/ ̄ Χ^ο γ ε' κ σι/ ̄ [.]
 † Εμετρησ[ε] κς ενεβαλε το ον Κορηλιος
 Φιλαντινο^ο [δ/] Βικτωρος, εμβολς εκτης ινδ/
 κ^α κωμς Αφ[ρο]δ/ σι/ μ^α εκατον δεκα εννεα
 τεταρτον σ[υ]ν ναυλ/ γ^α π^ρ/ γι/ σι/ μ^α ριθ d' συν ναυλ/
 10 γ π^ρ/ δ/ εμ^ο [Πα]λωτς γ^ρ/ κωμς Αφροδ/ στοιχ^α †

(Deux lignes en blanc.)

Λογ^α σπερμαβ^δ [τ]ου τ^ο Φε^ρκ^ο δ/ Ια^κ^ω
 ουτ^η
 τηλ^α . θ . ρ/ ιφ/ γ
 σιτς [τ]αξ δοθς τω γεωρ/ σι/ ̄ η
 15 γ εις σ[π]ερμς σι/ ̄ θ
 ερεξ[ι]νθ^ο μ^α α λ^α
 χορτ[ο]σπερ^μ ̄ β [ι]φ/ α ζ

Fol. I. Verso. — *Ligne 30.* Lire μο(να), μη(νος) φαμε(ναθ).

Ligne 31. Lire στοιχει (mais la lacune est trop courte pour οι); la croix finale n'est autre que le ι de μοι, barré à angle droit. Cf. fol. VIII^a, l. 27.

Fol. II. Recto. — *Ligne 3.* μ^α = μ(οδιος?), ou μα(τιον); cf. n° 67055, recto, l. 15.

Ligne 4. ο = ομοιος(?).

Ligne 5. Lire Σου[ρ]ου, ou Σου[υ]ου (cf. l. 1).

Ligne 6. Το ον(ομα) Κορηλιο(υ) : ici comme plus bas, le nom est au nominatif.

Ligne 8. μ^α = μοδious.

Ligne 9. Συν ναυλ(οις) (και) πρ(. . .). Le signe placé au-dessus de πρ ressemble un peu à un θ; mais il n'est pas sûr que ce soit cette lettre. Dans ce cas cependant, on pourrait songer à πρ(οτ)θ(ηκαις) et, moins bien, à π(ο)ρθ(μοις) : cf. Suidas, s. v. πορθμειον. το πλοιον, πορθμιον δε το ναυλον.

Ligne 10. Γ^ρ = γρ(αμματες).

Ligne 16. Ajoutée après coup. — Ερεξινθος est le pois-chiche.

	$\lambda\alpha\chi \bar{\mu} \alpha$	
	$\delta / \chi \alpha [\lambda] \bar{o} \quad i\varphi / \beta \zeta$	
20	$\delta / \bar{\tau} \bar{o} \varepsilon \eta \theta . .$	$[i] \varphi / \beta$
	$\delta / \Lambda \chi . . \tau \omicron \varsigma$	$i\varphi / \alpha$
	$\delta / \Phi \varepsilon . . \sigma \tau \omicron \upsilon$	$i\varphi / \alpha$
	$\delta / \tilde{\iota} \alpha \chi [\omega \varepsilon] \tau \varepsilon \chi /$	$i\varphi / \chi$
	$\delta / \mathbf{K} [\alpha \chi \iota] \eta \bar{o} \mathbf{K} \alpha \lambda \alpha \bar{o} \tau \varsigma$	$[i\varphi] \alpha$
25	$\delta / \mathbf{A} \eta \bar{o} \varphi \bar{i} \tau \mathbf{T} \varepsilon \rho \mu [\bar{o} \theta] \eta \varsigma$	$i[\varphi] \alpha$
	$\zeta / \delta / \mathbf{P} \alpha \upsilon \lambda \bar{o} \mathbf{T} \pi \iota \alpha \varsigma$	$i\varphi / [.]$
	$\mathbf{T} \upsilon \varsigma [\iota] \delta \parallel \delta / \tilde{\iota} \alpha \chi \omega \varepsilon [\gamma] \varepsilon \omega \rho^{\gamma} \mathbf{X}^{\circ} \alpha$	

[†] Λογς σπερμ[αβδ'] τō τοπō Βικτορος

ΟΥΤ

δ		Ἰσχυρ		σι		α	ξ	λαχι	ᾱ	α	λ	χ	[ῶ]	. νς	λ	γ	ν	ᾱ	ᾱ
δ		τῷ	τ	τα	δεχ	π		Ἀμα	Ελενης					σι		δ			
5		δ		του	τ	π		εμου	δ	χειρος				σι		α	ξ		
ξ	δ		Ωρου	ω	γ	χ	ι	ῶ	γ	εωρ				σι		β			
η	δ		τῷ	τ	γ	εωρ		επι	Ἰσακιῷ	αροτρ				σι		π		ῖ	ῖ
				ῶ	τας	δ	ανισθ	π		Βικτωρ		Διογενῆς	στρ	σι		η			
										κ	σι		ῖ						
10				ῶ	Εδεξ	αμην	αυτω	π		τῷ	Ξανθ	[ῶ]	γ	εωρ					
					Ἀπα	Ἰωαννῷ	τῷ	π	εινθερ	[ῶ]				σι		δ			
					ς	π		Ελενης	αδελφ		Βικτωρ		. . εν	σι		β			
					ς	π		Ἰωαννῷ	αδελφ		αυτῷ			σι		β			
					γ	ι	κ	λ	[ῶ]	Βικτωρ	σι		ῖ	[.]	ερ	χ	ῶ	λ	

Ligne 11. $M\bar{o}$? : la barre au-dessus de l' o est seule visible.

[67325]

- 5 † Δεδωκεν Κορνηλιος Φιλαντινου δ| Βικτωρ απο δημς τεταρτης ινδικ| κερατια
δωδεκα ημισυ τεταρτον γι| κ| ιβ ζ d' ζυγω δημοσς, τα δοθς Λιξεριω κ ασ-
φαλ| του τριτου
μερ[ο]υς Σιρηνος ιλλουστριου Φαρχμουθι || θ ινδικ| δ † Φλς Λιξερις τιχι μοι †

Fol. III. VERSO.

(Écrit dans le sens vertical; les trois ενταγια sont disposés ainsi : $\frac{(-1-)}{3} \mid \frac{(-2-)}{3}$)

- (1) † Εμετρ[η]σεν κς ενεβαλ ον Κορνηλιος Φιλαντινωδ
δ| Βικτορος εμβολς τεταρτης ινδ| κωμς Αφ| τα σιτς μς
πεντηκοντα πεντε σάλς α| γι| μς νε σάλς α| Ζαχαριας υποδεκ||
του αυτς ον σι| μς εν ημς συναλς α| γι| μς αλ σάλς. Ζαχαριας υποδεκ|| (?)
5 (2) † Δεδωκ| Κορνηλιος Φιλαντι| δ| Σοφια κ δημ
πεμπτης ινδ| κερατια εξ ημισυ ζυ. γι| κ| ε ζ ζ| δημ
Ο ενδοξ| Ιωαννης παγαρχ δ| εμου Δαμιανου νδ
εξεδοχα το ενταγι| του διμοι| μερ| ως προκ| † . . . ε ζ ζ| ρ.
Φλ| Σερηνος ιλλ| , παγαρχς δ| εμου Μουσαιου νδς εξεδ^θ κατα το γ' μερ|
10 (3) Δεδωκ| Κορνηλιος Φιλαντινωδ δ| Β[ι]κ[τ]ο[ρ] [κ] δημ πεμ[π]της ινδ| κερατια
εξ τεταρτον ζυ. γι| κ| ε d' ζ| δημ Ο ενδοξ|

Fol. III. Recto. — *Ligne 6.* Lire Λιξεριω.

Ligne 7. Lire Σερηνου(?) ιλλουστριου; ce personnage est cité déjà en 567 (n° 67002, II, l. 2, 4, 8) sous le nom de Σερηνος ιλλουστριος. Ici, il apparaît comme pargarque; cf., pour le τριτον μερος, fol. III^b, l. 9. — (σ)τιχι = στοιχει.

Fol. III. Verso. — *Ligne 1.* Ενεβαλ : on lirait même plutôt ενεβαλ; pour ενεβαλε. — Ον(ομα). — Lire Κορνηλιου.

Ligne 2. Εμβολ(ης), sous-entendu υπερ. — Τα σιτ(ου) μ(οδια) : le scribe emploie μοδιον au neutre (cf. l. 4). Son écriture est d'ailleurs à peu près illisible en plus d'un point, les lettres étant, dans certains mots, à peine formées et confondues avec leurs voisines.

Ligne 3. Σάλς ou quelque chose de ce genre, pour συν νουλ(οις). — Sur l'abréviation ^θα, cf. plus haut, fol. II^a, l. 9. — Υποδεκ(της) paraît probable, mais l'écriture ne permet guère la certitude.

Ligne 4. Avant Ζαχαριας, la même abréviation ^θα(?) est répétée, mais à ce point informe qu'il est impossible de la transcrire.

Ligne 8. Εξεδοχα, douteux, pour εξεδοθη : cf. l. 9. — Του διμοι(ρου) μερ(ους) : cf. plus bas, l. 11. — A la fin, quelques signes tachygraphiques encadrant la répétition du chiffre : de même l. 11.

Ligne 9. Ιλλ(ουστριος) (και) παγαρχ(ος).

Ἰωαννης παγαρχ του γ' μερ/ Ανται/ δ/ εμου Διαμιανου π^ο εξεδοθ, το ενταγι/ [67325]
 ως παρχ/ † . . . † δ' ζ' . . .
 † Φλ/ Σερηνος ενδοξ, ιλλ/ γ' παγαρχ, του γ' μερ/ δ/ εμου σαιου νστ³ χ[μγ] †

Fol. IV. RECTO.

(Cursive fine et penchée en avant.)

† χμγ

- † Βασιλειας τ^ο Θεωτατ^ο και ευ[σεβεσ]τ[ατ^ο]
 ημων δεσποτ^ο Φλανυ^ο Τιξερ[ι^ο Μ] αυ[ρικι^ο]
 του αιωνιου αυγ^οστου αυτοκρατ[ορος] και [μεγιστ^ο]
 ευεργετ^ο ετους τριτου
 5 Φαρμ^οθι δεκατη τριτης ι[νδ]ι[κ]. Εν Αφ[ροδιτη]
 κωμη
 † Αυρηλιος Μακαριος, υ^ιος Πα[ουα]γγ[ι^ο εκ μ^η]
 Σοφιας, ^ο και επιλεγ^ομενος Πα[πχ]ρ[ημα],
 γεωργος μισθωτης απο Αφρ[οδιτ]ης [κωμ, τ^ο]
 10 Ανταιοπολιτ^ο νομ^ο † Αυρηλ[ια .] ο[. . . .]
 Φυγατρι Ιωαν^ο Κορηλι^ο ο^υ, [τη ευ]χ^ε [νεστ^ο]
 συντελεστρια χηρευουση απο Α[φρ]ο[διτ]ης
 της αυτης κωμης, χαιρ/ Ομολο[γω] εγω [ο παρχ/]
 Μακαριος Παουαγγι^ο ^ο και η[ατ] επι[κλη]σιν
 15 Παπχρομα, γεωργος μισθ[ω]τ[ης], εκ[ων]
 [κ]αι πεπεισμενος, μεμισθωσθαι παρ[α σου],
 προς μονον καρπον της σ[υ]ν Ή[ω] εισ[ι]σ[ι]ς
 τεταρτης ινδικτιονος, το υπαρχον [σοι]
 ολοκληρον βοσκημα τ^ο γεω[ργιο] ^ο [καλουμεν^ο]
 20 Πια Διοσ[κ]ορ^ο λιθικης πε[διαδος] της αυτης
 [κωμ]ης Αφροδιτης κληρω [. .] α[. .] κατα τα
 παλαια αυτ^ο ορια κυκλωθεν. [Γειτονες δε του]
 προδηλωθεντος ολοκληρω[υ] βοσκηματος
 εκ τετραγων^ο εισιν ουτοι νστ[ου το γεωργιον]
 25 Πια Πιμ^ις τ^ο ευαγ^ος μονα[στηρι^ο Απα],

Fol. III. Verso. — *Ligne 11.* Παγαρχ(ος) sans marque d'abréviation. On lit ensuite δ/
 εμου, corrigé en του sans que le scribe ait barré le signe δ/. — (Διμοιρου) μερ(ους)

Ανται(ου). — Εξεδοθ(η) semble sûr : pour εξεδωκε.

Ligne 12. Του (τριτου) μερ(ους). — Lire εμου (Μου)σαιου.

Fol. IV. Recto. — *Ligne 5.* La date est le 5 avril 585.

Ligne 8. L'esprit rude de *ι* est indiqué par un trait horizontal.

[67325]

- βορρα εν μεν τω απηλιωτικ[ω ανεμω γεωργιον]
 των υιων Ια[κωβιου?]
 τὸ Χαλκο[τυ]πὸ, εν δε τω λιξιη[ω ανεμ]ω [γεωργιον]
 Πια Καστορος των υιων Μαθιὸ[.]
 αυτων, απηλιωτὸ τω αυτω γεωργ[ιων του Χαλκοτι],
 30 [λ]ιξος εν μ[ε]ν τω νοτιω ανεμ[ω] γεωργ[ιον]
 Τ[αν]τβεῶτ[ο]ς των κληρονομ[ω]ν [Λ]πολ[λ]ωτ[ος τὸ απο]
 ριπαριων, εν δε τω βοριω ανεμ[ω] τῷ αυτ[ο] γεωργιον]
 Καστορος, η οιοι εν ωσει γειτονες [π]αντη [π]αν[τοθεν],
 εἰ ω με τουτο εχειν ὑπ εμε εις [β]ορρη[ην] και [τροφην]
 35 των εμων προβατων και Θρ[εμ]ατω[ν. Κ]αι [δωσω]
 σοι λογωμισθὸ αυτὸ ερεας κατ[ε]το[λ]ι[ας]
 ενδεκα τω δικαιω καμπανω, και [μ]η ε[κ]βαλλο[μενος(?)]
 απο της νομης τὸ αυτὸ βοσκημ[ατος] εἰ[μ]η πληρ[ωθεντων]
 των τρι[ω]ν ενιαυτων αρξάμενος [απ]ο της αυτ[ης συν]
 40 τεταρτης ἡνδικτιονος και αυτης [και του εἵ]ης χ[ρονου].
 Ημισθωτικ[η] ομολογια κυρια και β[εβαια] και επερ[ωμολ]ι
 † Λυρηλιος Μακαριος υἱος Παυαχιο[υ ο] προκ[ε]μ[ισθωμαι]
 ως προκ[ε] † Λυρηλιος Κυρος Κολλο[υθῶ], αξιω[θ]εις [γ]ραψα]
 υπερ ἄτῳ [γ]ραμματα μη ειδοτο[ς † †], Λυρη[λ]ιος [.]
 45 [υ]ιος Κυριακὸ μαρτυρω τημισθ[ω]σει ω[ς] προκ[ε]
 † Δι εμὸ Δαυειτ Κωνστ[αντ]ι[σ] υἱ[ος] νομικ[η]

Fol. IV. VERSO.

(L'écriture est dans le sens vertical.)

† Δεδωκεν Διοσκορος Απολλωτος [δ/] Πτηρῶ, απο δημ[ο]ς τρι[τ]ης ἡνδ/, κερ[α] δεκ[α]
 ενια ζ[ε]
 γι[α] κ[α] ιθ ζ[ε] Οι ενδοξ[ος] παγαρχοι δι εμ[ου] Κω[μ]ασιου σε[σ] [Φ]αωβι || ιθ || ἡνδ/
 γ † [Ο]μοι[α] του

Fol. IV. Recto. — *Ligne 27.* Των υιων : appartenant aux fils de Jacques.*Ligne 29.* Lire το αυτο γεωργιον.*Ligne 31.* Sur cet Απολλως απο ριπαριων, cf. n° 67147, v., l. 3.*Ligne 34.* Βοσκειαν : très douteux.*Ligne 36.* Κατ ετος : la copie de ce contrat sur le livre de dépenses semble avoir été faite avec une singulière négligence. La ligne 39 parle d'un bail de trois ans et la ligne 47 d'une location pour une seule année. — Toutes les restitutions finales des lignes 36-39 sont très incertaines.*Ligne 46.* Κωνσταντιου ou Κωνσταντινου : lecture douteuse.Fol. IV. Verso. — *Ligne 2.* Σεσ(ημειωμαι).

- αὐτῷ ὁνὸ κερ|δεκα οκτω γι|κ|ι[η ζ| Ο αὐτς] K[ω]μ[ασ]μ[ος] σ̄εσς Χοιακ || κ || [67325]
 ἰνδ| γ ·†
 Ομοι|℥ ὁνὸ Διοσκορος Απολλων|δ| Πτηρῷ κερ| τεσσσερα ημισυ τεταρτς γι|
 κ| δ ζ δ' ζ|
 5 γ ℥ του αὐτς ὁνὸ κερ| εἰς τεταρτς γι| κ| ε δ' ζ| [Ο αὐ]τς Κωμασιος σ̄εσς
 Φαρμῶθι || ἰ || ἰνδ| γ ·†
 γ ℥ ὁνὸ Κορηγηλιος Φιλαντιν|οδ̄| δ| [Βικτο]ρ|(?) κερ| ημι[συ τε]ταρτς γι| κ|
 ζ δ' ζ| Ο αὐτς Κωμασιος[ε]
 σ̄εσς Φαρμῶθι || ἰ || ἰνδ| γ ·†
 † Δεδωκ| Διοσκορος Α[πολ]λ[ω]τος|δ| [Πτ]ηρ[ῶ], απο δημς τετ|αρτς ἰνδ|, κερ|
 εἰς ζυγς δημς γι| κ| ε ζ| δημς
 † Οι εινδ|οζ|] π[αγ]α^χρ δ| [εμου] Νρ[ισ]τ[ο]δωρῷ γρ εἰσεδ^θ|ο χμγ ·†·†·†

Un dernier *επταχιον* venait encore à la suite : mais il a disparu avec le bord de la page, et il n'en reste plus que la fin de la première ligne : [παρ]α των της κωνς Αφροδ|.

Fol. V.

Coupé. Il ne reste que la marge.

Fol. VI.

De même. Mais au verso de cette marge, on lit, dans le sens vertical :

- † Δεδωκεν Κορηγηλιος Φιλαντινῷ δ| Σοφια, απο δημς εκτης ἰνδικ|, κερατια εἰς
 γι| κ| ε ζυγω δημς τα δοθεντς
 τῷ κυριῷ Μουσαιῷ εἰς τα ναυλα των διακομητς Οι ενδοξοτατοι παγαρχοι δι
 εμῷ Μακαριῷ βοιηθς σεσημς †

Fol. VII. RECTO.

- † Δεδωκ| Διοσκορος Απολλῶ δ| Ενωχ γ Σοφια ℥ δημς τετ^ρῶ ἰνδ| κερ| δεκαεπτα
 ημισυ τετ^ρῶ
 ζυγ· γι| κ| ἰζ ζ δ' Οι ενδοξ^εζ| παγα^ρχ δ| εμῷ Ερμιῷ σεσημς Θωθ κθ ἰνδ| δ
 † Δεδωκ| Διοσκορος Απολλ^ωτος|δ| [Π]τ^ηρ[ῶ] ℥ δημ^ς τεταρτς ἰνδ| κερ| δω-
 δεκα ζυγς δημ^ς
 γι| κ| ἰς ζ| δημ^ς † Οι ενδοξ^εζ| παγα^ρχ δ| εμῷ Χριστοδωρῷ γρ εἰσεδ^θ|ο χμγ ·†·†·†

Fol. VI. — *Ligne 2.* Lire τω κυριω Μουσαιω.

Fol. VII. Recto. — *Ligne 1.* Τετ^ρῶ = τεταρτς, τεταρτον.

Ligne 2. Οι ενδοξοτατοι παγαρχοι. — Κθ : le ms. portait d'abord θ, corrigé en κθ.

Ligne 4. Après Χριστοδωρῷ, une sorte de monogramme composé d'un ρ douteux et d'une lettre informe : je propose γρ = γραμματεως d'après la ligne 6, où l'on retrouve un monogramme un peu moins mal écrit, qui paraît être le même.

- [67325] 5 † Δεδωκ/ Διοσκορος Απολλωντος \mathscr{K} δημ̃ τεταρτης ινδ/ κερ/ δ̃υο ημισυ ζ/ δημ̃·
 γι/ κ/ β ζ/ δημ̃ † Φλ̃ς Ιωαννης ενδοξ/ παγαρχ̃ δ/ εμο̃ Χριστοδωρ̃ο γρ̃ . . ς̃ μερ/
 σ[εσ]ημ̃ χμ̃γ † † †
 † Δεδωκ/ Κορνηλιος Φιλαντ̃ς δ/ Βικ[τ]ορ̃ \mathscr{K} δημοσι/ ε ινδ/ χ̃ρ̃ος κ/ πεντε μ̃
 $\frac{††}{μ}$ φαρ̃ ιθ ινδ/ ε
 Φλ̃/ Ιωαννης ο μεγαλ̃ δ/ εμο̃ Γειν[δ]ιου χμ̃γ [†]

Fol. VII. VERSO.

- † Δεδωκεν Κορνηλιος Φιλαντινω̃
 δ/ Βικτο[ρο]ς απο δημ̃ς τριτης ινδ/
 κερ/ δωδεκα· γι/ κ/ ι̃ς ζ/ Οι ενδοξ̃ς
 παγαρχοι δι εμο̃ Κωμασιο̃ σ̃εσ̃ς
 5 Φαωφι || ι̃ ινδ/ γ † Ομοι/ το̃ αυτο̃
 ο̃ν̃ο κερ/ ε̃ς τεταρτ̃ς· γι/ κ/ ε d' ζ/ Ο αυτος
 Κωμασιος σ̃εσ̃ς Αθυρ || ι̃ς || [ι]νδ/ γ †
 Ομοι/ \mathscr{K} ο̃ν̃ο κλλ/ Π̃ξηκι̃ο Θεοδωρ[ο]υ, δ/
 $\frac{\text{τεταρτ̃ς}}{d'}$
 Σοφια, κερ/ πεντε ημισυ · γι/ κ/ ε ζ/ ζ/
 10 Ο αυτος Κωμασιος σ̃εσ̃ς Χοιακ || ι̃ς || ινδ/ γ †
 Ομοι/ δ/ τη̃ς αυτ̃ς κερ/ ε̃ς ημισυ · γι/ κ/ ε ζ/ ζ/
 [\mathscr{K}] ο̃ν̃ο Κορνηλιος Φιλαντινω̃ου
 Ο αυτ̃ς Κωμ[α]σιος σ̃εσ̃ς Φαμενωθ || ε ||
 [ι]νδ/ γ † Ομ[οι] το̃ αυτ̃ς ο̃ν̃ο̃ς δ/ Ανω̃φ̃ι̃ο
 15 . φ̃/ κερατ[ια] ε̃ς τεταρτ̃ς· γι/ κ/ ε d' ζ/
 [Ο αυ]τ̃ς Κ[ω]μασιος | σ̃εσ̃ς Φαμενωθ || κδ
 [ιν]δ/ γ †
 † Δεδωκεν Κορνηλιος Φιλαντινω̃ου δ/ Σοφια
 \mathscr{K} δημοσιων ε ινδικ/ κερατια ε̃ς τεταρτοι̃ν· γι/
 20 κ/ ε d' ζυγ̃ς δημοσι/ Δι εμου̃ Μαχαριου
 ε̃ς επιτροπ̃ης των κορων̃ων των κτητ̃/
 σεσημ̃ς

Fol. VII. Recto. — *Ligne 6.* Après γρ on distingue une sorte de χ; la lecture \mathscr{K} = υπερ est impossible.

Ligne 8. Χρυσ(ου); — μο(να), μη(νος) φαρ(μου)θ(ι).

Fol. VII. Verso. — *Ligne 6.* Ονο(ματος).

Ligne 8. Même écriture, mais de date évidemment différente. — Κλλ̃ = κληρονομαν.

Ligne 11. Της : correction sur un mot illisible (του?).

Ligne 18. Autre main; troisième main à partir de la ligne 23.

Ligne 21. Lire του καινου?

† Δεδωκ/ κλ/ Βηκιο̄ Θεοδωρο̄ δ/ Σοφιας
 απο δημς ε ινδ/ χρυσῶ κερατι/ εξ̄ τεταρτς.
 25 γι/ κ/ ς d' ζ/ Φλ/ Σερηνος ενδοξ/ [i]λλ/ ς παγαρ̄
 δ/ εμου Μουσαιο̄ς νοτς σεσημς †

[67325]

Fol. VIII. RECTO.

† Δεδωκ/ Κορνηλιος Προμ[αντ]ινω̄
 απο δη[μ]οσι/ τριτης ινδ/ δθ̄ ε[ι]ς τα ναυλ/
 της εμ̄βολς της 3̄ γ̄ ινδ/ κερατια
 εξ̄ ημισυ ζυγς Αντινω̄ς γι/ κ/ [ς ζ] ζ/ Αντι/
 5 Εγρ/ παυνι ιε ινδ/ γ̄ † Οι ε[ν]δοξ̄ παγαρχχ
 δ/ εμου Μηνα σιγγς σεσημς † . . . ς † εχ̄ . υ . χ
 † Αογς τῶ χρυσιῶ τοπῶ Αθανα[σιας] δ/ Πτηρο[υ]
~~κ~~ ο̄νω̄ Διοσκορος Απολλωτος
 δ/ Πητηρο̄ κ/ ιζ ζ d' ζ/
 10 ομοι/ τθ̄ 3̄ κ/ ιζ ζ ζ/
 ομοι/ κ/ ια ζ d' ζ/
 ομοι/ κ/ ς ζ/
 [ο]μοι/ κ/ ιε [ζ/]

15 † και υπερ̄ ο̄νω̄ Κορνηλ[ιος Φι]λαντινω̄
 δ/ Πτη[ρ]ο̄ ὑπερ̄ ε[μ̄βολς] (?) της ε[ι]νδ/
 εις του λ[ι]τρς της ε[ι]νδix̄ . . [κ/] ς ζ/ Αντινω̄[ο]

Fol. VII. Verso. — *Ligne 23.* Il faudrait κλλ/ = κληρονομοι. — Βηκιος est identique au Πβηκιος de la ligne 8.

Fol. VIII. Recto. — *Ligne 1.* Lire sans doute Φιλαντινω̄. — Προμαντινω̄ signifie «l'homme d'Antinoé», mais s'est déjà rencontré comme nom propre (P. Lond. IV, index 4 b) : ici, il s'agit d'un lapsus causé par la ressemblance des noms.

Ligne 5. Εγρ(αφ̄η).

Ligne 6. Signes tachygraphiques à la fin, plutôt que des lettres.

Ligne 7. Autre main; chaque alinéa est d'une écriture différente.

Ligne 8. Probablement ajoutée postérieurement.

Ligne 9. Lire Πτηρου; de même à la ligne 24.

Ligne 14. Tirets dans le manuscrit.

Ligne 16. Un chiffre était peut-être écrit à la fin; mais il n'en reste plus trace, le papyrus étant usé.

Ligne 17. Του λιτρς; on pourrait aussi lire του λιγρς, mais le τ est attesté par le fol. II^b, 1. 23. — Ινδix̄; tout à fait douteux. Après ce mot, la surface du papyrus est détruite : peut-être ne manque-t-il rien avant [κ/], quoiqu'il y ait place pour deux lettres.

[67325]

ομοι/ κ/ ς d'
 † Δεδωκεν Κορινθιος Φιλαν[τινω]ου δ/ Σοφια
 20 απο δημοσιον (sic) || ξ || καταβολης π[ε]μπτ[η]ς ἡνδικ/
 κερατια ξ ημισυ· γι/ κ/ ς ζ/ Ο ενδ[οξ]/ κ]ομετος Ἰωαν
 νου παγαρχι του γ' μερ/ δι εμ[ο]υ Ι[ω]σηφ[ι]ς πρεσβ[υ]ς διοικ/
 στοιχις †
 † Δεδωκεν Διοσκορο/ Απολλ[ο]ς δ/ Π[τ]ιρου
 25 χ δημοσι/ ε ενδ/ χρ[ο]ς κερατια πεντε ημ[ι]ς τεταρτ[η]
 † μ[ι]ς φ[α]μ[α] κδ ενδ/ ε Φλ/ Ιωαννης ο μεγαλ/
 δ/ εμ[ο] Γε[ν]ηαδ/ στυχι μοι †

Fol. VIII. VERSO.

† χ ονος Απολλως Διοσχ[ο]ρ[ο] δ/
 Διοσκορο εις λογ[ο]ς διαγρα[φ] / . κ]αταξ[ο]
 κανος ογδοης ενδ// κερ[α]τια τ]εσσα
 ρας (sic) δαδεκατον· γι/ κ/ δ [ιω Κα]ι χ
 5 της εμβολ[η]ς κερ/ ημισει τριτο[ν] τετρ[α]κεικο
 στον· γι/ κ/ ζ [γ'] κδ/ μον[η]
 † Δεδωκεν Απολλως Δι[ο]σκο[ρ]ο
 δ/ Διοσκορο εις λογον δ[η]μοσι/
 χ α καταβολ[η]ς κανος ο[γ]δοης
 10 ενδ// κερ/ ξ · γι/ κ/ ς μον[η] † Ο[μ]ι ενδο
 ξ ς παγαρχι δι εμ[ο] Κομα[σ]ι[ω] βροθ[η]
 [σ]τοιχει των ξ ς κερατιων ω[ς] προκ//
 Η αγια Τριας

Fol. VIII. Recto. — *Ligne 21.* Lire κομης Ιωαννης.*Ligne 22.* Πρεσβ(υτερου) διοικ(ητου).*Lignes 25-26.* Χρ(υ)σ(ου); — ημ(ισυ); — μ(ηνος); — Φαμε(νωθ).*Ligne 27.* Le ι final sert de hampe verticale à la croix †. — Lire στοιχει.Fol. VIII. Verso. — *Ligne 2.* Καταξ(λης) : abréviation inaccoutumée.*Ligne 4.* Le signe qui représente υπερ n'a pas ici, dans le manuscrit, sa forme habituelle χ , mais celle d'un S barré, qui sera courante à l'époque arabe (P. Lond., IV, *passim*); de même à la ligne 9.*Ligne 11.* Κομασιον : très douteux.*Ligne 13.* Η αγια Τριας. Cette formule, à laquelle il faut ajouter un Θ = Θεος, sous-entendu, est l'équivalent isopséphique de χμγ, 643 (cf. KRALL, dans *Mith. Pap.* Rainer, I, p. 127).

† Δε[δωκεν] Κορνηλιος Φιλαντινοῦ [67325]
 15 ✎ [δημ[ς] τ[ε]τ[ρ]ῶ ινδ[ικ]/ κ[ε]ρ[ς] ε[ξ] [τ[ε]τ[ρ]ῶ· γ[ι]/ κ[ς] [ς d']
 Οι ε[νδ[ο]ξ[ς] παγ[α]ρ[ς] δ[ς] ε[μ]ου Ερμεῖο
 σε[σημ[ς]] Θωθ λ ιν[δ]/ δ
 † Δεδωκ[ς] Κορνηλιος Φιλ[αντι]νοῦ δ[ς] Σοφιας
 ✎ δημ[ς] τετ[ρ]ῶ αρ[τι]ς ινδ[ο]/ κερ[ς] ε[ξ] τετ[ρ]ῶτον
 20 ζυγ[ς] δ[ς] ημ[ς] γ[ι]/ κ[ς] [ς d'] δημ[ς] † Ο[ς] ινδ[ο]ξ[ς]
 παγ[α]ρ[ς] χ[ς] δ[ς] ε[μ]ου Χριστοδω[ρ]ῶ ν[ς] ε[ξ]εδ[ο]χ[ς] χμγ[ς] † † †
 † Δεδωκ[ς] [κλλ]/ Βηκ[ι]ο Θεοδωρ[ῶ] δ[ς] Βικ[τ]ορος
 ✎ δημ[ς] τετ[ρ]ῶ αρ[τι]ς ινδ[ο]/ κερ[ς] ε[ξ] [ζυ]γ[ς] δημ[ς]
 [γ]ι/ κ[ς] [ς ζυ]γ[ς] δημ[ς] † Φλ[ς] Ιωαννης [ιλ]λ[ς] [ς] παγ[α]ρ[ς] α[ρ]
 25 δ[ς] ε[μ]ου Χρ[ι]σ[τ]οδωρ[ῶ] νοτ[ς] ε[ξ]εδ[ο]χ[ς] [†] †

Ligne 15. Lire τετ(α)ρ(η)ς, τετ(α)ρ(ο)ν : cf. fol. VII, v., l. 24.

Ligne 21. Νῶ : νοταριου; douteux. Le ν et le τ ont entièrement disparu.

Ligne 22. Κληρονομοι Βηκιοι : restitué d'après le folio VII, v., l. 23.

Ligne 25. A la fin, signes tachygraphiques (?), peut-être précédés du sigle χμγ, mais méconnaissable.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475.

67326. Quittance de loyer. Les héritiers de Kyros, représentés par Christodóros, ont reçu d'Apollós, leur locataire, le montant des redevances dues par lui pour le champ situé au lieu dit *Piase*, sur le territoire du village de Phthla. — Long. 0 m. 319 mill., larg. 0 m. 110 mill. — Aphroditó.

Date : avant 542 environ (mort d'Apollós).

Cursive penchée.

† Κληρονομοι του της μακαριας
 [μ]νημης Κ[υ]ρῶ γρομμ[α]τικῶ, νομου
 δ[ς] ε[μ]ου Χρ[ι]σ[τ]οδωρ[ῶ] υἱῶ και κληρο
 [Κ]εφ[α]λωνος επισκ[ς] τω
 5 αδελφω Απολλωτι ποροτοκ[ς]

Ligne 1. Les héritiers possèdent la terre en propriété indivise : cf. n° 67109, l. 22. — Ce Kyros est sans doute le décurion d'Antaiopolis, dont il est question aux n° 67134, l. 1 et *susc.*; 67139, VI, v., l. 4, et 67327, l. 5.

Ligne 4. Κεφάλων apparaît peut-être déjà au n° 67295, III, l. 19. C'est sans doute un évêque d'Antaiopolis. L'exemple de cet évêque marié est intéressant et exceptionnel, car en Égypte on ne choisissait guère ces dignitaires que parmi les moines.

[67326]

απο κωμης Αφροδιτης. Εδεξαμε^θ
 και πεπληρωμεθα παρα σῶ
 του ρ[ο]ρῶ των ὑπο σε ημων
 αρουρων εν Πιασε εν πεδιαδι
 10 κω[μ]ης Φθλα, κανονος
 δευτερας ἰνδ[ι] εκ πληρους.
 Και εις υμων ασφαλειαν
 πεποιημεθα ταυτην
 τη[ν] πληρωτικην αποχην
 15 ως προκ[α]. Οι προγεγραμμενοι
 κληρονομοι δι εμου Χριστο^ωδ
 [σ]τη[χ]ει μοι η αποχη ω[ς] προ[ο]κ[α]/

Sans suscription au verso.

Ligne 8. Ημων : corrigé sur υμων.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40476.

67327. Série de quittances analogues à la précédente, toutes délivrées à Apollôs fils de Dioscore par divers propriétaires de la localité de *Piase*. — Long. 0 m. 780 mill. (sans tenir compte de la lacune qui suit la ligne 3). larg. 0 m. 300 mill. — Aphroditô.

Date : probablement 539 (indiction III).

[.]ης Γενηαδιῶ απο Ανταῖῶ Απ[ο]λλῶτι Διοσκορῶ. Εσχον και
 πεπλ[η]ν
 ρωμαι παρα σῶ των φορων των υπο σε μῶ [αρου]ρων ανδρηρῶ κης διακειμεν[ων]
 [εν] κληρῶ Πιασε πεδια^δ Φθλα υπερ καννος τριτης ἰνδ[ι] εκ πληρους

 5 † Κληρονομοι του της λαμπρ[α]ς υν[η]μης Κυρῶ πολιτευομενῶ, δι εμου

Ligne 1. Sans doute [Φλαυιος Ιωνη]ης.

Ligne 2. Ανδρηρῶ est évidemment pour ανδρῶ. — Κης : pour γης. — Une nouvelle erreur se trouve à la ligne 3 de cette première quittance si singulièrement incorrecte : καννος pour κανονος.

Ligne 3. Lacune trop courte pour επι.

Ligne 4. Les trois premières lignes sont formées de quelques fragments détachés du rouleau de papyrus avant le développement. J'ignore l'étendue de la lacune qui les sépare du texte principal : probablement trois lignes.

- Βικτορος Ψαιῶ πρεσβς και προνοητῶ των Ανταισπολιτικων πραγµατων [67327]
 Απολλωτι Διοσκοροῦ Εδεξαμην παρα σῶ κς επληρωθην των φορων
 των υπο σε αρῶρων ανυδρων ὄσων εν διαφοροις τοποις εν πεδι[αδι]
 [κωμης] Φθλα, κληρῶ Πιασε, υπερ κανονος τριτης ινδικ| εκ πληρ[ου]ς. Και
 ει[ς] σην]
 10 [ασφαλς] π[ε]π[οι]η[μαι] ταυτην [τ]ην πληρωτικην αποχην ακολουθως τη μι-
 θωσει
 ως προκ|| Μεσορη γ || της ζ γ || ινδικ| Κλ| Κυρου δ| εμου Βικτορος
 [πρεσβυτε]ρῶ· στοιχει μοι η αποχη ως προκ/
 [·] Φλαυιος [·] Ιωαννης ο λ[α]μπρς πολς της Ανταισπολιτων δι εμῶ Φιείς
 Διου προνοητῶ Απολλωτι Διοσκοροῦ Εδεξαμην παρα σῶ κς επλ[η]-
 ρωθη[ν]
 15 των φορων των υπο σε αρουρων ανυδρων ουσων διακειμενων εν πεδιαδ|
 κωμης Φθλα κληρῶ Πιασε εν διαφοροις τοποις, λεγω δη των αρῶρων
 [·] ερμους κς των λεγομενς Ιαλεμλιμ, υπερ κανονος τριτης ινδικ| εκ πληρους.
 Κ[α]ι ε[ι]ς σην ασφαλειαν πεπονημαι ταυτην την πληρωτικην αποχην ω[ς]
 π[ρ]οκ[·]
 [Μ]εσορη γ || της ζ γ || ινδικ| Φλς Ιωανη (sic) δ| εμου Φιείς π[ρ]ο στοιχει μοι
 η αποχην (sic) ως προκ/
 20 Ψ[α]ίς (?) Βι[κ]τορος πρεσβ| αξιωθεις εγραψα υπερ αυτου γραµµατα μη ειδοτος·
 · Φλαυιος Μεγας ο λαμπρς απο εκδικων της Πανος πολεως δι εμῶ Ιουβινῶ
 π[α]ι[δ]ο[ς] και φορολογῶ Απολλωτι Διοσκοροῦ Εδεξαμην κς επληρωθην
 [παρα] σῶ τῶν φορων των ὑπο σε αρῶρων ανυδρῶ γης διακειμενς εν πεδιαδι
 [κωμης Φθλα], κ[λη]ρῶ Πιασε, εκ πληρους, ακολουθως τη μισθωσει, υπερ
 25 [κανονος τρ]ιτης ινδικ| Και εις σην ασφαλειαν πεπ[ο]νημαι ταυτην την πλη-
 ρωτικην
 [α]π[ο]χην ως προκ| Μεσορη || . || της ζ γ|| ινδικ| · Φλαυιος Μεγας ο λαμπρ/
 [απο] ε[κ]δικων της Πανος δι| Ιουβινου πα[ι]δος εξεδωκα
 την αποχην και στιχοι μοι ως προκ| Ιωαννης Ερμειου απο
 Αξροδιτης εγραψα (sic) υπερ αυτου γραµµατα μη ειδο[το]ς·
 30 · Εγραψη δι εμῶ Αβρααµιῶ Απολλ|| ουλ|

Ligne 6. Ce Victor est le même que celui qui est nommé au n° 67134, l. 2.

Ligne 13. Ο λαμπρ(στατος) πολ(ιτευομενος).

Ligne 19. Π[ρ]ο : προνοητης. L'o a été ajouté après la barre d'abréviation : le scribe a sans doute craint qu'on ne confondit avec πρε(σβυτερος).

Ligne 22. Pais : serviteur. Cf. les παιδαρια du n° 67279, l. 26.

Ligne 26. Μεσορη || γ || est impossible.

Ligne 29. Ειδος : le premier ο est corrigé sur un ω.

[67327]

- Ϝ Φλς Νεμεσιανω σγολ^α/δ/ εμου Μηνα προνοητς Απολλωτι Διοσκορου. Εδ[ε]-
 ξαμην
 [και επ]ληρωθη (sic) παρα σου του Φορου του υπο σε μου αρουρων ανυδρου
 γης διακειμς
 εν πεδι[α]δι κωμης Φθαλ (sic) καλουμς Πιασε εν τη σιτου και κριθς εκ πλι-
 ρους, κανονος
 τριτης ινδ/. Και ει σην ασθαλειαν πεποιμε ταυτην την πλιρωτικην αποχην
 35 [ω]ς πορκ/. Μηνας ο προγεγραμς γεουχως· στοιχει μοι η αποχη ως πορκ/
 Αυρη[λ]ιος
 [Φοις]αμμων, υιος αυτου, επιτραπεις, εγραψα υπερ αυτου γραμμς μη ειδotos ·Ϝ

 ·Ϝ Φλαυιος Κολλδθος Αμμωνιδ σκρινς δι εμο Απολλωτος παιδ/ κς προνοητδ
 [Απ]ολλωτι Διοσκορδ απο Αξροδ/ Εδεξαμην κς επληρωθην παρα σδ τ[ο]ν
 Φορον
 τδ υπο σε μδ μερος (sic) των ανυδρων αρδρων κληρ/ Πιασε εν πεδιαδι κωμης
 40 Φθλα υπερ μερος (sic) τδ πατρος μδ και της μητρος, υπερ κανονος τριτης
 ινδικ/ εκ πλιρ/
 Κς εις σην ασθαλειαν πεποιμαι ταυτην την πλιρωτικην αποχην ως πορκ/
 Θωθ || κζ της ζ γ || ινδικ/ ·Ϝ Φλς Κολλουθδ Αμμωνιδ σκρινς δι εμο Απολλωτος
 παιδ/· στοιχει μοι
 η [απο]χη ως πορκ/ Αυρηλιος Αξραμ Βικτορος βοη^θ αξιωθεις εγραψα υπερ
 αυτδ γραμματα μη ειδotos, παροντος μοι
 και ειποντος ·Ϝ Δηλαδη ετι μην και υπερ τδ ολοκληρδ μερους των κληρονομων
 45 [τδ] της μακαριας μνημης Αινειδ εδεξαμην και επληρωθην παρα σου
 υπερ της αυτης παρουσις [τ]ριτης ινδικ/ εκ πλιρως (sic) ·Ϝ Ο προγεγρα-
 μεν[ο]ς (sic)
 Κολλουθδ Αμμωνιου, σκρινιαρις (sic) δι εμου Απολλωτος παιδος· στοιχι μι
 η [απο]χη ω[ς] τ[ο] πορκ/ ·Ϝ Αυρηλιος Ιερημιας Αξ[ρα]μιοι αξιωθεις εγγρ[α]-
 ψ[α] (sic)
 [υπερ] αυτου γραμ[μα]τα μη ει]δωτος ·Ϝ

Ligne 32. Του υπο σε : pour των.

Ligne 33. Lire πεδι(αδι). — Εν τε.

Ligne 34. Lire ει(ς).

Ligne 37. Σκριν(ιαρις). — Παιδ(ος).

Ligne 42. Lire Κολλουθος. Cette signature est d'une écriture ronde très élégante, qui est celle du βοηθος Abraham. C'est évidemment Apollôs, et non le scribaire Kollouthos, qui est désigné plus bas comme illettré.

Ligne 44. Avec δηλαδη reprend l'écriture du scribe qui a rédigé les quittances.

67328. Registre contenant une série de cautionnements (ἐγγύαι), remis au *riparios* Apollôs, et presque tous datés du même jour. — Long. 0 m. 299 mill., larg. 2 m. 534 mill. — Aphroditô.

Cursive fine, penchée légèrement en avant. — Le rouleau, presque intact (sauf la page I), est cependant d'une lecture difficile, à cause de la couleur noirâtre du papyrus et des moisissures qui l'avaient couvert avant son entrée au Musée. Mais la répétition des mêmes formules permet d'établir un texte certain, excepté pour quelques noms propres. — Il semble bien que la page I actuelle ait été effectivement la première du registre.

Date : du 5 au 14 juillet 521.

Plusieurs autres ἐγγύαι ont été publiées plus haut (n° 67094; — 67296 et 67297).

Les douze actes qui sont réunis ici sont, à part de peu importantes variantes, tous semblables. J'ai cru cependant qu'on me saurait gré de les reproduire tous *in extenso*, la présence même de ces petites variantes pouvant présenter quelque intérêt.

Ce papyrus nous fournit des détails assez complets sur le rôle et l'organisation de la police rurale des *ποιμένες* καὶ ἀγροφύλακες (cf. n° 67001). Ils doivent veiller à l'irrigation des champs, en général vaquer à toutes sortes de travaux publics non désignés ici, maintenir l'ordre, rechercher enfin et faire comparaître les person-nages appelés en justice. A signaler aussi la division du territoire de la *κώμη* en *décanies*, ayant chacune son ou ses gardiens particuliers. Celle de Τεῖαε est citée deux fois [II, l. 8, et IV, l. 10]; elle possédait au moins trois *ποιμένες*; de même celle de Φέννεως est nommée à deux reprises [V, l. 10, et X, l. 9].

PAGE I.

[·Υπατειας] Φλγ, Ιουστινι[αν]ῷ τ[ῷ] ἐν]δοξοτατῷ κς ὕπερϕυσερτατῷ, επειϕ || ια ||
 ι[ε] ιν'δικ ||
 [Τω ε]νδοκιμῷ Ἀπολλῶτι ριπαριῷ κωμης Α[ϕρ]οδῖτης τῷ Ἀνταιοπο[λιτῷ] νό[μου],
 [π/ Λυρηλ]ιῷ Ιωαν[νῷ] υἱῷ Βικτορο[ς] Εἰζαν[ος], γεω[ργῷ] α[πο] της Ξ κωμη[ς],
 χαίρ[ειν] ·†
 [Ομο]λόγω, ομ[νυς] τῶν τε παντοκρατορα Θεον καὶ τὴν Θεῖαν καὶ ὁρα[νιον]
 τυχ[ην]
 5 το[υ] τ[ῷ] παντα νικ[ω]ντος δεσποτῷ ημῶν Φλγ, Ιουστινῷ τῷ αἰων[ιῷ] αὐτο[υ]στῷ
 αὐτ[ῷ]
 [κρατορ]ος, εγγυ[ασθαι] κς ἀναδε]δεχθαι μοινης κ[αὶ] ἐμϕανειας Λυρη[λ]ιῷ
 Φηοῦν
 [Ιωσ]ηφιδῷ, ποιμενα κ[αὶ] ἀγροφύλακ[ῃ] τῇς δεκα[ν]ειας κ[αὶ] ἀλῶμεν[ι] Ετρ[ο] . . ε,
 [πρ]ος ἐν[ι] αὐσιον χ[ρ]ο[ν]ον λογιζομ[ενοι] ἀπο σημερον της πρ[ο]γεγραμ[μης]
 ημ[ε]ρας]

PAGE I. — Ligne 2. Sur Ἀπολλῶς, *riparios*, cf. peut-être n° 67281, l. 2.

Catal. du Musée, n° 67299.

- [67328] [ητις] ἐστ[ι] μὴν ὅς ἐ[πει]φ[ι] α|| παρῶσης πεν[τε]καιδεκατης ἡ[ν]δικ[ι],
 10 [ἐπὶ τῷ αὐτῷ] παρὰμειναι καὶ προσ[ὑδρευ]ειν καὶ ὑπουργεῖν πα[ρ] τ[α]ς
 [δημοσiais] χρεiais, καὶ τῇ παρὰφυλάκῃ τῶν [εἰρη]νικῶν πραγμάτων,
 [κς] τας
 [παρὰστασις τῶν ἐπιζητῶμενων] προσο[πῶν] πρ[ο]ς ἰσθαι ἀκινῶς καὶ ἀκα[τ]α-
 γήστως,
 [καὶ μὴ δαμῶς αὐτοὺς ἀπολείπεισθαι. Ο]ποταν δ[ε] ζητουμενον (sic) παρὰ τῆς σῆς
 [εὐδοκιμησεως, τούτῳ] παρὲν ἐγκειν καὶ π[α]ρ[α]δῶσω ἐκτὸς ἀγ[ι]ω[ν]
 15 [περιβόλων καὶ θείων] χαρακτηρισῶν καὶ ἀγ[ι]ας κ[υ]ριακῆς. Εἰ δὲ ἀπολη[μ]-
 [εθ]ειν
 [καὶ ζητουμενὸν μὴ εὐρεθῇ, εἰς] μὴ εἰς ὁ παραγεγραμ[μ]ενος
 [ἐγγυ]ητῆς παρὲξ [ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἀπο]λ[ε]ψ[ε]ως χρύσου νο[μ]ισματα
 [ε]ξ, ἡ [ἐν]νοχ[ω]ς εἰς τῷ θείῳ ὀρκῷ καὶ τοῦ περὶ τούτῳ ἐπιρητῆμεν[ω] κιν-
 δυνῶ].
 [Συ]νπεραιῶμεν [ὁ δὲ τοῦ χρυσοῦ, ἐπὶ τῷ] ἐμὲ ἀνὰ λαβεῖν ταυτ[ῇ] μὲν [τῇ
 ἐγγυ]η[ν],
 20 [ἡγού]ν, μενουσ[α]ν παρ ὑμῶν, ἀκυρον] εἶναι καὶ ἀ[ν]ισχυρον πάντα χρὺ
 π[ρ]οφ[ε]ρ[ε]μεν.
 [καὶ] ἐπερωτηθεὶς ὡμολ[ο]γ[ῶ] Αὐρ[ο]ῦ ἡλίου Ἰωαννῆς Βικτορος ὁ παροκ[ι]
 [ἐγγυ]ῶμαι τ[ῶν] π[ρ]ο[σ]κ[ι] Φη[ρ]οῦν εἰς νομίσματα ἑξ[ε] καὶ ὁμοσ[α] τ[ῶν]
 [θ]ε[ο]ν[ο]μ[α]τ[ῶν] ὡς παροκ[ι] Αὐρηλίου Καλλι[ν]ικος Βικτορος, ἀξιώθεις,
 [ἐγραψα ὑ]περ αὐτοῦ γραμμάτα μ[ὴ] εἰδότης.

PAGE II.

[·] Υπατειας Φλς Ἰο[υστ]ινιανῶ τῷ ἐνδοξοτατῷ [κς ὑ]περβυστατῷ, ἐπειφ[ι] α|| ἡ
 ἡνδικ ||

Τῷ εὐδοκί[μ]ῳ Α[πολλων]ῳ ριπαριῷ κωμῆς Αθροδιτῆς τ[ῷ] Ἀνταίοπολιτου νομοῦ,
 π[ρ] Αὐρηλίου Ἰσάκ[ι] Απολλωντος, μ[ὴ] , γεωργῶ ἀπο τῆς 5 κωμῆς, χαίρειν ·

PAGE I. — *Ligne 10.* [Προσ]ὑδρευ[ειν] est-il une faute pour προσεδρευειν, qui donnerait un sens meilleur? Le texte de ces actes est souvent d'une incorrection qui expliquerait une pareille erreur. — *Πασι ταις* : cette faute se retrouve dans les douze actes réunis ici.

Ligne 12. Παρὰστασις, προσοπῶν, et ἀκαταγνήστως : de même.

Ligne 15. La confusion entre les formes passives de ἀπολείπειν et de ἀπολαμβάνειν se continue jusqu'à la fin du papyrus.

Ligne 17. Παρὲξ pour παρὲξ.

Ligne 18. Εὐνοχῶς εἰη et το pour τῷ : fautes constantes dans le papyrus.

Ligne 20. Lire παρ ὑμῶν : de même dans la suite.

PAGE II. — *Ligne 3.* Μη(τρος) : le nom n'a pas été inscrit.

Ὁμολογῶ ἐκούσιως καὶ αὐθαιρετως, ἐπ[ο]μνυμένοις τὸν τε [πα]ντοκράτορα [67328]
Θεόν

- 5 καὶ τὴν νικη[ν] καὶ διαμονὴν τῷ δεσποτῷ ἡμῶν Φλῆς Ἰουστιν[ῷ] τῷ αἰωνιῷ αὐγούστου
του αυτοκράτορ[ος], ἐγγυασθαι καὶ ἀναδεχέσθαι μοῆς καὶ ἐμφανείας
Αυρηλίου Ἀγ[να]τωνᾶ Παπολλωνος, ποίμενι καὶ ἀγορ[φ]υλακ/ τῆς δεκατέρας
Τεῖας, πρὸς εὐκαιρίαν χρόνον λογιζομένων ἀπὸ τῆς προγεγραμμένης ἡμέρας,
ἥτις ἐστὶ μηνὸς ἐπειφ// ἰα παρούσης π[ε]ντεκαδέκατης ἡμέρας, ἐπὶ τῷ αὐτῷ
10 παρὰμειναι καὶ ἀπὸ προσυδρεῦσιν καὶ ὑπο[υ]ργεῖν πάσι ταῖς ἡμέραις χρειαῖς
ἀσκήτως καὶ ἀκα[τα]γῆστον, καὶ τὴν παρὰ[φ]υλακίαν τῶν [εἰρ]ηνικῶν πραγ-
μάτων
καὶ τὰς παρὰστασις τῶν ἐπιζητούμενων προσώπων ποιεῖσθαι, καὶ μηδὲν
αὐτῶν ἀπολείπεσθαι. Ὅποτεν δὲ ζητούμενο[ς] παρ' ἡμῶν, τούτῳ παρῆνευκεν
καὶ παραδῶσω εἰς τοὺς ἀγῶνας περιβόλου[ν] καὶ θείων χαράκ[τ]η[ρ]ων κα[α]μ[α]γ[α]ς
15 κυριακῆς. Εἰ δ[ε] α[α]πολ[υ]μῶθαι καὶ ζή[του]μεν μὴ εὐρεθῆναι, ἐτοιμῶς ἐχῶ
ἐγὼ ὁ προγεγραμμένος ἐγγυητὴς πα[ρ]εῖ (sic) ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἀπολείψεως
χρυσῶν νομισμάτων ἐξ, ἡ εἰρη[χ]ως εἰ[η] τῷ θεῷ ὅρκῳ καὶ τῷ περὶ τούτ[ῳ]
ἐπιτηρημένῳ κινδυνῷ. Σὺν περ[α]ϊόμενῳ δὲ τοῦ χρόνου, ἐπὶ τῷ ἐμ
ἀναλαβὴν ταύτην μου τὴν ἐγγ[υ]ήν, ἡγ[ο]ν, μενῶσαν παρ' ἡμῶν, ἀκρόν ἐναι
20 καὶ ἀνίσχυρον παντ[ε]χρὸν προφ[ε]ρομένῳ, καὶ ἐ[π]ερωτῇ ὡμολ[ο]γ[ῶ]ν. Φ. Φ. Φ. Αὐρηλίου
Ἰσακῶς
ὁ παρὰ/ ἐγγυῶμαι τὸν παρὰ/ Ἀγνατῶν κα[α]μ[α]γ[α]ς ὁμοσά[τ]η[ρ]ον θεῶν ὅρκον ὡς παρὰ/
Αὐρηλίου Καλλινίκου Βικτορος, ἀξιῶ[θ]εις, ἐργασθαι ὑπὲρ αὐτοῦ γραμμάτα
μὴ εἰδότης.

PAGE III.

† Υπ[α]τειας] Φλῆς Ἰουστινιανῷ τῷ ἐνδ[ο]ξο[τάτῳ] κα[α]μ[α]γ[α]ς ὑπὲρ] θ[ε]ο[ῦ] τῷ
ἐπειφ// ἰε πεν[τ]εκαδέκατης [ἡμέρας]

- Τ[ῷ] ἐνδ[ο]ξο[τάτῳ] Ἀπολλωνι ριπαρίῳ κωμῆς [Αφρ]οδίτης τῷ
Ἀντα[ρ]οπο[λίτῳ] νομῷ, π[α]τ[ρὶ] Ἰωαννῷ Βησκούτο[ς] διακ[ο]ν[ο]ν καὶ Αὐρηλιῷ
5 Ἀνθ[ο]ξίῳ Βοτ[τῷ], μὴ Ταπεουτος, ὁρμωμέν[ος] ἀπ[ὸ] τῆς 5 κωμῆς, χαιρ//
Ὁμ[ο]λογοῦμεν, ἐπομνυμένοι τὸν τε παντοκράτορα Θεόν καὶ τὴν θεῶν
καὶ ὁ[υ]ρανίον τυ[χ]ήν του τα πάντα νικῶν[τος] δεσ[πο]τῷ ἡμῶν Φλῆς
Ἰουστιν[ῷ] τῷ αἰωνιῷ αὐγούστῳ αυτοκράτορ[ος], ἐγγυασθαι καὶ ἀναδεχέσθαι,
μοῆς [καὶ] ἐμ[φ]ανείας, Αὐρηλίου Ψευθασί[ου] Μο[υ]σαίου Πανπ[ε]τ καὶ τὸν

PAGE II. — *Ligne 8.* Τεῖας : cf. n° 67139, III, v., l. 9, V, v., l. 33, et n° 67238, l. 8.

Ligne 15. Απολ[υ]μῶθαι : la place manque pour un η. Cf. plus bas, p. III, l. 31.

Ligne 16. O : le trait sur l'o représente l'esprit rude.

Ligne 20. Προφ[ε]ρομένῳ : faute constante ici pour προφ[ε]ρομένην.

PAGE III. — *Ligne 9.* Πανπ[ε]τ : nom de localité. Cf. p. VIII, l. 7.

- [67328] 10 τούτου υἱ[ον] Βικτ[ορ]α, ποιμενῶν (sic) καὶ ἀγροφ[υ]λακ/πεδιαδ[ε] Φερχο,
 πορ[ε]ς ἐμιαυσιον/ χρόνον λογιζομεν[ε]ς ἀπὸ σημερον της προγεγραμμ
 ημερ[ε]ας, ἡτις ἐστὶ μη[ν]ος ἐπειθ[ε] παρῶσης πεντε[κα]ιδ[ε]κατης ἡδικ/, ἐπὶ τῷ
 αὐτου[ς] παραμει[ν]αι καὶ προσῦδρευειν καὶ υπο[υρ]γειν πασι ταις δημο-
 σiais
 χρεια[ι]ς, κ[αὶ] τὴν πα[ρ]αφύλακην τῶν εἰρηικῶν [παρ]γμ[α]τω[ν] καὶ τας
 15 παρ[ε]στασι[ς] τῶν ἐπιζητουμένων προσώπων ποιεῖσθαι
 αὐκινω[ς] καὶ ἀκατάγνωστως, καὶ μηδαμῶς [αὐτοὺς] ἀπ[ο]λείπεσθαι.
 Οποταν [δε] ζητουμεν[ε]ς παρὰ της σης ευδοκιμη[σε]ως, παρενεγκειν αὐτῶς
 καὶ παρ[ε]λθῶσ[ω]μεν ἐκτος ἀγίων περιθῶλων καὶ Ξειῶν χαρακτηρων καὶ
 ἀγίας κ[υ]ριακής]. Εἰ δε ἀπολημφθει καὶ ζητουμεν[ε]ς μὴ ευρεθει τε,
 20 ετοιμω[ς] ἐχομε[ν] οἱ προγεγραμμένοι ἐγγυηται παρεξῶμεν ὑπερ της
 αὐτω[ν] ἀπολειψ[ε]ως χρυσῶ νομισματα δώδεκα. Συηπεραιούμενῳ δε
 του χρ[υ]σοῦ, ἐπ[ὶ] τῷ ἡμ[α]ς ἀναλαβεῖν ταυτην ἡμῶν τὴν ἐγγυην,
 ἡ[γ]ούμ[ην], [μ]ενῶσαν/ παρ ὑμῶν, ἀκυρον εἶναι καὶ ἀ[ν]ισχυρον παν[τ]αχου προ-
 φερ[ο]με[ν]
 ἡ ἐν[τ]ὶ ὁχ[ω]ς εἶν[αι] τῷ Ξειῶ ὁρκῶ καὶ το περὶ τούτου ἐπηρ[ε]τ[η]μεν[ε]ν κινδυνῶ. Καὶ
 ἐπερ/
 25 ὠμολ[ο]γ[η] [·] [·] Ἰωαν[ν]ης Βησκοῦτος διακ/ ο προκ/ [ε]γγυῶμαι τοὺς προκ[ε]ι[μ]εν[ε]ς
 Ψειθαη[σιν] καὶ τῶν υἱ[ων] αὐτου Βικτωρα καὶ ὁμοσα τῶν Ξειῶν ὁρκῶν ὡς
 προκ/
 Ἀνρη[λ]ιος Ἀν[δ]ρουφ[ι]ς Βοττου ο προκ/ ἐγγυῶμαι τοῦ προκ/
 Ψειθα[ησιν] καὶ τῶν υἱ[ων] αὐτου Βικτωρι (sic) καὶ ὁμοσα
 τῶν Ξειῶν ο[ρ]κῶν ὡς προκ/ [·] Ἀνρηλ[ι]ος Μουσης Ψαῖου
 30 μαρτ[υ]ρω[ν] τὴ ἐγγ[υ] (sic) ἀκουσας παρὰ τῶν Ξειμενῶν.
 Δηλὰδ[η] [εἰ] α[ν] ἀπολυμφθει τις ἐκ τῶν εἰρημενῶν Ψειθαησιν καὶ Βικτορα,
 τῇ
 προκ/ κατ[α]δικὴν ἐπιγνώσομεθα ὑμῖν. Εἰ δε οἱ δύο ἀπολυμφθειν, ὡσαυτῶς
 υπ[ε]ρ/ δ[ικ]ης τῶν δώδεκα νομισμάτων ἐπιγνώσομεθα [·] Ο αὐτος Ἰωαννης
 στιχεῖ μοι [·]
 Ο α[ν]τ[ρ]ος Ἀνδρουφ[ι]ς στοιχοι μοι
 35 [·] Εγραφ[ε] δι ἐμου Ἰσακιδ[ου] νομικ/ ὀθ[ε] . .

PAGE III. — *Ligne 12.* Le jour a été oublié.

Ligne 19. Απολημφθειν : sic, au singulier.

Ligne 24. Ce membre de phrase devait se placer avant συηπεραιουμένου, comme aux pages I et II; cette erreur de disposition persistera jusqu'à la page XII. —

Touto alterne dans le ms. avec τούτου.

Ligne 29. Των : correction sur του.

Ligne 33. Si la restitution est juste, il faut corriger ταν. . . en τα. . .

PAGE IV.

[67328]

- [·]Υ[π[ατ]ειας Φλς, Ἰουστινιανῷ του ἐνδοξοτατῷ κ[αι] ὑπερβυεστατῷ
 επειϛ || κ || πεντεκ[α]ιδεκατης ἰνδικ//
 [Τ]ω ευδοκιμς Απολλατι ριπαριω κωμης Αφροδ[ι]της τῷ
 Αιταιοπολιτου νομῷ, π[ρ] Αβρηλιῷ Ανῶξιῷ Ερμακουωτος Ατρεατῷ,
 5 μητρος Θεκλας, απο της Ξ κωμης χαιρ// Ομολογω εκουσιως και
 αυθαιρετως, επομινυμενος τον τε παντοκρατορα Θεον και την
 νικην και διαμονην τῷ δεσποτῷ ημων Φλς Ἰουστινῷ τῷ αιωνιῷ αυγουσ
 του αυτοκρατορος, εγγυασθαι και αναδεδεχθαι μονης και εμφανειας
 Αβρηλιους Ηλιαν Ψαιῷ και τον τουτου γαμβρῷ (sic) Βικτωρος
 10 Ερμακῶτος ποιμενς και αγροφυλακῶς της δεκαετας Τεϊας,
 πρὸς ἐν[ι] αυσιον χρονον λογιζομς [α]πο σημερον της προγεγραμμς
 ημερας, ητις εστι μηνος επειϛ || κ || [πα]ρουςς πεντεκαδεκατης ἰνδ//,
 ἐπὶ τῷ αυτοις παραιρεσθαι και πρ[ο]συδρευνειν και υπουργειν πασι
 ταις δημοσιαις χρειας (sic), και την παραφ[υλ]ακην των ειρηνικων
 15 παραγματων και τας παραστας [τ]ων ἐπιζητουμενων
 προσοπων ποιεισθαι ακινως και ακ[α]ταγνηστως,
 και μηδαμῶς αυτοις απολειπεσθαι. Οποταν δε ζητουμενος
 παρα της σης εντρεχε[ι]α]ς, παρενεγκειν αυτους και παραδωσω
 ἐν δημοσιῳ τοπω εκτος ἀγ[ι]ω]ν περιβολων και Ξ[ει]ω]ν
 20 χαρακτηρων και αγιας κυριακης. Εἰ δὲ ἀπολημϛθε[ι]ν] και ζητῶμενς
 μη ευρεθ[ει]ν] τε, ετοιμῶς εχω ο προγεγραμμενος εγγυητης
 παρεξω υπ[ε]ρ της αυτοις (sic) απολειψ[ε]ως χρυσῷ νομισματα δωδεκα.
 Συνπεραιουμενῷ δε του χρονου, ἐπὶ τῷ ἐμε [α]ναλαβειν ταυτην την
 εγγυην, ηγουσιν, μενουσαν παρ υμων, ακυρον ειναι και ανισχυρον πανταχου προ
 25 φερομενῷ, η ἐπινοχῶς ἐπὶ τῷ Ξειῳ ορκω και το περὶ τουτο ἐπιτηρημενω
 κινδυνῷ, και ἐπερωτηθεις ὡμολογησα ·[·]·[·]· Αβρηλιος Ανῶξις Ερμακῷ[ωτος]
 ο πρὸς ἐν[ι] αυσιῳ χρονῷ πρ[ο]σ[·] Ηλιας κς Βικτωρα ις νομισματα
 δωδεκα, και ομρσα τον Ξειον ορκ[ο]ν ὡς πρὸς Φλς Θε[ο]τεκ[ν]ος [Ψαι]ῷ
 αποπραιποσιτῷ ἀξιωθις εγραψα ὑπ[ε]ρ αὐτῷ γραμματα μη ειδοτος.
 30 Αβρηλιος Μουσης Μαρτης μαρτηρω τη υκυα ακουσας παρα
 του Ξεμ[εν]ῷ.

PAGE IV. — Lignes 17 et seq. Le scribe a employé le singulier, oubliant qu'il y avait deux ποιμενες.

Ligne 18. Εντρεχεῖα est une qualification souvent donnée au riparios : cf. n° 67091, I, 14 et seq.; 67295, II, 1, 13.

Ligne 21. Ajouter εγω.

Ligne 27. Ις : pour εις.

[67328]

PAGE V.

- † Υπατειας Φλς Ιουστινιανῷ του ενδοξοτατῷ και υπερβυστατῷ
 επειϛ || κ|| ις|| ινδικ||
 Τῷ ευδοκιμῳ Απολλωνι ριπαριω κωμης Αβροδιτης τῷ Ανταιοπολς νομῷ,
 π| Λυρηλιῷ Ἰωαννῷ Κωσταντιῷ, μη Μαρια[μ], συντελεστου
 5 απο της 5 κωμης χαιρ|| Ομολογῶ εκουσιως και αυθαιρετως,
 επομινυμενος τον τε παντοκρατορα Θεον και νικην και διαμονην
 τῷ δεσποτῷ ημων Φλς Ἰουστινῷ τῷ αιωνῷ αυθστῷ αυτοκρατορος,
 εγγυασθαι και αναδεδεχθαι μοιης και εμφανειας Λυρηλιον
 Βικτορα Ψαιῷ ποιμς και αγραφυλακ| της δεκανειας καλῶμενς
 10 Φῆνῆως, προς ενιαυσιον χρονον λογιζομενς απο της πρῃ
 γεγραμμενς ημερας, ητις εστι μηνος επειϛ || κ || παρουσης
 πειντεκαδεκατης ἰνδικ||, επι τῷ αυτῷ παραμειναι και πρῃ
 υδρευειν και υποργειν πασι ταις δημοσιαις χρειασι, και την παραφυλακ|
 των ειρηνικων παραγματων, και τας παραστασις των ἐπιζητῶμενων
 15 προσωπων ακινως ποιεισθαι και ακαταγνωστως, και μηδαμῳς
 αυτον απολειπεσθαι. Οποταν δε ζητουμενος παρα της σης ευδοκιμησης,
 παρενεγκειν αυτον και παραδῶσω εν δημοσιῳ τοπω εκτος
 αγων περιβολων και θειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης.
 Ει δε απολυμθθῃ και ζητουμενς μη ευρεθῃ, ετοιμῳς εχῶ
 20 ο προγεγραμμενος εγγυητης παρεξῶ ὑπερ της αυτου απολειψῆως
 χρυσῷ νομισματα εξ. Συνπεραιῶμενῷ δε του χρονῷ, επι τῷ εμε
 αναλαβειν ταυτην μου την εγγυην, ηγουν, μενῶσαν παρ υμων, ακυρον
 ειναι και ανισχυρον πανταχῷ προφερομενῷ, η εννοχως ειν τῷ θειῳ ορκῳ
 και το περι τουτου επηρτημενῳ κινδυνῳ, και περωτηθς ὠμολς †·†·†·
 25 Λυρηλιος Ἰωαννης Κωσταντιῷ ο πρῳκ| εγγυαμε τῷ πρῳκ| ^{Βικτορ Ψαιῷ} ις ἡ^ο
 μισματα εξ κς ὁμοσῳ (sic) τον θιον ορκον ως πρῳκ|| Φλς Θεοτεκνιος
 Ψαιῷ
 αποπραιποσιτῷ αξιθις (sic) εγραψα ὑπερ αὐτῷ γραμματα μη ειτο[τος].
 Ἰωαννης Κωσταντιος (sic) στοιχ Απολλως
 Ερμου μαρτυρω τη ἐγγη ακουσας παρα του Θεμενου.

PAGE V. — *Ligne 1.* A partir d'ici, j'ai rétabli le texte sans tenir compte des lacunes et lettres endommagées, sauf quand la restitution pouvait donner lieu au doute.

Ligne 4. Μαριας est moins probable.

Ligne 10. Cf. la πεδιας Φορεως (sic) des n^{os} 67143, r., l. 37, 67147, II, l. 1, et d'un papyrus de Londres que M. Bell m'a signalé.

Ligne 25. Il semble que le ms. porte en réalité εγγυαμεν.

PAGE VI.

- Ϝ Ὑπατειας Φλγ Ιουστινιανῷ τῷ εἰδοξοτατῷ και υπερβυεστατῷ
 επειϜ || κ || ἱε || ἱνδικ||
 Τῷ ευδοκιμῳ Απολλῶτι ριπαριῳ κῳμης Αῤροδιτης τῷ Ανταισπολῳ νομῷ
 π| Λυρηλιου Ποινιτος εκ πατρος Ατρητος Παπελατε, μῃ
 5 ορμυμενος απο της Ξ κῳμης, χαιρ|| Ομολογῳ εκουσιως και αυθαιρετως,
 επομνυμενος τον τε παντοκρατορα Θεον και την νικην και διαμονην τῷ
 δεσποτῷ ημων Φλγ Ιουστινῷ του αιωνιῷ αυγουστοῦ αυτοκρατορος,
 εγγυασθαι και αναδεδεχθαι μοιης και εμφανειας Αρηλιον
 Ψαῖον Πατερμουθιῷ, ποιμῳ και αγροβυλακ| της δεκαετας Ψιλαμπων,
 10 προς επικουσιον χρονον λογιζομενος απο σημερον της προγεγραμμ[ς]
 ημερας, ητις εστι μηνος επειϜ || κ || παρουσης πεντεκαδεκατης ἱν[δ/],
 επι τῷ αὐτον παραμειναι και προσυδρευειν και υπουργειν πασι ταις
 δημοσιαις χρεiais σικνις και ακαταγινωστῳ, και την παραβυλακην
 των ειρηνικων πραγματος ποιεισθαι, και τας παραστας τῶν ἐπιζητουμενων
 15 προσωπων (sic). Οποταν δε ζητῶμενος παρα της σης ευδοκιμησεως,
 παρενεγκειν αὐτον και παραδῶσω εν δημοσιῳ τοπω
 εκτος αγιων περιβολων και Ξειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης.
 Ει δε απολυμθθει και ζητουμενος μη ευρεθει, ετοιμῳς εχω
 ο προγεγραμμενος εγγυητης παρεξῷ υπερ της αὐτῷ απολειψεως
 20 χρυσῷ νομισματα εξ. Συμπεραιῶμενῷ δε του χρονου, επι τῷ εμε αναλαβειν
 ταυτην μου την εγγυην, ηγουν, μενουσαν παρ υμῶν, ακυρον ειναι και
 ανισχυρον πανταχου προφερομενῷ, η ἐννοχῳς εἴη τῷ Ξειῳ ορκῳ και το
 περὶ τουτου ἐπηρτημενω κινδυνῳ. Και επερωτηθῳ ὡμολογησα ·Ϝ·Ϝ·Ϝ·
 ·Ϝ Λυρηλιος Ποινιτος (sic) Ατρητος ο προκ| εγγυῶμαι τῷ (sic) προκ| [Ψαῖῷ
 Πα]τεμῶθῷ (sic)
 25 ις νομισματα εξ και ὁμοσον τον Ξιον ορκον ὡς προκ|. [Φλγ Θεοτεκνος Ψα]ῖῷ
 αποπραπισσιτῷ ἀξιαθις εγραψα υπερ αὐτῷ γραμματα μη [ειδῶτος].

PAGE VII.

- Ϝ Ὑπατειας Φλγ Ιουστινιανῷ του εἰδοξοτατῷ και υπερβυεστατῷ
 επειϜ || κ || ἱε || ἱνδικ|
 Τῷ ευδοκιμῳ Απολλῶτι ριπαριῳ κῳμης Αῤροδιτης τῷ Ανταισπολῳ νομῳ,
 π| Λυρηλιῷ Μουσαιῷ Μαρτῷ κυμινοπωλῷ, μῃ Θεκλας, ἀπῷ κῳμης, χαιρ||
 5 Ομολογῳ εκουσιως και αυθαιρετως, επομνυμενος τον τε παντοκρατορα Θεον
 και την νικην και διαμονην τῷ δεσποτῷ ημων Φλγ Ιουστινῷ του αιωνιῷ

PAGE VI. — *Ligne 4.* Le nom de la mère n'a pas été inscrit.

[67328]

αυγουστῷ αυτοκρατορος, εγγυασθαι και αναδεχθαι μοιης και εμφανειας
 Αυρηλιον Ερμαουων Ιωσηφιον Πλων ποιμς και αγροφυλακ|
 της δεκαμειας καλουμενης Τηρεξ[ως?], προς ενιαυσιον χρονον
 10 λογιζομενης απο της σημερον ημερας, ητις εστι μηνος επειξ κ||
 παρῶσης πεντεκαδεκατης ινδικ|, επι τω αυτον παραμειναι
 και προσυδρευειν και υπουργειν πασι ταις δημοσιαις χρεις (sic),
 και την παραφυλακην των ειρηνικων πραγμάτων ποιεισθαι
 ακονως και ακαταγινωστως. Οποταν δε ζητουμενος παρα της σης ευδοκ|,
 15 παρεινεγκειν αυτον και παραδωσω εν δημοσιω τοπω εκτος
 αγων περιβολων και θειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης,
 και μηδαμως αυτον απολειπεσθαι. Ει δε απολυμζθκει και
 ζητουμενης μη ευρηθκει τε, ετοιμως εχω ο προγεγραμμενης
 εγγυητης [παρεξω υπερ της αυτου απολει]ψ[εως χρυσ]ῷ
 20 η[ομισ]ματα δωδεκα. Συνπεραιῶμενῷ δε του χρονου, επι τω εμε
 αναλαβειν ταυτην μου την εγγυην, ηγουν, μενουσαν παρ υμων,
 ακυρον ειναι και ανύτχυρον πανταχου προφερρομεν[ῷ], η εννοχως ει
 η τω θειω ορκω και το περι τουτῷ επηρημενῷ κινδυνῷ. Και επερ| ὠμολ| .ϣ.ϣ.ϣ.
 Αυρηλιος Μουσης Μαρτου ο προκ| εγγυωμαι τον προκ|
 25 Ερ[μαουων] Ιωσηφιου (sic) και ὠμολα τον θειον
 ορκον ως προκ| .ϣ. Φλς Θεοτεκνος Ψαῖῷ αποπραπισοιτῷ
 μαρτ[υρω] τη εγγ[υη] (?) ακῶσας παρα τῷ θεμενῷ.
 Απολλως Ερμιου μαρτυρω τη [εγγ]υη ακουσας
 παρα του θεμενου ϣ

(Deux lignes en blanc.)

30 ὦ ἰδκ

PAGE VIII.

.ϣ Υπατειας Φλς Ιουστινιανῷ τῷ ενδοξοτατῷ και υπερφουσστατῷ, επειξ || κ || ἰε ||
 ἰνδικ|
 Τῷ ευδοκιμῷ Απολλωντι ριπαριω καιμης Αφροδιτης τῷ Ανταιοπολς νομῷ,

PAGE VII. — Ligne 8. Lire Ιωσηφιου : cf. page VIII, note de la ligne 7.

Ligne 18. Εγω a été passé.

Ligne 20. Δωδεκα est tout à fait illisible; mais la ligne 30 prouve qu'il faut le resti-
 tuer. C'est la seule exception que nous puissions citer à la règle ordinaire de ces
 εγγυαι, qui veut un taux de 6 nomismata par personne. — Ce caractère exceptionnel
 du chiffre 12 est confirmé par le fait même que l'α est répété au bas de la page,
 comme pour certifier son premier texte.

π[Αὐρηλιῷ Φοιβαμμωνος Ερμουωτος Ουαίνιος, μ[Μαριαμ, ορμωμεν[[67328]
 απο της 5 κ[ωμης Αζροδ[χαίρ]|| Ομολογω εκουσιως και αυθαιρετως, επομνυμεν[
 5 τον τε παντοκρατορα Θεον και την νικην και διαμονην τῷ δεσποτῷ ημων
 Φλ[ς Ιουστινῷ τῷ αιωνιῷ αυγουστῷ αυτοκρατορος, εγγυασθαι και αναδεδεχθαι
 μονης και εμ[φανειας Αὐρηλιον Βικτορα Ψαιῷ Καλεουακιου,
 ποιμεν[και αγροφυλακ[πεδιαδ[Καλεῶακιος, προς ενιαυσιον χρονον
 λογιζομεν[απο σημερον της προγεγραμμενης (sic) ημερας, ητις εστι
 10 μηνος επειφ || κ || παρουσης πεντεκαιδεκατης Ἰνδικτιονος,
 επι τῷ αὐτον παραμειναι και προσυδρευειν και υπουργειν
 πασι ταις δημοσιαις χρεiais. Οποταν δε ζητουμενος παρα της σης
 ευδοκιμησεως, παρενεγκειν αὐτον και παραδωσω εκτος
 αγιων περιβολων και Θειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης
 15 εν δημοσιῳ τόπῳ, και την παραφυλακην των ειρηνικων
 πραγματων και τας παραστασις των επιζητουμενων προσωπων
 ποιεισθαι και μηδαμῶς αὐτον απολειπεσθαι. Ει δε απολημφθει και ζητουμ[
 μη ευρεθει, ετοιμῶς εχῶ^{εἶν} ὁ προγεγραμμενος εγγυητης
 παρεξει (sic) υπερ της αὐτου απολειψεως χρυσῷ νομισματα εἴ. Συνπεραιῶμ[
 20 του χρονου, επι τῷ εμε ἀνάλαβειν ταυτην μὲν την εγγυην, ηγουν,
 μενουσαν παρ υμων, ακυρον ειναι και ανισχυρον πανταχου προφερομεν[,
 η εinhoχως ειη τῷ Θεῳ ορκω και το περι τουτου επηρτημενῳ κινδυνῳ.
 Και επερωτ[ωμολ[·-·-· Αὐρηλιος Φοιβ[αμμ[ς] Ερμου[(sic) ο προκ[(sic)
 εγγυ[μαι του (sic) προκ || Βικτωρα γαι (sic) ομοσα
 25 τον Θειον ορκον ως προκ[·-·-· Ιωσηφ[ς Αβρααμου
 πρεσβ || μαρτυρω τη εγγ[υ]ε (sic) ακουσας
 παρα του Θεμενου·-· Φοιβ[αμμων Ψαιου πρεσβ[
 μαρτηρω τη εγγυε ακουσας παρα του Θεμενου.

PAGE IX.

·-· Υπατειας Φλ[ς Ιουστινιανῷ τῷ ενδοξοτατῷ και υπερφυστατο
 επειφ || κ || κ || (sic) πεντεκαιδεκατης Ἰνδικ[

PAGE VIII. — *Ligne 3.* Ουαίνιος : cf. le nom d'homme ⲱⲓⲛⲓⲛ , Wāin, qui se rencontre dans la *Vie arabe de Chenoute* (*Mém. de la Miss. franç. au Caire*, tome IV, p. 422), ainsi que dans P. Lond., IV, 1461, 3 (d'après une communication de M. Bell).

Ligne 7. La comparaison avec la ligne 8 montre que ce surnom est bien le nom du lieu d'origine, comme je l'avais supposé au n° 67001. On retrouve ici plusieurs des ποιμενες du n° 67001, Ψειθασις Μουσαιου Πανπετ (plus haut, p. III, l. 9) Ερμουως Ιωσηφιου Πλωκ (p. VII, l. 8), et ce Βικτωρ Ψαιου Καλεουακις.

Ligne 19. Δε a été oublié à la fin de la ligne.

[67328]

- Τω ευδοκιμῇ Ἀπολλῶτι, ριπαρίῳ καμῆς Ἀφροδίτης
 του Ἀνταιοπολίτου νομῶ, π[ρὸ] Ἀυρηλιῷ Ἀπολλῶτος Ἑρμειῷ
- 5 Πιχιχίτος, μητρος Θαισίας, συντελεστῶ ἀπο της 5 καμῆς ⸥
 Ομολογῶ ἐκουσίως καὶ αὐθαιρέτως, ἐπομνυμένους τον τε παντοκράτορα
 Θεον καὶ την Ψειαν καὶ [συρ]ανιον [τ]υχην τῷ τα πάντα νικωντος
 δεσποτῷ ημων Φλγ Ιουστινῷ του αιωνιῷ αυγουστῷ αυτοκρατορος,
 εγγνασθαι καὶ ἀναδεχθαι μόνης καὶ ἐμφανείας Ἀυρηλιον
- 10 Ἱερημιαν Ἰωσηφιδῷ, ποιμῇ καὶ ἀγροφυλακῇ της δεκανείας τῷ λιδικῷ
 Πορθμιῷ, πρὸς ἐνιαυσιον χρονον λογιζομενῃ ἀπο σημερον της
 προγεγραμμῆς ημερας, ητις ἐστι μηνος ἐπειδ' || κ || παρουςῃ
 πρώτης Ἰνδικῇ, ἐπὶ τῷ αὐτον παραμειναι καὶ προσυδρευνει
 καὶ υπουργειν πᾶσι ταῖς δημοσίαις χρεῖαις, καὶ την παραφυλακην
- 15 των ειρηνικων παραματων, καὶ τας παραστατις των ἐπιζητουμενῃ
 προσοπων ποιεισθαι ακονως καὶ ἀκαταγινωστως, καὶ μηδαμῶς
 αὐτον ἀπολειπεσθαι. Ὅποτεν δὲ ζητουμενῃ παρὰ της σης
 ευδοκιμῆς, παρενεγκειν αὐτον καὶ παραλῶσω ἐκτος αγιων
 περιβόλων καὶ Ψειων χαρακτηρισων ἐν δημοσίῳ τοπω. Εἰ δὲ
- 20 ἀπολυμφθειη καὶ ζητουμενῆς μὴ ευρεθειη τῇ, ἐτοιμῶς
 ἐχῶ ἐγὼ ὁ προγεγραμμῆς ἐγγυητης παρεξῶ ὑπὲρ της
 αὐτου ἀπολείψεως χρυσῷ νομισματα ἑξ. Συνπεραιῶμενῷ δὲ
 του χρονου, ἐπὶ τῷ ἐμὲ ἀναλαβεῖν ταυτην μου την ἐγγυην,
 ἡγουν, μενουσαν παρ' υμων, ακυροι εἶναι καὶ ἀνισχυρον πανταχῷ
- 25 προφερομενῷ, ἡ ἐννοχῶς εἴη τῷ Ψειῷ ὁρκῷ καὶ τῷ περὶ τουτο (sic)
 ἐπηρητημενῷ κινδυνῷ. Καὶ ἐπ[ερ]ωτ[η]θ[η] ὡμολογησα ·Ϝ·Ϝ·Ϝ·
 Ἀπολλῶς Ἑρμιου ὦ (sic) προκ/ ἐγγνωμαι του πρ
 οκ/ Ἱερυμιου, καὶ ὡμῶσα των Ψειων ὠρκων
 ὡς προκ// ·Ϝ· Ἰωσηφιδῇ Ἀβρααμιου πρεσβ[υ]τῇ
- 30 μαρτυρῶ τῇ ἐγ[η]ς (sic) ακουσας τας (sic) παρὰ
 του Ψυμενου ·Ϝ· Ἱερημιᾶς Ἰακυβίου πρεσβ[υ]τῇ
 μαρτυρῶ τῇ ἐγ[η]ς ακουσας σας (sic) παρὰ του
 Ψυμενου.

PAGE IX. — Ligne 5. Πιχιχίτος : nom de *τοπος* dans P. Lond. IV (voir l'Index). —

⸥ = χαιρεῖν.

Ligne 11. Του λιδικου πορθμιου : cf. le *τοπος* Πορθμιου de P. Lond. IV, 1420, 206, dont la *décanie* ici citée est peut-être une fraction.

Ligne 19. Suppléer καὶ αγίας κυριακῆς.

Ligne 30. — Les lettres *τας*, après *ακουσας*, ne sont évidemment qu'une addition vicieuse au verbe, et non l'article. Cf. encore p. XI, l. 31.

PAGE X.

[67328]

·Ϝ Ὑπατειας Φλγ Ἰουστινιανῷ τῷ ἐνδοξοτατῷ και υπερβυεστατῷ
 επειϜ || κ || ἱε || ἰνδικ|

- Τῷ ευδοκιμῷ Απολλῶντι, ριπαριῷ καμῆς Αἰροδιτης τῷ Ανταιοπολῷ νομῷ,
 π| Αὐρηλιῷ Εὐαχ Ερμαουωτος, μητρος Θεκλας, απο της 5 καμῆς, Ϝ
 5 Ομολογῶ εκουσιως και αυθαιρετως, επομνυμενος τον τε παντοκρατορα
 Θεον, και την νικην και διαμονην τῷ δεσποτῷ ημων Φλγ Ἰῶστινῷ
 του αιωνιῷ αυγουστου αυτοκρατορος, εγγυσσθαι και αναδεδεχθαι,
 μονης και εμφανειας, Αὐρηλιον Ἰσακον Ψειθαισιῷ Ματσόκε,
 ποιμῷ και αγροφυλακ| της δεκατειας Φεινπεῶς, προς ενιανυσιον
 10 χρονον, λογιζομενῷ απο σημερον της προγεγραμμενης ημερας,
 ἡτις εστι μηνος επειϜ || κ || παρουσης πεντεκαιδεκατης ἰνδικ|,
 ἐπι τῷ αυτον παραιμεναι και προσυδρευειν και υπουργειν πασι
 ταις δημοσιαις χρεiais, και την παραφυλακην των ειρηνικων
 πωραγματων, και τας παραστασις των επιζητόμενων προσοπων
 15 ποιεισθαι ακινῶς και ακαταγνώστως, και μηδαμῶς αυτον
 απολειπεσθαι. Οποταν δε ζητουμενον (sic) παρα της σης
 ευδοκιμησεως, παρεινεγκειν και παραδῶσθαι υμῖν
 εκτος αγιων περιβόλων και Ψειων χαρακτηρων και αγιας
 κυριακης εν δημοσιῳ. Ει δε απολυμῶθῃ και ζητουμῷ
 20 μη ευρεθῇ τε, ετοιμῶς εχω ο προγεγραμμενος εγγυητῷ
 παρεξ[ω υ]περ της αυτου απολειψεως χρυσῷ νομισματα εξ.
 Συνπεραιουμενῷ δε του χρονῷ, ἐπι τῷ εμε αναλαβειν ταυτην μῷ
 την εγγυην, ἡγουν, μενουσαν παρ υμων, ακυρον ειναι και ανισχυρον
 πανταχου προφερομενῷ, ἡ εἰνῶχως εἰη τῷ Ψειω ορκῷ και το περὶ τῷ
 25 ἐπηρητημενῷ κινδυνῷ. Και περωτῷ ωμολῷ ·Ϝ·Ϝ Αὐρηλιος
 Εὐαχ Ερμαου (sic) ω (sic) προκ| εγγυῶμαι το (sic) προκ| Ἰσακα (sic) γα
 ι (sic) ομοσα τον Ψειων ορκον ως προκ| ·Ϝ Φοιδαμμεν
 Ψαιου πρεσβ| μαρτηρω τη γγυε (sic) ακουσας παρα του Ψεμενου
 ·Ϝ Ἰωσηβις Αβρααμιου πρεσβ || μαρτυρω τη εγγυε
 30 ακουσας παρα του Ψεμενου.

PAGE XI.

·Ϝ Ὑπατειας Φλγ Ἰουστινιανῷ του ἐνδοξοτατῷ και υπερβυεστατο,
 επειϜ || κ || ἱε || ἰνδικ|

Τῷ ευδοκιμῷ Απολλῶντι, ριπαριῷ καμῆς Αἰροδ| τῷ Ανταιοπολῷ νομῷ,

PAGE X. — *Ligne 19.* Suppléer τῷ.

[67328]

- π/ Φοιβαμμων[ς] Ψ[α]ιῶ, μητρος Θαισις, πρεσβ[ς] τῷ αγιῷ τοπῷ Απα
 5 Πινουτιωνος περι την αυτην κωμην, χαιρ|| Ομολογω εκουσιως
 και αυθαιρετως, επομνυμενος τον τε παντοκρατορα Θεον και την νικην
 και διαμοιην τῷ δεσποτῷ ημων Φλς Ιουστινῷ τῷ αιωνιῷ αυγουστου
 αυτοκρατορος, εγγυασθαι και αναδεχθαι, μοιης και εμφανειας,
 Αυρηλιον Ψαιον Βικτορος Πουσιμ ποιμς και αγροφυλακ| πεδιαδς
 10 Μηνωτ. ., προς εμναυσιον χρονον, λογιζομενς απο σημερον
 της προγεγραμμεν[ς] ημερας, ητις εστι μηνος επειφ || κ ||
 παρουσης πεντεκαιδεκατης ινδικ|, επι τω αυτον παραμειναι
 και προσυδρευειν και υπουργειν πασι ταις δημοσιαις χρεiais,
 και την παρφυλακην των ειρηνηκων πραγματος και τας
 15 παραστασις των επιζητουμενων προσοπων ποιεισθαι
 ακοινως και ακαταχνοστας, και μηδαμως αυτον απολειπεσθαι.
 Οποταν δε ζητουμενος παρα της σης ευδοκιμησης,
 παρενεγκειν αυτον και παραδωσω εν δημοσιω τοπω, εκτος
 αγων περιβολων και Ψειων χαρακτηρων και αχιας κυριακης.
 20 Ει δε απολυμφθειη και ζητουμενς μη ευρεθειη, ετοιμως εχω
 ο προγεγραμμενος εγγυητης παρεξω υπερ της αυτου απολειψως
 χρυσῷ νομισματα εξ. Συμπεραιῶμενῷ δε τῷ χρονῷ, επι τω εμε
 αναλαβειν ταυτην μου την εγγυην, ηγουν, μενῶσαν παρ υμων,
 ακυρον ειναι και ανισχυρον πανταχῷ προζερομενς, η επινοχως
 25 ειη τω Ψειω ορκω και το περι τουτῷ επηρητημενω κινδυνω.
 Και επερωτς α[μολς]·† Φοιβαμμων Ψαιου πρεσβ[ς] ο προκ|
 εγγυμαι του προκ| Ψαιουα (sic) γαι ομοσα τον Ψει
 ον ως προκ|·† Ιωσηφισ Αβρααμιου πρεσβ || μαρ
 τηρω τη εγγυε ακουσας παρα του Ψεμε
 30 νου·† Ιερημιας Ιακυβιου πρεσβ || μαρτυρω τη
 εγγυε ακουσας τας (sic) παρα του Ψεμενου.

PAGE XII.

† Υπατειας Φλς Ιουστινιανῷ τῷ ενδοξοτατῷ και υπερφυσεστατῷ
 επειφ || κ || ιε || ινδικ||

- Τω ευδοκιμς Απολλωτι, ριπαριω κωμης Αξροδιτης τῷ Ανταιο
 πολιτου νομου, π/ Αυρηλιῷ Βικτορος [Μα]χαριῷ, μῃ Μαριας,
 5 ποιμς απο της 3 κωμης τῷ αυτῷ νομου † Ομολογω εκουσιως και
 αυθαιρετως, επομνυμενος τον τε παντοκρατορα Θεον και την
 Ψειαν και ουρανον τυχην τῷ τα παντα νικωντος δεσποτῷ

PAGE XI. — Ligne 9. Πουσιμ : cf. n° 67319, l. 23.

Ligne 28. Suppléer ορκον.

- ημῶν Φλῆ Ίουστινῷ τῷ αἰωνιῷ αὐγουστῷ αυτοκρατορὸς, [67328]
 ἐγγυασθαι καὶ ἀναδεδεχθαι μόνῃς καὶ ἐμφανείας Λυρηλίου
 10 Μηνῶν Ψαῖο ποιμῆς καὶ ἀγροφυλάκῃ τῆς δεκανείας.,
 πρὸς ἐνιαυσίον χρόνον, λογιζόμενῃ ἀπο σημερον τῆς
 προγεγραμμένης ἡμέρας, ἥτις ἐστὶ μῆνις ἐπειφῷ || κ || παρῶσης
 πεντεκαίδεκατης ἡνδικῃ, ἐπὶ τῷ αὐτῷ παραμένειν καὶ πρὸς
 15 ὑδρεῦναι καὶ ὑπουργεῖν πᾶσι ταῖς δημοσίαις χρεαίαις, καὶ τὴν παρὰ
 φυλακὴν τῶν εἰρηνικῶν πράγματων ποιεῖσθαι σκηνῶς καὶ
 ἀκαταχνοστῶς, καὶ μηδ' αὖτως αὐτὸν ἀπολείπεσθαι. Εἰ δὲ
 ἀπολυμῶθῃ, καὶ ζητούμενῃ μὴ παραξῶ καὶ παραδῶσω
 ἐκτὸς ἀγίων περιβόλων καὶ θείων χαρακτηρισῶν καὶ ἀγίας
 κυριακῆς ἐν δημοσίῳ τόπῳ, παρέξω ἐγὼ ὁ προγεγραμμ[ε]
 20 ἐγγυητής, ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἀπολείψεως, χρυσῷ νομίσματα ἑξ.
 Συνπεραιῶμεν δὲ τοῦ χρόνου, ἐπὶ τῷ ἐμὲ ἀναλαβεῖν ταύτην
 μου τὴν ἐγγυήν, ἡγούμην, μενῶσαν παρ' αὐτῆς, ἀκυρον
 εἶναι καὶ ἀνίσχυρον πανταχοῦ προφερομένῳ, ἢ ἐννοχῶς εἰ
 ἢ τῷ θεῷ ὁρκῶ καὶ τὸ περὶ τοῦτο ἐπηρτημένῳ κινδυνῶ. Καὶ
 25 ἐπερωτηθὶς ὡμολῶ· Ϝ· Ϝ· Ϝ· Λυρηλίου Βικτωρ Μ[α]ρχαρίου
 ὁ πρὸς ἐγγυομαι (sic) τὸν πρὸς Μηνῶν [καὶ ὁμοσά]
 τὸν θεῖον ὁρκὸν ὡς πρὸς Λυρηλίου Κ.
 Μουσίου, ἀξιώθῃς, ἐγράψα ὑπὲρ αὐτ[οῦ] γραμμᾶ
 τὰ μὴ εἰκότος· Ϝ· Ἰωσηφίς Λεβραμίου πρε[σβ]ι[τε]ρ[ος]
 30 μαρτυρῶ τῇ ἐγγυῇ ἀκούσας παρὰ τοῦ θε
 μένου· Ϝ· Φοῖβ' αὖτως Ψαίου πρεσβ[υ]τερ[ος] μαρτηρῶ τῇ ἐγγυῇ
 ἀκούσας παρὰ τοῦ θεμενου.

PAGE XII. — *Ligne 22.* Παρ αὐτῆς : sc. τῆς σῆς εὐδοκίμησης. Mais précisément la page XII est la seule où cette locution ne se présente pas.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40478.

67329. Procès-verbal d'une audience tenue par l'avocat Fl. Paulus en qualité
 de defensor de la cité d'Antaiopolis. — Long. 1 m. 350 mill., haut.
 0 m. 300 mill. — Aphroditò.

Date : 529-530, en tenant compte du fait que, d'après le n° 67254, Flavius Paulus était defensor civitatis en 525, comme me l'a fait remarquer mon confrère, M. Bernard Haus-soullier.

L'objet du débat est un transfert par voie administrative de γεωργοί du village de Thmonechthé, ou Thmonachthé, dans celui d'Aphroditò pour y cultiver des parcelles de terres publiques. Ce transfert est désigné par le mot μετάθεσις (p. I, l. 4, 8, 15 ;

[67329]

p. II, l. 3). Il y en a plusieurs exemples pour l'époque du Haut-Empire; le plus connu est celui de P. Lond. II, n° 322, p. 159, de l'an 214-215, où le texte porte les mots τῶν μετατιθεμένων ἐνθάδε ἀπὸ κώμης Βακχιάδος dont le sens a été déterminé par Kenyon. Notre papyrus prouve que cette pratique subsistait au milieu du vi^e siècle entre villages συντελούντες (l. 7 : εἰς ἐκατέραν συντελούντ[α κώμ]ην).

Les personnes qui prennent part au débat sont : 1^o Psimanobet, *peradjutor defensoris*; 2^o Phoibammôn, *adjutor* du bureau des comptes (λογιστηρίον) de la cité d'Antaïopolis; 3^o Apollôs, *prôtocômète* du village d'Aphroditô.

Le *defensor civitatis* exerce la juridiction en cette matière, conformément à la Nouvelle XV de Justinien, sur les attributions des *defensores*. La *defensio civitatis* était à cette époque une liturgie imposée à tour de rôle, pour deux ans, aux principaux habitants des cités⁽¹⁾.

PAGE I.

[.....] π[αυ]τι [....] τ[ρι]της ἱ[γ]δικ/]s
 [.....] nil[.....] Ἀν[t]aeopol; ex dicae [f]il; Eub[u]l[u].....
 adstan[t] Pauti fil; Bottu ex Afrodi[t] et Pecusio Siôn ex. le[.] et
 Filomusô
 [fil;] ea]sdem ap[....] Psimanôbe]t fil; Curô easdem
 [.....] ex b. ex Colluthô a[d]ju[s] defens; s; Idem
 Psim[an]ôb[et] fil; Curô peradi[utor]; defe[ns]; d/ Γηδία
 [τινα] εχω τον μεν παλαι χρονον δι[α]κειμεν[α]. εξατιωθεν [..] εν πεδιαδι
 της ημετερας κωμης Αφροδι[τη]ς τῶ Ἀν[τα]ιοπολιτου νομοῦ, ἐν[ε]νε[χ]θεντα
 δε εν τω καιρω της ἑργων [γε]γενημενης μετ[α]θ[ε]σεως κατα την

PAGE I. — *Ligne 1.* Si la restitution est exacte (cf. p. II, l. 9), cette page est bien réellement la première.

Ligne 2. Après Eubulu (?), place pour sept lettres environ : mais cet espace paraît plutôt avoir été laissé en blanc. — Adstan(tibus) Pauti filio Bottu : Pauti est extrêmement douteux : ce serait le nom Παῦς, Παῦς. Bottu : on remarquera que le génitif des noms propres est toujours laissé sous la forme grecque (u = ου). — Ex Afrodit(es vico). — Pecusio est trop long pour la lacune (peut-être *fil(i)o*) a-t-il été omis), mais a été restitué pourtant à cause du nom patronymique Siôn (cf. Index I, tome I, s. v. l.). — La terminaison du génitif grec est ici rendue par ô. — Lire peut-être, à la fin, ex [d]ic[a. . et] Filomusô.

Ligne 3. Lire et Collutho (?) mais ex est certain. Ce Colluthus est le Κολλουθος βοηθος της εκδικιαις της Ανταίουπολιτων du n° 67087, l. 1. — Defens(orum)? — Curô : ô est corrigé sur u.

Ligne 4. Εξατιωθεν : lire peut-être εκατερωθεν.

⁽¹⁾ Mon confrère M. E. Cuq a eu la complaisance de nous fournir cette notice pour le papyrus n° 67329 : je n'avais pas retrouvé le texte correspondant dans les papiers de mon fils. — G. M.

- 5 [δημοσιαν απογραφην Ιωαννῶ τῷ ἐλλογι]μωτατῷ σχολ[αστικῷ] εἰς την [πεδι]- [67329]
 αδα [κωμ]ης Θμοναχθῇ τῷ αὐτοῦ νομῷ. [K]αὶ ἐπειδὴ την ὑπολοιπ[ο]ν μ[ε]
 πασαν ελαχιστην κτ[η]σιν ῥ[υ]σαν καὶ τελουσαν ὑπο την εἰρημ[ι] μοι
 [κωμης Λξροδιτης]λον . ρμω! φερων τη. [τ]η[ν]
 υπε[ρ] των εἰρημενων παντοιων δημοσιαν συντελειαν ἐ[π]ιγ[ι]νῶναι τῷ
 δημοσιῳ λογ[ω] τ[η]ς αὐτῆς κωμῆν Λξροδιτης
 [ὥστε μὴ ἐμε καθὼς καὶ νυν τυγχανω μεί]ναι εἰς ἐκατ[ε]ρα[ν] συντελου[ν]τ[α]
 κωμ]ην διὰ τ[ε] τοῦτο αναγκαιῶς παρσεφνομην πρὸς τη[ν] ὑμετεραν
 πα[ν]δευσιν, αὐτῶν οικειῷ κινδ[υν]ῷ, τῷ δημοσίου λογῷ κατ[α] μὴδεν
 βλαπτουμενῷ (sic),
 [μετα γνωμης Φοῖδαμμωνος τῷ Ξανμ[ι] βοηθῷ τῷ λογ[ι]στηριῳ τ[ῷ] ταυτ[ῆ]ς της
 πολε[ως] Λητ[α]μ[ε]τῷ μετα[θ]εσιν των απογεγραμμενων παντοιων δημοσι[ω]ν
 ευσε[β]ω[ν] τελεσμάτων τοῖς εἰρημενοῖς γηδιοῖς ἐντευθεν η[δ]η ποιεῖσθαι
 ἀπο κω[μ]ης
 [Θμοναχθῇ εἰς τὸ δημοσιον της ἡμετερας κωμ]ης Λξροδι[της]· ε[ἰ]τοιμος γὰρ
 [εἰμ]ε, κιν[δυν]ῷ ἐμῷ καὶ πόρῳ της ὑπολοιπῆς μὲν παντοίας ὑποστα[σεως],
 εἰσενεγκειν την ὑπὲρ αὐτῶν παντοιαν δημοσιαν συντελειαν τῷ δημοσιῳ
 10 [λόγῳ της αὐτῆς κωμης, ἀκολουθῶς τη δημ]οσια ἀπ[ο] γρ[α]φῇ τοῦ νυν
 π[ρ]ο[σ]τ[η]ρ[η] . . . τ. [τ]ρακτευομενῷ κωδικος Ιωαννῶ τῷ εἰρημενῷ ἐλλογιμωτ[α]τῷ
 σχολαστικῷ, τοῦτ' ἐστιν ἐν [πε]διαδὶ κωμης Θμοναχθῇ κληρῷ Πιασε,
 [ὑπὲρ μὲν τῷ οικειῷ μου ονόματος σποριμ]ης αρουρ[ων] δεκατριῶ[ν] τετ[ε]ταρτῷ,
 καὶ ονόματος Βησιῦ Ανδωνιος καὶ Λεοντιῷ ἀδελφῷ στρατ[ι]ω[ν] Ερμύ-
 πολ[ι]ς σποριμης αρουρας ἡμισέως τεταρτῷ, καὶ ονόματος Βικτωρ[ος]
 [ταβέλλωνος σποριμης αρουρας τετ[ε]ταρτῷ ο[γ]δο[ῶ]θ, καὶ ον[ο]μ[α]τ[ῶ]ς Εὐτρο-
 π[ι]ας Κοιρανῶ ἀπο Απολ[λ]ωνος, πεδιαδος της αὐτῆς [Θμο]νεχθῇ (sic)
 το[ῦ] ομοίως Π[ι]α[σ]ε σποριμ[η]ς αρουρας μίας τεταρτῷ ἐκκατ[ε]κατῷ
 [.] πρ[ο] . . . ν . . . τ[ο]ν (?) εἰρη-
 μ[η]νον ἀνδρισμον τρακτευτην Φο[ί]δαμμωνα καὶ ἐπ[α]κουσ[αν]τ[α] των
 οὐτ[ῶ]ς εἰ[ρ]ημενω[ν] μοι καὶ ἐξ[η]τ[η]μενων ἀξι[ω] καταθεσθαι πρ[ο]αγο-
 μενων
 [Defensy· Ακουσαμενος των παρὰ σὺ εἰρημενων ἐν υπομνημασιν, Φοῖδαμμ]ων
 ο παρ[ων] δ[η]μο[σιος] τρακτευτ[ης] κα[ὶ] . . . ἐθμ . . [λεγετ]ω ο βουλευται
 Fo[e]bammōn adiut[or] log[os] An[tae]opol[is]· Εσ[η]μανεν
 15 [Ψιμανωβέτ ο παρων Ξανμ[ι], ὡς αἰτε μεταθεσιν ποιεῖσθαι παντοιων δημο-
 σ[ι]ων ευσε[β]ω[ν] τελεσμά[τ]ων [των] π[α]ρ αὐτοῦ κεκτημ[η]ς ἀρο[γ]ων ἐν
 πεδιαδὶ κωμης Θμονεχθῇ κλη[ρ]ῷ Πιασε κα[ὶ] ὡς ἐπεχ . . [. .] παρὰ των

PAGE I. — *Ligne 11.* Cf. un Λεοντιῷ στρατ[ι]ω au n° 67287, IV, l. 4. — Βικτωρος: corrigé sur Βικτωρος.

Ligne 14. Antaeopolis probable: cf. p. II, l. 12, mais la place manque pour d(icit).

[67329]

[γεωργων, ὄνῳ ἐκκλησιας Εὐφροσυνου, σπορι]μης αρουρω[ν] δεκατριων
 τεταρτῷ, και ο]νομ[α]τος Β[ησιῶ] Αὐδωνος] και Αεοντι[ῶ] ἀδελφου στρα-
 τιω]των Ερμου[πολις σποριμης α]ρουρας ημ[ι]σε[ως] τεταρ[τῷ], και ονο-
 ματος Βικτορος
 [ταξελλωνος σποριμης αρουρας τεταρτῷ ογδοῷ, και ονοματος Εὐτροπιας Κοι-
 ραννῷ απο Απολλωνος, πεδια]δος της α[ν]της Θμοναχθη, τοπῷ ομοιω]ς
 Πιασε [σποριμης αρουρ]ας μι[ας τεταρτῷ] εκκαδεκατῷ]

Vestiges insignifiants de quatre lignes.

PAGE II.

- των αυτων [ενεκ]εν ευσεβων τελ[εσματ]ων των προδεδη[λο]υμενων αρουρων.
 Defens[or] ακ[ου]σταμένος των [παρα σ]ῶ ειρημενων εν[ν] υ]πομνηματιν, Α-
 [πολ]ως ο παρων Ξ[αμ]ασιωτατος πρ[ω]τοκομητης (sic) [κω]μης Αφρο-
 [δι]της του Ανται[ο]πολιτῷ νομ[ι]ς λεγετ[ω]]
 ο βουλεται Apollōs fil[ius] Dioscorō p[ro]tocom[is] Afrodity d[icitur] Ψιμανῶδετ
 του παροντος Ξαμ[ι]ς οικειῳ κινδυνῷ αιτησαντ[ο]ς ἐπὶ της ὑμετερας παι-
 δευσεως την μεταθεσιν των δημοσιων των προδε[δηλω]μενων ενω[ν]
 αρουρων γενεσθαι απο κωμης Θμοναχθη εις την ὑμετεραν κωμην Αφροδιτης,
 και καταθεμενῷ, οικειῳ κινδυνῷ και πορῶ της αὐτῷ ὑποστασεως, ταυτα
 εισερεγκειν ετους εκαστου τῷ δημοσίῳ λογῷ της [α]ντης κωμης [Αφρο]-
 διτη[ς],
 5 ακολουθως τη τρακτατιονι της αυτης κωμης Αφροδιτης, και κατα μιμησιν
 της πασης δημοσιας συντελειας της αυτης κωμης, και Φοιβαμμωνος του
 παροντος Ξαμ[ι]ς βοηθῷ του λογιστηρος ταυτη[ς] της πολ[υ] ἀ[ν]δοντο]ς
 ταις αὐτῷ αιτησεσι και τουτο ποιεισθαι καταδεξάμενῷ τῷ δημοσίῳ λογῷ μη

PAGE I. — *Ligne 17.* Θμοναχθη a peut-être été oublié. En tout cas la lacune ne peut contenir plus de seize lettres.

PAGE II. — *Ligne 2.* Defens(or) : cf. n° 67131, r., où la lecture douteuse du mot semble être confirmée par ce papyrus-ci. — Après λεγετω, lacune qui paraît contenir quelques lettres; mais le sens est complet.

Ligne 3. Remarquer la transcription de l'ω par ὀ; de même l. 12, Psimanōbet. — Protocom(etes) Afroditi(es) d(icitur). — Ξαμ[ι]σιωτατος. — Παιδευσεως : c'est le defensor qui est ainsi désigné. Le defensor Flavius Paulus est en même temps scholasticus : cf. P. Oxy., VIII, n° 1165, l. 2, où un σχολαστικος est appelé également η. . . παιδευσις. — Προδεδηλωμενων : peut-être un peu long pour la lacune.

Ligne 4. Lire (η)μετεραν.

Ligne 5. Τρακτατιων : plus bas (l. 7), le mot est traduit par γνωσις. — Αὐδωντος : douteux; un peu long pour la lacune.

- βλαπτουμένη (sic) προς την κελυσιν των αιδεσίων τρακτευτων της τα- [67329]
 ξεως, ετοιμως έχω την ὑπερ των ειρημειων αρουρων παντοιαν δ[ημοσιαν]
 συντελειαν εν τε σιτω και χρυσω καταλογισε[σ]θαι εις την εκδοθεισαν εμοι
 τε κ[αι] τοις λοιποισ δημοσιευ[ουσι] της αυτης κωμης παρ αυτου γινωσιν
 ητοι τρακτατιονα της ειρημειης κωμης Αφροδιτης κατ επιτροπην [των
 αι]δεσιμων
 της ταξεως τρακτευτων και αμα τοις αλλοις δημοσιουσ (sic) της αυτης κωμης
 ταυτην εισενεγκειν δια της ταξεως ανελλειπως τω δημοσιω λογω της αυτης
 κωμης καθ ομοιοτητα πασης της αρουρατιονος της αυτης κωμης
 Αφροδιτης απο της παρουσης τριτης επινεμισσεως και αυτης εφ' οσον καγω
 τρακτευω τους δημοσιους χαρτα[s] της αυτης κωμης και το αξημιον παν-
 ταχρθεν παραβυλαξαι τω δημοσιω λογω των ευσεδων ενεκα τελεσματος
 των πολλακισ
 10 ειρημειων αρουρων, τουτεστιν ομῶ σποριμης αρουρων δεκαπεντε ημισους
 ογδ[ο]ῶ εκκαδεκατ[ῶ] κατα μιμησι[ν] της π[α]σ[ς] συντελειας της ημετερας
 κωμης Αφροδιτης προς την δο[θ]εισαν μοι τρακτατιονα εκ [της] ταξε[ως].
 Defensy· δηλη γεγονεν εν υπομνημασι και η καταθεσις Απολλωτος τῷ πα-
 ροντος Θ[α]υμασιω[τατῷ] πρωτοκομητῷ (sic) κωμης Αφροδιτης· ειπερ ουν
 ετερον ελλειπε[ται], τῷ
 πραγματι προστεθητ[αι]. Psimanō[b] et peradiut defensy d/. Παρακαλῶ
 την πραξιν των υπομνημα[των] εκδοθηναι μοι προς ασφαλειαν
 Foebammōn adiut; log; Antaeopol; d/. Καμοι
 εκδιδοςθαι τα πεπραχ[μενα] προς ασφαλειαν τῷ δημοσιῷ λογῷ παρακαλῶ
 Apollōs fil; Dioscoru prōtocom; ex Afrodity d/. Καγω εκλαβειν τα
 πεπραχμενα προς ασφαλειαν τῷ δημοσιῷ
 λογου παρακαλῶ.
 Fl; Paulus schol; [et] defens; Antaeopol; es vs d/. Εκλημψεται εκατερος ὕμων
 τα πεπραχμε[να] καθως] ητησεν ·f·f· . . f
 Εκδοθηται

PAGE II. — *Ligne 15.* Flavius Paulus nous est déjà connu par le papyrus n° 67254, où il signe, en la même qualité d'ἐκδικος τῆς Ἀνταιοπολιτῶν, un ἐκμαρτύριον, le 30 octobre 525.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40480.

67330. Compte des dépenses du village d'Aphroditō : analogue au n° 67058.
 — Long. 0 m. 295 mill. (mais le bord supérieur est entamé), larg.
 0 m. 510 mill. (sans compter la lacune entre les colonnes III et IV).

Cursive droite comme l'est celle du n° 67058.

Catal. du Musée, n° 67279.

[67330]

Colonne I.

Il n'en reste que quelques chiffres.

Colonne II.

	[χ με]λιτος δ/ δημοσι[. . .]	$\chi/ \delta \zeta$
	[Ιωαν]νης ελαιόπολ[ς]	$\chi/ \varsigma d/$
	[Προ]μαως Λακων μ[αγειρος]	$\chi/ \zeta /$
	[Ψι]μανωβερ Κυρου χ [. . .]	$\chi/ \theta \zeta$
5	[Τα]υρινος εξπελενυτς, αθυρ ι[.]	$\eta' \varepsilon \chi/ \kappa$
	τιμς χαρτιων	$\chi/ \iota \gamma' \theta$
	χ οινῶ	$\chi/ \iota \delta$
	Καλλινικος Αλεξανδρῶ	$\eta' \varsigma$
	Eis Ανταῖο δ/ Καλλινικῶ χ ωα ς δοκ/	$\chi/ \varepsilon \zeta \iota \sigma$
10	χ ωων ς ακ εις Αντι/ ς Τοετω ς Πανος ς λοιπς	$\chi/ \iota \zeta$
	Φοιξαμμων Πανεχαρις σιγς	$\eta' \alpha \chi/ \iota \gamma' \zeta$
	Ιωσηφς δημοσς	χ/ α
	Ειρηνη γαμετς Λερααμ Βησιῶ	χ/ α
	Eis Τοετω χ δοκ/ ιη	χ/ θ
15	χ τῶ κομονιδωριῶ δ/ Κυριακου σιγς	$\eta' \alpha [\chi/] \iota \varsigma$
	ομοι/ δ/ τῶ ατῶ χ αγωγης της καταβολς	χ/ ζ
	Θεοδοσιος σιγς	$\eta' \alpha \chi/ \iota \delta$
	Αδριανος στρ/	$\eta' \alpha \chi/ \iota \varsigma$
	τιμς πακτς δ/ Λερααμιῶ πακτς	χ/ ε
20	uios Ψαιῶ Πατερμῶθῶ	$\chi/ \zeta \gamma'$
	Φρῶροις της ταξεως	$\eta' \alpha \chi/ \iota \beta$
	Μῶσης Πᾶαμθῶ	$\eta' \alpha \chi/ \varsigma$
	τιμς ωων εις Τοετω ομοι/	$\chi/ \beta \zeta d$
	Απολλως βοη ^η χ μισθῶ	$\eta' \delta \chi/ \theta$
25	ζ/ χ οινῶ Κατομερ/	$\chi/ \varsigma \zeta d$
	Ιωαννης Χαρισιῶ	χ/ α

COLONNE II. — *Ligne 1.* La restitution est un peu longue pour la lacune.*Ligne 5.* Rien dans la lacune.*Lignes 6 et seq.* A partir de la ligne 6, il n'y a plus de lacune dans le manuscrit, mais seulement des blancs entre les entrées et les chiffres qui correspondent à chacune d'elles.*Ligne 9.* (Υπερ) ωα (= ωων) (και) δοκ(ων).*Ligne 10.* (Και) λοιπ(ους) (τοπους).*Ligne 15.* Lire κομμονιτωριου.

Ισακ καθαρ|δοκ| κ| ζ
 Βικτωρ Τρω|ε καθαρ| κ| ζ [67330]
 " ῥ λ κ| ῑγ|

Colonne III.

.....
 [...] εἰς Τροῦν [.....] κ| ῑζ ῥ
 [τιμ|] τυρ[ια] . . ρ. [.....] . / κ| θ ῥ d|
 [℣ δ]οκ| / ωα δ| Φοιξαμ[μωνος] κ| β ῥ
 [. .] . / τω κυρ Ταυρινῶ κ| α ῥ d|
 5 εἰς κερματι εἰ[s] Πανος κ| δ
 ℣ εντολας κ| α
 ℣ δοκ| γ εἰς Πανος κ| α ῥ
 ζ| ℣ δοκ| ε δ| Σενηθου Απολλωνι κ| γ
 Μουσης Πααμθῶ ℣ ωων κ| κ
 10 Σῶσανα καθαρ| κ| δ γ'
 τιμς τυρια κ| α ῑω
 Μην[α] χρυσος ℣ οινῶ Ερμς πολς κ| ῑε
 Θεοδοσιος / Αρθονιος σιγγς ῥ α κ| ῑε
 ℣ ανλς της πτερς τῶ δῶκ| πραιτοριῶ ῥ β
 15 Σιλσανω σῆ ῥ δ
 ℣ αναλ| εν Αιτι| / νᾶλῶ τῶ σκαφῶ κ| ῑδ
 ℣ ναυλου τῶ σκαφῶ ανηλθς κ| ζ
 " ῥ ια κ| κα ῥ ῑρ
 " κ| . ε κ| ῑα ῥ ῥ ρ " κ| ῑδ

Au bas de la page :

20 ῥ κδ κ| ῑε

Colonne IV.

Κατ[ον]ικ| / χρ[υσικ] / της θ ῑν[δικ] .
 α καταβς ῥ ρν
 (Δωροθεος βονη)

COLONNE II. — *Ligne 27.* Suppléer ℣ : υπερ δοκ(ων).

Ligne 29. Le total montre qu'il manque une ligne au début.

COLONNE III. — *Ligne 14.* Υπερ αναλωματος (le second α a été oublié) της . . . (?) του δουκικου πραιτωριου.

Ligne 19. Le premier groupe de chiffres se rattache peut-être à la première colonne (l. 26-27).

COLONNE IV. — *Ligne 3.* Barrée.

[67330]	β καταβ,	ἦ ρλγ
5	Ψαιον νῶμερ/	
	(Ταυρι[ν]ος δομεστικῶ)	ἦ ε
	Ωρθωγχιῶ βοῆ	κ/[. . .
	ακτῶαριος λνται/	τῶ προστ, ἦ ξδ
	γ κατα[ξ]ολησ κανονικ/	ἦ ριγ κ/ ιδ

COLONNE IV. — *Ligne 5.* Intercalée, en petits caractères, pour remplacer la ligne 6 qui a été barrée.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40479.

67331. Débris d'une scolie sur l'*Iliade*. Six fragments faisant partie d'un *codex*.
— Antinoé (?).

Cursive droite.

Sur les six fragments, deux ne portent à peu près rien, ou ne contiennent que des vestiges d'écriture insuffisants pour reconnaître à quelle partie du poème ils se rapportent. Un troisième, le n° 4, est plus lisible, mais je n'ai pu réussir à l'identifier. Les autres renferment un commentaire sur quelques vers du chant II (414-421) et du chant XVIII (412-477). Il est difficile d'expliquer le mélange de fragments qui devraient être fort éloignés les uns des autres, à moins que nous ayons ici simplement des *scolies* non sur l'*Iliade* entière, mais sur des « morceaux choisis ».

J'ai employé ici les mots *recto* et *verso* dans leur sens ordinaire, par allusion au côté poli du papyrus et à la direction des fibres; mais j'ai publié les textes en rétablissant l'ordre qu'ils devaient présenter dans le *codex*.

Fragment I. — *Iliade*, II, 414-421. — Long. 0 m. 099 mill., larg. 0 m. 068 mill.
— Le haut de la page est intact; les bords sont découpés irrégulièrement.

VERSO.

Quelques mots indistincts.

RECTO.

κατα πρην[εσ	
μελχθρον	[το]ν οικον
αιθ'αλοειν	εμ[πεπρησμενον]
πρησαι	φ[λεξει]

Fragment I. Recto. — *Ligne 3.* Le μ est illisible, quoiqu'il reste une trace d'écriture à l'endroit où il devrait être. Je restitue le mot d'après le levique d'Hesychios : λαμπρόν, ἐμπεπρησμένον de même que φ[λεξει] à la ligne suivante : φλεξει, φσησαι, ἐμπρησαι.

5 πυρος δημιον[.] . [67331]
 δαιξαι [
 οδαξ [
 λαζοιατο [
 εκεκραχηε ν[
 10 οφελλεν
 επει ρ ε[υ]ξο[ντο

Fragment II. — *Iliade*, XVIII, 412-477. — Long. 0 m. 142 mill., larg. 0 m. 060 mill.

RECTO.

.
 . . .]αν . . ξιν
 [φυσ[ας· ασκους (412)
 [λαρ]ηαχα· κιβωτον (413)
 [οπ]λα· παητα τα χαλκ[ωματα] (412)
 5 [ερρ]ην : κυριως μεν μετ[(421)
 [αρ]ημενος : βεβλαμμεν(ν[(435)
 ος
 [εφθ]ιεν αντι του εφ[θορεν] (446)
 [ειλ]ξον· συνειλουν σ[(447)
 10 [μελ]ο[ντ]ην· μελετ[ωντων] (463)
 [τα σα γου]ηαθ' ικανομαι . [(457)
 [.]ν τα σα γουνατα παρα[καλουσα]
 [χοανοι]ς τοις πηλινοι[ς τυποις] (470)
 [εμπρηστον·] ευφ[υσ]ητον (471)
 15] κτον ευ
 [αυτμην·] π[ροην] (471)
 [ανοιτο] ανυοιτο τελε[ιοιτο] (473)

Fragment I. Recto. — *Ligne 11*. Ευξοντο plutôt que ευξαντο : mais le mot est presque illisible.

Fragment II. Recto. — *Ligne 5*. Les deux points sont dans le manuscrit : de même à la ligne 6.

Ligne 6. Le mot βεβλαμμενος est partagé entre les deux lignes, parce que la fin de la ligne 5 était déjà descendue sur la suivante, séparée du reste par un trait courbe représenté ici par une parenthèse.

Ligne 13. Le lexique d'Hesychios a recueilli cette explication, avec plusieurs autres : τοῖς φουσηῖσι, ταῖς χώναις, καὶ κοιλάματιν, εἰς ἃ ἐγχεῖται τὸ χανεύμενον, ἢ τοῖς πηλίνοις τύποις.

Lignes 14 et 17. D'après Hesychios.

[67331]

[.] α σκαυρος . . θ[
 [ραιστηρα] . την σφυραν περ[(477)
 20 τον τ[. . .
 [. τ] ον υφ ημων καλ[ουμενον
] ρι[

VERSO.

Notes trop endommagées pour être reconstituées. Elles sont relatives aux vers 485-500 environ.

Fragment III. — Long. 0 m. 181 mill., larg. 0 m. 070 mill. — Le bas de la page est intact.

RECTO.

Quelques fins de lignes.

VERSO (vers 552-603).

.
 αμαλλοδ[ετηρε]ς· [οι τας αμαλλας δεσ] (553)
 μουντες, α[μαλλαι δε τα]
 ρων δραγμα[ατα
 ελλεθανοις δε[σμοις (553)
 5 δραγματα [(552)
 αγκλιδες [(555)
 καμαξι καμ. (563)
 εσπε[
 λινου [(570)
 10 αριστο[
 επητριμα[(552)
 υγωμ[(572)
 ρησσοι[τες (571)
 ταλαρ[οισι (568)
 15 αταλα[(567)
 κοπρου τ[(575)

Fragment III. Verso. — *Ligne 1.* Restitution d'après Hesychios, s. v. : οἱ τὰς ἀμάλλας δεσμεύοντες, et s. v. ἀμάλλαι : δράγματα, δέσμη τῶν ἀπτόχων.

Ligne 9. Lire λινον.

Ligne 12. Lire υγωμ.

	ραδανος· [ραδινος, οτι ραδιως δεδο]	(576)	[67331]
	νη[ται (?)		
	δονακ[ηα	(576)	
20	αυτως [(584)	
	εινοδ[
	σηχο[υς	(589)	
	χορ[ον	(603)	
	αλλα[
25	ερυγμηλον [(580)	

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 45399.

67332. Fragment d'un acte de cautionnement, adressé aux protocômètes. On a déjà vu des actes analogues présentés au pagarque (n° 67094) et au riparios (n° 67328). — Long. 0 m. 178 mill., larg. 0 m. 192 mill. — Aphroditô.

Date : mai (?) 553.

Cursive penchée assez élégante.

- [·] Βασιλειας του Ψειστατῶ ημων δεσποτῶ Φλ, Ι]ουστιν[ιανῶ] του αι[ωνι]ου
 αυγουστου και α[υτ]οκρατορος.
 [ετους εικοστου εκτου, μετα την υπατειαν] Φλ, Βασιλειου τ[ου] ενδο[ξ]οτατο[υ]
 ετους [δω]δεκατου,
 [παχων και δε]κατη αρξαμεν[η]ς πρωτης μην[ι]κτιον[ος].
 [Φλ, Διοσκορω υἱῷ του της μακαριας μηνιμ]ης Απολλωντις Διοσκορου, και
 Απολλωντι υἱῷ Ἰσ[α]χιῶ
 5 [τοις ευδοκιμωτατοις πρωτοκωμητ]ς κωμης Α]φροδιτη[ς] του Αιτ[α]ροπο[λι]-
 του νομου, π[ρ]ο τῶν εξης
 [υπογραφοντων ομολογοντων τα υποτεταγμενα], εκαστου ενεχομενου [τη
 ἰ]δια [αυ]του υπογραφῃ, χαιρειν.
 [Ομολογουμεν εκουσιως και αυθαιρετως, επομνημε]νοι τον [τ]ε παντοκρα-
 τορ[α] Θ]εον και [τ]η[ν] νι[κ]η[ν] και σωτηρ[ε]ι[αν]
 [του καλλιniku ημων δεσποτῶ Φλ, Ιουστινιανου τ]ου αιω[ν]ιου αυγ[ο]υστου
 κ[αι] αυτοκρ[ατορος], εγ[γ]ρα[φ]η
 [και αναδεχθαι τη υμων ευδοκιμησει (?), μοιης] και εμφ[αν]ειας, Βικτωρ[α]
 υ]ιον Ἰω[α]ν[νου], υ]πο[δ]ιακ[η] και

Vestiges insignifiants de trois lignes.

Ligne 2. La place est bien étroite pour [δω]δεκατου; mais le chiffre de l'indiction (1. 3) exige cette restitution.

Lignes 6 et seq. Restitutions d'après le n° 67094.

67333. Fragment d'un contrat. La mutilation du texte, ainsi que le jargon obscur et incorrect dans lequel il est écrit, rendent impossible la détermination précise de ce document. — Long. o m. 340 mill., larg. o m. 295 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée assez grossière.

Lignes 5-9 :

. . .] συγτεθεντ[ι]

παρ αὐτὸ διαθηκίμαιω γραματῖ^{σκ} κ^ς ορισθεν μοι πα[α]ρ[α] του προειρημενῶ μου
 ἀδελφῶ, το κτημα κληρῶ Ψινεῖδ συν δίκαιοις πασι και τας ἀλλας αὐτου
 αρουρα[s]
 δι[α]κε[ι]μ[ε]ν[α]ς εν κληρ/ Νεμπκητος και παντα τα προσοδα τουτων διοι-
 κησασθαι
 δίκαιως παρ εμῶ και αναλι[σ]κειν την . . .

Lignes 12-22 :

της αὐτὸ εγγραφῶ βουλήσε[ως] . . .
 ακαταφορητηως. Και επειδη προ ολιγου του χρονου του προκ/ κτηματος
 επορθηθη και απελυθη εν καιρω της στενοσιας και μηχανιας, ουκ εδυνη
 15 θη[ν] υπο[μ]ειναι το βαρος της αυτουργιας, τα δημοσια, και την φροντιδα
 της υποργειας της μνημης [το]υ [προ]κ/ μακαριωτατῶ μου ἀδελφῶ,
 και τα χροσφληματα εν καιροις μοχ[θηρ]ο[ι]ς και αβροχοις, μαλ[ι]στα δε την εμην
 γερ[α]ισοτητην και αδυναστι[αν] ενο. ση εκ. εις δε εμ. . . . ως μαλλον
 συμπερον επιλεξαί (ι) καινοι ανδρες εις το αναγκαιον κ^ς ευσεβον εργον
 20 κατα την δυναμιν της γεγεινημενης μοι παρα του προκ/ μακαριωτατου μου
 ἀδελφου Ερμαδωτος, ηυρεθη δε τον τιμωτατον και ελεοτερον Βησαριωνα
 υ[ι]ον Διοσχορῶ και Απολλων τρο[ν] αὐτῶ ἀδ[ελφον] και τουτῶ ἀπαξίωσα αυτους

Lignes 26-27 :

εδυνηθη[σ]αν εν Θεου (sic) Ψελόντος και εκτηθησαν και εφυτευσαν τον προκ/
 κ[τ]ηματος ο[ν] του προεργ[α]μ[ε]νῶ μῶ α[δελφῶ] εν νεροτυτι αμπελω

Ligne 7. Κτημα κληρου : cf. n° 67235, l. 10.

Ligne 9. Παρ εμῶ est incompréhensible.

Ligne 13. Le sujet est au génitif : lire το προκ(ειμενον) κτημα; de même à la ligne 26.

Ligne 18. Lire γεραιστητα.

Ligne 19. Le régime est au nominatif : lire ικανους ανδρας. — Ευσεβον : douteux, mais ευσεβος est impossible, et le ν final est très probable.

Ligne 21. Le substantif a été oublié.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40466 b.

67334. Cautionnement. Fragment. — Long. 0 m. 178 mill., larg. 0 m. 180 mill.
— Aphroditô.

Date : règne de Justinien (le nom apparaît dans la formule du serment).

Cursive penchée. — Le début et la fin manquent.

Lignes 7-13 :

[παρὰ]μειναι ἐν τῇ αὐτῇ κώμῃ καὶ μὴ εἶναι
ἐφ' οἱ[α]ν δὴ π[ο]τε π[ρ]οστασίαν, καὶ ο[υ] ποτὲν ζητο[ῦ]μενος]
παρὰ τῆς υμῶ[ν] ἐντρεχέας, τοῦτο[ν] π[ρ]α[ρ]εγκειν
10 [καὶ παρὰ]δωσ[ω] υμῖν ἐκτος ἀγίων [π[ρ]οξολῶν
[καὶ] θείων χαρχκτηρῶν καὶ ἀγίας κυριακῆς
[ἀν]εῦ πρὸς χρημάτων στρατιω[τ]ικῶν ἢ κληρικῶν(?)
ἢ μὲν ἀκίμων . . .

Ligne 8. Υφ est impossible.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40461 b.

67335. Fragments d'une quittance (πληρωτικὴ ἀποχή) délivrée aux protocômètes d'Aphroditô, pour un impôt. — Long. 0 m. 161 mill., larg. 0 m. 085 mill.

Cursive droite assez grossière.

Lignes 1-3 :

[Δεδωκασιν οἱ ἀπο κώμης Α] [ἐρρδ] δι[κ]α Χαρσιῶ καὶ Β[οττῶ] . . .
[.] σιῶ καὶ τῷ πυργῷ, κανον[ος] . . .
[.] νομισμ[α]τια τρια παρὰ κερατια εἰς χ[ρ]υσ[ος] . . .
Le scribe a signé (l. 7) : [Εγὼ] [ἐ] δι[κ]α εἰμὶ Ἀβρααμῶ Α[πολλῆ]

Ligne 2. Restituer κομμενταρησιῶ(?) : cf. n° 67287, I, note.

Signature. Α[πολλῆ] est douteux. Cf. n° 67112, I, 30.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45400.

67336. Six fragments d'une requête(?) inutilisables.

Cursive soignée, droite et arrondie.

Au verso, restes de plusieurs écritures. On lit notamment cette mention :

καὶ τῶν ἀνακτῶν, πρῶτο [
παλλὰτινω. . . [

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 c.

Catal. du Musée, n° 67279.

67337. Fragment d'une lettre(?); écriture à peu près entièrement effacée. —
Long. 0 m. 235 mill., larg. 0 m. 193 mill.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45400 a.

67338. Fragments d'un poème de Dioscore, trouvés mêlés à ceux du document précédent.

Écriture de Dioscore.

On lit sur l'un des fragments les mots

Ανταῖος τοῦ Π. . . σὶ πολλοῦ δακ[τυλός

qui semblent faire une allusion à Antée, héros éponyme d'Antaiopolis. Je citerai encore ces deux vers qui semblent mentionner le couvent de Saint Senouthios (d'Atripe) et celui d'Apa Sabouérios, d'Aphroditô (?) (cf. n° 67002, III, l. 20, et n° 67080, l. 6) :

ὅτι χρυσὸν ἀπειρονα κοινολοιοῖσιν ἐθ[ήκας
 Σεσπεσιον⁷² Σενουθου Σαβορίου μελη[

Un autre vers intact paraît former le début d'une pièce :

Ἐξ ἱερῆς ἀγορουσας ἀναιμακτοιο Σουλλης.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 d.

67339. Compte privé. — Long. 0 m. 312 mill., larg. 0 m. 064 mill. —
Aphroditô.

Écriture de Dioscore.

1-3 Ἰ λ νημς και στημς
 ων εχει Ευδοξια
 γαμετη . . ρυτ—

 6 πεπωνιο

Lignes 1-3. Αο(γος) νημ(ατων) και στημ(ατων) ων (= α) εχει. . . Après γαμετη, traces indistinctes d'un mot de deux lettres qui semble suivi d'une barre d'abréviation; μō est impossible.

Lignes 6-18. Le chiffre est effacé. Les fils sont comptés par livres, et classés par

11	στημις ιματι	. ε π	[67339]
13	μελαι στημις	. α	
14	προσκεβαλ στημις		
15		
16	λωτιχ ουτ—	μελαι.	
18	κροκ	λ ς	

couleurs : κροκ(ωτου), πεπωνω (couleur de citrouille?), μελαι| στημις (sur cette forme μελαι|, cf. n° 67141, fol. V, verso, l. 5).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40476 b.

67340. Fragments d'un contrat de mariage; la partie conservée est assez longue, mais le rouleau de papyrus a été la proie des insectes qui y ont ouvert de vastes lacunes. Les lignes d'écriture étant très espacées au recto, très rapprochées au verso, ce dernier se trouve avoir seul conservé d'assez longs passages utilisables. — Long. 1 m. 580 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Antinoé (?).

RECTO.

Ce contrat offre ceci de particulier, que la femme est veuve ou divorcée, et a déjà un fils dont le sort est ici réglé. Les noms propres ont été soigneusement effacés; toutefois, comme ils sont souvent répétés, j'ai pu reconstituer avec certitude : Ακυλ-
λινος et Ευπρεπεια.

Cursive ronde.

Lignes 4-7 :

- ωστε αυτον μεν τον Θ αυμασιωτατς
 5 <Ακυλλινον> πραγματευτην προσε[ν]εγκε[ιν]
 αυτη αντι των παραχωρηθεντων
 παρ αυτης τω αυτης ανδρι νομισματα

La ligne 8 est restée en blanc.

Lignes 14-19 :

- εικοσι τεσσαρα ευσταθς, Ε(υπρεπ)εια (sic) δε
 15 εξακολουθησαι τω σκοπω του προ
 γεγραμμενου <Ακυλλινω>, και εν μηδενι
 παρακυσσαι αυτου, αλλα και ακολουθησαι
 αυτω οπου δ αν βουληθει εν ταυτη τη
 επαρχεια κ[αι] ε[ν] Αλεξανδρεια . . .

RECTO. — *Ligne 5.* Ou Ακυλινον.

[67340]

Lignes 32-39 :

αναλωμάτων χρ[υσου νομισματα]
 εικοσι τεσσαρα ευσταθμα, Θαλψαι δε αυτην
 εν απασι και συγκροτησαι και μη εασαι
 35 αυτην δεηθηναι τινος. Ει δε ως
 εικος δοξη αυτω ταυτην αποβα[λ]λεσθαι διχα
 οιας δηποτε α[— — — — — παρεξει]ν
 αυτη προστι[μου λογω χρυσου λιτρας]
 τρεις [. . .

Lignes 40-47 :

40 . . . Αιθομολογει δε]
 και η προγεγραμμενη Ευπρεπεια]
 συνοικειν τω προγεγραμμενω Θαυμασιωτις
 (Ακυλλινω) ακαταγνώστως, και υπακουειν
 αυτου εν απασι, ακολουθησαι δε αυτω οπου δ αν
 45 βουληθει εν ταυτη τη επαρχια και μεχρι
 Αλεξανδρειας και μοιης, και μηδεν παρα
 το πρεπον διαπρα[ξασθαι . . .

Lignes 54-60 :

Ετι ομολογει (Ακυλλινος) ο Θαυμασιωτατος
 55 εχειν Βικτωρα τον τεχθειτα παρα της προ
 γεγραμμενης (Ευπρεπειας) απο τῷ γενιῳ
 αυτης ανδρος, ου μιν αλλα και []
 αναλημφθεισαν παρ αυτη[s . . .
 και τους ως εικος τεχ[θισομ] απ αυτῷ Θαλπειν]
 60 και αποτρεθει[ν

Lignes 65-72 :

65 ως εικος τεχθισομεν[ους(?)] χρυσιῷ λ[ιτραν]
 μιαν. Και οτι ταυτα φυλαξαι οι αἱ εκατερῷ
 μερους επωμοσαντο τον τε παντοκρατωρα (sic)
 Θεον και την ευσεβειαν κα[ι] νικην του καλλιπικου (sic)
 δεσποτου ημων Φλαυίου [Ιου]στινιανῷ
 70 του αιωνιου αυγουστου αυτοκρατορος,
 και μετα τον ορκον ομολογων (sic)

Ligne 57. Le nom propre a été effacé délibérément. — L'article την, qu'on attendrait à la fin de la ligne, n'a pas été écrit.

Ligne 66. Φυλαξαι : sic.

τη δυναμει ταυτης της χα[μι]κη[s] . . .

[67340]

VERSO.

Brouillon d'une donation *inter vivos*. Des retouches ont été ajoutées entre les lignes par une main qui pourrait être celle de Dioscore.

Cursive anguleuse, très penchée.

Lignes 5-14 :

εξ ισου

εχειν αινα το αυτο τριτον μ[ε]ρος παντα τα καταλειφθησ[ομενα] υ[π] εμου
 παντα τα [ω]ραγματα ιδιωτικα τε και γονικα, επι μην και τα φ[ε]ρι
 ελθοντα εις εμε αφ' οτου δικαιου και νομιμου τιτλου εν
 και οσα μοι υπαρχουσιν, μη εις μηνην εμην αρτιως αχθεντα επιταγηναι
 διαφοροις τοποις, μ[η]δεν[ος] υμιν αντιποιουμ[ε]νον η αντιποιηθησο
 10 τα[ν] μετ' εμε κληρονομων η [συγ]κλη[ρο]νομω[ν] η τω[ν] εκ κενου[ς] (?)
 [ε]μοι ανηκοντων η αγχιστενοντων μητε και την εμην θυγατερα (sic)
 θυγαστην ^{δυνηθηται} μητε τρυφ[η] [κλ]η[ρο]νομους αυτης αντιε[σ] ^{ητοι} . . . υμιν
 η κληρονομους υμων η διαδοχοις η διακατοχοις ^{πωποτε} αλλο
 το συνολο[ν] etc. . .

La ligne 16 rappelle que Thaumasté a eu en effet sa part :

. . . πε[ρ] πληρωσθαι πασης της ανηκουσης [αυτη μοιρας].

Lignes 24-49 :

εις τα εν (sic)

25 περιεχομενα παντα τη εξης δηλουμενη γνωσει καθα υποτεταχ[ται].
 αινα εκ πληρους αυτη παρσχον
 Ηνικα γαρ ταυτην εις αισιους μεταδεδικα χαμους, ους και ευμαραις
 εξετελεσα, καταλαπανησασα παμ[πο]λλα, παρεσχομην αυθις
 τη [αυ]τη μὲ θυγατερα (sic) Θαυμαστη εν χρυσω μεν ἢ ἢ π[α]λ[λ]ε[s]?,
 εν κοσμοις δε ενωτιον διπτυχον εν, ολικης νομισμ[α]ς τριων,
 30 και αλυσιδια πιναρωτα τρια, εν μεν αυτων αυ(ω)ο καθ αυτο
 ολοπιναρον, ετερα δε δυο διαχρυσα, και δακτυλιδια δυο, εν μεν
 ηλεκτρον, εν δε [δι]αχρυσουν, και ιματια γυναικεια δεκα τεσσαρα διαφορα

VERSO. — Ligne 9². Au-dessus de επιταγηναι on lit ταυτη μὲ; et sans doute les mots [τη δωρεα] devaient avoir été ajoutés dans la lacune qui s'étend encore au-dessus de ces derniers mots.

Ligne 10. Lire εκ γενους. Toutefois on distinguerait plutôt les traces de deux lettres entre le x et le v.

Ligne 11. Εμοι : corrigé sur εμὲ.

- [67340] εἰς ὧν [.....] ἐνδεκα, καὶ ὀθωνία εἰς καὶ φακίον/
- .. [.....] ἑτέρα δὲ] δὴρ ἐνθαδία καλά, καὶ σάβανια
- 35 [.....] λίτρας ἑκατὸν καὶ
- [.....] ἐν ἀργυροῦν
- [.....]
- [.....] καὶ τωκαλία δυο, καὶ
- [.....] χιθωνία δυο, καὶ ἄλλο καψίον
- 40 ἐν τ[.....] εἰς καὶ σκεπτῶριν ἐν ἐλεφαντίνῳ
- καὶ ἄλλο εἰς [.....] ἑσταρίον γυναικίον διχῶρον
- ἐν, καὶ ἐπὶ τῆς γεγραμμένης διοικήσεως τοῦ πατρὸς Θαυμαστῆς
- ἐμοῦ ευμοίρου ἀνδρὸς Ἰωάννου, προνοησάντος τῶν πραγμάτων
- Δωροθέου τοῦ τῆς μείας μνημῆς, ἀπογενόμενου σχολαστικοῦ, τοῦ καὶ
- 45 υἱοῦ τοῦ τῆς ἀριστῆς μνημῆς Λυαίνου, ἀψευδὸς τῷ αὐτῷ ὄντι
- ομοῦμαι ὡς παρὲς χορηγίῃ εἰς ἰδίων μὴ ὑπαρχόντων μετὰ τὴν τοῦτοῦ
- ἀπουσίαν ἦτοι τελευτήν ἑκατὸν νόμισμα εὐσταθῆ ζυγῷ δημοσίῳ,
- ἐκπονήσασα εἰς ταῦτα φανερὰ ἐμαὶ οἰκημάτων τε καὶ πραγμάτων
- γόνικα εἰς τοὺς κλάσμοις τῆς οἰκονομίας αὐτῷ καὶ διοικήσεως

Ici le texte devient trop fragmentaire pour être restitué. Remarquer seulement (l. 60) le mot *τοῖς* *ἐπιλογητοῖς*.

Lignes 61-65 :

- βουλομαι
- τὴν ἴσιν μοῖραν ὕμιν παραφυλάξαι καὶ ἐξίστασθαι ὑμᾶς τῇ εἰρημένῃ
- Θαυμαστῇ εἰ καὶ ὅτι, ὡς συνῶρ[ω], τὰ καταλείβεσθαι μοῖρᾳ ὑπ' ἐμοῦ
- πραγμ[ατα]]. ἵνα ὕμιν μοῖραις τοῖς προνοημασθῶσι
- 65 υἱοῖς μου
-

Lignes 72-80 :

- ἐβουλόμην καὶ ἐκ μερὸς
- ὀλίγου διασωσάμεν ὑμῖν τ[ὴν] ἴσιν μ[οῖραν] καθαπερ' ἔμελλον
- εἶναι, ἀνθ' ὧν προδεδωκάχαρ[ισ]άμεν τῇ προεἰρημένῃ μου
- 75 Συναγρι Θαυμαστῇ καὶ ἡγ' ἐπιτρέπω κατ' ἐξαιρετὸν μερίδα

VERSO. — Ligne 34. *Ενθαδία* : indigènes.

Ligne 38. *Τωκαλία* : sans doute *δοκαλία* (Hesychios : καλά, ἀριστα, ἀγαθὰ).

Ligne 39. *Κιθωνία* : τ corrigé sur δ.

Ligne 41. *Κισταρίον* ?

Ligne 44. *Λε* (douteux) semble corrigé sur un α; il faut évidemment lire *μακαρίας*.

Ligne 75². *Τουτου του τροπου* : le papyrus est endommagé au milieu du mot *του*.

Peut-être l'était-il déjà quand fut écrit cet acte, ce qui expliquerait la coupure du mot.

ἡτοὶ προμερισμὶ ἀπονεμηθῆναι ὀρισάσα, καὶ τῇ Ψυατρὶ μου
 Σοφία κηριαπταρὶν ἐν συν λυχνῳ αὐτοῦ χαλκουν, καὶ σιγλαν
 μίαν καὶ κρυψίδα ἡτοὶ τριπηγνῖον ἐν, καὶ σκρινιον χαλκουν γυναικίον ἐν,
 καὶ πυργισκον ἐνα, καὶ καμπτραν μίαν, ὥστε αὐτὴν τὴν εἰρημεινῇ
 80 μου Ψυατερα Σοφίαν ταῦτα εἶχειν καὶ κατεχεῖν προμερισμον

Lignes 92-97 :

... ταῦτη μου τῇ δῶρεα μῆτε κ[αί]
 τῇ προτερα, καθ ὅσον ἐκουσιῶς καὶ ἀνθαιρετῶς ταῦτας τέθεικα
 ἡμίμης καὶ ἀπαρθεῖται
 καὶ οὐκ ἐξῶν (sic) μοι μεταμελῆσθαι ἢ ἄλλο τι ποιῆσαι. Ἐντευθεν γὰρ ἤδη
 95 ἐδωρησαμὴν ὑμῖν ἐξ ὅσων περιούσ^{χρονον}α καὶ μετὰ Ξανατον ἐμὸν πάντα
 τα ὄντα μοι γυνικα ^{γυνικ}πράγματ^α καὶ [κατὰ] λειψθῆσομενα ^{μετὰ θανάτον} ἐν [τ]ῇ χρυσῶ καὶ
 ἀργυ[ρῶ]
 [καὶ ἡ]ματισμῶ καὶ χαλκ[ω]μασι καὶ στρωμασι καὶ οἰκείαις καὶ χωρημασι...

La suite du papyrus ne présente plus de sens suivi; on remarque seulement un passage sur certaines personnes (les noms sont perdus) οὐκ ἐξ ὑφ' ἑρ^{ει} τι^νι ἡλλοτριωθεντων (l. 113-114 ?) et la clause suivante, par laquelle la donatrice s'interdit de révoquer son acte.

Lignes 121-124 :

χρυσου λι[τραν] μι[αν], μετὰ καὶ τοῦ α[υτον] ακ[ρη]ντα, μετὰ τὴν τῆς
 ὀρισθῆσις ποιήσης [α]ποδοσῖν, στοιχησά καὶ ἐμμεῖναι διηνεκῶ[ς]
 τῇ δυνάμει τῶν αὐτῶν δωρεαστικῶν συμβουλαίων ὧν ὑμῖν καὶ
 μοι οἱς τοῖς εἰρημ[ε]νοῖς μὲν υἱοῖς Φριξάμμωνι τε καὶ Βικτορι καὶ

La fin est presque effacée.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 45401.

67341. Trois feuillets d'un livre de comptes, de même nature (?) et de même écriture que le n° 67325. — Long. 0 m. 298 mill., larg. 0 m. 185 mill. (mais un seul a conservé ces dimensions). — Aphroditô.

Écriture de Dioscore (?).

L'un des feuillets porte au verso les vestiges d'un contrat, où se distingue encore le nom de lieu Φαροῦτος. Un autre, au verso également, porte en première ligne
 ...]ρογευθ, εἰς [...]

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40475 b.

67342. Fragment d'une lettre adressée à un supérieur de monastère (?). — Long. 0 m. 210 mill., larg. 0 m. 190 mill. — Aphroditô.

Écriture légèrement couchée, voisine de l'onciale. — Les bords manquent, à droite et à gauche. Il est deux fois question du *πράγμα του ἀββ^α Αντων*.

Suscription au verso :

[67342]

. τω] Θεοφιλις κς αγιω²ς πατρι αββα Κολοχωι ηγ[ουμενω ?

Ce verso (autrefois le recto) présente des restes d'écriture copte.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40467 b.

67343. Fragment d'un contrat d'emprunt (1 *nomisma* moins 2 *keratia*). —

Long. 0 m. 162 mill., larg. 0 m. 210 mill. — Sans doute Aphroditô.

Cursive arrondie. — Le début manque.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40459 b.

67344. Quittance d'impôt (fragment) analogue au n° 67041. — Long. 0 m.

132 mill., larg. 0 m. 072 mill. — Antinoé.

Cursive droite.

Signature (l. 6-10) :

Φλλς Αμμωνιος κ[αι Βικτωρ χρυσς],
 δι εμου Αμμων[ιῳ διαδοχου]
 χρυσς στοιχει μοι [το ενταγιον των]
 νομισματιων εξηκ[οντα]
 10 και κερ[οκτω ως φ[ροκ||

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40459 c.

67345. Fragment se raccordant à la gauche du n° 67263; sans intérêt. Le

morceau total a maintenant les dimensions suivantes : long. 0 m.

133 mill., larg. 0 m. 214 mill.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40459 d.

67346. Lettre, en plusieurs fragments. — Long. 0 m. 290 mill. (environ, mais

les lacunes sont difficiles à évaluer), larg. 0 m. 295 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée, élégante.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40462 b.

67347. Débris d'un livre de comptes, relatif à la fortune du comte Ammônios (cf. nos 67138 et 67139). — Longueur de chaque page 0 m. 310 mill. en moyenne; aucune page n'a conservé sa largeur. Même écriture qu'aux nos 67138 et 67139.

Il reste les fragments, très mutilés, de six feuillets. Trouvés emmêlés et chiffonnés, ces feuillets ne sauraient être replacés dans l'ordre primitif.

Fol. I. recto.

[μετρησεν κς ενεβαλε το \mathcal{L} τ]ου ενδοξ[στα]τ[ῶ κ]ρημος
 [Λιμωνιῶ, δ/ Απολλωντος]του και πρωτοκορημενου
 [Αφροδ](?) εις πολλοιου του μονα[χτηρ/ (sic) Μετανας δ/ των
 [Ψεοφιλεστατων αββς Αναστα]σιῶ κς αββς Ισχυριανως
 5 [μοναχζ/ και διακκ/ Ανταῖο] \mathcal{L} εμεβς κωμς Αφροδς
 [εκτης ινδικ/, τιτου αρταβας.] πγ/ συνηλ. Δ/ εμῶ Τιμοθεου
 [γραμμς της κωμης εγραφη μ]εσηρ κη ινδικτιονος εκτης
].
] κ[α]ν[ο]ν[ο]ς εκ[α]τον δεκα εξ [ημ]ισυ
 10] ναυλῶ κς εκατςτης κς εικοστς
] Τιμοθεου γρ/ στοιχς ω[ς πορω/]]
] ινδικτιονος εκτ[η]ς

Ici un paragraphe mutilé et d'ailleurs barré par le scribe.

Lignes 17-21 :

[Εμετρησεν κς ενέβαλεν το ζ τῷ εν]δοξατου(sic) κομητος Αμ[μωνῶ],
 [δ] Απολλωντος υποδ[ι, εις] πῶρι/ Μετανιας δ[ι] του Ξεο[ξιλεστς],
 [αῖσα μοναῖζ/] και διακ/ Λιται[ῶ] ζ αστικ/ πολ[εως]
 [σιτῶ καθαρου αρταβ]ας εἰδομηκοντα τεσερε[ς](sic)
 [γ]ι[σι] $\frac{\pi}{\sigma}$ πδ, συν (ῥ)αυλ/ και ε[χ]ατηστης και εικαστης(sic)

VERSO.

Lignes 1-5 :

· Λογῆς εἰσεπραχ[θῆς ἐν] σῆ[τ]ω] Ῥορῶ των κτη[ματων] . . .
 π[ρ]ο διαῤορων γεωργων ἡ ἐν Πτο[λ]ο[μα]ίῳ] . . .
 αἱ ἐκ κουφισμῶ των ὑποδετα[μ]ένων (?) . . .

5 ὕπερ παρὰ γένεσιν τοῦ Πικελῆος [...]

Fol. I. Recto. — *Ligne 6.* $\varpi\gamma$ | mais ϖ est très douteux.

[67347]

Fol. II. VERSO.

Lignes 1-3 :

‡ Προς απαιτησιμς εκφ[οριων] . . .
 προς την δ [. . .
 εκτη[s ενδμ] / . . .

Plusieurs fois dans cette page, on lit les mots λεψαν(ης) κολ(οξ).

Les autres feuillets ne contiennent rien d'utilisable. Je relève seulement, sur le folio 3, *recto*,l. 6, les mots : δ/τον κεφαλα/ *οικα*/ [. . .BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 c.

67348. Fragment d'une requête au duc de Thébaidé (?). Quelques mots à peine restent lisibles, mais l'écriture caractéristique révèle la nature du document. — Long. 0 m. 27⁴/₄ mill., larg. 0 m. 140 mill. — Antinoé.

Écriture de Dioscore.

Noter, à la ligne 13, le mot τω πανψυστ[ω Θεω, qui ajoute un exemple de plus à la liste des adjectifs en παν-, dans les papyrus d'Aphroditô.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40470 b.

67349. Fragment d'une lettre (?). — Long. 0 m. 155 mill., larg. 0 m. 23⁴/₄ mill. — Aphroditô (?).

Écriture de Dioscore. — Mais l'encre a presque partout disparu.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40470 c.

- 67350 a. Fragment d'un contrat. Vente, à un monastère, du κτημα appelé Παν-ομειω. — Long. 0 m. 220 mill., larg. 0 m. 27⁴/₄ mill. — Aphroditô.

Écriture de Dioscore.

Au verso, partie de la conjugaison du verbe ποιειν (sur trois colonnes).

Colonne I.

.
 ποιηθειςα
 ποιηθειςαι
 Μεσου αοριστην
 ποιησαμενη

5 ποιησαμεν^{ας} [67350 a]
 πο[ι]ησαμεναι
 μελλοντος
 ποιηθησομενη
 ποιηθησομεν[. .
 10 ποιηθησομεν[. .
 Μεου (sic) με[λλοντος].

Le reste est en majeure partie effacé.

COLONNE I. — *Ligne 5.* Ποιησαμεν^{ας} : la désinence est douteuse. Ici, comme au n° 67275, il est impossible de savoir quel modèle on suivait au vi^e siècle pour l'enseignement des participes. Un peu plus bas on trouve le paradigme du participe présent passif : ποιουμενον, -ενω, -ενα. Cette dernière forme est la seule certaine, et pourtant le paragraphe porte la mention ενικα (singulier).

67350 b. Autre fragment du même contrat (?). Presque entièrement effacé. — Long. 0 m. 245 mill., larg. 0 m. 290 mill.

Même écriture.

Au verso, partie de la conjugaison du verbe βοαν, et de celle de ποιειν.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40468 b.

67350 c. Autre fragment analogue, illisible. Au verso, vagues traces d'une conjugaison (ποιειν). — Long. 0 m. 127 mill., larg. 0 m. 285 mill.

67351. Petit fragment de contrat, écrit en copte. Au verso, quelques lignes de la conjugaison du verbe ποιειν. — Long. 0 m. 076 mill., larg. 0 m. 082 mill. — Aphroditè.

Cursive droite.

Ce papyrus est probablement un fragment du n° 67176, bien que la couleur du papyrus diffère, ce qui peut s'expliquer par la différence des lieux de trouvaille. Les écritures du *recto* et du *verso* sont les mêmes dans les deux papyrus. Cf. n° 67275.

[δ] _____
 Εαν πεποιηκητον
 εαν πεποιηκητον
 πλ _____
 5 εαν πεποιηκημεν
 εαν πεποιηκητε

[67351]

εαν' πεποιηκωσι
 Αοριστου κς μελλον[τος·]
 εαν' ποιησ[
 10 εαν' ποιη[
 εαν' ποιη[η

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40468 c.

67352. Fragment d'un brouillon de requête à l'empereur. La surface du papyrus a disparu en beaucoup d'endroits, et l'on ne peut reconstituer le sens de ce qui reste. — Long. 0 m. 290 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Antinoé(?).

Écriture de Dioscore probablement.

RECTO.

Plainte d'un anonyme contre un homme qui l'a dépouillé de sa fortune.

Ligne 4 :

πεπρακεν τα πατρωα μου παραματα κατ' ^{το[υ]δε τουδε} ελχρ[α]ζον' παρασι[ν]

Les mots *τουδε τουδε*, ajoutés au-dessus de la ligne, représentent les noms du plaignant et de son père.

Ligne 6 :

εδαπανησατο, καταστησας με αξιωτ[ο]ν' παντελ[ως]

Lignes 9-11 :

Οθεν παρακαλω [— — —]

το πα[ν]ευσεδες υμων κρατος ει παρ[α]σταιη Ξεσπισαι την δικα[ι]αν

[υ]μων και εννομον κρισιν φιλοτιμημ[ε]νη[ν] (sic) μου

La suite effacée.

VERSO.

Suite de la même requête. On distingue :

σιτου της αισιχς εμβολης του νομο Ερμολ[ος] της εμης πατριδ[ος], οπ[ω]ς ευρω
 μετα των εμων τεκνων

Il semble que le requérant réclame un traitement prélevé sur l'annone du nome Hermopolite.

Aussitôt après la requête, on lit :

ζ/ Ίουλιον εις τα [Κλ]εροδουλου εις την αργον . . .

La fin de la ligne effacée.

ζ/ Θεωδωρητον^{απο} (sic) δοϋκ/ εις την βαβδον εις τα Ρωμανου.

[67352]

Ce Théodoret, απο δουκων, est peut-être un nouveau personnage à ajouter à la liste des ducs de Thébaïde.

εξαιτω [δε] και τωτο, [τ]ο κρατ[ο]ς υμων Ξεπιζαι (sic) μοι την σ[.....]

τεχνην [τ]ου δημ[ο]σ[το]υ σιτου της αισις εμβολης του νομο Ερμοπ[ο]^λ

της εμης πατριδ[ος, ο]π[ω]ς ευρω μετα των εμων τεκνων τοις

[την] τοιχυτη[ν] τεχνη[ν] εξχειρουμενοις επικουνωειν και

5 [.....]. τεσ[.....] τω αχειρουμενον μισθον του ταυτης κοη[.....]

[.....] οπως ευ[ρ]ω (δη ευ) βιωσαι και ψευξασθαι του αητη[του]

[υ]μων κρατους δια παντος μετ[α] [το]υ εμου . . .

La fin de la ligne effacée.

Aussitôt après cette ligne, le texte change :

8 ζ/ Ιουλιον εις τα [Κλ]ερεουλον εις την αργον . . .

La fin de la ligne effacée.

9 ζ/ Θεωδωρητον (sic)^{απο} δοϋκ/ εις την βαβδον εις τα Ρωμανο^υ.

Ensuite, écrite en sens inverse, une nouvelle phrase qui devait faire partie de la requête.

VERSO. — Ligne g. Θεωδωρητον : le second ω est une correction sur un ρ.

67353. Long contrat en langue copte, malheureusement fragmentaire. Le rouleau s'est effrité et a pourri dans le *sebkah*, de telle sorte que le papyrus a pris presque partout une teinte foncée qui le rend difficilement lisible. Au verso, plusieurs textes en grec, très endommagés. — Long, inconnue, larg. 0 m. 29/4 mill. — Antinoé.

Date (du verso) : 12 novembre 569.

Écriture de Dioscore (au verso), mais plus cursive que dans ses autres productions.

VERSO.

- A. Acte d'ἀποκρήσις, assez analogue à celui qu'on lit au dos du n° 67097.

† Βασιλειας και υπατειας του Ξει[οτατο] ημ[ω]ν δεσποτο Φλαυίου Ιουστιν[ου]
του αιωνιο αυγου[στ]ο αυτοκ[ρ]ατορος ετους ωεμπτου, αθυρς εκκ[αι]
δεκατη τριτης ινδικ/ Εν [Αντιν]ορου πολει τη λαμπροτατη.

[67353]

Plus loin (autre fragment) :

- προγραμ̃α αποκηρυξεως τε και παρχορευσεως, απαθεις εχων
 τας φρε[ν]ας
 5 και διανοι[α]ς, ορθω και ακριζει λογισμω, διχα παντος δολο και φοβο και
 βια[ς]
 και αναγκης και απατης, εν δημοσιω και πρακτικω τοπω. Και τουτο δια-
 πεμ[πο]μ[αι]
 τρις πατρολωις μο υιοις εως ονομ[α]τος και μονου, Φημι δη Διονυσια και
 Ιωαννη και Παυλην και Ανδρεα τοις [αποβ]ολιμαιοις — — —

Plus loin (autre fragment) :

- οιομενοι ευρειν υμας βοηθους εν απασι και γηροκομους και υποτακ[τι]κους]
 10 [κ]αι υπηκοους· εκ τε των εναντι[ων] εν ηλικια (sic) γεγεννησθε αντιπαλοι μοι ως
 και μεγαιροι ως εκ πειρας εσχον την απλ[α]γ[χ]ιον υμων πατροκτασιαν και
 αθε[τ]ητικ[η]ν γνωμην, εφ οτι νοσοβαρης εγεναμην παρ υμων . . .

Plus loin (autre fragment) :

- . . . ποιοτ]ητι και ποσο[τ]ητι απο πολυτελους μεχρι ασταρ[ι]ου ενος]
 και ενος οδολου, ει μη το απο νομων τυπωθεν μονον φαλκιδιον ητοιδω[δεκατην]
 15 μοιραν του υμων ακληρου, και ουκ εξων ετι υμιν του λοιπου ονομασ[αι με]
 ως πατερα, οσον καγω υμας απεταξαμην και εδεδελαξαμην απο το[υ] νυν]
 και επι τον αι εξης απαντ[α] πα[ν]τ[ε]λη χρονον ως αποβολιμαιους κ[αι] νοθους]
 και δουλοχειρωνας . . .

Plus loin (autre fragment) :

- . . . κορακοβορσιαν γενη[εσθ]αι και ομματαρυξιν τουτου [του]
 20 [τ]ροπου υμας πα[ρ]αχαρτω μηδεν λημψασθαι μητε μνη δουναι [υπερ]

VERSO. — *Ligne 6.* Δημοσιω και πρακτικω τοπω : cf. n° 67151, l. 50-51.

Ligne 7. Πατρολωις (αλωος, ολωος) : mot nouveau.

Ligne 9. Lire οιομενος.

Ligne 11. Πατροκτασια : mot nouveau; mais on connaît déjà ανδροκτασια. — Εκ πειρας εσχον : j'ai appris à connaître, j'ai fait l'expérience.

Ligne 12. Νοσοβαρης : mot nouveau.

Lignes 14-15. Ceci prouve que le φαλκιδιον des papyrus n'est autre que la part du tiers (quatre onces) réservée en tous cas aux enfants par une loi de Justinien (Nov. 18, 1). Comme les enfants sont ici au nombre de quatre (l. 7-8), la portion de chacun sera d'un douzième.

Ligne 15. Ακληρου.

Ligne 16. Εδεδελαξαμην.

Lignes 18-19. Δουλοχειρων, κορακοβ(ω)σια, ομματαρυξια : mots nouveaux.

[ε]μου περιοντος τε η και Ξησησκοντος, δια το εμοι ορθως και δικα[ιως] [67353]
 δεδοχθαι. Και εξορκιζω παντα κριτην και δικαστην και παντα [Ξρονον]
 και αρχην και εξουσιαν αι φυλαξαι τα επι τρις τοιουτοις απαιδευ[οις]
 υ[ι]ς [υ]περ εμου απαγορευσεως και αποκηρυξεως γ[ρ]α . . .]

Plus loin (autre fragment) :

- 25 . . . τοπον. Εξορκιζω δε αμα και τ[ο]ν δημοσιον [σ]κριβα (sic) και [τ]αξου-
 λ[αριον]
 [κ]αι δημεκδικον της τε της λαμπρας [Λ]ητινοξων πο[λεως]
 κατα του Θεου προ παντων και τη[s] Ξειας και ουρανιας τυχης των
 [οι]κουμενικων ημων δεσποτων και βασιλεων Φλαυ[ι]ων [ο]στιν[ο]
 [κ]αι Αιλιας Σοφιας των αιωνιων [α]ντοκρα[τορω]ν την συνηθη
 30 [α]ποδημιωσιν προσθεσθαι τοις διατυπωθισι (sic) παρ εμου ορισμοις .[. .]
 [α]ει βραβευσιν και εκθωρησαι παντη αητητως εις εκπληξιν μαλιστα
 [τ]ων μελλοντων τα ιστα τουτοις τοις ασεβεσι διαπραξασθαι. Εχρην γαρ [κα]
 [τ]α τον Ξειον νομον τους εαυτων γονεις ακρως τιμαν. Τουραντιων (sic) δε
 [οι] τοιουτοι κακιστοι ελοιδω[ρησα]ν κ[α]ι [κατε]θρονησαν την πατ[ρι]κ[ον] (?)
 35 Ξεσμον και τουτο εξεταξα μετα του προκειμενου φαλκ[ιδιο]ν τη εμη
 [δ]ικαληκη και εις ειδησιν παντων κυριαν ουσαν και βεβαι[α]ν [π]ανταχο[ν]
 [προ]φερομενην . . .

Cette ligne, qui est la dernière, est effacée.

Après un large espace laissé blanc, Dioscore avait écrit à la suite plusieurs petits poèmes, aujourd'hui presque entièrement illisibles, l'encre n'étant guère plus foncée que le papyrus lui-même. On distingue cependant qu'il y en avait au moins deux, dont les titres suivent :

- B. † Τινας αν [ειπη] λογους Αχιλλευσ . . .
 et
 C. † Τινας αν ειπη [Αχιλλευσ] (un blanc) παρακαλων την Θετην ενεπλον

VERSO. — *Ligne 25.* Ταξουλαριον est assez probable, quoique les lettres soient endommagées.

Ligne 26. Δημεκδικος : mot nouveau. Il s'agit de l'εκδικος ou *defensor civitatis*.

Ligne 28. Lire Φλαυίου. De même que tous les empereurs gardent le nom de *Flavius*, celui d'*Aelia* se transmet à chaque impératrice.

Ligne 29. Αυγουστων doit avoir été oublié. Après συνηθη, peut-être une trace de lettre (συνηθη .[. .]).

67354. Deux fragments d'une requête à l'impératrice Théodora; cf. n° 67283.
 — 1^{er} fragment : long. 0 m. 300 mill., larg. 0 m. 118 mill.; 2^e fragment : long. 0 m. 300 mill., larg. 0 m. 307 mill. — Aphroditô.

Écriture de Dioscore. — Les deux fragments ne se raccordent pas. Très mauvaise conservation; écriture en grande partie effacée.

Le mot *δεσποινι* qu'on lit à la ligne 3 (la 2^e en fait) du fragment II (celui de droite), et l'expression *κατα προστασί*[v] de la ligne 6, indiquent qu'il s'agit d'une requête à l'impératrice *patroune* du village d'Aphroditô. Les mots *των ασκητικων κοινοβιων*[v] (II, l. 10) montrent que les établissements religieux n'ont pas été à l'abri des violences du « tyran » dont se plaignent les signataires. La parenté avec le n° 67283 est donc évidente. On pourrait même croire que les fragments nouveaux représentent, en partie, le côté perdu de la page I de ce dernier texte. L'écriture est la même, le sujet est analogue. Comme là-bas, le bas du papyrus est resté vide, la requête étant trop courte pour couvrir la page jusqu'au bout. Enfin, le texte occupait 17 lignes (au moins) comme l'autre; le n° 67283 n'a que 16 lignes conservées, mais on a vu plus haut qu'une dix-septième, plus courte, a forcément existé.

Cette hypothèse vraisemblable ne peut se vérifier : car la lacune, en ce cas, serait très considérable entre les nouveaux et les anciens fragments, et il est impossible de reconstituer le sens. Les quelques mots qui suggèrent un raccord ne se trouvent pas situés à la ligne qu'ils devraient occuper. Ainsi on lit sur le fragment II :

1. 2 : πα]ρχικης εξουσια[s]
 3 :]δεσποινης και πασης[s]
 4 : της πανταθ]λιας ημων κωμης[s]
 5 : Ιουλιανου ολ[ο]ν το σ[]

Les mots *της πανταθλιας ημων κωμης* se comprendraient mieux s'ils étaient placés en regard de la ligne 5 du n° 67283.

Une autre objection est que le même fragment porte déjà des signatures, superposées en colonne aussitôt après le dernier mot de la ligne 17 :

Ηρακλεως
 Ἰωαννης
 Κολλουθος
 20 Ψαν
 Φοιβαμμων
 και Αξραμης (sic)

La présence de ces signatures est faite pour surprendre, si vraiment le n° 67354 doit être annexé au n° 67283, qui porte déjà ses signatures, et sous une forme très différente.

Quoi qu'il en soit, il semble certain que si le n° 67354 ne se rattache pas au n° 67283,

il est du moins relatif à la même affaire. La conjecture énoncée plus haut (p. 17) [67354] au sujet de la date se trouve par là confirmée : le pagarque dénoncé est bien Julien et non Ménas. Le nom de Julien se retrouve deux fois, dont l'une (fragm. II, l. 15) sous cette forme : . . . του πον]ηρου τυρχ[υ]νδ̄ Ιουλ[ι]α]νδ̄ τ[δ̄] πρρορηθεντ[ος] . . .

A noter au fragment I, l. 16, le mot *σπαθαριος*, malheureusement isolé.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45446.

67355. Deux fragments d'un livre de comptes. — Long. 0 m. 180 mill., larg. 0 m. 075 mill. — Aphroditô.

Cursive droite. — Ces deux fragments appartenaient à deux pages consécutives, et les insectes les ont découpés irrégulièrement, mais d'une manière absolument identique. Je signalerai (fol. I) les noms propres Τεσχορῶ (= Διοσχορου?), Τριαδελ[φος] et Τσενυρις.

La mention κλ(ηρονομοι) Δαροθεῶ Αντα, δ[ε] Φο[ι]ξαμμωνος, éclaire un passage du n° 67388, V, l. 13.

Fol. II : II contient cette indication malheureusement incomplète : . . . ιχ τῷ αγιῷ ἀπα Διῷ[. . . et deux noms propres peu communs : Φανχαγμα[ος] et Ερυθριος.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 f.

67356. Fragment de lettre. — Long. 0 m. 075 mill., larg. 0 m. 103 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée. — Complet dans le sens de la longueur.

. . .] επελθοντας τω γραμ[ματηφορω . . .
 . . . πωμ]ψον μοι επι την πολιν [. . .
 . . .]ην και απαιτησον αυτο [. . .

Ligne 1. Lire επελθο(ν)τας. Cf. n° 67523, l. 9.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45403.

67357. Plusieurs fragments d'un ἐκμαρτύριον (cf. nos 67087-67088). — Long. 0 m. 238 mill., larg. 0 m. 295 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée. — Brisé en longueur et en largeur. Aux deux dernières lignes on lit :

. . . † Φλαυῖος Παπνου[θιος]
 [— — — βουθος της ε]χδίκιας τη[s Αν]ταιοπολιτων εκδεδωκα [το εκμα]ρτυ-
 ριον ως προκ[ε] [†]

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45404.

Catal. du Musée, n° 67279.

67358.

J'ai réuni sous ce numéro les débris minuscules d'un papyrus dont il n'y a rien à tirer.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45301.

67359. Compte relatif aux impositions d'Antinoé. — Longueur moyenne 0 m. 40 cent., larg. 0 m. 29 cent.

Minuscule d'époque arabe.

Cinq morceaux vendus séparément au Musée, mais ayant formé évidemment un cahier d'au moins huit feuilles dont l'ordre est rétabli plus bas. Il manque quatre pages (ou plus) entre les folios subsistants numérotés 5 et 6.

Protocole :

FOL. I.

(((αδδ ελ)))
 ((ουλιτ))
 [أشيد] سنه
 أو أبب شهر

FOL. II. RECTO.

† Συν καταγρα^β ν^{αυ}τ^τ ; ^{χχ} πεμ^θ ε^ιτ^τ διαφορ^ρ κουρ^σ καμ^ι Αφροδιτω^ι ιδ^ο | ιδ^ο | ^{χχ} ^δ ^ιδ^ο | ^εε^τ ^γζ
 Λογω ναυτι^κ καραβ^{ων} ; διηρ^ρ ακ^ιτ^τ ; δ^ρρ^ρ κ^ιτ^τ θαλ^α (blanc) ν^{αυ}τ^τ ^γδ ; ^{χχ} ^δ ^ιδ^ο | ^εε^τ ^γζ
 καμ^ι Αφρ^οδ^ι ν^{αυ}τ^τ ν^ο τ^τβ^β ; καλ^α ^β ν^οκ^κ γ^ι | ν^ο υ^β.
 Θεοδοσιου Παπουον^ς απο^τ αυ^τ καμ^ι ν^α διαγ^ρ ν^ο ^ς διαπαν^ν ν^οβ^β γ^ι | ν^οη^η
 5 Ιωαννου Απατηρ απο^τ αυ^τ ν^α ν^ο ^ς ν^οβ^β γ^ι | ν^οη^η
 Ισαακ Θεοδαρου απο^τ αυ^τ ν^α ν^ο ^ς ν^οβ^β γ^ι | ν^οη^η
 Φοιβαμμων Θεοδαρου απο^τ αυ^τ ν^α ν^ο ^ς ν^οβ^β γ^ι | ν^οη^η
 Πεκυσινου Σενουθιου απο^τ αυ^τ ν^α ν^ο ^ς ν^οβ^β γ^ι | ν^οη^η
 Φοιβαμμων Διονησιου απο^τ α[υ]^τ ν^α ν^ο ^ς ν^οβ^β γ^ι | ν^οη^η
 10 Ιωσηφ Ενωχ απο^τ αυ^τ ν^α ν^ο ^ς ν^οβ^β γ^ι | ν^οη^η

Fol. II. Recto. — *Ligne 1.* Συν Θ(εω) καταγρα(φη) ν^{αυ}τ(ων) (και) τ(ε)χ(νιτων) πεμφθ(εν-
 ταν) ει(ς) τ(ους) διαφορ(ους) κουρσου(ς) καμ(ης) Αφροδιτω^ι ιδ(ικτιονος) ιδ, κ(ουρσ)ου
 ι(ν)δ(ικτιονος) ιε, ετου(ς) ^γζ.

Ligne 2. Λογω ναυτικου καραβ^{ων} (και) διηρ(εων) ακ(α)τ(ων) (και) δρο(μωνων) κ(ουρσ)ου
 θαλα(σσης).

Eis tous διαφορους κουρσου(ς) : la même faute se retrouverait dans P. Lond. IV, 1451,
 l. 9, et 1452, l. 29; M. Bell propose, pour le premier cas, de lire διαφορ(ων)
 κουρσ(ων) au lieu de κουρσου. Remarquez qu'alors, le mot serait κουρσος et non

Σενου ^θ Πεσσου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η [67359]
Γεωργιου Βαρθ ^δ	απο ^τ [αυ] ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
[Φοι]Σαμμων Τάπος	απο ^τ [αυ] ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
[Α]νουφ Μηνα	[απο ^τ αυ ^τ]	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η

FOL. II. VERSO.

Αγενι Απολλω	απο ^τ αυ ^τ κωμ	ν ²⁻ α	διαγ ^β ν ^ο ς	δαπα ^ν ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Σημεων Παυλου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ασγεννη Αντων[ι] ^β	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωαννου Θωμα	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
5 Αναν ²⁻ Φιλο ^β	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωαννου Πεκυσιου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Κολλου ^θ Σοισιναυ	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιγναδιου Αγεμου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωαν ²⁻ Πεσπινου ^θ	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
10 Θωμα Απα Κυρου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Φιλο ^θ Πκοορε	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Γεωργιου Μη ²⁻	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Μηνα Μακαριου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
[Σ]ε[νου] ^θ [.]	απο ^τ [αυ] ^τ	[ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η]

FOL. III. RECTO.

Βικτωρ Πετρου	απο ^τ αυ ^τ κωμ	ν ²⁻ α διαγ ^β ν ^ο ς	δαπα ^ν ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωαννου Αθανασιου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Πεκυσιου Ο. λει	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Σενου ^θ Κωνσ ²	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
5 Σενου ^θ Μου[β] ²	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιακωβος Ψατου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωαννου Θεοδοσιου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ψαιε Θεοδοσιου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωσηφ Κουει	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
10 Κυριακος Φιλο ^θ	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η

κουρσον comme on l'a admis jusqu'ici. Mais il me paraît plus vraisemblable de comprendre τα διαφορα (δαπανηματα) κουρσου.

FOL. II. Verso. — *Ligne 8.* Dans la colonne de la διαγραφη, il faut évidemment lire ν^οδ au lieu de ν^ος, comme plus bas (folio III, recto, l. 1, 2 et seq.). Le total 6 est sûr en effet : car il est nécessaire pour obtenir le chiffre 382 de la ligne 3 (fol. II, recto).

[67359]	Σενοῦ Ερωχ	απο Πακαυ ^θ μισ ^θ	✂ ταν ^τ κ ^ω / η ⁻ α	ν ^ο δ	ν ^ο β γι / ν ^ο ς
	Ψικε Ιακωβ	απο ^τ αυ ^τ μισ ^θ	✂ ταν ^τ η ⁻ α	ν ^ο δ	ν ^ο β γι / ν ^ο ς
	Αντων ^θ Ηλίσσαι ^θ	απο β ^{δδ} π ^π μισ ^θ	✂ ταν ^τ η ⁻ α	ν ^ο δ	ν ^ο β γι / ν ^ο ς

Le bas de la page est brisé, et l'on aperçoit les traces d'une ligne : il en manque trois en réalité.

FOL. III. VERSO.

	Φοιβαμμων Σενοῦ	απο Σακορ ^θ μισ ^θ	✂ ταν ^τ κ ^ω / η ⁻ α	διαγ ^ρ ν ^ο δ	δαπαν ^ν ν ^ο β γι / ν ^ο ς
	Απολλω Ιωαννου	απο Εμφ ^υ μισ ^θ	✂ ταν ^τ η ⁻ α	ν ^ο δ	ν ^ο β γι / ν ^ο ς
	✂ απαργ ^υ καλ ^{α-β} σ ^υ ν ^ο β	απο τ ^ρ κ / στ ^ρ καταβ ^λ η ^θ	επι Βικ[απ] ρ	παγ ^ρ δ ^τ / Βε-	νιαμιν ζυγ.
	Ε πεδιαδων		ναυ ^{ττ} ιε ν ^ο ψ ζ ^ζ καλ α	ν ^ο ι γι / ν ^ο ρ ζ ^ζ	
5	Σενοῦ Φοιβαμμων	απο ^τ αυ ^τ πεδι ^{α-}	[να]υ ^{ττ} α	διαγ ^ρ ν ^ο δ	δαπαν ^ν ν ^ο β γι / ν ^ο ς
	Απα Κυρου Τζαμουλ	απο ^τ αυ ^τ	[ναυ] ^{ττ} α	ν ^ο δ	ν ^ο β γι / ν ^ο ς
	Ιωαννου Ουνοφρι ^θ	απο ^τ αυ ^τ	να[υ] ^{ττ} α	ν ^ο δ	ν ^ο β γι / ν ^ο ς
	Ωρουο ^γ Φιλοθεου	απο ^τ αυ ^τ	ν[α]υ ^{ττ} α	ν ^ο δ	ν ^ο β γι / ν ^ο ς
	Διοσκορου Κολλουθου	απο ^τ αυ ^τ	[να]υ ^{ττ} α	ν ^ο δ	ν ^ο β γι / ν ^ο ς
10	Τζαμουλ Φιλοθεου	απο ^τ αυ ^τ	[να]υ ^{ττ} α	ν ^ο δ	ν ^ο β γι / ν ^ο ς
	Ψεμνο ^θ (sic) Τζαμουλ	απο ^τ αυ ^τ	[να]υ ^{ττ} α	ν ^ο δ	ν ^ο β γι / ν ^ο ς
	Απολλω Απα Κυρου	απο ^τ αυ ^τ	ν[α]υ ^{ττ} α	ν ^ο δ	ν ^ο β γι / ν ^ο ς
	Πεταλε Φοιβαμμων	απο ^τ αυ ^τ	ν[α]υ ^{ττ} α	ν ^ο δ	ν ^ο [βλ][γ]ι / ν ^ο ς
				

FOL. IV. RECTO.

	επ[. . .]υ ^γ ε πεδι ^{α-}				
	Φιλ ^θ Θεοδωρου	απο ^τ αυ ^τ πεδι ^{α-}	ναυ ^{ττ} α	διαγ ^ρ ν ^ο δ	δαπαν ^ν [να]βλ γι / ν ^ο ς
	Ιωαννου Πνει	απο ^τ αυ ^τ	ναυ ^{ττ} α	ν ^ο δ	[να]βλ γι / ν ^ο ς
	✂ απαργυρισ ^θ καλ ^{α-} σ ^υ ν ^ο α	απο τ ^ρ κ / στ ^ρ α	αταβ ^λ η ^θ	επι Βικτορ	απο παγ ^ρ δ ^τ / Βε-
	δ ^τ Βεναμιν		ζυγ	ν ^ο ι	
	Γ πεδιαδων		ναυ ^{ττ} ι	ν ^ο ς	
5	Κωνσ ^τ Καλαπησειου	απο γ ^{δδ} π ^π ν ^ο α	απο ^τ αυ ^τ [να]υ ^{ττ} α	ν ^ο δ	δαπαν ^ν ν ^ο α γι / ν ^ο ς
	Αβρα[α]μ Ζαχαρι ^τ	απο ^τ αυ ^τ	[να]υ ^{ττ} α	ν ^ο δ	[να]α γι / ν ^ο ς

Fol. III. Verso. — *Ligne 1.* Lire Σακορ^ε. — Μισθ(ατης) τ(ης) αυτ(ης) κα(μης), c'est-à-dire d'Aphroditô.

Ligne 2. Απο Εμφυτ(ευτων).

Ligne 3. (Υπερ) απαργυρισμου καλα(φατων) β'.

Ligne 13. Il faut, pour retrouver le total indiqué l. 4, supposer qu'il manque quatre lignes au bas du papyrus, ce qui donnerait à celui-ci une longueur de 0 m. 365 mill. au moins.

Παμμον Ιωαννου	απο ^τ αυ ^τ [ν] αυ ^{ττ} α	ν ^ο δ ^λ	[ν ^ο] α ^λ γ ^ι ν ^ο ς	[67359]
Γεωργιου Φοιβαμμων	απο ^τ αυ ^τ [ν] αυ ^{ττ} α	ν ^ο δ ^λ	ν ^ο α ^λ γ ^ι ν ^ο ς	
Ιωαννου Ερμαω	απο ^τ αυ ^τ [ν] αυ ^{ττ} α	ν ^ο δ ^λ	ν ^ο α ^λ γ ^ι ν ^ο ς	
10 Ταυρινου Φιλ ^θ	απο ^τ αυ ^τ ν αυ ^{ττ} α	ν ^ο δ ^λ	ν ^ο α ^λ γ ^ι ν ^ο ς	
Ονοφοριου Ιακωβ	απο ^τ αυ ^τ ν αυ ^τ α	ν ^ο δ ^λ	ν ^ο α ^λ γ ^ι ν ^ο ς	
Φιλ ^θ Μαρκου	απο ^τ αυ ^τ [ν] αυ ^τ α	ν ^ο δ ^λ	[ν ^ο α ^λ] γ ^ι ν ^ο ς	
[.] Ονηροφ[ρι] ^ς	[απο ^τ αυ ^τ ν αυ ^{ττ} α	ν ^ο δ ^λ	ν ^ο α ^λ γ ^ι ν ^ο ς	
.....				

Une ligne manque.

FOL. IV. VERSO.

Β πεδιαδων		ν αυ ^{ττ} ς ν ^ο λ[η]	
Ψατου Κυρια[κ]ου	απο βπεδ ^ι -	ν ^ο α δ[ε] α γ β ⁻ ν ^ο ε	δαπαν ν ^ο α γ' γ ^ι ν ^ο ς γ'
Μαρκου Ψατου	απο ^τ αυ ^τ	ν ^ο α	ν ^ο ε ν ^ο α γ' γ ^ι ν ^ο ς γ'
Μακ ^ι - Παχυμιου	απο ^τ αυ ^τ	ν ^ο α	ν ^ο ε ν ^ο α γ' γ ^ι ν ^ο ς γ'
5 Κοσμα Ψατου	απο ^τ αυ ^τ	ν ^ο α	ν ^ο ε ν ^ο α γ' γ ^ι ν ^ο ς γ'
Ιωαννου Αν[ο]υθ	απο ^τ αυ ^τ	ν ^ο α	ν ^ο ε ν ^ο α γ' γ ^ι ν ^ο ς γ'
Θεοδωρου Απα Κυ ^ρ	απο ^τ αυ ^τ	ν ^ο α	ν ^ο ε ν ^ο α γ' γ ^ι ν ^ο ς γ'
Εποικ/ Πακανθεως		ν αυ ^{ττ} η ν ^ο η δ ς [κ]	α λ ⁻ α ν ^ο ε γ ^ι δ ς ν ^ο ξ
Μακ ^ι - Σενο ^θ	απο ^τ αυ ^τ εποικ/	ν ^ο α	ν ^ο δ ^λ ν ^ο β γ' γ ^ι ν ^ο ς λ γ'
10 Σενηρου Φιλ ^θ	απο ^τ αυ ^τ	ν ^ο α	ν ^ο δ ^λ ν ^ο β γ' γ ^ι ν ^ο ς λ γ'
Αβρααμ Απολλω	απο ^τ αυ ^τ	ν ^ο α	ν ^ο δ ^λ ν ^ο β γ' γ ^ι ν ^ο ς λ γ'
Πανστην Ενωχ	απο ^τ αυ ^τ	ν ^ο α	ν ^ο δ ^λ ν ^ο β γ' γ ^ι ν ^ο ς λ γ'
Αθανασιου Μακαρι ^ς	απο ^τ αυ ^τ	ν ^ο α	ν ^ο [δ] λ ν ^ο β γ' γ ^ι ν ^ο ς λ γ'
[Γ]εωρ[γ]ιου Ψε[μ]πνο ^θ απο ^τ αυ ^τ		ν ^ο [α	ν ^ο δ ^λ ν ^ο β γ' γ ^ι ν ^ο ς λ γ']

Manquent deux lignes.

FOL. V. RECTO.

Εποικ/ Βουνο[ν]	η ^τ Αβρααμ ^ς Μακ/	απο ^τ αυ ^τ εποικ/	δ: α γ β ⁻ ν ^ο δ ^λ
			δαπαν ν ^ο β γ' γ ^ι ν ^ο ς λ γ' ν αυ ^{ττ} α ν ^ο ς λ γ'
Εποικ/ Ψυρου	η ^τ Δανηλ Σενο ^θ	απο ^τ αυ ^τ εποικ/	ν ^ο δ ^λ
			ν ^ο β γ' γ ^ι ν ^ο ς λ γ' ν αυ ^{ττ} α ν ^ο ς λ γ'
Εποικ/ Ποιμην			ν αυ ^{ττ} α ν ^ο ς λ γ'
Φοιβαμμων Δανηλ		απο ^τ αυ ^τ εποικ/	ν ^ο α ν ^ο δ ς
			ν ^ο β [γ ^ι] ν ^ο ς ς
5 Μαρκ ^ς Παπνο ^θ		απο ^τ αυ ^τ εποικ/	ν ^ο α ν ^ο δ ς
			ν ^ο β γ ^ι ν ^ο ς ς

- 5 $\varepsilon\pi^{\theta i}$ Κεραμιου η^{τ} Αξωνα Απα Μεει $\alpha\pi\sigma^{\tau}$ αυ^τ $\varepsilon\pi^{\theta i}$ η^{τ} α [67359]
 $\varepsilon\pi\sigma\iota\kappa/$ Ποιμην η^{τ} Μαρκ/ Αθα^τ $\alpha\pi\sigma$ Εμ^θ $\mu\iota\sigma^{\theta}$ ρ τ $\varepsilon[\pi\sigma]\iota\kappa/$ Ποιμ η^{τ} α
 $\varepsilon\pi\sigma\iota\kappa/$ [Α]γίου Πιου η^{τ} Αναστ^α $\Sigma\varepsilon\pi\sigma\iota\kappa^{\theta}$ $\alpha\pi\sigma^{\tau}$ αυ^τ $\varepsilon\pi\sigma\iota\kappa/$ η^{τ} α
 $\cdot\vdots$ $\Sigma\upsilon\eta^{\theta}$ ανακεφαλ^α
 $\lambda\sigma\gamma\omega$ ναυ^τ $\kappa\alpha\rho^{\rho}$ $\delta\iota\eta\rho^{\omega}$ $\alpha\kappa/\kappa/$ $\delta\rho^{\rho}$ $\kappa/$ $\Theta\alpha\lambda^{\alpha}$ ναυ^τ $\gamma\delta$ η^{ρ} χ^{ζ} $\alpha\pi\alpha\rho^{\upsilon}$ $\kappa\alpha\lambda^{\alpha}$
 $\delta[\sigma]\rho\delta$ $\alpha\pi\sigma\tau\rho$ $\kappa/$ $\sigma\tau\rho^{\alpha}$ η^{ρ} μ $\gamma\iota/$ η^{ρ} ψ ς
10 $\lambda\sigma\gamma\omega$ κουρ^σ ανατολ^α [$\eta\alpha\upsilon^{\tau}$ [ι]ε η^{ρ} ρ $\gamma\iota/$ η^{ρ} κ ζ
 $\lambda\sigma[\gamma\omega]$ $\alpha\kappa/\kappa/$ $\delta\rho^{\rho}$ $\varepsilon\iota/$ $\pi\alpha\rho[\varphi\upsilon\lambda\lambda\alpha\gamma\tau\omega^{\nu}$ $\sigma\tau\sigma\mu\iota^{\omega}$ ναυ^τ ς η^{ρ} κ ζ

Ce feuillet est anépigraphé au verso.

Fol. VI. Recto. — *Ligne 5.* Αξωνα Απα Μεει; avons-nous ici la transcription en lettres grecques du titre arabe des prêtres كاهن = Αξωνα?

Ligne 11. Le mot Αιγ^{π} ne devait sans doute pas être répété ici; il y a difficilement place pour lui dans la lacune.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45505.



ADDENDA ET CORRIGENDA.

N° 67030. Un second exemplaire du même $\pi\rho\acute{o}\sigma\tau\alpha\chi\mu\alpha$ est publié au n° 67280. Restituer d'après lui :

(A) *Ligne 1.* $\tau\delta\delta/$, au lieu de : $\tau\acute{o}\delta\epsilon$ (voir n° 67280, n. 1).

(A) *Ligne 1.* *Legi*, au lieu de : $\kappa\epsilon\lambda\gamma$, probablement.

(B) *Ligne 8.* $\sigma\upsilon\nu\eta\theta\eta$ [$\pi\rho\acute{\alpha}\zeta\iota\tau$].

(B) *Ligne 9.* $\acute{\epsilon}\kappa\pi\epsilon$ [$\mu\phi\theta\eta\nu\alpha\iota$], au lieu de : $\acute{\epsilon}\kappa\pi\epsilon$ [$\mu\psi\alpha\iota$].

67048, l. 3. *Lire* : $\tau\epsilon[\chi\gamma\ \pi\rho]\sigma\sigma\kappa\alpha\iota\rho\chi$.

67057, l. 6, et 67058, *passim*. Le mot Βασίλεκτοι n'est que la transcription du latin *Bis electi*. Un bataillon de ce nom est connu en Afrique par une inscription : cf. R. CAGNAT, *L'armée romaine d'Afrique*, p. 732.

67058, III, 6, et VI, 19, $\tau\omega\ \tau\iota\tau\iota$, faute du scribe pour $\tau\hat{\omega}\ \delta\epsilon\iota\iota\upsilon$.

67126, l. 66. *Lire* : $\Sigma\epsilon\zeta\tau\omicron\delta\chi\lambda\mu\acute{\alpha}\tau\omega\nu$. Ce bataillon, résidant en effet à Constantinople, est cité par la *Notitia Dignitatum*, *Or.*, p. 17.

67129, l. 10. *Lire* : $\acute{\alpha}\nu\alpha\mu\phi\acute{\iota}\delta\omicron\lambda\omega$, au lieu de : $\acute{\alpha}\nu\alpha\mu\phi\acute{\iota}\xi(\rho)\acute{o}\chi\omega$, quoique le λ , mal formé, ressemble plutôt à un χ ; cette correction, que me communique M. H. I. Bell, est certifiée par P. Lond. V, 1661 (inédit), où on lit la même expression.

67150. Un autre papyrus, qui sera publié sous le n° 67329, permet de restituer les chiffres perdus ou endommagés :

Ligne 2. \vdash η [d].

Ligne 3. \vdash α d \S .

Ligne 4. [\vdash ζ d].

Ligne 7. $\iota\epsilon$ ζ , au lieu de : $\kappa\epsilon$ ζ .

67153. $\kappa\rho\alpha\mu\pi\iota\tau\alpha$, *lire* : $\kappa\rho\alpha\mu\pi\acute{o}\delta\alpha\mu\iota$ (?); cf. B. G. U., I, 344, l. 5.

67168, l. 83. La lecture Τρίων ιερών me semble à présent certaine, d'après cette assertion d'un lexique ancien, cité dans PAULY-WISSOWA, *Real Encycl.*, I, p. 1388 : $\text{Τρίων οὕτω καλεῖται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὰ Τρία, ἃ καὶ πρῶτιστα τῆς πόλεως ἐστίν· ὧν τὸ μὲν ἐστὶν Ἀφροδίτης, τὸ δὲ Ἡφαιστίου, τρίτον δὲ Βουδαστῆως}$. Il s'agit donc de trois temples.

67169, l. 42. *Lire* : $\acute{\omega}\varsigma\ \acute{\epsilon}\nu$] $\delta\eta\mu\omicron\sigma\acute{\iota}\rho\ \acute{\alpha}\rho$ [$\chi\epsilon$] $\acute{\iota}\rho$: cf. P. Mon. 11, l. 60.

67179, recto (A), l. 7. *Lire* : χ [$\rho\upsilon\sigma\acute{o}\varsigma\ \chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\nu$] $\acute{\epsilon}\mu\alpha\rho\pi\tau\epsilon$ $\kappa\alpha\acute{\iota}$ $\acute{\alpha}\rho\gamma\upsilon\rho\omicron\varsigma\ \acute{\alpha}\rho\gamma\upsilon\rho\omicron\nu\ \eta\tilde{\upsilon}\rho\epsilon\nu$ (cf. n° 67318, l. 24). Toutefois, il reste, avant $\acute{\epsilon}\mu\alpha\rho\pi\tau\epsilon$, les traces de deux lettres qui ne conviennent guère à $\sigma\tau$.

67184, recto (B). *Lire* : en acrostiche $\Delta\omega\rho]\omicron\theta\acute{\epsilon}\rho\ \sigma\epsilon\lambda\epsilon\nu\tau\iota\alpha\rho[\acute{\iota}\nu$. La restitution du vers 15 n'est donc pas exacte.

67212, l. 3. *Lire* : $\sigma\iota\varsigma\ \text{Τοετώ το}$ (= $\tau\hat{\omega}$) Κόμντι , ainsi que me le signale M. H. I. Bell; cf. n° 67287, IV, 10.

67252, l. 5. *Lire* : $\acute{o}\rho\acute{\epsilon}\iota[\omicron\pi]\acute{o}\lambda\acute{\omega}\nu$.

Ces ADDENDA ET CORRIGENDA auraient sans doute été complétés pendant l'impression de ce troisième volume : l'état de choses qu'ils représentent est celui de juillet 1914.

TABLEAU DE CONCORDANCE

DES NUMÉROS DU *JOURNAL D'ENTRÉE* AVEC CEUX DU *CATALOGUE*.

P. 301 Alex.....	67309	40475 <i>b</i>	67341
P. 325 Alex.....	67321	40475 <i>c</i>	67336
40452.....	67280	40475 <i>d</i>	67338
40453.....	67281	40475 <i>e</i>	67347
40454.....	67282	40476.....	67326
40455.....	67283	40476 <i>b</i>	67339
40456.....	67290	40477.....	67327
40457 <i>a</i>	67291	40478.....	67328
40457 <i>b</i>	67292	40479.....	67330
40458 <i>a</i>	67296	40480.....	67329
40458 <i>b</i>	67297	40718 <i>a</i>	67286
40459.....	67306	40718 <i>b</i>	67301
40459 <i>b</i>	67343	40718 <i>c</i>	67284
40459 <i>c</i>	67344	40718 <i>d</i>	67307
40459 <i>d</i>	67345	40718 <i>e</i>	67285
40460 <i>a</i>	67298	[40883.....	67140]
40460 <i>b</i>	67299	43622.....	67303
40461.....	67300	43623.....	67279
40461 <i>b</i>	67334	43624.....	67295
40462.....	67302	43625.....	67294
40462 <i>b</i>	67346	43626.....	67311
40463.....	67310	43627.....	67305
40464.....	67312	43627 <i>b</i>	67315
40465.....	67313	43630.....	67293
40465 <i>f</i>	67355	43632.....	67304
40466 <i>a</i>	67314	43633.....	67308
[40466 <i>b</i>	67169 ^{bis}]	45194.....	67288
40466 <i>b</i>	67333	45194 <i>a</i>	67287
40467.....	67316	45196.....	67289
40467 <i>b</i>	67342	45201.....	67358
40468 <i>a</i>	67319	45399.....	67331
40468 <i>b</i>	67350 <i>a, b, c</i>	45400.....	67335
40468 <i>c</i>	67351	45400 <i>a</i>	67337
40469.....	67317	45401.....	67340
40470.....	67318	45402.....	67353
40470 <i>b</i>	67348	45403.....	67356
40470 <i>c</i>	67349	45404.....	67357
40471.....	67320	45446.....	67354
40472.....	67322	45505.....	67359
40473.....	67323	45506.....	67352
40474.....	67324	45507.....	67332
40475.....	67325		

INDICES.

I. NOMS DE PERSONNES.

- Ἀεθ-ελ-ούλιτ 67359, I.
 Ἀεραάμ γναφεύς 67288, V, 20.
 Ἀεραάμ Ἀνουφίου 67283, III, 1.
 Ἀεραάμ Ἀπολλῶ 67359, IV, v., 11.
 Ἀεραάμ Βησίου 67330, II, 13.
 Ἀεραάμ Βίκτορος 67283, III, 12; — 67327, 43.
 Ἀεραάμ Ζαχαρίου 67359, IV, v., 6.
 Ἀεραάμ Περικίου 67288, IV, 16.
 Ἀεραάμιος (Αὔρ.) 67324, 20.
 Ἀεραάμιος λαχανοπώλης 67325, II, v., 4.
 Ἀεραάμιος πακτωνοποιός 67330, II, 19.
 Ἀεραάμιος πρεσβύτερος 67283, II, 10; —
 67298, 1; 20; 33; 38; 42; 47; 51; 55;
 58; 62; 65; 67.
 Ἀεραάμιος père d'Amâis 67283, III, 6.
 Ἀεραάμιος père d'Anouphis 67296, 4; 17.
 Ἀεραάμιος père d'Apollônios 67298, 65.
 Ἀεραάμιος père d'Apollôs 67301, 8; 35.
 Ἀεραάμιος père de Jérémias 67327, 48.
 Ἀεραάμιος père de Josèphios 67328, VIII, 25;
 X, 29; XII, 29.
 Ἀεραάμιος Ἀπολλῶτος 67296, 21; — 67307,
 15; — 67308, 6; — 67327, 30; — 67335, 7.
 Ἀεραάμιος Βίκτορος 67319, 6.
 Ἀεραάμιος Μακαρίου 67359, V, v., 1.
 Ἀεραάμιος (sic) 67354, 22.
 Ἀγένιος père d'Ignatios 67359, II, v., 8.
 Ἀγένιος Ἀπολλῶ 67359, II, v., 1.
 Ἀγνάτων Παπολλῶνος 67328, II, 7; 21.
 Ἀγνάτων Χιμάρος 67288, IV, 13.
 Ἀδης 67316, v., 4.
 Ἀδριανός στρατιώτης 67287, II, 1; 10; IV, 28;
 — 67330, I, 18.
 Ἀθανάσιος 67279, 15.
 Ἀθανάσιος καθαρουργός 67288, III, 25.
 Ἀθανάσιος père de Jean 67359, III, v., 2.
 Ἀθανάσιος Μακαρίου 67359, IV, v., 13.
 Ἀθανάσιος Μάρκου 67359, VI, 6.
 Αἰακίδης 67316, v., 5.
 Αἰλία Σοφία 67353, v., 29.
 Αἰνείας 67327, 45.
 Ἀκάκιος père de Jean 67309, 4.
 Ἀκ.τος 67325, II, v., 21.
 Ἀκυλλῆνος 67340, 5; 16; 43; 54.
 Ἀλέξανδρος père de Callinique 67330, II, 8.
 Ἀμαῖς Ἀερααμίου 67283, III, 6.
 Ἀμμῶνιος διαδοχος 67344, 7.
 Ἀμμῶνιος χρυσοποιός 67341, 7; — 67344, 6.
 Ἀμμῶνιος comte 67140, 1; — 67300, 15; —
 67323, 1; — 67347, I, 2; 17.
 Ἀμμῶνιος père de Kollouthos 67327, 37; 42;
 47.
 Ἀνανίας père de Victor 67359, V, v., 8.
 Ἀνανίας Φιλοδέου (sic) 67359, II, v., 5.
 Ἀναστασιος abbé 67286, 4; 8; 15; 19; —
 67347, I, v., 4.
 Ἀναστασιος empereur 67295, II, 17.
 Ἀναστασιος Σενουθίου 67359, VI, 7.
 Ἀνδρέα (sic) 67253, v., 8.
 Ἀνδρέας père de Jean 67288, IV, 14.
 Ἀνδρέας Αἰλουτός 67298, 50.
 Ἀνθέμιος consul 67306, 1.
 Ἀνουξίαν père de Bésios 67329, I, 11; 16.
 Ἀνοῦπ ἀέρας 67342 russim.
 Ἀνοῦφ père de Jean 67359, IV, v., 6.
 Ἀνοῦφ Μηνᾶ 67359, II, v., 14.
 Ἀνοῦφης 67325, VII, v., 14.
 Ἀνοῦφης (ἄπα) 67289, 16.
 Ἀνοῦφης ἐπιτολικάριος 67287, IV, 4.
 Ἀνοῦφης πακτωνοποιός 67288, III, 1.

Ἀνουφίς ποιμήν 67287, IV, 2.
 Ἀνουφίς πρεσβύτερος 67283, II, 4.
 Ἀνουφίς ὀρθοπαύλης 67288, III, 28; IV, 4.
 Ἀνουφίς père d'Abraam 67283, III, 1.
 Ἀνουφίς frère de Ménas 67288, II, 7.
 Ἀνουφίς père de Phoibammôn 67289, 3; 7.
 Ἀνουφίς Ἀβρααμίου 67296, 3; 15; 17.
 Ἀνουφίς Ἀπολλώτος 67325, I, v., 18.
 Ἀνουφίς (Ἀύρ.) Βόττου 67328, III, 5; 27; 34.
 Ἀνουφίς (Ἀύρ.) Ἐρμουώτος Ἀτρεάτου 67328, IV, 4; 21.
 Ἀνουφίς Ἰωσηφίου 67288, II, 29.
 Ἀνουφίς Μουσαίου 67440, 8.
 Ἀνουφίς Τερμούθης 67325, II, v., 25.
 Ἀνουφίς Φαξέμου 67288, IV, 25.
 Ἀνουφίς Ψευθασιού 67296, 2; 15; 16.
 Ἀνταῖος héros éponyme d'Antaioupolis 67338, 1.
 Ἀντάνιος père d'Asgennê 67359, II, v., 3.
 Ἀντάνιος Ηλίσσαιος 67359, III, v., 13.
 Ἀπάτηρ père de Jean 67359, II, v., 5.
 Ἀπολλῶ père d'Abraam 67359, IV, v., 11.
 Ἀπολλῶ père d'Agénios 67359, II, v., 1.
 Ἀπολλῶ (ἄπα) Κύρου 67359, III, v., 12.
 Ἀπολλῶ Ἰωάννου 67359, III, v., 2.
 Ἀπολλῶ père de Pakhumios 67359, V, v., 2.
 Ἀπόλλων 67140, 17; — 67322, 9.
 Ἀπόλλων γεωργός 67140, 3.
 Ἀπόλλων Διοσκόρου 67333, 22 (cf. Ἀπολλῶς Διοσκόρου).
 Ἀπολλώνιος Ἀβρααμίου 67298, 65.
 Ἀπολλῶς 67279, 2; — 67286, 12; — 67288, III, 20; IV, 37; — 67289, 18; — 67296, 2.
 Ἀπολλῶς ἀπὸ ῥιπαρίαν 67325, IV, v., 31.
 Ἀπολλῶς βοηθός 67287, II, 5; — 67330, II, 24.
 Ἀπολλῶς διάκονος 67288, V, 33.
 Ἀπολλῶς Πικόλοφος διάκονος 67288, V, 34.
 Ἀπολλῶς κτήτωρ 67283, II, 12; — 67301, v.
 Ἀπολλῶς μολυνάρχης 67288, III, 15.
 Ἀπολλῶς παῖς καὶ προνοητός 67327, 37; 43; 47.
 Ἀπολλῶς πρωτοκωμήτης 67290, v.; — 67292,

v.; — 67301, 5; — 67323, v., 1; — 67326, 5; — 67329, II, 2; 11; — 67347, I, 2; 22 (cf. Ἀπολλῶς Διοσκόρου).
 Ἀπολλῶς ῥιπαρίος 67296, 2; — 67297, 2; — 67328, I, 2; II, 2; III, 2; IV, 3; V, 3; VI, 3; VII, 3; VIII, 2; IX, 3; X, 3; XI, 3; XII, 3.
 Ἀπολλῶς ῥιπαρίος Ἰσακίου 67281, 2.
 Ἀπολλῶς ὑποδέκτης 67347, I, v., 2; 18.
 Ἀπολλῶς χαλκεύς 67288, V, 14.
 Ἀπολλῶς père d'Abraamios 67296, 21; — 67307, 17; — 67308, 6; 7; — 67327, 30; — 67335, 7.
 Ἀπολλῶς père d'Anouphis 67325, I, v., 18.
 Ἀπολλῶς père de Dioscore 67303, 9; — 67322, v., 1; — 67325, III, v., 2; 3; IV, v., 1; 4; 8; VII, v., 1; 3; 5; VIII, v., 8; 24.
 Ἀπολλῶς père d'Ioséphis 67283, II, 16.
 Ἀπολλῶς père d'Isakios 67328, II, 3.
 Ἀπολλῶς père d'Ouiktor (sic) 67206, 21.
 Ἀπολλῶς frère de Pésas 67288, III, 11.
 Ἀπολλῶς père de Pi. ôtos 67283, II, 21.
 Ἀπολλῶς père de Promaouôs 67283, II, 19.
 Ἀπολλῶς père de Sénouthès 67283, II, 20; — 67323, 5; — 67330, III, 8.
 Ἀπολλῶς Ἀβρααμίου 67301, 8; 35; — 67335, 3.
 Ἀπολλῶς Διοσκόρου 67300, 20; — 67301, 5; — 67307, 3; — 67308, 1; 4; — 67325, VIII, v., 1; 7; — 67327, 1; 7; 14; 22; 31; 38; — 67332, 4.
 Apollos filius Dioscorou 67329, II, 3; 13; — 67332, 4; 13.
 Ἀπολλῶς Ἐρμουώτος 67288, II, 39.
 Ἀπολλῶς Ἐρμίου 67328, V, 28; VII, 28; IX, 4; 27.
 Ἀπολλῶς Ἰακυθείου 67288, V, 7.
 Ἀπολλῶς Ἰσακίου 67281, 2; — 67300, 3; — 67308, 5; — 67332, 4.
 Ἀπολλῶς Ἰωσηφίου 67283, II, 22.
 Ἀπολλῶς Καχέ 67288, III, 38.
 Ἀπολλῶς Νικητόν 67288, II, 9.
 Ἀπολλῶς Πασιλή 67288, III, 9.

- Ἀπολλώης Πεζῶτος 67288, III, 23.
 Ἀπολλώης Πικυσίου 67288, IV, 18.
 Ἀπολλώης Πλέτος 67288, V, 9.
 Ἀπολλώης Φρηρίου 67238, V, 25.
 Ἀπολλώης Ψαουσάου 67288, IV, 6.
 Ἀπτήρος (voir Πτήρος) 67325, II, v., 17.
 Ἄρης (le dieu) 67315, 24; — 67316, v., 6.
 Ἄρης père de Palémôn 67293, 57.
 Ἄρῶν καθαρουργός 67288, II, 21.
 Ἀρχέλαος πρεσβύτερος 67293, 44.
 Ἀσγενηῖ Ἀντωνίου 67359, II, v., 3.
 Ἀσκλάς père de Phoibammôn 67284, 5.
 Ἀτκληπιάδης père d'Horapollon 67295, I, 1;
 15; 24; II, 24.
 Ἀστερία 67314, III, 13.
 Ἀστέριος 67319, 11.
 Ἀτρέατος père d'Anouphis Ermaouós 67328,
 IV, 4.
 Ἀτρής père d'Apa Ponnis 67288, VI, 4; 24.
 Ἀτρής Πασάρεως 67288, III, 20.
 Ἀύανθος 67340, v., 45.
 Αὐρηλία 67306, 3; — 67309, 7; — 67311, 5;
 — 67325, IV, v., 10.
 Αὐρηλία ἄμα Παχῆλ 67302, 4; 17.
 Αὐρηλῖος 67169^{ba}, 7; 12; 17; 24; 28; —
 67296, 7; 19; — 67297, 7; — 67300, 4;
 19; — 67301, 8; 35; 37; — 67302, 4;
 6; — 67303, 4; 8; 21; 22; 23; 24; —
 67304, 19; — 67305, 3; — 67306, 2;
 17; 18; — 67308, 5; — 67311, 8; —
 67324, 16; 19; 20; — 67325, IV, v., 7;
 10; 42; 43; 44; II, v., 17; — 67327,
 35; 43; 48; — 67328, I, 3; 6; 21; 23;
 II, 3; 7; 20; 22; III, 4; 9; 27; IV, 4; 9;
 26; 30; V, 4; 8; 25; VI, 4; 8; 24; VII,
 4; 8; 24; VIII, 3; 7; 28; IX, 4; 25;
 X, 4; 8; 25; XI, 9; XII, 4; 9; 25; 27.
 Ἀφθύνιος 67330, III, 18.
 Ἀχιλλεύς (le héros) 67315, 23; — 67316, v.,
 1; — 67353, v., A, B.
 Βαρθολομαῖος père de Georges 67359, II, v., 12.
 Βασίλειος consul 67302, 2; — 67303, 2; —
 67332, 2.
 Βατόμερος 67330, II, 25.
 Βελισάριος consul 67296, 1; — 67297, 1.
 Βελλεροφόντης (le héros) 67315, 24; —
 67318, 9.
 Βενιαμίν 67359, III, v., 3; IV, v., 4.
 Βήκιος le même que Πέηκιος 67325, VII, v.,
 23; VIII, v., 22.
 Βηρουῖλλα ὑπτίαν 67321, A, 8; B, 2.
 Βησαρίαν πρωτοκωμήτης υἱὸς Διοτκόρου 67140,
 5; — 67333, 21.
 Βησαρίαν Μουσαίου 67306, 2; 17.
 Βησᾶς esclave 67313, 66.
 Βήσιος père d'Abraam 67330, II, 13.
 Βήσιος Ἀνουξίανος 67329, I, 11; 16.
 Βησκουίς père d'Isakios 67319, 9.
 Βησκουίς père de Jean 67328, III, 4; 25.
 Βήσλιτος père de Callinique 67288, V, 6.
 Βησσυροῦς (Φλγ) 67283, III, 18.
 Βησσυροῦς Προμαῶτος 67140, 6.
 Βησῶ 67288, II, 38.
 Βίκλος ὁ καὶ Φωίτ 67319, 9.
 Βίκτωρ 67269, 14; — 67283, I, 1; II, 8; 15;
 — 67285, v., 2; — 67286, 12; — 67287,
 II, 12; — 67294, 19; — 67295, III, 8;
 — 67300, 4; — 67325, I, v., 29; II, v.,
 7; II, v., 1; 12; 14; III, v., 1; 5; III,
 v., 2; 5; 10; IV, v., 2; 6; 7; IV, v., 6;
 VII, v., 6; VII, v., 2; VIII, v., 22; —
 67340, v., 55; v., 124.
 Βίκτωρ ἀπὸ παγάρων 67359, III, v., 3; IV,
 v., 4.
 Βίκτωρ διάκονος 67283, I, 1.
 Βίκτωρ καθαρουργός 67238, III, 31.
 Βίκτωρ νομικός 67288, VI, 3.
 Βίκτωρ ποιμὴν 67287, I, 23.
 Βίκτωρ πρεσβύτερος 67283, II, 1; 7; 9; —
 67286, 2; — 67327, 11.
 Βίκτωρ ταξελίων 67329, I, 11; 17.
 Βίκτωρ τριβοῦιος 67288, III, 14.
 Βίκτωρ χρυσοχόος 67344, 6.
 Βίκτωρ père d'Abraamios 67283, III, 12; —
 67319, 6; — 67327, 43.
 Βίκτωρ père d'Isac 67140, 7.

Βίκτωρ père de Jacob 67306, 19.
 Βίκτωρ père de Jean 67359, V, v., 9.
 Βίκτωρ père de Jézéchiel 67283, III, 14.
 Βίκτωρ père de Kallinikos 67283, II, 11; —
 67303, 23; — 67328, I, 23; II, 22.
 Βίκτωρ père de Kuros 67283, III, 11.
 Βίκτωρ père de Léontia 67169^{bis}, 25; 36;
 60; 67.
 Βίκτωρ père de Phoibammôn 67284, 6.
 Βίκτωρ père de Psais 67327, 20; — 67328,
 XI, 9.
 Βίκτωρ frère de Psenthaësis 67288, IV, 32.
 Βίκτωρ Ἀνανία 67359, V, v., 8.
 Βίκτωρ Βησαρίωνος 67286, 2; 13.
 Βίκτωρ Διογένους 67325, II, v., 8.
 Βίκτωρ Ἐἰξάνος père de Jean 67328, 3; 21.
 Βίκτωρ Ἐρμουδῶτος 67328, IV, 9; 27.
 Βίκτωρ Ἡρακλείου 67288, V, 21.
 Βίκτωρ Ἰωάννου 67332, 9.
 Βίκτωρ Μακαρίου 67140, 7; — 67328, XII, 4;
 25.
 Βίκτωρ Παπνουθίου 67300, 4.
 Βίκτωρ Παποῦ Σανέ 67288, II, 28.
 Βίκτωρ Πεσμοῦ 67296, 20.
 Βίκτωρ Πέτρου 67359, III, v., 1.
 Βίκτωρ Σεαμουνίου 67296, 19.
 Βίκτωρ Σεουθίου 67287, II, 6.
 Βίκτωρ Σερήνου 67289, 12.
 Βίκτωρ Σύρου 67324, 19.
 Βίκτωρ Ταχυμίας 67319, 20.
 Βίκτωρ Τσῶνε 67330, II, 28.
 Βίκτωρ Φανῆς 67288, V, 16.
 Βίκτωρ Φοιξάμμωνος 67169^{bis}, 3; 60; 67.
 Βίκτωρ Ψαίου 67327, 6; — 67328, V, 9; 25
 (où il est écrit Βίτορ); VIII, 7; 24.
 Βίκτωρ Ψῆς 67288, V, 16.
 Βίκτωρ Ψευθασιού 67328, III, 10; 26; 28;
 31.
 Βόττος 67281, 3; — 67287, IV, 24; 25; —
 67323, 7; — 67335, 1.
 Βόττος père d'Anouphis 67328, III, 5; 27;
 — 67335, 1.
 Bottus père de Paus 67329, I, 2.

Βούρκαρις μονάζων 67287, IV, 14.
 Β...ως 67287, IV, 20.
 Γενεάλιος 67288, VI, 4.
 Γεννάδιος ὁ ἀπὸ σκριναρίων 67309, 25; —
 67325, I, v., 31; VII, v., 7; VIII, v., 27;
 — 67327, 1.
 Γεννάδιος père de Jean (?) 67327, 1.
 Γεώργιος ὁ λεγόμενος Πλασαίικ 67319, 17.
 Γεώργιος père d'Énoch 67359, VI, 2.
 Γεώργιος frère de Mélios 67169^{bis}, 18; 28;
 59.
 Γεώργιος père de Paéi 67359, VI, 4.
 Γεώργιος Βαρθολομαίου 67359, II, v., 12.
 Γεώργιος Μηνᾶ 67359, II, v., 12.
 Γεώργιος Φοιξάμμωνος 67359, IV, v., 9.
 Γεώργιος Ψευμπουθίου 67283, II, 23; — 67359,
 IV, v., 14.
 Δ[αμ]όςτιος (?) δικάκωνος 67286, 15; 19.
 Δαμιάνος νοτάριος 67325, III, v., 7; 12.
 Δανιήλ père de Phoibammôn 67359, V, v., 4.
 Δανιήλ Σεουθίου 67359, V, v., 2.
 Δαυεῖδ παραιπόσιτος 67288, IV, 17.
 Δαυεῖδ père de Pierre 67288, IV, 27.
 Δαυεῖδ Ἐρμουδῶτος 67303, 22.
 Δαυεῖτ Κωνσταντίνου 67325, IV, v., 46.
 Δαυιδ père de Zacharie 67359, V, v., 3.
 Δημοσθένης 67281, 1; — 67320, 1.
 Διανέ 67288, III, 35.
 Διογένης père de Victor 67325, II, v., 8.
 Διομήδης (le héros) 67315, 23.
 Διομήδης σιλεντιάριος 67289, v., 2 n.
 Διονήσιος (sic) père de Phoibammôn 67359,
 II, v., 9.
 Διονυσία 67353, v., 7.
 Διόνυσος (le dieu) 67315, 27; — 67318, 12.
 Διός ἄπα 67355, II.
 Διός père de Phieib 67327, 14.
 Διός Θεοδοσίου 67269, 14; 24.
 Διόσκορος 67281, 1; — 67319, v.; — 67325,
 IV, v., 20; — 67325, VIII, v., 2; 8.
 Διόσκορος père d'Apollôn 67300, 20; — 67301,
 5; — 67303, 9; — 67307, 3; — 67308, 1;
 — 67325, III, v., 3; IV, v., 1; 4; 8; VIII,

- v., 1; 7; — 67327, 1; 6; 14; 22; 31; 38;
 — 67332, 4.
 Διόσκορος père de Bessarion 67333, 22.
 Διόσκορος père de Phoibammôn 67279, 8.
 Διόσκορος Ἀπολλώτος 67303, 9; — 67322, v., 1;
 — 67325, III, v., 3; IV, v., 1; 4; 8; VII,
 v., 1; 3; 5; VIII, v., 8; 24; — 67332, 4.
 Διόσκορος Διοσκόρου 67285, 1.
 Διόσκορος Θεοφίλης 67279, 15; 17; 24.
 Διόσκορος Κελλούβου 67359, III, v., 9.
 Διόσκορος (Φλγ) Μεγάλου 67283, III, 7.
 Διόσκορος Ψιμανῶς 67283, 1; — 67319, v.;
 — 67323, 17.
 Dioscurus père d'Apollon 67329, II, 3; 13.
 Δομνῖος καγκελλάριος 67316, 9; 23.
 Δωραντίνος 67283, II, 15.
 Δωρόθεος 67340, 44; — 67355, I.
 Δωρόθεος βοηθός 67330, IV, 3.
 Δωρόθεος σιλεντιάριος 67289, v., 2 n.
 Δωρόθεος στρατηλάτης 67289, v., 2.
 Εἰσᾶς père de Victor 67328, 3.
 Εἰρήνη ἄμα 67327, I, v., 13.
 Εἰρήνη femme d'Abraam 67330, II, 13.
 Ἑλένη ἄμα 67325, II, v., 4.
 Ἑλένη sœur de Victor 67325, II, v., 12.
 Ἑλιστάς (?) εὐαίστωλις 67287, IV, 23.
 Ἑλλάδιος τοποτηρητής 67279, 16; 24.
 Ἑνώχ 67285, 3; — 67287, IV, 13; — 67319,
 3; — 67325, VII, v., 1.
 Ἑνώχ père de Joseph 67359, II, v., 10.
 Ἑνώχ père de Pansnέου 67359, IV, v., 12.
 Ἑνώχ père de Sénouthès 67359, III, v., 11.
 Ἑνώχ Γεωργίου 67359, VI, 2.
 Ἑνώχ Ἑρμουῶτος 67328, IX, 4; 26.
 Ἑνώχ Ἑρμουῶτος 67283, III, 15.
 Ἑνώχ Ηρακλείου 67283, III, 2.
 Ἑνώχ Ιερημίας 67301, 37.
 Ἐξάκτωρ 67319, 16.
 Ἑρμουάν Ἀνουφίου 67296, 18.
 Ἑρμουάν Ἰωσηφίου 67328, VII, 8; 25.
 Ἑρμουάν Λαβυρίου 67282, 3; v., 1.
 Ἑρμουάν Μοσήτου 67296, 7; 16.
 Ἑρμουῶς 67333, 21.
 Ἑρμουῶς βοηθός 67283, II, 24.
 Ἑρμουῶς père d'Apollôn 67288, II, 39.
 Ἑρμουῶς père d'Anouphis 67328, IV, 4; 26.
 Ἑρμουῶς père de Victor 67328, IV, 10.
 Ἑρμουῶς père de David 67303, 22.
 Ἑρμουῶς père de Constantin 67283, II, 15.
 Ἑρμουῶς père d'Énoch 67283, III, 15; —
 67328, X, 4; 26.
 Ἑρμουῶς père de Kallinikos 67283, III, 21.
 Ἑρμουῶς père de Moïse 67296, 7.
 Ἑρμουῶς père de Palôs 67288, II, 36; —
 67303, 8; 22.
 Ἑρμουῶς père de Pierre 67303, 24.
 Ἑρμουῶς père de Phib 67288, V, 1.
 Ἑρμουῶς père de Phoibammôn 67328, VIII,
 3; 28.
 Ἑρμουῶς Ἰωσηφίου 67328, VII, 8; 25.
 Ἑρμουῶς Ψευθασιού 67140, 6.
 Ἑρμαῶς ἅπα 67238, VI, 5.
 Ἑρμαῶς 67328, IV, 4; 26.
 Ἑρμαῶς père d'Énoch 67283, III, 15; voir à
 Ἑρμουῶς.
 Ἑρμαῶς père de Jean 67359, IV, v., 10.
 Ἑρμαῶς père de Kyriakos 67288, III, 24.
 Ἑρμαῶς Ταβῆς 67288, III, 16.
 Ἑρμαῶς Ταπάα 67288, III, 8.
 Ἑρμαῶς Χιχοῖτος 67288, II, 30.
 Ἑρμεῖας 67325, VIII, v., 16; voir plus bas à
 Ἑρμείας.
 Ἑρμεῖας père de Jean 67327, 28.
 Ἑρμενίας 67288, IV, 29.
 Ἑρμίας 67325, VII, v., 2; voir à Ἑρμείας.
 Ἑρμίας, Ἑρμεῖας père d'Apollôn 67328, V, 29;
 VII, 28; IX, 4; 27.
 Ἑρουῶγχις 67288, V, 26; VI, 2.
 Ἑρουῶγχις ἅπα 67288, VI, 1.
 Ἑρύθριος 67355, II.
 Eubulus 67329, I, 2.
 Εὐδοξία 67339, 2.
 Εὐδόξιος 67290, 2; 6; 11.
 Εὐήθιος 67319, 25.
 Εὐλογία Ρεβεκκάς 67294, 16; 17.
 Εὐλόγιος 67288, V, 15.

- Εὐλόγιος *πρεσβύτερος* 67283, II, 8.
 Εὐλόγιος père de Mariam 67306, 3.
 Εὐλόγιος père d'Orion 67319, 13.
 Εὐπρέπεια femme d'Akullinos 67340, 14; 41; 56.
 Εὐτροπία Κοιράνινου 67329, I, 12; 17.
 Εὐτυχίανος *σχολαστικός* 67289, v., 1.
 Εὐφρόσυνοσ *ἄπα* 67329, I, 10.
 Ζαχαρίας *ὑποδέκτης* 67325, III, v., 3; 4.
 Ζαχαρίας père d'Abraam 67359, IV, v., 6.
 Ζαχαρίας père de Joseph 67359, V, v., 11.
 Ζαχαρίας Δαυίδ 67359, V, v., 3.
 Η...ας(?) mère de Léontia 67169^{bis}, 25.
 Ηλίας 67281, 1.
 Ηλίας père de Psatés 67359, V, v., 11.
 Ηλίας Ψαίου 67328, IV, 9; 27.
 Ηλίουδαρος 67287, I, 4.
 Ηλυσσάιος père d'Antónios 67359, III, v., 13.
 Ηράιν 67312, 43.
 Ηράϊς Μουσαίου 67300, 2.
 Ηράκλειος 67354, 17.
 Ηράκλειος *πρωτοκαμήτης* 67319, 3; 7; 16.
 Ηράκλειος empereur 67299, n., 2.
 Ηράκλειος le jeune, empereur 67299, n., 5.
 Ηράκλειος père d'Énoch 67282, III, 2.
 Ηράκλειος père de Ménas 67283, II, 6.
 Ηράκλειος frère de Patar(?) 67288, V, 28.
 Ηράκλειος père de Promaôs 67288, VI, 9.
 Ηράκλειος père de Victor 67288, V, 21.
 Ηράκλειος Ωροξίνθου 67288, II, 8.
 Ηράκλης (le héros) 67315, 9.
 Θαισιά mère de Jean 67305, 4.
 Θαισιά mère de Phoibammôn 67328, XI, 4.
 Θαισιά mère d'Apollôs 67328, IX, 5.
 Θαλλοῦς père de Phoibammôn 67288, II, 37.
 Θανυμαχία femme de Jean 67288, V, 5.
 Θανυμαχίη 67340, v., 12; 28; 42; 63; 75.
 Θεκλα mère d'Anouphis 67328, IV, 5.
 Θεκλα mère d'Énoch 67328, X, 4.
 Θεκλα mère de Mousaios 67328, VII, 4.
 Θεκλα mère de Palôs 67308, 8.
 Θεοδόσιος *ἀββάς* 67286, 4.
 Θεοδόσιος *ιλλούστριος* 67309, 8.
 Θεοδόσιος *σιγγουλάριος* 67330, II, 17; III, 18.
 Θεοδόσιος père de Dios 67279, 14.
 Θεοδόσιος père de Jean 67359, III, v., 7.
 Θεοδόσιος père de Psait 67359, III, v., 8.
 Θεοδόσιος Παπουίνος 67359, II, v., 4.
 Θεοδώρητος *ἀπὸ δούλων* 67352, v., 4.
 Θεόδωρος 67281, 1; — 67321, A, 1.
 Θεόδωρος *ἄπα* 67313, 55.
 Θεόδωρος père d'Isaac 67359, II, v., 6.
 Θεόδωρος père de Jean 67305, 5.
 Θεόδωρος père de Phékios 67325, VII, v., 8; 23; VIII, v., 22.
 Θεόδωρος père de Philothée 67359, IV, v., 1.
 Θεόδωρος père de Phoibammôn 67359, II, v., 7.
 Θεόδωρος *ἄπα* Κύρου 67359, II, v., 7.
 Θεόδωρος Πκανιά 67359, V, v., 5.
 Θεόδωρος Φοιζάμμωνος 67312, 5.
 Θεότεκνος Ψαίου 67283, III, 9; — 67296, 18; — 67328, IV, 28; V, 26; VI, 25; VII, 26.
 Θεότιμος père de Ménas 67298, 61.
 Θεοφίλη femme de Phoibammôn 67279, 7; 12; 17; 24.
 Θέτις la déesse 67354, v., C.
 Θηρακλεία mère d'Apollôn 67301, 9.
 Θηρακλεία mère de Psais 67288, IV, 26.
 Θουαίνίνιος 67328, VIII, 3.
 Θωμάς père de Jean 67359, II, v., 4.
 Θωμάς *praeses* de la Thébaidé Inférieure 67320, 1.
 Θωμάς *ἄπα* Κύρου 67359, II, v., 10.
 Ἰακύνθις (*sic*) *γεωργός* 67319, 9; voir Ἰακύνθις *γεωργός*.
 Ἰακύνθις 67325, IV, v., 27.
 Ἰακύνθις *γενόμενος πρεσβύτερος* 67297, 4.
 Ἰακύνθις père d'Apollôs 67283, V, 7.
 Ἰακύνθις père de Jérémias 67328, IX, 31; XI, 30.
 Ἰακύνθις *γεωργός* Μαξίμου 67140, 5.
 Ἰακῶς *γεωργός* 67325, I, v., 30; II, v., 11; 27.
 Ἰακῶς *τέκτων* 67325, II, v., 23.
 Ἰακῶς père d'Onnophrios 67359, IV, v., 11.
 Ἰακῶς père de Psiké (*sic*) 67359, III, v., 12.
 Ἰακῶς mari de Sophia 67294, 3; 6; 8; 14.

Ἰακώβ Βίκτορος 67306, 19.
 Ἰακώβ Ἰσακίου 67288, II, 3.
 Ἰακώβ Ἰωσηφίου 67288, III, 5.
 Ἰακώβ Λίας 67294, 12.
 Ἰακώβ (Αὐρ.) Φοιβάμμωνος 67283, II, 25.
 Ἰακώβ 67325, I, r., 30; II, r., 11.
 Ἰακώβος, Ἰακκώβος, éparque de Thébaidé 67321, A, 1.
 Ἰακώβος Ψάτου 67359, III, r., 6.
 Ἰγνάδιος (sic) Ἀγενίου 67359, II, v., 8.
 Ἰζεκιήλ Βίκτορος 67283, III, 14.
 Ἰερημίας λατόμος 67287, IV, 20.
 Ἰερημίας νομικός 67283, II, 19.
 Ἰερημίας πρεσβύτερος 67288, III, 19.
 Ἰερημίας père d'Énoch 67304, 37.
 Ἰερημίας père de Paësis 67325, I, r., 26.
 Ἰερημίας Ἀερααμίου 67327, 48.
 Ἰερημίας Βίκτορος 67283, II, 15.
 Ἰερημίας Ἰακυβίου 67328, IX, 31; XI, 30.
 Ἰερημίας, Ἰερυμίας (sic), Ἰωσηφίου 67328, IX, 10; 28.
 Ἰερημίας Φιβίου 67283, II, 17.
 Ἰουστίνος παῖς καὶ φορολόγος 67327, 21; 27.
 Ἰουλιανός 67283, I, 2; — 67285, 3; — 67321, A, 1; — 67354, II, 5; 15.
 Ἰούλιος 67279, 8; 14; — 67352, v., 3; 8.
 Ἰουστινιανοὶ Νουμίδες 67321, A, 4; 8; B, 3.
 Ἰουστινιανός empereur 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 7; — 67299, 52; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67328, I, 1; II, 1; III, 1; IV, 1; V, 1; VI, 1; VII, 1; VIII, 1; IX, 1; X, 1; XI, 1; XII, 1; — 67332, 1; 8; — 67340, 69; voir Index XI.
 Ἰουστινιανός 67281, 1; — 67320, 1.
 Ἰουστίνος (Justin I^{er}, empereur) 67328, I, 5; II, 5; III, 8; IV, 7; V, 7; VI, 7; VII, 5; VIII, 6; IX, 8; X, 6; XI, 7; XII, 8.
 Ἰουστίνος (Justin II, empereur) 67169^{bis}, 1; 35; — 67305, 1; — 67309, 1; — 67312, 2; — 67353, v., 1; 28. Voir Index XI.
 Ἰούστος 67287, II, 9.
ιος σιγγουλάριος 67287, IV, 12.
 Catal. du Musée, n° 67279.

Ἰσαάκ père de Merkourios 67359, V, r., 10.
 Ἰσαάκ Θεοδώρου 67359, II, r., 6.
 Ἰσάκ 67318, 22; 25.
 Ἰσάκ καθαρουργός 67330, II, 27.
 Ἰσάκ frère de Kyrikos 67288, III, 34.
 Ἰσάκ Βίκτορος 67140, 7.
 Ἰσάκ Ἰωάννου 67283, II, 25.
 Ἰσάκ Λίας 67294, 12.
 Ἰσάκ Μουσαίου 67283, II, 23.
 Ἰσάκ Πουάμπρα 67288, III, 12.
 Ἰσάκιος 67306, 17; — 67325, I, v., 17; — 67328, II, 3; 20.
 Ἰσάκιος ἀροτριτής 67325, II, v., 7.
 Ἰσάκιος νομικός 67328, III, 35.
 Ἰσάκιος père d'Apollôs 67284, 2; — 67300, 3; — 67308, 5; — 67332, 4.
 Ἰσάκιος père de Jacob 67288, II, 3.
 Ἰσάκιος père de Promaôs 67140, 9.
 Ἰσάκιος père de Psellôs 67303, 23.
 Ἰσάκιος père de Sansneus 67308, 1; 5; *susc.*
 Ἰσάκιος Ἀπολλάτος 67328, II, 3.
 Ἰσάκιος Βησκουίτος 67319, 9.
 Ἰσάκιος Ἰωσηφίου 67306, 18.
 Ἰσάκιος Κολλούθου 67302, 5.
 Ἰσάκος (sic) Βίκτορος 67140, 7.
 Ἰσάκος (sic) Ψενθαησίου 67328, X, 8; 26.
 Ἰσχυρίων 67325, II, v., 3; 15.
 Ἰσχυρίων ἀββᾶς 67286, 4; 8; — 67347, I, r., 4.
ιω 67283, 1.
 Ἰωάννης 67140, 13; — 67281, 1; — 67292, v.; — 67296, 69; — 67298, 69; — 67316, v., 6; — 67320, 1; — 67322, v., 2; — 67341, 44; — 67353, v., 8 (écrit Ἰωάννη); — 67354, 18.
 Ἰωάννης ἅγιος (ὁ) 67169^{bis}, 50.
 Ἰωάννης ἀπα ὁ πρεσβύτερός μου 67325, II, v., 11.
 Ἰωάννης βοηθός 67309, 10.
 Ἰωάννης γεωργός 67289, 1; 17.
 Ἰωάννης κομής 67325, VIII, r., 21; 26.
 Ἰωάννης ἐλαιοπάλης 67330, II, 2.
 Ἰωάννης μακρός 67288, VI, 1.
 Ἰωάννης μοναχός 67287, IV, 13; — 67283, III, 23.

- Ἰωάννης πάγαραχος 67325, I, v., 31; III, v., 7; 12; VII, r., 5; VIII, v., 24.
 Ἰωάννης πολιτευόμενος τῆς Ἀνταποπολίτων 67327, 1; 13; 19.
 Ἰωάννης πρωτοκωμήτης 67319, 3; 7; 16.
 Ἰωάννης σχολαστικὸς καὶ κηνσίτωρ 67329, I, 5; 10.
 Ἰωάννης χαρτουλάριος 67305, 4.
 Ἰωάννης ὑποδέκτης 67284, 1; — 67285, 4.
 Ἰωάννης père d'Apollôn 67359, III, v., 2.
 Ἰωάννης père d'Aurélios Mélios 67169^{bis}, 8; 25.
 Ἰωάννης frère de Victor 67325, II, v., 13.
 Ἰωάννης mari de Thaumasia 67288, V, 5.
 Ἰωάννης père de Josèphis 67283, II, 19.
 Ἰωάννης père d'Isac 67283, II, 25.
 Ἰωάννης père de Pamoun 67359, IV, r., 8.
 Ἰωάννης père de Ponnis 67288, IV, 36.
 Ἰωάννης père de Promadôs 67283, II, 2.
 Ἰωάννης frère de Victor 67325, II, v., 13.
 Ἰωάννης père de Victor 67332, 8.
 Ἰωάννης Ἀθανασίου 67359, III, r., 2.
 Ἰωάννης Ἀκακίου 67309, 4; 10.
 Ἰωάννης Ἀνδρέου 67288, IV, 14.
 Ἰωάννης Ἀνούφ 67359, IV, v., 6.
 Ἰωάννης Ἀπάτηρ 67359, II, r., 5.
 Ἰωάννης Βησκοῦίτος 67328, III, 4; 25; 33.
 Ἰωάννης Βίκτορος (Ἀύρ.) 67328, III, 21.
 Ἰωάννης Βίκτορος 67359, V, r., 9.
 Ἰωάννης Ἐρμαῶτος 67359, IV, r., 10.
 Ἰωάννης Ἐρμείου 67327, 28.
 Ἰωάννης Θεοδώρου 67305, 5.
 Ἰωάννης Θεοδοσίου 67359, III, r., 7.
 Ἰωάννης Θωμᾶ 67359, II, v., 4.
 Ἰωάννης Κορηγλίου 67283, III, 24; — 67325, IV, r., 11.
 Ἰωάννης Κωνσταντίου 67328, V, 4; 25; 28.
 Ἰωάννης Μουσαίου 67140, 10; 11.
 Ἰωάννης Ὀνοφρίου 67359, III, v., 7.
 Ἰωάννης Παθαούτου 67288, V, 12.
 Ἰωάννης Πεχυσίου 67359, II, v., 6.
 Ἰωάννης Πεσπινουθίου 67359, II, v., 9.
 Ἰωάννης Πνεῖ 67359, IV, r., 2.
 Ἰωάννης Σοφίας 67294, 11.
 Ἰωάννης Τανούρε 67319, 6.
 Ἰωάννης Φάτου 67288, IV, 3.
 Ἰωάννης Χαρισίου 67330, II, 26.
 Ἰωάννης Ψάτου 67295, III, 19.
 Ἰωσήφ Ἐνάχ 67359, II, r., 10.
 Ἰωσήφ Ζαχαρίου 67359, V, r., 11.
 Ἰωσήφ κοῦει 67359, III, r., 9.
 Ἰωσήφιος père de Dôrantinoos 67283, II, 15.
 Ἰωσήφιος πρεσβύτερος 67297, 2; — 67307, 2; 14.
 Ἰωσήφιος πρεσβύτερος 67297, 4.
 Ἰωσήφιος père d'Apollôn 67283, II, 22.
 Ἰωσήφιος père d'Hermæouôn 67328, VII, 8; 25.
 Ἰωσήφιος père d'Isaac 67306, 18.
 Ἰωσήφιος père de Jacob 67288, III, 5.
 Ἰωσήφιος père de Jérémie 67328, IX, 10.
 Ἰωσήφιος père de Macaire 67283, II, 19.
 Ἰωσήφιος père de Mathias 67283, III, 4.
 Ἰωσήφιος père de Phéous 67328, I, 7.
 Ἰωσήφιος Ἰωσήφιος Ἄεραχμίου 67328, VIII, 25; X, 29; XI, 28; XII, 29.
 Ἰωσήφιος 67288, II, 23.
 Ἰωσήφιος ἀπλκικτάριος 67287, IV, I.
 Ἰωσήφιος δημόσιος 67330, I, 12.
 Ἰωσήφιος μελισσουργός 67287, I, 16; — 67288, I, 23.
 Ἰωσήφιος πρεσβύτερος 67288, VI, 1; — 67325, VIII, r., 22.
 Ἰωσήφιος père d'Anouphis 67288, II, 29.
 Ἰωσήφιος Ἀπολλῶτος 67288, II, 16.
 Ἰωσήφιος Ἰωάννου 67288, II, 19.
 Ἰωσήφιος Τουάνσις 67288, II, 4; VI, 6.
 Ἰωσήφιος Φρηρίου 67288, III, 2.
 Κ. . . (Ἀύρ.) Μουσαίου 67328, XII, 27.
 Κ. . . (Φλγ) 67282, III, 16.
 Καλαπήσιος père de Constance 67359, IV, r., 6.
 Καλάς père de Kokkinos 67325, II, r., 24.
 Καλουάκας 67328, VIII, 7.
 Καλλίνικος πρεσβύτερος 67283, II, 6.
 Καλλίνικος στρατιάρχος 67315, 2.

- Καλλίνικος χρυσάνης 67287, II, 13.
 Καλλίνικος père de Bessourous 67288, v., 6.
 Καλλίνικος père de Musée 67319, 8.
 Καλλίνικος Ἀλεξάνδρου 67330, I, 8; 9.
 Καλλίνικος Βησσαίου 67288, V, 6.
 Καλλίνικος Βίκτορος 67283, II, 11; — 67303, 23; — 67328, I, 23; II, 22.
 Καλλίνικος Ἐρμουῶτος 67283, III, 20.
 Καλλιόπη (la muse) 67316, v., 24; — 67318, 2.
 Κάμης frère de Psais Ponnis 67288, II, 11.
 Κάραρος 67319, 20.
 Κασιῶα 67325, I, r., 24.
 Κάστωρ 67325, IV, r., 28; 33.
 Κατόμερος 67330, II, 25.
 Κάττων στρατιώτης 67287, IV, 11.
 Κάος 67288, V, 27.
 Καχιέ père d'Apollōs 67288, III, 38.
 Καχιέ père de Martēs 67288, IV, 8.
 Κελῶν fils d'Horus 67288, IV, 15.
 Κεμηΐφης 67140, 10; voir τύπος Κεμηΐφης.
 Κεφάλων ἐπίσκοπος 67295, III, 19; — 67326, 4.
 Κλαύδιος 67327, 11.
 Κλεσοῦλος 67352, v., 3; 9.
 Κοίραννος père d'Eutropia 67329, I, 12; 17.
 Κόκκινος Καλαούτος 67325, II, r., 24.
 Κόλλουθος 67298, r., 4; — 67354, 19.
 Κόλλουθος ἄββς 67289, 5.
 Κόλλουθος σκρινάριος 67313, 26.
 Κόλλουθος père de Dioscore 67359, III, v., 9.
 Κόλλουθος père de Kyros 67325, IV, r., 43.
 Κόλλουθος père de Rachel 67302, 4; 18.
 Κόλλουθος Ἀμμανίου 67327, 37; 42; 47.
 Κόλλουθος Κυριακοῦ 67297, 7.
 Κόλλουθος Σενσιάνου 67359, II, v., 7.
 Colluthus 67329, I, 3.
 Κολόχιος ἡγούμενος 67342, v.
 Κόνων 67288, II, 17.
 Κορνήλιος père de Jean 67283, III, 24; — 67325, IV, r., 11.
 Κορνήλιος Φιλαντινῶος 67325, I, v., 29; II, r., 6; III, r., 1; 5; III, v., 1; 5; 10; IV, v., 6; VI, v., 1; VII, r., 1; 3; 6; VII, v., 1; 12; 19; 24; VIII, r., 1; 15; 19; VIII, v., 14; 18.
 Κοσμῆς νοτάριος 67289, v., 2.
 Κοσμῆς (Φλ.) Ψάτου 67359, IV, v., 5.
 Κοῦρσορ père de Psenthaësis 67288, IV, 31.
 Κρίττων 67294, 13.
 Κροῦρ père de Pierre 67288, IV, 9.
 Κυπρίς 67318, 5.
 Κύρα mère de Rachel 67302, 4.
 Κύρα Πρωμαῶτος 67140, 4; 11.
 Κυριακός 67319, 12.
 Κυριακός σιγγουλάριος 67330, I, 15.
 Κυριακός σχολαστικός 67309, 8.
 Κυριακός χρυσοχός 67288, V, 32.
 Κυριακός père de Kollouthos 67297, 7.
 Κυριακός père de Psatēs 67359, IV, v., 2.
 Κυριακός Φιλοθέου 67359, III, r., 10.
 Κυρικὸς (sic) κάπηλος 67288, III, 33.
 Κυρικὸς (sic) μυλωνάρχης 67288, II, 35.
 Κυρικὸς (sic) Ἐρμουῶτος 67288, III, 24.
 Κυρικὸς (sic) Λαζάρου 67288, III, 33.
 Κυρικὸς (sic) Πετῶος 67288, III, 10.
 Κυρικὸς (sic) Χαπ 67288, III, 33.
 Κῦρος γραμματικός 67326, 2.
 Κῦρος πολιτευόμενος 67327, 5.
 Κῦρος Κλαύδιος 67327, 11.
 Κῦρος (ἄπα) père d'Apollō 67359, III, v., 12.
 Κῦρος (ἄπα) père de Théodore 67359, IV, v., 7.
 Κῦρος (ἄπα) père de Thomas 67359, II, v., 10.
 Κῦρος père de Psimanōbet 67287, IV, 17; — 67330, I, 4.
 Κῦρος Βίκτορος 67283, III, 11.
 Κῦρος Κολλούθου 67325, IV, r., 44.
 Κῦρος (ἄπα) Τζαμοῦλ 67359, III, v., 6.
 Curus père de Psimanōbet 67329, I, 3; voir à Kῦρος.
 Κωμάσιος βοηθός 67325, II, v., 25; IV, v., 2; 3; 6; VII, v., 4; 7; 10; 13; 16; VIII, v., 11.
 Κωνσταντῖνος 67283, III, 16.
 Κωνσταντῖνος (Νέος) 67299, n., 5.
 Κωνσταντῖνος père de Sénouthès 67359, III, r., 4.

- Κωνσταντίνος père de Triadelphos 67283, II, 24.
 Κωνσταντίνος Ἐρμαουῶτος 67283, II, 15.
 Κωνσταντίνος père de David 67325, IV, r., 46.
 Κωνσταντίνος père de Jean 67328, V, 4; 25; 28.
 Κωνσταντίνος Καλαπητίου 67359, IV, r., 6.
 Α. . . (Αὔρηλία) fille de Tékusis 67311, 5.
 Ααζώριος père de Hermaouôn 67282, 3; v., 1.
 Αάζαρος père de Kyriakos 67288, IV, 33.
 Αακῶν père de Promaôs 67330, I, 3.
 Αακῶν καθαρουργός 67288, III, 21; 22.
 Αακῶν μάγειρος 67288, II, 5.
 Ααμουσε 67288, II, 15.
 Ααμπάδιος consul 67301, 2.
 Αεοντία mère d'Aurélios Mélios 67169^{bia}, 8; 25; 59.
 Αεοντία Ταδελφής 67312, 105.
 Αεόντιος συγγουλάριος 67287, IV, 6.
 Αεόντιος στρατιώτης 67278, IV, 4; — 67329, I, 11; 16.
 Αία mère de Théodore 67312, 109.
 Αία Ἰακώβ 67294, 8; 11; 15.
 Αιξέριος 67350, III, r., 6; 7.
 Αιλουῦ γναφεύς 67288, V, 24.
 Αιλουῦς père d'Andréas 67298, 50.
 Λουκανός κτήτωρ 67233, II, 13.
 Λουκανός Χαιρήμανος 67140, 12.
 Μαθείας père de Hôrouônchis 67283, 17.
 Μαθείας Νομηᾶς 67288, IV, 35.
 Μαθίας 67325, IV, r., 28.
 Μαθίας Ἰωσηφίου 67283, III, 4.
 Μαθίας Ψουκίου 67325, I, r., 24.
 Μακάριος 67288, II, 18; V, 15; — 67322, 2.
 Μακάριος βοηθός 67325, VI, r., 2; VII, v., 20.
 Μακάριος γεωργός μισθώτης 67325, IV, r., 7; 14; 43.
 Μακάριος père d'Abraam 67359, V, r., 1.
 Μακάριος père d'Athanase 67359, IV, v., 13.
 Μακάριος père de Mēna, 67359, II, v., 13.
 Μακάριος père de Papsarios 67319, 23.
 Μακάριος père de Sénouthès 67305, 3.
 Μακάριος père de Victor 67328, XII, 4; 25.
 Μακάριος Ἰωσηφίου 67283, II, 19.
 Μακάριος Παουαρχίου 67325, IV, r., 6; 14; 42.
 Μακάριος Παπνουθίου 67359, V, r., 5.
 Μακάριος Παχυμίου 67359, IV, v., 4.
 Μακάριος Σενουθίου 67359, IV, v., 9.
 Μάξιμος père de Iakubis 67140, 5.
 Μάρθα ἀπὸ Φθλά 67319, 21; 24.
 Μάρθα mère de Jean 67309, 4.
 Μάρθα Ψεξέκκας 67294, 16; 17; 20.
 Μαρία 67314, II, 10.
 Μαρία (ἄγια) 67359, VI, 3.
 Μαρία ἄμα 67283, II, 6.
 Μαρία mère de Sénouthès 67305, 3.
 Μαρία mère de Victor 67328, XII, 4.
 Μαρία Κυριάκου 67308, 7.
 Μαρία Τσελεσετ 67288, V, 30.
 Μαριάμ mère de Jean 67328, V, 4.
 Μαριάμ mère de Phoibammôn 67328, VIII, 3.
 Μαριάμ Εὐλογίου 67306, 3.
 Μαριανός 67279, 1.
 Μάρκος Ἀθανασίου 67359, VI, 6.
 Μάρκος Λίας 67294, 9; 10.
 Μάρκος Παπνουθίου 67359, V, r., 5.
 Μάρκος père de Philothée 67359, IV, r., 13.
 Μάρκος Ψάτου 67359, IV, v., 3.
 Μάρτης Κάχιε 67288, IV, 8.
 Μάρτης père de Mousès 67328, IV, 30; VII, 4; 24.
 Ματθαῖος père d'Hôraiônkhis 67283, II, 17.
 Ματρώνα esclave 67313, 66.
 Ματσοῦκε 67328, X, 8.
 Μαυρίκιος empereur 67325, IV, r., 2.
 Μεγάλη (?) καθαρουργός 67288, II, 32.
 Μέγαλος père de Dioscore 67283, III, 7.
 Μέγας ἀπὸ ἐκδίκων 67327, 21; 26.
 Μέγμε père de Biklos 67319, 10.
 Μέει Αἰθῶνα ἄπα 67359, VI, 5.
 Μέλιος (Αὐρ.) Ἰωάννου 67169^{bia}, 7; 8; 12; 17; 24; 28; 59.
 Μερκούριος Ἰσαάκ 67359, V, r., 10.
 Μηνᾶς 67281, 1 (?) — 67319, 9; 11; 12; 16; — 67320, A, 1; — 67321, A, 1.
 Μηνᾶς (ἄγιος ἄπα) 67283, II, 7.

- Μηνᾶς γενικός οἰκονόμος 67299, 1 n.; 48; 69.
 Μηνᾶς πάγκαρχος 67322, 3.
 Μηνᾶς προνόμιος 67327, 31; 35.
 Μηνᾶς σιγγουλάριος 67325, VIII, r., 6.
 Μηνᾶς Φλαυῖος σιγγουλάριος 67282, 9; 11 v.; — 67325, VIII, r., 6.
 Μηνᾶς χρυσόχρος 67330, III, 12.
 Μηνᾶς père d'Anouph 67359, II, r., 14.
 Μηνᾶς frère de Dioscore 67319, 16.
 Μηνᾶς père de Georges 67359, II, v., 12.
 Μηνᾶς Ἡρακλείου 67288, II, 6.
 Μηνᾶς Θεοτίμου 67298, 61.
 Μηνᾶς Μακαρίου 67359, II, v., 13.
 Μηνᾶς Πκανάχ 67359, V, v., 6.
 Μηνᾶς Πιμέσ 67288, IV, 22.
 Μηνᾶς Σενουθίου 67288, V, 2.
 Μηνᾶς Ψαίου 67303, 4; 21; — 67328, XII, 10; 26.
 Μιχαήλιος 67279, 1.
 Μόσχος 67287, IV, 19.
 Μούσα (ἡ Φιλόσοφος) 67295, I, 19.
 Μουσαῖος ἄπα 67283, II, 4; — 67290, 1; — 67296, 3; — 67312, 41; 80.
 Μουσαῖος νοτάριος 67325, III, v., 9; 13; VI, r., 2; VII, v., 26.
 Μουσαῖος père de Bessarion 67306, 2; 17.
 Μουσαῖος père d'Isac 67283, II, 23.
 Μουσαῖος père de Jean 67140, 10; 11.
 Μουσαῖος père de K... 67328, XII, 28.
 Μουσαῖος père de Psimanôbet 67287, I, 20.
 Μουσαῖος père de Psenthaësis 67328, III, 9.
 Μουσαῖος père de Sénouthès 67359, III, r., 5.
 Μουσαῖος père de Sibylla 67300, 3.
 Μουσαῖος Καλλινίκου 67319, 8.
 Μουσαῖος Μάρτης 67328, IV, 30; VII, 4; 24; appelé aussi Μουσῆς.
 Μουσαῖος Πανάμθου 67328, IV, 19.
 Μουσαῖος Παφίου 67359, V, r., 6.
 Μουσῆς père d'Ermaouôn 67296, 7.
 Μουσῆς Ἀτρεπίτης 67288, II, 10.
 Μουσῆς Ἐρμαουών 67296, 7; 8; 16; 18.
 Μουσῆς ou Μουσαῖος Μάρτης 67328, IV, 30; VII, 4; 24.
 Μουσῆς Παβλουί 67288, V, 10.
 Μουσῆς Παναμθού 67288, IV, 19; — 67330, II, 22; III, 9.
 Μουσῆς Ψαίου 67328, III, 29.
 Μουσῆς Ψαυσάου 67288, III, 18.
 Μωσταῖος (ἄπα) 67288, VI, 1.
 ...νακ. 67288, III, 40.
 Νεμεσιανός σχολαστικός 67327, 31.
 Νέστωρ (le héros) 67316, v., 26.
 Νικητάς père d'Apollôs 67288, II, 9.
 Νιλάμμαν 67319, 6.
 Νόννα mère de Mathias 67288, IV, 35.
 Νουμένιος (sic) ιδικός οἰκονόμος 67299, 48.
 Ξανθὸς γεωργός 67325, II, v., 10.
 Ξενός 67287, IV, 6.
 ... (Ἀύρ.) 67325, IV, r., 10.
 Ὁ. λεῖ père de Pékusis 67359, III, r., 3.
 Ὁλλῶς père de Psenthaësis 67324, 18.
 Ὁλύμριος (sic) consul, 67300, 1.
 Ὁμηρος (le poète) 67295, III, 3.
 Ὀνόφιριος 67359, IV, r., 13.
 Ὀνόφιριος ἄπα 67289, 16; — 67319, 21.
 Ὀνόφιριος père de Jean 67359, III, r., 7.
 Ὀνόφιριος père de Tzamoul 67359, VI, 3.
 Ὀνόφιριος Ἰακώξ 67359, IV, r., 11.
 Ὀνόφιρις κουρεὺς 67288, IV, 21.
 Ὀνόφιρις μάγειρος 67288, III, 7.
 Ὀρέστης consul 67301, 2.
 Ὀριγένης voir Ὠριγένης.
 Ὄρφεύς (le héros) 67316, 24.
 Οὐίκτωρ νομικός 67301, 39.
 Οὐίκτωρ Ἀπολλῶτος 67206, 21.
 ... ουτ mari d'Eudoxie 67339, 3.
 Π... père d'Apollôs 67288, IV, 37.
 Παάμ fils de Patketoule 67288, II, 26.
 Πααμθῆς père de Mousès 67330, II, 22; III, 9.
 Παβίκ λινοῦφος 67288, II, 16.
 Παβίκλη ἀρξισπῶλης 67288, V, 11.
 Παβλουί père de Mousès 67288, V, 10.
 Παθαμού 67288, III, 39.
 Παθαούτου père de Jean 67288, IV, 12.
 Παήσιος Ἱερεμίου 67325, I, r., 26.

- Παῖαμ père de Psenthaësis 67288, IV, 10.
 Πακάς Πεσάου 67288, VI, 7.
 Παλύμων (sic) Ἄρητος 67298, 57.
 Παλάς Ἐρμαουῶτος 67303, 8.
 Παλάς Ἐρμαουῶτος 67288, II, 36.
 Παλάς γραμματεὺς 67235, II, r., 10.
 Παλάς μάγειρος 67288, II, 1.
 Παλάς πρεσβύτερος 67283, III, 22.
 Παλάς χρυσοχόος 67288, V, 5.
 Παμοῦθης 67287, IV, 30 n.; — 67319, 19.
 Παμοῦν Ἰωάννου 67319, IV, r., 8.
 Πανέχαρις σιγγουλάριος 67330, I, 2.
 Πάνιος père de Plous 67298, 53.
 Πανοῦφης père de Pankhab 67324, 16.
 Πανπῆτ 67328, III, 9.
 Πανσηφὺς Ἐνάχ 67359, IV, r., 12.
 Πανχάξ Πανουφίου 67324, 16.
 Παροῦτ père de Paul 67359, V, r., 10.
 Παός 67288, II, 17.
 Παουῶγχις père de Macarios 67325, IV, r., 7;
 14; 42.
 Παοῦς μελιστουργός 67288, II, 25.
 Παπαοῦς 67288, II, 17.
 Παπέλατε mère de Ponnis 67328, VI, 4.
 Παπῆες 67287, IV, 9.
 Παπκούκ 67319, 22; — 67325, I, r., 12.
 Παπνούθης père de Markos 67359, V, r., 5.
 Παπνούθης père de Victor 67300, 4; 19.
 Παπνούθης Τσαλίου 67288, V, 18.
 Παπνούθιος βοηθός 67357, 1.
 Παπνούθιος père de Phoibammôn 67283, II,
 16.
 Παπιούτε ἱατρός 67140, 3.
 Παπύλλων père d'Agnatôn 67328, II, 7.
 Παπού père de Victor 67288, II, 28.
 Παπουδὺς père de Théodose 67359, II, r., 4.
 Παπταάριος Μακαρίου 67319, 23.
 Παπχροῖμα 67325, IV, r., 3; 15.
 Παρῶς γεωργός père d'Horus 67140, 4; cf. t.
 II, Index I, s. v. Παρχω.
 Πατάρης père d'Atrès 67333, III, 20.
 Πασικόριος 67319, 4.
 Πασίς 67321, A, 2.
 Παταλοῦχis père de Phoibammôn 67288, III,
 29.
 Παταρj 67288, V, 28.
 Πατερμούθης 67319, 4; 8.
 Πατερμούθης λινοῦφος 67288, V, 17.
 Πατερμούθης père de Psais 67328, VI, 9; 24;
 — 67330, II, 20.
 Πατκετοῦλε père de Paam 67288, II, 27.
 Πατκοῦλε τέκτων 67288, V, 35.
 Πανάμθης père de Mousaios 67283, IV, 19.
 Πανσάμφθης 67330, II, 22; III, 9.
 Παυλίνη 67353, v., 8.
 Παῦλος ποιμὴν 67325, I, r., 19.
 Παῦλος χαλκεύς 67288, V, 12.
 Παῦλος χρυσοχόος 67288, V, 3.
 Παῦλος père de Siméon 67359, II, r., 2.
 Παῦλος Παροῦτ 67329, V, r., 10.
 Παῦλος Τπίας 67325, II, r., 26.
 Παῦλος Ὠρου 67288, II, 14.
 Paulus (Flavius) scholasticus et defensor 67329,
 II, 15.
 Paus filius Bottu 67329, I, 2.
 Παφῆς père de Musée 67359, V, r., 6.
 Παχύμιος 67288, III, 13.
 Παχύμιος père d'Apollô 67359, V, r., 2.
 Παχύμιος père de Macaire 67359, IV, r., 4.
 Πασιλή 67288, III, 9.
 Πέαράτ père de Psais 67285, IV, 23.
 Πεήκιος, Βήκιος, Θεοδώρου 67288, IV, 16; —
 67325, VII, r., 8; 23.
 Πεξῶς père d'Apollôs 67288, III, 23.
 Πεκῦσις (?) ἀκτουάριος 67287, IV, 14; 18.
 Πεκῦσις père d'Apollôs 67288, IV, 18.
 Πεκῦσις père de Jean 67359, II, r., 6.
 Πεκῦσις Ὁ. λει 67359, III, r., 3.
 Πεκῦσις Σενουθίου 67359, II, r., 8.
 Πεκῦσις Τουνάνσις 67288, II, 2.
 Pecusius filius Sionos 67329, I, 2.
 Πελάλε 67288, IV, 28.
 Πεσῶς 67288, III, 10; VI, 7.
 Πεσαῦ γναφεύς 67288, V, 23.
 Πεσμός 67296, 20.
 Πεσῶς père de Sénouthès 67359, II, r., 11.

- Πεσπνούθης père de Jean 67359, II, v., 9.
 Πετᾶλε Φοιβάμμων 67359, III, v., 13.
 Πέτρος ἀρχιμανδρίτης 67312, 40; 53; 64; 95;
 102; 106; 111.
 Πέτρος πρεσβύτερος 67283, II, 3; — 67288,
 II, 15.
 Πέτρος νομικός 67300, 22.
 Πέτρος père de Victor 67359, III, v., 1.
 Πέτρος Δαυεῖδ 67288, IV, 27.
 Πέτρος Ἐρμανῶτος 67303, 24.
 Πέτρος Κροῦρ 67288, IV, 9.
 Πητήρης 67325, IV, v., 20.
 Πία 67319, 17.
 Πήσιος 67269, VI, 2.
 Πίμης 67325, IV, v., 20.
 Πίλατος ταξελλίαν 67283, II, 19; 21.
 Πίλατος νομικός 67303, 26.
 Πίμης 67325, IV, v., 25.
 Πινουτίαν ἅπα 67288, V, 33; — 67359, V, v.,
 12; VI, 7.
 Πιρίων 67319, 24.
 Πι. ὄτος (? Πίλατος) 67283, II, 21.
 Πικανᾶ père de Théodore 67359, V, v., 5.
 Πικανᾶ père de Ménas 67359, V, v., 6.
 Πικασώ 67319, 22.
 Πέλης 67347, I, v., 5.
 Πέλης père de Sabinos 67288, IV, 11.
 Πέλης ῥάπτης 67288, V, 8.
 Πκλήχ 67325, I, v., 17.
 Πκόλοξος λινούφος 67288, II, 34; V, 34.
 Πκόρε père de Philothée 67359, II, v., 11.
 Πλασαίικ 67319, 17.
 Πλῆς père d'Apollôs 67288, V, 9.
 Πλοῦς Πανίου 67298, 53.
 Πλουτίνος κύμης 67321, A, 6.
 Πλώκ 67328, VII, 8.
 Πμ. . . γεωργός 67289, 12.
 Πμές père de Ménas 67288, IV, 22.
 Πρεῖ père de Jean 67359, IV, v., 2.
 Πρεῖ Γεωργίου 67359, VI, 4.
 Πολυξείνη (la fille de Priam) 67316, v., 1;
 5.
 Ποινίς κεραμοπλάστης 67288, III, 26.
 Ποινίς Ἀτρητος 67288, VI, 4; 24.
 Ποινίς Ἰωάννου 67288, IV, 36.
 Ποινίς Καμήτος 67288, II, 11.
 Πουάμσρα 67288, III, 12.
 Πουσῖμ 67319, 23.
 Πουσίν 67328, XI, 9.
 Προμαῖός ἅπα 67283, II, 2.
 Προμαῖός Ἰωάννου 67283, II, 1.
 Πρωματινίου 67325, VIII, v., 1; par erreur
 pour Φιλαντινίου, q. vid.
 Πρωμαουῖός Ἀπολλῶτος 67283, II, 19.
 Πρωμαῖός γναφεύς 67288, V, 19.
 Πρωμαῖός père de Bessourous 67140, 6.
 Πρωμαῖός père de Kura 67140, 4; 11.
 Πρωμαῖός père de Phoibammôn 67288, V, 22.
 Πρωμαῖός Ἰσακίου 67140, 9.
 Πρωμαῖός Ἡρακλείου 67288, VI, 9.
 Πρωμαῖός Λακων 67330, II, 3.
 Psimanobet filius Curu, peradjutor defen-
 soris 67329, I, 3; II, 12; cf. s. v. Ψιμα-
 νόβετ.
 Πτήρος, Πτῖρος, 67325, I, v., 17 (voir Ἀπτῆ-
 ρος); III, v., 3; IV, v., 1; 4; 8; VII,
 v., 3; VIII, v., 7; 9; 16; 24.
 Πωα ἅπα 67325, I, v., 4; 7.
 Ῥαχηλ (Ἀύρ. ἄμα) 67302, 4; 18.
 Ῥαχηλ μονήρης 67294, 9; 15.
 Ρε. α. nourrice de Lia 67312, 109.
 Ρεβέκκα 67294, 9; 15; 16; 17.
 Ρεβέκκα mère de Ménas 67303, 4.
 Ῥωμάνος 67283, II, 10; — 67353, v., 4; 9.
 Σαβῖνος Πέλης 67288, IV, 11.
 Σαβῖνος père de Phoibammôn 67288, III, 36.
 Σαβόριος ἅπα 67338, 3.
 Σαλακόττε 67288, II, 33.
 Σάλαχα 67306, 2.
 Σάνε 67288, II, 28.
 Σανσινεῖς Ἰσακίου 67308, 1; 5; suscr.
 Σαρπλίαν διάκονος 67288, IV, 34.
 Σάσος 67325, I, v., 18.
 Σεναμοῦνιος père de Victor 67296, 19.
 Σενούθης 67286, 2; 13; — 67298, 4; 15;
 26; 34; 39; — 67359, II, v., 14.

- Σενούθης ἄπα 67312, 39; 54; 65; — 67319, 15; — 67338, 3.
 Σενούθης καθαρουργός 67288, III, 37.
 Σενούθης père d'Anastase 67359, VI, 7.
 Σενούθης père de Daniel 67359, V, r., 2.
 Σενούθης père de Macaire 67359, IV, v., 9.
 Σενούθης père de Ménas 67288, V, 2.
 Σενούθης père de Pekusis 67359, II, r., 8.
 Σενούθης père de Phoibammôn 67359, III, r., 1.
 Σενούθης père de Victor 67237, II, 6.
 Σενούθης Ἀπολλῶτος (cf. Indices des tomes I et II) 67283, II, 21; — 67323, 5; — 67330, 8.
 Σενούθης Ἐνώχ ἀπὸ Πακαῦνα 67359, III, r., 11.
 Σενούθης Κωνσταντίνου 67359, III, r., 4.
 Σενούθης Μακαρίου 67305, 3; 6.
 Σενούθης Μουσαίου 67359, III, r., 5.
 Σενούθης Πεσίου 67359, II, r., 11.
 Σενούθης Φοιβάμμων 67359, III, r., 5.
 Σεουήρος Φιλοθέου 67359, IV, v., 10.
 Σέρργιος père de Phamaïs 67288, IV, 38.
 Σέρργιος Τζαμουλ 67359, V, v., 7.
 Σερῖνος, Σιρίνος (sic), ἰλλούστριος πάρχος 67325, III, r., 7; III, v., 9; 13; VII, v., 25.
 Σερῖνος σύμμαχος 67289, 3.
 Σερῖνος père de Victor 67289, 12.
 Ση. . . κίμης 67316, v., 1.
 Σίβυλλα Μουσαίου 67300, 2.
 Σιλβάνος σχολαστικός 67330, III, 15.
 Σιρίνος voir Σερῖνος.
 Sion père de Pecusius 67329, I, 2.
 Σμῖν 67288, II, 28.
 Σολομών père de Psais 67288, II, 13.
 Σολών (le législateur) 67279, v., 5; — 67315, 59; — 67317, 9.
 Σονσιανὸν père de Collouthos 67359, II, v., 7.
 Σούτος (?) 67325, II, r., 5.
 Σούλ 67319, 6.
 Σουρούς 67300, 2.
 Σουσάννα καθαρουργός 67330, III, 10.
 Σοφία 67325, III, v., 5; IV, v., 8; VI, v., 1; VII, r., 1; VII, v., 9; 18; 23; VIII, r., 19; VIII, v., 18; — 67340, v., 77; 80.
 Σοφία impératrice 67353, v., 29.
 Σοφία fille de Lia 67294, 10; 16.
 Σοφία mère de Macaire 67325, IV, r., 9.
 Σοφία σύμβιος Ἰακώου 67294, 4; 8; 14.
 Στράτων 67281, 1.
 Συμεών, Σημέων (sic), Παύλου 67359, II, v., 2.
 Σῦρος père de Victor 67324, 19.
 Ταβῆς mère d'Hermaôs 67288, III, 17.
 Ταδεληή nourrice de Théodore 67312, 104.
 Ταθεουᾶνε 67319, 18.
 Ταθρέζ 67288, IV, 1.
 Τανοῦρε 67319, 6.
 Ταντσεούς 67325, IV, r., 31.
 Τανταλεκ 67319, 14.
 Ταπαν 67325, I, r., 13.
 Ταπακῷ mère d'Hermaôs 67288, III, 8.
 Ταπεούς mère d'Anouphis 67328, III, 5.
 Ταπίε 67288, V, 9.
 Ταπολλῶς ἄμα 67313, 37.
 Ταριπτή mère de Bessarion 67306, 2; 6.
 Τασνεούς 67319, 6.
 Τατιάνος ἄπα 67325, I, r., 1; I, v., 1; 15.
 Ταυρίνος δομεστικός 67330, IV, 6.
 Ταυρίνος ἐξπελεῦτης 67330, II, 5; III, 4.
 Ταυρίνος σιγγουλάριος 67291, v.
 Ταυρίνος Φιλοθέου 67359, IV, r., 10.
 Ταχυμία mère de Victor 67319, 20.
 Τάψ père de Phoibammôn 67359, II, r., 13.
 Τεκόσε 67283, VI, 8.
 Τεκῦστις mère d'Aurelia L. . . . 67314, 6.
 Τερμούθη mère d'Anouphis 67325, II, r., 25.
 Τέσκορος (Διόσκορος?) 67355, I.
 Τζαμουλ père d'apa Kyros 67359, III, r., 6.
 Τζαμουλ père de Psemmouthès 67359, III, v., 11.
 Τζαμουλ père de Sergios 67359, V, v., 7.
 Τζαμουλ Ὀννοφρίου 67359, VI, 3.
 Τζαμουλ Φιλοθέου 67359, III, v., 10.
 Τιξέριος Μαυρίκιος empereur 67325, IV, r., 2.
 Τιμόθεος γραμματεὺς 67286, 9; 20; — 67347, I, r., 6; 11.

- Τουάνσις 67287, I, 15.
 Τουάνσις mère de Joséphios 67288, II, 4;
 VI, 2.
 Τουάνσις mère de Pekusis 67288, II, 2.
 Τπία mère de Paul 67325, II, r., 26.
 Τριάδελφος 67355, I.
 Τριάδελφος Κωνσταντίνου 67283, II, 24.
 Τριάδιος 67279, 1.
 Τσάλιος père de Papnouthés 67288, V, 18.
 Τσέλεστ 67288, V, 30.
 Τσενβίχτωρ 67300, 5.
 Τσενενούβη mère de Psais 67288, III, 32.
 Τσενύρις 67355, I.
 Τῶνε 67330, II, 28.
 Τυνδαρεώνη (Hélène) 67318, 6.
 .υπ. . . βοηθός 67287, IV, 15.
 Φαξάνα 67325, I, r., 21; I, v., 6.
 Φάξεμος père d'Anouphis 67288, IV, 25.
 Φαμαῖς Σεργίου 67288, IV, 38.
 Φαμκαί 67325, I, r., 22.
 Φαναχώμιος 67355, II.
 Φανῆς 67288, V, 16.
 Φανῆς καθαρουργός 67288, II, 20.
 Φανῆς μάγειρος 67288, III, 6.
 Φαρ. . . λου. τ. . . Πούς 67169^h, 51.
 Φέρκος 67325, II, r., 11.
 Φε. . . στος 67325, II, r., 22.
 Φηούς ἀναγνώστης 67283, II, 10.
 Φηούς ποιμήν 67328, I, 6; 22.
 Φηούς χρυσοχός père de Phoibammôn 67288,
 IV, 2.
 Φῆρ père de Psais 67140, 3.
 Φῆς 67328, I, 7; 22.
 Φίξ père de Jeremias 67283, II, 17; III, 2.
 Φίξ γναφεύς 67288, III, 4.
 Φίξ ῥαπτής 67288, V, 29.
 Φίξ ὀρξισπώλης 67288, III, 13.
 Φίξ Ἐρμαουῖτος 67288, V, 1.
 Φιεῖξ γεωργός 67325, I, v., 21; II, r., 1; 5.
 Φιεῖξ Δίου 67327, 13; 19.
 Φιλ. 67287, I, 12.
 Φιλαντίνος père de Kornéliος 67325, I, v.,
 29; II, r., 7; III, r., 1; 5; III, v., 1; 5;
 Catal. du Musée, n° 67279.
 10; IV, v., 1; VI, v., 1; VII, r., 1; 3;
 6; VII, v., 1; 12; 18; VIII, r., 15; 19;
 24; VIII, v., 14; 18.
 Φιλήμων 67313, 32; 61.
 Φιλόδεος (Φιλόθεος) père d'Ananias 67359, II,
 v., 5.
 Φιλόθεος père de Gyriaque 67359, III, r., 10.
 Φιλόθεος père d'Horouónkhis 67359, III, v.,
 8.
 Φιλόθεος père de Sévère 67359, IV, v., 10.
 Φιλόθεος père de Taurin 67359, IV, r., 10.
 Φιλόθεος père de Tzamoul 67359, III, v., 10.
 Φιλόθεος Θεοδώρου 67359, IV, r., 1.
 Φιλόθεος Μάρκου 67359, IV, r., 13.
 Φιλόθεος Πικόρς 67359, II, v., 11.
 Filomusus 67329, I, 2.
 Φιλόπτος 67287, IV, 10.
 Φίππου χρυσοχός 67288, V, 4.
 Φλαύιος (ou Φλαουῖος) 67169^h, 1; 4; 35;
 — 67279, 1; — 67280, 1; — 67282, 9; —
 67283, III, 7; 9; 16; 18; — 67284, 5;
 — 67289, v., 2; — 67295, II, 16; 24;
 — 67296, 1; 2; 3; 6; 16; 17; 18; —
 67297, 1; 2; 6; — 67298, 7; — 67299,
 n., 2; 52; — 67300, 1; 20; — 67301, 2;
 — 67302, 1; 2; — 67303, 1; 2; 9; —
 67305, 1; — 67306, 1; — 67307, 3; —
 67309, 1; 4; — 67312, 2; 5; — 67316,
 v., 1; — 67320, 1; 2; — 67321, A, 1;
 — 67325, I, v., 31; III, r., 7; III, v., 9;
 13; IV, r., 2; VII, r., 5; 7; VII, v., 25;
 VIII, v., 24; — 67327, 1; 13; 19; 21; 26;
 31; 37; 42; — 67328, I, 1; 5; II, 1; 5;
 III, 1; 7; IV, 1; 7; 28; V, 1; 7; 26; VI,
 1; 7; 25; VII, 1; 6; 26; VIII, 1; 6; IX,
 1; 8; X, 1; 6; XI, 1; 7; XII, 1; 8; —
 67330, II, 11; III, 3; — 67332, 1; 2; 4;
 8; — 67340, 69; — 67344, 6; — 67353,
 v., 1; 28; — 67357, 1.
 Flavius 67329, II, 15; cf. Φλαύιος.
 Foebammôn adjutor logisterii 67329, I, 14;
 II, 12; cf. Φοιβάμων βοηθός.
 Φοιβάμων 67287, IV, 16; — 67319, 9; 11;

- 12; 19; — 67340, v., 124; — 67354, 21; — 67355, 1.
- Φοιβάμμων (ὁ ἅγιος) 67299, 51.
- Φοιβάμμων βοηθός, δημόσιος τρακτευτής 67329, I, 8; 13; 14; II, 5.
- Φοιβάμμων γεωργός 67325, I, v., 6.
- Φοιβάμμων ἡγούμενος, προσετώς, 67312, 42; 79; 95; 101; 106; 111.
- Φοιβάμμων καθαουργός 67288, II, 31.
- Φοιβάμμων κτήτωρ 67283, II, 14.
- Φοιβάμμων μελισσοεργός 67288, II, 24.
- Φοιβάμμων ποιμήν 67328, XI, 3; 27.
- Φοιβάμμων πρεσβύτερος 67328, XI, 26.
- Φοιβάμμων Πανέχαρις συγγουλάριος 67330, II, 11; III, 4.
- Φοιβάμμων σχολαστικός 67299, 1; n., 6; 13; 25.
- Φοιβάμμων père d'Aurelios 67314, 9.
- Φοιβάμμων père de Georges 67359, IV, r., 8.
- Φοιβάμμων père de Jacob 67283, II, 25.
- Φοιβάμμων frère de Josèphis 67288, III, 3.
- Φοιβάμμων père de Petale 67359, III, v., 13.
- Φοιβάμμων frère de Psais Ponnis 67288, II, 11; III, 3.
- Φοιβάμμων père de Sénouthès 67359, III, v., 5.
- Φοιβάμμων père de Théodore 67312, 76; 79; 95; 102; 106; 111.
- Φοιβάμμων Ἀνουφίου 67289, 3; 4; 7.
- Φοιβάμμων Ἀσκλας 67284, 5.
- Φοιβάμμων Βίκτορος 67284, 6.
- Φοιβάμμων Δανιήλ 67359, V, r., 4.
- Φοιβάμμων Διονυσίου (sic) 67359, II, r., 9.
- Φοιβάμμων Διοσκόρου Ιουλίου comte 67279, 7; 12.
- Φοιβάμμων Ἐρμανούτος 67328, VIII, 3; 28.
- Φοιβάμμων Θαλλοῦς 67288, II, 27.
- Φοιβάμμων Θεοδώρου 67359, II, r., 7.
- Φοιβάμμων Θωμά 67169.
- Φοιβάμμων Παπνουθίου 67283, II, 16.
- Φοιβάμμων Παταλοῦχis 67288, III, 29.
- Φοιβάμμων Πρωμαδῆτος 67288, V, 22.
- Φοιβάμμων Σαΐνου 67288, III, 36.
- Φοιβάμμων Σενουθίου 67359, III, r., 1; III, v., 5.
- Φοιβάμμων Τάπος 67359, II, r., 13.
- Φοιβάμμων Φιξίου 67289, III, 2.
- Φοιβάμμων Ψαίου 67288, IV, 7; — 67328, VIII, 27; IX, 28; X, 27; XI, 4; 26; XII, 31.
- Φοιβάμμων Ψαίου Ψευθαησίου 67288, V, 21.
- Φοιβάμμων Ψευθαησίου 67283, II, 23.
- Φρήριος père d'Apollôn 67288, V, 25.
- Φρήριος père de Josèphis 67288, III, 2.
- Φῶτ père de Jean 67283, IV, 3.
- Φῶτ Βίκλος 67319, 10.
- Χαιρήμων père de Loukanos 67140, 12.
- Χαρίσιος 67281, 3; — 67287, II, 9; IV, 7; — 67330, II, 26; — 67335, 1.
- Χαρίσιος père de Jean 67330, II, 26.
- Χιμάρης père d'Agmatôn 67288, IV, 13.
- Χιμαχαήλιος ἄπα 67297, 3.
- Χιχοῖτος 67288, II, 30; cf. Πιχιχῖτος à l'Index II.
- Χριστόδωρος νοτάριος 67325, III, r., 2; 4; IV, v., 9; VII, r., 4; 5; VIII, v., 21; 25.
- Χριστόδωρος Κεφαλιάωνος 67326, 3; 16.
- Χρυστής (? sic) 67283, III, 19.
- Χωλός 67325, II, r., 19.
- Ψαῖε Θεοδοσίου 67359, III, r., 8.
- Ψαῖς νουμεράριος 67287, II, 14; — 67323, v., 2; — 67330, IV, 5.
- Ψαῖς πρεσβύτερος 67283, II, 5; — 67288, IV, 24.
- Ψαῖς père d'Hélias 67328, IV, 9.
- Ψαῖς père de Ménas 67303, 4; 22; — 67328, XII, 10.
- Ψαῖς père de Mousès 67328, III, 29.
- Ψαῖς père de Phoibammôn 67288, IV, 7; — 67328, VIII, 27; X, 28; XI, 5; 26; XII, 31.
- Ψαῖς père de Théoteknos 67283, III, 9; — 67296, 18; — 67328, IV, 28; V, 26; VI, 25; VII, 26.
- Ψαῖς père de Victor 67327, 6; — 67328, V, 9; 25; VIII, 7.

- Ψάῖς Βίκτορος 67327, 20; — 67328, XI, 9; 26.
 Ψάῖς Θηρακλείας 67288, IV, 26.
 Ψάῖς Πατερμουθίου 67288, VI, 9; 24; — 67330, II, 20.
 Ψάῖς Πέαρῶτ 67288, IV, 23.
 Ψάῖς Πόντις Καμήτος 67288, II, 11.
 Ψάῖς Σολόμων 67288, II, 13.
 Ψάῖς Τσενενούθης 67288, III, 32.
 Ψάῖς Ψευθασιού 67288, V, 31.
 Ψᾶν 67354, 20.
 Ψᾶν ὑποδέκτης 67319, 18.
 Ψαουσάος 67288, III, 18; IV, 7.
 Ψάτης père de Jacob 67359, III, r., 6.
 Ψάτης père de Jean 67295, III, 19.
 Ψάτης père de Kosmas 67359, IV, v., 5.
 Ψάτης père de Marc 67359, IV, r., 3.
 Ψάτης Ηλία 67359, V, v., 11.
 Ψέλλως Ἰσακίου 67303, 23.
 Ψάτης Κυριακοῦ 67359, IV, v., 2.
 Ψεμπνούθης 67288, II, 23.
 Ψεμπνούθης père de Georges 67359, IV, v., 14.
 Ψεμπνούθης Τζαμοῦλ 67359, III, v., 11.
 Ψευθαῖσις πρεσβύτερος 67324, 18.
 Ψευθαῖσις père d'Anouphis 67296, 2.
 Ψευθαῖσις père de Hermaouós 67140, 6.
 Ψευθαῖσις père d'Isac 67328, XI, 8.
 Ψευθαῖσις père de Phoibammôn 67283, II, 23.
 Ψευθαῖσις père de Psais 67288, V, 31.
 Ψευθαῖσις Κούρσορ 67288, IV, 31.
 Ψευθαῖσις Μουσαίου 67328, III, 9; 26; 28; 31.
 Ψευθαῖσις Παίχμ 67288, IV, 10.
 Ψῆς 67288, V, 16.
 Ψικέ Ἰακώβ 67359, III, r., 12.
 Ψιμανώζετ père de Dioscore 67285, 1; — 67323, 18.
 Ψιμανώζετ Κύρου 67287, IV, 17; — 67329, I, 15; II, 3; — 67330, II, 4.
 Ψιμανώζετ Μουσαίου 67287, I, 20.
 Ψίνιος 67325, I, r., 16; 30; I, v., 16.
 Ψούκιος père de Mathias 67325, I, r., 24.
 Ὠγυγίη γενεή 67318, 7.
 Ὠραπόλλων Ἀσκληπιάδου 67295, I, 1; II, 24.
 Ὠριγένης 67287, I, 15; IV, 5; 8; 16.
 Ὠρίων 67319, 25.
 Ὠρίων Εὐλογίου 67319, 13.
 Ὠροβίνθης 67288, IV, 8.
 Ὠρος 67283, IV, 30.
 Ὠρος père de Kelbôn 67288, IV, 15.
 Ὠρος père de Paul 67288, II, 14.
 Ὠρος Παρᾶς 67140, 4.
 Ὠρουεκως (sic) δικάκιος 67288, II, 19.
 Ὠρουάγγιος βοηθός 67330, IV, 7.
 Ὠρουάγγιος γεωργός 67325, II, v., 6.
 Ὠρουάγγιος Μαθείου 67288, II, 17.
 Ὠρουάγγιος Φιλοθέου 67359, III, v., 8.
 χαπ 67288, III, 33.

II. INDEX GÉOGRAPHIQUE.

A. ΠΟΛΕΙΣ, ΚΩΜΑΙ ET PEUPLES.

- Αἴγυπτος 67359, VI, 1.
 Α...λ...ορος (κώμη nome Hermopolite) 67312, 42.
 Ἀλεξάνδρεια 67279, B, 8; — 67286, 15; — 67340, 19; 46.
 Ἀλεξανδρεῖς 67295, I, 29.
 Ἀλεξανδρέων (μεγαλόπολις) 67280, A, 2-3.
 Ἀλεξάνδρου (μεγάλη πόλις) 67295, I, 13.
 Ἀνατολικὸν κοῦρτον 67359, V, r., 7; VI, 10.
 Antaeopolis 67329, I, 14; II, 12; 15; voir à l'article Ἀνταίου πόλις.
 Antaeopolites (νομός) 67329, I, 2; voir l'article suivant.
 Ἀνταιοπολίτης νομός 67279, 3; 29³ v.; — 67280, 26.

- A, 8; B, v., 1; — 67282, 2; — 67283, I, 13; — 67284, 1; — 67287, I, 2; — 67296, 2; — 67297, 2; — 67300, 4; — 67301, 6; — 67306, 3; — 67321, B, 1; — 67325, IV, r., 10; — 67328, I, 2; II, 2; III, 4; IV, 4; V, 3; VI, 3; VII, 2; VIII, 2; IX, 4; X, 3; XI, 3; XII, 3; — 67329, I, 4; II, 2; — 67332, 5.
- Ανταιοπολίτης 67283, I, 2; — 67286, 5; 16; — 67293, 3; — 67313, 4; 5; — 67355, I; — 67357, 2.
- Ανταιοπολιτικά πράγματα 67327, 6.
- Ανταιοπολιτών (ἡ) 67279, 14; — 67294, 3; — 67305, 3; — 67327, 13.
- Ανταίου (πύλιν) 67287, I, 21; II, 8; 11; IV, 3; — 67288, V, 13; — 67320, 2; B, 6; — 67325, III, v., 12; — 67327, 1; — 67329, I, 8; — 67330, II, 9; IV, 8; — 67347, I, r., 5; 20.
- Αντιοχέων (πύλιν) 67169^{bis}, 7; — 67302, 3; 4; 5; 9; — 67305, 4; — 67309, 7; 9; 24; — 67314, 10; — 67312, 7; 59; 65; — 67353, v., 26.
- Αντιοχίτης νομός 67287, I, 23; — 67312, 57.
- Αντιόχου (πύλιν) 67169^{bis}, 3; 58; — 67287, II, 3; IV, 5; 24; — 67305, 2; — 67309, 3; 11; 14; 15; 38; — 67310, 6; — 67311, 1; — 67312, 4; — 67313, 4; 5; — 67325, VIII, r., 4; 17; — 67330, II, 10; III, 16; — 67353, v., 3.
- Απολλωνοπολίτης μικρὸς νομός 67301, 10; — 67303, 5.
- Απόλλωνος (πύλιν) 67329, I, 12; 17.
- Αράβων (κώμη, nome Panopolite) 67313, 4; 38; 54.
- Αρκαδία 67315, 30.
- Ατρεπίτης 67288, II, 10.
- Αφροδίτης κώμη 67280, A, 8; B, v., 1; — 67281, 3; — 67282, 3; — 67283, I, 1; II, 1; 2; 3; 4; 5; 6; 7; 8; 9; 10; 11; 12; 13; 14; 15; 16; 17; 19; 20; 22; 23; 24; III, 4; 6; 7; 9; 11; 14; 15; — 67284, 1; — 67285, v., 1; — 67286, 1; 11; — 67287, I, 1; — 67291, 1; — 67296, 2; 4; — 67297, 2; 3; — 67300, 4; 5; — 67301, 6; 18; — 67303, 5; 9; 10; — 67306, 2; — 67307, 2; — 67321, B, 1; — 67325, II, r., 8; 10; III, v., 2; IV, r., 5; 9; 12; 21; — 67326, 6; — 67327, 29; 38; — 67328, I, 2; II, 2; III, 3; IV, 3; V, 3; VI, 3; VII, 2; VIII, 2; 4; IX, 3; X, 3; XI, 3; XII, 3; — 67329, I, 4; 6; II, 2; 3; 4; 5; 6; 8; 11; 13; — 67332, 5; — 67335, 1; — 67347, I, r., 3; 5; — 67359, II, r., 1; 3; V, r., 8.
- Afrodites 67329, I, 2; II, 3; 13; voir *Ἀφροδίτης κώμη*.
- Ἀφροδίτῳ 67359, II, r., 1; 4.
- Ἐρμοπολίτης νομός 67169^{bis}, 26; 43; — 67312, 42; 57; — 67314, I, 11.
- Ἐρμοπολίτης οἶκος 67330, III, 12.
- Ἐρμοῦ πύλιν 67329, I, 11; 16; — 67330, III, 12; — 67352, v., 2.
- Ἐρμοπολιταί 67291, 10; — 67329, I, 11; 16.
- Ἐρμοπολίτης νομός 67169^{bis}, 26; 43; — 67312, 42; 56; — 67352, v., 1.
- Ἐρμοπολιτῶν πύλιν 67312, 60; — 67321, A, 4.
- Θηβαίς 67312, 7; 10.
- Θηβαίων ἔθνος 67321, A, 3.
- Θηβαίων ἐπαρχία 67281, 1; — 67320, 1; — 67321, A, 4.
- Θηβαίων χώρα 67279, 10.
- Θήκη 67279, v., 1; — 67315, 8; 30; 53; — 67317, 3.
- Θμονεχθή, Θμοναχθή, κώμη, πεδιάς (nome Antaiopolite) 67329, I, 5; 9; 10; 12; 15; 17; II, 4; cf. plus bas s. v. *Μονεχθή*.
- Λυκοπολίτης νομός 67289, 1.
- Λύκων πύλιν 67309, 6.
- Μαγδάλων Μιρή (κώμη nome Hermopolite) 67169^{bis}, 26; 43; 73.
- Μονεχθή κώμη (nome Antaiopolite) 67140, 8; cf. s. v. *Θμονεχθή*.
- Νεῖλος (le fleuve) 67279, v., 10; — 67315, 26; — 67318, 7; 12.
- Νουμίδες Ιουστινιανοί 67321, A, 4; 8; B, 2.

Πανοπολίτης νομός 67312, 39; 57.

Πανός πόλις 67327, 21; 27; — 67330, II, 10;
III, 5; 7.

Ποῦχis κώμη (nome Antaiopolite) 67279, 3;
29² v.

Πται.εμ. .επ κώμη (nome Hermopolite) 67314,
I, 9.

Τανυαίθις κώμη (nome Apollônopolite) 67287,

I, 22; — 67301, 10; — 67302, 5.

Τεντυριτών (πόλις) 67298, 19; 31; 37; 45;
50; 54; 58; 61; 66.

Τρώες 67316, v., 4.

Φενεζῦθις κώμη (nome Panopolite) 67295, I, 1.

Φθλά κώμη (nome Antaiopolite) 67319, 21;
— 67326, 10; — 67327, 3; 9; 16; 24;
33; 40.

B. ΤΟΠΟΙ, ΕΠΟΙΚΙΑ, ΚΛΗΡΟΙ, ETC.

Ἀθανασίας τόπος (Aphroditô) 67325, VIII, r., 7.

Ἀ.λ. . ὅρος (nome Hermopolite) 67312, 42.

Ἀπαλασίας νῆσος 67313, 35.

Ἀστερίου τόπος (nome Antaiopolite) 67319, 11.

Βίκτορος τόπος 67325, II, v., 1.

Βούων ἐποίκιον (nome Antaiopolite) 67359, V,
r., 1; V, v., 7.

Β. πεδιάδες (nome Antaiopolite) 67359, III, r.,
13; IV, v., 1; 2; VI, 2.

Γ. πεδιάς (nome Antaiopolite) 67359, IV, r.,
5; 6; V, r., 12.

Γεωργίου βύσκημα 67325, IV, r., 19.

Εἰρήνης ἄμα τόπος 67325, I, r., 13.

Ἐμφυτεύτων ἐποίκιον 67359, III, r., 2; V, v.,
4; VI, 6.

Ἐξάκτορος τόπος 67319, 16.

Ε. πεδιάς 67359, III, v., 4; IV, r., 1; V, r.,
11; VI, 2.

.ερμούς (τόπος) 67327, 17.

Ἐτο. . .ε δεκανεία 67328, 7.

Θυανίνιος (τόπος) nome Antaiopolite 67328,
VIII, 3.

Ἰαλεμλὶλ τόπος 67327, 17.

Ἰσακίου τόπος 67325, I, r., 17.

Καλεονάχis πεδιάς (nome Antaiopolite) 67328,
VIII, 7; 8.

Καρκάρου τόπος 67319, 20.

Κατίδα τόπος 67325, I, r., 24.

Κεμέφεις (τόπος) 67140, 10.

Κεραμίου (sic) ἐποίκιον (Aphroditô) 67359, V,
v., 6; VI, 5.

. . . κίου ? τόπος 67140, 16.

Κυριακού τόπος (Nepkú) 67319, 12.

Κω. . . τόπος (nome Lycopolite) 67289, 1.

Ματσοῦκε (τόπος, nome Antaiopolite) 67328,
X, 8.

Μηνωτ. . πεδιάς (nome Antaiopolite) 67328,
XI, 10.

Μουσεῖα (τά) à Alexandrie 67295, I, 15.

Νεμπκῆς τόπος 67325, I, r., 6; I, v., 9; II,
r., 1 (?); — 67333, 8; écrit ailleurs
Νεπκή 67319, 9; 11; 12.

Νεσεῦ Φαξάνα τόπος 67325, I, v., 6; 8; 11.

Νιλάμμανος τόπος (nome Antaiopolite) 67319,
6.

Οασιτών τόπος 67325, I, r., 26; I, v., 5.

Ὄνοφρίου (ἄπα) τοπός 67319, 20.

Ὀυεσῶτος κτήμα (nome Antaiopolite) 67300, 8.

Π. . . (κάστρον) du nome Antaiopolite 67296, 3.

Πακαύνα ἐποίκιον appelée aussi Πακαύνεως
(nome Antaiopolite) 67359, III, r., 11; IV,
v., 8; 9; V, v., 1; 11; VI, 4.

Πάλλος τόπος 67319, 8.

Παμούθου τόπος 67319, 19.

Πανίσκου Φρούριον 67287, IV, 11.

Πάνπετ τόπος 67328, III, 9.

Παπκούκ τόπος 67319, 22; — 67325, I, r., 12.

Παπνήμθis τόπος (nome Panopolite) 67313,
36.

Πασικορίου τόπος 67319, 4.

Πετὸ τόπος (nome Antaiopolite) 67290, 3; —
67347, I, v., 2.

- Πία (sic) Διοσκόρου γεώργιον (Aphroditō) 67325, IV, r., 20.
 Πία (sic) Κάστορος γεώργιον 67325, III, r., 28; 33.
 Πία (sic) Μούλ (γεώργιον) 67140, 12.
 Πία (sic) Πετό γεώργιον (nome Antaiopolite) 67300, 8.
 Πία (sic) Πιμῆς γεώργιον 67325, IV, r., 25.
 Πία (sic) .ωνεν (γεώργιον) 67319, 17.
 Πια2 Σαχῶ τόπος 67319, 5.
 Πια2 Σέ, Πία Ζέ, Πια2ε, κλῆρος 67325, I, v., 20; — 67326, 9; — 67327, 3; 9; 16; 24; 33; 39; — 67329, I, 10; 12; 15; 17.
 Πινουτῖανος (Ἄγιος) ἐποίκιον, τόπος, 67328, VI, 11; — 67359, V, r., 6; V, v., 12; VI, 7.
 Πιρίων τόπος 67307, 2; 5; 11.
 Πκανάα 67359, V, v., 5.
 Πκανάχ 67359, V, v., 6.
 Π. . . κάστρον (nome Antaiopolite) 67296, 3.
 Πακαύνεως ἐποίκιον 67359, IV, v., 8; V, v., 1.
 Πκελῆς τόπος 67347, II, 5.
 Πκλήχ τόπος 67325, I, r., 8; I, v., 17.
 Ποιμὴν ἐποίκιον (nome Antaiopolite) 67259, V, r., 3; VI, 6.
 Ποῦσιν (nome Antaiopolite) 67328, XI, 9.
 Πταῖ.επεμ. . . 67314, II, 9.
 Πχιχῖτος (ethnique) 67288, II, 30 n.; — 67323, IX, 5.
 Σακόρα, Σακόρε (nome Antaiopolite) 67359, III, r., 1.
 Σάλαχα τόπος (nome Antaiopolite) 67306, 2 n.
 Σάσου τόπος 67325, I, v., 18.
 Σάτιξους τόπος 67325, I, r., 9; I, v., 4; 10.
 Σοῦλ (?) τόπος 67325, I, r., 4.
 Ταθεούανε τόπος 67319, 18.
 Ταμπέτι 67287, IV, 30 n.
 Ταντξεούτος γεώργιον 67325, IV, r., 31.
 Ταν2άλεκ τόπος 67319, 14.
 Τείαε τόπος (nome Antaiopolite) 67328, II, 8; IV, 10.
 Τήρκεως (?) δεκανεία (nome Antaiopolite) 67328, VII, 9.
 Τοέτο ου Τοέτω (nome Antaiopolite) 67287, IV, 10; — 67330, II, 10; 14; 23; III, 1.
 Τριφίου ὄρος (nome Panopolite) 67312, 39.
 Τσα.αρ τόπος 67325, I, r., 19.
 Φαβάνα (nome Antaiopolite) 67325, I, r., 2; I, v., 6; 10.
 Φαμ.καί τόπος 67325, I, r., 22.
 Φέρκου πεδιάς (nome Antaiopolite) 67325, II, r., 11; — 67328, III, 10.
 Φήνεως ου Φένεως κλῆρος (Aphroditō) 67301, 17; — 67328, V, 10; X, 9.
 Χαλκοτύπου (τοῦ) γεώργιον 67325, IV, r., 27; 29.
 Χιχῖτος voir Πχιχῖτος.
 Ψάλεκ (Aphroditō) 67301, 18.
 Ψιλάμπων δεκανεία 67328, VI, 9.
 Ψινείου, Ψινίου κλῆρος, τόπος 67325, I, r., 16; 30; I, v., 16; — 67333, 7.
 Ψύρου ἐποίκιον 67359, V, r., 2; V, v., 9.
 Ὠρίανος τοπός (Nepké) 67319, 13.
 . . . ρίων τοπός (probablement) Πιρίων 67307, 5.

III. FONCTIONS CIVILES, MÉTIERS, CONDITIONS⁽¹⁾.

- Ἀγγαρευτής 67325, I, v., 16; 17; 18; 19.
 ἀγοφύλαξ 67319, 19; — 67328, I, 7; II, 7
 et seq.; III-XII.
 adiutor 67329, 3; 14; II, 12.
 ἀπαιτητής 67284, 5; 6; — 67287, IV, 3.
 ἀπλικιτάριος 67287, IV, 1.
 ἀροτρητής 67325, II, v., 7.
 ἀρχων 67281, 1; — 67287, II, 11; — 67295, 5; — 67320, 1; — 67324, 1.
 Αὔγουστος 67169^{vis}, 2; 35; — 67295, II, 17; — 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 8; — 67299, 53; — 67302, 1; — 67303,

⁽¹⁾ Les Index III-VIII ont été rédigés par mon confrère M. Bernard Haussoullier. [G. M.]

- 1; — 67305, 2; — 67309, 3; — 67312, 2; — 67325, IV, r., 3; — 67328, I, 5; II, 5 *et seq.*; III-XII; — 67332, 1; 8; — 67340, 70; — 67353, v., A, 2.
- αὐτοκράτωρ 67169, 2; 35; — 67295, II, 17; — 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 8; — 67299, 53; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 2; — 67309, 2; — 67312, 2; — 67325, IV, r., 3; — 67328, I, 5; II, 5 *et seq.*; III-XII; — 67332, 1; 8; — 67340, 70; — 67353, v., A, 2; 29.
- Βασιλεύς 67279, 22; — 67295, 3; — 67321, 2; — 67353, v., A, 28.
- βαφύς 67288, II, 14.
- βοηθός 67283, II, 24; — 67287, II, 5; — 67300, 3; — 67309, 5; 10; — 67325, VI, 2; VIII, v., 11; — 67327, 43; — 67329, 8; II, 5; — 67330, II, 24; IV, 3; 7; — 67357.
- Γεωργός 67140, *passim*; — 67289, 1; 12; 17; 19; — 67300, 11; — 67303, 4; — 67312, 89; — 67319, 6; 8; 9; — 67322, 1; 7; — 67325, I, r., 6; v., 21; II, r., 5; 14; 27; v., 6; 7; 10; IV, r., 9; 15; — 67328, I, 3; II, 3; — 67329, 16; — 67347, I, v., 2.
- γναφεύς 67283, II, 16; — 67288, III, 4; IV, 20; V, 19 *et passim*; VI, 7.
- γραμματεὺς 67286, 9; 20; — 67287, 19; — 67325, II, r., 10; IV, v., 9; VII, r., 4; 6; — 67347, I, 7; 11.
- γραμματικός 67326, 2.
- Δέσποινα 67283, 2; 13; 15; II, 1; 2 *et passim*; — 67354, II, 3.
- δεσπότης 67169^{bis}, 1; 35; — 67279, 9; 22; — 67289, v., 1; — 67292, 5; — 67294, 6; — 67295, 8; II, 16; III, 18; 21; 35; — 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 7; — 67299, 50; 52; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67309, 1; — 67312, 1; — 67323, 1; 16; — 67325, IV, r., 2; — 67328, I, 5; II, 5 *et seq.*; III-XII; — 67332, 1; 8; — 67340, 69; — 67353, v., A, 1; 28.
- δημοσιεύων 67287, IV, 9; — 67295, 9; — 67329, II, 7.
- δημόσιος 67330, II, 1; 12.
- defensor 67329, 3; 14; II, 2; 11; 12; 15.
- διοικητής 67325, VIII, r., 22.
- δουλός 67312, 101.
- δοῦλος 67279, 27; — 67294, 7; 20; 22; — 67312, 101.
- δούξ 67352, v., *inil.*; 9.
- Ἐκδικος 67287, 21; — 67295, 9; — 67327, 21; 27.
- ἐλαιοπώλης 67330, II, 2.
- ἐλαιοπώλις 67287, IV, 23.
- ἐντολικάριος 67287, IV, 4.
- ἐξκέπτωρ 67312, 5.
- ἐξπελλευτής 67295, 4^o, p. 49; — 67323, 4; 12; 14; — 67330, II, 5.
- ἐπαρχος 67285, 2 (ἀπὸ ἐπαρχων); — 67316, v., 9; 19; 25.
- ἐπιμελητής 67280, B, 4.
- ἐργαστηριακός 67288, V, 15.
- Ζυγοστάτης 67359, III, v., 3; IV, r., 3.
- ἱατρός 67140, 3.
- Καγκελλάριος 67279, 14; — 67316, v., 9.
- καθαρουργός 67288, II, 20; 21; 31; 32; III, 16; 21; 22 *et passim*; — 67330, II, 27; 28; III, 10.
- καλαφάτης 67359, II, r., 3; III, v., 3; 4; IV, r., 3; v., 8; VI, 9.
- καλλιγράφος 67288, V, 5.
- καμηλίτης 67325, I, r., 18.
- καυκανοπλόκος 67283, II, 17.
- καυκανοποιός 67288, IV, 5.
- κεκτημένος 67295, 1; — 67297, 3.
- κεραμοπλάστης 67288, III, 26.
- κεφαλαιωτής 67283, II, 15; 16; 17; III, 14; — 67319, 4; 8; — 67347, III, 6.
- κηνσίτωρ 67140, 2.
- κόμης 67140, 1; — 67169^{bis}, 6; — 67279, 12; — 67287, 17 (ὁ μέγας κόμης); — 67295, 4^o, p. 49; — 67300, 15; — 67316, r., 1; — 67321, 1; 6; — 67323, 1; 16;

- 19; — 67325, VIII, r., 21; — 67347, I, 1; 17.
 κομμεταρήσιος 67284, 2; v., 1; — 67287, 14; — 67335, 2.
 κουρέυς 67288, IV, 21.
 κριτής 67316, v., 9; 26; — 67353, v., A, 22.
 κτήτωρ 67283, II, 11; 12; 13 *et passim*; III, 1; 2 *et passim*; — 67286, 2; 14; — 67301, v.; — 67325, VII, v., 21.
 κυμινωπάλης 67328, VII, 4.
 Λατόμος 67287, IV, 20.
 λινοῦφος 67288, II, 16; 34; 37; V, 17.
 Μάγειρος 67288, II, 1; 5; III, 6; 7.
 μελισσοουργός 67287, 16; — 67288, II, 23; 24; 25; — 67296, 7; 18.
 μολύναρχος (?) 67288, II, 35; III, 15.
 Ναύτης 67280, B, 4; — 67359, II, r., 1; 2; 3; 4 *et seq.*; III-VI.
 νομικός 67283, II, 19; 21; — 67288, VI, 3; — 67300, 22; — 67301, 39; — 67303, 26; — 67325, IV, r., 46; — 67328, III, 35.
 νοτάριος 67289, v., 2; — 67295, III, 20; 22; 23; — 67320, 1; — 67325, III, r., 2; 4; v., 7; 9; 11; 12; VII, v., 26; VIII, v., 21; 25.
 νομμεράριος 67287, II, 14; — 67323, v., 2; — 67330, IV, 5.
 Οίνοπράτης 67283, II, 15; III, 14.
 ὀρβισοπάλης 67288, III, 13; 28; IV, 4; V, 11; 27.
 οὐλ... ου συλ... 67296, 21; — 67307, 17; — 67327, 30.
 Παγάρχης 67283, 14.
 πάγαρχος 67325, III, r., 2; 4; v., 7; 9; 11; 12; IV, v., 2; 9; VI, 2; VII, r., 2; 4; 6; v., 4; 25; VIII, r., 5; 22; v., 11; 16; 21; 24; — 67359, III, v., 3; IV, r., 3.
 πακτανοποιός 67283, II, 17; — 67288, II, 40; III, 1; — 67330, II, 19.
 παλλατῖνος 67336, 2.
 πατρίκιος 67316, r., 2.
 peradiutor 67329, 3; II, 12.
 ποιμὴν 67287, 23; IV, 2; — 67319, 6; 20; — 67322, 2; 4; — 67325, I, r., 19; 24; — 67328, I, 7; II, 7 *et seq.* III-XII.
 πολιτευόμενος 67327, 5; 13.
 πολυκωπίτης 67287, 18.
 πραγματευτής 67340, 5.
 πραιπόσιτος 67283, III, 9; — 67288, IV, 17; — 67296, 3; 15; 17; 18; — 67328, IV, 29; V, 27; VI, 26; VII, 26.
 πράκτωρ 67295, 9.
 πρόεδρος 67280, B, 4.
 προνοητής 67327, 6; 14; 19; 31; 37.
 προστάτης 67289, v., 1.
 πρωτοκωμητής 67140, 5; — 67283, 21; — 67286, 1; 12; — 67287, II, 3; — 67288, IV, 18; — 67290, v.; — 67292, v.; — 67301, 5; 35; — 67308, 4; — 67319, 4; 7; 16; — 67322, v., 2; 6; — 67323, 6; v., 1; — 67326, 5; — 67329, II, 2; 11; — 67332, 5; — 67347, I, 2.
 protocometes 67329, II, 3; 13.
 πυργοφύλαξ (?) 67287, 14.
 Ράπτης 67288, II, 22; IV, 7; V, 8; 29.
 ριπάριος 67295, 9; — 67296, 2; — 67297, 2; — 67325, IV, r., 32; — 67328, I, 2; II, 2 *et seq.* III-XII.
 Σιγγουλάριος 67282, 9; v., 1; — 67284, 5; 6; — 67287, IV, 6; 12; — 67325, VIII, r., 6; — 67330, II, 11; 15; 17; III, 13.
 σκρίβας 67353, v., A, 25.
 σκρινιάριος 67279, 16; — 67309, 25; — 67313, 26; — 67327, 37; 42; 47.
 σκυτεύς 67288, III, 30.
 συλ... ου συλ... 67296, 21; — 67307, 17; — 67327, 30.
 σύμμαχος 67289, 3.
 συντελεστής 67283, II, 25; — 67303, 10; — 67328, IV, 4; IX, 5.
 συντελεστρία 67325, IV, r., 12.
 σχολαστικός 67140, 2; — 67169^{ba}, 5; — 67289, v., 1; — 67299, 7; 13; 26; — 67309, 8; — 67312, 6; — 67327, 31; — 67329, 5; 10; — 67330, III, 15; — 67340, v., 44.

scholasticus 67329, II, 15.

Ταξιλλίαν 67283, II, 15; 19; — 67329, 12; 17.

ταξουλάριος 67353, v., A, 25.

ταξιώτης 67295, 10.

τέκτων 67283, II, 16; — 67288, IV, 11; V, 35; — 67303, 8; 22; — 67325, II, r., 23.

τεχνίτης 67359, II, r., 1.

τοποτηρητής 67279, 16.

τρακτηυτής 67329, 13; 14; II, 6; 8.

τροφός 67312, 105; 109.

Ἰπάτιος 67316, r., 2 (ἀπὸ ὑπάτων).

ὑποδέκτης 67284, 1; — 67285, 5; — 67287,

1 (?); — 67319, 18; — 67325, III, v., 3; 4; — 67347, I, 18.

Φορολόγος 67327, 22.

Φρουρός 67287, II, 7; IV, 11; — 67330, II, 21.

Χαλκεύς 67288, V, 12; 14.

χαλκοτύπος 67283, II, 15; — 67288, III, 17.

χαρτουλάριος 67305, 4.

χρυσουπόδεκτης 67283, II, 22.

χρυσοσχός 67288, III, 24; IV, 2; V, 3; 4; 32; — 67297, 7; — 67330, III, 12.

χρυσώνης 67287, II, 13; — 67344, 6; 8.

Ψηφιστής 67309, 5; 10.

IV. QUESTIONS RELIGIEUSES.

Ἄββα 67286, 3; 4; 8; 15; — 67289, 5; — 67342, v.; — 67347, I, 4; 19.

ἅγιος 67169^{bis}, 49; — 67283, II, 1; 2 *et passim*; III, 22; — 67289, 16; — 67294, 3; 6; — 67295, III, 11; 18; — 67296, 3; 10; — 67297, 3; 9; 10; — 67298, 4; 18; 32; 37; 43; 44; 45; 47 *et seq.*; — 67299, 31; 38; 49; 51; 64; — 67307, 2; 3; 4; 14; — 67312, 76; 107; — 67313, 54; — 67314, II, 8; — 67324, 4; 7; — 67325, VIII, v., 13; — 67328, I, 14; 15; II, 14 *et seq.* III-XII; — 67334, 10; 11; — 67342, v.; — 67355, II^a; — 67359, V, r., 6; VI, 3; 7.

ἄμα 67283, II, 6; — 67313, 37; — 67325, I, r., 13; II, v., 4.

ἀναγνώστης 67283, II, 10.

ἄπα 67283, II, 2; 4; 7; 8; 10; III, 22; — 67290, 1; — 67295, III, 19; — 67296, 3; — 67297, 3; — 67298, 51; 55; 58; 62; 67; — 67312, 39; 41; 54; 64; 80; — 67313, 55; — 67325, I, r., 1; 4; 7; v., 1; II, v., 11; — 67328, XI, 4; — 67355, II^a.

ἀρχιδιάκονος 67298, 65.

Catal. du Musée, n° 67279.

ἀρχιμανδρίτης 67312, 40; 53.

ἀσεβής 67295, III, 1; — 67353, v., A, 32.

Δαίμων 67311, 16.

διακονητής 67286, 5; 9; 15; 19; — 67325, VI, 2; — 67347, I, 5; 19.

διάκονος 67283, 1; II, 23; — 67288, II, 19; IV, 34; V, 33; 34; — 67298, 50; 53; 57; 61; — 67306, 19; — 67319, 8; — 67328, III, 4; 25.

Ἐκκλησία 67169^{bis}, 49; — 67283, II, 1 *et passim*; — 67289, 16; — 67296, 3; — 67298, 19; 32; 37; 44; 45; 48 *et seq.*; — 67299, 64; — 67307, 2; 3; 4; 14; — 67313, 55; — 67314, II, 8; — 67329, 16.

ἐπίσκοπος 67283, 13; — 67295, III, 19; — 67326, 4.

εὐαγής 67312, 38; 54; 64; — 67325, IV, r., 25.

εὐκτήριον 67288, VI, 5; — 67297, 3.

εὐσέβεια 67312, 74; — 67340, 68.

εὐσεβής 67283, 2; 12; 14; 15; — 67312, 62; 70; 77; 98; — 67314, II, 4; — 67321, 6; — 67325, IV, r., 1; — 67329, 8; 15; II, 1; 9.

εὐσεβός 67333, 19.

Ἡγούμενος 67312, 43; — 67342, v.

Θεῖον (τὸ) 67294, 10; 19.

θεῖος 67169^{bis}, 1; 34; — 67279, 9; — 67295, 3; II, 16; 22; — 67296, 5; 10; 13; 17; 18; — 67297, 5; 9; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67309, 1; — 67312, 1; — 67320, 1; — 67321, 3; — 67325, IV, r., 1; — 67328, I, 4; 15; 18; 23; II, 14; 17; 21 *et seq.* III-XII; — 67332, 1; — 67334, 11; — 67340, v., 45; — 67353, v., A, 1; 27; 33.

Θεός 67279, 9; 27; — 67283, 9; — 67292, 5; — 67293, 2; v.; — 67294, 24; 28; — 67295, II, 16; III, 21; — 67296, 5; — 67297, 5; — 67300, 7; 22; — 67301, 14; — 67305, 9; — 67307, 6; 12; — 67308, 3; — 67310, 2; — 67312, 2; 35; — 67313, 45; — 67314, III, 16; — 67321, 2; — 67322, 3; 5; 10; — 67323, 2; — 67325, I, v., 20; IV, r., 17; 39; — 67328, I, 4; II, 4 *et seq.* III-XII; — 67332, 7; — 67333, 26; — 67340, 68; — 67348, 13; — 67353, v., A, 27; — 67359, II, r., 1; VI, 8.

Θεοσεβής 67279, 21; — 67283, 13; — 67286, 3; 4; — 67295, III, 18; — 67312, 85.

θεοφιλεῖα 67312, 84.

θεοφιλής 67286, 15; — 67299, 31; — 67312, 40; 43; — 67342, v.; — 67347, I, 4; 18.

Καθολικός 67283, II, 1 *et passim*.

κληρικός 67297, 10; — 67334, 12.

Κρείττων (ὁ) 67294, 13.

κυριακή 67296, 10; — 67297, 10; — 67328, I, 15; II, 15; III, 19 *et seq.* IV-XII; — 67334, 11.

Μαρία 67289, 1; — 67290, v.; — 67291, v. — Voir Index IX, Abréviations.

μάρτυς 67283, II, 2; 7; 8; — 67299, 51; — 67313, 55.

μονάζων 67140, 7; — 67283, III, 23; — 67286, 5; 15; — 67287, IV, 13; 14; — 67324, 6; — 67347, I, 5; 19.

μοναστήριον 67286, 3; 14; — 67288, VI, 4; — 67312, 38; 41; 54; 64; 71; 81; 94; 96; 107; — 67313, 37; — 67324, 4; 6; — 67325, IV, r., 25; — 67347, I, 3.

μοναχικός 67296, 11; — 67297, 11; — 67334, 13.

Οἰκονομεῖν 67298, 20; 44.

οἰκονόμος 67283, III, 22; — 67298, 34; 38; 43; 47 *et seq.*; — 67299, 48 (γενικός); 49 (ιδικός); 69; — 67307, 2; 14.

ομοούσιος 67298, 5; — 67299, 51.

ὅρος 67289, 4; — 67312, 39; 42; — 67325, I, r., 9.

Πανθέλος 67313, 55.

πανευσεβής 67352, v., 10.

παντοκράτωρ 67295, II, 15; — 67296, 5; — 67297, 5; — 67328, I, 4; II, 4 *et seq.* III-XII; — 67332, 7; — 67340, 67.

πανύψιστος 67348, 13.

πατήρ 67295, III, 11; 18; — 67342, v.

πρεσβύτερος 67283, II, 1; 2 *et passim*; III, 22; — 67286, 2; — 67288, III, 19; IV, 24; VI, 1; — 67296, 3; 15; 16; 20; — 67297, 3; 4; — 67298, 34; 38; 42; 45; 47 *et seq.*; — 67307, 2; 14; — 67324, 5; 18; — 67325, I, v., 14; VIII, r., 22; — 67327, 6; 12; 20; — 67328, VIII, 26; 27; IX, 29; 31; X, 28; 29; XI, 4; 26; 28; 30; XII, 29; 31.

προστώς 67286, 4; — 67289, 5; 18; — 67299, 39; — 67312, 80; 96.

Συντελικόν (?) 67179^{bis}, 50.

Σωτήρ 67294, 29.

Τριάς 67298, 5; — 67299, 52; — 67325, VIII, v., 13.

ὑποδιάκονος 67332, 9.

Φιλόχριστος 67289, v., 1.

Χριστός 67289, 1; 8; — 67290, v.; — 67291, v.; — 67299, 50; — 67322, 1. — Voir Index IX, Abréviations.

ÉDIFICES RELIGIEUX.

- ἅπα Ἀνουφίου (ἐκκλησία, nome Lycopolite), 67289, 16.
 Ἀποστόλων ἐκκλησία (à Aphroditò) 67283, II, 3.
 ἅπα Βίκτορος μάρτυρος (ἐκκλησία à Aphroditò) 67283, II, 8.
 Γενεαλίου (μοναστήριον à Aphroditò) 67288, VI, 4.
 ἅπα Ἐρμανῶτος (ἐκκλησία à Aphroditò?) 67283, III, 22; — 67288, VI, 5 (εὐκτήριον).
 ἅπα Ἐρουαγγίου (ἐκκλησία à Aphroditò) 67288, VI, 1.
 Εὐφροσύνου (ἐκκλησία à Aphroditò) 67329, 16.
 ἅπα Θεοδώρου (ἐκκλησία τοῦ.. μάρτυρος à Arabôn) 67313, 55.
 αἰγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐκκλησία (à Magdola) 67169^{his}, 49.
 Καθολικὴ ἐκκλησία (à Aphroditò) 67283, II, 1.
 Καινὴ ἐκκλησία (à Aphroditò) 67283, II, 9.
 ἅμα Μαρίας ἐκκλησία (à Aphroditò) 67283, II, 6.
 Μετανοίας (μοναστήριον à Alexandrie) 67286, 3; 14; — 67347, I, 3; 18.
 ἅπα Μηνᾶ μάρτυρος (ἐκκλησία à Aphroditò) 67283, II, 7.
 ἅπα Μιχαηλίου (εὐκτήριον à Aphroditò) 67297, 3.
 ἅπα Μουσαίου ἐκκλησία (à Aphroditò) 67283, II, 4; — 67288, VI, 1; — 67296, 3.
 ἅπα Μουσαίου (μοναστήριον, nome Hermoupolite) 67312, 42; 80.
 Νοτινὴ ἐκκλησία (à Aphroditò) 67283, II, 5.
 Ὁμονοίας (église ou monument public à Antinoé) 67309, 24.
 ἅπα Ὄνοφρίου (ἐκκλησία, nome Lycopolite) 67289, 16.
 Πινουτίανος (ἐκκλησία à Aphroditò) 67288, V, 33. Cf. ἅπα Πινουτίανος ἅγιος τόπος (à Aphroditò) 67328, XI, 4.
 ἅπα Προμᾶντος μάρτυρος (ἐκκλησία à Aphroditò) 67283, II, 2.
 Πταῖ (ἐκκλησία): voir Index II.
 ἅπα Ρωμανοῦ ἐκκλησία (à Aphroditò) 67283, II, 10.
 Σαβωρίου = Σαβουηρίου (couvent à Aphroditò) 67338, 3.
 ἅπα Σενούθου (μοναστήριον, nome Panopolite) 67312, 39; 54; 65; — (Atripe) 67338, 3.
 ἅμα Ταπολλῶτος (μοναστήριον à Arabôn) 67313, 37.
 Τεντυριτῶν πόλεως (ἐκκλησία) 67298, 19; 31; 37; 45 et seq.
 Φοιβάμμωνος μάρτυρος (monastère à Antinoé) 67299, 51.

V. QUESTIONS MILITAIRES.

- Ἀκτουάριος 67287, 2; 7; 8; IV, 14; 18; 21; 24; 27; — 67320, 2; — 67330, IV, 8.
 Ἀνατολή (κοῦρσον Ἀνατολῆς) 67359, V, r., 7; VI, 10.
 ἀννώνα 67287, 2.
 ἀριθμός 67320, 2; B, 6; — 67321, 4.
 Δηπουτᾶτος 67321, B, 10.
 δομεστικός 67330, IV, 6.
 Θαλασσα (κοῦρσον Θαλάσσης) 67359, II, r., 2; VI, 9.
 Κάστρον 67296, 3.
 κοῦρσον 67359, II, r., 1; 2; V, r., 7; VI, 9; 10.
 κοῦρσος 67359, II, r., 1.
 Ὀπτίων 67321, 9; B, 3; 9.
 Ρόγα 67287, 2.

Σπαθάριος 67354, I, 16.

στρατηλάτης 67289, v., 2; — 67316, r., 4.

στρατιώτης 67287, IV, 4; 11; — 67292, 2;
5; — 67320, 2; 3; B, 6; — 67325, II,
v., 8; — 67329, 11; 16; — 67330, II,
18; — 67359, III, v., 3; IV, r., 3; VI, 9.

στρατιωτικός 67296, 11; — 67297, 10; —
67321, 2; — 67334, 12.

Τίρων 67291, 3; 6.

τριβοῦνος 67287, II, 8; IV, 4; — 67288, III,
14; — 67320, 1.

τριβοῦνος (τῆς εἰρήνης) 67287, II, 4.

VI. IMPÔTS.

Ἀνώνα : voir Index V.

ἀστικά 67347, I, 19.

Δημόσια 67283, II, 22; 24; — 67287, 1; —
67291, 5; — 67307, 7; — 67314, 10; —
67325, I, v., 29; III, r., 1; 3; 5; v., 5;
10; IV, v., 1; 8; VI, 1; VII, r., 1; 3;
5; 8; v., 2; 19; 24; VIII, r., 2; 20; 25;
v., 15; 19; 23; — 67333, 15.

δημόσιον 67283, 6; 7; — 67284, 4; — 67286,
8; — 67307, 10; — 67321, B, 11; —
67329, 9.

διαγραφὴ 67325, VIII, v., 2; — 67359, II,
r., 4; v., 1; III-VI.

Εἰκοσταί 67280 B, 10; — 67286, 7; 18.

ἐκατοσταί 67286, 7; 18.

ἐμβολή 67280, B, 2; 11; — 67283, 15; —
67286, 5; 16; — 67300, 12; 13; — 67325,
II, r., 7; III, v., 2; VIII, r., 3; 16; —
67347, I, 5; — 67352, v., 2.

Κανονικός 67287, 4; — 67330, IV, 1; 9.

κανών 67284, 2; v., 1; — 67286, 5; 16; 18;
— 67325, VIII, v., 3; 9; — 67326, 10;
— 67327, 3; 9; 17; 25; 33; 40; —
67335, 2; — 67347, I, 9.

καμητικόν 67285, v., 1; — 67313, 19.

Ναῦλον 67286, 7; 18; 21; — 67287, 19; IV,
26; — 67300, 12; — 67325, I, r., 8; II,
r., 9; v., 23; III, v., 3; 4; VI, 2; VIII,
r., 2; — 67330, III, 16; 17; — 67347,
I, 10; 21.

ναυτικόν 67359, II, r., 2.

Συντέλεια 67169^{bis}, 68; — 67283, 7; —
67313, 20; — 67329, 6; 9; II, 5; 7;
10.

Χρυσικά (χρυσικόν) 67140, 15; 17; — 67287,
IV, 24; — 67289, 6; 8; — 67300, 12;
13; — 67330, IV, 1.

VII. POIDS, MESURES ET MONNAIES.

Ἀγγεῖον 67279, 19; — 67287, IV, 22; 27;
— 67289, 11; — 67320, B, 11 (?); 12.

ἄμμα 67169^{bis}, 45; 47; 48.

ἄρουρα 67140, *passim*; — 67169^{bis}, 41; 53;
70; — 67300, 17; — 67301, 16; — 67313,
42; — 67319, 6; 24; — 67325, I, r., 26;
v., 5; — 67326, 9; — 67327, 2; 8; 15;
16; 23; 32; 39; — 67329, 11; 12;
15; 16; 17; II, 1; 4; 6; 10; — 67333,
7.

ἀρτάλη 67279, 19; — 67286, 6; 10; 17; 20;

— 67289, 4; 10; 11; 13; 15; 18; 19;
— 67300, 14; — 67301, 30; 32; — 67303,
17; 18; — 67308, 2; 3; — 67320, B, 2;
10; — 67325, I, r., 5; 7; 8 *et seq.*; v.,
23 *et seq.*; II, r., 5; 14; 15; v., 3 *et seq.*;
— 67347, I, 6; 20.

ἀσάριον 67312, 47; — 67313, 9; — 67353,
v., A, 13.

Ἐξάμετρον 67303, 18.

Ζυγόν : voir Index X.

Ἰφι (ἰφιον μέτρον) 67308, 4; — 67325, I, r.,

- 10; 14; 23; 27; v., 5; 6; 25; 27; II, r., 3; 13; 17; 19 *et seq.*; v., 7; 16.
Κεράτιον 67169^{bis}, 57; — 67284, 3; v., 1; — 67285, 3; 4; — 67289, 6; 8; 9 *et passim*; — 67299, 40; — 67301, 29; 33; — 67302, 15; — 67305, 14; 17; 18; 19; — 67307, 9; 10; — 67309, 14; 18; 38; — 67310, v., 2; — 67314, III, 19; 21; — 67325, I, v., 30; II, v., 18; 21; 22; 24; 25; III, r., 1; 3; 4; 5; v., 6; 10; IV, v., 1; 2; 3; 4 *et seq.*; VI, 1; VII, r., 1; 2; 3; 4; 5; 6; 8; v., 3; 6; 9; 11 *et seq.*; VIII, r., 3; 4; 9 *et seq.*; v., 3; 4; 5; 6; 10 *et seq.*; — 67330, II, 2 *et seq.*; III, 2 *et seq.*; IV, 7; 9; — 67335, 3; — 67340, v., 28; — 67344, 10.
κέρμα 67287, II, 12; IV, 25; — 67330, III, 5.
κολοξόν 67300, 15; — 67347, II, v.
Λίτρα 67279, 19; — 67320, B, 11 (?) 12; — 67325, IV, r., 36; — 67339, 18; — 67340, 38; 65; v., 35; 121.
Μά(τιον) 67325, II, r., 3; 4; 16; 18; v., 3.
μόδιον 67325, III, v., 2; 4 *et seq.*
μόδιος 67285, v., 1; — 67325, II, r., 8; 9.
modius 67320, B, 10; — 67321, B, 7; 9; 10; 11.
Νόμισμα 67169^{bis}, 56; — 67279, 15; 16; — 67287, 2; 3 *et passim*; — 67288, II, 1 *et passim*; — 67289, 8; 13; 14; — 67291, 3; 6; 7; — 67298, 14; — 67299, 40; — 67305, 14; 18; 20; 23; 27; — 67306, 10; — 67307, 13; 16; — 67309, 32; 37; 38; 41; 43; 46; — 67310, 6; — 67311, 28; — 67312, 104; 108; — 67314, III, 3; — 67320, B, 10; 12; — 67325, I, r., 20; II, v., 18; 19; 21; 24; 25; — 67328, I, 17; 22; II, 17 *et seq.* III-XII; — 67330, II, 5; 8; 11 *et seq.* III, 13; 14 *et seq.*; IV, 2; 4 *et seq.*; — 67340, 7; 32; v., 28; 29; — 67359, II, r., 3; 4 *et seq.*; v., 1 *et seq.*; III-VI.
νομισμάτιον 67284, 3; v., 1; — 67299, 57; — 67301, 28; 33; — 67306, 5; 6; — 67307, 9; 10; — 67309, 13; 14; 18; — 67335, 3; — 67344, 9.
ὀβολός 67353, v., A, 14.
Ούγκία 67296, 13.
Τάλαντον 67309, 40.
τετραξεστιαιός (κάδος) 67314, 13.
τριμήσιον 67300, 16.
Χρόσινος 67169^{bis}, 58; — 67295, 31.

VIII. INDEX CHRONOLOGIQUE.

MOIS.

- Θώθ* 67286, 10; — 67287, 3; — 67289, 9; — 67325, VII, r., 2; VIII, v., 17; — 67327, 42.
Φαῶφι 67306, 1; — 67308, 4; — 67325, II, r., 2; v., 17; IV, v., 2; VII, v., 5.
Ἰθύρ 67287, 4; — 67289, 20; — 67325, VII, v., 7; — 67330, II, 5; — 67353, v., A, 2.
Χοίλακ 67287, 5; — 67302, 7; — 67325, II, v., 19; IV, v., 3; VII, v., 10.
Τύβι 67285, 4; — 67287, 6; — 67302, 2; — 67307, 1; — 67325, II, r., 27.
Μεχέρ 67169^{bis}, 3.
Φαμενώθ 67305, 11; — 67309, 2; — 67325, I, v., 30; VII, v., 13; VIII, r., 26.
Φαρμούθ 67287, 7; — 67312, 3; — 67325, II, v., 21; 22; III, r., 7; IV, r., 5; v., 5; 7; VII, r., 8.
Παχών 67303, 3; — 67305, 2; 8; — 67332, 3.
Παῦνι 67300, 1; — 67325, VIII, r., 5; — 67329, 1.
Ἐπίφι 67296, 1; — 67297, 1; — 67325, II, v., 23; — 67328, I, 1; 9; II, 1; 9 *et seq.* III-XII.

Μετοχή 67286, 21; — 67301, 4; — 67327, 11; 19; 26; — 67347, I, 7.	Δεκέμβριος 67321, 9; B, 4.
Σεπτέμβριος 67321, 9; B, 3.	Ἐπινέμησις : voir Index X.
Ὀκτώβριος 67321, 9; B, 3.	Ἰνδικίων : voir Index X.
Νοέμβριος 67321, 9; B, 4.	Νεομηνία : voir Index X.

CONSULATS.

Ἰπατείας Φλγ Ἰουστινιανοῦ 67328, I, 1; II, 1; III, 1; IV, 1 et seq. V-XII.	521
Ἰπατείας Φλγ Ὀλυμβρίου 67300, 1.	526
Ἰπατείας Φλαουίαν Ὁρέστου καὶ Λαμπαδίου 67301, 2; 3.	531
Ἰπατείας Φλαυίου Βελιταρίου 67296, 1; — 67297, 1.	535
Βασιλείας . . . Φλγ Ἰουστινιανοῦ . . . ἔτους εἰκοστοῦ ἔκτου, μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλγ Βασιλείου . . . ἔτους δωδεκάτου 67303, 1; — 67332, 1.	553
Βασιλείας . . . Φλαυίου Ἰουστινιανοῦ . . . ἔτους εἰκοστοῦ ἑννάτου, μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Βασιλείου . . . ἔτους τεσσαρεσκαίδεκάτου, 67302, 1.	555
Βασιλείας καὶ ὑπατείας . . . Φλαυίου Ἰουστίνου . . . ἔτους δευτέρου 67312, 1.	567
Βασιλείας καὶ ὑπατείας . . . Φλγ Ἰουστίνου . . . ἔτους τρίτου 67305, 1.	568
Βασιλείας καὶ ὑπατείας . . . Φλγ Ἰουστίνου . . . ἔτους τετάρτου 67169 ^{bis} , 1.	569
Βασιλείας καὶ ὑπατείας . . . Φλαυίου Ἰουστίνου ἔτους πέμπτου 67353, v., A, 1.	569
Βασιλείας . . . Φλαυίου Τιβερίου Μαυρικίου . . . ἔτους τρίτου 67325, IV, v., 1.	585

IX. ABRÉVIATIONS⁽¹⁾.

αγροφυλαχ/	αγροφυλακα.	Ατρεπ/	Ατρεπιτης.
αδεσπ/	αδεσποτου.	* αυ ^τ	αυτης.
adiut/	adjutore.	βαφ/	βαφενς.
adstant/	adstantibus.	βρωθεντ/	βρωθενταν.
αιδετ/	αιδεσιμότητος.	γενη ^{τα} /	γενηματων.
* ακ/κ ^τ	ακαταν.	γενναιοττ/	γενναιοτατος.
αμφ ^δ	αμφοδος.	γν ^υ /	γνυκου.
ανγνωστ/	αναγνωστης.	γρ ^ο /, χραμμ/	γραμματεος (sic) 67325, II, r., 10; γραμματι.
ανλ/	αναλωματος.	* δαπαν	δαπανη.
ανετ/	ανετος.	δανισθ/	δανισθεισας.
* απαργ	απαργυρισμος.	δεσπ/	δεσποτικων.
απηλ/	απηλιωτου.	δηλομ/	δηλομενοις.
απλικ/	απλικιταριος.	δηπ/	δηπουτατου.
αρακ/	αρακου.	* διαγρ ^α	διαγραφη.
αροτρ/	αροτριητου.		

⁽¹⁾ Les abréviations déjà signalées dans les Indices des tomes I et II n'ont pas été répétées ici; celles qui sont marquées de l'astérisque * proviennent du papyrus n° 67359 et sont d'époque arabe.

διακ/	διακονητων.	* κουρ ^σ	κουρους.
διασημωτς	διασημωτατος.	κτητ/	κτητορων.
* διαφορ ^ρ	διαφορους.	κωδικ/	κωδικιον.
* διηρ ^ρ	διηρεων.	λαχ ^ο	par erreur pour λαχς, λα- χανων.
διμοιρ/	διμοιρου.	λαμπρ ^ο /	λαμπροτατη.
d/	divit.	λεψαν/	λεψανης.
* δρ ^{ορ}	δρομωνων.	logς	logisterii.
εγγεγρ ^ρ	εγγεγραμμενους.	λογιζ/	λογιζομενοι.
* ει/	εις.	λ ^ο , λ ^ο	λογους, λογω.
εικ/	εικοστας (?) 67280, B, 11.	λοιπς	λοιπαδων.
εκθολ/	εκθολης.	μ, μ ^α /	ματιον, μοδιος.
ελαιουπολς	ελαιουπωλης.	μερ/	μερους.
ελλογι/, ελλογι ^α	ελλογιμοτατου.	μεταλ/	μεταλλαχης.
εντολ/	εντολικαριος.	μ ^α	μηνος.
επαρχ/	επαρχων.	μ ^α ς	μονα.
επιδ/	επιδημητικα.	ναλ/ (sic)	ναυλον.
* εποικ/, επ ^{υι} , επ,	εποικιον.	* ναυ ^τ	ναυται, ναυτων.
εσομς	εσομενα.	νοταρρ/	νοταριων.
ευκτ/	ευκτηριον.	ξ ^ο /	? 67289, v., l. 2.
ευστ ^α ς	ευσταθμα.	οι/κρ/	οινοκρεου.
ζ/	ζητει (?) 67325, I, v., 15.	ο	ομοιος (?) 67325, II, v., 3.
ζυ	ζυγω.	* ον ^τ	οντων.
ημερ/	ημερων.	οπτι/	οπτιωνι.
* θλα ^α	θαλασσης.	ορξιοπολ/	ορξιοπωλης.
ϡαυμς	ϡαυμασιότης.	ουτ—	ουτως.
ϡει/	ϡειου.	ουλ/? ου συλ/?	? 67296, 22.
Θν	Θεον.	* παγρ	παγαρχος.
* καλ ^α	καλαφατων.	* παραφυλλαγ	παραφυλλακη.
καλουμς	καλουμενης.	παλ/	παλαιου.
καμς, καμη ^λ	καμηλοι.	παρουσς	παρουσης.
καμηλιτς	καμηλιτης.	πατρικς	πατρικιω.
καυνακωποις	καυνακωποιος.	* πεμφ ^μ	πεμφθεντων.
καταστας	καταστατεις.	πεινθερ/	πεινθερος.
* καταβ ^θ	καταβληθεντων.	πειδιαδ/, πειδια ^δ	πειδιαδος, πειδιαδι.
κεκοσκινευμς	κεκοσκινευμενων.	πλοι/	πλοιον.
κελ/	κελευει.	πολυκ/	πολυκωνπιταις.
κεκτη	κεκτημενου.	πρ ^ο , π ^ρ	πορθμοις? προσθηκαις?
κεφαλ/	κεφαλαιωτης.	προγεγρς	προγεγραμμενω.
κεφαλαιω	κεφαλαιωτων.	προγεγρ ^ρ	προγεγραφα.
κλλ/	κληρονομοι.	προκ/	προκειται.
κομιζ/	κομιζεσθε.	προστς, προστ ^α	προσταγματος, προστατης.
corr.	corrector.	πρωτοκομς	πρωτοκομητων.
* κ/	κουρσου.		

σαλς, συναλς	συν ναυλοισ.
σεσς, σεσημς	σεσημειωμαι.
σπερ , σπερμαβς	σπερμαβολιας.
* στρ	στρατιωται.
* στομι ^ω	στομιων.
* σ ^ν	?
* τ, ττ, τ ^ω	της, του, των, τους.
τπντ	τα παντα.
τηλ/	τηλεως.
* χχ	τεχνηταν.
* τρ	τριηρων.
υφουεστς	υπερφουεστατω.

υποδς	υποδεκτη.
φαμ	φαμενωθ.
φαρ ^η	φαρμουθι.
φιλοχρ	φιλοχριστω.
φορμαρ	φορμαριας.
χ ^τ	χαιρειν.
χαρτουλαρ	χαρτουλαριος.
χοιρ	χοιρος, χοιριδιον.
χορτοσπερ ^{μς}	χορτοσπερμων.
χρυσ ^ο	χρυσοχορος.
χωμς	χωματος.

SIGLES ET SIGNES CONVENTIONNELS.




legi.

✠ n'est pas αρταβαι (67280, B, 9; 10; 11;

= t. II, p. 223) mais κριθς αρταβη.
 ✠ αρχεια? λιτραι? 67320, l. 11; 12.
 √^ο αρουρων.
 ✠ υπερ 67359, *passim*.

X. INDEX GÉNÉRAL⁽¹⁾.

Αἰῶνες: voir Index IV.

αἰώνιος 67352, v., 6.

αἰλαβῶς 67303, 7; 20.

αἰροχικός 67300, 13; — 67301, 26.

αἰροχος 67333, 17.

αγαθός 67310, 19; — 67314, 13; — 67321, 5.

αγανακτεῖν 67290, 3.

αγανάκτησις 67290, 12; — 67322, 4.

ἀγάπη 67314, III, 12.

ἀγαρευτής: voir Index III.

ἀγγεῖον: voir Index VII.

ἀγειν 67169^{bis}, 49; — 67282, 7; — 67283, 12; — 67295, 13; — 67299, 68; —

— 67314, III, 46; — 67340, v., 9.

ἀγήρως 67295, III, 2.

ἅγιος: voir Index IV.

ἀγκάλη 67295, III, 5.

ἀγνωμονεῖν 67314, III, 5.

ἀγνωμοσύνη 67309, 17; — 67310, 7; — 67314, III, 30.

ἀγοραστικός 67295, 27.

ἄγραφος 67282, 2; — 67314, 25.

ἀγρός 67303, 17; — 67313, 4; 10; 18.

ἀγροφύλαξ: voir Index III.

ἀρχιστεία 67312, 50.

ἀρχιστεύειν 67340, v., 11.

ἀγωγή 67312, 46; — 67330, II, 16.

ἀδέκαστος 67295, 5.

ἀδελφή 67294, 17; — 67314, II, 11.

ἀδελφός 67140, 13; — 67169^{bis}, 18; 28; — 67288, II, 1; 7; 12; 18; III, 3; 11; 34; 35; IV, 15; V, 1; — 67295, 18; III, 22;

⁽¹⁾ Les derniers Index ont été rédigés par mon confrère, M. Bernard Haussoullier. [G. M.]

- 67302, 5; — 67314, III, 8; — 67319, 16;
— 67322, 9; v., 1; — 67323, v., 1; —
67325, II, v., 12; 13; — 67326, 5; —
67329, 11; 15; — 67333, 7; 16; 21;
22; 27.
ἀδελφότης 67291, 5; — 67292, 1; — 67322,
2; — 67323, 10.
ἀδελσποτος 67140, 8.
ἀδιαλείπτως 67296, 11.
ἀδιανεμήτως 67312, 108; — 67313, 3.
ἀδικεῖν 67279, 4.
ἀδίκημα 67279, 10; — 67283, 10; — 67295,
25.
ἀδικία 67295, III, 9.
ἀδικως 67279, 24; — 67295, II, 2.
adstare 67329, 2.
ἀδυναστία 67333, 18.
αἰ 67169^{ba}, 38; 68; 73; — 67295, 13;
— 67309, 16; 30; — 67314, 23; —
67324, 7; — 67353, v., A, 17; 23; 31.
αἰζήμιον (τὸ) 67306, 13; — 67329, II, 9.
αἰδιόζεσθαι 67262, 6.
αἰτήτης 67352, v., 6.
αἰτητήτως 67353, v., A, 31.
ἀθάνατος 67279, 21; — 67295, III, 2.
ἀθετεῖν 67314, III, 26.
ἀθετητικός 67353, v., A, 12.
ἄθλιος 67279, 9.
αἰγιαλός 67313, 45.
αἰδέσιμος 67284, 1; — 67295, III, 22; —
67296, 2; — 67297, 2; — 67329, 13; II,
6; 7.
αἰδεσιμότης 67296, 12.
αἰδώς 67295, III, 22.
αἰθαλδεν, ἐμπεπρησμένον 67331, I, v., 3.
αἰνεῖν 67329, II, 5.
αἰρεῖν 67294, 15; 17; — 67309, 26; —
67325, I, v., 1.
αἰρετός 67314, II, 4.
αἰσθησις 67312, 13.
αἴσιος 67295, III, 34; — 67305, 5; —
67340, v., 26; — 67352, v., 2.
αἴστος 67295, III, 14.
αἰσχροός 67295, III, 10; — 67310, 12.
αἰτεῖν 67281, 4; — 67292, 1; — 67295, 6;
III, 6; — 67329, 7; 15; II, 3; 15.
αἰτησις 67281, 4; — 67329, II, 6.
αἰτία 67279, 24; — 67280, 4; — 67296, 14.
αἰχμᾶλως 67312, 69.
αἰώνιος 67169^{ba}, 2; 35; — 67295, II, 17;
— 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 8; —
67299, 53; — 67302, 1; — 67303, 1; —
67305, 2; — 67309, 2; — 67312, 2; —
67325, IV, v., 3; — 67328, I, 5; II, 5 *et*
seq. III-XII; — 67332, 1; 8; — 67340,
70; — 67353, v., A, 2; 29.
αἰώνως 67169^{ba}, 68; — 67313, 63.
ἀκαδημία 67295, 13.
ἀκαρπος 67313, 40.
ἀκαταγνώστως 67324, 7; — 67328, I, 12; II,
11 *et seq.* III-XII; — 67340, 43.
ἀκαταφρονήτως 67305, 10; — 67314, 29; III,
30; — 67333, 13.
ἀκάτιον 67359, II, v., 2; VI, 1; 9; 11.
ἀκέραιος 67309, 36.
ἀκύνητος 67295, II, 1; — 67312, 56; 61; —
67313, 6.
ἄκληρος (subst.?) 67353, v., A, 15.
ἀκοή 67295, III, 34.
ἀκολουθεῖν 67323, 17; — 67340, 17; 44.
ἀκολούθως 67310, 18; — 67314, II, 6; —
67321, 10; — 67327, 10; 24; — 67329,
10; II, 5.
ἀκούειν 67294, 26; — 67295, III, 13; —
67296, 19; 20; — 67302, 21; — 67303,
24; 25; — 67306, 20; — 67324, 19;
20; — 67328, III, 30; IV, 30; V, 29;
VII, 27; 28; VIII, 26; 28; IX, 30; 32;
X, 28; 30; XI, 29; 31; XII, 30; 32; —
67329, II, 2.
ἀκρίβεια 67312, 11.
ἀκριβής 67312, 52; — 67353, v., A, 5.
ἀκριβώς 67279, 5; — 67290, 5; — 67294,
21; — 67295, III, 29.
ἄκριτος 67311, 26.
ἀκρίτως 67305, 26.

ἀκρογεινία 67169^{bis}, 48; 71.
 ἄκρως 67353, v., A, 33.
 ἀκτουάριος : voir Index V.
 ἄκυρος 67328, I, 20; II, 19 *et seq.* III-XII.
 ἀκυρωσία 67306, 8; 15; 17; 18; 19.
 ἀκωλύτως 67299, 24; — 67300, 16; —
 67311, 24; — 67313, 63.
 ἄκων 67305, 12; — 67311, 28; — 67314,
 III, 4; — 67324, 6; — 67340, v., 121.
 ἀλήθεια 67295, 8.
 ἀλληλεγγύη 67296, 4; 9; 13.
 ἀλληλοι 67169^{bis}, 55; — 67279, 25; —
 67295, 19; III, 30; — 67296, 5; —
 67298, 1; 30; — 67299, 66; 67; —
 67311, 2; 10; 11; 13; 18; 19; 20; 22;
 — 67313, 28; — 67314, 15; 18; III, 1;
 46.
 ἄλλος 67294, 12; — 67299, 24; — 67323,
 5; 7; — 67329, II, 8; — 67333, 7; —
 67340, v., 39; 41; 94.
 ἀλλότριος 67295, 2; 4; 7.
 ἀλλοτριούν 67340, v., 113.
 ἀλλόφυλος 67288, III, 27.
 ἄλμη 67325, II, 16.
 ἀλόγως 67295, 2; II, 21.
 ἀλυσίδιον 67340, v., 30.
 ἄλυσις 67303, 15.
 ἄμα 67312, 68; 99; — 67313, 53; — 67314,
 III, 22; — 67329, II, 8; — 67353, v.,
 A, 25.
 ἄμα : voir Index IV.
 ἀμαθεία 67295, III, 27.
 ἄμαλλα 67331, III, v., 1; 2.
 ἀμαλλοδετήρες, οἱ τὰς ἀμαλλας δεσμοῦντες
 67331, III, v., 1.
 ἄμαξα 67279, 20; — 67303, 7; 13; 20.
 ἀμειώτως 67312, 86.
 ἀμέλεια 67314, 21.
 ἄμεμπτος 67281, 5.
 ἀμετάβλητος 67169^{bis}, 31.
 ἀμετάθετος 67314, III, 40.
 ἀμεταμέλητος 67314, III, 11.
 ἀμετανόητος 67169^{bis}, 30; — 67299, 29.

ἀμετανόητως 67313, 34.
 ἀμετάτρεπτος 67299, 28.
 ἄμμα : voir Index VII.
 ἀμοιβαῖος 67299, 47.
 ἀμπελος 67140, 9; 14; — 67333, 27.
 ἀμπελοφόριμος 67313, 43.
 ἀμφιβάλλειν 67295, 19.
 ἀμφιβολία 67305, 21; — 67313, 16.
 ἀμφιένυσθαι 67298, 3.
 ἀμφοδος (?) 67309, 23.
 ἀμφοτερος 67169^{bis}, 26; — 67296, 4; —
 67302, 5; — 67311, 9; — 67313, 12;
 17; 29; 30.
 ἀναβάλλειν 67291, 8.
 ἀνάγειν 67295, 25.
 ἀναγιγνώσκειν 67298, 42; 49; 64; 68.
 ἀναγκαῖος 67295, II, 6; — 67309, 12; —
 67333, 19.
 ἀναγκαῖως 67329, 7.
 ἀνάγκη 67169^{bis}, 32; — 67299, 27; —
 67304, 2; — 67310, v., 10; — 67312, 36;
 — 67353, v., A, 6.
 ἀναγνώστης : voir Index IV.
 ἀνάγραπτος 67295, III, 34.
 ἀνάγωγος 67305, 26.
 ἀναδέχεσθαι 67169^{bis}, 10; — 67295, II, 20;
 — 67296, 5; 6; — 67297, 7; — 67305,
 17; — 67328, I, 6; II, 6 *et seq.* III-XII;
 — 67332, 9.
 ἀναδιδόναι 67290, 10.
 ἀναδοχή 67305, 23.
 ἀναζήτησις 67295, II, 6.
 ἀναιρεῖν 67295, III, 33.
 ἀνακεφαλαίωσις 67359, VI, 8.
 ἀνακόλουθον 67310, v., 6.
 ἀναλαμβάνειν 67169^{bis}, 58; — 67279, 23;
 — 67314, 3; — 67328, I, 19; II, 19 *et*
seq. III-XII; — 67340, 58.
 ἀναλίσκειν 67333, 9.
 ἀναλογεῖν 67309, 26; 28.
 ἀνάλωμα 67287, 10; — 67301, 24; — 67311,
 21; — 67330, III, 14; 16; — 67340, 32.
 ἀναμφιβόλως 67314, III, 32.

- ἀναμμιλόγως 67301, 34; — 67310, v., 4.
 ἀναντιρρήτως 67314, II, 12.
 ἀναξ 67336, 1.
 ἀναπαλαίειν 67299, 42.
 ἀνάπαλιν 67313, 27.
 ἀνάρρυστις 67312, 69.
 ἀνασκαφή 67283, 16; — 67295, II, 5.
 ἀναστελλειν 67279, 10.
 Ἀνατολή: voir Index V.
 ἀνατροφή 67279, 26.
 ἀναφαιρέτως 67299, 6.
 ἀναφορά 67281, 3; — 67295, II, 17; — 67320, 2.
 ἀνεγκλήτως 67314, 24.
 ἀνεκφράστως 67283, 6.
 ἀνελκειν 67295, 24.
 ἀνελλιπῶς 67314, III, 17; — 67329, II, 8.
 ἄνεμος 67325, IV, r., 26; 27; 30; 32.
 ἀνεμπίστως 67299, 25; — 67313, 63.
 ἀνένοχλητος 67306, 13.
 ἀνέπαφος 67279, 5.
 ἀνεπίδανειστος 67309, 34.
 ἀνέρχασθαι 67330, III, 17.
 ἄνετος 67305, 26.
 ἄνευ 67296, 10; 11; — 67300, 17; — 67304, 1; — 67309, 30; — 67334, 12.
 ἀνέχειν 67290, 4; 11; — 67313, 21; — 67322, 6.
 ἀνεψιά 67295, 18.
 ἀνήκειν 67294, 27; — 67295, 23; — 67310, 16; — 67312, 73; — 67313, 30; — 67314, 34; — 67340, v., 11; 16.
 ἀνής 67279, 12; — 67294, 5; — 67295, 21; — 67299, 39; — 67310, 13; 17; — 67312, 71; 85; — 67314, II, 4; — 67320, 5; — 67321, 4; 6; 9; — 67333, 19; — 67340, 7; 57; v., 43.
 ἀνθρομολογεῖν 67299, 25; — 67314, III, 7; — 67340, 40.
 ἀνθρώπινος 67312, 36.
 ἀνθρωπος 67169^{bis}, 50; — 67283, 3; — 67290, 10; — 67294, 2; — 67295, 17; II, 14; 15; 18; 25; — 67298, 23; — 67306, 12; — 67319, 1; — 67359, VI, 3.
 ἀνιάν 67295, III, 11.
 ἀνίσχυρος 67328, I, 20; II, 20 *et seq.* III-XII.
 ἀνώνα: voir Index V.
 ἄνοδος 67302, 13; — 67309, 28.
 ἀνοίγειν 67302, 10; — 67309, 24; — 67313, 55.
 ἀνοικοδομεῖν 67299, 20.
 ἀνοίτο, ἀνώιτο, τελειοῖτο 67331, II, r., 17.
 ἀνορθοῦν 67295, 11.
 ἀνορυχή 67283, 16; — 67295, II, 5.
 ἀναποδιδόναι 67305, 20.
 ἀντέχειν 67281, 5.
 ἀντιβαίνειν 67340, v., 12.
 ἀντικαλλάττειν 67299, 24.
 ἀντιλέγειν 67314, II, 13.
 ἀντιλογία 67310, v., 3.
 ἀντίπαλος 67353, v., A, 10.
 ἀντιποιεῖν 67312, 17; — 67314, II, 13; — 67340, v., 9.
 ἀντιρρήτικὸς 67295, 1; 8; II, 17; 22; 24.
 ἄνυδρος 67169^{bis}, 42; 70; — 67301, 19; — 67327, 2; 8; 15; 23; 32; 39.
 ἀνύειν 67331, II, r., 17.
 ἀνυπαλλακτος 67309, 35.
 ἀνυπερβέτως 67302, 15; — 67308, 4.
 ἀνυπόθετος 67309, 34.
 ἀνυψοῦν 67279, 27.
 ἄνω 67302, 10; — 67323, 13.
 ἄνωθεν 67294, 1.
 ἀνωτέρω 67294, 14.
 ἀνωφελής 67314, III, 4.
 ἀξιόπιστος 67310, 13.
 ἄξιος 67169^{bis}, 56; — 67295, III, 22.
 ἀξιοῦν 67283, II, 10; III, 2; 23; — 67295, II, 25; — 67296, 19; — 67300, 20; — 67301, 37; — 67302, 19; — 67303, 23; — 67308, 6; — 67312, 87; — 67325, IV, r., 43; — 67327, 20; 43; 48; — 67328, I, 23; II, 22; IV, 29 *et seq.* V-XII; — 67329, 13.
 ἄξων 67303, 15.
 ἀόκνος 67328, I, 12; II, 11 *et seq.* III-XII.

- ἀόριστος* 67350 *a*, 3; — 67351, 8.
ἄπα : voir Index IV.
ἀπαγόμενοι 67353, *v.*, A, 4; 24.
ἀπαθής 67353, *v.*, A, 4.
ἀπαίδευτος 67353, *v.*, A, 23.
ἀπαιτεῖν 67279, 15; 16; 24; — 67291, 2;
 — 67299, 57; — 67310, *v.*, 3; — 67320,
 4; B, 5; — 67321, B, 1; — 67324, 6;
 — 67356, 3.
ἀπαιτήσιμος 67347, II, *v.*, 1.
ἀπαιτητής : voir Index III.
ἀπαλλάττειν 67311, 20; — 67322, 8.
ἀπαντᾶν 67294, 13.
ἀπανταχοῦ 67324, 9.
ἀπαξάπλως 67305, 10; — 67313, 59.
ἀπαξιῶν 67333, 22.
ἀπαράστατος 67169^{bis}, 20; — 67313, 33; —
 67340, *v.*, 94.
ἀπαράντητος 67280, 1; — 67295, II, 6.
ἀπαργυρίζω 67289, 13.
ἀπαργυρισμός 67289, 18; — 67359, III, *v.*,
 3; IV, *v.*, 3; VI, 9.
ἄσας 67169^{bis}, 38; — 67279, 11; — 67298,
 29; — 67299, 8; — 67303, 21; —
 67305, 11; 27; — 67309, 55; — 67310,
 16; — 67311, 23; — 67313, 50; —
 — 67314, 6; III, 6; — 67340, 34; 44;
 — 67353, *v.*, A, 9.
ἀπάτη 67169^{bis}, 32; — 67299, 27; — 67304,
 1; — 67310, *v.*, 10; — 67353, *v.*, A, 6.
ἀπεῖναι 67169^{bis}, 19; 28; — 67324, 8.
ἀπεντεῦθεν 67311, 20.
ἀπέρχεσθαι 67294, 11.
ἀπέχειν 67295, 6.
ἀπηλιώτης 67169^{bis}, 51; — 67302, 10; 11;
 — 67309, 22; 26; — 67313, 56; —
 67319, 24; — 67325, IV, *v.*, 29.
ἀπηλιωτικός 67325, IV, *v.*, 26.
ἀπηνής 67295, III, 10.
ἀπικιτάριος : voir Index III.
ἀπλῶς 67299, 20; — 67314, III, 36.
ἀποβάλλειν 67340, 36.
ἀποβίωσις 67314, 1.
ἀποβόλιμαῖος 67353, *v.*, A, 7; 17.
ἀπογίγνεσθαι 67306, 4; — 67340, *v.*, 44.
ἀπογράφειν 67329, 8.
ἀπογραφὴ 67329, 5; 10.
ἀποδεικνύειν 67281, 6; — 67310, 12.
ἀπόδειξις 67286, 8; 9; 19; 20.
ἀποδημίωσις 67353, *v.*, A, 30.
ἀποδιδόναι 67169^{bis}, 59; — 67295, III, 21;
 — 67302, 15; — 67305, 20; — 67306,
 7; — 67308, 3; — 67314, 3; III, 26.
ἀπόδοσις 67279, 13; — 67303, 6; — 67305,
 16; 19; — 67309, 20; 32; 43; 47; —
 67310, *v.*, 12; — 67314, 22; 24; II, 11;
 — 67340, *v.*, 122.
ἀποζυγή 67311, 4; 18; 29.
ἀποθνήσκειν 67324, 8.
ἀποκαθιστάναι 67303, 20.
ἀποκαλύπτειν 67295, II, 8.
ἀποκατάστασις 67295, II, 12; — 67303, 7.
ἀποκήρυξις 67353, *v.*, A, 4; 24.
ἀποκληρονόμος 67312, 50.
ἀπόκληρος 67324, 13.
ἀπόκρισις 67292, 8.
ἀπολαμβάνειν 67297, 11.
ἀπολαύειν 67294, 19.
ἀπολείπειν 67297, 8; — 67328, I, 13; 15;
 II, 13; 15 *et seq.* III-XII.
ἀπολειπουργεῖν 67313, 2.
ἀπόλειψις 67296, 13; — 67328, I, 17; II,
 16 *et seq.* III-XII.
ἀπολλύναι 67306, 7.
ἀπολογεῖσθαι 67314, III, 20.
ἀπολογία 67295, III, 27.
ἀπολύειν 67298, 44; 49 *et seq.*; — 67333, 14.
ἀπονέμειν 67294, 4; — 67314, II, 10; —
 67340, *v.*, 76.
ἀποπλήρωσις 67314, 31.
ἀποπραπιόσιτος : voir *πραπιόσιτος*.
ἀπορεῖν 67283, 7; 11; — 67291, 4.
ἄπορον 67313, 22.
ἄπορος 67287, 19.
ἀποσπᾶν 67279, 18; — 67299, 16.
ἀποστέλλειν 67280, 5; — 67282, 10; —

- 67291, 2; 6; — 67320, 6; — 67321, 11;
— 67323, 9.
ἀποστενάζειν 67294, 29.
ἀποστρέφειν 67298, 23; — 67323, 15.
ἀποσχοινίζειν 67295, 19.
ἀπότακτος 67299, 39; — 67301, 20; 25.
ἀποτάσσειν 67292, 8; — 67353, v., A, 16.
ἀποτιθέναι 67291, 7; 11.
ἀποτίμησις 67312, 69; 75.
ἀποτολμᾶν 67295, 5; 7.
ἀποτρέπειν 67283, 13.
ἀποτρέφειν 67340, 60.
ἀποτροφή 67283, 8; — 67305, 14 (?).
ἀπουσία 67340, v., 47.
ἀποχή 67284, 4; 6; 7; v., 1; — 67307, 12;
15; — 67326, 14; 17; — 67327, 10; 12;
18; 19; 26; 28; 34; 35; 41; 43; 48.
ἄπρατος 67309, 34.
ἀπροκρίτως 67320, B, 6; — 67321, B, 5.
ἀπρονόητος 67295, 2.
ἄπτειν 67295, III, 16.
ἄπτατος 67314, II, 5.
ἄρακος 67301, 29; 32; 34.
ἀργός 67352, v., *init.*; 8.
ἀργύριον 67309, 40.
ἄργυρος 67340, v., 96.
ἀργυροῦς 67340, v., 36.
ἀρέσκειν 67305, 18.
ἀρημένος, βεβλαμμένος 67331, II, v., 6.
ἀριθμός 67314, 17; III, 8; — 67324, 11.
ἀριθμός: voir Index V.
ἀριστήριον 67302, 10.
ἄριστος 67296, 12; — 67309, 25; — 67340,
v., 45.
ἀρκεῖν 67291, 5; — 67295, 22; 30; — 67312,
92.
ἀρμόδιος 67283, 4.
ἀρμονία 67311, 12.
ἀρμόττειν 67294, 26; — 67305, 18.
ἀροτρητής: voir Index III.
ἄρουρα: voir Index VII.
ἀρουραίων 67329, II, 8.
ἀρόραγής 67299, 59.
ἀρόρηκτος 67283, 10.
ἀρόρωστία 67314, 26; III, 29.
ἄρσην 67313, 66.
ἄρταξ: voir Index VII.
ἄρτα 67291, 2; — 67295, III, 30.
ἀρτίως 67340, v., 9.
ἀρχαῖος 67169^{ba}, 71; — 67313, 41.
ἄρχειν 67279, 9; — 67325, IV, v., 39; —
67332, 3.
ἀρχή 67279, 15; — 67295, 3; III, 7; —
67305, 2; — 67312, 27; — 67353, v., A,
23.
ἀρχιδιάκονος: voir Index IV.
ἀρχιμανδρίτης: voir Index IV.
ἀρχοντικός 67289, 8; — 67291, 13.
ἄρχων: voir Index III.
ἀσαλευτος 67299, 43; 45; 60.
ἀσεβεῖν 67295, 11.
ἀσεβής: voir Index IV.
ἀσέλγεια 67305, 15; — 67310, 14.
ἀσκητικός 67294, 16.
ἀσκός 67331, II, v., 2.
ἄσπλαγχος 67353, v., A, 11.
ἀσσάριον: voir Index VII.
ἀστικός: voir Index VI.
ἀσφαλεια 67169^{ba}, 11; 29; — 67284, 4; —
67286, 7; 18; — 67305, 7; 24; — 67306,
15; — 67307, 11; — 67308, v.; —
67309, 11; 19; 44; 50; — 67310, 4; v.,
8; 11; — 67314, III, 47; — 67325, III,
v., 6; — 67326, 12; — 67327, 10; 18;
25; 34; 41; — 67329, II, 12; 13.
ἀσφαλής 67310, 3.
ἀσχημονεῖν 67295, 21.
ἀσώματος 67299, 14.
ἀταπία 67305, 16.
ἀταξία 67305, 13; 22; — 67310, 12; 14.
ἀτοκί 67309, 19.
ἄτρωτος 67299, 43.
Λύγουστος: voir Index III.
αὐθαρέτως 67300, 6; — 67302, 6; — 67305,
7; — 67328, II, 4 *et seq.* III-XII; —
67332, 7; — 67340, v., 93.

αὐθεντεία 67314, 5.
 αὐθεντικός 67313, 56.
 αὐθις 67340, 71; v., 27.
 αὐλή 67302, 8; — 67309, 27.
 αὐξάνειν 67295, III, 15.
 αὐτμήν, πνοήν 67331, II, r., 16.
 αὐτοκασίγητος 67313, 65.
 αὐτοκίνητος 67313, 6.
 αὐτοκράτωρ : voir Index III.
 αὐτουργία 67333, 15.
 ἀφαιρεῖν 67279, 18.
 ἄφατος 67279, 6; — 67283, 10.
 ἄφεςις 67312, 77; 86.
 ἀφικνεῖσθαι 67169^{bis}, 17; — 67352, v., 5.
 ἄφιξις 67321, 7.
 ἀφιστάναι 67310, 13; — 67323, 8.
 ἀφορίζειν 67320, 3.
 ἀφορμή 67283, 5; — 67310, v., 3.
 ἀφροντίστως 67295, III, 31.
 ἄχρηστος 67283, 17.
 ἄχρι 67303, 16; — 67309, 42; 47; — 67314, II, 11; — 67320, 4; B, 6; — 67321, B, 5.
 ἀχυροθήκη(?) 67279, 18.
 ἀψευδής 67340, v., 45.
 ἀψικορία 67310, 17.
 Βαρβαρικός 67321, 5.
 βάρβαρος 67283, 5.
 βάρος 67333, 15.
 βασιλεία 67169^{bis}, 1; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67309, 1; — 67312, 1; — 67325, IV, r., 1; — 67332, 1; — 67353, v., A, 1.
 βασιλεύς : voir Index III.
 βαφεύς : voir Index III.
 βδελύττεσθαι 67353, v., A, 16.
 βέβαιος 67300, 18; — 67301, 34; — 67302, 17; — 67303, 21; — 67306, 16; — 67309, 51; — 67310, v., 9; — 67311, 30; — 67314, III, 41; — 67324, 15; — 67325, IV, r., 41; — 67353, v., A, 36.
 βεβαιούν 67169^{bis}, 55.
 βεβαίως 67312, 102.

βεβαίως 67169^{bis}, 11; — 67312, 23.
 βελτίων 67299, 21.
 βῆμα 67294, 13.
 βία 67169^{bis}, 32; — 67299, 27; — 67304, 1; — 67310, v., 10; — 67353, v., A, 5.
 βιάζειν 67295, III, 12.
 βιαιώς 67279, 18.
 βιβρώσκειν 67319, 1.
 βίος 67294, 10; 15; — 67295, 15; III, 3; 14; — 67311, 12; — 67312, 11; — 67313, 2; — 67314, III, 14.
 βιοῦν 67283, 14; — 67295, 10; 18; — 67352, v., 6.
 βίωσις 67305, 8; 12.
 βλέπτειν 67290, 4; — 67295, II, 20; — 67329, 7; II, 6; — 67331, II, r., 6.
 βλήσις 67279, 25 (?).
 βοήθεια 67281, 5; — 67282, 6.
 βοηθεῖν 67289, 8.
 βοηθός 67353, v., A, 9.
 βοηθός : voir Index III.
 βοϊκός 67279, 18.
 βοοστάσιον 67299, 12; 35.
 βορινός 67325, IV, r., 32.
 βορῆς 67302, 11; — 67325, IV, r., 26.
 βοσκή 67325, IV, r., 34.
 βόσκημα 67300, 16; — 67319, 1; — 67325, IV, r., 19; 23; 38.
 βούλεσθαι 67279, 6; — 67283, 2; — 67289, v., 3; — 67290, 7; — 67294, 10; — 67295, 14; 23; 29; II, 1; 19; — 67299, 18; 24; 53; — 67301, 20; — 67302, 6; 16; — 67305, 8; 22; — 67309, 17; — 67310, 7; v., 7; — 67311, 24; — 67312, 22; 30; 38; 52; 63; 70; 79; 87; 92; 99; 102; 104; 111; — 67313, 22; — 67323, 6; — 67324, 2; 9; — 67329, 14; II, 3; — 67340, 18; 45; v., 61; 72.
 βούλησις 67169^{bis}, 31; — 67299, 28; — 67312, 25; — 67333, 12.
 βραβεύειν 67353, v., A, 31.
 βραδέως 67297, 4; — 67306, 3.
 βραχύς 67295, 12.

Γαληνός 67169^{bis}, 35.
 γαμῆρος 67288, V, 26; — 67328, IV, 9.
 γαμνή 67279, 7; — 67288, V, 5; — 67295, 18; — 67305, 6; — 67310, v., 6; — 67312, 74; — 67325, I, r., 25; — 67330, II, 13; — 67339, 3.
 γαμικός 67310, 5; v., 9; — 67311, 21; — 67340, 72.
 γάμος 67310, 2; 5; — 67311, 11; 21; 23; — 67340, v., 26.
 γειτνία 67169^{bis}, 54.
 γείτων 67169^{bis}, 47; 52; — 67325, IV, r., 22; 33.
 γένημα 67280, B, 5; — 67301, 20; — 67303, 12; 16; — 67307, 6; — 67325, I, r., 2; v., 2.
 γενικός 67299, 48; 69.
 γενικῶς 67169^{bis}, 15; — 67303, 19; — 67310, 8; — 67314, III, 24; 48.
 γενναῖος 67295, II, 11; — 67320, 2; B, 5; — 67321, B, 2.
 γενναῦν 67289, 1; — 67290, v.; — 67291, v.; — 67295, 18. Voir Index IX. Abréviations.
 Sigles et signes conventionnels.
 γένος 67312, 49; — 67340, v., 10.
 γεουχεῖν 67169^{bis}, 6.
 γεραιότης 67279, 26; — 67333, 18.
 γεωργεῖν 67300, 10; — 67301, 21.
 γεωργία 67301, 19.
 γεωργικός 67301, 22.
 γεώργιον 67307, 8; — 67319, 15; — 67325, IV, r., 19; 24; 26; 27; 29; 30; 32.
 γεωργός : voir Index III.
 γῆ 67169^{bis}, 42; 70; — 67301, 19; — 673.3, 43; — 67325, I, r., 15; 17; 29; — 67327, 2; 23; 32.
 γήδιον 67329, 3; 8.
 γῆρας 67314, 27.
 γηροβοσκαῖν 67314, III, 28.
 γηροκόμος 67353, v., A, 9.
 γίγνεσθαι 67169^{bis}, 54; 57; — 67279, 16; — 67280, 1; — 67281, 4; — 67282, 4; 7; — 67283, 4; 9; — 67284, 4; — 67285,

v., 1; — 67286, 7; 18; — 67289, 13; 14; — 67292, 5; — 67294, 11; 15; 22; — 67295, 7; 10; 21; 26; II, 1; 3; 5; 11; 14; 18; III, 35; — 67297, 4; — 67301, 33; — 67302, 15; — 67307, 10; — 67308, 2; — 67309, 14; — 67310, 18; — 67312, 6; 31; 51; — 67313, 17; — 67314, 28; II, 6; — 67320, B, 8; — 67321, 6; B, 6; — 67325, II, r., 9; v., 14; III, r., 1; 4; 6; v., 3; 4; 6; 10; IV, v., 2; 3; 4; 5 *et seq.*; VI, 1; VII, r., 2; 4; 6; v., 3; 6; 9 *et seq.*; VIII, r., 4; 21; v., 4; 6; 10; 15; 20; 24; — 67329, 4; II, 4; 11; — 67333, 20; — 67340, 56; v., 42; — 67347, I, 21; — 67353, v., A, 10; 12; 19; — 67359, II, r., 3; 4 *et seq.*; v., 1 *et seq.*; III-VI. — Voir Index IX. Abréviations.
 γιγνώσκειν 67295, 22; — 67298, v., 13.
 γλῶσσα 67295, III, 28.
 γναφεύς : voir Index III.
 γνησίος 67296, 7; — 67302, 5; — 67305, 10; — 67310, 2; — 67311, 12.
 γνησίως 67310, 9.
 γνῦκος : voir κνήκος.
 γνώμη 67169^{bis}, 11; — 67299, 29; — 67329, 8; — 67353, v., A, 12.
 γνώσις 67140, 1; — 67280, 4; — 67320, 5; — 67321, 10; — 67322, 2; 8; — 67329, II, 7; — 67340, v., 25.
 γονεύς 67295, 20; 31; — 67302, 5; — 67313, 8; 18; — 67353, v., A, 33.
 γονικός 67169^{bis}, 41; — 67340, v., 7; 49; 96.
 γράμμα 67279, 18; — 67282, 5; — 67283, II, 10; 18; 20; 24; III, 2; 23; — 67291, 13; — 67292, 1; — 67295, III, 24; 29; — 67296, 19; — 67300, 20; — 67302, 9; 19; — 67303, 23; — 67308, 6; — 67311, 29; — 67312, 22; — 67314, III, 41; 43; — 67323, 9; 12; — 67325, IV, r., 44; — 67327, 20; 29; 36; 43; 49; — 67328, I, 24; II, 22; IV, 29; V, 27; VI, 26; XII, 28; — 67333, 6.

γραμματεῖον 67169^{bis}, 10; — 67289, 4.
 γραμματεῖς: voir Index III.
 γραμματηφόρος 67323, 9; — 67356, 1.
 γραμματικός: voir Index III.
 γράφειν 67283, II, 10; 18; 19; 20; 21; 24;
 III, 2; 23; — 67286, 10; 21; — 67290,
 8; 11; 13; — 67291, 4; 9; — 67292, 1;
 3; — 67295, III, 32; — 67296, 19; 20;
 — 67300, 20; 22; — 67301, 38; 39;
 — 67302, 19; — 67303, 23; 26; —
 67306, 21; — 67307, 17; — 67308, 4;
 6; 7; — 67312, 22; — 67323, 4; —
 67324, 10; — 67325, IV, r., 43; VIII, r.,
 5; — 67327, 20; 29; 30; 36; 43; 48; —
 67328, I, 24; II, 22; IV, 29; V, 27; VI,
 26; XII, 28; — 67335, 7; — 67347, I, 7.
 γραφή 67324, 15.
 γυμνός 67305, 26.
 γυναικεῖος 67340, v., 32; 41; 78.
 γυνή 67295, II, 10; — 67310, 16; v., 7; —
 67312, 76.
 Δαίμων: voir Index IV.
 δακτυλίδιον 67340, v., 31.
 δανείζειν 67309, 12; — 67325, II, v., 8.
 δάνειον 67305, 18; 23; — 67309, 34.
 δανειστής 67305, 15.
 δαπανᾶν 67312, 62; — 67352, r., 6.
 δαπάνη 67359, II, r., 4; v., 1; III-VI.
 δέησις 67279, 2; v., 1; — 67291, 2.
 δεῖδειν 67312, 9.
 δεικνύναι 67310, 18; — 67321, 7.
 δεῖν 67282, 4; — 67294, 26; — 67295, II,
 7; 12; — 67314, 29; — 67340, 35.
 δεινότης 67295, III, 26.
 δεκανεία 67328, I, 7; II, 7 *et seq.* III-XII.
 δεξαμενή 67300, 8; 17.
 δεσμός 67331, III, v., 4.
 δεσμοῦν 67331, III, v., 2.
 δεσπάζειν 67313, 52.
 δεσποῖνα: voir Index III.
 δεσποινικός 67283, 3.
 δεσποτεία 67169^{bis}, 39; — 67309, 34; —
 67314, 5.

δεσπότης: voir Index III.
 δεσποτικός 67287, IV, 29; — 67309, 13; —
 67310, 6; — 67313, 63.
 δέχεσθαι 67281, 4; — 67282, 5; — 67291, 13;
 — 67295, II, 23; — 67307, 3; — 67320,
 4; — 67321, 8; — 67325, I, r., 1; II, v.,
 4; 10; — 67326, 6; — 67327, 7; 14;
 22; 31; 38; 45.
 δηλαδή 67305, 26; — 67320, B, 8; — 67321,
 B, 6; — 67327, 44; — 67328, III, 31.
 δηλός 67329, II, 11.
 δηλοῦν 67169^{bis}, 12; 48; — 67294, 15; —
 67303, 7; — 67311, 8; — 67340, v., 25.
 δημέκδικος 67353, v., A, 26.
 δημοσιεύειν 67287, IV, 9; — 67295, 9; —
 67312, 26. Voir Index III, s. v. δημοσιεύων.
 δημόσιον: voir Index VI.
 δημόσιος 67169^{bis}, 47; 48; 57; 73; —
 67281, 5; — 67283, 4; — 67295, 9; —
 — 67297, 10; — 67300, 12; — 67309,
 14; 15; 36; — 67313, 21; — 67314,
 19; — 67325, III, r., 1; 2; 3; 4; 6; v.,
 6; 10; IV, v., 8; VI, 1; VII, r., 3; 4;
 5; 6; v., 20; VIII, v., 20; 23; 24; —
 67328, I, 11; II, 10; VI, 16; VII, 15;
 VIII, 15 *et seq.* IX-XII; — 67329, 5;
 6; 7; 8; 9; 14; 15; II, 3; 4; 5; 6; 8;
 9; 13; — 67340, v., 47; — 67352, v., 2;
 — 67353, v., A, 6; 25.
 δημόσιος (substantif): voir Index III.
 δηπουτᾶτος: voir Index V.
 διαβεβαιοῦν 67299, 49.
 διάγειν 67294, 3; 17; — 67303, 5; — 67305, 3.
 διαγορεύειν 67310, 3; — 67312, 28.
 διαγραφή: voir Index VI.
 διαδέχεσθαι 67294, 18.
 διάδημα 67279, 22.
 διαδιδόναι 67312, 69; 75; — 67320, 4; 5.
 διαδικασκαλία 67295, 29.
 διάδοσις 67309, 17; — 67312, 63; 70; 77;
 83; 99.
 διαδοχή 67169^{bis}, 41; — 67295, 26; —
 67313, 49.

διάδοχος 67283, III, 9 (?) — 67299, 8; 37;
 — 67313, 62; — 67340, v., 13; — 67344,
 7.
διάθεσις 67295, 19; — 67310, 1.
διαθήκη 67312, 8; 14; 18; 21; 34; 98;
 110; — 67324, 8; 10; 12; 14; 17; 18;
 19; 20; — 67353, v., A, 36.
διαθηκιμαῖος 67333, 6.
διαίρειν 67313, 7; — 67314, 14.
διαίρεσις 67313, 29; 33.
διακάτοχος 67299, 8; 37; — 67313, 62; —
 67340, v., 13.
διακεῖσθαι 67169^{bis}, 42; 72; — 67295, III,
 31; — 67301, 16; — 67302, 9; — 67304,
 4; — 67307, 5; — 67309, 23; — 67312,
 58; 60; 65; 90; — 67313, 5; 35; 54;
 — 67314, 2; 10; II, 8; — 67319, 12;
 — 67327, 2; 15; 23; 32; — 67329, 4;
 — 67333, 8.
διακονητής: voir Index IV.
διάκονος: voir Index IV.
διαλαλία 67281, 4.
διαλύειν 67311, 20.
διάλυσις 67311, 4.
διαλυτικός 67311, 7.
διαμερίζειν 67313, 15.
διαμονή 67169^{bis}, 34; — 67279, 27; — 67298,
 6; — 67328, II, 5 *et seq.* III-XII.
διάνοια 67169^{bis}, 32; — 67299, 29; — 67353,
 v., A, 5.
διαπέμπειν 67353, v., A, 6.
διαπιπράσκειν 67312, 68; 75.
διάπρασις 67169^{bis}, 20.
διαπράττειν 67294, 26; — 67340, 47; —
 67353, v., A, 32.
διάσημος 67309, 5.
διαστολή 67312, 48; — 67314, III, 36.
διασπείρειν 67312, 14; — 67340, v., 73.
διατάσσειν 67313, 31.
διατιθέναι 67312, 9.
διατρέφειν 67310, 9.
διατυπῶν 67312, 10; 30; — 67314, 17; —
 67353, v., A, 30.

Catal. du Musée, n° 67279.

διατύπωσις 67312, 49.
διαφέρειν 67302, 8; — 67309, 21; — 67312,
 50.
διάφορος 67286, 2; 13; — 67295, 27; —
 67313, 10; 40; — 67319, 1; — 67325,
 I, v., 2; v., 2; — 67327, 8; 16; —
 67340, v., 9; 32; — 67347, I, v., 2; —
 67359, II, v., 1.
διαχρύσους 67340, v., 31; 32.
διδασκαλία 67283, II, 1; 2 *et passim*.
διδασκαλικόν 67283, II, 25; 26; III, 22; 24.
διδάσκαλος 67295, 15.
διδάσκειν 67279, 8; — 67282, 2; — 67283,
 3; — 67290, 1; — 67295, 16; — 67320, 2.
διδόναι 67279, 17; — 67284, 1; 2; — 67285,
 1; — 67289, 12; — 67295, 25; —
 67298, 36; — 67299, 38; 55; 67; —
 67300, 13; — 67302, 14; 18; — 67303,
 17; — 67309, 54; — 67312, 102; 110;
 112; — 67314, 30; III, 45; — 67323,
 12; — 67325, I, v., 29; II, v., 14; III,
 v., 1; 3; 5; 6; v., 5; 10; IV, v., 35; v.,
 1; 8; VI, 1; VII, v., 1; 2; 5; 8; v., 1;
 18; 23; VIII, v., 1; 2; 19; 24; v., 7; 14;
 18; 22; — 67329, II, 10; — 67335, 1;
 1; — 67353, v., A, 20.
διεκδικεῖν 67299, 14.
διηγείσθαι 67283, 10.
διηνεκής 67169^{bis}, 65.
διηνεκῶς 67169^{bis}, 20; — 67313, 63; —
 67340, v., 122.
διήρης 67359, II, v., 2; VI, 9.
δικαιολογία 67295, II, 13.
δίκαιον 67169^{bis}, 16; 40; 70; — 67294, 18;
 — 67295, 24; — 67298, 18; 25; 30;
 37; 39; 40; 43; — 67299, 4; 5; 9;
 14; 17; 23; 30; 36; 38; — 67300,
 9; — 67302, 9; 12; 13; 17; — 67305,
 25; — 67309, 21; 27; 45; — 67310, v.,
 13; — 67312, 38; 41; 46; 54; 64; 66;
 71; 80; 88; 91; 93; — 67313, 39; 57;
 63; — 67314, III, 25; 49; — 67333, 7;
 — 67340, v., 8.

δικαιοπραγής 67279, 11.

δικαίος 67169^{bis}, 30; — 67279, 6; — 67295, 23; 27; II, 21; III, 4; — 67313, 16; 27; 33; 50; — 67314, III, 11; — 67325, IV, v., 37; — 67352, v., 10.

δικαίως 67324, 14; — 67333, 9; — 67353, v., A, 21.

δικαστήριον 67281, 3; 5; — 67282, 2; 4; 7; — 67295, 6; 9; II, 8; 18; 20; 23; — 67311, 26; — 67314, II, 15; — 67320, 2.

δικαστής 67295, II, 12; — 67353, v., A, 22.

δικαστικός 67281, 4; — 67320, 5; 6; — 67321, 8; 10.

δίκελλα 67295, II, 5.

δίκη 67169^{bis}, 16; — 67295, 23; — 67305, 21; — 67309, 54; — 67310, v., 3; — 67314, 25; III, 33; 49; — 67328, III, 33.

dicere 67329, 3; II, 3; 12; 13; 15.

δίμοιρος 67279, 26; — 67325, III, v., 8; 11; VII, v., 6; VIII, v., 22.

διοικεῖν 67333, 8.

διοίκησις 67298, 21; — 67304, 3; — 67313, 27; — 67321, 5; — 67340, v., 42; 49.

διοικητής : voir Index III.

διόλου 67310, 18; — 67314, 23.

δίπτυχος 67340, v., 29.

δισσός 67311, 3; — 67324, 15.

δίστεγος 67302, 8.

δύχα 67305, 21; — 67309, 17; — 67310, 7; 17; — 67314, 24; III, 32; — 67340, 36; — 67353, v., A, 5.

δίχωρος 67340, v., 41.

δοκεῖν 67295, II, 23; III, 15; — 67299, 21; — 67310, 2; — 67312, 28; 52; — 67313, 28; 51; — 67314, III, 6; — 67324, 2; 14; — 67340, 36; — 67353, v., A, 22.

δόκιμος 67309, 13; — 67310, 6.

δοκιμοῦν 67312, 84.

δοκός 67330, II, 9; 14; 27; 28; III, 3; 7; 8.

δόλος 67169^{bis}, 32; — 67299, 27; — 67304, 1; — 67310, v., 10; — 67324, 9; — 67353, v., A, 5.

δομεστικός : voir Index V.

δονεῖν 67331, III, v., 17.

δόξα 67295, 13.

δόσις 67305, 15; — 67312, 85; — 67314, III, 23.

δουκιανός 67283, 3.

δουκινός 67305, 5; — 67309, 25; — 67312, 5; — 67330, III, 14.

δουλεία 67294, 15.

δουλῆς : voir Index III.

δούλος : voir Index III.

δουλοχείρων 67353, v., A, 18.

δούξ : voir Index III.

δράγμα 67331, v., 3; 5.

δρόμων 67359, II, v., 2; VI, 1; 9; 11.

δύναμις 67295, 14; — 67298, 41; — 67299, 47; 57; 60; — 67311, 3; — 67312, 20; 23; 24; 32; — 67324, 12; — 67333, 20; — 67340, 72; v., 123.

δύνασθαι 67283, 10; — 67290, 6; — 67291, 4; — 67294, 3; — 67299, 6; — 67305, 15; 17; — 67313, 13; — 67314, 20; 21; II, 12; 13; — 67333, 14; 26; — 67340, v., 12.

δυνατός 67291, 7; — 67305, 11; — 67310, 10.

δυσπραγία 67305, 15.

δυστροπία 67295, 4.

δυστρέπως 67295, 11.

δυσωπεῖν 67298, v., 26.

δῶμα 67302, 8.

δαμάτιον 67309, 27.

δαρεά 67279, 26; — 67310, 5; — 67340, v., 92.

δαιραστικός 67340, v., 123.

δαρεῖν 67340, v., 95.

ἔαν 67291, 12; — 67295, 22; II, 6; — 67340, 34.

ἐγγράφειν 67311, 29; — 67324, 17.

ἐγγράφος 67169^{bis}, 13; 20; 29; — 67294, 21; 24; — 67305, 7; — 67306, 8; — 67309, 11; — 67310, 4; — 67311, 3; 17; 25; — 67312, 8; — 67313, 29; — 67333, 12; — 67352, v., 4.

ἐγγυᾶσθαι 67169^{lia}, 10; — 67296, 6; 16;
 17; — 67297, 7; — 67303, 6; — 67328,
 I, 6; 22; II, 6; 21 *et seq.* III-XII; —
 67332, 8.
 ἐγγύη 67296, 19; 20; — 67328, I, 19; II,
 19 *et seq.* III-XII.
 ἐγγυητής 67296, 9; — 67303, 6; 29; —
 67328, I, 17; II, 16 *et seq.* III-XII.
 ἐγγύθεν 67302, 11.
 ἐγγύς 67310, v., 6; — 67313, 54.
 ἐγκαλύπτειν 67295, 12.
 ἐγκαρπος 67313, 40.
 ἐγκείσθαι 67314, III, 6.
 ἐγκλημα 67299, 63.
 ἐγκρατής 67295, 1.
 ἐγχεῖρειν 67352, v., 4.
 ἐγχείρημα 67299, 56.
 ἐδικτον 67295, I, 3; II, 19.
 ἐδνον 67310, 5; — 67311, 22.
 ἐείλεον, συνείλουν 67331, II, r., 9.
 ἐθιν 67289, 15.
 ἐθέλειν 67314, III, 5.
 ἐθνος 67321, 3.
 ἔθος 67281, 5; — 67283, 2; — 67284, 2.
 εἰδέναι 67279, 10; — 67283, 3; II, 10; —
 67290, 5; — 67292, 5; — 67295, 2; 3;
 III, 30; — 67296, 19; — 67300, 21; —
 67301, 38; — 67302, 19; — 67303, 23;
 — 67308, 6; — 67311, 15; — 67314, III,
 43; — 67320, 5; — 67321, 10; — 67322,
 3; 5; — 67325, IV, r., 44; — 67327, 20;
 29; 36; 43; 49; — 67328, I, 24; II,
 23; IV, 29; V, 27; VI, 26; XII, 29.
 εἰδησις 67283, II, 1; 2 *et passim*; — 67353,
 v., A, 36.
 εἶδος 67303, 20.
 εἰκός 67301, 4.
 εἰκεῖν 67291, 13; — 67294, 18; 23; —
 67312, 58; — 67314, 28; — 67340, 36;
 59.
 εἰκοσταί: voir Index VI.
 εἰκότως 67314, III, 28.
 εἰλικρινής 67310, 15; — 67314, III, 12.

εἰπεῖν 67283, II, 19; 20; — 67303, 24; 25;
 — 67322, 4; — 67327, 44.
 εἶρειν 67279, 11; 23; 24; — 67281, 3; 5;
 — 67282, 5; — 67283, 6; 14; III, 12; —
 67290, 9; — 67295, III, 27; — 67299, 8;
 19; 49; — 67303, 16; 19; — 67305,
 22; — 67312, 48; 96; — 67313, 8; 17;
 — 67314, 30; 33; III, 17; — 67319, 7;
 — 67323, 16; — 67328, III, 31; — 67329,
 5; 8; 10; 13; II, 2; 6; 7; 10; — 67340,
 v., 62; 79; 124.
 εἰρήνη 67287, II, 4 (cf. *τριβοῦνος*).
 εἰρηνικός 67310, 1; — 67311, 13; — 67328,
 I, 11; II, 11 *et seq.* III-XII.
 εἰσαγωγή 67295, III, 5.
 εἰσιέναι 67325, IV, r., 17.
 εἴσοδος 67287, IV, 25; — 67299, 3; — 67302,
 12.
 εἰσπέμπειν 67292, 2.
 εἰσπραξίς 67313, 21.
 εἰσπράττειν 67347, I, v., 1.
 εἰσφέρειν 67280, B, 3; — 67283, 7; —
 67305, 13; — 67329, 9; II, 4; 8.
 εἶτα 67320, 3.
 ἑκαστος 67291, 7; — 67295, 24; III, 34;
 — 67299, 38; 45; — 67301, 26; —
 67302, 14; — 67303, 18; — 67305, 12;
 13; 17; — 67309, 18; 38; 40; — 67310,
 v., 11; — 67312, 47; 102; — 67314,
 III, 2; 15; 22; 35; 36; 39; — 67329, II,
 4; — 67332, 6.
 ἐκάτερος 67299, 41; 47; 66; — 67310, v.,
 8; — 67311, 23; — 67314, 14; III, 44;
 — 67329, 7; II, 15; — 67340, 66.
 ἐκατοσταί: voir Index VI.
 ἐκάλλειν 67305, 12; 22; — 67310, 11; v.,
 1; — 67325, IV, r., 37.
 ἐκβολή 67140, 3; 6.
 ἐκδιδόναι 67282, 10; — 67298, 38; — 67310,
 v., 11; — 67325, III, r., 2; 4; v., 8; 9;
 11; IV, v., 9; VII, r., 4; VIII, v., 21;
 25; — 67327, 28; — 67329, II, 7; 12;
 13; 15; — 67357.

ἐκδικεῖν 67279, 23; — 67299, 17.
 ἐκδικία 67279, 4; — 67357.
 ἐκδικος : voir Index III.
 ἐκδιώξις 67324, 5.
 ἐκδοσις 67310, 2.
 ἐκδοσμος (?) 67313, 60.
 ἐκδοστος (?) 67313, 60.
 ἐκείνος 67295, 28.
 ἐκείσε 67169^{bis}, 49; — 67295, 13; — 67300, 17; — 67309, 26; — 67313, 44.
 ἐκζητεῖν 67295, 25.
 ἐκκλησία : voir Index IV.
 ἐκκλίνειν 67280, 2.
 ἐκλμβάνειν 67299, 29; — 67329, II, 13; 15.
 ἐκλογιστία 67314, II, 3.
 ἐκμαρτύριον 67295, 6; — 67357.
 ἐκνίκησις 67298, 16.
 ἐκουσίως 67300, 6; — 67302, 6; — 67305, 7; — 67328, II, 4 *et seq.* III-XII; — 67332, 7; — 67340, v., 93.
 ἐκπέμπειν 67280, 2; B, 7; — 67323, 18.
 ἐκπληκτικός 67314, III, 10.
 ἐκπληξις 67353, v., A, 31.
 ἐκποιεῖν 67299, 23; — 67314, 30; — 67340, v., 48.
 ἐκπορθεῖν 67283, 5; 6.
 ἐκτάσσειν 67353, v., A, 35.
 ἐκτελεῖν 67311, 13; — 67340, v., 27.
 ἐκτισις 67299, 58; — 67303, 6; — 67314, 29.
 ἐκτός 67296, 10; — 67297, 9; 10; — 67300, 9; 13; — 67309, 22; — 67310, 12; v., 2; — 67311, 26; — 67313, 41; — 67314, II, 16; — 67320, 6; — 67321, 10; — 67328, I, 14; II, 14 *et seq.* III-XII; — 67334, 10.
 ἐκφόριον 67279, 12; — 67289, 5; 17; — 67300, 14; — 67301, 31; — 67307, 8; — 67325, I, r., 4; 8; — 67347, II, v., 1.
 ἐκφράζειν 67295, III, 31.
 ἐκφανεῖν 67353, v., A, 31.
 ἐκχωρεῖν 67169^{bis}, 37.

ἐκάν 67299, 26; — 67301, 11; — 67303, 10; — 67310, v., 10; — 67324, 6; — 67325, IV, r., 15.
 ἐλαισπώλης : voir Index III.
 ἐλαιπώλης : voir Index III.
 ἐλάχιστος 67295, 29; — 67312, 47; — 67329, 5.
 ἐλέγχειν 67295, II, 2.
 ἐλεγχος 67282, 7; — 67295, II, 7.
 ἐλεεινός 67279, 2; 27; v., 1; — 67283, II, 1; 2 *et passim*; — 67291, 4.
 ἐλευθερία 67294, 2; — 67312, 102.
 ἐλευθέρσιος 67294, 12.
 ἐλεύθερος 67294, 25; 26; 28; — 67310, 13; — 67333, 21.
 ἐλευθεροῦν 67281, 6; — 67312, 100.
 ἐλεφάντινος 67340, v., 40.
 ἐλκειν 67283, 2; — 67294, 12.
 ἐλκυστός 67303, 7; 13.
 ἐλλεδανοῖς, δεσμοῖς 67331, III, v., 4.
 ἐλλείπειν 67329, II, 11.
 ἐλληνικός 67312, 21.
 ἐλλογιμώτατος 67140, 2; — 67295, 1; — 67309, 8; — 67329, 5; 10.
 ἐλπίς 67283, 12; — 67295, 24; III, 15; — 67310, 2; — 67311, 12.
 ἐμαντοῦ 67295, III, 33; — 67298, 43; — 67306, 10; — 67310, 1; — 67312, 10; — 67322, 5.
 ἐμβάλλειν 67280, 3; B, 3; — 67286, 1; 12; — 67325, II, r., 6; III, v., 1; — 67347, I, 1; 17.
 ἐμβολή : voir Index VI.
 ἐμμένειν 67169^{bis}, 20; — 67298, 13; — 67299, 55; — 67311, 27; 28; — 67314, III, 5; 46; — 67340, v., 122.
 ἐμπαίδευτος 67295, III, 20.
 ἐμπερία 67321, 2.
 ἐμπεπρησμένος 67331, I, r., 3.
 ἐμπεριέχειν 67295, III, 25; — 67298, 41; — 67299, 61; — 67310, v., 11.
 ἐμπήπτειν 67314, 26.
 ἐμφάνεια 67294, 6; — 67296, 7; — 67297,

- 7; — 67328, I, 6; II, 6 *et seq.* III-XII;
— 67332, 9.
ἐμφανής 67314, 27.
ἐμφέρειν 67329, 4.
ἐμφυτεύειν 67298, 17; — 67299, 1; 30.
ἐμφύτευμα 67298, 40; — 67299, 40.
ἐμφύτευσις 67298, 26; 41; 48 *et seq.*; —
67299, 4; 23; 42; 45; 46.
ἐμφυτευτικός 67298, 10; 39; — 67299, 5;
60.
ἐμφυτος 67295, 15.
ἐνάγειν 67306, 11; — 67341, 25; — 67314,
II, 15.
ἐναντίος 67311, 15; — 67353, v., A, 10.
ἐνδεικνύειν 67300, 10; — 67310, 16; —
67314, III, 12.
ἐνδελεχής 67279, 27.
ἐνδέχασθαι 67292, 5.
ἐνδιάθετος 67295, III, 24.
ἐνδιδάσκειν 67305, 10; — 67310, 9.
ἐνδοξος 67309, 8; — 67312, 6.
ἐνδοξότατος 67279, 8; — 67285, 2; — 67296,
1; — 67297, 1; — 67300, 1; — 67301,
3; — 67302, 2; — 67303, 2; — 67306,
1; — 67316, v., 1; — 67321, 6; —
67323, 1; 19; — 67325, III, v., 2; 4;
v., 7; 10; 12; IV, v., 2; 9; VI, 2; VII,
v., 2; 4; 6; v., 3; 25; VIII, v., 5; 21;
v., 10; 16; 20; — 67328, I, 1; II, 1 *et*
seq. III-XII; — 67332, 2; — 67347, I, 1;
17.
ἐνδοξότης 67321, 7.
ἐνεῖναι 67295, 14; — 67299, 11; — 67303,
19.
ἐνεκα 67329, II, 9.
ἐνεκεν 67282, v.; — 67291, 12; — 67292, 2;
6; — 67296, 14; — 67313, 19; — 67329,
II, 1.
ἐνέλκειν 67300, 12.
ἐνέχειν 67296, 13; — 67299, 62; — 67310,
v., 4; — 67314, 22; III, 22; — 67332,
6.
ἐνέχυρον 67169^{bis}, 15; — 67305, 25; —
67309, 21; 46; — 67310, v., 13; —
67314, III, 24; 48.
ἐνθάδιος 67340, v., 34.
ἐνθύμημα 67295, III, 30.
ἐνιαύσιος 67328, I, 8; II, 8 *et seq.* III-XII.
ἐνιαυτός 67279, 20; — 67299, 38; — 67300,
11; — 67301, 27; — 67302, 14; —
67325, IV, v., 39.
ἐνιδρύνειν 67321, 4.
ἐνικός 67350 a, I.
ἐνιστάειν 67280, 1; — 67305, 19; — 67312,
37.
ἐννοεῖν 67294, 21; 28.
ἐννομος 67352, v., 11.
ἐνοικεῖν 67279, 10.
ἐνοίκιον 67302, 14; 15; 18; — 67309, 30;
— 67313, 60; — 67314, 2; — 67347,
III, 6 (?).
ἐνοχή 67312, 46.
ἐνοχλεῖν 67294, 23.
ἐνοχος 67328, I, 18; II, 17 *et seq.* III-XII.
ἐνπεριέχειν 67340, v., 24.
ἐνστασις 67312, 55; 59; 81.
ἐντάγιον 67285, v., 2; — 67289, 3; 5; 7;
8; 12; 14; — 67307, 13; 15; — 67325,
II, v., 25; III, v., 8; 11; — 67344, 8.
ἐνταῦθα 67291, 2; 4; 13; — 67303, 5; —
67305, 4; — 67309, 6; — 67323, 18.
ἐντεῦθεν 67294, 25; — 67309, 20; 36; —
67329, 8; — 67340, v., 94.
ἐντολή 67330, III, 6.
ἐντολικάριος: voir Index III.
ἐντός 67300, 9; — 67313, 41.
ἐντρέχεια 67295, II, 13; — 67328, IV, 18;
— 67334, 9.
ἐνώμος 67314, III, 41.
ἐνώπιον 67299, 50.
ἐνώτιον 67340, v., 29.
ἐξαίρετος 67340, v., 75.
ἐξαίσιος 67283, 14.
ἐξαιτεῖν 67281, 3; — 67295, II, 2; 13; —
67320, 3; — 67329, 13; — 67352, v., 1.
ἐξακολουθεῖν 67340, 15.

ἐξάμετρον : voir Index VII.

ἐξάμηνος 67320, 3.

ἐξάμφω 67314, 14.

ἐξάνυσσις 67279, 26.

ἐξαρτίζειν 67303, 13; 20.

ἐξέδρα 67309, 22; 26.

ἐξεῖναι 67283, 7; — 67299, 13; 22; 41; — 67314, 23; — 67313, 61; — 67314, II, 7;

— 67340, v., 94; — 67353, v., A, 15.

ἐξέρχασθαι 67305, 26.

ἐξέτασις 67282, 8.

ἐξῆς 67169^{bis}, 12; 38; — 67296, 8; — 67301, 15; — 67303, 7; — 67314, 8; — 67312, 18; 47; — 67313, 31; — 67319, 1; — 67324, 11; — 67325, IV, r., 40; — 67332, 5; — 67340, v., 25; — 67353, v., A, 17.

ἐξισοῦν 67340, v., 62.

ἐξκρίπτωρ : voir Index III.

ἐξοδος 67299, 3; — 67302, 12; — 67309, 28.

ἐξορκίζειν 67279, 21; — 67353, v., A, 22; 25.

ἐξουσία 67169^{bis}, 40; — 67282, 8; — 67283, 3; — 67290, 1; 5; — 67299, 5; — 67312, 27; — 67353, v., A, 23; — 67354, II, 2.

ἐξπελλεуτής : voir Index III.

ἐξυπηρετεῖν 67295, 9.

ἐπαγγελία 67293, 1.

ἐπαινεῖν 67295, 12.

ἐπακούειν 67329, 13.

ἐπάν 67314, III, 29.

ἐπάναγκες 67311, 24; — 67313, 64.

ἐπάνω 67313, 36.

ἐπαρτᾶν 67296, 14; — 67328, I, 18; II, 18 et seq. III-XII.

ἐπαρχία 67281, 1; — 67320, 1; — 67321, 1; 4; — 67340, 19; 45.

ἐπαρχος : voir Index III.

ἐπασκεῖν 67295, 14.

ἐπαυλις 67313, 58.

ἐπειδή 67291, 4; — 67292, 6; — 67295, III, 6; — 67306, 4; — 67312, 35; — 67313, 1; — 67333, 13.

ἐπεμείβεσθαι 67311, 16.

ἐπεξεργασθαι 67279, 14; — 67283, 4.

ἐπέρχεσθαι 67298, 24; — 67356, 1.

ἐπερωτᾶν 67296, 15; — 67298, 30; 31; 41; — 67299, 66; 67; — 67300, 18; — 67301, 34; — 67303, 21; — 67314, III, 44; — 67324, 15; — 67328, I, 21; II, 20.

ἐπερωτήσις 67299, 56.

ἐπεσθαι 67283, 6.

ἐπευθύνειν 67295, 14.

ἐπέχειν 67312, 24.

ἐπηρεάζειν 67290, 2; 8.

ἐπιβαίνειν 67295, 21.

ἐπιβλαῖν 67295, III, 10.

ἐπιβουλή 67295, II, 15.

ἐπιγίγνεσθαι 67313, 44.

ἐπιγινώσκειν 67328, III, 32; 33; — 67329, 6.

ἐπιγονή 67313, 67.

ἐπιγραφὴ 67295, III, 20.

ἐπιδημία 67287, II, 11.

ἐπιδιδόναι 67283, II, 1; 2 et passim; — 67290, v.; — 67293, v.; — 67295, II, 24; 25; — 67314, II, 3; — 67322, v., 1; — 67323, 11; v., 1.

ἐπιδρομή 67321, 5.

ἐπιείκεια 67295, 16; 20.

ἐπεικὴς 67295, II, 21.

ἐπεικῶς 67295, 10.

ἐπιζητεῖν 67280, 3; — 67312, 93; — 67328, I, 12; II, 12 et seq. III-XII.

ἐπιθυμητής 67295, 3.

ἐπιθυμία 67295, 2; 7.

ἐπικερδία 67309, 40.

ἐπικλήσις 67325, IV, r., 14.

ἐπικοινωνεῖν 67352, v., 4.

ἐπιλαμβάνειν 67279, 13.

ἐπιλέγειν 67325, I, r., 21; IV, r., 8; — 67333, 19.

ἐπίλυσις 67309, 32.

ἐπιμέλεια 67305, 9.

ἐπιμελητής : voir Index III.

ἐπινέμησις 67280, 2; B, 3; — 67283, 3; —

- 67314, III, 16; — 67320, 3; B, 4; — 67321, 10; B, 4; — 67329, II, 9.
ἐπινοεῖν 67295, II, 10.
ἐπινορία 67299, 62.
ἐπισκοπή 67298, 22.
ἐπίσκοπος: voir Index IV.
ἐπίστασθαι 67279, 5; — 67283, 4; — 67294, 21; — 67295, 11; III, 28.
ἐπιστολή 67312, 26.
ἐπιτάσσειν 67340, v., 9.
ἐπιτρέπειν 67312, 22; — 67327, 36; — 67340, v., 75.
ἐπιτρέχειν 67283, 5.
ἐπιτροπή 67329, II, 7.
ἐπιφέρειν 67298, 15; — 67310, v., 9.
ἐπιχειρεῖν 67295, 5; 23.
ἐπιχείρημα 67299, 55.
ἐπιχώριος 67283, 4; — 67311, 27.
ἐπίψογος 67295, 12.
ἐποίκιον 67169^{bis}, 49; — 67359, IV, v., 8; 9; V, r., 1; 2; 3; 4; 5; VI, 4; 5 *et seq.*
ἐπομύναι 67169^{bis}, 33; — 67298, 1; — 67299, 51; — 67314, III, 1; — 67328, II, 4; III, 6 *et seq.* III-XII; — 67332, 7; — 67340, 67.
ἐραία: voir *ἐρέα*.
ἐργάζεσθαι 67283, 14; — 67305, 13.
ἐργαλείον 67283, 8; — 67295, II, 5.
ἐργασία 67300, 10; — 67301, 23; — 67303, 11; 16; 17; — 67305, 14.
ἐργαστηριακός: voir Index III.
ἐργάτης 67295, III, 10.
ἔργον 67295, 20; — 67299, 57; — 67305, 16; 26; — 67310, 15; v., 3; — 67333, 19.
ἐρέα 67279, 19; — 67287, 23; — 67325, IV, r., 36.
ἐρέεινθος 67325, II, r., 16.
ἐρχεσθαι 67291, 13; — 67292, 4; — 67294, 20; 29; — 67306, 9; — 67311, 18; — 67322, 4.
ἐρωτᾶν 67294, 27; — 67309, 55; — 67311, 31.
ἕτερος 67279, 16; — 67291, 12; — 67292, 1; — 67294, 7; — 67295, 23; 27; II, 5; 21; III, 20; — 67296, 10; 11; 15; — 67307, 5; — 67309, 34; — 67310, 14; v., 7; — 67311, 23; 25; — 67312, 20; 29; 34; 58; 70; 77; 92; — 67329, II, 11; — 67340, v., 34.
ἐτήσιος 67298, 28; 40; — 67299, 39; — 67312, 62; — 67314, 20; 33; II, 5.
ἐτησίως 67312, 106.
ἔτι 67327, 44; — 67340, 54; v., 7; — 67353, v., A, 15.
ἐτοῖμος 67329, 9.
ἐτοίμως 67296, 9; 13; — 67300, 11; — 67303, 19; — 67304, 3; — 67305, 7; 22; — 67306, 13; — 67309, 15; 32; 38; — 67310, 6; v., 2; — 67314, III, 9; — 67328, I, 16; II, 15 *et seq.* III-XII; — 67329, II, 6.
ἔτος 67169^{bis}, 2; — 67279, 13; — 67301, 28; — 67302, 1; 2; 15; 18; — 67303, 2; — 67305, 2; 12; — 67309, 2; — 67312, 3; 108; — 67313, 68; — 67314, 9; 12; III, 15; 23; — 67325, IV, r., 4; 36; — 67329, II, 4; — 67332, 2; — 67353, v., A, 2; — 67359, II, r., 1.
εὐαγής: voir Index IV.
εὐάρεστος 67313, 27.
εὐαρχεία 67295, 24.
εὐγένεια 67310, 7.
εὐγενής 67300, 2; — 67306, 3; — 67310, 16; — 67312, 44; 87; — 67314, II, 10; — 67325, IV, r., 11.
εὐγνωμόνας 67305, 20; — 67314, 24; III, 25; — 67324, 3.
εὐγνωμοσύνη 67279, 13.
εὐδηλος 67294, 1.
εὐδοκίμησις 67301, 12; 25; — 67328, I, 14 *et seq.* III-XII; — 67332, 9.
εὐδόκιμος 67291, v.; — 67293, v.; — 67301, 5; — 67321, 6; — 67328, I, 2; II, 2 *et seq.* III-XII; — 67332, 5.
εὐελπὺς 67295, 24.

εὐεργεσία 67279, 25.
εὐεργέτημα 67279, 4; — 67283, 15.
εὐεργέτης 67325, IV, r., 4.
εὐζωία 67283, 8; — 67295, 14; 19; —
 67305, 7.
εὐθύ 67280, 4.
εὐκαθοσιωτός 67321, 4; 8.
εὐκαιρία 67313, 45.
εὐκλείης 67279, 5; — 67295, III, 21.
εὐκλεία 67279, 4; — 67283, 15.
εὐκόλως 67283, 14.
εὐκτήριον: voir Index IV.
εὐκτήριος 67299, 49.
εὐλαβής 67297, 4; — 67298, 33; 46 *et seq.*; —
 67299, 31; 39; 48; 69; — 67311, 5; —
 67312, 53; 63; 71; 80; 95; 103; 107;
 112; — 67324, 5; 6; — 67325, I, r., 4.
εὐμαρῶς 67340, v., 26.
εὐμοιρος 67310, 17; — 67340, v., 43.
εὐνοια 67310, 15; — 67314, III, 11.
εὐνοϊκῶς 67294, 5.
εὐπρηστον, εὐφύσηστον 67331, II, r., 14.
εὐρεσιλογία 67305, 21; — 67314, 25.
εὐρίσκειν 67279, 26; — 67283, 14; —
 67290, 12; — 67291, 9; — 67294, 7; —
 67295, III, 16; — 67297, 10; — 67306,
 7; — 67310, 3; — 67328, I, 16; II, 15
et seq. III-XII; — 67333, 21; — 67352,
 v., 3; 6; — 67353, v., A, 9.
εὐσέβεια: voir Index IV.
εὐσεβεῖν 67295, III, 2.
εὐσεβής: voir Index IV.
εὐσεβός: voir Index IV.
εὐσταθμος 67279, 15; — 67299, 58; —
 67311, 28; — 67312, 104; 108; —
 67314, III, 4; — 67340, 14; 33; v., 47.
εὐτεκνία 67305, 10.
εὐτελής 67313, 9.
εὐτύχημα 67321, 3.
εὐτυχής 67280, 1; — 67320, 4; B, 7; —
 67321, B, 5.
εὐτυχῶς 67301, 14; — 67305, 9; — 67321, 3.
εὐφροία 67295, 17.

εὐφύσητος 67331, II, r., 14.
εὐχαίρων 67352, v., 6.
εὐχεσθαι 67295, III, 34; — 67314, III, 14.
εὐχὴ 67279, 27.
ἐφεξῆς 67311, 10.
ἐφεξος 67312, 17.
ἐφθιεν, ἐφθορεν 67331, II, r., 8.
ἐφισταίμαι 67169^{bis}, 17; 47; — 67302, 16.
ἐφοροῦν 67283, 13.
ἐχειν 67279, 8; — 67281, 5; — 67282, 5;
 — 67283, 9; — 67285, v., 2; — 67295,
 3; 11; 15; II, 4; III, 5; — 67296, 9;
 13; — 67298, 35; — 67299, 8; 17; 67;
 — 67300, 11; 16; 18; — 67302, 13; —
 67303, 15; 19; — 67304, 3; — 67305, 7;
 23; — 67306, 6; 9; 13; — 67308, 1; —
 67309, 11; 15; 33; 38; 47; — 67310,
 6; v., 2; — 67311, 3; 18; 19; — 67312,
 12; 22; 32; 54; 58; 81; 83; 88; 105;
 — 67314, 5; II, 4; III, 9; 45; — 67325,
 IV, r., 34; — 67327, 1; — 67328, I, 16;
 II, 15 *et seq.* III-XII; — 67329, 4; II,
 6; — 67339, 2; — 67340, 55; v., 6; 80;
 — 67353, v., A, 4.
ἐχθρός 67295, II, 15; 19.
ἐχθρῶς 67279, 25.
ἔως 67291, 8; 13; — 67292, 3; — 67295,
 29; — 67303, 18; — 67305, 11; —
 67313, 24; — 67319, 3; 12; 20; 22; —
 67353, v., A, 7.
Ζημιοῦν 67322, 6.
Ζημίαμα 67279, 6; 23; — 67283, 10; —
 67299, 65.
ζῆν 67283, 7; — 67312, 34; — 67314, III,
 14.
ζητεῖν 67295, II, 12; — 67296, 8; 12; —
 67297, 8; 11; — 67306, 6; — 67323, 3;
 — 67328, I, 13; 16; II, 13; 15 *et seq.*
 III-XII; — 67334, 8.
ζήτησις 67298, 14.
ζυγόν 67169^{bis}, 57; — 67303, 15; — 67305,
 14; — 67306, 5; — 67309, 14; 15; 19;
 38; — 67310, 6; — 67314, III, 19; —

- 67325, I, r., 20; III, r., 1; 2; 3; 4; 6; v., 6; 10; IV, v., 1; 2; 3; 4; 5 *et seq.*; VI, 1; VII, r., 2; 3; 4; 5; 6; v., 3; 6; 9 *et seq.*; VIII, r., 4; 9 *et seq.*; 17; 21; v., 20; 23; 24; — 67340, v., 47.
- ζυγοστάτης : voir Index III.
- ζωή 67311, 14; — 67314, 7; III, 17.
- ζῶον 67279, 18; — 67283, 7; — 67300, 10; — 67301, 23.
- ἡγεῖσθαι 67321, 2.
- ἡγούμενος : voir Index IV.
- ἡγουν 67314, II, 3; — 67328, I, 20; II, 19 *et seq.* III-XII.
- ἡδεσθαι 67295, III, 25.
- ἡδῆ 67291, 5; — 67294, 25; — 67309, 20; 36; — 67311, 20; — 67312, 110; — 67313, 30; — 67329, 8; — 67340, v., 94.
- ἡθος 67295, II, 9.
- ἡκειν 67310, 4.
- ἡλεκτροῦς 67340, v., 32.
- ἡλικία 67169^{bis}, 18; — 67353, v., A, 10.
- ἡλιος 67321, 2.
- ἡμαρ 67295, III, 2.
- ἡμέρα 67287, IV, 21; — 67303, 11; — 67305, 8; — 67328, I, 8; II, 8 *et seq.* III-XII.
- ἡμισυς 67313, 15; — 67319, 15; — 67325, I, r., 15; 27; II, r., 17; 19; v., 3; 14; 18; 22; III, r., 3; 4; 6; v., 4; 6; 8; IV, v., 4; 6; VII, r., 1; 2; 5; 6; v., 9; 11; VIII, r., 4; 9; 10; 11; 17; 21; 25; v., 5; 6; — 67329, 11; 16; II, 10; — 67347, I, 9.
- ἡνίκα 67340, v., 26.
- ἡπείριος 67313, 43.
- ἡρως 67295, 26.
- ἡσύχως 67283, 14.
- ἦτοι 67309, 23; — 67310, 5; — 67312, 54; 94; 107; — 67313, 45; — 67314, 9; III, 18; — 67325, I, r., 29; — 67329, II, 7; — 67340, v., 47; 76; 78; — 67353, v., A, 14; — 67359, V, r., 1; 2; 6; VI, 2; 3; 4; 5; 6; 7.
- ἦτον 67310, 9; — 67312, 24; 59; — 67313, 53.
- Θάλασσα : voir Index V.
- θάλλειν 67314, 28; — 67340, 33; 59.
- θάνατος 67340, v., 95; 96.
- θατέρου 67311, 8.
- θαυμάζειν 67295, 28.
- θαυμάσιος 67295, III, 8.
- θαυμασιότης 67290, 3; 7; — 67300, 6; — 67302, 6; — 67323, 5.
- θαυμασιώτατος 67283, 1; — 67286, 12; — 67290, v.; — 67300, 3; — 67303, 10; — 67329, 8; 15; II, 2; 3; 5; 11; — 67340, 4; 42; 54.
- θεᾶσθαι 67295, III, 12.
- θεῖος 67313, 25.
- θεῖος (adj.) : voir Index IV.
- θειώδως 67312, 27.
- θέλειν 67292, 4; — 67300, 22; — 67320, 4; — 67321, 8; — 67333, 26.
- θέμιτος 67340, v., 73.
- Θεός : voir Index IV.
- θεοσεβής : voir Index IV.
- θεοφιλεῖα : voir Index IV.
- θεοφιλής : voir Index IV.
- θεραπεία 67294, 4.
- θέσις 67299, 33; — 67302, 8.
- θεσμός 67353, v., A, 35.
- θεσπίζειν 67295, 2; — 67321, 3; — 67352, v., 10; v., 1.
- θήκη 67324, v., p. 119.
- θηλὺς 67313, 66.
- θηριώδης 67295, 28.
- θλιψίς 67322, 9.
- θνήσκειν 67353, v., A, 21.
- θρέμμα 67325, IV, r., 35.
- θρόνος 67353, v., A, 22.
- θυγάτηρ 67169^{bis}, 25; — 67294, 11; 17; — 67300, 2; — 67302, 4; 18; — 67309, 7; — 67311, 5; — 67312, 105; — 67324, 3; — 67325, IV, r., 11; — 67340, v., 11; 28; 75; 76; 80.
- θύρα 67299, 3; — 67302, 16; — 67313, 56.

- θυρίς* 67299, 4.
θυροῦν 67309, 29.
ἰᾶσθαι 67295, 11.
ἰάσιμος 67295, 5.
ἱασίς 67295, III, 1.
ιατρός: voir Index III.
ιδίος 67299, 48.
ιδικῶς 67169^{bis}, 15; — 67303, 19; — 67310, 8; — 67314, III, 24; 48.
ιδιόκτητος 67295, 27.
ιδιοπραγμανεῖν 67295, II, 21.
ἴδιος 67293, 1; — 67295, II, 18; — 67299, 17; — 67300, 10; — 67301, 23; — 67312, 23; 32; 55; 59; — 67314, 17; III, 20; 23; — 67323, 8; — 67324, 18; — 67332, 6; — 67340, v., 46.
ιδιαιτικός 67309, 36; — 67340, v., 7.
ιδύνειν 67321, 2.
ικάνομαι τὰ σὸ γούνατα, τὰ σὰ γούνατα παρακαλῶ 67331, II, v., 12.
ικανός 67333, 19.
ικανῶς 67279, 23.
ικεσία 67279, 2; v., 1.
ἰλλούστριος 67309, 8; — 67325, III, v., 7; v., 9; 12; VII, v., 25; VIII, v., 24.
ιμάτιον 67339, 11; — 67340, v., 32.
ιματισμός 67340, v., 97.
ἰνδικτίαν 67169^{bis}, 3; — 67284, 3; v., 1; — 67286, 6; 10; 16; 21; — 67287, 1; 10; — 67289, 1; 5; 9; 17; — 67296, 1; — 67297, 1; — 67300, 1; 7; — 67301, 4; 14; 32; — 67302, 3; 7; — 67303, 3; 12; — 67305, 2; 9; 12; — 67306, 1; — 67307, 1; 6; 8; 11; 12; — 67308, 3; 4; — 67309, 3; 42; — 67311, 1; — 67312, 4; — 67319, 3; 7; 9; 11; 19 *et seq.*; — 67320, 4; B, 8; — 67321, B, 6; — 67325, I, v., 2; 4; v., 2; 14; 21; 30; II, v., 2; 7; III, v., 1; 3; 5; 7; v., 2; 6; 10; IV, v., 5; 18; 40; v., 1; 2; 3; 5; 7; 8; VI, 1; VII, v., 1; 2; 3; 5; 8; v., 2; 5; 7; 10; 14; 17; 19; 24; VIII, v., 2; 3; 5; 16; 17; 20; 25; 26; v., 3; 10; 15; 17; 19; 23; — 67326, 11; — 67327, 3; 9; 11; 17; 19; 25; 26; 34; 40; 42; 46; — 67328, I, 1; 9; II, 1; 9 *et seq.* III-XII; — 67329, 1; — 67330, IV, 1; — 67332, 3; — 67347, I, 6; 7; 12; II, v., 3; — 67353, v., A, 3; — 67359, II, v., 1.
ἵππος 67279, 18.
ἰσομοιρία 67312, 103.
ἴσος 67282, 1; 10; v., 1; — 67295, 16; II, 22; — 67310, v., 4; — 67314, III, 33; — 67340, v., 5; 62; 73; — 67353, v., A, 32.
ἰσχύειν 67290, 3.
ἰσχυρός 67299, 45; 59.
ἴτς 67303, 14.
ἰφι: voir Index VII.
ἴχνος 67279, 5.
Καγκελλάριος: voir Index III.
κάγῳ 67295, III, 15; — 67305, 22; — 67329, II, 9; 13; — 67353, v., A, 16.
κάδος 67302, 12; — 67314, 13.
καθά 67314, II, 12; III, 18; — 67340, v., 25.
καθάπαξ 67311, 20.
καθάπερ 67169^{bis}, 16; — 67309, 54; — 67314, III, 49; — 67340, v., 73.
καθαρός 67169^{bis}, 31; 42; 70; — 67286, 17; — 67295, 5; II, 7; 18; — 67301, 29; — 67303, 17; — 67309, 33; — 67347, I, 20.
καθαρουργός: voir Index III.
καθαρώς 67314, 23.
καθέδρα 67321, 7.
καθιστάναι 67279, 9; — 67294, 1; 7; 9; 27; — 67295, III, 11; — 67323, 13; — 67352, v., 6.
κάθοδος 67302, 13; — 67309, 28.
καθολικός: voir Index IV.
καθόλου 67169^{bis}, 71; — 67299, 3; 10; 12; 33; 36; — 67313, 41; 59.
καθοσιον 67320, 2; — 67321, 9; B, 3.
καθώς 67329, 7; 15; II, 15.

καιρός 67283, II, 9.
 καινοτομία 67295, 10; II, 14; 18; 25.
 καίπερ 67283, 3.
 καιρός 67280, 1; — 67294, 4; 26; — 67295,
 II, 7; 12; — 67299, 39; — 67308, 3; —
 67310, v., 1; — 67312, 27; 45; 55; 82;
 — 67313, 46; — 67314, III, 1; — 67329,
 4; — 67333, 14; 17.
 κάκιστος 67295, III, 16.
 κάκιστος 67353, v., A, 34.
 κακός 67295, 17; II, 9.
 κακοτροπία 67295, 7.
 κακοῦν 67295, 12.
 κακουργία 67282, 3.
 κακοῦργος 67283, 16.
 κακῶς 67283, 6.
 καλαφάτης: voir Index III.
 καλεῖν 67169^{bis}, 51; — 67295, II, 9; —
 67300, 8; — 67301, 18; — 67312, 39;
 41; 89; — 67313, 35; — 67314, II, 9;
 — 67325, IV, r., 19; — 67327, 33; —
 67328, I, 7; V, 9; VII, 9; — 67331, II,
 r., 21.
 καλλιγράφος: voir Index III.
 καλλίνικος 67298, 6; — 67332, 8; — 67340,
 68.
 καλλιπόλις 67169^{bis}, 7; — 67309, 11.
 καλός 67169^{bis}, 30; 40; — 67310, 15; —
 67340, v., 34.
 καμάρα 67309, 22.
 καμηλίτης: voir Index III.
 κάμηλος 67325, I, v., 9; 10; 11; 12.
 κάμοι 67329, II, 12.
 καμπανόν 67325, IV, r., 37.
 κάμπτρα 67340, v., 79.
 κανονικός: voir Index VI.
 κανών: voir Index VI.
 κάρατος 67359, II, r., 2; VI, 9.
 καρπός 67279, 20; — 67300, 7; — 67301,
 13; 27; — 67325, IV, r., 17.
 καρποφορεῖν 67313, 48.
 κάσος = casus 67312, 100.
 κάστρον: voir Index V.

καταβαλλεῖν 67291, 5; — 67298, 12; —
 67307, 10; — 67309, 39; — 67310, v.,
 3; — 67324, 3; — 67359, III, v., 3; IV,
 r., 3.
 καταβολή 67287, 4; 5; 6; II, 1; 3; 9 et pas-
 sim; IV, 28; — 67291, 8; — 67299, 59;
 — 67320, B, 8; — 67321, B, 6; —
 67325, VIII, r., 20; v., 2; 9; — 67330,
 II, 16; IV, 2; 4; 9.
 κατάγαιος 67309, 22.
 καταγράφειν 67169^{bis}, 36.
 καταγραφὴ 67359, II, r., 1.
 καταδαπανᾶν 67340, v., 27.
 καταδέχεσθαι 67329, II, 6.
 καταδίκη 67328, III, 32.
 κατάθεσις 67301, 20; — 67329, II, 11.
 κατακυριεύειν 67309, 47.
 καταλαμβάνειν 67282, 5.
 καταλείπειν 67295, 24; — 67312, 45; 56;
 82; 97; — 67313, 3; — 67340, v., 6;
 63; 96.
 καταλογαδην 67314, III, 31.
 καταλογίζεσθαι 67329, II, 7.
 κατάλογος 67321, 2.
 καταμένειν 67309, 6.
 κατάντικρυ 67313, 36.
 καταξιοῦν 67291, 5; 9; 11; — 67292, 4; —
 67321, 3.
 κατάπλους 67293, 3.
 κατάστασις 67297, 8; — 67323, 3; 15.
 κατατιθεῖναι 67329, 13; II, 4.
 καταφρονεῖν 67310, 11; v., 1; 5; — 67353,
 v., A, 34.
 καταφρόνησις 67310, 17; v., 2.
 κατέρχεσθαι 67291, 11.
 κατέχειν 67290, 10; — 67340, v., 80.
 κατοχή 67169^{bis}, 40; — 67282, 6; —
 67299, 5; 17.
 καυκανοπλόκος: voir Index III.
 καυνακοποιός: voir Index III.
 κάψιον 67340, v., 39.
 κείσθαι 67302, 10; — 67312, 39; 42.
 κεκτημένος: voir Index III.

- κελεύειν 67312, 30; 38; 53; 63; 79; 99; 104; — 67324, 5.
 κελευσις 67295, III, 5; — 67329, II, 6.
 κελλιον 67299, 2; 20; 36.
 κεραμοπλάστης: voir Index III.
 κεράτιον: voir Index VII.
 κέρμα: voir Index VII.
 κεφαλαιον 67294, 27; — 67295, 2; — 67299, 61; — 67309, 13; — 67310, v., 12; — 67312, 23; 30; — 67314, 32; II, 11.
 κεφαλαιωτής: voir Index III.
 κεφαλή 67295, III, 3; — 67322, 1.
 κηνστήτωρ: voir Index III.
 κηριαπτάριον 67340, v., 77.
 κιβώτιον 67340, v., 39.
 κιβώτης 67331, II, r., 3.
 κινδυνεύειν 67282, 9; — 67299, 22.
 κίνδυνος 67169^{bis}, 14; 21; — 67281, 6; — 67299, 63; — 67303, 18; — 67306, 14; — 67310, 7; — 67314, III, 23; 39; — 67320, 5; — 67328, I, 18; II, 18 *et seq.* III-XII; — 67329, 7; 9; II, 3; 4.
 κίνησις 67320, 6; — 67321, 10.
 κινητός 67295, 29; — 67312, 83; — 67313, 6.
 κιστάριον (?) 67340, v., 41.
 clarissimus (c) 67329, II, 15.
 κλασμός 67340, v., 49.
 κλειδοῦν 67309, 29.
 κλείς 67302, 17.
 κληρικός: voir Index IV.
 κληρονομία 67312, 88; — 67313, 50.
 κληρονομιαῖος 67295, 27.
 κληρονόμος 67140, 3; — 67294, 19; 25; — 67298, 16; 27; — 67299, 7; 37; — 67306, 11; — 67309, 16; 30; 33; — 67312, 37; 48; 97; 103; 108; 112; — 67313, 62; — 67314, 23; III, 9; 21; — 67324, 2; 3; — 67325, IV, r., 31; VII, v., 8; 23; VIII, v., 22; — 67326, 1; 3; 16; — 67327, 5; 44; — 67340, v., 10; 12; 13; — 67355, I^a.
 κλῆρος 67295, 27; — 67301, 17; — 67312, 74; — 67313, 33; — 67325, IV, r., 21; — 67327, 3; 9; 16; 24; 39; — 67329, 10; 15; — 67333, 7; 8.
 κληροῦν 67294, 17.
 κνήκος 67325, I, r., 10; II, r., 3; v., 3.
 κοινόν 67281, 1; — 67325, VII, v., 21.
 κοινός 67305, 7; 12; — 67314, 11; 17; — 67321, 6; — 67322, 9.
 κοινωνία 67314, 12.
 κοινῶς 67295, 18; — 67313, 12.
 κοίτη 67310, 14.
 κοιτών (?) 67302, 11.
 κολάζειν 67283, 16.
 κολοξόν: voir Index VII.
 κόμης: voir Index III.
 κομιδή 67320, 4; B, 6; — 67321, B, 5.
 κομίζειν 67295, III, 25; — 67314, 12; — 67320, B, 9; — 67321, B, 6.
 κομμονταρήσιος: voir Index III.
 κομμονιτάριον 67282, 1; v., 1; — 67330, II, 15 (κομμονιδάριον).
 κομφιρματεύειν 67312, 33.
 κορακοεθρωςία 67353, v., A, 19.
 κορυφή 67279, 21.
 κοσκινεύειν 67325, I, v., 27; II, r., 3.
 κόσμιον 67340, v., 29.
 κοσμιότης 67310, 1; 14.
 κουρεύς: voir Index III.
 κοῦρσον: voir Index V.
 κοῦρσος: voir Index V.
 κουφιτμός 67347, I, v., 3.
 κρατεῖν 67283, 2; — 67295, 11; — 67313, 51; 62; — 67321, 7; — 67324, 9.
 κράτιστος 67321, 2.
 κράτος 67352, r., 10; v., 1; 7.
 Κρείττων (ε): voir Index IV.
 κριθή 67307, 5; — 67308, 2; 3; — 67325, I, r., 5; 10 *et seq.*; v., 23; 24; II, r., 5; 27; v., 3; 14; — 67327, 33.
 κριόν 67303, 14.
 κρῖμα 67294, 28.
 κρίνειν 67311, 26.
 κρίσις 67305, 21; — 67310, v., 3; — 67314, 25; III, 32; — 67352, r., 11.

κριτής: voir Index III.

κροκατός 67339, 18.

κρυψίς 67340, v., 78.

κτάσθαι 67329, 15; — 67333, 26.

κτήμα 67169^{bis}, 45; — 67283, 5; — 67298, 17; 24; 39; — 67300, 8; — 67303, 12; 16; — 67312, 89; — 67313, 19; 24; 35; 47; — 67333, 7; 13; 27; — 67347, I, v., 1.

κτήσις 67286, 2; 13; — 67299, 18; — 67313, 23; — 67329, 5.

κτήτωρ: voir Index III.

κυκλάτος 67279, 18.

κυκλευτήριον 67299, 11; 35.

κυκλόθεν 67325, IV, r., 22.

κυμινωπάλης: voir Index III.

κύπα 67309, 23.

κυρά 67279, 7.

κυριακή: voir Index IV.

κυριεύειν 67313, 52; — 67324, 9.

κύριος 67287, 15; IV, 5; 8; 16; — 67290, 11; — 67291, v.; — 67295, 8; — 67298, v., 26; — 67299, 28; — 67300, 18; — 67301, 34; — 67302, 17; — 67303, 21; — 67305, 4; — 67306, 16; — 67309, 51; — 67310, v., 9; — 67311, 29; — 67313, 26; — 67314, III, 41; — 67322, 3; — 67324, 14; — 67325, IV, r., 41; VI, 2; — 67330, III, 4; — 67353, v., A, 36.

κυριότης 67169^{bis}, 40.

κυρίως 67169^{bis}, 68; — 67309, 16; — 67331, II, r., 5.

κύρος 67312, 33.

κωδικοίλος 67312, 24; 29; 31; 32.

κωδίκιον 67140, 2.

κώδιξ 67329, 10.

κώμη 67169^{bis}, 26; 43; 72; — 67279, 3; v., 1; — 67280, 7; B, 1; v., 1; — 67281, 3; 4; — 67282, 3; 5; — 67283, 1; 6; 8; II, 1; 2; II, 1; 2 *et passim*; — 67284, 1; 3; — 67286, 1 *et passim*; — 67287, 1; — 67291, 2; — 67295, II, 20; — 67296, 2; 4; 8; — 67297, 2; 3; 8; — 67298,

v., 40; 41; — 67300, 4; 5; — 67301, 6; 10; 18; — 67303, 4; 5; 8; 10; — 67306, 2; 4; — 67307, 2; — 67313, 4; 20; 38; 54; — 67314, 10; II, 8; — 67320, B, 1; — 67321, B, 1; — 67323, 2; 3; 4; 6; 11; — 67325, II, r., 8; 10; III, v., 2; IV, r., 6; 9; 13; 21; — 67326, 6; 10; — 67327, 9; 16; 24; 33; 39; — 67328, I, 2; 3; II, 2; 3 *et seq.* III-XII; — 67329, 4; 5; 6; 7; 8 *et passim*; II, 2; 4; 5 *et passim*; — 67332, 5; — 67334, 7; — 67335, 1; — 67347, I, 5; 7; — 67354, II, 4; — 67359, II, r., 1; 3; 4 *et seq.*; III, r., 1 *et seq.*; v., 1; V, r., 8; 9.

κωμητικόν: voir Index VI.

Λαγχάνειν 67313, 30; 33; 53; 64.

λάκκος 67299, 11; 34; — 67300, 8; 17; — 67313, 39.

λαλείν 67323, 2.

λαμβάνειν 67290, 9; — 67300, 16; 18; — 67306, 7; — 67314, 13; — 67323, 10; — 67353, v., A, 20.

λαμπρός 67294, 6; — 67327, 5; — 67353, v., A, 26.

λαμπρότατος 67169^{bis}, 3; 4; 5; 36; — 67279, 14; 15; 16; — 67283, 2; — 67290, 2; 6; — 67295, 1; — 67298, 4; 15; 27; 35; 39; — 67299, 7; 13; 26; — 67302, 3; — 67305, 2; 4; — 67309, 3; 6; — 67311, 1; — 67312, 4; — 67313, 25; — 67320, 1; — 67322, 3; — 67327, 13; 21; 26; — 67353, v., A, 3.

λάρνακα, κιβωτόν 67331, II, r., 3.

λατόμος: voir Index III.

λαφυραγωγός 67283, 11.

λάχανον 67325, I, r., 23; 27; v., 1; 4; 5 *et seq.*; II, r., 3; 4; v., 3.

λέγειν 67289, 4; — 67295, 12; — 67301, 17; — 67319, 17; — 67323, 7; — 67327, 16; 17; — 67329, 14; II, 2.

legere 67280, 5; 6; — 67320, 6; 7; — 67321, 11; 12.

λεξις 67311, 10.

λεψάνη 67289, 11; — 67300, 15; — 67347, II, v.

ληγάτον 67312, 110; — 67314, 33; II, 5; III, 18; 26.

ληγαιν 67303, 3.

λημα 67287, IV, 28; — 67314, III, 34.

λημματισμός 67314, 14.

λίελλος 67295, 1; 8; II, 17; 22; 24.

λιβικός 67325, IV, r., 20; 27; — 67328, IX, 10.

λινοῦφος: voir Index III.

λίτρα: voir Index VII.

λίτρον 67325, II, v., 23; VIII, r., 17.

λίψ 67169^{bis}, 50; — 67302, 12; — 67325, IV, r., 30.

λογίζεσθαι 67295, 21; III, 6; — 67300, 7; — 67301, 13; — 67302, 7; — 67328, I, 8; II, 8 *et seq.* III-XII.

λόγιος 67169^{bis}, 4; — 67294, 18; 19; 24.

λογισμός 67299, 29; — 67312, 12; 13; 52; — 67353, v., A, 5.

λογιστήριον 67169^{bis}, 73; — 67309, 5; 10; — 67329, 8; II, 5.

logisterium 67329, 14; II, 12.

λόγος 67169^{bis}, 15; 19; 27; 59; — 67279, 26; — 67280, B, 2; — 67284, 2; 5; 6; — 67285, 2; — 67287, 1; — 67289, 1; — 67291, 3; 6; — 67295, 14; 16; III, 29; — 67298, 13; — 67299, 56; — 67302, 14; — 67303, 17; — 67305, 25; — 67306, 9; — 67308, 2; — 67309, 21; — 67310, 12; 15; v., 2; 13; — 67311, 18; — 67313, 22; — 67314, III, 25; 48; — 67325, I, r., 1; 28; v., 1; 8; 13; 20; II, r., 1; 11; v., 1; 14; 15; IV, r., 36; VIII, r., 7; v., 2; 8; — 67329, 6; 7; 10; II, 4; 6; 8; 9; 13; 14; — 67339, 1; — 67340, 38; — 67347, I, v., 1; — 67359, II, r., 2; V, r., 7; VI, 1; 9; 10; 11.

λοιδορεῖν 67353, v., A, 34.

λοιμός 67283, 9.

λοιπάς 67285, 2; 3.

λοιπόν 67287, IV, 29; — 67289, 11; 12; 15; 16; 19; — 67295, 23; — 67306, 9; — 67311, 18; — 67325, I, r., 14.

λοιπός 67280, B, 11; — 67288, V, 6; — 67312, 49; — 67324, 13; — 67329, II, 7; — 67330, II, 10; — 67353, v., A, 15.

λυμαίνεин 67283, 5.

λυπεῖν 67322, 6.

λύσις 67306, 8; 15.

λυσιτελεῖν 67321, 7.

λύχνος 67340, v., 77.

λωτικός 67339, 16.

Μά 67322, 1.

μάγειρος: voir Index III.

μακάριος 67279, 12; — 67294, 17; — 67300, 3; — 67301, 7; — 67303, 9; — 67306, 5; — 67309, 4; — 67312, 74; 76; 109; 111; — 67313, 8; 18; — 67326, 1; 45; — 67332, 4; — 67333, 16; 20; — 67340, v., 44.

μακρογρηαία (subst.) 67314, III, 27.

μακρογρηᾶν 67294, 18.

μαλακία 67314, III, 29.

μάλιστα 67333, 17; — 67353, v., A, 31.

μᾶλλον 67295, 28; — 67333, 18.

μάμμη 67312, 44; 88.

μανθάνειν 67298, v., 26.

μαρτυρεῖν 67295, 17; II, 4; — 67302, 20; — 67303, 24; 25; — 67306, 18; 19; — 67321, 6; — 67324, 18; 19; 20; — 67325, IV, r., 45; — 67328, III, 30; IV, 30; V, 29; VII, 27; 28; VIII, 26; 28; IX, 30; 32; X, 28; 29; XI, 28; 30; XII, 30; 31.

μάρτυς 67309, 52; — 67311, 30; — 67312, 16; — 67314, III, 44; — 67324, 11.

μάρτυς au sens religieux: voir Index IV.

μά(τιον): voir Index VII.

μεγάθυμος 67289, v., 1.

μέγαιρος 67353, v., A, 11.

μεγαλόπολις 67280, 3; B, 8; — 67286, 14.

μεγαλοπρεπέστατος 67140, 1; — 67281, 1; — 67300, 14; — 67321, 1; — 67325, I, v., 31; VII, r., 9; VIII, r., 26.

μεγαλοπρεπής 67169^{ba}, 6.
 μέγας 67169^{ba}, 17; — 67279, 4; — 67280, B, 11; — 67287, 17; — 67295, 13; — 67311, 27; — 67314, II, 16; — 67325, IV, r., 3.
 μείζων 67169^{ba}, 21.
 μειοῦν 67294, 2.
 μελαθρον, οἶκον 67331, I, r., 2.
 μέλας 67339, 13; 16.
 μελετᾶν 67331, II, r., 10.
 μελι 67330, II, 1.
 μελισσουργός: voir Index III.
 μέλλειν 67300, 7; — 67308, 3; — 67312, 9; — 67350 a, 7; 11; — 67351, 8; — 67353, v., A, 32.
 μέλόντων, μελετώντων 67331, II, r., 10.
 μέμψις 67280, 2; — 67295, III, 8; — 67310, v., 3.
 μένειν 67292, 7; — 67296, 11; — 67297, 8; — 67298, 25; — 67299, 46; — 67312, 102; — 67328, I, 20; II, 19 *et seq.* III-XII; — 67329, 7.
 μέντοι 67305, 13; — 67310, 14; v., 4; — 67314, 30; — 67323, 6.
 μερίς 67340, v., 75.
 μέρισις 67302, 10.
 μερισμός 67313, 16; 27; 51; — 67314, III, 35.
 μέρος 67295, 22; — 67298, 11; — 67299, 16; 41; 42; 45; 48; 54; 55; 67; — 67302, 8; 18; — 67309, 26; 28; — 67310, v., 8; — 67311, 5; 8; 23; 28; — 67313, 5; 31; — 67314, 15; III, 23; 45; — 67325, II, v., 15; III, r., 7; v., 8; 9; 11; 12; VII, r., 6; VIII, r., 22; — 67327, 39; 40; 44; — 67340, 67; v., 6; 72.
 μεσιτεία 67313, 24.
 μεσίτης(?) 67169^{ba}, 61.
 μεσολαβεῖν 67312, 20.
 μέσος 67350 a, 3; 11.
 μεστοῦν 67279, 19.
 μεταδιδόναι 67340, v., 26.

μετακαλῶς(?) 67295, III, 4.
 μετάθεσις 67295, II, 9; — 67329, 4; 8; 15; II, 3.
 μεταλαμβάνειν 67295, III, 34.
 μεταλλαγή(?) 67140, 8.
 μεταλλάττειν 67312, 11.
 μεταμελεῖσθαι 67340, v., 94.
 μεταξύ 67299, 15; — 67305, 18; — 67310, 5; — 67313, 17; 28; 51; — 67314, 14.
 μετάπτωσις(?) 67140, 8.
 μετασχηματίζειν 67299, 19.
 μετατιθέναι 67295, 29; II, 21.
 μεταφορά 67303, 18.
 μετεπιέναι 67314, III, 16.
 μετρεῖν 67286, 1; 12; — 67325, II, r., 6; III, v., 1; — 67347, I, 1; 17.
 μέτριος 67295, 13.
 μετριότης 67305, 11; — 67310, 11.
 μετρίως 67283, 7.
 μέτρον 67280, 3; B, 2; 7; — 67291, 8; — 67300, 14; — 67308, 4; — 67320, B, 1; — 67321, B, 1; — 67325, I, v., 26.
 μέχρι 67282, 3; — 67295, III, 13; 29; — 67312, 46; — 67313, 9; — 67340, 45; — 67353, v., A, 13.
 μηδαμῶς 67297, 8; — 67305, 15; — 67310, 13; — 67328, I, 13; II, 12 *et seq.* III-XII.
 μηθέτερος 67299, 42.
 μήκιστος 67314, III, 14.
 μήν 67291, 8; — 67302, 7; — 67305, 9; 11; 13; 17; 19; 20; — 67309, 39; 42; — 67314, III, 16; — 67321, 9; B, 3; — 67325, I, v., 30; II, v., 17; 19; 21; 22; VII, r., 8; VIII, r., 26; — 67328, I, 9; II, 9 *et seq.* III-XII.
 μηνύειν 67295, 8; II, 3; 18; 20.
 μηνυσις 67295, II, 23.
 μήτηρ 67169^{ba}, 8; 25; — 67279, 17; 18; — 67300, 5; — 67301, 8; — 67302, 4; — 67303, 4; 8; — 67305, 3; 5; — 67306, 2; 5; — 67309, 4; — 67311, 6; 9; — 67312, 44; 88; 109; — 67313, 25; —

67314, 3; 15; III, 13; IV, r., 7; —
67327, 40; — 67328, II, 3 *et seq.* III-XII.
μητρῷος 67295, 26.
μηχανή 67295, 4.
μιαίφρονία 67283, 9.
μικρός 67280, 3; B, 10; — 67301, 11; —
67303, 5; — 67311, 27; — 67314, II,
16.
μίμησις 67280, B, 1; — 67329, II, 5; 10.
μιμήσκειν 67295, III, 7.
μισθός 67300, 17; — 67303, 7; 17; —
67305, 14; — 67325, IV, r., 36; —
67330, II, 24; — 67352, v., 5.
μισθοῦν 67300, 6; 19; — 67301, 12; —
67302, 6; 18; — 67303, 11; 22; —
67325, IV, r., 16; 42.
μισθωσις 67300, 18; — 67301, 34; —
67302, 17; 20; — 67303, 24; 25; —
67325, IV, r., 45; — 67327, 10; 24.
μισθωτής 67279, 11; — 67303, 4; — 67325,
IV, r., 9; 15; — 67359, III, r., 11; 12;
13; v., 1; 2; VI, 2; 6.
μισθωτικός 67303, 21; — 67325, IV, r., 41.
μισοπόνηρος 67279, 10.
μνεία 67295, III, 34.
μνήμη 67169^{bis}, 6; — 67279, 7; — 67294,
6; — 67297, 4; — 67300, 3; — 67301,
7; — 67303, 9; — 67309, 8; 25; —
67311, 5; — 67312, 6; 78; — 67313, 37;
— 67326, 2; — 67327, 5; 45; — 67332,
4; — 67333, 16; — 67340, v., 9; 44; 45.
μνημονεύειν 67298, 28; 33; — 67299, 30.
μόδιον: voir Index VII.
μόδιος: voir Index VII.
modius: voir Index VII.
μοῖρα 67313, 15; — 67314, 17; 34; III, 20;
— 67340, v., 16; 62; 73; — 67353, v.,
A, 15.
μοιχός 67295, 21.
μολύνειν (?): voir Index III.
μονάζων: voir Index IV.
μοναστήριον: voir Index IV.
μοναχικός: voir Index IV.

μονή 67296, 7; — 67297, 7; — 67313, 39;
— 67328, I, 6; II, 6 *et seq.* III-XII; —
67332, 9; — 67340, 46.
μονήρης 67294, 15; 17.
μόνον 67169^{bis}, 73; — 67279, 16.
μόνος 67283, 12; — 67286, 7; 18; — 67295,
24; 28; — 67299, 55; — 67303, 11; 12;
16; — 67309, 31; 37; 43; 46; —
67319, 21; 23; 24; — 67325, I, v., 30;
IV, r., 17; VII, r., 8; v., 6; 10; —
67340, v., 64; 124; — 67353, v., A, 7;
14.
Μοῦσα 67295, 19.
μουσεῖον 67295, 15.
μουσθος 67325, I, v., 13.
μοχθηρία 67333, 14.
μοχθηρός 67333, 17.
μυροθήκη 67324, v., p. 119.
Ναῦλον: voir Index VI.
ναύτης: voir Index III.
ναυτικόν: voir Index VI.
νειλῶς 67313, 36.
νεομηνία 67291, 8; — 67302, 7; — 67309,
42.
νέος 67295, 15; 30.
νεοφύτιος 67333, 27.
νεύειν 67302, 11; 12; — 67309, 22.
νήμα 67339, 1.
νήπιος 67279, 27.
νήσος 67313, 44.
νικᾶν 67295, II, 16; — 67296, 6; — 67297,
6; — 67328, I, 5; III, 7; IX, 7; XII, 7.
νίκη 67169^{bis}, 34; — 67295, II, 16; —
67298, 5; — 67299, 52; — 67328, II, 5
et seq. III-XII; — 67332, 7; — 67340,
68.
νοεῖν 67312, 11.
νομή 67295, 6; 25; 26; II, 3; 14; 19; 21;
— 67309, 34; 36; — 67325, IV, r., 38.
νόθος 67353, v., A, 17.
νομικός: voir Index III.
νόμιμος 67282, 8; — 67294, 8; — 67295,
23; 27; II, 13; — 67310, 2; v., 4; —

- 67314, 11; — 67312, 16; — 67313, 29;
— 67340, v., 8.
νομίμως 67340, v., 94.
νόμισμα: voir Index VII.
νομισμάτιον: voir Index VII.
νόμος (loi) 67169^{bis}, 33; — 67283, 9; —
67295, 3; 11; II, 8; 9; 23; III, 27; —
67312, 20; 28; 33; — 67314, 26; —
67321, 3; — 67324, 13; — 67353, v., A,
14; 33.
νόμος (géogr.) 67169^{bis}, 27; 43; — 67279,
3; v., 1; — 67289, 1; — 67296, 2; 4;
— 67297, 2; 4; — 67300, 4; 5; — 67301,
6; 11; — 67303, 5; 6; — 67306, 3; —
67312, 40; 42; 57; — 67314, 11; —
67325, IV, r., 10; — 67328, I, 2; II,
2 et seq. III-XII; — 67329, 4; 5; II, 2;
— 67332, 5; — 67352, v., 2.
νοσοειρής 67353, v., A, 12.
νοσοκομειν 67314, III, 29.
νόσος 67314, 26.
νοτάριος: voir Index III.
νοτινός 67283, II, 5; — 67301, 9; — 67325,
IV, r., 30.
νότος 67169^{bis}, 48; — 67325, IV, r., 24.
νομεράριος: voir Index III.
νυν 67282, 4; — 67292, 3; 4; — 67294,
16; — 67295, III, 4; 32; — 67298, 20;
— 67299, 1; 35; — 67303, 5; 20; —
67305, 4; — 67309, 50; — 67310, v.,
12; — 67314, 19; — 67312, 102; —
67313, 16; 46; 48; 52; — 67314, 18;
III, 47; — 67321, 3; — 67329, 7; 10;
— 67340, v., 75; — 67353, v., A, 16.
νυνί 67340, v., 96.
Ξάνος 67295, 22; — 67300, 17.
ξηρός 67279, 19; — 67325, I, v., 8.
ξυλοειστακίον 67303, 15.
Οξολός: voir Index VII.
οδός 67169^{bis}, 48.
οθεν 67279, 21; — 67283, 11; — 67295,
12; — 67310, 3; — 67352, v., 9.
οθόνιον 67340, v., 33.
οἶσθαι 67314, 13; — 67312, 50; — 67353,
v., A, 9.
οικεῖν 67295, 13; — 67301, 9.
οικεῖος 67169^{bis}, 14; — 67294, 19; — 67312,
81; — 67320, 2; — 67329, 7; 11; II,
3; 4.
οικειοῦν 67295, 4; 6.
οικειώτης 67291, 10.
οἶκημα 67283, 16; — 67313, 5; — 67340,
v., 48.
οἰκησις 67295, 19; — 67302, 14; — 67309,
30.
οἰκητικὸς 67312, 66.
οικία 67302, 8; 18; — 67303, 18; — 67309,
23; 45; — 67312, 66; 67; — 67313,
53; 58; — 67314, 2; II, 7; — 67340,
v., 97.
οἰκονομειν 67298, 20. — Voir Index IV.
οἰκονομία 67298, 22; — 67340, v., 49.
οἰκονόμος: voir Index IV.
οἰκώπεδον 67312, 67.
οἶκος 67294, 17; — 67295, 29; II, 5; —
67299, 31; 38; 49; — 67309, 25; —
67310, v., 6; — 67334, I, r., 2.
οἰκουμένη (ή) 67295, II, 16; — 67297, 6; —
67299, 52.
οἰκουμηνικός 67279, 22; — 67353, v., A, 28.
οἰκουρά 67310, 18.
οἶκτος 67295, III, 13.
οἰνόκρεον 67320, B, 2; 11; — 67321, B, 7;
9; 10; 11.
οἶνοπράτης: voir Index III.
οἶνος 67279, 19; 21; — 67287, IV, 12; 18;
22; 27; — 67314, 12; — 67324, 4; —
67325, I, v., 13; — 67330, II, 7; 25;
III, 12.
οἶος *δήποτε* 67169^{bis}, 54; — 67283, 8; —
67294, 7; — 67295, 26; II, 15; —
67296, 10; 11; — 67297, 10; — 67298,
11; — 67304, 2; — 67305, 16; 21; —
67306, 12; — 67309, 35; — 67310, 17;
— 67314, 25; 26; — 67312, 100; —
67313, 34; — 67314, 24; 25; II, 14;

- 15; III, 27; — 67334, 8; — 67340, 37; v., 8.
- οἶός τε 67295, III, 31.
- ὀκνεῖν 67283, 5; — 67322, 5.
- ὀλέγος 67294, 4; — 67333, 13; — 67340, v., 73.
- ὀλιγωρεῖν 67322, 3.
- ὀλκή 67295, 31; — 67340, v., 29.
- ὀλόκληρος 67169^{bis}, 46; 53; — 67299, 32; — 67302, 8; — 67309, 22; 27; — 67313, 53; — 67325, IV, r., 19; 23; — 67327, 44.
- ὀλόλυμα (?) 67283, 9.
- ὀλοπίναρος 67340, v., 31.
- ὄλος 67295, II, 7; — 67311, 14; — 67314, III, 17; 30; — 67354, II, 5.
- Ὀμηρος 67295, III, 3; — Fragments d'une scolie sur l'Iliade (II, 414-421; XVIII, 412-477), 67331.
- ὀμιλεῖν 67314, 23.
- ὄμμα 67295, III, 33.
- ὀμματωρίζα 67353, v., A, 19.
- ὀμύνει 67296, 5; 17; 18; — 67297, 5; — 67314, III, 10; — 67328, I, 4; 22; II, 21 et seq. III-XII; — 67340, v., 46.
- ὀμογνήσιος 67169^{bis}, 18; — 67302, 5; — 67314, III, 8.
- ὀμοίτης 67310, 10; — 67329, II, 8.
- ὀμοίως 67285, 3; 4; — 67287, 5; 8; II, 2; IV, 7; 13; 22; — 67299, 4; — 67313, 65; — 67319, 5; — 67325, II, r., 4; v., 19; 21; 23; IV, v., 2; 4; VII, v., 5; 11; 14; VIII, r., 10; 11; 12; 13; 18; — 67329, 12; 17; — 67330, II, 16; 23.
- ὀμολογεῖν 67169^{bis}, 16; 24; — 67296, 4; 15; — 67297, 5; — 67298, 12; 18; 37; — 67299, 37; 41; 68; — 67300, 6; 18; — 67301, 11; 34; — 67302, 6; 17; — 67303, 10; 21; — 67305, 6; 27; — 67306, 9; 16; — 67309, 9; 55; — 67310, 4; 8; v., 9; 10; 13; — 67311, 10; 18; 31; — 67313, 30; 31; — 67314, III, 22; 45; — 67324, 16; — 67325, IV, r., 13; 41; — 67328, I, 4; 21; II, 4; 20 et seq. III-XII; — 67332, 6; 7; — 67340, 54; 71.
- ὀμολόγημα 67169^{bis}, 13; — 67299, 47.
- ὀμολογία 67169^{bis}, 29; — 67294, 21; 24; — 67298, 10; — 67299, 60; — 67303, 21; — 67305, 24; — 67311, 3; 7; — 67314, III, 7; 41; — 67325, IV, r., 41.
- ὀμόνοια 67314, III, 40.
- Ὀμονοίας (monument public ou église à Antinoé) 67309, 24.
- ὀμοούσιος: voir Index IV.
- ὀμότυπος 67311, 3; — 67324, 15.
- ὀμοῦ 67299, 1; — 67301, 33; — 67305, 18; — 67309, 13; — 67325, II, v., 14; — 67329, II, 10.
- ὀμόφυχος 67295, 22.
- ὀνίνασθαι 67299, 54.
- ὄνομα 67140, 3; 4; 5; 6; 7; 11; 12; 13; — 67295, 21; — 67300, 2; — 67306, 5; — 67313, 66; — 67325, II, r., 6; III, v., 1; 4; IV, v., 3; 4; 5; VII, v., 6; 8; 12; 14; VIII, r., 8; 15; v., 1; — 67329, 11; 12; 16; 17; — 67333, 27; — 67353, v., A, 7.
- ὀνομάζειν 67353, v., A, 15.
- ὄξος 67289, 11.
- ὀπίσσωτρον 67279, 20.
- ὄπλον 67321, 2; — ὄπλα: πάντα τὰ χαλκώματα, 67331, II, r., 4.
- ὀπότην 67296, 8; 12; — 67309, 17; — 67310, 7; — 67328, I, 13; II, 13 et seq. III-XII; — 67334, 8.
- ὀπότερον 67295, 20.
- ὀπίτερος 67299, 53.
- ὄπου 67340, 18; 44.
- ὀπτίον: voir Index V.
- ὄρῳ 67282, 8; — 67291, 4; — 67294, 13; — 67313, 46.
- ὄρβιοπώλης: voir Index III.
- ὄργανον 67307, 4; — 67319, 23.
- ὄρθος 67169^{bis}, 31; — 67299, 29; — 67353, v., A, 5.

ἐρβῶς 67324, 14; — 67353, v., A, 21.
 ἐρρίζειν 67333, 6; — 67340, v., 76; 122.
 ἔριον 67169^{lia}, 71; — 67300, 9; — 67313,
 42; — 67325, IV, r., 22.
 ἔρισμός 67353, v., A, 30.
 ἔρκίζειν 67295, II, 15.
 ἔρκος 67169^{lia}, 34; — 67295, II, 22; —
 67296, 13; 17; 18; — 67314, III, 3; 10;
 34; — 67328, I, 18; 23; II, 17; 21 *et*
seq. III-XII; — 67340, 71; v., 45.
 ἔρκοῦν 67295, II, 21.
 ἔρμαῖν 67169^{lia}, 26; — 67294, 3; — 67300,
 5; — 67302, 4; — 67305, 3; 6; —
 67309, 5; 9; — 67311, 9; — 67312, 7;
 — 67328, III, 5; VI, 5; VIII, 3.
 ἔρος: voir Index IV.
 οὐγκία: voir Index VII.
 οὐδαμῶς 67295, 17.
 οὐδέποτε 67283, 4.
 νῖρ (ν) 67329, II, 15.
 οὐλ...: voir Index III.
 οὐνομα 67314, III, 8.
 οὐράνιος 67295, II, 16; — 67296, 5; —
 67297, 5; — 67328, I, 4; III, 7; IX, 7;
 XII, 7; — 67353, v., A, 27.
 οὐτως 67289, 2; — 67291, 10; — 67295,
 III, 20; — 67298, 35; — 67299, 59;
 67; — 67300, 22; — 67309, 18; — 67310,
 v., 12; — 67311, 11; — 67312, 51; —
 67314, III, 45; — 67319, 2; — 67321,
 B, 8; — 67324, 14; — 67325, I, r., 3;
 v., 3; 22; II, r., 2; 12; v., 2; — 67329,
 13.
 ὀφείλειν 67292, 2; — 67308, 1; — 67310,
 4; — 67314, II, 4.
 ὀφλημα 67309, 35.
 ὀχθος 67313, 45.
 ὀχλεῖν 67291, 11; 12.
 ὄψις 67299, 2; 18; 21.
 Παγανός 67310, 13.
 παγάρχης: voir Index III.
 παγαρχία 67283, 2; — 67295, 10.
 παγαρχικός 67354, II, 2.

παγάρχος: voir Index III.
 παιδάριον 67279, 26.
 παιδεία 67295, 14; 16.
 παιδευσις 67329, 7; II, 3.
 παιδευτήριον 67309, 10.
 παῖς 67294, 8; 12; — 67327, 22; 27; 37;
 42; 47.
 πάκτον 67298, 29; 40.
 πάκτων 67330, II, 19.
 πακτωνοποιός: voir Index III.
 πάλαι 67295, III, 3; — 67329, 4.
 παλαιός 67295, 16; III, 28; — 67325, IV,
 r., 22.
 παλάτιον 67320, 1.
 πάλιν 67279, 16.
 παλλατῖνος: voir Index III.
 πάμπολος 67340, v., 27.
 πανάελλος: voir Index IV.
 πανευσεβής: voir Index IV.
 πανοῦργος 67295, 28.
 πάνσεπτος 67313, 37.
 πάντα (τὰ) 67293, v.; — 67295, III, 18.
 πανάθλιος 67354, II, 4.
 πανταχόθεν 67281, 5; — 67283, 11; —
 67329, II, 9.
 πανταχοῦ 67299, 61; — 67306, 16; —
 67309, 51; — 67310, v., 9; — 67311,
 30; — 67314, III, 42; — 67328, I, 20;
 II, 20 *et seq.* III-XII; — 67353, v., A,
 36.
 παντελής 67169^{lia}, 39; — 67311, 19; —
 67313, 52; — 67353, v., A, 17.
 παντελῶς 67294, 22; — 67314, III, 12; —
 67352, r., 6.
 πάντη 67169^{lia}, 52; — 67283, 11; —
 67325, IV, r., 33; — 67353, v., A, 31.
 πάντοθεν 67169^{lia}, 52; — 67325, IV, r.,
 33.
 παντοῖος 67169^{lia}, 15; — 67309, 15; 33;
 — 67312, 60; 61; — 67314, 9; III, 9;
 24; — 67329, 6; 8; 9; 15; II, 6.
 πάντως 67290, 11; — 67294, 8; — 67295,
 24; II, 8; 10; III, 14; — 67323, 17.
 31.

πάνυ 67292, 6; — 67322, 3.
 πανύψιστος: voir Index IV.
 παραβαίνειν 67298, 9; — 67299, 46; 53; 62; — 67314, III, 5.
 παραβάσις 67299, 56; — 67314, III, 3; 33.
 παραβάτης 67314, III, 2.
 παράγειν 67328, XII, 17; — 67347, I, v., 5.
 παραγίγνεσθαι 67329, 7.
 παράγραφος 67310, v., 4.
 παράδεισος 67140, 4; 7; 10; 11; 13; 14.
 παραδιδόναι 67169^{bis}, 37; — 67296, 9; 12; — 67297, 9; — 67302, 16; — 67309, 37; — 67321, 5; — 67322, 1; 7; — 67328, I, 14; II, 14 *et seq.* III-XII; — 67334, 10.
 παράθυρον 67313, 57.
 παραινείν 67295, III, 16.
 παραινέσις 67295, III, 1.
 παρακαλεῖν 67283, II, 1; 2 *et passim*; — 67329, II, 12; 13; 14; — 67331, II, v., 12; — 67352, v., 9.
 παρακατάσχεται 67295, II, 9.
 παρακατέχειν 67309, 45.
 παρακάτω 67309, 24.
 παράκλησις 67312, 15.
 παρακολουθεῖν 67294, 2; — 67320, 6; — 67321, 10.
 παρακούςιν 67340, 17.
 παραλαμβάνειν 67295, 28; — 67298, 22; — 67303, 20; — 67313, 49.
 παράλογος 67295, 17.
 παραμένειν 67294, 5; — 67296, 8; — 67305, 4; — 67328, I, 10; II, 10 *et seq.* III-XII; — 67334, 7.
 παραμυθία 67309, 31; — 67314, 4; 28.
 παραναγιγνώσκειν 67324, 12.
 παρᾶνω 67169^{bis}, 49.
 παραπέμπειν 67282, 4; — 67299, 24.
 παρασκευάζειν 67169^{bis}, 19; — 67279, 18; — 67294, 24; — 67321, 2; — 67323, 10; — 67324, 10.
 παράστασις 67328, I, 12; II, 12 *et seq.* III-XII.

παράταξις 67321, 2.
 παρτρέπειν 67295, III, 7.
 παρυντά 67322, 10; — 67323, 18.
 παραφέρειν 67296, 9; — 67297, 9; — 67328, I, 14; II, 13 *et seq.* III-XII; — 67334, 9.
 παραφυλακή 67321, 4; — 67328, I, 11; II, 11 *et seq.* III-XII; — 67359, VI, 1; 11 (*παραφυλλαγή*).
 παραφυλάττειν 67299, 44; — 67314, II, 4; — 67329, II, 9; — 67340, v., 62.
 παραχαράττειν 67353, v., A, 20.
 παραχρῆμα 67280, 4.
 παραχωρεῖν 67169^{bis}, 37; 66; — 67313, 22; — 67340, 6.
 παρῆναι 67169^{bis}, 8; 9; 13; 19; 20; — 67283, II, 18; 20; — 67294, 20; 26; 29; — 67298, 41; — 67299, 60; — 67302, 7; — 67303, 12; 16; 24; 25; — 67305, 9; — 67307, 7; — 67309, 42; 44; — 67311, 7; 17; 29; — 67314, III, 7; 41; 44; — 67319, 20; — 67320, 3; B, 4; — 67321, 9; B, 4; — 67327, 43; 46; — 67328, I, 9; II, 9 *et seq.* III-XII; — 67329, 14; 15; II, 2; 3; 5; 9; 11.
 παρενοχλεῖν 67294, 20.
 παρῆξ 67313, 9.
 παρέρχεται 67280, B, 1; — 67290, 6; 8; — 67301, 31; — 67302, 7.
 παρέχειν 67289, 15; — 67295, II, 8; — 67296, 13; — 67300, 11; 15; — 67301, 24; — 67305, 23; — 67309, 16; — 67310, 6; v., 2; — 67311, 27; — 67314, III, 14; 32; — 67320, 3; B, 5; — 67321, B, 2; — 67322, 2; — 67328, I, 17; II, 16 *et seq.* III-XII; — 67340, 37; v., 26; 27; 46.
 παρηγορεῖν 67314, III, 28.
 παρθενία 67310, 3.
 παριστάναι 67279, 22; — 67312, 35; — 67352, v., 10.
 πάροδος 67309, 28.
 παρορῶν 67279, 16; — 67314, 27; III, 28.
 παρουσία 67292, 7; — 67312, 15.

παροχή 67283, 5.

πάσχειν 67311, 15.

πατήρ 67294, 4; 6; 7; — 67295, 14; 15; 18; 20; 22; 23; 26; II, 6; — 67303, 22; — 67314, 8; — 67327, 40; — 67340, v., 42; — 67353, v., A, 16. — Voir Index IV.

πατρίκιος: voir Index III.

πατρικός 67353, v., A, 34.

πατρίς 67295, 21; 22; — 67352, v., 3.

πατροκατία 67353, v., A, 11.

πατρολόος 67353, v., A, 7.

πατρός 67295, 26; II, 3; — 67312, 66; — 67352, r., 4.

πεδίδς 67169^{bis}, 72; — 67301, 9; 17; — 67303, 4; — 67313, 38; — 67325, IV, r., 20; — 67326, 9; — 67327, 3; 8; 15; 23; 33; 39; — 67328, III, 10; VIII, 8; — 67329, 4; 5; 10; 12; 15; 17; — 67359, III, v., 4; 5; IV, r., 1; 2; 4; 5; v., 1; 2; VI, 2.

πειθεῖν 67295, III, 29; — 67299, 26; — 67301, 11; — 67303, 11; — 67310, v., 10; — 67312, 84; — 67322, 5; — 67324, 12; 17; — 67325, IV, r., 16.

πειρα 67353, v., A, 11.

πειράσθαι 67294, 23.

πεκούλιον 67312, 101; 102; — 67313, 68; — 67314, 20; 29; 33; III, 18.

πέμπειν 67290, 2; — 67292, 3; 4; 8; — 67293, 1; — 67295, II, 23; — 67322, 8; 10; — 67356, 2; — 67359, II, r., 1.

πένης 67295, III, 9.

πεινθερός 67325, II, v., 11.

πεινχρός 67295, III, 15.

πεπώνιος 67339, 6.

πέρας 67299, 68; — 67309, 53; — 67314, III, 46; — 67321, 5.

περιάλλειν 67298, 2.

περίελεπτος 67279, 7.

περίελημα 67279, 20; — 67303, 14.

περίελογος 67296, 10; — 67297, 9; — 67328, I, 15; II, 14 et seq. III-XII; — 67334, 10.

περιγραφή 67169^{bis}, 33; — 67299, 28; — 67304, 2; — 67314, 25.

περιεῖναι 67294, 11; 16; — 67340, v., 95; — 67353, v., A, 21.

περιέρχασθαι 67283, 10; — 67312, 72; 73; — 67314, 15; — 67340, v., 7.

περιέχειν 67312, 23.

περικεῖσθαι 67299, 50.

περιλείπειν 67294, 17.

περιουσία 67313, 3; — 67314, III, 39.

περιοχή 67299, 3; 10; 12; 33; 36; — 67312, 92; — 67313, 41; 59.

περιπίπτειν 67279, 6.

περισπούδατος 67283, 12.

περίσυνον (?) 67304, 4.

περιτείχισμα 67299, 10.

περιττεύειν 67314, 11.

περυσινός 67292, 5.

πήλινος 67331, II, r., 13.

πικρός 67279, 10.

πιναρωτός 67340, v., 30.

πιπράσκειν 67169^{bis}, 36; 46; 53; 69; — 67352, r., 4.

πιστεύειν 67322, 5.

πίστις 67169^{bis}, 11; 30; 40; — 67299, 66; — 67309, 19; 44; — 67314, III, 47.

πλάνη 67294, 2.

πλαστός 67325, I, r., 15; 17; 29.

πλεῖστος 67294, 4; 19.

πλέον 67283, 5; — 67290, 4; 13; — 67310, 13.

πλεονατμός 67289, 5; 14.

πλεωέλαττον 67313, 42.

πληθος 67295, III, 12.

πλημμελεῖν 67295, 25.

πλημμελημα 67312, 78; 86.

πλήν 67310, 12.

πλήρης 67169^{bis}, 39; — 67279, 13; — 67299, 5; — 67314, III, 26; — 67326, 11; — 67327, 3; 9; 17; 24; 33; 40; 46; — 67340, v., 26.

πληροῦν 67281, 3; — 67305, 17; — 67307, 4; — 67311, 22; — 67314, III, 38; —

67325, IV, r., 38; — 67326, 7; — 67327, 1; 7; 14; 22; 32; 38; 45; — 67340, v., 16.
 πληρωτικός 67326, 14; — 67327, 10; 18; 25; 34; 41.
 πληρωτικός 67314, III, 25.
 πλοῖον 67280, B, 3; 5; — 67286, 3; 14; — 67287, IV, 26; — 67295, 21; — 67347, I, 3; 18.
 πνοή 67331, II, r., 16.
 πόνεν 67283, 3; — 67314, 15.
 ποιεῖν 67169^{bis}, 18; 27; 59; — 67279, 13; — 67283, 16; — 67284, 4; — 67286, 8; 9; 19; — 67287, II, 15; — 67289, 20; — 67290, 12; — 67291, 9; — 67293, 4; — 67294, 26; — 67295, 30; — 67297, 8; — 67298, 36; — 67299, 68; — 67300, 10; — 67301, 23; — 67303, 18; — 67306, 13; 15; — 67307, 12; 15; — 67311, 2; — 67312, 8; — 67314, III, 37; 45; — 67322, 6; — 67323, 14; — 67326, 13; — 67327, 10; 18; 25; 34; 41; — 67328, I, 12; II, 12 *et seq.* III-XII; — 67329, 8; 15; II, 6; — 67340, v., 94; — (partie de la conjugaison de) 67350 a; b; c.
 ποικίλος 67295, 28.
 ποιμήν : voir Index III.
 ποιμήν 67295, 25; II, 8; — 67298, 13; — 67299, 57; — 67310, v., 2; — 67314, III, 3; 33; — 67340, v., 122.
 ποιότης 67353, v., A, 13.
 πόλις 67291, 9; 12; — 67295, 13; 16; — 67298, 19; 38; 46; — 67299, 41; — 67302, 3; 9; 10; 20; — 67305, 2; 4; 6; — 67309, 6; 9; — 67311, 1; 10; — 67313, 4; 5; — 67314, 3; — 67321, 2; 4; — 67323, 13; — 67327, 21; — 67329, 8; II, 5; — 67347, I, 19; — 67353, v., A, 3; 26; — 67356, 2.
 πολιτεία 67321, 6.
 πολιτεύμενος : voir Index III.
 πολίτης 67312, 17.
 πολιτικός 67282, 6; — 67310, 13.
 πολλός 67295, II, 3; — 67298, 32; —

67299, 49; — 67313, 22; — 67329, II, 9.
 πολυκαπίτης : voir Index III.
 πολυμελής 67279, 11.
 πολός 67291, 4; — 67294, 2; — 67295, 3; 13; 20; 30; — 67312, 12.
 πολυτελής 67312, 46; — 67353, v., A, 13.
 πολυτίμιος 67313, 9.
 πολύτιμος 67295, 29.
 πονεῖν 67295, 15.
 πονηρός 67311, 16; — 67324, 9; — 67354, II, 15.
 πορβεῖν 67333, 14.
 πορβεῖον 67328, IX, 11.
 πορνεία 67310, 12; v., 2.
 πόρος 67169^{bis}, 14; — 67303, 19; — 67310, 8; — 67314, III, 23; 38; — 67329, 9; II, 4.
 πόρρω 67295, 22.
 ποσότης 67353, v., A, 13.
 ποῦς 67295, II, 7.
 πρόγμα 67279, 8; 23; — 67283, 6; 12; — 67290, 2; 4; 6; 9; — 67291, 7; 11; 12; — 67295, 17; 25; II, 4; 14; 25; III, 18; — 67296, 14; — 67304, 4; — 67305, 25; — 67306, 14; — 67309, 55; — 67310, v., 13; — 67311, 25; — 67312, 37; 45; 56; 60; 83; — 67313, 6; 7; 10; 15; 18; — 67314, III, 39; 48; — 67321, 6; — 67322, 6; — 67323, 8; 15; — 67324, 1; — 67327, 6; — 67328, I, 11; II, 11 *et seq.* III-XII; — 67329, II, 12; — 67340, v., 7; 43; 48; 64; 96; — 67342; — 67352, v., 4.
 πραγματουτής : voir Index III.
 πραγματικός 67321, 3.
 πραιπρόσιτος : voir Index III.
 πραιτωριανός 67320, 1.
 πραιτώριον 67305, 5; — 67330, III, 14.
 πρακτικός 67353, v., A, 6.
 πράκτωρ : voir Index III.
 πράξις 67280, B, 6; — 67295, III, 10; — 67310, 12; — 67312, 20; — 67329, II, 12.
 πρᾶος 67321, 7.

- παῖσις 67169^{bis}, 13; 29; — 67309, 45; —
 67352, r., 4.
 πράττειν 67281, 6; — 67283, 9; — 67295,
 12; II, 2; — 67309, 16; — 67312, 35;
 — 67329, 13; II, 13; 15.
 πρέπον 67340, 47.
 πρεσβεία 67279, 27.
 πρεσβύτερος: voir Index IV.
 πρήσαι, φλέξει 67331, I, r., 4.
 πρίσθαι 67169^{bis}, 60; 67.
 προαίρεσις 67169^{bis}, 11; — 67310, 19.
 προαφηγεῖσθαι 67169^{bis}, 12; — 67294, 22;
 — 67310, v., 1.
 προβαίνειν 67324, 7.
 πρόβατον 67325, IV, r., 35.
 προγενής 67309, 44.
 πρόγονος 67295, 14.
 πρόγραμμα 67353, v., A, 4.
 προγράφειν 67169^{bis}, 24; — 67295, II, 3;
 24; — 67296, 9; — 67298, 29; 46 *et*
seq.; — 67299, 6; 42; — 67305, 6; 8;
 — 67309, 10; 53; — 67310, v., 2; —
 67312, 106; — 67313, 32; 61; — 67314,
 II, 14; III, 7; — 67326, 15; — 67327,
 46; — 67328, I, 8; 16; II, 8; 16 *et seq.*
 III-XII; — 67333, 27; — 67340, 15; 41;
 42; 55.
 προδηληγάτοι 67320, 4; B, 7; — 67321, B, 5.
 προδηλοῦν 67169^{bis}, 52; — 67294, 14; —
 67299, 31; 32; — 67321, 8; — 67325,
 IV, r., 23; — 67329, II, 1; 3.
 προδιδόναι 67340, v., 74.
 προδιомολογεῖν 67299, 54; — 67305, 24; —
 67314, III, 31.
 πρόεδρος: voir Index III.
 προειπεῖν 67296, 12.
 προελαύνειν 67169^{bis}, 38.
 προέρρειν 67169^{bis}, 17; 28; 36; — 67279,
 11; — 67298, 39; 44; — 67299, 9; 15;
 16; — 67309, 45; — 67312, 94; —
 67314, 19; II, 7; III, 10; 18; — 67320,
 5; — 67333, 6; — 67340, v., 74; —
 67354, II, 15.
 προέρχεται 67312, 48.
 προσεστώ: voir Index IV.
 πρόθεσις 67169^{bis}, 31.
 προσθεσμία 67314, III, 15.
 προῖξ 67311, 21.
 προκαταλαμβάνειν 67295, 11.
 προκεῖσθαι 67279, 4; 6; — 67284, 5; 6; 7;
 — 67285, v., 1; 2; 3; — 67286, 8; 10;
 19; 21; — 67296, 16; 17; 18; —
 67298, 41; 42; 49 *et seq.*; — 67299, 46;
 — 67300, 19; — 67301, 36; — 67302,
 18; — 67303, 22; 23; — 67306, 10;
 17; 18; — 67307, 13; 14; 16; — 67308,
 5; — 67309, 19; 31; 37; 43; 48; —
 67324, 16; — 67325, III, v., 8; 11; IV,
 r., 13; 42; 43; 45; VIII, v., 12; —
 67326, 15; 17; — 67327, 11; 12; 18;
 19; 26; 28; 35; 41; 43; 48; — 67328,
 I, 21; 22; 23; II, 21 *et seq.* III-XII; —
 67333, 13; 20; 26; — 67344, 10; —
 67347, I, 11; — 67353, v., A, 35; —
 67357.
 προκομίζειν 67306, 16; — 67312, 26.
 προκρίνειν 67279, 9.
 προλέγειν 67169^{bis}, 72.
 προμερισμός 67340, v., 76; 80.
 προμηθής 67295, 3.
 προμνημονεύειν 67312, 94.
 προνοεῖν 67283, 3; — 67340, v., 43.
 προνοητής: voir Index III.
 προνοητικός 67321, 5.
 προσίμιον 67283, 3; — 67321, 7.
 προσονομάζειν 67169^{bis}, 69; — 67294, 5; 8;
 — 67312, 87; — 67340, v., 64.
 προσορίζειν 67324, 4.
 προστάγειν 67282, 7.
 προσταγορεύειν 67313, 65.
 προστάπαξ 67312, 103.
 προσγραφή 67289, 3.
 προσδοκεῖν 67324, 8.
 προσδοκία 67311, 15; — 67312, 10.
 πρόσδοσις 67313, 43.
 προσεῖναι 67321, 7.

προσελευσις 67295, 17.
 προσεπί 67310, 9; — 67313, 64.
 προσήκειν 67299, 14.
 προσημάνειν 67169^{bis}, 21; — 67314, III, 15.
 προσθήκη 67325, II, r., 9; 10; III, v., 3; 4.
 προσιέναι 67279, 5; — 67283, 12.
 προσκαλεῖν 67312, 15; — 67324, 11.
 προσκεφάλαιον 67339, 14.
 προσκυνεῖν 67295, III, 24.
 προσκυνητός 67295, III, 22.
 προσκυροῦν 67294, 1.
 πρόσσodon 67333, 8.
 πρόσσodus 67312, 62; — 67314, 9; 11.
 προσομιλεῖν 67295, 21.
 προσπαρκαῖσθαι 67313, 46.
 προσπίπτειν 67281, 4.
 προσπορίζειν 67279, 25.
 πρόσταγμα 67281, 4; — 67287, 2; 8; —
 67320, 5; — 67321, 8.
 πρόσταξις 67323, 17.
 προστάσις 67296, 11; — 67297, 10; —
 67334, 8.
 προστάτης: voir Index III.
 προστάττειν 67279, 22; — 67295, 8; III,
 17; — 67321, 5; 6; — 67323, 3.
 προστιθέναι 67329, II, 12; — 67353, v., A,
 30.
 προστιμον 67298, 42; — 67299, 57; 58; —
 67310, v., 4; 12; — 67314, III, 2; 33;
 38; — 67340, 38.
 προστρίβειν 67299, 65.
 προσυδρεύειν 67328, I, 10; II, 10 et seq. III-
 XII.
 προσφέρειν 67291, 2; — 67340, 5.
 προσφιλής 67314, III, 13.
 προσφορά 67312, 76; — 67324, 4; 7.
 πρόσχημα 67334, 12.
 πρόσσπον 67313, 11; 65; — 67322, 10; —
 67328, I, 12; II, 12 et seq. III-XII.
 προστάσσειν 67298, 40; — 67314, III, 35.
 προτρέπειν 67294, 25.
 προὔποκεισθαι 67309, 35.
 πρόφασις 67279, 24; — 67283, 4; — 67305,

16; — 67306, 12; — 67312, 100; —
 — 67313, 23.
 προφέρειν 67299, 62; — 67309, 51; — 67311,
 30; — 67314, III, 42; — 67328, I, 20;
 II, 20 et seq. III-XII; — 67353, v., A, 37.
 προχωρεῖν 67312, 98.
 πρώην 67279, 14; — 67310, 1; — 67311,
 11; — 67329, 4.
 πρωτοκωμητής: voir Index III.
 πυργίσκος 67340, v., 79.
 πύργος 67287, 14; — 67313, 39; — 67335, 2.
 πυργόφύλαξ: voir Index III.
 πύρινθος 67303, 14.
 πώποτε 67294, 6; — 67295, 7; 22; 26; II,
 2; — 67311, 24; — 67314, II, 13; —
 67340, v., 13.
 Ράδος 67352, v., *mil.*, 9.
 ραδανός, ραδινός, ὅτι ραδίως δεδόνεται 67331,
 III, v., 17.
 ραδινός 67331, III, v., 17.
 ραδιουργία 67305, 13.
 ραδίως 67331, III, v., 17.
 ραθυμεῖν 67282, 8.
 ραθυμία 67280, 2; — 67292, 4; — 67320,
 6; — 67321, 10; — 67324, 2.
 ραιστήρα, σφῦραν... 67331, II, v., 19.
 ραπτής: voir Index III.
 ρεπούδιον 67311, 3.
 ρετεντιών 67295, II, 9.
 ῥῆμα 67312, 21.
 ῥητορικός 67295, III, 26.
 ριπαρεύειν 67281, 3.
 ριπαρία 67287, IV, 30.
 ριπάριος: voir Index III.
 ῥόγα: voir Index V.
 ρογάτος 67312, 16.
 ῥοπή 67312, 19.
 ῥύμη 67314, II, 8.
 ῥυμός 67303, 14.
 ῥωμαῖος 67312, 17.
 ῥωνύναι 67281, 6; 7; — 67295, III, 35; —
 67312, 12.
 Σαδάμιον 67340, v., 34.

σαφῶς 67314, III, 38.
 σεαυτῆς 67309, 47.
 σεξάσμιος 67169^{bis}, 34.
 σεμνοπρεπῆς 67279, 7.
 σεμνός 67310, 3; — 67311, 14.
 σημεῖον 67282, 9; — 67285, 5; — 67325,
 IV, v., 2; 3; 5; 7; VI, 2; VII, r., 2; 7;
 v., 4; 7; 10; 13; 16; 22; 26; VIII, r.,
 6; v., 17.
 σήμερον 67296, 8; — 67305, 8; — 67328, I,
 8; III, 11 *et seq.* IV-XII.
 σιγγουλάριος: voir Index III.
 σίγλα 67340, v., 77.
 σιδηροῦν 67303, 13.
 σιδηροῦς 67279, 20; — 67303, 14.
 σικυνών 67313, 47.
 σιτηρέσιον 67320, 3; 5.
 σίτησις 67321, 5; — 67325, II, r., 14.
 σίτινος 67279, 19.
 σιτοπομπία 67280, 1; — 67300, 12.
 σίτος 67279, 19; — 67280, 9; B, 10; 11; —
 67285, v., 1; — 67286, 6; 7; 10; 17; 18;
 20; — 67289, 4; 10; 11; 13; 15; 18;
 19; — 67300, 14; — 67303, 17; —
 67305, 5; — 67308, 2; — 67320, B, 2;
 10; — 67321, B, 7; 9; 10; 11; — 67324,
 4; — 67325, I, r., 1; 5; 7 *et seq.*; v., 23
et seq.; II, r., 5; 8; 9; 14; 15; v., 3 *et*
seq.; III, v., 2; 4; — 67327, 33; —
 67329, II, 7; — 67347, I, 6; 20; 21; v.,
 1; — 67352, v., 2.
 σινωπᾶν 67295, 21.
 σκαῖός 67311, 15.
 σκαῦρος 67331, II, r., 18.
 σκάφος 67280, 3; B, 10; — 67330, III, 16;
 17.
 σκεπτῆριον 67340, v., 40.
 σκευάζειν 67322, 4.
 σκευός 67283, 8; — 67295, II, 9; 12; —
 67311, 22.
 σκηπτρον 67279, 9; — 67295, 3.
 σκοπός 67169^{bis}, 30; — 67313, 50; —
 67314, III, 11; — 67340, 15.

Catal. du Musée, n° 67279.

σκρίβας: voir Index III.
 σκρινιάριος: voir Index III.
 σκρίνιον 67340, v., 8.
 σκυτεύς: voir Index III.
 σκωληκοξρωσία 67325, II, v., 16.
 σμικρῶς 67295, III, 25.
 σοφός 67169^{bis}, 5; — 67289, v., 1; —
 67299, 7; 13; 26.
 σπαθῆριος: voir Index V.
 σπερμαέλειν 67301, 22.
 σπερμαέλια 67325, I, r., 11; 29; v., 20;
 21; II, r., 1; 11; v., 1.
 σπερματισμός 67325, II, r., 15; v., 15.
 σπερμοέλια 67303, 2.
 σπορά 67310, 2; — 67311, 13.
 σπῆριμος 67140, 3; 4; 5; 6; 7; 8; 9; 10;
 11; 12; 13; — 67169^{bis}, 42; 70; —
 67289, 10 (?); — 67329, 11; 12; 16; 17;
 II, 10.
 σπονδᾶλειν 67280, 3; — 67290, 7; 9; —
 67295, 16.
 σπονδαῖος 67295, 14.
 σπονδή 67281, 5; — 67291, 7; — 67295,
 4.
 στάβλον 67312, 67.
 σταθμός 67309, 15; — 67310, 6.
 στεγανόμιον 67312, 62; — 67314, II, 10.
 στέγη 67302, 10.
 στέλλειν 67313, 68; — 67314, III, 35.
 στενοστά 67333, 14.
 στέργειν 67169^{bis}, 19.
 στέρησις 67295, III, 14.
 στήθος 67169^{bis}, 47.
 στήμα 67339, 1; 11; 13; 14.
 στοιχεῖν 67284, 6; 7; — 67285, v., 2; —
 67298, 42; 48 *et seq.*; — 67303, 23; —
 67325, I, v., 31; II, r., 10; III, r., 7;
 VIII, r., 23; 27; v., 12; — 67326, 17;
 — 67327, 12; 19; 28; 35; 42; 47; —
 67328, III, 33; 34; V, 28; — 67340, v.,
 122; — 67344, 8; — 67347, I, 11.
 στόμα 67295, III, 28.
 στόμιον 67359, VI, 1; 11.

στοργή 67310, 15.
 στρατηλάτης: voir Index V et XI.
 στρατιώτης: voir Index V.
 στρατιωτικός: voir Index V.
 στρέφειν (?) 67313, 23.
 συγγνώμη 67295, III, 6.
 στρώμα 67340, v., 97.
 συγκαλεῖν 67310, v., 6.
 συγκεῖσθαι 67169^{bis}, 47.
 συγκληρόνομος 67340, v., 10.
 συγκροτεῖν 67340, 34.
 συγχωρεῖν 67290, 8; — 67295, II, 14.
 συζυγία 67310, v., 8.
 συλ. . . : voir Index III.
 συλλαμβάνειν 67282, 3.
 συλλέγειν 67312, 61.
 συλλογή 67303, 12; 16.
 συμβαίνειν 67283, 9; — 67299, 15; — 67306, 11; — 67310, v., 1; — 67314, 26; III, 29; — 67324, 2.
 σύμβιος 67294, 5; — 67295, 18; II, 11; — 67305, 5.
 συμβόλαιον 67310, v., 9.
 συμβόλαιος 67295, 27.
 συμβούλαιον 67340, v., 123.
 σύμβουλος 67295, III, 9.
 σύμμαχος: voir Index III.
 συμμετρίος 67310, 10.
 συμπεῖθαι 67169^{bis}, 9.
 συμπληρώσις 67287, IV, 29; 30; — 67300, 13; — 67301, 30.
 συμποσιδίζειν 67310, v., 6.
 συμφέρειν 67333, 19.
 συμφορά 67295, III, 12.
 συμφωνεῖν 67169^{bis}, 56; — 67301, 36; — 67308, 5; — 67310, 5.
 σύμφωνον 67299, 56; — 67305, 19; 22; 24; — 67309, 53; — 67310, v., 9; — 67311, 29; — 67313, 51; — 67314, III, 6; 37.
 συνάγειν 67312, 16; — 67323, 11.
 συναινεῖν 67169^{bis}, 9; — 67294, 24; — 67298, 51; 54; 58; 62; 66.
 συναλλαγή 67299, 41; — 67347, I, 6.

συνάλλαγμα 67294, 7.
 συνανδάνειν 67281, 4.
 συναπτειν 67295, II, 17; — 67300, 17; — 67311, 11; — 67312, 67; — 67313, 58.
 συναρέσκειν 67169^{bis}, 56; — 67310, 5.
 συναρμόττειν 67310, 1.
 συναρπαγή 67169^{bis}, 33; — 67295, 10; II, 15; 19; — 67299, 28; — 67304, 2.
 συναρπάζειν 67295, 5; 23.
 συναφεία 67311, 21.
 συνιδάγειν 67294, 4.
 συνιδαιτάσθαι 67305, 8.
 σύνδικος 67281, 3.
 συνείδησις 67169^{bis}, 31.
 συνειλεῖν 67331, II, v., 9.
 συνεισφέρειν 67311, 22.
 συνελάνειν 67310, v., 10.
 συνέπεσθαι 67313, 67.
 συνευδοκεῖν 67311, 7.
 συνέχειν 67312, 9.
 συνήθεια 67284, 2; — 67287, 10; 17; 21; — 67307, 5; — 67314, 32.
 συνήθης 67280, B, 6; — 67283, 7; — 67309, 52; — 67312, 35; — 67314, III, 43; — 67353, v., A, 29.
 σύνθημα 67169^{bis}, 13.
 συνιέναι 67314, III, 19.
 συνιστάναι 67311, 6.
 συνκομιδή 67308, 3; — 67314, 8.
 σύνοδος 67312, 19.
 συνοικεῖν 67340, 42.
 συνοικέσιον 67310, 11; v., 8; — 67311, 12; 14; 17.
 σύνολον 67313, 64; — 67340, v., 14.
 συνορᾶν 67340, v., 63.
 συνπεραιούν 67328, I, 19; II, 18 et seq. III-XII.
 σύνταγμα 67314, III, 37.
 συντάσσειν 67292, 2; — 67293, 2; 3.
 συντείνειν 67295, 31.
 συντέλεια: voir Index VI.
 συντελεῖν 67329, 7.
 συντελεστής: voir Index III.

συντελέστρια: voir Index III.

συντελικόν: voir Index IV.

συντιθέναι 67333, 5.

συσκευή 67295, 17.

συχνώς 67295, III, 33.

σύστασις 67323, 2.

σφραγίζειν 67312, 19.

σφῦρα 67334, II, r., 19.

σχῆμα 67296, 10; 11; — 67297, 11; — 67298, 3; — 67299, 50.

σχολιόν 67169^{bis}, 47.

σχολάζειν 67323, 8.

σχολαστικός: voir Index III.

σχολή 67283, 12; — 67295, 13.

σωματικός 67299, 14; — 67310, 12.

σωτήρ 67312, 35.

Σωτήρ: voir Index IV.

σωτηρία 67279, 22; 28; — 67282, 9; — 67283, 12; — 67332, 7.

σώφρων 67295, III, 17; — 67310, 19; — 67312, 52.

Ταβέλλων: voir Index III.

ταξουάριος: voir Index III.

τακτικός 67321, 2.

ταλαίπωρος 67283, 14.

τάλαντον: voir Index VII.

ταξεώτης: voir Index III.

τάξις 67280, 4; 5; B, 6; — 67281, 4; — 67282, 1; 4; — 67283, 4; — 67287, II, 7; — 67291, 13; — 67305, 5; 10; — 67309, 20; 25; 46; — 67312, 6; 24; — 67314, III, 36; — 67320, 3; 5; 6; — 67321, 3; 11; — 67329, II, 6; 8; 10; — 67330, II, 21.

ταπεινώσις 67283, 13.

ταρίχιον 67287, IV, 8.

τειγίζειν 67321, 3.

τέκνον 67279, 27; — 67305, 10; — 67310, 2; — 67314, 13; — 67314, III, 22; — 67352, v., 3.

τέκτων: voir Index III.

τελεῖν 67169^{bis}, 73; — 67313, 19; — 67321, 9; — 67329, 5.

τέλειος 67169^{bis}, 56; — 67292, 8; — 67300, 13; — 67301, 26.

τελειοῦν 67334, II, r., 17.

τέλεσμα 67283, 14; — 67329, 8; 15; II, 1; 9.

τελευταῖος 67312, 25.

τελευτᾶν 67312, 36.

τελευτή 67312, 45; 68; 82; 99; — 67340, v., 47.

τέλος 67294, 10.

τετραγώνον 67325, IV, r., 24.

τετραεικοστός 67325, VIII, v., 5.

τετράμηνος 67320, B, 4.

τετραξεστιαῖος: voir Index VII.

τέχνη 67352, v., 2; 4.

τεχνίτης: voir Index III.

τέως 67280, B, 10.

τῆλις 67325, I, v., 27; II, r., 13.

τιθέναι 67169^{bis}, 30; — 67296, 20; — 67302, 21; — 67303, 24; 25; — 67305, 10; — 67306, 17; 19; 20; — 67309, 50; — 67310, v., 8; — 67311, 2; — 67312, 14; 29; — 67313, 28; — 67314, III, 40; — 67324, 16; 19; 20; — 67328, III, 30; IV, 31; V, 29; VII, 27; 29; VIII, 27; 28; IX, 31; 33; X, 28; 30; XI, 29; 31; XII, 31; 32; — 67340, v., 93.

τίκτειν 67294, 9; 11; 16; — 67340, 55; 59; 65.

τιμᾶν 67295, 17; — 67353, v., A, 33.

τιμή 67169^{bis}, 55; 58; — 67287, 23; IV, 8; 19; — 67313, 14; — 67314, III, 23; — 67330, II, 6; 19; 23; III, 2; 11.

τίμημα 67169^{bis}, 14; — 67310, 8; — 67314, 31.

τίμιος 67333, 21.

τιμωρία 67295, II, 10.

τίρων: voir Index V.

τίτλος 67294, 8; — 67295, 23; 26; 27; — 67340, v., 8.

τοῖνον 67279, 5; — 67290, 7; — 67291, 4; — 67294, 8; 9; 14; 19; — 67295, II, 7;

13; 22; III, 32; — 67312, 53; — 67313, 31; — 67320, 4; — 67321, 8.
 τοιοῦτος 67283, 4; 9; — 67295, II, 11; 20; — 67323, 9; — 67353, v, A, 23; 34.
 τοιοῦτότροπος 67295, II, 6; 10.
 τόκος 67309, 41; — 67314, 32; II, 11.
 τοποθεσία 67169^{bis}, 44; 45; 52; 27.
 τόπος 67140, 10; 12; 16; — 67282, 6; — 67283, 5; — 67289, 1; — 67290, 4; — 67295, 29; — 67297, 10; — 67299, 19; 22; 32; — 67300, 17; — 67302, 11; 16; — 67312, 58; — 67319, 3; 4; 5 *et seq.*; — 67325, I, r., 2; 6; 8; 9 *et seq.*; v., 2 *et seq.*; II, r., 1; 11; v., 1; VIII, r., 7; — 67327, 8; 16; — 67328, IV, 19; V, 17; VI, 16; VII, 15; VIII, 15; IX, 19; XI, 4; 18; XII, 19; — 67329, 12; 17; — 67340, v., 9; — 67347, I, v., 5; — 67353, v., A, 6; 25.
 τοποτηρεῖν 67279, 25.
 τοποτηρησία 67279, 13.
 τοποτηρητής: voir Index III.
 τουριαντίον 67353, v., A, 33.
 τουτέστιν 67284, 3; — 67303, 13; — 67309, 40; — 67314, III, 21; — 67329, 10; II, 10.
 τραγικῶς 67295, III, 14.
 τρακτατιῶν 67329, II, 5; 7; 10.
 τρακτεύειν 67329, 10; II, 9.
 τρακτευτής: voir Index III.
 Τριάς: voir Index IV.
 τριβούνος: voir Index V.
 τριετής 67300, 7.
 τριμήσιον: voir Index VII.
 τριπήνινον 67340, v., 78.
 τρισμακάριος 67295, 15.
 τρόπος 67279, 15; — 67294, 22; — 67295, 16; II, 11; — 67299, 18; 43; — 67305, 11; — 67310, 10; 16; v., 1; — 67313, 13; 34; — 67314, II, 14; III, 11; 27; 40; — 67340, v., 75; — 67353, v., A, 20.
 τροφή 67325, IV, r., 34; — 67359, III, v., 3; IV, r., 3; VI, 9.

τροφός: voir Index III.
 τροχός 67279, 20; — 67303, 4.
 τρυγᾶν 67324, 5.
 τρύγη 67325, I, v., 13.
 τυγχάνειν 67279, 6; 11; — 67283, 3; 15; — 67294, 20; — 67295, 2; 24; 28; 30; II, 19; III, 5; — 67299, 59; — 67310, v., 12; — 67329, 7.
 τύπος 67321, 3; — 67331, II, r., 13.
 τυποῦν 67353, v., A, 14.
 τύραννος 67354, II, 15.
 τυρίον 67287, IV, 7; — 67330, III, 2; 11.
 τυρός 67289, 11; — 67300, 15.
 τύχη 67296, 5; — 67297, 5; — 67299, 22; — 67313, 45; — 67321, 7; — 67328, I, 4; IX, 7; XII, 7; — 67353, v., A, 27.
 τωκάλιον (δοκάλια?) 67340, v., 38.
 Ξέρις 67310, 17; — 67312, 51; — 67340, v., 113.
 ὑγιαίνειν 67314, III, 14.
 ὑιοῦν 67283, 15.
 ὑδρευμα 67299, 11; 34.
 ὕδωρ 67300, 16; — 67313, 36.
 υἱός 67169^{bis}, 4; 5; 8; 12; 25; 28; — 67279, 14; 15; — 67285, 2; — 67288, II, 5; 33; 34; III, 36; IV, 1 *et passim*; — 67294, 10; 19; — 67295, 28; III, 19; — 67296, 7; 16; 18; — 67297, 4; — 67301, 7; 8; — 67302, 19; 20; — 67303, 9; — 67305, 3; 5; — 67309, 4; 8; — 67311, 8; — 67312, 6; — 67314, 16; III, 8; — 67319, 14; 17; 21; 22; 24; — 67320, 2; — 67323, 7; — 67325, I, r., 13; 25; II, r., 4; IV, r., 7; 27; 28; 42; 45; — 67326, 3; — 67327, 36; — 67328, I, 3 *et seq.* III-XII; — 67330, II, 20; — 67332, 4; 9; — 67333, 22; — 67340, v., 45; 65; 124; — 67353, v., A, 7, 24.
 ὑπαγορεύειν 67312, 21; — 67324, 10.
 ὑπακούειν 67310, 14; — 67340, 43.
 ὑπαναχωρεῖν 67312, 36.
 ὑπαντλεῖν (?) 67295, III, 13.

- ὑπαρξίς* 67303, 19.
ὑπάρχειν 67169^{bis}, 41; — 67283, 16; — 67295, 13; 26; — 67300, 8; — 67301, 15; — 67303, 13; — 67305, 25; — 67309, 19; 21; — 67325, IV, r., 18; — 67340, v., 9; 46.
ὑπατεία 67169^{bis}, 1; — 67296, 1; — 67297, 1; — 67300, 1; — 67302, 2; — 67303, 2; — 67305, 1; — 67306, 1; — 67309, 1; — 67312, 1; — 67328, I, 1; II, 1 *et seq.* III-XII; — 67332, 2; — 67353, v., A, 1.
ὑπατος: voir Index III.
ὑπείναι 67305, 23.
ὑπεισέρχασθαι 67304, 3; — 67313, 26.
ὑπεισφέρειν 67313, 60.
ὑπεναντίον 67299, 42.
ὑπερβρίος 67295, 21; — 67311, 27.
ὑπέρθεσις 67309, 17; — 67310, 7; v., 3; — 67314, 21.
ὑπερφυής 67279, 15; — 67295, 3; — 67328, I, 1; II, 1 *et seq.* III-XII.
ὑπεύχεσθαι 67352, v., 6.
ὑπήκοος 67353, v., A, 10.
ὑποβολή 67319, 3; 4; 6; 8; 9; 10 *et seq.*; — 67325, I, r., 6; 24.
ὑπογράφειν 67296, 15; — 67297, 4; — 67298, 43; 49 *et seq.*; — 67306, 3; — 67309, 52; — 67310, v., 11; — 67311, 30; — 67312, 18; — 67314, III, 43; — 67324, 10; 11; 13; 18; — 67332, 6.
ὑπογραφή 67284, 5; — 67296, 14; — 67307, 13; — 67309, 51; — 67311, 30; — 67314, III, 42; — 67324, 15; — 67332, 6.
ὑποδέκτης: voir Index III.
ὑποδιάκονος: voir Index IV.
ὑποζύγιον 67279, 18.
ὑποθήκη 67169^{bis}, 16; — 67305, 25; — 67306, 4; 7; 12; 14; — 67309, 21; 50; — 67310, v., 13; — 67314, III, 25; 48.
ὑποθηκιμαῖος 67309, 11.
ὑποκεῖσθαι 67296, 14; — 67309, 52.
ὑπολείπειν 67283, 8; 12; — 67314, 30.
ὑπόληψις 67295, 30; — 67312, 17.
ὑπόλοιπος 67313, 23; — 67329, 5; 9.
ὑπομένειν 67290, 12; — 67295, II, 25; — 67333, 15.
ὑπόμνημα 67280, B, 6; — 67329, II, 2; 11; 12.
ὑπομνηστικόν 67319, 1.
ὑπονειδίζειν 67295, III, 8.
ὑποστημαίνειν 67295, II, 22.
ὑπόστασις 67169^{bis}, 15; — 67310, 8; — 67312, 73; — 67314, 24; — 67329, 9; II, 4.
ὑποτακτικός 67353, v., A, 9.
ὑποτάσσειν 67280, 4; B, 2; — 67310, 16; — 67312, 8; — 67319, 1; — 67320, 5; B, 1; — 67321, 10; B, 1; — 67332, 6; — 67340, v., 25; — 67347, I, v., 3.
ὑποτιθέναι 67305, 25; — 67309, 20; — 67310, v., 12; — 67314, III, 46.
ὑπουργεῖν 67281, 5; — 67282, 6; — 67314, 19; — 67328, I, 10; II, 10 *et seq.* III-XII.
ὑπουργία 67333, 16.
ὑποχαλᾶν 67295, III, 13.
ὑστρησμός 67283, 4.
ὑφέν 67305, 20.
ὑψηλός 67321, 7.
Φαίνειν 67295, III, 3; — 67299, 2; — 67305, 26; — 67321, 6.
Φαλκίδιον 67312, 93; — 67353, v., A, 14; 35.
Φάναί 67279, 12; — 67353, v., A, 7.
Φανερός 67283, 16; — 67306, 4; — 67340, v., 48.
Φέρειν 67299, 21; — 67312, 12; — 67313, 21; — 67323, 13.
Φθέγγεσθαι 67294, 27.
Φθίρειν 67331, II, r., 8.
Φθίνος 67324, 8.
Φιδεῖκομισσάριος 67312, 25.
Φιλαίτατος 67310, 17.
Φιλάλληλος 67310, v., 8.
Φίλανδρος 67310, 18.
Φιλανθρωπία 67279, 8; 28; — 67294, 28.
Φιλία 67295, III, 24; 30; 32.

Φιλικός 67310, 1.
 filius 67329, 2; 3; 4; II, 3; 13.
 Φιλομητορία 67314, III, 12.
 Φιλομήτριος 67340, v., 60.
 Φιλοπραγμονεῖν 67295, 11.
 Φιλοπραγμοσύνη 67295, II, 1.
 φίλος 67293, 2; — 67295, III, 17; — 67313, 24; 28.
 Φιλόσοφος 67295, 1; 14; 19; II, 24.
 Φιλοτιμείσθαι 67352, r., 11.
 Φιλόχριστος: voir Index IV.
 φλέξει 67331, I, r., 4.
 φοβεῖσθαι 67294, 28.
 φοβέρος 67294, 13; — 67295, II, 19.
 φόβος 67169^h, 32; — 67280, 3; — 67299, 27; — 67304, 1; — 67310, v., 10; — 67353, v., A, 5.
 Φοῖνιξ 67300, 9; 18; — 67313, 40.
 Φοιτᾶν 67321, 3.
 Φορικός 67300, 14; — 67301, 29.
 Φορμαρία 67320, B, 8; — 67321, B, 6.
 Φορολόγος: voir Index III.
 φόρος 67283, 4; — 67285, v., 2; — 67300, 11; — 67301, 21; 25; — 67307, 4; 11; — 67326, 8; — 67327, 2; 7; 15; 23; 32; 38; — 67347, I, v., 1.
 φόρος = forum 67312, 7.
 Φορτοῦν 67280, B, 5.
 Φρέαρ 67309, 26; — 67313, 59.
 Φρήν 67312, 13; — 67353, v., A, 4.
 Φρικώδης 67314, III, 10.
 Φρονεῖν 67312, 11.
 Φροντίζειν 67290, 5; — 67305, 11; — 67323, 8.
 Φροντίς 67280, 1; — 67281, 5; — 67295, II, 20; — 67305, 10; — 67333, 15.
 Φρουρός: voir Index III.
 Φυλάττειν 67294, 19; — 67295, 13; 16; 24; II, 13; — 67298, 36; — 67299, 45; 68; — 67305, 23; — 67306, 13; — 67309, 33; 53; — 67310, 15; — 67314, III, 46; — 67340, 66; — 67353, v., A, 23.
 φύσας, ασκούς 67331, II, r., 2.

φύσις 67294, 1; — 67295, 20; 28; — 67321, 7.
 Φυτεύειν 67333, 26.
 Φυτόν 67300, 9; — 67313, 40.
 Φωνή 67283, 11.
 Χαίρειν 67296, 4; — 67297, 4; — 67300, 5; — 67305, 6; — 67306, 4; — 67307, 3; — 67308, 1; — 67309, 9; — 67325, IV, r., 13; — 67328, I, 3; II, 3 et seq. III-XII; — 67332, 6. — Voir Index IX, Abréviations.
 χαλκεύς: voir Index III.
 χαλκοτύπος: voir Index III.
 χαλκοῦς 67340, v., 77; 78.
 χάλκωμα 67331, II, r., 4; — 67340, v., 97.
 χαμαί 67292, 7.
 χαρακτήρ 67296, 10; — 67297, 9; — 67328, I, 15; II, 14 et seq. III-XII; — 67334, 11.
 χαρακτηρίζειν 67321, 3.
 χαρίζεσθαι 67322, 7; — 67340, v., 74.
 χάρις 67294, 20; 28; — 67298, 25; — 67299, 65.
 χάρτης 67283, 10; — 67306, 8; — 67329, II, 9.
 χαρτίον 67330, II, 6.
 χαρτουλάριος: voir Index III.
 χεῖρ 67169^h, 60; — 67283, 15; — 67289, 3; 7; — 67298, 49 et seq.; — 67309, 12; — 67313, 11; — 67324, 18; — 67325, II, v., 5.
 χεῖραν 67299, 21.
 χηρεύειν 67309, 9; — 67325, IV, r., 12.
 χλωροφαγία 67292, 2.
 χοάνοις, τοῖς πηλίνοις τύποις 67331, II, r., 13.
 χουινικίς 67303, 14.
 χοῖρος 67289, 11; — 67325, I, r., 21.
 χορηγεῖν 67314, II, 5; — 67321, 5; 8.
 χέρτος 67279, 19; — 67325, I, v., 8.
 χορτόσπερμον 67325, I, v., 28; II, r., 17.
 χρεῖα 67287, 2; — 67295, II, 7; — 67305, 14; — 67309, 12; — 67323, 14; — 67328, I, 11; II, 10 et seq. III-XII.
 χρέος 67305, 27; — 67309, 20; 31; 37; 43; 44; 48; — 67314, 4; 20; 30; 32; II, 11.
 χρεόφλημα 67333, 17.

χρεωστῆν 67289, 17; 19; — 67305, 15; —
67306, 4; — 67307, 6; — 67310, 4; —
67314, II, 12.

χρηματίζειν 67295, 22.

χρηῖναι 67280, 1; B, 1; — 67320, 2; B, 1;
— 67321, B, 1; — 67353, v., A, 32.

χρησθαι 67279, 25; — 67281, 3; — 67294,
10; — 67295, 8; 15; — 67305, 15; 16;
— 67312, 52; — 67314, 22; III, 32.

χρήσιμος 67321, 6.

χρήσις 67302, 12; 14; — 67309, 30.

χρηστήριον 67283, 8; — 67302, 9; —
67309, 27; — 67313, 39.

χρηστός 67310, 2; — 67311, 12.

Χριστός: voir Index IV.

χρόνος 67169^{bis}, 38; 55; — 67294, 2; 17;
19; — 67296, 8; — 67299, 15; 43; —
67300, 7; — 67301, 13; 15; 31; —
67302, 6; 16; — 67305, 8; 41; — 67310,
v., 1; — 67311, 14; 19; — 67312, 27;
34; — 67313, 34; — 67314, 7; III, 1;
17; — 67325, IV, r., 40; — 67328, I, 8;
19; II, 8; 18 *et seq.* III-XII; — 67329,
4; — 67333, 13; — 67340, v., 95; —
67353, v., A, 17.

χρυσικά: voir Index VI.

χρύσιμος: voir Index VII.

χρυσίον 67325, VIII, r., 7; — 67340, 65.

χρυσός 67169^{bis}, 56; — 67284, 4; v., 1;
— 67291, 3; 6; — 67296, 13; — 67298,
13; — 67299, 57; — 67300, 16; —
67301, 28; 33; — 67302, 14; 15; —
67305, 23; — 67306, 5; — 67307, 9; 10;
— 67309, 13; 14; — 67310, 6; —

67311, 28; — 67314, III, 3; 19; —
67320, B, 10; 12; — 67325, II, v., 25;
VII, r., 8; v., 24; VIII, r., 25; —
67328, I, 17; II, 17 *et seq.* III-XII; —
67329, II, 7; — 67335, 3; — 67340, 32;
38; v., 28; 96; 121.

χρυτουποδέκτης: voir Index III.

χρυσοχοῖκός 67284, 3; — 67301, 33; —
67325, II, v., 18; 21; 22; 24; 25.

χρυσόχρος: voir Index III.

χρυσάνης: voir Index III.

χῶμα 67319, 24.

χώρα 67279, 10.

χωρεῖν 67283, 10; — 67299, 43.

χώρημα 67299, 1; 9; 15; 16; 40; — 67340,
v., 97.

χωρίζειν 67311, 16.

χωρίον 67279, 21; — 67314, 12; 30; III, 34.

χωρίς 67299, 27; — 67305, 12; — 67310,
v., 3.

Ψευδής 67295, 6.

ψηφίζειν 67309, 41.

ψηφιστής: voir Index III.

ψιλός 67299, 9; 15; 16; 32; 40.

ψυχή 67295, III, 1.

ψυχωφελής 67295, III, 4.

Ωνητός 67313, 7.

ώνιακός 67169^{bis}, 9.

ὄν 67287, IV, 1; 5; 6; 7; 10; 12; 22; 24;
— 67330, II, 9; 10; 23; III, 3; 9.

ώρα 67312, 19.

ὠσαύτως 67312, 76; — 67314, II, 7; —
67328, III, 32.

ὠφελιμος 67310, 15.

XI. INDEX POUR LES POÈMES DE DIOSCORE.

Ἀγαλλεσθαι 67279, v., 8; — 67318, 10.

ἀγλαΐη 67318, 4.

ἀγρονόμος 67315, 17.

ᾄδειν 67315, 16.

ἀδελφός 67315, 29.

ἄδικος 67315, 19; — 67316, 32.

ἀεί 67315, 29; — 67316, 29; — 67318, 3;
13; 15.

ἀεικής 67318, 5.

ἀείμνηστος 67315, 46.

αείρειν 67318, 16.
 αεραζέειν 67318, 21.
 Αιακίδης 67316, 5.
 Αἶδης 67316, 4.
 αἶεν 67279, v., 8.
 αἶη 67318, 11.
 αἰχμή 67316, 6.
 ἀκλινέως 67315, 23; — 67318, 9.
 ἀκριβῶς 67315, 40.
 ἀκροστοιχίς 67316, 10; — 67318, 1.
 ἀλιφροσύνη 67316, 28.
 ἀλλά 67315, 19; — 67316, 26.
 ἄλλος 67315, 6; — 67318, 14.
 ἄλοχος 67316, 4.
 ἄλυπος 67316, 29; — 67317, 20.
 ἄμα 67316, 30; — 67318, 17.
 ἀμάρτος 67317, 4.
 ἀμάρυγμα 67315, 22.
 ἀμέτρητος 67315, 5.
 ἀμίμητος 67317, 16.
 ἄμυν 67315, 18; — 67316, 26.
 ἀμοίρατος 67315, 3.
 ἀμύμων 67315, 7; — 67318, 25.
 ἀμφιβόητος 67315, 20; 39; — 67316, 23.
 ἀμφιδέξις 67317, 14.
 ἀμφιέπειν 67318, 10.
 ἀμφίς 67315, 27.
 ἀνάγκη 67316, 29.
 ἀναίμακτος 67338, 4.
 ἀναξ 67315, 7; 13; 60.
 ἀνατλᾶν 67317, 18.
 ἀνθεῖν 67315, 32.
 ἀνθλόφος 67279, v., 6.
 ἄνθος 67318, 11.
 ἀνικάνετος 67315, 12.
 ἀνίκητος 67317, 11.
 ἀνιστάναι 67315, 1; — 67318, 6.
 ἀνορούειν 67338, 4.
 Ἀνταῖος 67338, 1.
 αἰοιδή 67316, 11; — 67318, 2.
 ἀπάνευθεν 67318, 14.
 ἀπείρων 67338, 2.
 ἀποθνήσκειν 67316, 1.

ἀποπτύειν 67315, 8.
 ἄργυρος 67318, 24.
 ἀρετή 67315, 5; 12; 37; 45; — 67316, 13;
 — 67318, 17.
 Ἄρης 67315, 24; — 67316, 6.
 ἀρξήλος 67318, 17.
 ἀριθμεῖν 67315, 43.
 ἄριστος 67316, 11; 13; — 67318, 22.
 Ἀρκαδία 67315, 30.
 ἀρουροβάτης 67315, 26.
 ἄρτι 67316, 2.
 ἄρχων 67317, 13.
 ἀσπίλος 67279, v., 3; — 67315, 55; —
 67317, 8.
 ἀστήρ 67315, 43.
 ἀτάσθαλος 67315, 35.
 ἀτρεκέως 67315, 21; — 67316, 4.
 αὐλαξ 67318, 11.
 ἄφθιτος 67318, 15.
 ἄφθονος 67315, 57; — 67317, 20; — 67318,
 16.
 ἀφνειός 67315, 28.
 Ἀχιλλεύς 67315, 23; — 67316, 1; — 67353,
 B; C.
 Βασιλεύς 67315, 42; — 67316, 17.
 βασκανή 67318, 23.
 Βελλεροφόντης 67315, 24; — 67318, 9.
 βοᾶν 67315, 14.
 Γαῖα 67315, 25.
 γάμος 67318, 3; 14; 23.
 γελᾶν 67315, 34.
 γενεή 67318, 7.
 γενέθλη 67315, 6.
 γενετήρ 67318, 25.
 γενιᾶτος 67315, 61.
 γένος 67315, 40; — 67318, 7.
 γέρας 67316, 12.
 γηοπόνος 67315, 34.
 γίγνεσθαι 67315, 11.
 γουνάζεσθαι 67315, 41; 42.
 γούνατα 67318, 18.
 γράφειν 67279, v., 12.
 γραφίς 67315, 38.

Δαμάζειν 67315, 33.
 δέμας 67316, 15.
 δέος 67279, v., 3; — 67315, 36; 55; —
 67317, 8.
 δεσπότης 67315, 46; 60.
 δεῦρο 67279, v., 6; — 67317, 10.
 δέχεσθαι 67279, v., 1; — 67315, 53; —
 67317, 6.
 δῆν 67318, 18.
 διαλεύσσειν 67315, 36.
 διαλύειν 67317, 22.
 διαμπερές 67315, 30.
 διασμελεύειν 67279, v., 4.
 δίκαιος 67315, 52.
 δίκη 67279, v., 3; — 67315, 55; — 67317, 8.
 Διομήδης 67315, 23.
 Διόνυσος 67315, 27; — 67318, 12.
 διπλός 67315, 39.
 δίπλωμα 67279, v., 12.
 δόξα 67315, 1.
 δύνασθαι 67315, 43; 45.
 Ἐγγυαλίζειν 67318, 13.
 ἐγγύθι 67318, 7.
 ἐγκάμιον 67316, 10.
 εἶδος 67315, 21.
 εἰκῶν 67315, 20.
 εἰπεῖν 67316, 1; — 67353, B; C.
 εἰρήνην 67279, v., 1; — 67315, 32; 53; —
 67317, 6.
 εἰσέτι 67315, 3.
 ἐκτός 67316, 29.
 ἐκφαίνειν 67316, 2.
 ἐλευθερίη 67315, 10.
 ἐλπὶς 67315, 34.
 ἐμπλεος 67315, 5.
 ἐνθα 67316, 32.
 ἐνὶ 67318, 12.
 ἐνίπτειν 67316, 18.
 ἐννεσίη 67316, 25.
 ἐνοπλος 67353, C.
 ἔο 67318, 19.
 εὐκώς 67318, 9.
 ἐπαρχος 67316, 9; 19; 25. — Voir Index III.

Catal. du Musée, n° 67279.

ἐπεὶ 67316, 31.
 ἐπίγνωος 67315, 20.
 ἐπιδραμεῖν 67315, 25.
 ἐπιθαλάμιον 67318, 1.
 ἔπος 67316, 14; 20.
 ἔργον 67315, 34; — 67318, 5.
 ἔρχεσθαι 67315, 3; 5; — 67318, 15.
 ἔρω 67318, 4.
 εὐνή 67318, 3.
 ἐτητυμία 67316, 24.
 εὐαγγελίη 67315, 51.
 εὐκλείη 67316, 17.
 εὐμενής 67279, v., 7; — 67315, 56; —
 67317, 11.
 εὐνομία 67315, 37; — 67316, 11; — 67318, 16.
 εὐσεβής 67315, 60.
 εὐστρέφανος 67315, 27.
 εὐτυχής 67317, 12.
 ἐφευρίσκειν 67318, 22.
 ἔχειν 67316, 15.
 ἐχθρός 67315, 58.
 ἔως 67316, 14.
 Ζάθεος 67316, 30.
 ζῆν 67315, 29; — 67316, 29; — 67318, 15.
 ζωγράφος 67315, 20.
 Ἠγήτειρα 67315, 25.
 ἡδὲ 67316, 13; — 67318, 8.
 ἡδός 67318, 16.
 ἡδύς 67318, 19.
 ἡλίκος 67316, 12.
 ἡνιοχεύειν 67315, 30.
 Ἡρακλῆς 67315, 9.
 Θάλαττα 67315, 44.
 θάλλειν 67315, 3.
 θάνατος 67316, 2.
 θάπτειν 67316, 5.
 θεῖος 67315, 40.
 θέμετρον 67279, v., 10.
 θέμις 67315, 19.
 θεμίσιον 67315, 59.
 θεοίκελος 67315, 32.
 θεός 67315, 16; 51; — 67316, 16; 17; —
 67318, 13; 23.

Θεσμός 67315, 33.
 Θεσμοχαράσσειν 67315, 38.
 Θεσπέσιος 67338, 3.
 Θέτις 67353, C.
 Θεωρεῖν 67279, v., 2; — 67315, 54; —
 67317, 7.
 Θήκη 67315, 8; 30; 53; — 67317, 3.
 Θνήσκειν 67316, 8.
 Θρασύς 67315, 58.
 Θύελλα 67338, 4.
 θυμός 67316, 14.
 Ἰερός 67318, 7; — 67338, 4.
 ἰκάνειν 67315, 18.
 ἴλαθι 67315, 14.
 ἴλαος 67318, 23.
 ἰμείρειν 67316, 3.
 ἰσθάναι 67316, 12; 27; — 67318, 2.
 ἰσθός 67318, 6.
 Καγκελλάριος 67316, 9. — Voir Index III.
 κάγω 67315, 45.
 κακός 67316, 3.
 κακουργική 67279, v., 2; — 67315, 54; —
 67317, 7.
 καλεῖν 67315, 9; 28.
 καλλικομαῖν 67316, 6.
 Καλλίνικος 67315, 2.
 καλλίνικος 67315, 18.
 Καλλιόπη 67316, 24; — 67318, 2.
 κάλλος 67315, 24; 37; — 67316, 5; —
 67318, 19.
 κάμπος 67316, 32; — 67318, 20.
 κάμνειν 67315, 10.
 καταλέγειν 67316, 14.
 καταμάρπτειν 67318, 9.
 καταπατεῖν 67315, 58.
 κιβωτός 67317, 5.
 κλέος 67315, 13; 28; 50; — 67316, 20.
 κλεπταδία 67315, 33.
 κλυτός 67315, 4; 47; — 67316, 17.
 κοινός 67338, 2.
 κρίσις 67315, 19; — 67316, 32.
 κριτής 67316, 9; 26. — Voir Index III.
 κύαθος 67315, 44.

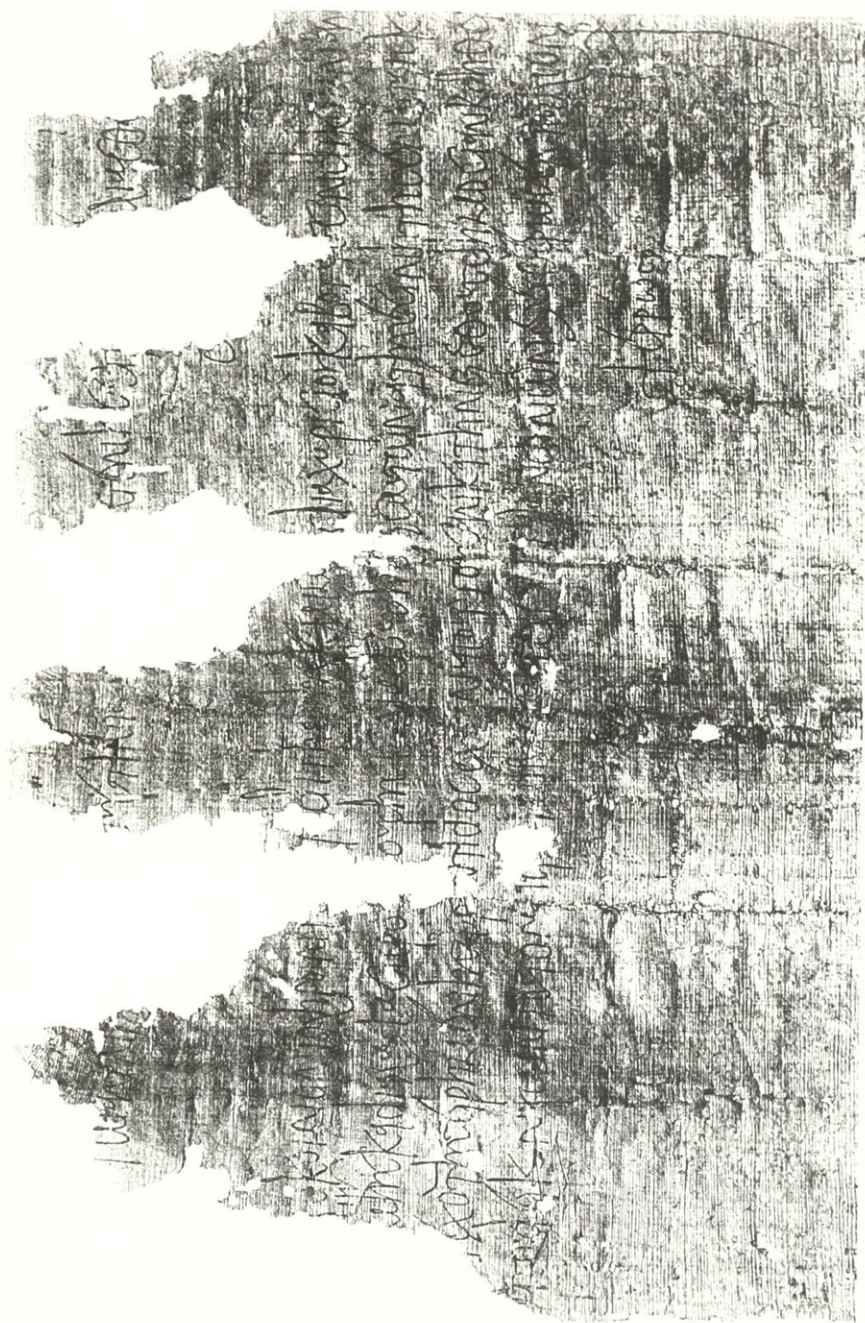
Κύπρις 67318, 5.
 Λαμβάνειν 67315, 36.
 λαμπετών 67315, 22.
 λαμπρότατος 67318 (en acrostiche).
 λανθάνειν 67316, 26.
 λείπειν 67279, v., 5; — 67317, 9.
 λεύσσειν 67318, 8.
 ληϊστήρ 67315, 35.
 λιγαίνειν 67315, 12; — 67316, 16; — 67317,
 23.
 λιχή 67279, v., 11; — 67315, 38.
 λόγος 67316, 1; — 67353, B; C.
 λοχεύειν 67316, 4.
 Μεθέπειν 67318, 8.
 μελεδών 67316, 16.
 μελισσα 67315, 15.
 μελοποιός 67316, 11.
 μέλος 67315, 14.
 μελπεσθαι 67318, 2.
 μέροψ 67315, 4.
 μεταμορφοῦν 67316, 6.
 μετρεῖν 67315, 45.
 μέτριος 67315, 13.
 μήνη 67318, 10.
 μητιών 67316, 12.
 μήτηρ 67318, 2.
 μήτις 67315, 13; — 67316, 19; — 67318, 21.
 μὴν (μῆν) 67315, 9.
 μισοπόνηρος 67317, 15.
 μογεῖν 67316, 31.
 μυριάμφορος 67317, 19.
 Ναί 67315, 45.
 Νεῖλος 67279, v., 10; — 67315, 26; —
 67318, 7; 12.
 νέκταρ 67318, 19.
 νέος 67279, v., 5; — 67315, 59; — 67317, 9.
 Νέστωρ 67316, 26.
 νηπίαχος 67316, 30.
 νικᾶν 67315, 23; — 67316, 24.
 νίκη 67317, 16.
 νικηφόρος 67315, 58.
 νοεῖν 67315, 13; — 67318, 5.
 νόμος 67279, v., 9.

νόσφι 67316, 28.
 νυκτάδιος 67316, 16.
 νύμφη 67316, 30; — 67318, 8; 17; 22.
 νύμφιος 67318, 1; 8.
 Ξένος 67316, 31.
 Ὄξριμόθυμος 67318, 22.
 ὄξριμος 67315, 56.
 ὕθεν 67317, 5.
 οἶα 67315, 22.
 οἰκέτης 67315, 62.
 οἶκτι(σ)τον 67317, 23.
 ὀλξιοδαίμων 67315, 28.
 ὀλξιστήρ 67318, 20.
 ὀλξος 67315, 62.
 ὀλξοσύνη 67318, 4.
 ὄμμα 67316, 23.
 ὀμοῖος 67315, 6.
 ὀμάνυμος 67316, 23.
 ὄντως 67315, 40.
 ὄργανον 67315, 15.
 ὀρέγειν 67315, 62.
 ὄρεσφι 67316, 16.
 ὄρφεύς 67316, 24.
 ὄσος 67315, 8; 39.
 ὅτι 67315, 31; — 67316, 15.
 οὐλομένη 67318, 14.
 οὐκέτι 67315, 35.
 οὕτως 67315, 18; 29; — 67316, 29.
 ὄφρα 67315, 14; — 67317, 23.
 Παλαί 67279, v., 11.
 παλαίτατος 67317, 17.
 παμβασιλεύς 67315, 4.
 πανάλλικμος 67315, 9.
 παναοίδιμος 67318, 16.
 πανάριστος 67316, 13.
 παναρωγή 67315, 10.
 παναυγής 67316, 13.
 πανάφθιτος 67315, 16.
 πανεπάξιος 67315, 11; — 67318, 20.
 πανευτυχής 67315, 50.
 πανίκελος 67316, 27; — 67318, 21.
 παντάριστος 67279, v., 4; — 67315, 47; —
 67317, 2.

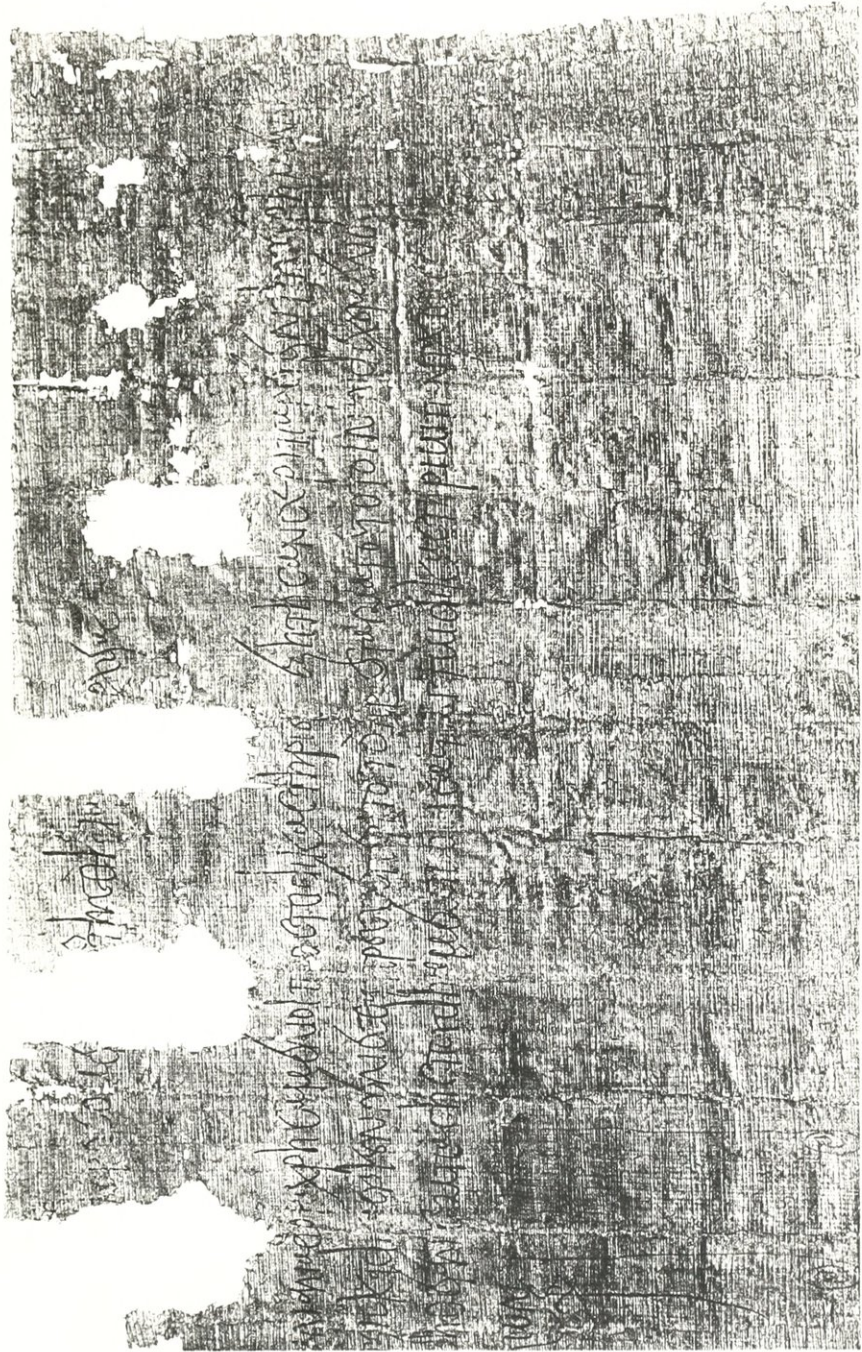
πάντη 67279, v., 3; — 67315, 32; 55; —
 67317, 8.
 πάντως 67315, 45.
 παρακαλεῖν 67353, C.
 παραμυθεῖσθαι 67316, 14.
 παρῆναι 67315, 49.
 πεδίον 67315, 36.
 πεῖραρ 67315, 25.
 πειρασμός 67315, 33.
 πέλειν 67315, 6; 17; — 67316, 27.
 πηνή 67317, 22.
 πεπληθώς 67318, 4.
 πῆ 67316, 5.
 πηγύναι 67315, 20.
 πῆμα 67315, 8.
 πιστός 67279, v., 9; — 67315, 59.
 πλός 67315, 5.
 πλοθεῖν 67315, 19; 21; — 67316, 25; —
 67318, 19.
 πλόθεν 67316, 5.
 πλόθος 67316, 2; 6.
 πολυδάκτυλος 67338, 1.
 πολυήρατος 67315, 21.
 πολυκυδήεις 67315, 2.
 Πολυξένη 67316, 1; 5.
 πολυσώφρων 67318, 3.
 πολύτεκνος 67318, 13.
 πολυῦμος 67316, 15.
 πολυχρήνιος 67315, 57.
 πορεῖν 67315, 10.
 ποτέ 67315, 38.
 πόντια 67315, 8.
 πού 67315, 45.
 πρᾶξις 67315, 52.
 πρᾶπτειν 67315, 57.
 πρᾶς 67315, 53.
 πρῶτος 67316, 27.
 προῖάλλειν 67315, 7.
 προστάτης 67315, 41.
 προφερέστατος 67318, 14.
 προφέριστος 67315, 37.
 πυροφόρος 67318, 11.
 Ρα 67315, 10.

ῥέζειν 67315, 31.
 ῥεῦμα 67315, 44.
 ῥήϊδιως 67315, 24; — 67318, 12.
 ῥίπτειν 67316, 32.
 ῥύεσθαι 67318, 13.
 Σαφής 67279, v., 5; — 67317, 9.
 σέθεν 67315, 25.
 σελήνη 67315, 22.
 σεμνός 67318, 3.
 σέο 67315, 1; 33; — 67316, 30; — 67318, 17.
 σημεῖον 67315, 51.
 Σύλων 67279, v., 5; — 67315, 59; — 67317, 9.
 σοφός 67315, 53.
 στέφος 67318, 12.
 σπῖλξειν 67318, 3.
 στρατηγός 67315, 56; 61.
 στρατηλάτης 67279, v., 7; — 67315, 47; — 67317, 11.
 στρατιάρχης 67315, 18.
 στρατάρχος 67315, 2; 7.
 συγγερός 67316, 32.
 συμφέρειν 67315, 52.
 Ταμὴν 67315, 32.
 τανύειν 67316, 31; — 67317, 21; 22.
 τάχα 67316, 22.
 τεῖχος 67317, 3.
 τέκνον 67316, 30.
 τέκος 67316, 2.
 τελεῖν 67315, 34; — 67318, 5.
 τέως 67315, 14; — 67316, 20; 25.
 τέττιξ 67315, 15; — 67316, 15.
 τεύχειν 67316, 26.
 τιθέναι 67338, 2.
 τιμητικός 67315, 53.
 τλᾶν 67315, 8.
 τοῖος 67316, 14.
 τοκεύς 67318, 21.
 τολμήεις 67315, 11.
 τόςος 67315, 13.
 τοσσάκιος 67315, 12; — 67318, 17.
 τούνεκα 67315, 7; 9; — 67318, 15.

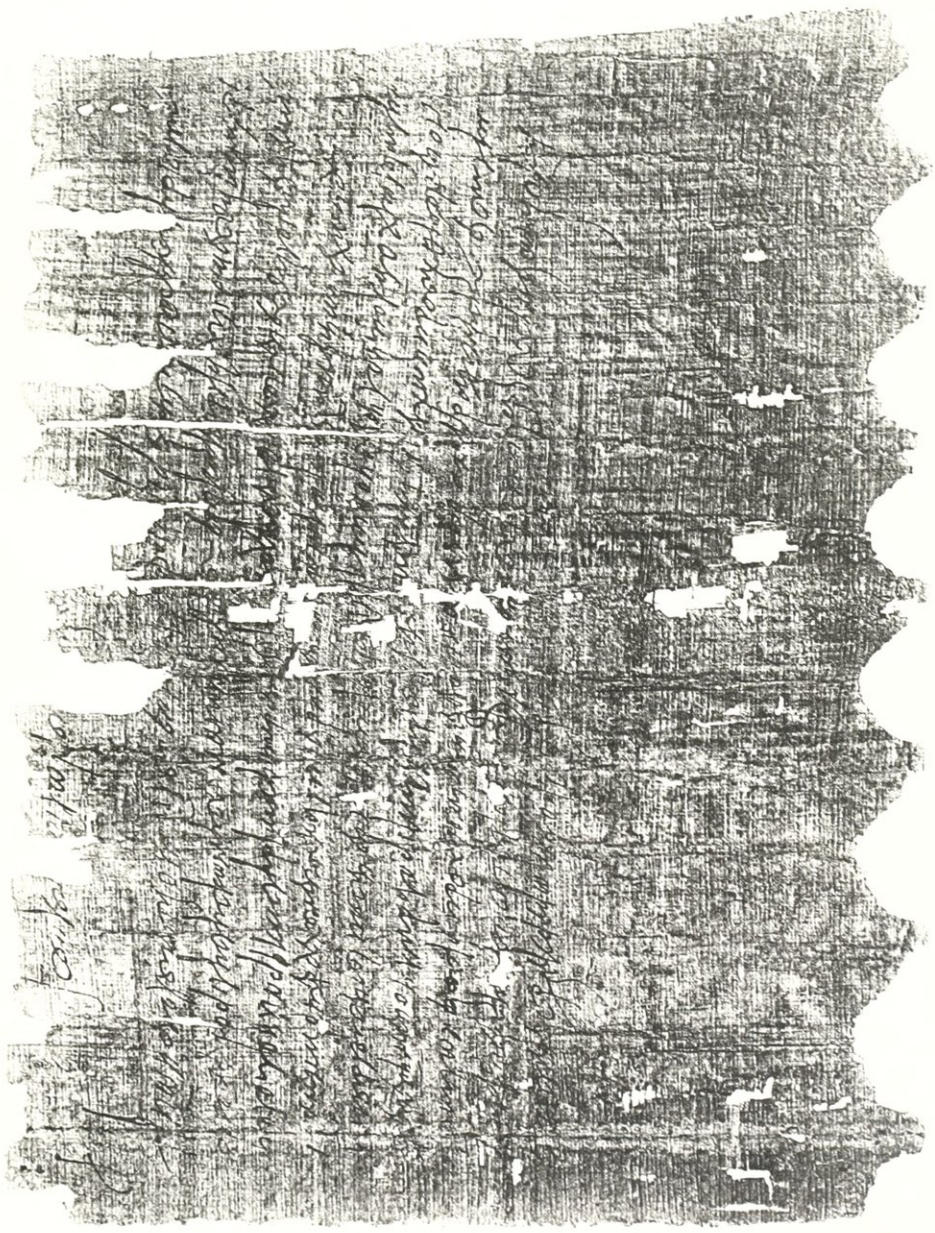
τρέμειν 67279, v., 9.
 τρομεῖν 67315, 14.
 Τρῶες 67316, 4; 8.
 τυγχάνειν 67318, 24.
 Τυνδαρεώνη 67318, 6.
 τυτθός 67315, 15.
 τύχη 67317, 4.
 Υἱός 67318, 18 (υἱα).
 ὑμέναιος 67315, 27; — 67318, 10.
 ὕμμι 67315, 6; 39; — 67318, 21.
 ὑμνοπολεῖν 67315, 11; — 67316, 12.
 ὕμνος 67315, 1; — 67316, 17.
 ὑφαίνειν 67315, 21.
 Φαίνειν 67315, 52.
 Φέρειν 67317, 18.
 Φιλαίτατος 67315, 31.
 Φιλάμαρτος 67318, 6.
 Φιλεῖν 67315, 31.
 Φιλοπάρθενος 67315, 26.
 Φῖλος 67316, 2.
 Φιλότης 67316, 3.
 Φρονεῖν 67315, 35.
 Φρόνιμος 67315, 53.
 Φύειν 67279, v., 3; — 67315, 55; — 67317, 8.
 Φυλάττειν 67279, v., 9; — 67315, 59.
 Χαίρειν 67317, 19.
 χαράσσειν 67279, v., 12; — 67315, 39.
 χαρίεις 67318, 11; 25.
 χάρις 67279, v., 6; — 67317, 10.
 χάρμα 67279, v., 6; — 67315, 22; — 67317, 10.
 χεῖρ 67315, 62; — 67316, 31; — 67317, 21; 22.
 χθών 67315, 4.
 χορεύειν 67279, v., 1; — 67315, 26; 53; — 67317, 6; 19.
 χοροστόλιος 67315, 1.
 χρόνος 67279, v., 13; — 67315, 3; 39; — 67317, 19; — 67318, 15.
 χρυσός 67315, 19; — 67318, 24; — 67338, 2.
 χρυσούς 67315, 40.
 Ωγύγιος 67318, 7.
 ὠριον (= αὔριον) 67318, 18.

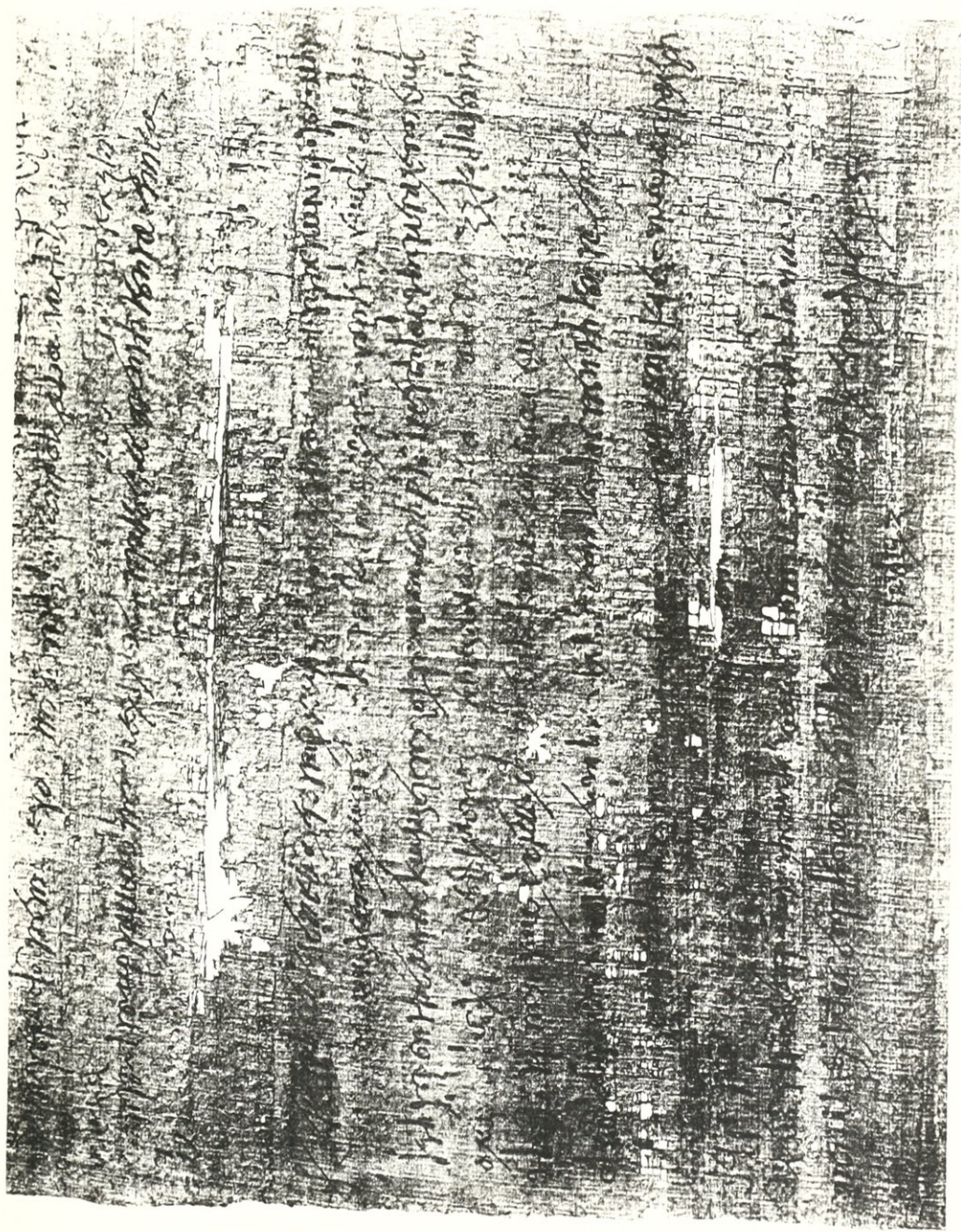


Ordre du *praeses* Dioscore (n° 67281).

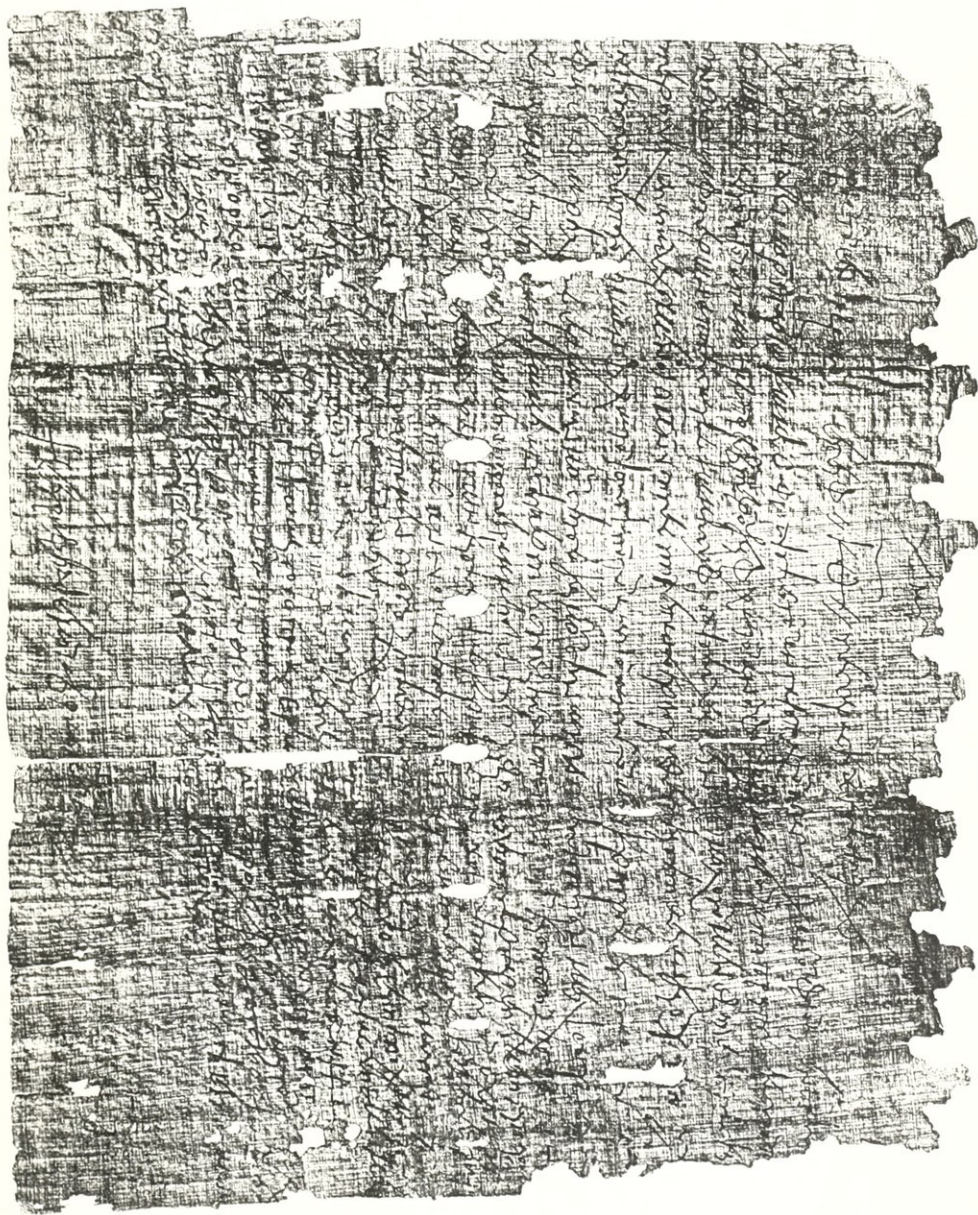


Ordre du *praeses* Dioscore (n° 67281). Fin.



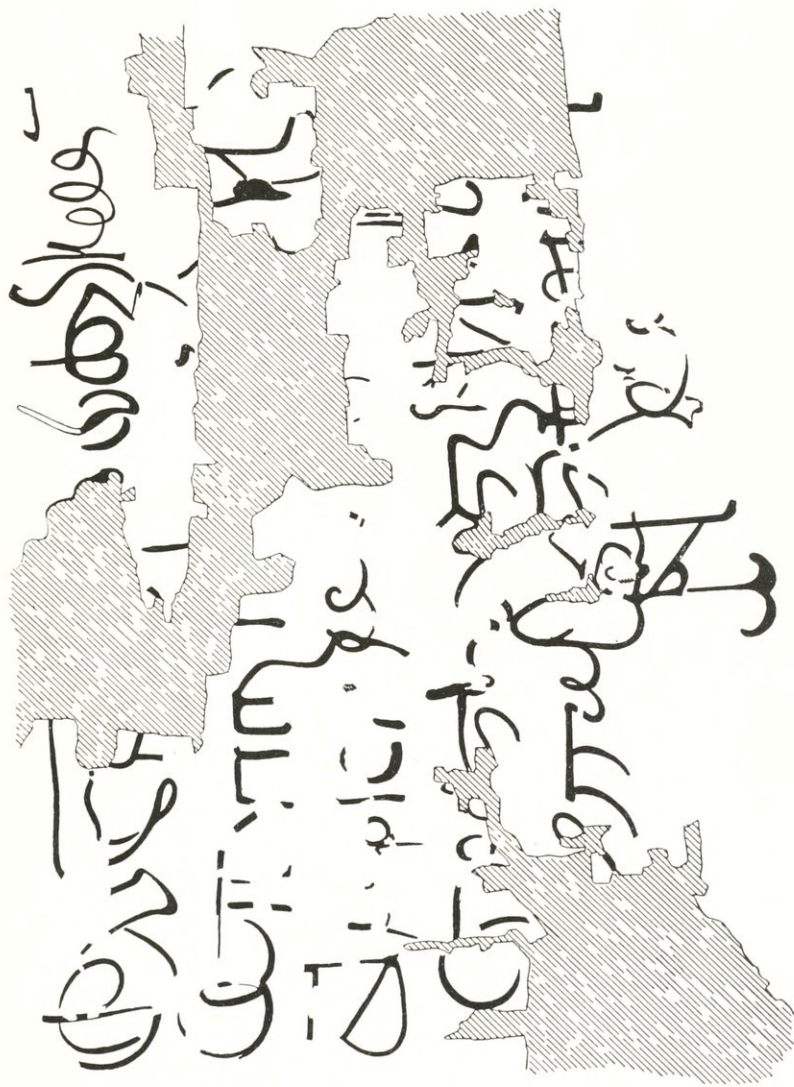


Annona du couvent de la Melanoia (n° 67286). Lignes 8-21.



Handwritten text in Greek script, likely a legal document (testament) from the 7th century AD. The text is written on a fragment of papyrus, showing significant wear and tear, including numerous holes and tears. The script is cursive and somewhat faded. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. The first line begins with a large, ornate initial 'Θ' (Theta), which is the first letter of the word 'Theodore'. The text continues with several lines of Greek, including words like 'ἐγώ' (I), 'ἐπιτάσσω' (I command), and 'κληρονομία' (inheritance). The text is written in a cursive hand typical of the period. The fragment is rectangular and shows signs of being part of a larger sheet.

Testament de Théodore (n° 67312). Début.



IN COMPLIANCE WITH CURRENT
COPYRIGHT LAW
LOCKER & TRAPP INC.
AND
NYU-INSTITUTE OF FINE ARTS
PRODUCED THIS REPLACEMENT VOLUME
ON WEYERHAEUSER COUGAR OPAQUE NATURAL PAPER,
THAT MEETS ANSI/NISO STANDARDS Z39.48-1992
TO REPLACE THE IRREPARABLY
DETERIORATED ORIGINAL. 2001

LI



LT





